2659 R.F. Gr. 15.

Καὶ ἐ κασ[τ]ος αὐτὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ

χωβλι ο ικ ϐι τοῦ ὁλαδ ιμου ϥ ασομαι ὁμαν.
καὶ ϐαι μεϐα τοῦτο ε κχϐω ἀπὸ τοῦ πν ιμου
ϐαι τοῦαν σαρ κα μ καὶ ωρο φητ ϐυσουσι μοι
υἱοὶ ιμ ω καὶ αἱ θυγατ ρ ες ιμ ω ν ϐη υσου σι
ϐη υσομ ι ασθή σομ ται. καὶ οἱ μ ϐρ μ οκοι ιμ ω ν
ὁρ α σ ϥ σ ὁ τομ ται καὶ γ ϐαι τοῖς δ ο ύλ ο υς μου
καὶ ϐαι τοῖς δ ο ύλ ασ μου ϐη ται τοῖς λ ιμ ϐρ αις ε
κε ί μ αις. ε κχϐω ἀπὸ τοῦ πν ιμου. καὶ λοι
σθ ο ρ α ται ϐη τοῦ. ὀ ιω ϐ. καὶ ϐαι τ λιο γλιῶ.
αἵ μ α καὶ πῦρ. καὶ ἀτμ ίδ α καπν οῦ. ὁ ἥλι
ο σ με τα στρ α φ ή σ ται ϥ σ κό τ ο σ καὶ ἡ σ ϐ λεύ λη
ϥ σ ὶ μ α ωρ ι μ ε λ θ ὶν λ ιμ ϐρ αν κ ῦ τ ὶν μ εγά
λ ιν καὶ ϐαι φαν ή. καὶ ἔσται πᾶς ὁ σ ὰμ ϐαι κλ
λ ϐ ὴ τ αι τὸ ὄ ν ομ α κ ῦ σω θ ή σ ται ὅ τι ἐν τ ῷ ὄ
ρ ϥ σ ι ῷ μ ι καὶ ἐν τ ῇ κλ μ. ἔσται ἀν α σ ω ζ ό μ ε ν ο σ
καθ ό τι ἔ ϥ ησ εν κ ς. καὶ ἐν υ ἀγ ν ϐλ ι ζ ό μ ε ν ο ι.

ὁ υ σ κ ς. σαρ ϵ
κέ κλ ι ται. δ ό τι ἱ λ ο ύ σ ϐη ται τοῖς λ ιμ ϐρ αις σ ε κί μ αι ς
καὶ ἐν τ ῷ. καιρ ῷ. ε κί μ ασ ὁ τα μ ϐαι ἀρ β ί σ ω τ ὴν
ἀ ιχ μ α λ ω σ ί α ν ἰ ο ύ δ α ἐν ἱ ε ρ ο υ σ α λ ὴμ. καὶ σ υ μ α

καὶ ἀπὸ λόσσαι τοῖσ υἱοῖσ ἡμῶν καὶ τὰ θυ
γατέρασ ἡμῶν ἐν χερὶ ἀσ υἱοῖσ δουλεῦσι καὶ αἱ
πὸ λόσσομ ται αὐτοῖσ ἐν σαὶ χρεοσίαμ ἐν δόθη ⊕·
μαλερὰμ αὐτοῦ χόμ ὅτι κε βλάλκθη· κ ρύξατε
ταῦται θμ τοῖσ βθμοῖσ μ· ἀγάσατε πόλεμόν· ἐ
ξάγέρατε τοὺσ μαχητάσ· πρόσαγάγεται καὶ ἀ
ναβαίνετω πᾶσ ἀνὴρ θ πόλεμ ιστάσ· συν
κόπτατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν ἐν σρομφαίασ· καὶ τὰ
δρέπανα ὑμῶν ἐν σόρομ ασατε· ὁ ἀσθενὼσ πόσ λέ
γέτω ὅτι ἰσχυρὸσ ἐγώ εἰμι· συναθροίζεσθε καὶ ἐν σπορά
σθε πάντα τὰ ἔθνη κύκλο θθεν· καὶ σύναγε
τε ἐκεῖ· ὁ πόρασὸν σ τὸ μαχητήριόν· ἀξ ἐγέρθητω
καὶ ἀναβαινέτωσαν πᾶσ ἀνὴρ εἰσ πόλιν· ὁ
λόσλωι σοσαφάτ· διότι ἐγὼ καθ ἑδοῦμαι ἐκεῖ
μαι πάντα τὰ ἔθνη κύκλο θθεν ἐξαπόσ τολῆ
τε δρέπανα ὅτι παράκειται θερισμὸσ ἐν σπορεύ
σθαι πατε· διότι πολύρια πλήρεσ ὑπερχεῖ
ται τὰ ὑπολήνια· ὡ ὅτι πολλοὶ θυμοὶ τοῦ κακοῦ
αὐτοῦ· Ἦχοι δὲ κ χλιάδεσ ἐν κοιλάδι τοῦ κρί
ὅτι ἐγγὺσ ἡμέρα κύριου ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ διαθήκησ·

vide primum folium. Abdias.

Codex Colbert 2659 Regius 2240. 5.3

15.

λαζ κε ασσολῶσσφοὺσ εἰκ τῆσ ἰλουμαίασ· καὶ
σώσουσιν ὃ ξόρουσι ησαὺ καὶ ἔσσονται οἱ μα
χηταὶ σου οἱ ἐκ θυμεὰν ὁ ἔσσο ὃ ξαρθῆ ἀνὸ σὸ ὃ ξό
ρουσι ησαὺ δι ἀντιὼ φαλὼν ἰεαὶ τιὼν ἀσθενεφαν· π
εἰ σὸμ ἀδελφόμ σου ἰακὼβ· ἰεαὶ κα λυ φθή σεται σὸ
χώη· ἰεαὶ ὃ ξαρθῆ εἰ σὸμ αἰὼμ αὐ ἐφ ἡσὶ μεθ ρεσ
αὐ τῆσ ὃ ξθυμαν τιάσ θυμ μεθ ρα αὐ χι εα λοσ τόν
τομ ἀλλο γόμ ἐὼμ ἐλεὼ αμμ αὐ τοῦ ἰεαὶ ἀλλό τρι οι
εἰσὶ λθομ ἐφ σὸν λαὸσ αὐ τοῦ· καὶ ἔσσοὶ ἡ ἀλε· ὅτι α
λομ κλή ρονσ· καὶ ἔσσὺ ηκ σσό σῆσ ὃ ξ αὐ τοῦμ·
Κ αὶ εμὴ ἔσσὶ ὁ ἶκοσ ἰακὼβ πῦρ αὐ ὁ λφ οὶ σσὸ ὃ μ μεθ ρα
ἀλλο τρί σσ η· ἰεαὶ μὴ ἔσσοὶ χαρ ηῆ σ ἔσσοὶ τοῖσ ἰοὺ σα
ἰοὺ δα· ὃ μ μεθ ρα αὐ τοῦ ἀπσολί σσ αὐ τοῦμ· καὶ μά χα
λορ μομ ήσὶ σὸ ὃ μ μεθ ρα· θλί ψ ἔσσοὶ μὴ ὃ ξ φοβὴ
θη σῆ σσὸ λαὸσ λαοῦ ὃ μ μεθ ρα σσό μου αὐ τοῦμ·
μὴ ὃ ξ ἔσσὶ ὁ ἶκοσ ἰακὼβ ἰεαὶ οὐ τιὼ σω σσο χιὼ αὐ τοῦμ· ὃ
μ μεθ ρα ὁ λε θροῦ αὐ τοῦμ μὴ ὃ ξ σὼ ἔσσοὶ ὁ ἶκοσ ἰακὼβ τ
ιλιὼ σαμ μ αὐ τοῦμ ὃ μ μεθ ρα αὐ τοῦμ· ἀπσολί σσ αὐ τοῦμ·
μὴ ὃ ξ ἔσσὶ ὁ ἶκοσ ἰακὼβ σὸ ὃ ξ ἰκ μεθ λαὸσ αὐ τοῦμ·
σσοῦ ὃ ξ ὁ λοθρεῦσσαι τὸ σὼ ἀμ ασσοχ ω μεθ μὸ σσ αὐ τ

fol. 7.

vide Sextum ab hinc folium, μηδ' συγχλείσῃς.

μεληδ σὺν κλίσμα τοῖς φεύγουσι τὰς ἐξ αὐτοῦ βολὴ
μεθερμηνεύεται. Διὸ πλησίον κυβερνᾶται τὰ
τὰ ὄθμη· ὁμπρόσωπον βοᾶι πᾶσα ὄψις ἔσται. τὸ ἀν
τανάλογμα σὺν τανάσλοθι ὀφθαλμῶν σὺν
λόγῳ πρόσωπον βοᾶι τὸ ὄρος τὸ ἄγιόν μου σὺν
τα τὰ ἀντανάβθμα ὁμοίωμα τα· καὶ κατακλη
ρονομήσουσι καὶ βοᾶι καθ᾽ ὃ οἰκοδομήσω. ὁ
δὲ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου καὶ βοᾶι ἄγιον· καὶ κατα
κληρονομήσουσιν οἱ οἰκοῖ ἐκεῖ· τὸν κατα
κληρονομήσαντα αὐτόν· καὶ βοᾶι ὁ οἶκος
κοῖε· τὸν φ. ὁδὲ οἰκοῖ ὁσίᾳ ὁσὶ φ· φλὸξ· ὁδὲ οἰκοῖ
σαὺ ἔσται καλαμέλιν καὶ ἐκκαυθήσονται ἔσαὐτοῖσ
καὶ καταφάγονται αὐτοῖσ· καὶ οὐκ ἔσται τὸ φό
ρος σὺν τῶν οἰκοῖσαὺ δόμῃ κῦ ἐλάλησεν καὶ κα
τακληρονομήσουσιν οἱ ὑμνοῦντες· τὸ ὄρος τὸ ἐσαὺ
καὶ οἱ ὑμνοῦντες τὸ ὄφιν λαὸ τοῖσ ἀλλοφύλοισ· καὶ κατα
κληρονομήσουσιν τὸ ὄρος σὺν φραὶμ· καὶ τὸ σὺν δὶ
ον σαμαρίασ· καὶ ἐσὺν ιαμὶν· καὶ τὸν γαλαάδ
τὴν· καὶ τὸν σὺν βοὶ κεσὶ σὺν ἀρχὴ αὐτὴ τοῖσ ἰσοῖς
ἰηλ· γὴ τῶν χαναναίων ἕως σαρεπτασῶν· ὃ

+

σχή θαλασσα ἀφ ἡμῶν δὲ πάλιν οκαὶ ὀγδώ ὁ πλήθος ὁ
κλύδωνος ὁ μέγας ὁ ὑπὸ σ ἀφ ἡμῶν δὲ ἡμ· καὶ σαρδηνία
ζομ τοὶ ἀνδρες τοῦ ὄσι ἀρθῆναι σπρὸ ἀλωγὼν ἐκατὸ
κ ἡδέως ἀν τοὶ πλὴ θαλασσα ἰσορρόθιον καὶ ὀξ κ γ ἀφ ρ
τοῦ μᾶλλον ἰσοῦ τοῦ· ἐκ δὲ νησίδων κ σαν σπουδαῖοι καὶ
ἐὶ σαν μεγάλαι ὁ κ ἡμιόλιαι ὅσοι λοὶ μεθ ἡμῶν ἐν
πλοῖ ἐχθὲς τοῦ ἀνδρὸς τούτου· καὶ μεθ ἡμῶν ἀφ ἡμέρας
ἀπὸ μεσημβρίας καὶ ὁ πλοῦς ἐγένετο σὺν πρὸς ἀνατολὰς
τοῦ ἡλίου· ἐκ δὲ ἀλγουσῶν πρὸς ἑσπέραν καὶ ὀξυτέρα
αὐτῶν ἐὶ σὶν ὑπὸ θαλάσσαν ἐκ δὲ ἡ θαλάσσα ἐκτὸς
σκάλου αὐτῶν· ἐκ δὲ ἐξέθησαν οἱ ἀνδρες ἀφ ἑαυτῶν
μεγάλης τὸ μέγεθος· ἐκ δὲ ἐβόησαν θεοὶ ἀνὰ τὸν κὸν· καὶ ἐν
χὴ τὸ ἐνχάσασθαι· καὶ σπρὸς ὀξὺ ἐκ δὲ κς κλίτη μεγάλου κὰ
τασσόμενα τὸ μέγεθος· καὶ ἐν ἰσομεγέθη τὴ κοιλίᾳ
τοῦ κλίτους τ ἡμέρας· καὶ τ νύκτας·

Καὶ σπρὸς ὀξὺ αὐτοῖσομεγέθη σπρὸς ὀκὴ θῆ αὐτοῦ ἐκ τῆς
κοιλίας τοῦ κλίτους καὶ ἐὶ σὶν· ἐκ δὲ σαν ἐν ἡμῖν
τινες σπρὸς ὀκὴ τὸν θῆ μεσουλεαίφνης κοσμήμου· ἐκ
κοιλίας ἄλλου κραιγλίσμου ὑπὸ κοσαφωνήσμου δὲ
σπρὸς τὰς ἰδέας ἐφοβήθη καρδία θαλάσσης καὶ σπο

μεγαλίνου θῦ· ὁ ὢν ἐφ' ὁρίας ὁ λοὺς ἡμέρας τριῶν· ὃ
ἦρξατο ἰωνᾶς τοὺς ἐφ' ὁδὸν βαίας ἀλλὰ πάλιν ὁσ
ἐφ' ὁρίας ὁ λοὺς ἡμέρας μίας· καὶ ὃς κήρυξεν καὶ εἶ
πεν ἔτι τρεῖς ἡμέραι καὶ μι μυὴ καταστραφήσεται·
Κ καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες μυὴ νευὴ τοῦ θῦ· καὶ ὃς κή
ρυξαν νηστείαν καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ με
γάλου αὐτῶν· καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς
τὸν βασιλέα νινευὴ· καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ
θρόνου αὐτοῦ καὶ περιέλετο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ
ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ περιεβάλετο σάκκον· καὶ ἐκάθη
σεν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ· καὶ ἐκήρυξεν καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ
μι μυὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγι
άνων αὐτοῦ λέγων· οἱ ἄνθρωποι· καὶ τὰ κτήνη καὶ οἱ
βόες καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν· μηδὲ
νομευέσθωσαν καὶ ὕδωρ μὴ πινέτωσαν· Κ καὶ πε
ριβαλλόμενοι σάκκους οἱ ἄνθρωποι· καὶ τὰ κτήνη καὶ
ἀμβυόησαν πρὸς κύριον ἐκ τῆς ὁδοῦ· καὶ ἐπεστράφην
ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς· καὶ οὐ
πὸ τῆς ἀδικίας τῶν χειρῶν αὐτῶν λέγοντες·
τίς οἶδεν οἰ μετανοήσῃ ὁ θῦ καὶ ἀποστρέψῃ ὀργὴν

γαλίων. καὶ τὸ προσάξεις μ κὲ σὺν τῷ σκόλικι ποσὰ μύρια ὀκτώ. καὶ ποσάξεις μ τὰ κολοκύνθας καὶ αὐτὰς ξηραίνεις. καὶ λήμψεται αἷμα τοῦ αἱματίδος καὶ τὸ μίλτωμ
ζ προσάξεις μ ὀθ̄ σὺν καὶ σμυρνίου κόμμι τὸ
καὶ ποσάξεις μ ὀκτὼ ποσὰ λιβανωτοῦ καὶ
ὀλίγο τήξεις καὶ ἀποβλήσεις τὴν τυχὼν αὐτοῦ καὶ
εἰ θέλεις καλόμυρον τὸ αὐτοῦ θαψίμι μέρη ζ μι. καὶ εἰ
θέλεις κὲ προσάψαι ἀφρόλιθον λεπτύνοντες οὕτως
τὰ κολοκύνθια. καὶ ἂν θέλεις ἀφρόλιθον λεπτύνοντες μέρος
ὅσον θαψίου αὐτοῦ. καὶ ἂν θέλεις σὺ δὲ προσάψαι σὺν τὰ κο
λοκύνθια. σὺν βρέξεις αὐτὰ ποσὰ οἰκείαν καὶ
καὶ οἰκείαν βρέξεις αὐτῶν. καὶ σὺν μύξεις αὐτὰ ξηραίνεις
καὶ σὺν μύξεις αὐτὸ λεπτόν. ἔχω δὲ οὕτως ἐπὶ σὺν
μιμοῦνται τὰ ὀστᾶ τὰ σμυρνίου. ἐν ἑαυτοῖς κοῖλα
πολλὰ ὡς λεπτὰ καμάρια πολλὰ αἱμᾶται. οἱ ἦν δὲ οὐκ ἔχω
σαν λέξεις ἀπ' αὐτοῦ μὴ ἀφρὸν αὐτοῦ καὶ κτῆν ποσά:

ρεσ ιδ ωνι

Λ ιτρᾶς μι μυρίων. καὶ ἐλαίου ὀλίβους ὀθ̄ μέτρου ἓν. τοῦ ἐλ
αίου. θ̄ ξηλοῦ τῆς καὶ ἐκδικοῦμεν κὲ. μετὰ τοῦτο
ἐκδικοῦμεν κὲ τοῦ ὑσσώπου τὸ ὡσαύτως. καὶ λέβρου ν

αὐτὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ κε· καὶ ἐρύθημος καὶ μεγα-
λυνθήσεται ἰσχὺς αὐτοῦ· καὶ ἀνθομολογήσεται καὶ ἀνθομολογήσεται κῶ ὄμνυντε-
λεῖν· καὶ ὄμνυσι τὸ ὄνομά σου ὁ θεὸς αὐτοῦ· καὶ μβ βλέπε κύριε
ὁρατὸς τοῦ λαοῦ μου αὐτοῦ ἀνατολῆς θαλάσσης καὶ ἐξ ἐρήμου
αὐτῶν καὶ πανήγυρας τοὺς ὑποταγήσεται ὄρη μεσῶν· ὅλι-
γοὶ δὲ ἦσαν μισοῦντες καὶ ὁ ἰσχυρὸς καὶ τοὺς ὄρη
θοῦνται τοὺς λιμένους ὄρη ὅλι ὅσον τὰ ὀρεινὰ ἦσαν
τοῦ αὐτοῦ· καὶ οἱ ἐπὶ ὑπὸ ἐδαφίσθησαν· καὶ αἰνέσαλπι-
γξι αὐτὸ προσώπου αὐτοῦ ἐπιστρέψασαν καὶ πανήγυρ τὸ
οἰκεῖον ἐπὶ ὄμνυσι· οὐκ ἔστι προσώπου αὐτοῦ·
πόντος ἐπόθησαν καὶ πόταμοι ἐπόθησαν ὄμορ γλίθημοῦ
αὐτοῦ· ὁ θεὸς αὐτοῦ πλήκει ἀρχὰς καὶ αἱ τοῦτρεθλίβη-
σαν αὐτοῦ· χε κε τοῖς ὑποκεῖσθαι αὐτὸν ὄμνυσι
μέρα θλίβοντες καὶ γυμνάσκομ τοὺς ὄρη λαοὺς ὑποκεῖσθαι
αὐτὸν καὶ ἐμπεσοῦνται κλισμῷ τοῦ ἀσσυρίαν τοῦ πλήσθαι
τοὺς ἐδαφισθέντας· καὶ τοὺς ἐδαφισθέντας· καὶ
τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ δόξασθήσονται· πλοῦτος θαλάσσης
τοῦ κῦ σὺν τοῦ πλήσθαι οἰκεκλείσθησαν
ἐστὶ τὸ αὐτὸ ὄμνυσι τοῦ πόδας τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ μχθρ σου
θήσεται· καὶ ὁσμίλξ· τοῦτο πολεμοῦντες ἱερουσθήσεται·

μαὶ τοσμ αὐτοῦ μὴ μὴ μὴ μὴ αὐτοὶ μεσὶ σὰσ αὐτοῦ· καὶ οἱ
πωσὶ φορυελίσομ ται ὃμ ται σὰλοὶσ καὶ συγχυδὴ
σομ ται τὰ ἀρμεσται καὶ συμπλακλίσομ ται ὃμ ταῖς
πλατὴαις· ἡ ὁρασὶσ αὐτοῦμ ὁσ λαμπασὰλ πωρ ©·
καὶ ὁσ ἀστραπασὶ δὰ πρέχουσι· καὶ μὴ κλίσομ ται
οἱ μηρὶσταὶ μὲσ αὐτοῦμ· καὶ φύζομ ται ἑκάστοσ κὰτ
ἀσθμὴσοσὶ ν ὃμ τὴ πορεία αὐτοῦμ. καὶ ασὐσοσὶ ν
ὃσὶ ταὶ τίχει καὶ ὃσὶ μεσὶσομ ται πορο φύλακασὶ ν·
πὰλαι τοῦμ πόλεσ ν δὴ μοὶ χθὴ σαμ· καὶ τὰ ειαοὶ
λφαυδὶ ὅσεσαμ· καὶ ἡ ὑπὸ σασὶσ αὐτοῦ βλαλύφθη·
ζαὶ τὴ αἰμὲ ὰ μὲμ καὶ ἀὶ λοὺ λαι αὐτὴὸ ἡ γομ τοκὰ
θοῦσ πορεὶ αβρὰ ἀὶ φθὰ μὸ μὲμ αὶ ὃμ καρδὶ αισ αὐτοῦ ν·
καὶ μὲμ υκὸσ ἡ κολιμεὲὴ θρα ὑλατοσ τὰ ὑλατα αὐτ
καὶ αὐτὶ φλόγομ τὰ οἰκὰτὴσαμ· καὶ οἰκλὶὼ ὃσὶ ειλέ
πωσμ δὴ πρὸσ ζομ τὸ ἀργύριον· δὴ πρὸσ ζομ τὸ χρυσὶ
ον· καὶ οἰκλὶὼ πορὰσοῦ κοσμου αὐτὴσ· ειὲ ειὰρ ωπὸ
ὑπὸρ πὰσ ὴ τὰ τὰ ὸκὺκ τὰ ὃσὶ θεμὴ τὰ αὐτὴσ· ὃμ
πὴ μὰμὸσ καὶ ἀμαπὴ μὰμὸσ καὶ ἐκ θραυσμὸσ καὶ καρδὶ
ασ θραυσμὸσ καὶ ὑπὸ λὶσὶσ γομ αὶ σομ καὶ ὁδὴ νδὸ
ὶ πασὶσ μὸφρὶὼ καὶ τὸ πρόσ πομ πασὴ τομ μὸσ

προσαγαγεῖν κύριε. Πού ἐστιν τὸ κατοικητήριόν σου
λαβεῖν. καὶ ἐποίησεν οὕτως τοῖς σκεύεσιν. τοῦ δοῦναι
τὸν λαὸν τοῦ θυσιάσαι αὐτῷ ἐκεῖ σκεύη λαοῦ.
καὶ οἰκεῖα ἐκφεύγειν. λαὸν ἱερατεύειν τοῖς καινοῖς
σκεύεσιν αὐτοῦ. καὶ αὐτοὺς ἐποίησεν ἐχθροὺς λαοῦ καινοῦ.
καὶ ἐπολέμησεν θλῖψιν μοσιὰν αὐτοῦ. καὶ τὸ κατοικητή-
ριον αὐτοῦ αἴρεσιν. ἐπολέμησεν λαὸς ἐκεῖ καινὸς
ἱεράτευμα. καὶ ἐκκαύσουσιν καυτηρίασιν πολέμου. καὶ
τοῖς λαοῖς σου καταφάγεται ρομφαία. καὶ ἐξολο-
θρεύσουσιν ἐκτὸς γῆς τὴν θλῖψιν. καὶ οἰκήσει λαὸς
οἰκέτης τοῦ ἔργου. ὧν πολὺς καὶ μέτρον ὁλοκληρίας
καὶ πολιορκίας αὐτῶν. οὐκ ἀφεθήσεται θλῖψις
φωνὴ σάλπιγγος. καὶ φωνὴ σεισμοῦ τροχοῦ. καὶ ἵπ-
που δύο κοντος καὶ ἅρματος ἁμαξοστάσεως. καὶ
ἵππους ἁμαξοστάσεως. καὶ ἐπολιόρκησεν ρομφαί-
ας. καὶ ἐξαστράπτων τοῦ λαοῦ. καὶ πολίθους πρα-
νεῖς. καὶ μάρφας πανόπλους. καὶ οἰκιῶν σωρεῖς
ἐθνῶν οἰκήσεις. καὶ ἀσθμήσουσιν ἐν τοῖς σώμασιν
αὐτῶν. ἀπὸ πολίθους σωρεύσας. σωρεύσας καμήλους
τοῖς χαρίσι. ἡνωμένην φαρμάκων. ἡ πολιορκοῦσα

θυνόμενα τῶν ὁρμῶν αὐτῶν· καὶ φυλάσσων τοὺς φαρ
μακοὺς αὐτῶν· ἵνα δῶ αὐτοῖς λαγὼς κ̄ε ὅτι ὁ παντο
κράτωρ· κ̄ς καὶ αἴσω καλύπτω τὸν ὦτον σου ἵνα τὸ
ποτόσω τοῦ μόσου· καὶ δώξω αὐτὸν ἐνθυσιν τῶν ἀσχύνων
σου· ἵνα καὶ πλησθῇ αὐτὸν ἡμέραν σου· καὶ ἵνα ῥῆ
τω ὦσι δὲ πεπληγμένον κατάταξαι ἀλλοτριάσατου· ὃ
θησόμεναι δὲ ἡ ποτραύλημα· κ̄ς καὶ ἵστω τοῦτο ὄρος μ̄
δ· κατασκήσεται ἀπὸ σοῦ καὶ ἐρεῖ· πλάνα μιμελ̄κ·
πλάνομεν ἐνθυσιν· ποῦ θῃ ἐξ τὸ σω ποτραύκλη
σιν αὐτῶν· ἓ τοῦ μάσαι μυριάδων· ἀρίθμοσαν χορδῶν·
ἵνα μάσαι μυριάδων ἀμῶν· ἵνα καὶ ἐγὼ ἀναβῶ ποτὸν
μῆν· ἐλλοῦρ κύκλω αὐτῆς· πὸ λιάρχη θαλάσσου· καὶ
ἐλλοῦρ ταπεχὴ αὐτῆς· καὶ αἱ θιο ποιάνιχον αὐτῆς ὡ
αἰγνάσσω· καὶ οἱ κλίται ποῦ ραστῆς φυγλίστου· καὶ λι
ειώσι σ ζόνο τοῦ εσπέθι αὐτῆς· ἵνα καὶ αὐτὴ ζωμβο· καὶ
ἀν ποτραλάβωσι αἰχμάλωτος· ἵνα ταμὴ πα αὐτῆς· ἔβλα
φι οὖσι ἐνθυαρχὰν ποιασσῶμὸ ἐλοῦμ αὐτῆς· καὶ ἔβοι ποιὴ
ποτὰ ὑμῆλο ἐξ αὐτῆς ἵνα λοῦσι ἐν κληρόσω καὶ ποιὴν τὸ
οἱ μεγιστάνω αὐτῆς ἐβθήσομ ταιχῆρο ποιάλο· καὶ
γὸ σὺ ἐμβλεσθήσῃ· καὶ ἐσὶ ἐποῦρ βῶρ αμεθύλη· καὶ σὺξ ἡ

πόσα σε αὐτὴ ἀσπάσομαι ἢ ἐξ ὀλίγου. καὶ τοῦτο ὁ χιρόμεται
σου ὡς σὺν καὶ σκοποῦσ ἔχουσι. ὃν σαλυθῶσιν ὡς
τοὺς ὑπαὶ ἐθνούτος. ἰδοὺ ὁ λαός σου ὡς γυναῖκας ὃν
σοὶ. τοῖς ὀλίγοις σου. ἀμοιγόμυαι ἀμοιχλίσομαι
τοὺς λαὶ τὸ γλῶσσου λαὶ καταφάγεται σὺν τοῖς με
χλοῖσου. ὑδωρ τοὺς ὁχῶ τοὺς πόσας αὐτὴ.
καταλείψω σε τοῦ μὸ χιρόμαί σου. ὃμελί
θῃ εἰ ασπλὸν λὰ σὺν τοῦτ ὃν χροῖσ. λαὶ καται
κράτησον ὑπὸ τὸ πολιν θον. ἐκεῖ καταφάγεται ὡς σὺν.
ἐξολοθρεύσω ὁρομφαίαν. λαὶ καταφάγεται ὡς σὺν
κριὸ. λαὶ μαχαιρωθήσεται ὡς σὺ ὁ ἱερεὺς χος. ὃ σὺν λήθη
τοὺς ὃμᾶς ὁρίσαντος. ὑπὸ τὰ ἄστρα τοῦ οὐ͞ρ͞ν͞ου.
ἱερεῦς χοι ὁρμελισθῶν λαὶ ἐξ ὡς θήσεται. ἐξ ἡ λατο ὡς σὺν
τὸ λαὸς. ὁ σὺν μελε κτοῦ σου. ὡς σὺ λαὸ κριὸ ὃ σὺν μελλή
κυΐας ὃν σὺν φραγμὸν. ὃν ἡ μέραι σὺν ἀρᾶ σου. ὁ λίθος
σὺν ὀφλεῖν λαὶ ἀφ ἡ λατο. λαὶ ὁ ὑκ ἔγνω τὸ πόσον αὐτ.
οὐ͞αι αὐτὴ ὃ ὃμᾶς ἐξ αμοὶ τοὺς μὸ ὃν σὺν. μασ λλόσασ
σὺν ὁ ὑκοὶ μισθὸν τοὺς ὁλωλότασσου. ἀπεῖρεν ὁλλὰ
σὺν σὺν ὃν τὸ ὁι. λαὶ ὁ ὑκ λιὼ ὁ ἐκδεχόμυνος. ὁ ὑκ ὅτι ἡ
ἴασ ὁε πῶσ ὡς τελεῖ ὁσὺν ὀφλάσμασιν ἡ πολιγλόσου.

ἀλλ Β ἀκόντ ιι ν

Παντοῖα λιθόσωρα τὰ τῶν ἀγγελίαν σου χρίσον
κρο τὰ λόσουσιν χάρασσοντας. διότι ἔσωτὴν ναὸν κλεπτ
θην ἐλαβὲς ἀσσυδίαν ἀναγκαίο.

Ν ἀόντ ιι ζ

Ὁλκημα ὁ ἑξθν ἀμμιακόμα ὁ ωροφήτης. ὅσοι
μοσ λαὶ κράζομαι κε καὶ ὁμιλίασαλισίσιο. ιιολί
σσομαι τὸ ὁ ἀσθενικοῦ μβμοσ. λαὶ ὁμιλίσσοσιν.
ἵ καὶ τὲ οἱ ὑδλίξαν τὸ μοιο σ καὶ κό ωσιν. ὅσι ιιλβ
ωῶν ὅσι τὰ λ ὅσορ ἱ ἀν καὶ ἀσθενίσαν. ἐξ θμαι τὲ ἀσ
μουγάρ μεν κρίσισ. καὶ ὁ κρι τὸ σ λαμμιαῖ ν. διὰ τὲ
τὸ δι ὅκ ἐ λασαι μόμοσ. λαὶ οὐ δι ὁξάζαι τὲ ἀβλοσ
κελίμαι. ὁ τὶ ὁ ἀσθενικῶ καὶ τὰ λιωασθένη τὸ μ δὶ καὶ
ον. ὅμε κεν τοῦτου. δι ὁξ θλάσθαι τὸ λερίμαι δὶ ἀσθραμ
μβμον. ἵ ἐλβ οἱ καταφρομήται καὶ ὅσι ιιλβίασθ.
λαὶ θαυμασόσαν θ θαυμασίαι. λαὶ ἵ ἐλβ καὶ ἀφαμὶς
θην θ. διότι ὁ ὅργανόμῶν ὅργανάζ ο μαι ὅμ ται ὁ ὅμβραις
ιμασῶν. ὁ ὁ ιμὶ ται σ ἀσθόν τὸ ὅαὼν τὸ σ δι ηγῆται. διότι
δὶ ὁ ὑμῶν ὁξ ἐχ ρῶ τοὶ σ χαλβοῦσ τοὶ σ μαχη ται σ ὁσ
λαμσόνιαι τὸ ἔθνοσ τὸ ταχυνόμ λαὶ τὸ σ ιιερόν. τὸ
σ ωρ δόμεν μόν ὅσι τὰ σ αὐτῆ τὴ σ γῆ σ. τοῦ κατ ασκλ

ಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದರು. ಆಗ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬರಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತು ಹೋದರು. ಇದು ಅವರ ಪೂರ್ವಜನ್ಮದ ಪಾಪದ ಫಲವು. ಆದುದರಿಂದ ಯಾರೂ ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು. ಪಾಪ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಅವುಗಳ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲೇ ಬೇಕ

τὸν ἀδελφὸν τοῦ κυρίου. Καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ κύριος
αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ·
ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω·
εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσῆλθε
δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα εἰληφὼς καὶ εἶπεν·
Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας· ἴδε ἄλλα δύο
τάλαντα ἐκέρδησα ἐπ' αὐτοῖς. Ἔφη αὐτῷ ὁ κύριος
αὐτοῦ· Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς
πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς
τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ
τὸ ἓν τάλαντον εἰληφὼς εἶπεν· Κύριε, ἔγνων σε
ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας
καὶ συνάγων ὅθεν οὐ διεσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς
ἀπελθὼν ἔκρυψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἴδε ἔχεις
τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ εἶπεν αὐτῷ·
Πονηρὲ δοῦλε καὶ ὀκνηρέ, ἤδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ
ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ διεσκόρπισα· ἔδει σε
οὖν βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου τοῖς τραπεζίταις, καὶ
ἐλθὼν ἐγὼ ἐκομισάμην ἂν τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ.
Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δότε τῷ
ἔχοντι τὰ δέκα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ
δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ
ἔχοντος καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.

μηπωποτε τοιουτον εθεασαμεθα· ο κυριος ειπεν αυτοις· ουαι υμιν τοις πλανωσιν τους λαους μου· λεγει κυριος· συμβουλιον ποιειτε και ουκ εξ εμου· και συνθηκας συντιθεσθε και ουκ επι τω πνευματι μου· ινα προσθη αμαρτιαν επ αμαρτιαν υμων· κυριος λεγει· ουκ ακουσεται υμων τα ωτα· ουδε μη προσχη ο λαος μου εις τον νομον μου· ουδε μη ακουσωσιν των λογων μου· ουδε μη ακουσωσιν των προφητων μου· ουδε μη ακουσωσιν των διδασκαλων μου· λεγει κυριος· ουδε μη ακουσωσιν των ευαγγελιστων μου· ουδε μη ακουσωσιν των αποστολων μου· ουδε μη ακουσωσιν των ποιμενων μου· ουδε μη ακουσωσιν των επισκοπων μου· ουδε μη ακουσωσιν των διακονων μου· ουδε μη ακουσωσιν των πρεσβυτερων μου· ουδε μη ακουσωσιν των διδασκαλων μου· λεγει κυριος· ουδε μη ακουσωσιν των ευαγγελιστων μου· ουδε μη ακουσωσιν των αποστολων μου· ουδε μη ακουσωσιν των ποιμενων μου· ουδε μη ακουσωσιν των επισκοπων μου· ουδε μη ακουσωσιν των διακονων μου· ουδε μη ακουσωσιν των πρεσβυτερων μου·

+ προσεχετε αφρονες τοις προφηταις μου· λεγει κυριος·

κ̄ε ειρηνευσατε μετ αλληλων μισουντες πονηριαν· κ̄ε ενδυσασθε την μακροθυμιαν του θεου· ινα μη ποτε ελθη η οργη του θεου εφ υμας· κ̄ε ουκ εσται ειρηνη τοις ασεβεσιν· λεγει κυριος·

προσωποσώπου αὐτοῦ προβάτου λόγος·
Καὶ βλαστήσατε μου τοὺς γλουτοὺς αὐτοῦ·
Ἐπὶ τὴν βολίδα μου·
Ἐνεβλήθη μου καὶ ἐκκλησίαν·
Καὶ ἐβδελύξατο ὄρη εἰς αὐ·
Ἐτακήσονται οἱ οὐρανοὶ ὡσεὶ καπνός·
Ποιήσατε σὺν αὐτοῦ ἀμπελῶνα ἔκλεκτον·
Σκληρύνεται αἱ θάσσων τοῦ ἀνθρώπου·
Καὶ σκληρὸν ὡς γῆ σταδίου·
Μὴ μου τοῦ ταμείου ὀργὴ θῶ κε·
Ἡ μου τοῦ ταμείου θυμοῦ·
Ἡ μου θαλάσσης τοῦ ὀρεινοῦ·
Ὁ ἡ βασιλεὺς βασιλέων τοῦ ἱππικοῦ·
Καὶ ἡ ἀπαιτήσατε σωτηρίαν·
Ἐμπίμπλαμεν μου τὸν ὃν τὸ τόξον σου βασιλεῖς κύριε
Ἐνώπιον κε· ἡ δέ· Ποτὲ μὲν ἐγκλείσθαι γῆ·
Ὁ τοῦ ταῦτα καὶ ὁδηγεῖσθαι ἡ λαός·
Σκορπίζων ἡ λαὸν περιέσωσεν αὐτοῦ·
Ἐδοκεμήσατο σφαγὴν αὐτοῦ·
Ὑποφαντασίαν αὐτὸν βασιλέα ἡλίος·

tm
Gb

Καὶ ἀκολλώνια ἑξακόσια τριάκοντα ἕξ αὐτῶν·
Ἐν ἁφῶν καμήλους τρισχιλίους·
Ἐν ἁφῶν ἀπραστικοὺς πολλοὺς·
Ἐν μασσείλην ὀλίγους σφόδρα·
Καὶ ἐν θυμῷ καὶ ἔξω θυμῷ·
Ἐν ξηλοθρύσπριαν λαοῦσον· τοῦσσοῦσι τοῦχῦσον·
Ἐν καλασσοφορικὰ ἀμόμετον θαύματον·
Ἐν ξηγεμόνας δώδεκα οὓσους ἑξακισχιλίους·
Διὲκοτακόσιοι ἑκατὸν ἑξακόσιοι λοιποὶ·
Ἐν αὐλισόμενοι ἐν αὐτῇ·
Διάφοροι ἐν ἐν αὐτῷ ὡς ἐν θεῷ πάντες
λαοὶ θρᾳ· Καὶ ἐν θεοῦ ἐν αὐτῷ ἐν θαλάσσαις·
Τοὺς ἐν πάντας τοὺς παρεστῶτας ἐν ὅλοις πολύ·
Ἐν φυλακαῖς καὶ ἐν θεοῦ ἐν ἡ ἐν καρδίαις αὐτῶν φῶς
μὴ πάρεσθε ἐν χιλιάσι·
Καὶ εἰσῆλθεν πρόσωπα ἐν αὐτοῖς·
Καὶ ὑπὸ κάτω θυμοῦ ἐν καρχηδόνι ἐξ ἐστιν·
Ἀ μασσεῖς σημαίνουσι μέρη θλίψεως τοῦ αἵματος
μαίζεσθαι πάροικίαν·
Διότι συλλοικοφορήσει·

Καὶ οὐκ ἐκαθαίρομην ἀπ' αὐτῆς τοῦ αἵματος αὐτῆς:
ψ ἐκάθαιρε γὰρ με λέγουσα: Καὶ τὰ ταπεινά μου οὗτοι κόψουσι:
θ ξύλῳ τὸν μαστὸν αὐτῆς καὶ τὸν ὦμον τὸν ἀριστερόν αὐτῆς:
Κ καὶ οὐκ ἐγκατέλιπον αὐτὴν φαύλως· καὶ ἐν ὥρᾳ τῆς ἀνάγκης αὐτῆς:
θ γὰρ ἔλεγεν τῷ Κῷ ἀγαλλιάσομαι:
χαρήσομαι ἐπὶ τῷ θῷ τῷ σωτῆρί μου:
Κ τὸ θῦ μου ἐμίσησα:
Κ καὶ τῆς τοῦ πλησίον μου ἐφείσατο ψυχῆς αὐτῆς:
θ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμοῦ ἐποίησεν:
Τοῦτο καὶ σὺν τῷ πλησίον αὐτοῦ:

ιβ βκ

+ Σοφονίας. θ

ψ ὀνος φανίλης

Λόγος κῦ ὃς ἐγένετο πρὸς Σοφονίαν τὸν τοῦ χοῦσι
υἱὸν Γοδολίου τοῦ ἀμαρίου τοῦ ἐζεκίου ἐν ἡμέ
ραις Ἰωσιοῦ υἱοῦ Ἀμὼς ἐν καιρῷ βασιλέως Ἰούδα· ἐκλι
πῆ ἐκλιπὼν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· λέγει
κῦ ἐκλιπὼν ἐξολεθρεύσω καὶ κτήνη· ἐκλιπὼν τοὺς
πετεινοὺς τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης· ὑ
ἀσθενήσουσιν οἱ ἀσεβεῖς· καὶ ἐξολεθρεύσω ἄνθρωπον ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς λέγει κῦ· κ ἐκτενῶ τὴν

Χείρ μεν ἐστι τοῦτο τὸ ὄργανον. καλοῦσι δὲ αὐτὸ οἱ ἰατροὶ
τὸν ἐπὶ τὰ ἕλκη ἐπιτήδειον. ἔστι δὲ τὸ μὲν ἕτερον αὐτοῦ
μέρος ὁμαλὸν καὶ λεῖον, ὥστε μὴ τραχύνειν τὰ ἕλκη· τὸ δὲ
ἕτερον ἔχει τρυπήματα πολλὰ καὶ μικρά, ὥστε τὸν ἰχῶρα
διὰ τούτων ἐκρεῖν. ἔστι δὲ καὶ τὸ ὄργανον τοῦτο ἐκ μολύβδου
πεποιημένον. ἐπὶ δὲ τῶν ἑλκῶν τῶν ἐν τοῖς ὀστοῖς
γινομένων ἐπιτήδειόν ἐστι τὸ ὄργανον τοῦτο· ἐπὶ γὰρ τῶν
ἐπιπολαίων ἑλκῶν οὐ χρῆται αὐτῷ ὁ ἰατρός. ἐπὶ δὲ τῶν
ἐν τοῖς ὀστοῖς γινομένων ἑλκῶν ἐπιτήδειόν ἐστι τὸ ὄργανον
τοῦτο· ἐπὶ γὰρ τῶν ἐπιπολαίων ἑλκῶν οὐ χρῆται αὐτῷ ὁ ἰατρός.
ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς ὀστοῖς γινομένων ἑλκῶν ἐπιτήδειόν ἐστι τὸ
ὄργανον τοῦτο· ἐπὶ γὰρ τῶν ἐπιπολαίων ἑλκῶν οὐ χρῆται
αὐτῷ ὁ ἰατρός. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς ὀστοῖς γινομένων ἑλκῶν
ἐπιτήδειόν ἐστι τὸ ὄργανον τοῦτο· ἐπὶ γὰρ τῶν ἐπιπολαίων
ἑλκῶν οὐ χρῆται αὐτῷ ὁ ἰατρός. ἐπὶ δὲ τῶν ἐν τοῖς ὀστοῖς
γινομένων ἑλκῶν ἐπιτήδειόν ἐστι τὸ ὄργανον τοῦτο· ἐπὶ γὰρ
τῶν ἐπιπολαίων ἑλκῶν οὐ χρῆται αὐτῷ ὁ ἰατρός. ἐπὶ δὲ τῶν
ἐν τοῖς ὀστοῖς γινομένων ἑλκῶν ἐπιτήδειόν ἐστι τὸ ὄργανον
τοῦτο· ἐπὶ γὰρ τῶν ἐπιπολαίων ἑλκῶν οὐ χρῆται αὐτῷ ὁ ἰατρός.

τῶν κατακεκομμένων· ὁ πλησμονὴ ὀδὴ τοῦ
ὁλοσχαμαν· ἐξολοθρευθήσονται τοῦ οἱ ἐ
πολεμίοι αὐτοῦ· καὶ ὅταν ὀμβρήσῃ τὴν ἡμέ
ραν ἐξ ἧς ἐμήσατο τὴν ἡμέ[ρ]αν· μεταλήψομαι καὶ ἐκ
λικίσωσι τοὺς ἀνδρας τοὺς καταφρονοῦντ[ας]·
ὅτι τὰ φυλάγματα αὐτοῦ οἱ λόγοι τοῦ ὀμνύειν τοῖς
καρδίαις αὐτῶν· οἰμὴ ἐγὼ παροικήσω· κς οὐδλου
μη κακώσει· καὶ ὅταν ἡδὺ ὠμοσαι τοῦ ἐξολεθρεῦσαι
γῆν· καὶ οἱ οἰκοι αὐτοῦ ἐξεφάνισμαι καὶ οἱ κοδο
μήσουσιν οἰκίας καὶ οὐμὴ κατοικήσουσιν ὀμνύειν·
ὃς καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας· καὶ οὐμὴ πι
ονται τὸν οἶνον αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα κυρίου μεγά
λη· ἐγγὺς καὶ ταχὺ σφόδρα· φωνὴ ἡμέρας κυ πι
κρὰ καὶ σκληρὰ ἐναντίον δυνατὴ ἡμέρα ὀργῆς·
ἡμέρα ἐκείνη· ἡμέρα θλίψεως· καὶ ἀνάγκης· ἡ
μέρα ἀφορείας· καὶ ἀφανισμοῦ ἡμέρας κότου· ὃ
γνόφου ἡμέρα μελαίνης καὶ ὁμιχλῆς ἡμέρα σάλ
πιγγος· καὶ λαίλαπος ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς· ὃ
ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλὰς· καὶ ἐκθλίψω τοὺς ἀνθρώ
πους καὶ πορεύσονται ὡσανφλοί· ὅτι τῷ κῷ ἥμαρτον·

ὃ ἐξ
ὡδε

καὶ ἐκχυθῇ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ σχοῖνον καὶ τὰ σαρκία αὐτοῦ ἐπὶ σταλάγματα καὶ τὸ ἀργύριον αὐτοῦ καὶ τὸ χρυσίον αὐτοῦ ὁ μὴ δύνηται ῥυσθῆναι αὐτοὺς ἡ μὴ μέρα ὀργῆς κυ ὅτι ἐν πυρὶ ζήλους αὐτοῦ κατα
ναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ· ὅτι συντέλειαν καὶ ταχινὴν
ποιήσει πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν.

Ϛ Καὶ ἐπάξω τὸν καὶ σταλάξω τὸν τόξον αὐτοῦ ἐπὶ
τροπῆς γῆς ἐπὶ τὸ σῶμα τὸ παραπορευό
μενον· τροπῆς ἐπὶ τὸν ἐκβληθῆναι ἐπὶ ὀργὴν κυ τροπῆς
ἐκβληθῆναι ἐπὶ μέρα θυμοῦ κυ· ἐν πλείστοις
κῆ· πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν κρίνεσθαι καὶ δι
ασωθῆναι ἐν τῇ σαντῶ καὶ ἀποκρίνεσθαι· ὅσοι
ἐκ σταλάγματι τοῦ θυμοῦ ὀργῆς κυ· διότι γάζαν δι
ήρπασμένοι ἐστὲ καὶ ἀποκαλοῦμεθα ἐφ' ἁμαρτίαμοῦ·
καὶ ἀπὸ τοῦ σῶμα μὴ φρίασε κρίφθαι· οὐ μὴ οἱ κλ
τοὶ λεοῦ τοῦ χοίνικος ἀλαλάσατε· πάροικοι
περὶ τοῦ λόγου κυ ἔβρεμαν· χαμαὶ πᾶν ἀλλόφυλο
καὶ ἀπολῶμεν ἐκ καστοικίας· καὶ ἐστὲ κρίτην
ὀμβρασμὸν μέσον· καὶ μαλθρῶν πρόσωπόν·
Καὶ ἐστὲ τὸ χοίνικος ἀλαλάσατε τοῖς κατοικοῦ

ωσοι σοι κου ιουδαι δωσαυτοισ μη μελησουσι ταιβη
τοισ οικοισ αι νεαλωμοσ· δηλησ καταλισουσι·
απο προσωπου ιω ηλ ιουδαι· οτι δωσω κδωσ
αυτοισ κε ο θσ αυτων· και απο σαρθησονται των αιχμα
λωσιαμ αυτων· η κουσουσι μι δι ομου μοσαι· και
κομδυλισουσι ιω ηλ αμμεσω· μη οισ ωμι δηζον
τομλαομου και μη καλεσουσι τοδωσι ταορια μου
δι αυτουτο ωδε γω λεγει κε· τωμδλω αμεβων ο θσ
ιηλ· δι οτι μοσαι· ωσοδλομεδαι· και οι υοι αμμι
ωσγομορρα· και δλαμασκοσε κλελιμμενη ωσ
θμεωνι ου· αλλωνοσ και η φαρισαμενη ει ωμι ωδω
νου· και οι καταλοι τωι λαωιμου διαρπασουται
αυτοισ· και οι καταλοι τωι εθνοσμου κληρονο
μησουσι η αυτοισ· αυτη· αυτοισ αμτι τησ υιερβ
ωσ εαυτων· δι οτι ωνι δησαν και εμφαλισθησαν
δωσι τομ κμ τομ των τω ιερατων· δωσι φαρισδαι
κε δωσαυτοισ· και εξολοθρευσι τα των τουτοισ θεοισ
τωμ εθνων τησ γησ και προσκυνησουσι η αυτω ε
καστοσ εκ του του αυτου· και ωσαι αι νησοι των
εθνων· και ημερ αι δι ο τωσι· τραυματιαι ρομφαι

ασημεῦ καὶ ἐκ τῆς θημωνιᾶς τῶν χειρομυοβοσκῶν
ρομ. καὶ ἀπολῶ τὸ μασήριον καὶ θλίψω τὴν μυ
μυκῆρα ἀφανισμὸν ἀμίλληρομοσόβριμον. καὶ
μυημάσομαι τοῦ θημεῖον αὐτῆς τοῦ μὴ ἀναι καὶ π
ταῦτα θηρία τῆς γῆς. καὶ χαμαιλβόκτω. ὡ
χίλμοι θημοῖς φαυμάσμασιν αὐτῆς καὶ ταλλί
σονται. καὶ θλιρίαφομήσῃ θημοῖς δλοορυγμα
σιν αὐτῆς. καὶ ραπίνημοῖς ασυλλοῦσιν αὐτῆς. δλ
ότι κέδρος τὸ ἀμάσθμα αὐτῆς. αὕτη ἡ φαυλί
αρια. ἡ κατοικοῦσα βλαστὶ δὶ ἣν λέγουσα θμῖν
καρδία αὐτῆς ἐγώ εἰμι καὶ οὐκ ἔστι μετ ἐμὲ ἔτι.
πῶς ἐγένετο ἀφανισμὸς μόνη θηρίων.
πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι αὐτῆς συριεῖ. καὶ κι
νήσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ. ὠὴ δοὶ φανῆς καὶ αὐτοῦ
λελυτρωμένη πόλις ἡ παροινοῦσα. οὐκ ἤκου
σεν φωνῆς. οὐκ ἔδεξατο παιδείαν. ἐπὶ τῷ κῦ
οὐκ ἐπεποίθησαν. καὶ τὸν θεὸν αὐτῆς οὐκ ἤγγι
κεν. Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες
ρυόμενοι. οἱ κριταὶ αὐτῆς ὡς λύκοι τῆς δράμ
οὐχ ὑπολείπουσιν εἰς τὸ πρωΐ. οἱ προφῆται αὐτῆς

3

ιν
(η
πθ
ηρυ
τῶν

ωμβριατοφόροι αἰμάλωτα καὶ καταφρονῆται οἱ πρὸ
ροι σαυτῆς· ὑβριηλοῦσι γὰρ τὰ ἄγια· καὶ ἀδικοῦσι
μόνον· ὁ δὲ κῦς δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ οὐκ ποιή
σει ἀδικον· πρωὶ πρωὶ δώσει τὸ κρίμα
αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἐγκρύψει κοσ ἀδικίαν· ἐν διαφθορᾷ
καταδύσασαν ὑπὸ πρὸς φάνουσι φανιδικησαν γρόμι
βαὐτῶν· ἐξέβρηκα ἔθνη τὰ ὀλοὶ σαὐτῶν· τὸ πρὸ
σωπον αὐτῶν ἐμαλώθη ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν·
διὰ τοῦτο εἶπα αὐτῇ πρὸς με φοβηθήσῃ παιδείαν· καὶ
οὐκ ἐξολοθρευθήσεται ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς· πάν
τα ὅσα ἐξεδίκησα ἐπ' αὐτῶν· ἐπ' ὄρθρισον
δὲ ἔφθαρται πάντα ἐποίησαν ἐπ' αὐτῶν· διὰ τοῦτο ὑπο
μείνατέ μοι λέγει κῦς· εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς
μαρτύριον· ὅτι τὸ κρίμα μου συνάξαι συναγωγὰς ἐθνῶν·
τοῦ δέξασθαι ἐπ' αὐτοὺς τὸν ἐκχύσαι ἐπ' αὐτοὺς πᾶν
σαν ὀργὴν θυμοῦ μου· ὅτι πυρὶ ζήλου μου κατα
φαγεσθήσεται πᾶσα ἡ γῆ· ὅτι τότε μεταστρέψω εἰς
λαοὺς γλῶσσαν εἰς συγκρυβὴν αὐτῆς· τοῦ δοῦναι κα λέ
σαι πάντα τὸ ὄνομα κῦ· τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπο

ρμαϊα

φροσύνων. καὶ καὶ μέσον τῆς ἀγάπης σου.
καὶ ἄφρασμὸν δίδου μοι σὸν τῇ τῶν σὸν μου βραβ
ὁρθῶν καὶ σωφρόνων τοῦ μὴ περιμένοντος.
Ὅν αἱ τῆς ὄλασσαν ὁμιλήσωμεν σὸν αὐτῶν· ἵλου ἐγὼ ποι
ῶν σὸν σοὶ σὸν ἐκάσου. σὸν τῶν καιρῶν ἐκείνων λαγ κς.
καὶ σοῦ σπλῶν ἐκ σωσιασμένων. καὶ τῶν ἀνοσσ
μένων φοβήσομαι. καὶ δίδωμι αὐτὸν σφοκαίχλη
μαν καὶ ὁ νομαστὸν σὸν σωσπηγῆ. καὶ καταις
χυνθήσονται σὸν τῶν καιρῶν ἐκείνων. ὃ ταν καλῶσ
ιμεν σοι ἴσως καὶ σὸν τῶν καιρῶν ὃ ταν φοβήσωμαι ὑ
μᾶς. διότι λοιδορήσωμεν ὀνομαστὸν καὶ φοκαίχλη
μαν σὸν σοὶ τοῖς φασὶν τῶν γῆν σὸν τῶν ἴσαρ βραφμ
μ βῶν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν σὸν ὑμῶν ὅτι ὀνειδίζομεν
νται κς. ⁘ ⁘ ⁘

τὰ δβλ ἁγ κς ταῦ τὸ κρατῆρ· λάβωμ· ὁ λαὸ ὕπ̣ᵒ
λάβωσιν· οἰκ ἡ κῆ καιρὸσ τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸμ οἶ
κον κῦ· καὶ ἐγένετο λόγοσ κῦ διὰ χειρὸσ ἀγγέου τοῦ προ
φήτου λάβων· ἡ καιρὸσ μὲν ἐμοὶ ἔστιν τοῦ οἰκῆ
σαι οἴκουσ· καὶ λοιπὸσ ἀπ̣ὸ ἐμοῦ ἐστὸσ δ̣ξβρλ
μῶ τοι· καὶ νῦν τὰ δβλ ἁγ κς ταῦ τὸ ἱερατῆρ· τὰ
χατ δβλ ἐπὶ τὰσ καρδίασ ὑμῶν· ἐι ἀπ̣ὸ σήμερον ὑμῶν
ἐπὶ ἐκατὸ· ἐπὶ δὲκα καὶ ἦσαν μ̣ ἐκατὸ λίναι καὶ ἐβδήκοντα
καὶ οἰκ ἐπλήσθη μὲν ἐπὶ ἐκατὸ καὶ οἰκ ἐσαν δβλ· ἐπ̣ᵒ
ἐπλήσατε καὶ οἰκ ἐβλέψατε πρὸσ ἐμαύτοῖσ· καὶ
ὁ τοῖσ μαθοῦσ ἀπ̣ὸ σωτῆρ· σωτήναγε ἐπὶ δῶμον· τε
τρωσημένον· τ τὰ δβλ ἁγ κς ταῦ τὸ ἱερατῆρ· θά
θε τὰ ἱερὰ ἐπὶ ἐμοῦ μ̣ ἐι ἀπ̣ὸ δλοῖσ ὑμῶν· ἀμὼ
ελὴ τὸ βοῖ τὸ ὄροσ καὶ ἐὰ τὰ ξύλα καὶ οἰκοδο
μήσατε τὸμ οἶκον· καὶ ἀδοκήσω ἐμαὐτῶ· καὶ ἐμ
ὁρᾶ
ὧδε δοξασθήσομαι ἐι πεμκς· βοβλήθητε ἡ ἐπὶ πολλὰ
καὶ ἰδοὺ ἡ ἐπὶ ὀλίγα καὶ ἐσήνεχθη· ἡ εἰσ̣ ὄἰκον ὑ
μῶν φύσησα αὐτὰ· διὰ τί τοῦτο τὰ δβλ ἁγ κς ταῦ τὸ
ἱερατῆρ· ἀμ θῶμεν οἰκοδομοῦ τὸ ἐμοῦ ἔρημον· ἐμεσ
δλδιώκεται ἕκαστοσ ἐι σὸν οἶκον αὐτοῦ· διὰ τοῦτο

ἀμβζ ἰὸ οἰωσσ· αὐτοὺ δλρόσου καὶ ἡ γλῦσω αὐλῆ
ται τοὺ ὀκφόρι αὐτῶν καὶ ἰσου ζωρομφὲ ἀμβοὶτ
γλῶν· καὶ ἰδοὶ τὰ ὄρη· καὶ ἰδοὶ τὸ μοὶ τοῦ καὶ ἰδοὶ τὸ
ὀἰμομ· καὶ ἰδοὶ τὸ ὄλβοκ καὶ ὁ σου ὀκφόρ ἡ γλῦ· ὺ
ἰδοὶ τοὺ ὠμοὺ ὠσ καὶ ἰδοὶ τὰκ τλῶν καὶ ἰδοὶ τὰ ὠμὸ τὰσ
τοὺ ἰασομοὺ ὠσ τοῦμ χφ τοῦμ αὐτοῦμ· κ καὶ λὶκοὺ ὠσ ζορο
μαὺλ· ὁ τοῦ σαλαὰλ ἰλ· ἐκφυλὴσ ἰούδα· καὶ
ἰσ ὁ τοῦ ἰω αὐλὸκ· ὁ ἱερεὺσ ὁ μέγασ· καὶ ὠσὶ τὰσοὶ
κα τοὶ λοὶ τὰσοὶ τοῦ λαοῦ· τλὴφ σομ λὼ κῦ τοῦ θῦ αὐτ·
καὶ τὰμ λόγομ ἀγγαὶ ου τοῦ τὰρο φήτου· κα θότι ἐ
χα ωσάτ ἡ λθομ αὐτοὺσ κ ὁ θσ αὐτοῦμ· τὰρὸ σαὐτοὺσ·
καὶ ὀφομ ἡ νθὶ ὁ λαὸσ αὐτοὺ τὰρὸ σώπου κῦ·
κ καὶ ἐὶ τὰσ θμ ἀγγαὶ ουσ ἄγγλοσ κῦ τὰσ λαὰσ· ἐγὼ ἐὶ μὶ μβῆ
μοὺμ ἐὶ τὰσ θμ κσ· καὶ ὀζ ὴ ἡ γρ θμ κσ τὸ τὰμ τοὺ ζορο μαὺ
λὶ· τοὺ σαλαὰλ τὰ ὠὸ ὀκφυλὴσ ἰούδα· καὶ τὸ πὶ λὶ
ῦ τοὺ ἰὼ σαὰδ κ· τοὺ ἱερέ ωσ τοὺ μεγάλου· κ καὶ τὸ
τὰμ ὠὸ τὰσ ἡ καὶ τὰ λοὶ τὰσ ὠμ· τὰσ ὰν τὸσ τοὺ λαοὺ· καὶ
φὸ κλὴθομ κ καὶ ὁ τὰ ὁ ὠσ τὰ ὀρ γαὶ θμ τοὺ· οἱ κα κῦ τὰσ ὰν
τὸ ἱερὰ τὰρο φὴ τῦ αὐτοῦμ· ἰὴ τὰ θερὰ δ καὶ ἰὴ φὶ ὰδ τοὺ
μὶ λὼ ὸσ τοὺ ἰὲ κτου· τὰσ ὁ δὰ τὰ θερὰ ὠ τὶ ὁ ὠσὶ δαρὶ ου τοῦ
μασὶ λὲ ὼ ὸ ς· τὰσ ὁ θυ δὸ μὸ σομ ἐλὼ ὶ μὶ ὰ· καὶ ἰὴ φὶ κὰ δ τ
τοὺ μὶ λὼ ὸσ ἐλὰ μὶ δὰ θμ κ ὁ θμ χφὶ ἀγγαὶ ου τοῦ τὰρο φὴ τ.

ισον ωσαν τὴ τοῦ κτίζοντι τοῦ ἁγιάσαι τὸν μαὸν
τοῦτον· τὸ ρᾴδι καὶ ἡ ἁλιάδι τοῦ λέγειν τοῦ θμα τοῦ· ἢ
τοῦ σλάβρου ἐστὶ λαρίου ἀγθη τοῦ λόγος κῦ τοῦ ρὸς ἀγ
γαῖον· τὸν τοῦ φήτων λάγομ· ῑ̄ αλλ λάγ κ̄ σ̄ π̄
τοῦ ιεραίτοῦ· ἐσθρᾴτηεσομ τοῦ ιερὶ σ μόμομ λάγομ·
ἑαὐλαέλιηάν̄σ̄ κρεᾶσ ἄγιομ· ἐμ τοῦ ἀκρᾳ τοῦ ἱ
ματίου αὐτοῦ· καὶ ἀὐτὴ τὸ τὸ ἄλερομ τοῦ ἱματίου
αὐτοῦ ἀρ τοῦ λίθθήματος κ̄ ἑλέου· λι ωσαν τὸ σ ιερᾳ
ματοι εἰ ἁγιασθήσεται καὶ αὐτοι κρι θησαν οἱ ἱερεῖσ·
ϛ̄ εἰ ωσαν οὐ καὶ ἡ σθεν ἁγιάσ ἐσ ἑαὐ ἀὐτὴ τὰ ιμὴ
ἀμιμὴ μόσ λι αὐτὸ ωσαν τὸ σ τοῦτον· ἡ μιαν θλήσεται
καὶ λ̄ πε κρι θησαν ἱερᾱͅσ· καὶ ἡ σαν μιαν θλήσεται·
καὶ αὐτοι ερὶ θλιάγιοσ καὶ εἰ σθη οὗτοσ ὁ λαὸσ
οὗτοσ· καὶ οὗτοσ τὸ ἔθνοσ τοῦτο· ἐμ ῥοσομὶ
λάγ κ̄ καὶ οὕτω σωσαν ταὐτὰ ἔθνη τοῦ μ χειρῶν αὐτ̄·
καὶ ὁσα μ ἁγνίσῃ· ἐκμιαν θλήσεται ἐν ε κεν τοῦ μ λημ
μα τοῦ ν αὐτοῦ ν τοῦ μ ὀρθρι μοῦ· ὁ λεω θλήσον
ται αὐτὸ ωρο σώ σου τοῦ μ ομ αὐτοῦ· καὶ ἡ μισ ἥ τὸ
ἐμ τοῦ λαισ ἐλάχομ του· καὶ μὴ ωθήσεθλήσοι ταὸ κα
θάσ ἡμοῦ· ἀπὸ τῶν ἡ μερᾶσ ταύτων· καὶ ὑσσώ
μοσ τοῦ θῆ καὶ λί θομ ἐσὶ λί θομ ἐμ τῶ· μαὸ κῦ·
πίμ πλη τὸ ὁ πλημμελὰ καὶ ἡ σκυ βάλων· κρι θή σ

+ ζ αχαρίας ια

τοῦ ἀπὸ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. θ μὴ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐκείνη
λάγχε τοῦ τοῦ κεράτου. λημψομαι τὸν ζορομβαβὲλ
τὸν τοῦ σαλαθιὴλ. τὸν δοῦλόμου λάγχε. καὶ θήσω
σε ὡσεὶ σφραγίδα διότι σε ἐξελεξάμην λάγχε τοῦ
κεράτου :: δεῦτε υἱοί ī :

+ ζ αχαρίας + ια

Ἐν τῷ ὀγδόῳ μηνὶ ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει δαρείου ἐγένε
τὸ λόγος κυ πρὸς ζαχαρίαν τὸν τοῦ βαραχίου υἱὸν
ἀδδὼ τὸν προφήτην λέγων. ὠργίσθη κς ἐπὶ τοὺς
πατέρας ὑμῶν ὀργὴν μεγάλην καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς.
τάδε λέγει κς τοῦ λεραύτου. ἐπιστράφητε
πρός με καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει κς τοῦ
λεραύτου. καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν.
οἷς ἐμβλέπων ἐβόων αὐτοῖς οἱ προφῆται ἐμπορευό
μενοι. τάδε λέγει κς τοῦ λεραύτου. ἀπο στρέ
ψατε ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν καὶ ἀπὸ
τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν τῶν πονηρῶν. καὶ οὐ
προσέσχον τοῦ ἀκοῦσαί μου λέγει κς οἱ πατέρες ὑμῶν.
ποῦ οἱ πατέρες ὑμῶν μὴ τὸν αἰῶνα μενοῦσιν.
πλὴν τοὺς λόγους μου καὶ τὰ δικαιώματά μου ἃ ἐνετει
λάμην τοῖς δούλοις μου τοῖς προφήταις

ζαχαρίας

τοῖς προφήταις οἱ καὶ βλάπτοντες τοὺς πρᾶους ἡμῶν·
καὶ οὗτοι κρίθησαν καὶ ἐστάθησαν καλῶς παρὰ αὐτῷ
κτὶ κε· ἐστάθη τὸ ἱμάτιον· τοῦτο οἱ ἁγιασταὶ τοῦ θῦ
ἡμῶν· καὶ κατανοῆσαι τὴν δόξαν ἡμῶν οὗτος
ἔσται ἐν ἡμῖν· τὴ τετράδι καὶ ἐν τῇ καθέδρᾳ τοῦ δικ
καστοῦ ἐλθὼν οὗτος δικαιοῖ με ὡς ἁμαρτ· ὃν τοῖς δι
τρισὶ ἔσται λαμπρόν· ἀγνὸς λόγος κῦ· πρὸς ζαχαρί
αν τὸν τοῦ ἀρχιερέως υἱὸν ἄλλος τὸν προφήτην
λόγον· ὃς ἐρεῖ αὐτῷ λέγων· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἔσται
ἐβδομήκοντα· ἔσται ἵππος πυρρὸς· καὶ οὗτος ἑστή
κει ἀναμέσον τοῦ λυσσόρβου τοῦ καταστικοῦ·
καὶ ὀπίσω τούτου ἵππος πυρροὶ· καὶ ταῦροι·
καὶ ποικίλοι καὶ λευκοί· καὶ ἐρωτῶ τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντά μοι καὶ
ἐν ἐμοὶ· κύριε τί ἐστιν ταῦτα· καὶ εἶπεν πρός με ὁ ἄγγελος ὃν ἑόρακάς
ὁδηγοῦσι τὴν γῆν αὐτῶν· καὶ ἀπεκρίθη ἀνὴρ
ὁδηγῶν καὶ εἶπεν· ἀναμέσον τῶν ὀρέων καὶ ἐστῶσαν
πρὸς ἐμὲ οὗτοι ἑστήκασιν ἀπὸ ἑξαπτερύγου κε· τοῦ πε
ριπατοῦντος τὴν γῆν· καὶ ἀπεκρίθησαν τοῖς ἀγγέ
λοις τοῖς ἐν μέσῳ τῶν ὀρέων καὶ εἶπαν τοῖς ἀγγέ
λοις τοῖς ἐν μέσῳ τῶν ὀρέων καὶ ἐστῶσαν τῶν ἀγγέλων· καὶ ἰδοὺ
πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται καὶ ἡσυχάζει· καὶ ἀπε
κρίθη ὁ ἄγγελος κῦ ἐστῶσαν τὸ ἱμάτιον· ὅσαι

μοσ οἰμὴ ὀλοθρεύσῃ σε τὴν ψυχὴν μου· καὶ τὰ σὰ μόλιβδος
αὐτὸς ὑποβρύχιος γένοιτο τοῦτο δὲ μὴ γένοιτο.
κ̄ Καὶ ἀπωθήκεν ἐστιν τὸ ἱμάτιόν σου· τὸν ἄγγελόν τοῦ
λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ ῥήματα καλὰ καὶ λόγους· ὃς
ἐὰν ὀμόσῃ σε ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ ἀμὴν
κραβλάζων· τὰ βλάζῃς ἐστιν τὸ ἱμάτιόν σου· ὃ
ζήλωσεν τὴν ψυχήν μου· καὶ τὴν ὀφθαλμόν μου ἐλεήσαι
καὶ ὀργὴν μεγάλην· ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ βλήματα τὰ
ὀνείδισάν με θεὸν μὲν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν ὀλίγον· αὐτοὶ δὲ ὠνείδισάν με τῷ στόματι αὐτῶν· διὰ τοῦτο τὰ
βλάζῃς ἐστὶν ἀριθμὸς ἐστὶν ψυχὴν ἐν οἰκτιρμῷ καὶ οὐ
κοσμοῦ ἀμὴν οἰκοδομηθήσεται ἐν αὐτῇ λάζῃς ἐστὶν
τὸ ἱμάτιόν σου· καὶ μετρομέτρησις ἐστὶν ψυχὴν ἐν
κ̄ Καὶ ἐὰν ὀμόσῃ σε ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ οὐ
μὰ κραβλάζων· τὰ βλάζῃς ἐστὶν τὸ κράτος σου·
ὅτι διὰ χυθήσεται πόλις ἐν μάταιος καὶ ἐλθὴ
σῃ ἐστὶν τὸν σῶμα· καὶ αἴρει τὴν ψυχὴν ἐν
ζ̄ περὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου καὶ ἐὰν λόγ καὶ ἴδῃς τοῦ
τὸ σὸν μὴ κλέψατε· καὶ ἐὰν ὀμόσῃ σε ὁ ἄγγελος
τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ τὴν ψυχὴν ταῦτα κε· καὶ ἐὰν πεν
τὸν ὀμόσωσιν τὰ μέρατα τοῦ διαστολὴ σωτὰ
τὸν ἱούδαν ἐν τὸν ἱπλ· ἐν ὁδῷ ἐν μοι κε τὸ σῶμα σου

ιμ

τοῖς προφήταις οἱ κατὰ λαὸς σου τοὺς πρώτους ἡμῶν·
καὶ οὐκ ἐκρίθησαν καὶ ἔτι σὺ καλῶς ποιήσεις μετ' αὐτῶν
κτῆνος σὺν τῷ λειμῶνι· τοῦτο οὐκ ἐποίησεν οὐδὲν
ἡμῶν· διὰ κατανύξεως τὴν ψυχὴν ἡμῶν οὗτος
ἔσται οὐκ ἐν ἡμῖν· τὴν τετράδα διὰ ἐξ κάδους ὕδατος
καὶ τοῦτο ἐλεύσεται οὗτος ἐστὶν ὁ μέλλων σώζειν· ὑμᾶς τοὺς
τετρακοσίους ἔσται λαμπίου· ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ζαχα-
ρίαν τὸν τοῦ ἀρχιερέως λέγων λαλήσατε τὸν προφήτην
λόγον· ὅτε ἐπέστειλεν μύκητας· καὶ ἰδοὺ ἀμνὸς
ἐβδομήκοντα· ἔσται ἱππεὺς μετ' αὐτοῦ· καὶ ἔσται οὗτος ἐστὶν
κεφαλὴ ἀγαθὸς τῶν λύτρων τῶν καταστικτῶν·
καὶ ὁ τοῦτο τοῦ ἵππου πυρροὶ· καὶ ταῦροι·
καὶ τοῦ κίλοι καὶ λευκοὶ· καὶ ἐξῆλθον οὗτοι κε·
καὶ εἶπεν μετ' ὀλίγον ἄγγελος τὸν λαλοῦντα ἐν ἡμῖν·
ἐγὼ δίζουσι τὴν γῆν ταύτην· καὶ ἀπεκρίθη ἀμνὸς
ὁ ἑστηκώς· ἀμνὸς μέλας τῷ ὄρθρῳ καὶ εἶπεν
μετ' ὀλίγον οὗτοί εἰσιν οἱ ἐξαπεσταλμένοι κε· τοῦ πε
ριπατῆσαι τὴν γῆν· καὶ ἀπεκρίθησαν τοῖς ἀγ-
γέλοις τοῖς ἑστῶσι ἀμνὸς μέλας τῷ ὄρθρῳ καὶ εἶ
πεν μετ' ὀλίγον ἐπὶ τὰς πύλας τῶν γῆν· καὶ ἰδοὺ
πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται καὶ ἡσυχάζει· καὶ ἀπε
κρίθη ὁ ἄγγελος κυ κε εἶπεν μετ' ὀλίγον τὸν περιπατοῦν·

μοσ οἰμελίβλαι σφο τλιὼ ἰ ηλμ· καὶ τὰ σσολισ ἰουδλ
αὸ ἴσοβρίλλο τοῦτο ὑμελομη κο σὸμέσσο·
κ̃ καὶ σὰσοβκελίθη κε σσαν τολερ αὐτορ· τσὸ ἀγλόλοσ τοῦ
λαλοῦωτὶ ὑμὶ ὑμὶ ρήμασι τα καμὰ καὶ λόγοισ· ὺ
ἐὶ σσὸμ σορ σὸμεὸ ἀγλόλοσ σὸλαλοῦμὶ ὑμὶ ὑμὶ σὰμὰ
κραβλάσσοη· τὰ βλάγ κε σσαν τολερ αὐτορ· ὁ
ζηλοσ ἰεα τλιὼ ἰ ηλμ· καὶ τλιὼ οἰ σὸμ ζηλομ ἀγὰν
καὶ ὀργὴν μεγάλλιν· ἀγὼ ὀργίζομαι ὑσὶ τὰ ὑθμη τὰ
σὸν ὑσὶ τὶ θὲμεὸμ λαὸμ θσοῦ μὲ γσὸ μεὸν ὀργὴν ὀλὶ
γσν· αὐτὸὶ λὲ σὸν ὑσὶ σὸβθὸν τὸ ἔσι κακὸν· διὰ τοῦτο τὰ
βλάγ κε ὑσὶ αρὸ βλοσ ὑσὶ ἰ ηλμ ὑμὶ οἰ κτὶ ρμὸσ καὶ οὐὶ
κοσμου σὰμὸὶ κοδομὴν θήσεσθαὶ ὑμὶ αὐτὴ λάγ κε παν
το λερ αὐτορ· καὶ μὲτρομὲκ τα θλιόθαὶ ὑσὶ ἰ ηλμ ὑμὶ·
κ̃ καὶ ἐὶ σσὸμ σορ σὸμεὸ ἀγλόλοσ σὸλαλοῦμὶ ὑμὶ ὑμὶ σὰ
μακραβλάσσοη· τὰ βλάγ κε σσαν τοκραὐτορ·
ὅτι διὰ χυθήσομ ται σὸλισ ὑμὶ ἀναὶ σὸ καὶ ἐλβὴ
σὴ κε ὑσὶ τλιὼ οἰ σὸμ· καὶ αἰρ β τὶ ἔσι τλιὼ ἰ ηλμ·
ζ ἐρασὸὶ σὸ ὀφθαλμοὶ σμου καὶ ἐὶ λομ καὶ ἰ ἔλου
σὸ σὸβερα κβέραὐ· καὶ ἐὶ σσαν σορ σὸμ ἀγλόλοη
τὸμ λαλοῦωτα ὑμὶ ὑμὶ τὶ ἔσιμ τα ὐτα κε· καὶ ἐὶ πεμ
σορ σὸμ ὑσὶ ταὐτα τὰ λὲ βέραὐ τὰ ὐδὶ ἀσκορ πὶ σσαν τὰ
τὸμ ἰοὐδλαν ἰζ τὸμ ἰ ηλ· ἰζ ὁδὶ ζ ὑμὶ οἰ κε τὸ σσαραὸ

τὸκτον καὶ· καὶ εἰ τοσαυτὸ οὗτοι ὁρχομεταιοι λί
σαι καὶ ἡ σφὴν παρὸ σμὲν ταῦτα τὸν κὸρ αὐτὰ δὴ
ασιλιορ αὶ σαμ τα τὸμ ἰοὐδλαμ· καὶ τὸμ ἰκλ· καὶ τ
δξαμ· καὶ οὐδλὶσ αὐτοῦ μὶρ ὴμ κὸφαλλὼν· καὶ ἡ σκλ
θομ οὗτοι τοῦ ὀχ ἡ αὶ αὐτὸ· ἡ σχὶρ αὐτοῦ μ τα
τὸ σαρακὸρ αὐτα τὰ ὀθμλὶ τὰ ὀσαιρόμεν αὶ κὲ
ραὸ ὀσὶ τλὼν γλὼν κῦ· τοῦ δ ιασκορ αὶ σαι αὐτλὼν·

2 Κ καὶ λίρατὸ ισὸ φθαλμὸ ισόμου καὶ ἰ δλομ καὶ ἰ δλοὺ δ
μὲρ· καὶ ὀμ τὴ χὶρ ἰ αὐτοῦ χλιόμ· γὸομεδρ ικὸμ·
καὶ εἰ ταυ παρὸ σαὐτὸμ παοῦ σὺ σορεύ κ· καὶ εἰ πὴμ
παρὸ σμεν δ ἰ ὰμεδρ ἰ σαι τλὼν ἰ κλμ· τοῦ ἰ δλῆμ ασλ
λιεομ τὸ πλαὶ τοι αὐτῆ σ ὀσὶ κ· καὶ τασκλ ἰ κομ τὸ
μλ ἰ κοσ· καὶ ἰ δλοὺ ὁ ἄγ βλοσ ὁ λαλοῦμ ὲμ ὲμ ὲ ἰ ὰ σὶ
κ· καὶ ἄγ βλοσ ὁ ἕτ ὲροσ ὁ δξ ὲοορ δ ὲτ ὸ ἡ σαὶ ταρτλ
σὶ η αὐτοῦ· καὶ ἡ σφὴν παρὸ σαὐτὸμ λδ ὰομ· καὶ τα
καρ ταοσ καὶ τοι κ η δλ ὶ ὀαὶ ἰ κλμ· αὐτὸ ὶ πλ ἡ θοσ
αμ ὴμ καὶ κτλὼν ὸμ τοῦμ ὲμ αὐτῆ· καὶ ἀμ ὼ ὀσομ ε αὐτῆ
φλὼσ ὶ ν· κὲ τ ἡ χοσ παρὸ σκύ κλο θεμ· καὶ ἡ σ δλὸ ξαν
ὀσομ αὶ ὲμ ε ὲμ ὲ ὀσ αὐτλῶ· ὼ ὼ φ ἀ γ ὲ ὲ κ γλῶ σ ε ορρὰ
λδ ἡ κὲ δ ὸ τ ὲ κτ ὸμ τ ὸ ὰ ὲρ ὸμ ὰμ ὲμ ὲ ὸμ· τοῦ
οἰ ρ ὰμ ὺ ὸσ ὼ ζ ὸ ἰ μ ὰ ὸ λδ ἡ κὲ ἡ σ τ ὸμ· ὰμ ὰ ὸσ ὸ
ζ ὸθ αὶ οἱ καὶ τοι κο ὼ τὸ θμ γ αὐτ ὲρ ὰ ε ε ε λλ ὸμ ©·

διότι παρέλαβε κύριος τὸν κράτορα· ὁ τοῦ σοῦ δό
χος ἀποθάλλει μὲ βοὴ τὴν βλῆτα τὸ σκυλδόσαν
τὸν μέλανα· διότι ἀπατόμβησε ἰμεῖν· ὡς τὸ ἀπατ
μβησε τὴν κόρη· τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ· διότι
λοὺ ζῶ βοὴ φθρᾶσε τὴν χεῖρα μου βοὰ αὐτοῖς καὶ ἐ
σομ ται σκύλα τοῖς δουλδόσασί ν αὐτοῖς· καὶ
γνῶσθε διότι κε ἐγω κύριος τὸν κράτορα· ἀποθάλλει
μὲ· τὸν υἱόν μου καὶ εὐφρένου θήσεται ἐν ἰμῖν διότι
ἰδοὺ ἔρχομαι· καὶ κατασκηνώσω ἐν ὑμεῖν λέγει
λέγει κε· καὶ προσφεύξονται βλῆτα πολλοὶ βοὴ τ
κν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔσονται αὐτῷ λαόν·
καὶ κατασκηνώσω σοι ἐν ὑμεῖν· καὶ βοὴ γνώ
σει ὅτι κε ἐγω κύριος τὸν κράτορα· ἐξαποθάλλει μὲ πρὸ
ὑ· καὶ κατακληρονομήσει κε τὸν ἰοῦδαν τὴν
μερίδα αὐτοῦ βοὴ τὴν γῆν τὴν ἁγίαν· καὶ αἱρετὶ
ἔτι τὴν ἰηλμ· ἐμαυτῷ λαὸν πᾶσαν σαρξ ἀπὸ προ
σώπου κυ διότι ἐξεγέρθη ἐκ τοῦ ἁγίου φελῶμ ἁγίου
αὐτοῦ· καὶ ἐλέξ ἐν ἡμέρᾳ κσ ἐν τὸν ἱερβαὰ τὸν μέγαν
ἐπὶ τὰ πρόσωπα προσώπου ἀγγέλου κυ καὶ ὁ διάβο
λος ἱστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τοῦ ἀντικεῖσθαι αὐτῷ·
ἔφθασεν κε πρὸς τὸν διάβολον· βοὴ τὴν ἐπίσκεψιν κε ἐν
σοὶ διάβολε καὶ βοὴ τὴν ἐπίσκεψιν κε· ἐν σοὶ διάβολε· ὁ

βαΐα

3

ὁκλδξ αμβηοσ τὴν ιηλμ οἰκι δλὺ τοῦτο· ασσδαλος
δξ βασασμβηοσ ἐκ τοῦ πρὸσ· καὶ ἰσ ιὼν βηρδβδμβηοσ ἰ
μαὴ τὰ ρμασαρὰ καὶ ἰ σὴκη τὰ πρὸ τοῦ πρὸσσὰ· σου ἀγγλχ
ζ ἀὐσὶ κρί· θη καὶ ἐὶ σαβη τὰ πρὸ σὰ μ ἀγγλον τὰ μβδὰ τα·
τὰ πρὸ τοῦ πρὸσσὰ· σου αὐτοῦ λχόν· ἀφ βλβασ τὰ ἰ μαὴ
α τὰ ρμ τὰ σαρὰ μ αὐσὰ αὐτοῦ· καὶ ἐὶ σαβη τὰ πρὸ σαὐτὸ μ·
ἰ δλὺ ἀφ ἠ ρλι καὶ τὰ α ἰ μ ὶ α σ σου· καὶ βηδλυσαν τὸ
αὐτὸ μ τὰ δλὰρ ιη· καὶ βασὶ θβη κι δλαρ ιη καὶ λαρ γὼ βασὶ
τὴν κεφαλὶ η αὐτοῦ· καὶ τὰ σβρὶ βυαλο μ αὐτὸ μ ἰ μαὶ
τὰ α· καὶ ἐβασ βλικειν κι δλαρ ἰ η· καὶ λαρ ἀμ ἐβασὶ τὴν
κεφαλὶ ὼ αὐτοῦ· καὶ ὁ ἀγγλοσ κῦ ἰ σὴκ η καὶ δ ἰ βμαρ
τὶ ρβασὸ ἀγγλοσ κῦ· τὰ πρὸσ ἰη λχόν· τὰ δλχ ἡ κς παν
τὰ λερ ἀ τὰ ρ· βαὴ μ τὰ ἰ σ ὁ δλοῖ σμου τὰ ρβύ η καὶ ἐμ τοῖ ς
τὰ ρο σαγμασὶ μ μου φυλαὸσ η καὶ σὺ δ ἰ ἀλερ ἰ μφσ η
ὁἰ κο μ μου· ιεσὶ βαὴ δ ἰ ἀφυλοδ ξ ἠ σ τὴν ὼ ὐλὼ μου·
ζ δλοὶ σσ· σοὶ ἀμ ασπρβφο μβηοι σ ὁμ ιεσὸσ τοῦ μ ὅτη
κο τὰ μ τοῦτο μ ἀλεου ελὶ ιῦ· ὁ ἱ ερ ὼσ ὁ μεγασ σὺ·
καὶ ὁ τὰ λη σὶ ὸν σου. καὶ ὁ ἱ ε ασθὴ μεβηοι τὰ ρο τὰ ρο
σὰ τοῦ σου· διὸ τὶ ἀὼ δλρ ὼ τβρασ τοσ κο τὰ ὁἰ ζ σὶ η·
διὸ τὶ ἰ δλὺ ἀγασ τὸ μ δλύ λο μ μου ἀμ ασ τολὼν· διὸ τὶ ὁ
λὶ θοσ ὃν ἐ ὥδλοσ κα τὰ ρο τὰ ρο σὰ τοῦ ιῦ· βασὶ τὸ μ λὶ θὸσ
τὸ ν ὁμ ὰ ιβασὰ ὁ φθαλμὸ ἰ ζ σὶ η· ἰ δλὺ ἐγὼ ὀ ρ ὼσ τὰ ὁθρὸ·

λάμ κε· ωαν το κραῦτοορ· καὶ τὴν λαφλίσσα ωαῦσαν τὴν
ἀλήθειαν τῆσγλῶ ἐ κείνησ ὁμνημβρ αμέ ου· ὁμ τὴν ἡμέ
ραν ἐ κ ἡμ ηλάμ κε· ωαν το κραῦτοορ· συγλεαλοῦσαντε ἔ
καστοσ τὸμ ωλησίον αὐτοῦ ὑωὸ κατὰ ωροσ αμωσέλουσ
ὑωὸ καῦτοσυγκῆσ· καὶ ἐωεσ τρέφη ὁ ἄγγελοσ ὁ λαλῶμ
ἐμβμοὶ· καὶ ἐξ ήγερ θήμε ὸμ ωρὸ ωσομ ὁ τὸν ἐξ αγορ
θηναῖοσ ἐξ ὑ ωσμου αὐτοῦ· καὶ ἰδ ωσὴ ωροσ ωμε τὸν
ελοῦσ· καὶ ἰδ ωσὰ ωὸ ρελαιαι καὶ ἰδοὺ λυχνία χρυσῆ
ὅλη· καὶ τὸ λαμωσάδιον ἐωάνω αὐτῆσ· καὶ ἑωτὰ λύ
χνοι ἐωάνω αὐτῆσ· καὶ ἑωτὰ ἐωαρ ωτρίδεσ τοῖσ λύ
χνοισ τοῖσ ἐωάνω αὐτῆσ· μία ἐκ δξ ιῶν τοῦ λαμ
ωαδίου· καὶ μία ἐξ ἀριστερῶν· Κ καὶ ἐωεροτήσα
καὶ εἶ ωαν ωρὸσ τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐμβμοὶ
λέγων τί ἔστιν ταῦτα κε· καὶ εἶωα ἐγὼ κρί
θην ὁ ἄγγελοσ ὁ λαλῶμ ἐμβμοὶ καὶ εἶ ωαν ωρὸσ με λέγων· οὐχὶ
μωσκισ τί ἔστιν ταῦτα· καὶ εἶ ωα οὐχὶ κε· καὶ εἶωα κρί
θην καὶ εἶ ωαν ωρὸσ με λέγων· οὗτοσ ὁ λόγοσ κυ
ωρὸσ ζοροβαβελ· λέγων οὐκ ἐν δυνάμει οὐδὲ ἐν ἰσχύι· ἀλλὰ ἐν ωνὶ μου λέγει κε ωαν τοκρα
τορ· τίσ εἶ σὺ τὸ ὄροσ τὸ μέγα ἔμ ωροσωωῶ ζο
ροβαβελ· εἰσ εὐθείαν καὶ ἐξοίσω τὸν λίθον· τ
κληρονομίαν ἰσότητα τὴν χάριν τοῦ χάριτοσ αὐτῆσ· ὺ

ὀκλδξ αἰμβησσ τὴν ικλμ οὐκι δὸν τοῦτο· ὁ σσδλαλος
δξ βασασιμβησσ ἐκ τοῦρὸσ· καὶ ἰσ ἰὼν ὑμῶν βδλμβησσ· ἰ
μαὶ τὸν ρμπσαρὸν καὶ ἰ σὴκ κὴ τὸν ρὸ τοῦρὸσσοῦ τοῦ ἀγγλλ
ζ αὐτοῖ κρί θη καὶ εἶ πεν ὑμῖν τοῦρὸ τὸ ἰμ ἀγγλον τὸν θεὸν τοῦ·
τοῦρὸ τοῦρὸσσοῦ τοῦ αὐτοῦ υλζόν· ἀφ βλέπεται τὰ ἰμαὶ
τὰ ρμ τοῦρὸν καὶ ἀπ αὐτοῦ· καὶ εἶ πεν ὑμῖν τοῦρὸ σαὐτὸμ·
ἰ δὸν ἀφ ἠρέλκα τὰ σὰ ἰμ ὁμολόγησσ σου· καὶ ὑμ δὶ σάτω
αὐτὸμ τοῦ λίρκ· καὶ βασί θεβ κι δλάρ ἰκ καὶ λαρ ἰν βασὶ
τὴν κε φαλὶν αὐτοῦ· καὶ τοῦρὶ θεα λομ αὐτὸμ ἰ μαὶ
τὰ ν· καὶ βασβλικε ν κι δλάρ ἰν· κα θαρ αὶ βασὶ τὴν
κε φαλὴν αὐτοῦ· καὶ ὁ ἄγγλοσ κῦ ἰ αλήκ καὶ δὶ δμαρ
τίρε τοῦ ἀγγλοσ κῦ· τοῦρὸσ ἰκ λόγον· τὰ σβλάξ κε παν
τοκρά τορ· δαὶ μ τα ὶσ ὁ δλοῖσ μου τοῦρ βύκ καὶ ἐμ τοῖς
τοῦρὸ σώμασ ἰμ μου φυλάσσ κ καὶ σὺ δὶ ἀλεῖ μ ἐσ τὸν
οἶκ ομ μου· ἰσα ἰβαὶ μ δὶ ἀφ υλδξ κ ησ τὴν αὐλὴν μου·
ζ δλοῖσσο σοὶ ἀμ αὐτρ ὀφ ομ βμ ου σ ὑμ ἰσβσο τοῦ μ ὅτ ι
κο τοῦ μ τοῦτο μ ἀλ ου ε λλ ἰῦ· ὁ ἰερ βσ ὁ ὑμ ὰσ σὺ·
καὶ ὁ πλη σί ὸν σου. καὶ οἱ ἰσαθ ὑμ ενβ μοι τοῦρὸ τοῦρὸ
σώ τοῦ σου σου· διό τι ἀν ὑλρ ῶ τβρ αὐτοσ ικο τοῦ ἰ ῆσ τὴν·
διό τι ἰδὸν ἀσα τὸμ δλού λομ μου ἀμ αὐτολὴν· διό τι ὁ
λί θοσ οὗ ὐδ λοσ καὶ τοῦρὸ τοῦρὸσσοῦ τῦ· βασὶ τὸμ λί θὸ
τὸν ὑμ ῶν βασὶ ὁ φθαλμοὶ ῆσ ὶν· ἰδὸν ἐγὼ ὀρ ισσ ω τὸ θρὸ

λφ ις κε· ωαν το κραττορ· και ἡ λαφ λιοω ωασαν τὴν
ἀλη θ ειαν τ ου γλω ε κεινη σ ὑμ μυρ αμι ου· ὑμ τ ῃ ἡμέ
ρα ε κ φ ὴ μ ηλφ ις κε· ωαν το κραττορ· συ λ ε α λ ὁ ωατε ἓ
καστος τὸν ωλη σ ίον αὐτοῦ ὑ ωὸ κατ ω α μωσ ἑ λου ὑ
ὑ ωὸ κατ ω σ υκ η σ· και ἐ ωαν α ρ θ ὴ ὑμ ὁ ἄγγ λος ὁ λα λ ῶν
ὑμ ὑμ ιν· και ἐ ξ ὴ γ ε ρ θ ὴ μ εν ὁ ν πρ ὁ ωο ν ὁ ὅ τ αν ἐ ξ ἐ λ ε ύ
θ η ω ὸς ἐ ξ ὑ ωνου αὐτοῦ· και ἐ ὰ ν ωω ωρ ὁ σ μ ε τ ὸν
ιλ λ ὸφ σ· και ἐ ὰ ν ωω ὁ ρ α ιω και ἰ δ ὸν λ υ χ νί α χ ε ι ν
ὁ λ η· και τὸ λ α μ ωα ὰ δ ιο ν ἐ ὰ ν ῶ ω αὐτ ῷ· και ἐ ὰ ν α ὐ λ ύ
χν οι ἐ ὰ ν ῶ ω αὐτ ῷ· και ἐ ὰ ν ἐ ὰ ν α ρ ι ὰ δ ε τοῖ σ λ ύ
χν οι σ τοῖ σ ἐ ὰ ν ῶ ω αὐτ ῷ· μι ὰ ν ἐ κ δ ὲ χ ι ῶ ν τοῦ λ α μ
ωα δ ίου· και μι ὰ ν ἐ ξ δ ὲ ω ω ν ὑ μ ῶ ν· Κ και ἐ ὰ ν ωρ ὸ σ τ η σ ω
και ἐ ὰ ν ωω ωρ ὸ σ ὸ ν ἄγγ λ ον τὸν λ α λ ο ῦ ν τ α ὐ τ ῷ ὑμ ὑμ ιν
λ φ ον τ ὰ τ ὴ ν τ α ὐ τ ου κε· και α ὐ τ ὸ ς ἐ ρ ῖ θ η ὁ ἄγγ λ ος·
ὁ λ α λ ῶν ὑμ ὑμ ιν· και ἐ ὰ ν ωω ωρ ὸ σ μ ε λ φ ω μ· ὁ ὺ γ ι
μ ω σ κι σ τ ὰ τ ὴ ν τ α ὐ τ ου· και ἐ ὰ ν ὁ χ ὶ κε· και α ὐ τ ὸ ς κ ρ ί
θ η και ἐ ὰ ν ωω ωρ ὸ σ μ ε λ φ ον· ο ὗ τ ο σ ὁ λ ό γ ο σ κυ
ωρ ὸ σ ζ ο ρ ο ι α α ι λ ε λ· λ φ ον ὁ ι κ ε μ δ λ ε ω α ι μ ε μ ε γ α λ λ ι
ο ὐ δ ὲ ὑμ ί χ υ ι· ἀ λ λ ὰ ὑ ὰ ν ωω ὶ ε ι ου λ φ ῇ κε ωου ωω κρα ύ
ωορ· τ ὶ σ ῇ σ ου τὸ ὄ ρ ο ς ὁ μ ε γ ὰ ν τὸ ωρ ο ωρ ο σ ὸ ω ου ζ ο
ρ ο ι α α ι λ· τοῦ κ α τ ορ θ ῶ σ α ι κ α ὶ δ ῦ ν α σ θ α ι τὸν λ ί θ ο ν· ἵ
κ λ η ρ ο μ ο μ ί α ν ἰ σ ὸ ν τ ὴ ν τ α χ ά ρ ι τ ο ς χ α ρ ι τ α ὐ τ ῆ σ· ὡ ς

ὁ ἐμβολόγος κῦ προσμβλάσον ἀχρ φ ζορομαμβλ·
ὀββμβλίασαμ τὸμ οἶκομ τοῦτομ· καὶ αἰχεῖρ αὐτῦ
ἔσι τελοῦσιν αὐτὸν. καὶ ἔσι γμ ασιδιότι κς ασαμ το
κρατοορ· ὃ ζαασβαλκεν μβ προ ασβδιότι τῖ σδγ
δβμ ασφ σ λιμβρασμαιρασ· καὶ χαρισομται καὶ
ὁ τομ ται τὸμ λίθομ· τομ καασιτβριμὸμ βμ χειρ ζο
ρομαμβλ· ἔσαὐ οὗτοι ὁ φθαλμοι κῦ· φσιν ἔσι μλε
σομ τῶ ἔσι ασασαμ τῶν ηλῶν· καὶ ἀασβλερίθη καὶ
ἐι σασ προσαὐτὸμ τί αι δλυόλε αι αὐται αι ε κδξι
ασν τῖ σλχμί ασ καὶ ὃ ζ δασμ ιμασομ· καὶ ἔσλιρασ τῖ
σασ ε κδλβτβρου καὶ ἐι σασ προσαὐτὸμ. τί οἱ δλυόκλά
δλοι τῶμ ε λδασν οἱ ὀβμ ται χβρσὶν τῶμ δλυομμ ζοο
τί ρασμ τῶμ χελσῶμ τῶμ ἔσι γδομ τασμ καὶ ἔσαὰμα
γομ τασν τὰσ ἔσαρ ισαρί δλασ τὰσ χελσὰσ· καὶ ἐι
σεν προσμβ οἰκί δλω τί ἔσιν ταῦτα· καὶ ἐι σασ
οἰχὶ κε· καὶ ἐι σασμ· οὗτο οἱ δλυό ιμ οἱ τῖσ σασ ό τῖ
τοσ· σαρ ἔσι καασιν τῶ· κῶ· σαῶσ καλῶ γλῶ· καὶ ε
σαρ βια καὶ ἰρ αὐτὸ ισὸ φθαλμο ὐσμου· καὶ ζ δλον,
καὶ ι δλὺ δλ ρ ἔσαμ ομ σαὐτὸ μβμομ καὶ ἐι σασμ πρ ω
μβ τί ου ελ ἔσζσ· καὶ ἐι σαυ ζ ὠὸ ρῶ δλ ρ ἔσαμ ομ·
σαὐτὸμ μβμομ μελικόσ σαὐ ζ χόσν. ζ κοσι· καὶ σαμ τ ω
σαὐ ζ χόσν δλβια· ιζ ἐι σασμ προσμβ· αὐτὴ λι ἀερὰ

ἢ ἐκπορευόμενον ἐὰν προσπαίσῃ ἀποκτ̄ν̄.
διότι πατάσσων ἔκλεψεν· ἐκτοῦτου δώσει θάνατον ἐκ
δικηθήσεται· καὶ πατάσσων πατέρα ἢ μητέρα ἐκτοῦτου δώσει θ
θανάτου ἐκδικηθήσεται· καὶ ἐὰν σίδηρον ἐπιθῇ
κτ̄ν̄ τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ ἐὰν σφενδόνῃ τις τὸν οἰκο
τοῦ κλέπτου· καὶ ἐὰν πέσῃ ἐπὶ οἰκον τοῦ μύσου καὶ τοῦ
ὀνοματίου αὐτοῦ δώσει τὴν δίκην καὶ καταλύσῃ ἐμμόνον
τοῦ οἴκου αὐτοῦ· καὶ σὺν τοῖς αὐτοῦ καὶ τὰ ζῶα
αὐτοῦ καὶ τοὺς λίθους αὐτοῦ· καὶ ἐὰν ἔλθῃ ὁ ἄγγελος
ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ· καὶ εἶπεν πρός με λάβε τὸν
τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ καὶ ἴδε τὸ ἐκπορευόμενον
τοῦτο· καὶ εἶπα τί ἐστιν τοῦτο τὸ μέρος τὸ ἐκπορευ
όμενον· καὶ εἶπεν· αὕτη ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐν πᾶσῃ
τῇ γῇ· καὶ ἰδοὺ τάλαντον μολίβου ἐξαιρόμε
μον· καὶ ἰδοὺ γυνὴ μία καθημένη ἐν μέσῳ τοῦ μέ
τρου· καὶ εἶπεν αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία· καὶ ἔρριψεν
αὐτὴν ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου· καὶ ἔρριψεν τὸν λίθον
τοῦ μολίβου ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῆς· καὶ ἦρα τοὺς
ὀφθαλμοὺς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ δύο γυναῖκες
ἐκπορευόμεναι καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν·
αἱ αὐταὶ εἶχον πτέρυγας ὡσὶ πτέρυγας ἱέρακος·
καὶ ἐπῆραν τὸ μέτρον ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ τοῦ

Πρ. χδ
ὡ Ζ

σομ τοῦ οὐρανοῦ. καὶ εἰ πως πορεύσομαι ἄγγελόμ τὸν
λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ σοῦ αὐτὰ αὐτὸ φθερεῖ τὸ
ὕδωρ. καὶ ἡ πηγὴ πορεύσεται οἰκοδομήσει αὐτῷ
οἰκίαν ἐμμένει καὶ κυλίσεται. καὶ ἐὰν μείνῃ καὶ
θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἔσται τὴν ἔσχατον αὐτοῦ.
ζ̄ ἐὰν φάγεται καὶ λίμνη αὐτοῦ ὁ φθαλμὸς μου καὶ ἡ
δομὴ καὶ ἡ δοὺ τοῦ σώματος αἵματος. ἐκπορεύσε
μαι ἐκ μέσου δύο ὄρνεα καὶ τὰ ὄρνεα ὄρνεα χαλκᾶ
θ̄ μ τῷ αἵματι τῷ πρῶτῳ τῷ ἴσῳ πυρροὶ. ζ̄
ἐν τῷ αἵματι τῷ δευτέρῳ ἴσῳ μελανες.
καὶ ἐν τῷ αἵματι τῷ τρίτῳ τρίτῳ ἴσῳ λευ
κοὶ. καὶ ἐν τῷ αἵματι τῷ τεταρτῳ ἴσῳ ποι
κιλοι. καὶ αὐτὰ κρίθη καὶ εἰ πως πορεύσεται ὁ
τὸμ λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ τελέσαι μ ταῦτα κε. καὶ αὐτὲ
κρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ καὶ εἰ πως ταῦτα
ἔσται ποιήσουσιν οἱ πορευόμενοι τοῦ οὐρανοῦ οἱ ἐκπορεύ
ονται παραλῦσαι τῷ κῷ ποίησαι σχλῶ. ἐν ᾧ
ἂν ποιῶσιν οἱ ἴσοι οἱ μελανες ὃς ἐὰν πορεύσεται τὸ ἔσται τὴν
γλῶσσαν πυρρὰν. καὶ οἱ λευκοὶ ὃς ἐὰν πορεύσεται τὸ ἔσται τὴν γλῶσσαν
πυρρὰν. καὶ οἱ λαλκοὶ ὃς ἐὰν πορεύσεται κατὰ τὰ αὐτὰ ἐν
καὶ οἱ ποικιλοὶ ὃς ἐὰν πορεύσεται τὸ ἔσται τὴν γλῶσσαν μόνου.
ζ̄ οἱ ταῦροι ὃς ἐὰν πορεύσεται τὸ ζ̄ ἔσται μέλαν τὸ πορεύσεται.

καὶ τοῦ βρίσαι τὴν γλῶ. καὶ εἰ τοῦ μὴ τοῦ ῥάβδου
καὶ τοῦ βρίσαι τὸν γλῶ καὶ τοῦ βρίσαι τὸν
γλῶ καὶ δυσὶ ἀνθρώποις καὶ ἐλάλησεν τοῦ πρὸς μωϋσῆν
ἰλλουοὶ ἐκ τοῦ ῥεβεκκὰ μητρὸς βασιλέως μωαβ. δυσὶ τοῦ
θυμοῦ μου δυσὶ γλῶ μωαβ. Κ καὶ ἐξόμβρισον λόγου κῦ
τοῦ πρὸς μωϋσῆν λαλοῦντος τοῦ δικτησαι βχμαλωσίαν
τοῦ αὐτοῦ μὴ χόμτου καὶ τοῦ αὐτοῦ μὴ χρησίμου
αὐτῆς. καὶ τοῦ αὐτοῦ βδελυγμοῦ κόπου αὐτοῦ. ὡς
ἐβλὺσι συβμτὴ μιβραὲ κεῖμη. ἐὰν οἱ κονίοι
οἱ οὖ τοῦ σοφομίου τοῦ λικόμτου ἐκ μαλλωλῶμος.
ζλήμτη λργύριον καὶ χρυσίον. καὶ τοῦ ἡσι ἀνθ
φαγοῦσι καὶ βασὶ θήσουσι βασὶ τὸν κεφαλὶὼ τοῦ ἰου
σοῦδκ. τοῦ ἰβρὸοῦ τοῦ μεγάλου καὶ ἐρήσοῦ ῥοσὶ τοῦ
τὰ βλαξὶ κὶ τοῦ αὐτοῦ κρέατοῦ. ἰλλοὺ λμὴρ. λμαυτο
λὴ ὁμοίως αὐτοῦ καὶ ὑποκάτου θυ αὐτοῦ ἀμαυτβλὴ
καὶ οἱ λεβλομίοὶ τὸμ οἰκομκῦ. καὶ αὐτὸς λήμτη
ται ἀρβελὶν. καὶ καυθὴ ἔται καὶ καταρξὶ βασὶ θρό
μου αὐτοῦ. καὶ βασὶ οἱ ἱερβὸ ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ καὶ μου
λὴ ἐῤῥημικὴ βασὶ ἀμαμεβόμ ἀμφοτβρῶν. ὁ δὲ ἀβφὰ
μοσ βασὶ τοῖσ ὑποζυγίοισι. καὶ τοῖσ χρησίμοισ αὐτῆς
καὶ τοῖσ βδελυγμοῖσ κόσι ν αὐτῶν. καὶ ἐξ χάρι ται ἰὼ οὖ
σοφομίου. καὶ ἐξ οἱ ταλλιὸμ βμοὶ κῶ κῦ. καὶ οἱ μακρὰν

αὐτοῦ καὶ ἔσονται μοι εἰς λαὸν καὶ οἰκοδομήσουσι μετ' ἐμοῦ οἶκον
κυρίου· καὶ ἔσονται πολλὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τῷ κυρίῳ
καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν· καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου καὶ γνώσῃ
ὅτι κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με πρὸς σέ· καὶ κατακληρονομήσει
κύριος τὸν Ιουδαν τὴν μερίδα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἁγίας καὶ
ἐκλέξεται ἔτι ἐν Ιερουσαλημ· σιωπάτω πᾶσα σὰρξ ἀπὸ προσώπου
κυρίου ὅτι ἐξεγήγερται ἐξ ἁγίων αὐτοῦ· καὶ ἔδειξέν μοι τὸν
ἀρχιερέα τὸν μέγαν ἑστῶτα ἐνώπιον τοῦ ἀγγέλου κυρίου καὶ ὁ
διάβολος εἱστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ ἀντικεῖσθαι αὐτῷ· καὶ εἶπεν
κύριος πρὸς τὸν διάβολον ἐπιτιμήσαι κύριος ἐν σοί διάβολε καὶ
ἐπιτιμήσαι κύριος ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ιερουσαλημ· οὐκ ἰδοὺ οὗτος
δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός· καὶ ἐνεδύσατο ἱμάτια ῥυπαρά· καὶ
ἔστη ἐνώπιον τοῦ ἀγγέλου· καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν πρὸς τοὺς
ἑστῶτας ἐνώπιον αὐτοῦ λέγων· ἀφέλετε τὰ ἱμάτια τὰ ῥυπαρὰ ἀπ'
αὐτοῦ· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν· ἰδοὺ ἀφῄρηκά σου τὰς ἀνομίας καὶ
ἐνδύσω σε ποδήρη καὶ περικεφαλαίαν καθαρὰν καὶ περιθήσω ἐπὶ
τὴν κεφαλήν σου· καὶ διεμαρτύρατο ὁ ἄγγελος κυρίου λέγων·
τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· ἐὰν πορεύσῃ ἐν ταῖς ὁδοῖς μου
καὶ τὰς φυλακάς μου φυλάξῃς καὶ σὺ κρινεῖς τὸν οἶκόν μου καὶ
φυλάξεις τὰς αὐλάς μου καὶ δώσω σοι ἐκ τῶν ἑστώτων τούτων
πορείαν· ἄκουε δὴ Ἰησοῦ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας σὺ καὶ οἱ φίλοι σου
οἱ καθήμενοι ἐνώπιόν σου ὅτι τέρατες εἰσίν· ἰδοὺ γὰρ ἐγὼ ἄγω
τὸν δοῦλόν μου ἀνατολήν· ἰδοὺ γὰρ ὁ λίθος ὃν ἔδωκα ἐνώπιον
Ἰησοῦ ἐπὶ λίθον ἕνα ἑπτὰ ὀφθαλμοί εἰσιν· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτυπώσω
τὸ ἐκτύπωμα αὐτοῦ λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ ἐξαλείψω τὰς
ἁμαρτίας τῆς γῆς ἐκείνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
λέγει κύριος παντοκράτωρ καλέσει ἄνθρωπος τὸν πλησίον αὐτοῦ
ὑποκάτω ἀμπέλου καὶ ὑποκάτω συκῆς· καὶ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος
ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί καὶ ἤγειρέν με ὡς ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ ὕπνου
αὐτοῦ καὶ εἶπεν πρός με τί σὺ ὁρᾷς· καὶ εἶπα ἰδοὺ ἐγὼ ὁρῶ καὶ
ἰδοὺ λυχνία ὅλη χρυσῆ καὶ τὸ λαβίδιον αὐτῆς ἐπ' αὐτῆς καὶ ἑπτὰ
λύχνοι ἐπὶ τῆς λυχνίας καὶ ἑπτὰ ἐπ' αὐτῆς καὶ ἑπτὰ ἐπὶ τοῦ
λύχνου τοῦ ἐπ' αὐτῆς τοῦ ἐπιθεῖναι ἐπ' αὐτοῖς· καὶ ἐλαία δύο
ἐπ' αὐτῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ λύχνου καὶ ἐξ εὐωνύμων· καὶ ἀπεκρίθη
καὶ εἶπεν πρός με λέγων· τί ἐστιν ταῦτα κύριε· καὶ εἶπεν πρός με
λέγων· οὐκ οἶδας τί ἐστιν ταῦτα· καὶ εἶπα οὐκ οἶδα κύριε· καὶ
ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν πρός με λέγων· οὗτοι οἱ λόγοι εἰσὶν οὐ σὲ
λαλῶ ἐγὼ· ἐν χειρὶ Ζοροβαβελ· καὶ ἐπορεύθη καὶ εἶπεν πρός με
λέγων· τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· οὐκ ἰσχύϊ οὐδὲ δυνάμει
ἀλλὰ τῷ πνεύματί μου· καὶ ἐγὼ ἐκ τοῦ πνεύματος μου· καὶ τὰ
ὄρη τὰ μεγάλα ἐνώπιον Ζοροβαβελ εἰς πεδίον· καὶ ἐξοίσει τὸν
λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον· καὶ ἐπορεύθη καὶ εἶπεν πρός με λέγων·
αἱ χεῖρες Ζοροβαβελ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον· καὶ αἱ χεῖρες
αὐτοῦ τελειώσουσιν· καὶ γνώσῃ ὅτι κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν
με πρὸς σέ· καὶ ἔσται ἐν ἡμέρᾳ μικρῶν ἀρχομένων καὶ χαρήσεται
καὶ ὄψεται τὸν λίθον τὸν κασσίτερον ἐν χειρὶ Ζοροβαβελ· οὗτοι οἱ
ἑπτὰ ὀφθαλμοί εἰσιν οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· καὶ
ἐπορεύθη καὶ εἶπεν πρός με λέγων· τί ἐστιν οὗτοι οἱ δύο ἐλαῖαι
ἐπὶ τῆς λυχνίας τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς· καὶ ἐπορεύθη
καὶ εἶπεν πρός με λέγων· τί ἐστιν οὗτοι οἱ δύο κλάδοι τῆς ἐλαίας
οἱ ἐν χερσὶν τῶν δύο ἐλαιῶν τῶν ἐκκενούντων ἀπ' αὐτῶν τὸν
χρυσόν· καὶ εἶπεν πρός με λέγων· οὐκ οἶδας τί ἐστιν ταῦτα· καὶ
εἶπα οὐκ οἶδα κύριε· καὶ εἶπεν οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς πιότητος οἱ
παρεστηκότες τῷ κυρίῳ πάσης τῆς γῆς· καὶ ἐπέστρεψα καὶ ἐπῆρα
τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ κεφαλὶς πετομένη· καὶ
εἶπεν πρός με λέγων· τί σὺ ὁρᾷς· καὶ εἶπα ἰδοὺ ἐγὼ ὁρῶ κεφαλὶς
πετομένη· καὶ εἶπεν πρός με λέγων· τί ἐστιν οὗτος ὁ ὀφθαλμὸς
αὐτῆς ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ ἰδοὺ τάλαντον μολίβδινον ἐπαιρόμενον·
καὶ εἶπεν πρός με λέγων· τί ἐστιν οὗτος ὁ ὀφθαλμὸς αὐτῆς ἐν πάσῃ
τῇ γῇ· καὶ ἰδοὺ τάλαντον μολίβδινον ἐπαιρόμενον· καὶ εἶπεν
πρός με λέγων· τί ἐστιν τὸ τάλαντον τὸ ἐπαιρόμενον· καὶ εἶπεν
οὗτος ὁ ὀφθαλμὸς αὐτῆς ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ ἰδοὺ τάλαντον
μολίβδινον ἐπαιρόμενον· καὶ εἶπεν πρός με λέγων· τί ἐστιν τὸ
τάλαντον τὸ ἐπαιρόμενον· καὶ εἶπεν οὗτος ὁ ὀφθαλμὸς αὐτῆς ἐν
πάσῃ

καὶ πορεμὴ καὶ ἡ τοῦ δημὶ καὶ τοῦ κῆτο· καὶ ἐγὼ τὸ
λόγος κῦ τοῦ ρὸς σ βαρίαμ λέγων· τάδε λέγει κῦ π
τοῦ κράτωρ· λέγων κρίμα δὶ καίων κρίματι· καὶ
ἔλεος καὶ οἰκτιρμοὺς ποιεῖτε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ χήραν καὶ ὀρφανὸν καὶ πάροι
κὸν καὶ πτωχὸν οὐ μὴ καταδυναστεύητε· ὁ
κακίαν ἕκαστος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· μὴ μνησικα
κεῖτε ἐν τῇ καρδίαις ὑμῶν· καὶ οὐκ ἠθέλησαν τῆ
προσοχῇ· καὶ ἔδωκεν μοῦν τὸν παράφρονα δοῦναι·
ὦτα αὐτῶν τοῦ μὴ εἰσακοῦσαι· τοῦ μὴ ἀκοῦσαι·
καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔθηκαν ἀσύνετον· τοῦ μὴ εἰ
σακοῦσαι τοῦ νόμου· καὶ τοὺς λόγους οὓς ἀπέ
στειλεν· κῦ παντοκράτωρ· ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν
χερσὶν τῶν προφητῶν τῶν πρώτων καὶ ἐγέ
νετο ὀργὴ μεγάλη παρὰ κῦ παντοκράτορος· καὶ
ἔσται ὁμοίως πρόσωπον εἰ πάντων καὶ οὐκ ἀκούσονται αὐτοῦ γὰρ
τοῦ σε κελεύσομαι καὶ οὐκ εἰσακούσονται αὐτοῦ
λέγει κῦ παντοκράτωρ· καὶ ἐπιστραφὼ αὐτοῦ εἰσ
πάντα ταῦτα ἔθνη ἃ οὐκ ἔγνωσαν καὶ ἡ γῆ ἀφανισθή
σεται κατόπισθεν αὐτῶν· ἐκδιοδεύοντος καὶ ἐρχο
μένου καὶ ἐρχομένην εἰς ἐκλεκτὴν ἀφανισμόν·
Καὶ ἐγένετο λόγος κῦ παντοκράτορος λέγων· τάδε

8

αὐτοῦ καὶ ἐξουσιν καὶ οἱ κοδομοῦσιν ἐν τῷ οἴ
κῳ κῦ· καὶ βαπτιζωσθε ὅτι κῖ τοῦτον τὸ κράτορ· οὐ
τοῦ δὲ λκόμβ τορὸς ὑμᾶς· καὶ ἐστὶν τοῦ ἁμάρταλιόυομ
τοῦ ἀκούσητε τοῦ τῶν φωνῆς τοῦ τοῦθῦ ἡμῶν· καὶ
ἀγόμβο βη τῷ· τοῦ ἀρ τοῦ ὅτι βαπτιδλαρίου τοῦ υἱοῦ λβου.
ἀγόμβολόγος κῦ τορὸς ζαχρίαν· τοῦ ρεδὶ τοῦ υἱῶν
τοῦ βηματος· ὃς δὲ τὴν χαοβλεῦ· καὶ ὃς ἀπεδάφλεβη
ἐφ ὑμᾶς ἀλ· σαρασὰρ· λεὶ ἀριμοββ· ὁ υἱὸς πλὸς
καὶ οἱ ἀμδλρῶ αὐτοῦ τοῦ ὃς ἰλασασθαι τὸν μῆν λάῳ·
τορὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς τοῦ βη τῷ οἴκῳ· κῦ τῶν τὸ κρα
τορος· καὶ τορὸς τοὺς τορο φήτας λάῳον· ἐφ ὃν βλὴ
λυθεν· ὃς δὲ βη τῷ υἱῷ τῷ τοῦ βήματος· τὸ ἁγιασμὲ
καθότι βασὶν ἐποίησαν μῖν καὶ τοῦτο· καὶ ἀγόμβο λόγος
κῦ τοῦ μδλωαμβασον· τορὸς μὲ λάῳον· ἐὰν τοῦ μδλὶ
τορὸς τοὺς τῶν τὸ λαὸν μ τῷ σῷ· καὶ τορὸς τοὺς ἱερεῖς
λάῳον· βὰν μὲ ἰ ἀβύσητε τὰ βη τὰ ἀσβήματα ὑμῶν
τοῦ τοῦ ἐμδλόμεναι· καὶ ἰδοὺ βυδλομὲν ἰκομ τοῦ τὰ μὲ
μὴ ἀφ ἁνμβη ἀβύ καὶ τβῆναι· καὶ βὰν φάλη τε καὶ
τοῦ τῆ τοῦ χυμᾶς· ὥσθε βῆναι ὑμᾶς τοῦ μβ· οὐχ
τοι οἱ λόγοι ἐσὶν οὓς ἐλάλησα μῖν· βη χερσὶν τοῦ ὃν
τορο φήτου τοῦ μ τοῦ βη μ τορο σθε ὀτῶν ἰ ηλμ· καὶ τοῦ
κομ βὴν κ ἐν θλιῶ οὖσαν καὶ αἱ πόλις αὐτῆς κύκλῳ

Καὶ

καὶ ὀργὴ καὶ ἡ ταραχὴ καὶ τὸ κλαυθμὸς καὶ ὁ θρῆνος
λόγος κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν λέγων· τάδε λέγει κύριος
τὸ κρατοῦν· λέγων κρίμα δίκαιον κρίνατε· καὶ
ἔλεος καὶ οἰκτιρμοὺς ποιεῖτε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν
αὐτοῦ· καὶ χήραν καὶ ὀρφανὸν καὶ πάροικον
οὐκ ἐπιτελεῖτε· καὶ τὸν πλησίον κατὰ διάνοιαν
κακὸν οὐ λογιεῖσθε ἕκαστος τὸν ἀδελφοῦ αὐτοῦ· καὶ μὴ
προσέχετε τοῖς καρδίαις ὑμῶν· καὶ οὐκ ἠθέλησαν τὸ
πρόσωπον· καὶ ἔδωκεν μόσχον παραφρονοῦντα·
ὡς τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐποίησαν· τοῦ μὴ ἀκοῦσαι οὐδένα·
καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔθηκαν ἀσύνετον τοῦ μὴ εἰ
σακοῦσαι τοῦ νόμου· καὶ τοὺς λόγους οὓς ἐξα
πέστειλεν· κύριος παντοκράτωρ· ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν
χερσὶν τῶν προφητῶν τῶν ἐμπροσθεν· καὶ ἐγέ
νετο ὀργὴ μεγάλη παρὰ κυρίου παντοκράτορος· καὶ
ἔσται ὃν τρόπον ἐκάλεσα καὶ οὐκ ἐπήκουσαν αὐτοῦ λέ
γει κύριος παντοκράτωρ· καὶ σκορπιῶ αὐτοὺς ἐπὶ
πάντα τὰ ἔθνη ἃ οὐκ ἔγνωσαν καὶ ἡ γῆ ἀφανισθή
σεται κατόπισθεν αὐτῶν· ἐκδιοδεύοντος καὶ ἐξα
πορευομένου καὶ ἔδωκαν τὴν ἐκλεκτὴν εἰς ἀφανισμόν·
Καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου παντοκράτορος λέγων· τάδε

λδ ϛ κϛ τοαν το κρ αὐτοορ· ἐν ἡ λοολεαν τλὼ ἰ ηλμ καὶ
τλὼ σι σὸν ἐν ἡ λο μ μεδ γαν· καὶ θμεὸν μεδ γαλ ω ἐν ἡ λω
καν αὐτλὼν· τα δ λδ ϛ κϛ καὶ ἐσ τ αρ θ λω ἐσ σι λοὸν ἐν
κα υτα σκ λω ω σσο ὸν θμ μεδ σοι ηλμ· καὶ κλ ηθ λί σ θαι
ἰ ηλμ· τοὸ λισ α λη θ ἡμ ἡ· καὶ τοὸ ὄροσ κὺ ὄροσ α γλο μ·
τα δ λδ ϛ κϛ τοαν το λερ αὐτοορ· ἔτι λεαν θ ἡ σο μ τα ι
τορ δοι λεὺ τ θρ οι καὶ τορ δοι λεύ σ ται ἐν θμ τα ῖσ σο μ υ τ ῆσ αι ς
ἰ ηλμ· ἑ κα σ το τλὼ ῥ α ὐ τε δλο μ αὐτοῦ ἐ χ ὼ μ ἐν θμ τῇ χε ι
ῥ ἐ αὐτοῦ α ὐ τοὶ πολ λὶ θ ο σ ἡ μ ε ρ ῶ μ· καὶ αὐ τ ο μ υ τ ῆ αι
τ ῆ σσο λ ε ω σ πολ η θ λί σ ο μ τα ι τα σ α ι δ λ α ρ ί σ ο η καὶ
κο ρ α υ σ ί σ ο η τα σ α ι ζ ο μ τ σ η ἐν θμ τα ῖσ σο μ υ τ ῆ σ α ι σ α ὐ τ ῆ ς·
τα δ λδ ϛ κϛ τοαν το κρ αὐτοορ· ἡ α δ λε ω α τ λὶ σ ἡ ζ ἐν θμ ὼ
σ τ ο μ τοὸ μ κα τα λο ἰ πο σ ο μ τοὺ λα ὸ ν τα ὐ τ ο ὺ ἐν θμ τα ῖς
ἡ μ ε ρ α ι ς ἐ κ ε ί ν α ι σ· μ λὶ καὶ ἐν θμ ὼ σ τ ο μ ὲ ν μ ο υ α δ λ
μ α τ λὶ σ ἡ λ δ ϛ κϛ τοαν το λερ αὐτοορ· τα δ λδ ϛ κϛ
τοαν το λερ αὐτοορ· ἰ δ λοὺ ἐ γ ὼ ἀ μ α σσο ὸ ζ ω τοὸ μ λα ο μ
μ ε ο υ α ὐ σ ὸ τ ἡ σ γ λ ὼ ἀ μ α υ τ ο λοὸ μ καὶ α ὐ σ ὸ γ λ ὼ σ δ λ ω
μ ο ὸ μ καὶ ἐ φ ο δ ζ ὸ ω α ὐ τ ο ὺ ὼ σ καὶ κα τα σ κ λω ω σσο ὸ ν θμ
μ ε δ σοι ηλμ· καὶ ἐ σ ὸ ν τα ὶ μ ο ἰ ἐ φ ο σ μ α ὸ μ καὶ ἐ γ ὼ δ σ ο
μ α ι α ὐ τ ο ῖ σ ἐ φ α δ ῷ ἐν θμ α λ λ ἡ θ φ ω καὶ ἐν θμ δ ἰ κα ι ο σ ώ λ ἡ·
τα δ λδ ϛ κϛ τοαν το κρ αὐτοορ· κα τ ἰ σχ ύ σ ω σαν α ὐ
χ ε ἰ ρ σ ὲ μ ε ο ὺ μ τοὸ μ α ὐ λ ο υ ο ὺ μ τοὸ ν ἐν θμ τα ῖ σ λ ἰ μ ε δ ρ α ι ς

ταῦταισ· τοὺσλόγουσ τούτουσ ἐκάθαρσα τὸν προ
φητὸν ἀφ' ἡσ ἡμέρασ τε ἐθεμελίωθη ταὶ οἰκοδομῆ
τοκράτορος· ἰδοὺ ὁμασὸσ ἀφοῦσα ἰσοδόμηται δότι
ωρο τοὺμισθοὺσ ἐκείνουσ ὁμαλοὺσ τοὺμ ἀνθρωπουσ οἰκε
αιέσ σὺμησιν· καὶ ὁμαλοὺσ τοὺμ κτήνεσιν οἰχλωαρχί·
καὶ τοῖσ ἐκπορευόμενομ καὶ εἰσπορευόμενοισ οἰκ ἔσται
εἰρήνη ἀπὸ τηθλίβεσθαι· καὶ ἐξαποστελῶ πάντ
τουσ ἀνθρωπουσ ἕκαστον ἐπὶ τὸμ πλησίον αὐτοῦ· καὶ νῦμ
οὐκ ἀταπὸσ ἡμέρασ τασ ἐκείνασ τοῖσ ἐμπροσθεν· λέγει κσ
τοῖσ ἐσπαταλοίποισ τοῦ λαοῦ τούτου λέγει κσ πάν
τοκράτορ· ἀλλὰ ἰσχύσατωσαν αἱ χεῖρεσ ὑμῶν· ὅτι αὐτοσ λέγει
σε τὸμ καιρὸμ αὐτόν· καὶ ἡνίκα ἐὰν ἁμάρτητε ἐγὼ ἐπ' αὐτοῖσ·
αὐτόσ· καὶ ὁ ὅρκοσ ἐξολοθρεύσει τὸν λαὸν αὐτοῦ· ὃ
κατακληροδοτήσω τοῖσ καταλοίποισ τοῦ λαοῦ τούτου
τουτουσ ταῦτα· καὶ ἐγὼ ἐνεθυμήθην τοῦ ἐμὲ κατα
ρᾶσθαι τοῖσ ἐθνεσιν οἴκοσ ἰούδα· καὶ οἶκοσ ἰσραηλ· οὕτωσ
διασώσω ὑμᾶσ καὶ ἔσεσθε εὐλογία· θαρσείτω
ὃ κατηχήθη ἐν ταῖσ χερσὶν ὑμῶν· ὅτι τάδε λέγει
κσ τῶν τοκράτορ· ὃν τρόπον διενοήθην τοῦ κα
κῶσαι ὑμᾶσ· ἐν τῶ παροργίσαι με τοὺσ πατέρασ ὑμῶν·
λέγει κσ τῶν τοκράτορ· καὶ οὕτωσ μετανοήσασα οὕτωσ
παρανενόημαι καὶ διανενόημαι τοῖσ ἡμέραισ

ταῦτα σ τοῦ καμῶσ ποιῆσαι τὴν ἡμ. καὶ τὸν οἰκέ-
ἰοῦδλα. θαρσήτε οὗτοι οἱ λόγοι οὓσ ποιήσω λαλῆτε
αὐτὴ καμὲ καστοσ πορεύσομαι πλησίον αὐτοῦ καὶ κεί-
μαι ἐν μεσῳ κειμένου ἐν τοῖσ σύλαισ ἡμῶν καὶ ἐκά-
στου τὴν καρδίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ. μὴ λογίζε-
σθε ἐν ταῖσ καρδίαισ ὑμῶν. καὶ ὁρκωμοσίαν μὴ ὀμνύητε
ταύτην. διότι πᾶσ ταῦτα ἐποίησεν. λέγει κσ παν-
τοκράτωρ. καὶ ἐγνώκατε λόγον κυ ὅσαν τοκράτορσ
προσωβλέψατε. τὰ δὲ βλέπει κσ ὅσαν τοκράτωρ. μὴ
ἀφαιρεῖτε τὰ ἄρτα σ. καὶ μὴ ἀφαιρεῖτε τὰ βοσκήματα. καὶ μὴ ἀφαι-
ρεῖτε τὴν ἔριθόν μου. καὶ μὴ ἀφαιρεῖτε τὴν δέκατην. διότι ταῦτα οἱ
κοὶ ἰοῦδλα ἰσχναίνουσι καὶ ἰσάφροσύνην μ. καὶ ἰσάβορ τὴν
ἀγαθωσύνην. καὶ ἐνφραίνεσθαι καὶ τὴν ἀλήθειαν
ἐν τῇ ἐρήμῳ ἠφανίσασθε. τὰ δὲ βλέπει κσ ὅσαν τοκράτωρ. ἐπὶ λίχοισι λαοὶ πολλοὶ καὶ καστοι λοῦν
τὸ πόλησ πολλῶσ. καὶ σὺν βλήσονται καστοι
κοῦντεσ πόλιν μίαν πόλησ εἰσμιᾶσ πόλιν. λέγει
κσ παντοκράτωρ ἐὰν μὴ ἐπιστραφῶμεν πρὸσ σὲ λέγει κσ. ἐὰν
ἐκζητήσωσι τὸ πρόσωπόν μου. ὅσαν τοκράτορεσ
πορεύσομαι καθ᾽ ἑαυτοὺσ καὶ λίχοισι λαοὶ πολλοί. καὶ ἐ
θνη πολλὰ ἐκζητήσουσι τὸ πρόσωπόν μου ὅσαν
τοκράτορεσ ἐν ἡμ. κ τοῦ ἐλθεῖν λαοὺσ κατοικῆσαι τὸ πρό-

ἀ μὴ σ κβ

ἐστιν ν 59 ω

χιλιαρχοσ δημιουδλω· καὶ ἀκκαρωμόσοσ οἱ ιωσὼσ·
καὶ ὑποστήσεται τῶι κομμουαμαστμω· τοῦ μὴδὶ
αὐτοῦ ῥάβδοι μὴδὲ ἀμαακαμπατμ· καὶ οἰμὴ ἔσται
θὴ ἐσαυτοῖσ ὁ κεδὶ δξ δλαμμῶμ διότι ἡμῶν ὁρᾶται
ἐν τοῖσ ὀφθαλμοῖσ μου· χαιρεσφόδρα θήγατερ
ἱερουσαλὴμ· κὴρυσσε θήγατερ ἱερὴλ· ἰδοὺ ὁ βασιλέυσ
ἔρχεται σοι δίκαιοσ καὶ σῴζων αὐτόσ· αὐτόσ πραὺσ
ὢν καὶ ἐπιβεβηκὼσ ἐπὶ τὸν ὄνον καὶ τὸν πῶλον
ὄνου· καὶ δξολοθρεύσει ἅρματα ἐξ ἐφραὶμ· καὶ
ἵππουσ ἐξ ἰερουσαλὴμ· καὶ δξολοθρευθήσεται τόξον πο-
λεμικὸν καὶ πολίτου· καὶ ἀρχιῶν ἐξ ἐθνῶν· καὶ
κατάρξει ὑδάτων ἐπὶ θάλασσαν· καὶ ποταμοῦ
ἐπὶ περάτων γῆσ· καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκησ σ
ἐξαπέστειλασ τοὺσ δεδεμένουσ σου· ἐκ λάκκου οὐκ ὄντοσ
ὕδατοσ· καὶ ἀναστήσεται ὑμῖν χρόνατι δεδομένοισ
σωτὴρ γῆσ· καὶ ἀνθ ἡμέρασ ἐνιαυτὸν ἡμέρασ καὶ ἀνθ
δι πλασιασμὸν ἔσται σοι· διότι δυνάστησ ἐστὶν
δαὶδ μεσοῦ σου· τόξον δοκήσουσι τὸν ἐφραὶμ· καὶ ἔσται
γὰρ ὁ ταπεινόκμασου σὶ ὡσεὶ ἔσται ταπεινόκμα τοῦ μ ελλή
ρου μ· καὶ ἡ λαφὶ σσω ὡσ ὄρομ φέαν μεχὶ τοῦ· ὡσ
κεῖ ἔσται ἐσαυτοῖσ· καὶ δξολόθευσα ὡσ ἀσαρασὴλ
λιοσ· ἐξ κεῖ τοῦ ἀγορᾶ(σαι τοῦ· ὑμᾶσ ἀλτοσ ἡγήσαλπίγ·

καὶ παραδόσεται ἐν σάλῳ ὡσεὶ λήνου αὐτοῦ· καὶ πανήμερον
κραυγήσουσιν ἐπ' αὐτῷ· καὶ κατανύξεται σάλος ὡς ὁ σάλος
τῆς Αἰγύπτου· καὶ καταλήψονται ὀδύνη ἐν αὐτοῖς· καὶ καταχώσουσιν ἐν αὐτοῖς ἐν λίθοις
ἀφ' ἑνὸς μέρους καὶ ἐκκαύσονται τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς σὴς
μου καὶ παρέσονται ἐν ὄψει ἀλλοφύλων θυσιαστηρίων μου· καὶ
ὡς σὴς αὐτοῖς κύριος· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν
λαὸν αὐτοῦ διότι λίθοις ἁγίοις κυλίονται ἐπὶ τῆς γῆς
αὐτοῦ· ὅτι ἐφ' ἅπαν θυμὸν αὐτοῦ· καὶ ἐφ' ὅλον κάλλος παραπτώ-
σεως συμβαίνουσιν καὶ οἱ μοσχοὶ ὡσεὶ διάβασις ἐφ' ἁρπαγῇ.
Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐπάρατον· καταφεύγω πρὸς μὲν καιὸ
τιμῶν κύριον καὶ ὡσεὶ νεφέλην ἐν ἡμέρᾳ καύσωνος· καὶ ὡς ἐπὶ τὸν χειμερι-
νὸν δρόσος ἐν αὐτοῖς· ἐκκαθαριεῖ καὶ ἐμπλήσει ἐν ἁρπαγῇ.
Διότι οἱ αὐτοφθεγγόμενοι ἐλάλησαν κόπους· καὶ
οἱ μεμψίμοιροι ὁράσεις ψευδεῖς· καὶ τὰ ἐν ὑμῖν ἀνομίαν ἐνυβρί
ἐλάλουν μεταστῆναι παραπλανῶν· διὰ τοῦτο ὀξεῖαι
ἔσονται αἱ συμφοραὶ καὶ ἐκκαυθήσονται ὁπλῖται
ἵστασθαι τὰ ἐπ' ἐσχάτου ἐν παροξυσμῷ θυμοῦ μου·
καὶ ἐπὶ τοῖς αἵμασιν ἐπὶ ἐκθλιβόμενοι· καὶ ἐπὶ σκέπῃ
κύριος ὁ παντοκράτωρ· τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τὸν
οἰκοῦντα καὶ τὰς ἐν αὐτοῖς· ὡς σὴς ὁ παντοκράτωρ
αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ὀξεῖα αὐτοῦ ἐπὶ ἐλθεῖν καὶ ὀξεῖα
τοῦ ἐλθεῖν· καὶ ὀξεῖα αὐτοῦ τὸ ζόμενον θυμῷ αὐτοῦ ὀξεῖα ὀλω

σθαι τῶν ὀξυβλαύμων μὲν τῶν αὐτῶν καὶ ὁσονταισοσ
μεγλιταις τῶν αὐτοῦ τῶν. τῶν λὸ μὲν ταῖς ὀδοῖς ὀμ τῶν
λεμεω. καὶ τῶν αρ αὐτῶν ὀξόμ ταις διότηκε. μετ αὐτοῦμ καὶ
κατ αι χιλιάδι σομ ταις αμ αλλαις αὐταις ἴσων σομ. καὶ κα
τηχίσω τὸμ οἱ κομ ἴουλα. καὶ τὸμ οἱ κομ ἴω σκῆφ σῶσω
καὶ κατ οι κ ὁ αὐτοῖσ. ὁ τηκ γαύσκ καὶ αὐτοῖσ. καὶ
ὅσαι ὁμ τρόπω μ οἱ κ βοσαρ βαμ ἰω αὐτοῖσ. διότηζώ
κε ὁ θῖ αὐτοῦμ. καὶ βοσαλεο ἴσο μαι αὐτοῖσ. καὶ ὅσον
ταις ὁσμαχλιταις τοῦ ὕφραϊμ. καὶ χαρήσεται ἰλεαρ
δι ὰ αὐτοῦμ ὁ ὀσμοίμω. καὶ ταῦτ ὁκμ αὐτοῦ κ ὁ ηθ
ται καὶ ὑφραν δι ὁσεται καὶ χαρ ῆ ται ἰκ αρδίαι αὐτ
ὅσοι τοῦ ἰκῶ. σὺν ἡμ ῶν αὐτοῖσ καὶ ἡ ὁσδ ξόμ αι αὐτοῦσ
διότηλυτρώσομ αι αὐτοῖσ. καὶ τῶν λὴν δεω θήσομ
ται ἰεαυθότηλίσαν τῶν σλοι καὶ σοβρῶ αὐτοῦσ ὀμ μω
οῖσ. καὶ οἱ ἰεσαϊερ αὶμ μιλιάδι σομ ταιμου ἐκ θρβίου
σὴν ταῦτ ὁκμ αὐτοῦμ. καὶ ὁ ῆπ αρ βίοισὴν. καὶ ὅσοι
αρ βίω αὐτοῖσ ἐκ γῆσ αἰγύπτου. καὶ ὀξαστρίσω ἡ ὁσ
δ ξόμ αι αὐτοῖσ. καὶ ἡ ἁλὼ γέλω αὐδὴτὴν καὶ ἐ ἰσαμ
λίιεαμομ ἡ ὁσδ ξῶ αὐτοῖσ. καὶ οἱ μὴ ὑσῶν λῆφ θὴθ
ξαυτῶν ὁ ὐδ ὲ ἷσ. καὶ δι ὁλαδόσομ ταὶ ὁμ θαλαάσσὴ
ἀβυδ ὶ. καὶ τῶν αὐτ ὀξοισὴ ὁμ θαλαάσσὴ κ ὑμάτων. ις
ξ ἡ ραν δι ὁσεται τῶν ἀὴν τῶν ταιεάδι ἡ σῶν ταμεῶμ. ις

ἀφθαρθήσεται τοῦ σου ἡ μερὶς σου ἐν σοὶ καὶ σκήνωμα
ἁγνόν σου τοῦ φθαρθήσεται καὶ κατισχύσω αὐτοὺς ὅτι
κύριος θεὸς αὐτῶν. καὶ ὅτι τοὺς ὀνόματι αὐτοῦ κατακαυ
χήσονται λέγει κς. Διάφωνος ὁλόκληρος. τὸ θεράπον
σου καὶ καταφάγεται τὸν τὸ κληρονόμου. ὁλόκλη
ρον τοῦτο διότι τοῦτο. διότι τοῦ σκεπάσει κύριος
ὅτι μεγάλοι σε μεγαλωσύνῃ. ἐπαλθεύσεται ὁλόκλη
ρος θεὸς μου ἐμοί. ὅτι καταβασάλθη ὁ δρυ
μὸς ὁ σωφυτός. φωνὴ θριαμβεύοντων τῶν μεθυόν
των. ὅτι τὰ ἐπαλθεύσεται κύριος μεγαλωσύνην αὐτοῦ. φωνὴ
ὀνομεθύσωμεν βόμβον. ὅτι τὰ ἀναλαμπόρηκεν τὸ
φεύγειν τοῦ ἰορδάνου. τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κρι
τοὶ. καὶ οἱ βουνοὶ τὰ ὡσεὶ πρόβατα. ἐπὶ τῷ φωνῇ οὗ οἱ
κτίσαντες μου κατασφάξωσιν. καὶ οἱ μισθωτοί μου τὸ
κέρας τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐξολεθρεύσωσιν. εὐλογητὸς κύριος καὶ
πεπλουτηκάμεν. καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτοῦ οἰκέ
ται ἐμοί εἰσιν. διὰ τοῦτο οὐ φείσομαι οὐ
κέτι ἔσται τοῖς λαοῖς τοῦ τῶν γῆν λέγει κς. ὃ
ἰλοὺζω πάρεσμι τοῖς ὅμοιος αὐτοῦ ἕκαστον ἔχει
ρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ. καὶ ἐσχείρασαν οἱ δοῦλοι
αὐτοῦ. καὶ κατακόψουσιν τὴν γῆν. καὶ οὐκ ἐλεύ
σομαι ἐκ χειρὸς αὐτῶν καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ

μαστον τὴν ἀφλὸν εἰς τὴν χαμαιζήλην· καὶ λήμψε
μαι βμὰ αὐτοῦ λίθρα ἀσβολου· τὴν μέν μίαν βλέλβδαν καλ
λου καὶ τὴν ἑτέραν βλέλβδαν ἀχρίμισμαι· καὶ ποι
ήσομεν τὰ ταυρόμαστα καὶ ἐξαρῶ τοῦ ἀρχῆ ποιεῖν
βμ μελιτ βμ· καὶ παρεμβλίβεται ἡ τυχὶμ οὐδαμῶν.
καὶ γράψαι τυχαὶ αὐτοῦ ἐπὶ βασορβόμ τὸ βωβμὸ καὶ ἐ
πομοῦ ποιήσομεν ἐμὲ τὸ αὐτὸ θμὴ σκομ ἀπὸ σθήκ
κβόν· καὶ τὸ ἐκλίσμου ἐκλισμὸν βόν· καὶ τὰ λοι
πὰ λοιπὰ ποιήσομεν ἕως ἐν ἑκάστου τὰ ταυρόμαστ καιροῦ·
πλησίον αὐτοῦ· καὶ λήμψεται τὴν ῥαίδλομμου
τὴν καλλὴν καὶ ἀπορρίψομεν τοῦ διασκβλάσαι
τὴν διαβήκλωμμου λίββμ ἐμ πορὸς ἀσαφῶς
τὸ ὀλαοὶ σ· καὶ διασκβλασθήσεται βμ τῇ ὥμβρᾳ
ἐκ ἐ ἥν· καὶ γνώσονται οἱ χαμαιζήλοι τὰ ταυρόμαστ
τὰ φυλασσόμβμαι· διὸ τὴ λόγος κῦβσιν· καὶ βρῶ
πορὸς αὐτοὺς· ἐ καλὸμ βμ ὁ ποιοῦμ βσιν·
τὰ ἐσαμ τὰ τὸμ μιαλομμου κ ἀπὸ ἐ σαλβ· καὶ ἐ
πλησαμ τὸμ μιαλομμου τρι ἀλεομ τὰ ἀργύρου· καὶ
ἐ τὸ βμ κὶ πορόσμβ καὶ τὸ αὐτοὺς ἐ σοχομβτήρι
ον· καὶ σκίββ αὐτὸ ἐ λοκίλλιον σίβσιν ὁμ πρόσωμβλο
κιλιάδλμ ὑπὸ ἀὐτοῦμ· καὶ ἐ λαμομ τοὺς τρι ἀκον
τὰ ἀργύρους· κ ἐ μβιαλομ αὐτοὺς ἐ σὶ τὸμ οἰκομ κν·

ἡ ἀσχοινωνικήριον· καὶ ἀποβρίπτουσιν τὸν ῥαιμὸν τ̄
λυτρῶν τὸ χοῖνιξ σημαίνουσι διασκεδάσαι τὸν διὰ
θήκην λιμὸν ἀμφιβόλους ὅλους καὶ ἀμφιβόλου τοῦ
ἰ̄ηλ· καὶ εἰ τῶν μὴ κῖ πρόσωπον ἐπὶ λαὸν ἐὰν ἀποσκε
κ τοῖς μὴ καὶ τοῖς μὴ ὀσφῦν ἀπὸ ῥοῦ δὲ πόλου ἕως
ἓξ ἡμέρων τοῖς μὴ ἀσθενοῦσι τῶν γλῶν τὸ ἐκλεῖπον ἀπὸ
μοιρὶ ἐὰν ἀποσκεδάσωσι· καὶ τὸ δὲ ἀσκορπισμὸν ἀπὸ
μοιρὶ ἡ ἡμέρα· καὶ τὸ σωτήριον μὴ δὲ μοιρὶ ἐὰν
σῶσαι· καὶ τὸ ὁλόκληρον μοιρὶ καὶ τὸν θεῶν· καὶ τὰ
κρέα τοῦ ἐκτὸς καταφάγεσθαι καὶ τοῖς ἀσθε
γαλοῦσιν αὐτοῦ ἐκ τρίτης· ὅσοι τοῖς μὴ ὁμοῦ τὰ
ματα· καὶ οἱ καταλλήλοι πόδας ἀπὸ ἀσθε
μελῶν ἐὰν τοῖς ἱερεῖς μοῦ αὐτοῦ ἐὰν τὸν ὀφθαλ
μὸν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς καὶ ἡ χρῆσις
μοῦ· χεῖρα ἀθλίαν· καὶ ὁ ὀφθαλμὸς αὐτοῦ ὁ δε
ξιὸς ἐκ τυφλούμενος ἐκ τυφλοῦ ἀθλίαν· λιμὸς
μαλόγοσκῦ· ἐὰν τὸν ἰ̄ηλ· λαγὼς κῖ ἐκ τῆς μοῦ μοῦ
ραμὸν καὶ δυσβολίου γλῶν· καὶ πολλαστοὺς τὸν ἀ
αὐτοῦ ὃν αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ ὃν αὐτοῦ τὴν θήκην τῶν ἰ̄ηλ̄
ὃ ἀσθενοῦσαν εὐόμενον πᾶσι τοῖς λαοῖς κύ
κλῳ· καὶ ὃν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἐὰν πόλις χῆ ἐὰν ἰ̄ηλ̄
καὶ ἐὰν ὃν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· θλίψομαι τὸν ἰ̄ηλ̄·

λίθοις. καὶ καταπασάτω μέρος μὲν πᾶσι τοῖς ὄθνειοις πᾶσι ὁ
καταπασάτω αὐτῶν ὄμνυσι βασιλέα ὀμνύειν καὶ σωφρο-
σύνην τε αὐτῶν πᾶσι παραγγελλέτω ὄμνυσι τὴν ἡμέ-
ραν ἐκείνην ἀγαγεῖν πᾶσι τὸ ἱερεῖον. πασάτω πάντα
ἴσα ὄμνυσι ἐκ πάσης καὶ τὸ αἷμα ἐπὶ τῶν αὐτοῦ ὄμνυσι
ῥαφρομήσεται τὸ μὲν οἰκοῦν δαυὶδ ἀμοιβὴν τοῦ ὀφθαλ-
μοῦ μου. καὶ πᾶν τὸ ἴσον τοῦ λαοῦ πασάτω
τὸ ὄμνυσι τυφλώσῃ καὶ βρῶσιν οἱ χιλίαρχοι οὐ-
δαὲμ τὸ καρδίας αὐτοῦ. ὅτι σὺ μὲν αὐτοὶ τὸ
καὶ τοῦ κοῦπας ἡλμ. ὄμνυσι τὸ πασάτω τὸ ἱερεῖον θῶ
αὐτοῦ. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσονται τὸ χιλιάρ-
χου οὐδαὸ σφάλλομαι τὸ ξύλοις. καὶ ὁ σλαμ
πάλαι τὸ ὄμνυσι καλαίᾳ καὶ καταφάγομαι ἐκδι-
κοῦ καὶ ὀξύβυσμα. πᾶν τὸ ἴσον λαὸ κύκλῳ
θῦμ. καὶ καὶ τοῦ κήρυξ ἡλμ. ὅτι καὶ αὐτῶν. καὶ ὁ σώ-
σῃ τὸ σκηνώσεται οὐδαὲμ. καὶ θῶ σὺ ἀσαὰρ χὸς
ὁ ἴσον σελὶ μεγαλεῖα καὶ καὶ χηλιὰς οἱ κου οὐδαὲμ.
ὡς ὅσα ρσὸ τοῦ μὲ τοῦ κοῦπας ἡλμ. ὅσα τὸ μὲ οὐ-
δαὲμ. καὶ ὅσα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑσόβρασα σήκει ὑπὲρ
τοῦ καὶ τοῦ κοῦπας ἡλμ. καὶ ὅσα ὁ ἀσθεμοῦ αὐτοῖς.
ὄμνυσι ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ὅσοι κοσλαδ. ὁ δυὸ οἱ κοσλαδ.
ὁ ὅσοι κοαδῶ. ὁ ὅσος ἄγγελος ἰκῦ. ὄμνυσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ μὲ καὶ ὅσα

ὁμ τὴν ἡμιβραιεκήν ηὴν ἡμιτόσσ τοῦ ὀξ ἀραι τσαύτατσαι
ὁθμν ταὶ ὁσσβρχόμβμσαι ὁσσι ἡ λμ. καὶ ἐκ χβσ ὁσσι τὸμ
ὁἱ κομδλᾶδ καὶ ὁσσι τὸισ καστοι ιοῖψ ταισ ἡ λμ. τσμσαι
χαρίτσσ. καὶ οἱ κτ ἡμισῦ καὶ ὁσσι ιλβτομ ταιπροσμε.
αἰμ θσῖμ καστσρχλίσαμ το καὶ κό τομ ταὶ ὁσαυτὸυσι κ
τσ τσῖμ ὁσσ ὁσσαγαταση τὸμ. ιεαὶ ὁλωκ θίσομ ταὶ ὁδλύ
μιωμ ὁσσ ὁσσι τσρο τοτό κσ. ὁμ τὴν ἡμιβραιεκείμην με
γαλωνδλίσθαι ὁκο τσ τὸσ ὁμ ἡ λμ. ὁσσκο τσ τὸσ ρο
σμσ. ὁμ τσ ὁδλίσ ὁεκκο τσ μέμου. καὶ κό τβαι ἡ γλὶ
καταφ υλᾶσ φ υλᾶσ φ υλῆ. καὶ θ αὐτλὶῶ. καὶ αἱ γ ωναὶ
κ ὁ αὐτσῖμ καὶ θ αὐτᾶσ. φ υλὴ οἱ κουδλᾶδ. καὶ θ
αὐτλὶῶ. καὶ αἱ γ ωναὶ κ ὁ αὐτσῖμ καὶ θ αὐτᾶσ. φ ύλη
οἱ κουμαλᾶμ. καὶ θ αὐτλὶῶ καὶ αἱ γ ωναὶ κ ὁ αὐτσῖμ
καὶ θ αὐτᾶσ φ υλὴ οἱ κουλεύς καὶ θ αὐτλὶῶ. καὶ αἱ γ
ὑμν κ ὁ αὐτσῖμ καὶ θ αὐτᾶσ φ ύλη τοῦ σιμ ὁσσῖμ καὶ θ
αὐτλὶῶ καὶ αἱ γ ωναὶ κ ὁ αὐτσῖμ καὶ θ αὐτᾶσ τσαὶ σαὶ
φ υλαὶ αἱ ὑσσολελ ἡμιμ ὁμ αὶ φ ύλη καὶ θ αὐτλὶῶ. ὁ
αἱ γ ωναὶ κ ὁ αὐτσῖμ καὶ θ αὐτᾶσ. ὁμ τὴν ἡμιβραὶ ὁκεί
μην ἁ ταὶ τσαὶ σ τὸ τσσσ ὁδ ταφ οι γόμ ὁμ σ ὁμ τσ. ὁἱ κσ ὁδλᾶδ.
ὁ ὁσαὶ ὁμ τὴν ἡμιβραὶ ὁκ ἡ μην λ ζ ἡ κε. ὁξ ὁλ ο θρ ὁσσ τσ
ὁ νό μ ἁ σται τσ ὁμ ἡ ὁδλ ὁ λσ ὁμ λ τὸ τὴν σγλῶ. καὶ ὁ ικ ὁτ ἡ ὁ ἁ ὶ
αὐτσῖμ μιμ ἡ αι. ὁ ξ τσὶ ὁδλ ὁ τσρο φ ἡ τασ καὶ τὸ τσῖμ αι

τὸ ἀκρωτήριον· ἐξαρῶ αὐτὸ τῶν γλυφῶν· καὶ ἐκκαυ-
θήσονται πρόφητοι αὐτῶν· ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸ σαυτοῦ·
ὁ σωτήρ αὐτοῦ· καὶ ἡμέρ αὐτοῦ οἱ γονυμήσαντες
αὐτὸν οὐχ ἑωράκασι· ὅτι ἐβδελύξαντο ἐμοὶ
μαστικῦ· καὶ σημασθήσονται αὐτὸν ὁ σωτήρ αὐτοῦ
καὶ ἡ ἡμέρ αὐτοῦ· οἱ γονυμήσαντες αὐτὸν ἐν τῷ
προφήτῃ αὐτοῦ· καὶ ἐκκαυθήσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
κρίσεως καταισχυνθήσονται οἱ προφῆται ἕ
κασος ἐκ τῶν ὁράσεων αὐτοῦ ἐν τῷ προ-
φητεύειν αὐτόν· καὶ ἐνδύσονται διθέρια τρι-
χίνια ἵνα ἀπατήσωσιν· καὶ ἐροῦσι οὐκ εἰμὶ προ
φήτης ἐγώ· ἀλλ' ὅτι ἄνθρωπος ἐγὼ ἐκτημήθην
ἐκ νεότητός μου· καὶ ἐροῦσι πρὸς αὐτὸν τί αἱ πληγαὶ
αὗται ἀνὰ μέσον τῶν χειρῶν σου· καὶ ἐρεῖ αὐτοῖς
πληγώθην ἐν τῷ οἴκῳ τῶν ἀγαπητῶν μου· ῥομ-
φαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ τὸν ποιμένα μου· καὶ ἐπὶ
ἄνδρα πολίτην μου λέγει κύριος παντοκράτωρ·
πατάξον τὸν ποιμένα καὶ διασκορπισθή-
σονται τὰ πρόβατα· καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου
ἐπὶ τοὺς μικρούς· Καὶ ἔσται ἐν πάσῃ τῇ γῇ λέγει
κύριος· τὰ δύο μέρη ἐξολοθρευθήσονται
καὶ ἐκλείψει τὸ τρίτον ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ

καὶ διήξει τὸ τρίτον διάστρωσ· καὶ στρώσουσιν
αὐτὸν οἱ στρῶται τὸ ἀργύριον· καὶ λοιμὸν
αὐτοὺς ὁ λοιμὸς λαβεῖν τὸ χρυσίον· αὐτὸς βοὴ
καλβωθαι τὸ ὄνομά μου· καὶ ζῶ βασιλεύσω μαι
αὐτῶ· καὶ βρῶλαος μου τοῦτό ἐστιν· καὶ αὐτὸς
βρήκωθεν μου· ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται τοῦ κῦ· 18
καὶ διαμεριεῖ σθαι τὰ σκύλα σου ἐν σοὶ καὶ βοὴ
σωσεῖ ωσαμὲ ταὶ αὐθημὶ βοὶ ἐπλησίασε πόλεμον·
καὶ ἀλώσεται ἡ πόλις· καὶ αἱ γυναῖκες λοιλεω
θήσονται καὶ ἐξελεύσεται τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως
ἐν αἰχμαλωσίαν· οἱ δὲ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ
μου οὐκ ἐκβληθήσονται ἐκ τῆς πόλεως·
καὶ ἐξελεύσεται κῦ καὶ πολεμήσει ἐν τοῖς ἔθνε
σιν ἐκείνοις καθὼς ἐπολέμησεν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου
αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ πολέμου καὶ στήσονται οἱ πό
δες αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦ μ
ἐλαιῶν τὸ κατέναντι τῆς ἐπλησίον ἐξ ἀνατολῶν καὶ χι c
θήσονται τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν τὸ ἥμισυ αὐτοῦ
πρὸς ἀνατολὰς· καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς θάλ
σαν χάος μέγα σφόδρα· καὶ κλινεῖ τὸ ἥμισυ
τοῦ ὄρους πρὸς βορρᾶν· καὶ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ πρὸς
νότον· καὶ ἐμφραγήσεται φάραγξ ὀρέων μου·

καὶ ἐν κολλησθήσεται φάραγξ· ὀρέων ὡς σασαλλ· καὶ
φεύξεσθε καθὼς ἐφεύξασθε ἀπὸ προσώπου τοῦ σεισμοῦ
ἐπ' ἐσχάτου· καὶ ἥξει κς ὁ θς μου καὶ πάντες οἱ
ἅγιοι μετ' αὐτοῦ· ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἔσται φῶς· ὁ
τιμὴ· καὶ ἔσται μία ἡμέρα· καὶ ἡ ἡμέρα ἐκ
κλήσεται τῷ κῳ· καὶ οὐχ ἡμέρα· καὶ οὐ νὺξ
καὶ ἔσται πρὸς ἑσπέρας· ἔσται φῶς· καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἰερ λμ· τὸ ἥμισυ
αὐτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην· καὶ τὴν ὀ
χάτην καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν ἐαρινῷ ἔσται οὕτως· καὶ ἐ
σται κς εἷς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἓν τῇ γῇ·

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται κς εἷς καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ
ἐν κυκλοῖ πάσης γῆς καὶ τῶν ὀρίων αὐτοῦ ἀ
πὸ Γαβλ· ἕως ῥιμμὼν· κατὰ μεσημβρίαν Ἰερ λμ· ῥαμα
θὲ ἕως τοῦ μεθημέρ· αὐτὸ τὴ ἀσύλησεν ἐν μ
ἡ ἕως ἀπ' ἀσύλησ τὴ ἀπρόπλιν· ἕως αὐλῶν ἀσύλης
τῶν γωνιῶν· καὶ ἕως αὐτοῦ πύργου ἀναμβλλ· ἕως
τῶν ὑπολίων ὧν τοῦ ἐασιλέως καὶ οἱ κήσουσι
ἐν αὐταῖς καὶ οὐκ ἔσται ἀνάθεμα ἔτι· καὶ κατοι
κισθήσεται Ἰερ λμ πεποιθότως· θόπος· καὶ αὕτη ἔσται ἡ πλη
σμονὴ ἣν κόψει κς πάντας τοὺς λαοὺς τοὺς πολεμοῦν
τας ἐπὶ Ἰερ λμ· τακήσονται σάρκες αὐτῶν ἔτι

κό τοῦ μ αὐτοῦ μ ὁσὶ τὸ ἰσοσ ὁλασ αὐτοῦ μ. καὶ οἱ ὀφθαλ
μοὶ αὐτοῦ κ ρυλίσονται ἐκ τοῦ μ ὁσου αὐτοῦ μ. καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτοῦ μ τακήσεται ὃμ τῷ ὁ. ὁδόντι αὐτοῦ μ.
Καὶ ἐσται ὃμ τῇ κ ε μβρουβκ ἡμ ἐ κάστοσ κῦ ὁσα αὐτῷ
μεγάλ κ. καὶ ὁσι λ κ μ ἐσται ἐ κάστοσ πρὸσ χειροσ τῷ
πλησίον αὐτοῦ. καὶ σὺ μ τακήσεται κ χὶρ αὐτοῦ
πρὸσ χῖρα αὐτοῦ πλησίον αὐτοῦ. καὶ οἱ οὐδασ πὰ
ρατηρήσει ὃμ τῇ πλ. καὶ σωσθήσεται ὃμ τῇ ἰχὺ παντὸσ
τοῦ λαοῦ μ. κύκλῳ ὃμ χρισοῦ καὶ ἀργυρίου καὶ
ἱματισμοῦ ἁβλὴ θοσφόρου. καὶ αὐτοὶ ἐσται ἡ
πρὸσ τοῦ μ ὁσου μ. καὶ τὸν λίμνον. καὶ τὸν
καμήλου μ. καὶ τοῦ ὀνου μ. καὶ πὰν τοῦ μ κτ
μοῦ μ τοῦ οἰ μ ὃμ τῇ ταῖσ ἀρ ὃμ ἐλαῖσ ἐκφύσεισ
κατὰ τὰ ὠσ τὴν ταύτην. Κ αὶ ἐσται ὁσοι ἂμ κατὰ
λ φθῶσι ν ἐκ πὰν τοῦ μ τοῦ μ ὃθμοῦ μ τοῦ μ ἐλθον
τοῦ μ ὃσι ν ἰ κλμ. καὶ ἀμαλὴσοῦ ται κατ ὃμ ἰ αὐτὸν
τοῦ πρὸσ κυνῆσαι τῷ ἰ ασι λῆ κῶ. πὰν τὸ κρά
τοσ. καὶ ὃρ τάζον τι πλὴν σκηνῶν πλὴσ σκηνο
πη γίασ. αὐτὴ ἐσται ἡ ἁμαρτία αἰγύπτου τοῦ μ φυ
λάσσ πὰ σῶ ἡσ ῆ σι ν ἰ κλμ. τοῦ πρὸσ κυνῆσαι τῷ ἰ ασὶ
λῆ κῶ. πὰν τὸ ἱερατεῖ ον καὶ οὗτοι ὀκτήμοι ἀσφα
θήσονται. ὃμ δὲ φυλὴ αἰγύπτου μὴ ἀναβαίνῃ μὴ δὲ

ολοθυτώσεις· καὶ δεκτὰ τούτοις ἔσται ἡ θυσία σου καὶ
ἐξιλάσεται περὶ σοῦ τοῦ ἐξολεθρεῦσαι σε καὶ τὸν οἶκόν σου
καὶ πάντας τοὺς τοῦ προσκυνεῖν σε· αὕτη δὲ
ἡ ἁμαρτία σου ἀγνοίας καὶ ἡ ἁμαρτία τοῦ λαοῦ
θυσόμεν· ὅσα μὴ ἐξιλάσεται τοῦ ἐξολεθρεῦσαι τὸν
τὸν τοῦ προσκυνεῖν· ὅτι τὰ ἐνύπνια ἐκφήνει
τὸ δεῖ τὸν χαλκὸν τοῦ τοῦ σου ἄρον τοῦ κῶ· παν
τοκράτορα· καὶ δόξουσι οἱ λοιποὶ τοῦ ὅτι τοῦ οἱ
κῶ κῦ ἀφίσαι τὸ προσόν σου τοῦ θυσιαστη
ρίου· καὶ δεῖ σε τοῦ λοιποῦ ὅτι ἥλιε· καὶ ὅτι τοῦ οὐ
λαοῦ ἄρον τοῦ κῶ· τοῦ παντοκράτορα· καὶ ἰάσονται
τοῦ· οἱ θυσιάζοντες καὶ λήμψονται τὰ ὀξαῦ
ζὸν ὅτι σοῦ ἐστιν ὅτι αὐτοῖς· καὶ οὐκ ἔσται χαμαὶ σου
κτὶ ὅτι τοῦ οἱ κῶ κῦ παντοκράτορος· ὅτι τὰ ἐνύπνια
ου ἐκφήνει·

ζαχαρίας·

† λῆμμα λόγου κῦ ἐπὶ τὸν ἰηλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου·
θ δόξαι δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ σου· ἡγάπησα ὑμᾶς
λέγει κύριος καὶ εἴπατε ἐν τίνι ἠγάπησας ὑμᾶς· οὐ
καὶ ἀδελφὸς ἐστιν ἡσαῦ τοῖς ἰακώβ· τοῦτο δὲ ἠσαῦ ὑμῖν
εἶπαν καὶ ὠδύσαμεν ἐπ' αὐτοῦ ἐφ' ἁφανισμῷ· καὶ τὴν
κληρονομίαν αὐτοῦ ἐφ' ὁδοιπορίαν τοῦ ὄρους· διότι εἶπεν θ

ما ذكرنا من الأدلة على أن الأمر المطلق يقتضي الفور، وهو مذهب الشافعي رضي الله عنه، وأكثر أصحاب أبي حنيفة رحمه الله، وذهب بعض أصحاب أبي حنيفة إلى أن الأمر المطلق يقتضي التراخي، وهو مذهب مالك رحمه الله، وذهب بعض أصحاب أبي حنيفة إلى أن الأمر المطلق يقتضي التكرار، وهو مذهب بعض أصحاب الشافعي رضي الله عنه، وذهب بعض أصحاب أبي حنيفة إلى أن الأمر المطلق يقتضي المرة الواحدة، وهو مذهب بعض أصحاب الشافعي رضي الله عنه. وذهب بعض أصحاب أبي حنيفة إلى أن الأمر المطلق يقتضي الفور والتكرار، وهو مذهب بعض أصحاب الشافعي رضي الله عنه. وذهب بعض أصحاب أبي حنيفة إلى أن الأمر المطلق يقتضي الفور والمرة الواحدة، وهو مذهب بعض أصحاب الشافعي رضي الله عنه. وذهب بعض أصحاب أبي حنيفة إلى أن الأمر المطلق يقتضي التراخي والتكرار، وهو مذهب بعض أصحاب الشافعي رضي الله عنه. وذهب بعض أصحاب أبي حنيفة إلى أن الأمر المطلق يقتضي التراخي والمرة الواحدة، وهو مذهب بعض أصحاب الشافعي رضي الله عنه. وذهب بعض أصحاب أبي حنيفة إلى أن الأمر المطلق يقتضي التكرار والمرة الواحدة، وهو مذهب بعض أصحاب الشافعي رضي الله عنه. وذهب بعض أصحاب أبي حنيفة إلى أن الأمر المطلق يقتضي الفور والتكرار والمرة الواحدة، وهو مذهب بعض أصحاب الشافعي رضي الله عنه.

σὺν ἡμῶν γένηται ταῦτα ἵλεως δέξῃ ἡμῶν πρό
σωπον ἡμῶν λέγε κε τὸν τὸ κράτος. διό τι καὶ ὁ
μοίως ἡμῖν συγκλητικὸν ταῦτα ἐστιν καὶ ὁ κατὰ τὸ
ταῦτα θυσιαστήριόν μου λοιβὰν. ὁ κὸς ἔστιν μοι θε
λητὰ ὑμῶν ἡμῖν. λέγε κε τὸν τὸ κράτος. καὶ θυσί
αν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν. διότι
ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου ἕως δυσμῶν. τὸ ὄνομά μου
δεδόξασται ἐν τοῖς ἔθνεσιν. καὶ ἐν παντὶ τόπῳ
θυμίαμα προσφέρεται τῷ ὀνόματί μου καὶ θυσί
α καθαρά. διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνε
σιν. λέγε κε τὸν τὸ κράτος. ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε
ταὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς τράπεζα κυρίου ἐστὶν
μεμολυσμένη. καὶ τὸ βρῶμα αὐτῆς ἐξουδένωμα τὸ
κρέας αὐτοῦ. καὶ εἶπατε ταῦτα ἐκκαυκᾶσθε
αὐτὸ καὶ ἐξεφυσήσατε αὐτὸ λέγε κε τὸν τὸ
κράτος. καὶ εἰσφέρετε τὰ ἁρπάγματα. καὶ τὰ
χωλὰ καὶ τὰ ἐνοχλούμενα καὶ εἰσφέρετε θυ
σίαν εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν λέ
γε κε τὸν τὸ κράτος. καὶ ἐπικατάρατος σόλων
λων αὐτὸς καὶ ὑπάρχει ἐν τῷ τοιμήσαντι αὐτοῦ. ἄρ
σεν καὶ εὐχὴν αὐτοῦ ἐσθίοντα. καὶ θύσαντα δὲ φθαρτὸν
τῷ κῷ. διότι βασιλεὺς μέγας ἐγώ εἰμι. λέγε κε π

τοκράτορ· καὶ τὸ ὄνομα μου ὑπὲρ φάνδαν τοῖς ἔ
θνεσιν· Κ αἱ μὴ ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ τοροσιμᾶσ· οἱ
ἱερεῖς οὐκ εἰσακούσονται με· καὶ ἐὰν εἰς θῶ ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν τοῦ μὴ ἀκοῦσαι τὸ ὄνομά μου λέ
γει κς τοῖς τοκράτορ· καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ ἡμᾶς
τὴν κατάραν· καὶ βοὴ καταράσομαι τὴν εὐλογίαν
ἡμῶν· καὶ καταράσομαι αὐτὴν καὶ διασκεδάσω
τὴν ἐπιταγήν ἡμῶν· καὶ οἰκ ἐὰν εἰς ἐμὲ· ὅτι ἡμεῖς οὐ
πίθεσθαι ταῖς καρδίαις ἡμῶν· ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω σοῦ
μὴν τὸν ὦμον καὶ σκορπιῶ ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν τὰ πρόσω
πα ὑμῶν· ἐπὶ τὰ ἱερεῖα ὑμῶν· καὶ λήμψομαι
ἡμᾶς εἰς αὐτὸ καὶ βοὴ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ κς ἐξα
πέσταλκα τοροσιμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην τοῦ εἶ
ναι τὴν διαθήκην μου τοροσοἰσ λάβι τας λάβι κς
τοῖς τοκράτορ· ἡ διαθήκη μου ἦν μετ αὐτοῦ· τῆσ
ζωῆσ καὶ τῆσ εἰρήνησ· καὶ δόξαν καὶ αὐτῷ ἐν φόβῳ
φοβεῖσθαι με· καὶ ἀπὸ τροσώπου ὀνόματός μου
πτοηθῆναι αὐτόν· μόνοσ ἐν ἀληθείᾳ ἐν τῷ στόμα
τι αὐτοῦ· καὶ ἀδικίαν οὐχ εὑρέθη ἐν χείλεσι αὐτοῦ·
ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐθύτητι ἐπορεύθη μετ ἐμοῦ καὶ πολ
λοὺσ ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίασ· ὅτι χείλη ἱερέωσ φυ
λάξουσι γνῶσιν καὶ νόμον ἐκζητήσουσι ἐκ στόματοσ

ἀφ ἁρ λω

ιβ ιγ

ὀρθῶ

αὐτοῦ. διότι πάγκλοσκῦ τοῦ τὸ κράτορος σὺν ἐμοὶ
δὲ ἓξ ἐκλίματα ἐκ τῆς ὁλοῦ καὶ τοῦ κλοσμίου
τὸ ὁμόμορ. διὸ ἡ ἁγία διαθήκη τοῦ λαοῦ
λαός κε τοῦ τὸ κράτορ. καὶ ἀνὼ δὲ λοιπὰ ἐμὰς ὀξγ
δημοσιεύομορ. καὶ αὐτοὶ ἐμεῖς ἀνὼ ταῦτα ὁ
θμκ. ὧν θεὸν ἐμεῖς ὁ ἐκ φυλάξασθε ὁλοσμ
δλλὰ ὁλαμεῖς ἐκ τὸ πρόσωπόν μου ὁμόμορ. Ὁ ἐχι θῦ
ἓς ἐκ τὸ σὺν ἐμὰς. ὁ ἐχι τὸ πρ. ἓς ἀνὼ τὸν ἐμεῖς. δ
ὁτι ἓς καταλάβῃ ἕκαστος. τὸν τὸ λκ σὶ ὁμὰ αὐτοῦ
τοῦ εὐθυκλῶσαι τὴν διαθήκκν τοῦν πρ ἐμῶν.
ἓς καταλάβῃ φθνὶ ἰοῦδαι καὶ εὐθὺ λυγμαὶ ἓξ ὁμ ὁ ὁν
τοῦ ἰκλ. καὶ ὁμ ἰκλλε. διότι θυμὸν ἐκλοσμὶ ἰοῦδαι
τὰ ἅγια κῦ. ὁμοῖσι ἡγάπησε ὁμ καὶ ἐσοβλὶ δλοὺ φλξ
οὐσ δλλο τρίοσ. ὃς ὁλοθρεύσῃ κε τὸν ἀμὸν τὸν ποι
οὖντα ταῦτα. ὅσσ καὶ ταπεινωσθῆ ἐκ σκλωσομὰ
τοῦ ἰακὼβ. καὶ ἐκ πορεσαμὸν τοῦν θυσίαν τοῦ κῶ
σαν τὸ ἱεράτορ. Καὶ ταῦτα αὐ ὁμῖν σωὶ ἐσσοὶ ἓς τὸ
ἐκάλυσαν δλαίρεσιν τὸ θυσιαστήριον κῦ. καὶ
κλαυθμῶ καὶ αὐμαγμῶ. ἐκ κοπῶν ὁτὶ δξιον. ἐσὶ μὲ
ταὶ ἓς λεῖσαν λίλαιπεν ἓς μὲ δκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν.
ὃ ἓς πανὸ ὁμβλεα τίμοσ. ὁκῶ δὲ ὁμαρτίρατο ἀμα
μεδόνησοῦ. καὶ ἀμαμεδόμγωσαν κὸσμὸ τὴν τοσοῦτο λί

μ δ κ α π β λ δ σ α σ · κ α ι α ὐ τ ῆ κ ο ι μ ω μ ο ά σ ο υ κ α ὶ γ μ ῆ ·
δ ι ὰ λ λ ή κ ν σ ο υ · κ α ὶ ο ἱ κ α λ λ ο ι · ὅ σ ο ί ν ο δ μ · κ α ὶ υ π ό λ ε μ
μ α τ ω ν ς · α ὐ τ ο ῦ κ α ὶ ε ἴ τ ι ν α π β τ ι ἄ λ λ ο ἰ κ α σ β ρ μ α ζ ν ή τ ῆ
ὀ θ ῦ · κ α ὶ φ υ λ δ ξ ά σ θ α ί δ μ τ ὸ τ ω ν ῖ ι μ ε ῶ μ · κ α ὶ γ μ ε ί
κ α μ β ό τ ν τ ο σ β ο ἰ μ ὲ ἠ δ κ α τ α λ ί π ν σ ἀ λ λ β ω μ ε σ ή
σ α σ β δ ξ α τ σ ο τ ἰ λ ν σ λ δ ξ ή κ ἰ ο θ ῦ ἰ ν λ · κ α ὶ κ α λ ύ π τ ῆ ὰ ω
δ ι ε ῆ α · δ σ ὶ τ ὰ ὐ μ ἡ μ ἰ μ ε α τ ά σ ο υ · λ δ ξ ῆ κ ἰ π ν σ α μ τ ο
μ ρ ά τ ο ρ · μ α ὶ φ υ λ δ ξ ά σ θ α ί δ μ τ ω ν ῖ ι μ ε ῶ μ κ α ὶ ο ὐ
μ ὴ ἠ δ κ α τ α λ ί π ν σ π τ β · Ὅ ἰ π α ρ ο χ ώ ο μ τ β ὸ μ θ ῦ
ὐ μ τ ο ῖ σ λ ὁ γ ο ι σ ι μ ε ῶ ν · κ α ὶ ἡ τ α ν β ὐ μ τ ί μ ι π α ρ ο χ ύ
μ α μ β ν · ὐ μ τ ὸ λ δ ξ ῆ κ ι μ ε ῶ ν π α ῶ ν π ο ι ῶ μ π ο μ μ ῆ
κ α λ ὸ μ β ν ὁ π ο ι ο μ κ ῦ · κ α ὶ β ν α ὐ τ ο ῖ σ μ ὐ τ ὸ σ ὐ β υ λ ό κ ἡ
σ β ν · κ α ὶ π ο ῦ δ τ ὶ μ ὸ θ ῦ τ ἰ ῶ δ ἡ κ α ὶ ὁ σ ε ὐ κ ο σ ἰ δ ὲ
ἐ ω ὸ δ ξ α τ ο σ α β λ ῶ τ ὸ μ ἀ γ β λ ο μ μ ο υ κ α ὶ β ο ἰ κ λ έ
ἡ μ ῶ ὅ λ ὸ μ π ο ρ ο π ο ρ ο σ ὁ π ο υ μ ο υ · κ α ὶ ὁ δ ξ έ
φ μ ν σ λ ί ξ ν ἡ ξ α τ ὸ μ μ α ὸ μ α ὐ τ ο ῦ κ ε ὁ μ ὶ μ ἐ ξ σ ζ ν
τ ἤ τ β · κ α ὶ ὁ ἀ γ β λ ο σ τ ῖ ῶ δ ἡ κ α ὶ λ ἡ κ ν σ ὁ μ ὶ μ ἐ ς θ β λ β β ·
ἰ λ ὺ β ρ χ β α ι λ δ ξ ή κ ἰ ε π α ν τ ο κ ρ α τ ο ρ · κ α ὶ π ἰ σ ὐ π ο
μ β ν ἡ μ ε β ρ α μ ἡ σ ὸ λ ὐ α ὐ τ ο ῦ · λ ἰ π ἰ σ ὐ π ο α λ ἰ ὰ α ι β ν τ ῆ
ἰ π α σ ἰ α α ὐ τ ο ῦ δ λ α ὐ τ ὶ α ὐ τ ὸ ἰ ἡ σ ο ρ β ύ β α ι ὰ ο α ῖ ρ χ ο
μ β τ ν ρ ἰ ο ὐ κ α ὶ ὰ ο σ σ ἰ ο ὐ π λ μ ὁ μ τ ο μ · κ α ὶ κ α λ ἰ β α ι
χ ο μ β ὸ ο μ · ἡ κ α θ α ρ ἰ ζ ο ο μ ὰ ο α ὸ α ρ γ ν ρ ἰ ο ν κ α ὶ ὰ ο α ὸ

δ ξ τ ὶ κ ρ α ὐ

αὐτοῦ. διότι ἄγγελος κυ ἐστιν ὁ κράτορος διὰ τὴν ἐμφο
δὲ ἐξ ἐκλίματος ἐκ τῆς ὁδοῦ καὶ τοῦ λοιποῦ κόσμου
τὸ ὁμοίωμα. διὸ ἐφ' ἑαυτοῦ ὁ διαθήκην τοῦ λαοῦ
λαζάρ κε ἐστιν ὁ κράτορ. καὶ ἐγὼ δέδωκα ὑμᾶς ἐξ
δημοσιεύοντος. καὶ ἀνοβρι μιεύοντάς σοι ἐστιν ταῦτα
θυμη. ἀν θεὸν ὑμῶν ὁ ἐκβρυλαζασθε ἐστὶ ὁ λοιπὸς
ἀλλὰ ὁ λαὸς μου ἐστὶ ὁ ὑπὸ τοῦ ὁμοίωμα. Ὁ ὑπὸ τῶ
ἐστ ἐκ τοῦ ὁμολόγου ὑμῶν. ὁ ὑπὸ τῶν ἐστ. ἐστὶν τὸν ὑμῶν. δι
ότι ἐστὶ καταλάβατε ἕκαστος. τὸν πλησίον αὐτοῦ
τοῦ εὐδοκιαλῶσαι τὴν διαθήκην τοῦ πρ ὑμῶν.
ἐκαταβλῆθη ἰοῦδας καὶ εἰσῆλθεν ἐγὼ εἰς τοῦ
τοῦ ἱηλ. καὶ ὁ ὑμ ἱηλμε. διότι ἐὰν εἰλήλουθεν ὁ ἰοῦδας
τὸ ἅγιον κυ. ὑμοῖος ἡγάπησεν ὁ ὑμ καὶ ἐσκέδασεν ἐφ'
οὐς ἄλλο τρίοσ. ὃς ὁλοθρεύσατε τὸν αὐτὸν τὸν ποι
οῦντα ταῦτα. ὅσος καὶ ταπεινωθῆ ἐκ σκληρότητος
τοῦ ἱ ἀκούει. καὶ ἐκ τροσαγορεύσατε θυσίαν τῶ κῶ
τοῦ τὸν κράτορ. Καὶ ταῦτα αὐ ὑμεῖς οὐκ ἐστε.
ἐκάλυνα βδέλυγμα τὸ θυσιαστήριον κυ. καὶ
κλαυθμὸν καὶ ὀδυρμόν. ἐκ κοπῶ ὅτι δίκαιον. ἐστὶν ἐλέ
ταὶ ἐφ' ὑμῖν ἱλασμὸς δέκτον ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν.
ὃ ἐστ ταῦτα ὑμνεῖται τίμιος. ὁ κῶ δὲ ὑμεῖς τρίτατος ἀμα
μέσον σοῦ. καὶ ἀμαμέσον μου αἰκόσμου τότε τοσοῦτο

μ ἐγκατελίπασε· καὶ αὐτὴ κοιμᾶται μετ' αὐτοῦ καὶ γεμίσει
διαλλήκτου· καὶ οἱ κάλλοι· βοσκήσουσι· καὶ ὑπόλειμ
μα αὐτῆς· αὐτοῦ κατοικήσει τὰ θηρία τῆς ἐρήμου καὶ
ὀνοκένταυροι κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ· καὶ φυλάξεσθαι ἐμὲ τοῦ τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν
καμὲ τὴν τοῦ θεοῦ μὴ ἐγκαταλίπῃ σε ἀλλὰ ἐὰν μὴ σὺ
φυλάξῃς τὰ σπέρματα τῆς κυρίας σου θεοῦ ἡμῶν· καὶ καλύψει σε
ἀκάνθη· βοσκήσει τὰ ἐν ἐμπυρισμοῖς σου· ἐγκαταλείψει τὸ
κριάτιον· καὶ φυλάξεσθαι ἐμὲ τοῦ τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν καὶ οὐ
μὴ ἐγκαταλίπῃ τε· Ὅτι παροξύνομεν θεὸν
ἐν τοῖς λόγοις ἡμῶν· καὶ ἐροῦσιν ἐν τῇ παροξυ
σμῷ· ἐν τῷ λαῷ ἡμᾶς τούτοις τοῖς οὖσι τοῦ μὴ
καλὸν ἐν ὀφθαλμοῖς κυ· καὶ ἐν αὐτοῖς ἐὰν τὸ ἐνδόκη
σεν· καὶ τοῦ δὲ ἐν θεῷ τῶν δικαίων σεσώκασι· ἐν
ᾧ ἐὰν παροξύνῃ τὸν ἄγγελόν μου καὶ ἐὰν πλε
ῆμα ὅλον παρὰ παρὰ σοῦ τοῦ μου· καὶ ὃς ἐὰν
φυλάξῃ τὰ σὺν μοὶ αὐτοῦ κε ὁ ἐμὲ σῴσῃ
τῆτε· καὶ ὁ ἄγγελός τῶν δικαίων ὃν ἐμὲς θελήσε·
ἐξολοθρεύσει ἐγκαταλίπῃ τὸν κριάτιον· καὶ τὸ ὑπο
μένῃ ἐν ἐρήμῳ σὺν αὐτοῦ· ἐν τῷ σύνοικον αὐτῆς
ὁ ταῦτα αὐτοῦ δι' αὐτὸ αὐτὸς φανερώσεται ὁ ἀπέρχο
μενος ἐν τῷ ἐρήμου καὶ ὁ ἀποίκων τὸν ὄμβρον· καὶ καθίσει
χομένος· ἐγκαθαρίζομεν ὁ ὁ ἀργύριον καὶ ὁ ὁ

μεθημεσούμενοι καὶ αὐτὸς ἐλλόσουν τὸν ἐμὸν αὐτὸν ἐλ-
λοβ καὶ ἐμὲ ἐμὸν τὸν μὴ ἐβδ τὸ ἔσσον ὠβδλε-
θη καὶ ἐσλιν δ κατὰ τῶν τὸν ἐκφόρια ἐσλιν ἐσσον
θησαυροῖσ· καὶ ἐμὲ τὸν οἱ κοσμοῦ καὶ ἡ δλαρ τῶν ἐλ
αὐτοῦ· Ἐ τὸν ἀρβ ἐὰν τὸν δλὶν ἐμὲ τοῦτο λδ ἐκ τῶν
τὸ ἱερὰ τὸν· ἐὰν μὴ ἀμοὶ ἐχ ὠ ἐμὶν τοῖσ καταρακτ
τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐκχέω ὠ ἐμὶν τὴν εὐλογίαν μοῦ ἐ
ὠ σοῦ ἐ καὶ ὠ σθῶσι· καὶ διασβλῶ ἐμὶν ἐσμὸν σοῖ·
ἰ οὐ διαφθερῶ ἐμοῦμ τὸμ καρ τὸν μὴ τὴν γλῆ· καὶ ἐ
μὴ ἀσθενήσῃ ἐμοῦμ· ἰ αἱμοσβλοσ λὶν ἐμὲ τῶ ἀγρῶ λέ
γκῖ τῶν τὸ κρὰ τὸν· καὶ καλεσῶσι ἐμὲ ὁ π
τὰ ὐθὴν· διό τὶ ἔσσθαι ἐμὲ ὁ γλὶ θβλὴ τὴ· λέ
γκῖ τῶν τὸ ἱερὰ τὸν· ἐναρῶ ἐμὲ τὸ ἐσσμὲ τὸ ἰσ
λγοσ ἐμοῦμ λδ γκῖ καὶ εἰ τῶ τὸ ἐμὲ τὶ μὲ καὶ βλὶ
φθὴ σαμὲν καὶ ὰ σοῦ· ἑ τῶ τὸ μὲ τὸ σ ὁ δουλεύ
σὴ θῶ· καὶ τὶ τὸ λῶ ὁ μὸ τὶ ὁ φυλάξαμὲν τὰ φυλά
ματα αὐτοῦ· διό τὶ ἔσσορ ὐθὴ μὲν ἰ κὰ καὶ τὸ ρὸ τὸ ρὸ
σώ τὸ ὺ κῦ· τῶν τὸ κρὰ τὸ ρὸ σ· καὶ μὶ ὠ ἐμὶν ἐμὸν τὸ καλὰ
ἐλ ζὸ μὲν δλλὸ τελὸ ὺ σ· καὶ ἀμοὶ οἱ προσλοιπῶ ὶ τὰ καὶ τὸ ὺ
ὠ ὶ τῶ· δὺ ὸ καὶ ἀμὶ τὰ ὴ σαν θῶ καὶ δώ θησαν· τῶν
τὰ καὶ τὸ βλὰ λὴ σαν οἱ φὸ μοὺ μὲν οἱ τὸ μ κὴ· ἕ κασ ὸ ς
τὸ ρὸ σὸμ τὸ μὴ σὸ ν αὐτοῦ· ἓ τὸ ρὸ σώχ μὲ κὲ καὶ ἑ σὴ κῶ θ·

καὶ ἀρατὴν καὶ μιλίον μυριάδες τριακόσιαι οὐδὲν πρὸς αὐτοῦ.
τοῖς φοβουμένοις τὸν κν. καὶ εὐλαβουμένοις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ. καὶ ἔσονται μοι λέγει κς παντοκρά
τωρ. ἡμέραν μίαν ἐγὼ ποιῶ ὑμῖν ἐν τῇ παρουσίᾳ μου.
καὶ αἱρετιῶ αὐτοὺς ὃν τρόπον αἱρετίζεται ἄνθρω
πος τὸν
υἱὸν αὐτοῦ τὸν δουλεύοντα αὐτῷ. καὶ ἔσται ἀρα
φὴ σοφῶν καὶ ἀνθρώπων δικαίων καὶ ἁ
μαρτωλῶν ἁμαρτωλοῦ. καὶ ἁμαρτωλὸν τοῦ δουλεύοντος
θῷ. καὶ τοῦ μὴ δουλεύοντος. διότι ἡ δουλὴ ἡμέρα
κύριος ἔρχονται καιόμενη ὡς κλίβανος. καὶ φλέξῃ
αὐτούς. καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἀλλογενεῖς καὶ πᾶ
σαι αἱ πόλεις ὅσαι καλαμὴ καὶ ἁμαρτωλοὶ πᾶντες
ἡ ἡμέρα ἐρχομένη λέγει κς παντοκράτωρ. καὶ
οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν ῥίζα. οὐδὲ κλῆμα. ὑ
μῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου
ἡλιος δικαιοσύνης. καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτ.
καὶ ἐξελεύσεσθε καὶ σκιρτήσεσθε. ὡς μοσχάρια ἐκ δε
σμοῦ ἀφειμένα καὶ καταπατήσεσθε ἁμαρτωλοὺς διότι
σπόδος ὑμῶν καὶ τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου τὴν
ἡμέραν ἐκείνην λέγει κς παντοκράτωρ. ἵνα μὴ
ἔλθω καὶ κόψω τὴν γῆν ὑμῶν τὴν θεσπεσίαν. πρὶν ἐλ
θεῖν ὑμᾶς τὴν μεγάλην. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμῖν

ταπόσηκαρδίαν. καὶ προσωπείου. καὶ καρδίαν
αὐτοῦ προσώπου πολησίον αὐτοῦ μὴ ἐλθοῦ καὶ ταυτὰ
ἔσται τὴν χεῖρα αὐτῶν. Μνησθήσονται μου ἐὰν
βούλωμαι καθότι ἐμβεβλήμεθα αὐτοῖς ἐν χοιρηγεῖ.
προβάτων ταυτὸν ἐπλ. προσάγματα καὶ δηλιαὶ σωτᾶ:-

μαλαχίας. προφήτης ιβ:- وة اشعيا

φ ραστὸν ἐν δρυμῷ σαΐαν. ἐὰν σωθῶσιν ἐν δρυμῷ κα
ταπῶ ἰουδαίαν καὶ κατοικήσω. ὄρη ἀσηλὶ ὁ
ζίου. καὶ ἐσαὰλαμ. καὶ ἀχαζ. καὶ ὀζεκίου. οἱ δοῦλοι
σήλδοαμ πῶ ἰουδαίαν. ἀλλοτρίοι ἐφάγονται. καὶ ὄρη
πίζουγλῖ. ὁ τὴν κε ἐλάλησεν ἐὰν ὁ ἐσχὺς δρυμῶν καὶ ὑψω
σαν. αὐτοὶ δρυμὸν ἐθάνασαν. ὄρη ἐὰν ἐσῶ τὸν κτησάμε
νόν. καὶ ὁμοίων φαστῆλιν τοῦ κυρίου αὐτοῦ. ἐσρὰηλ
δρυμὸς οἰκὸς ὄρη. καὶ ὁ λαός μου ἐσῶν ἤκουν. οὐ αἰθνος
ἁμαρτωλὸν λαὸν πολὺ ρίζα ἁμαρτιῶν. σπέρματα
πονηρὰ υἱοὶ ἄφρονες. ὃς κατέλιπον κῦ. καὶ παρορ
γίσαντο τὸν ἅγιον τοῦ ἰσρὰηλ. πόθεν πολὺ πληγῆτε προσθή
σω ἀφροσύνην. πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον καὶ πᾶσα
καρδία ὀλύνουσιν. οὐτε ἀφ' ἴχνους οὐτε μέχρι κεφ. οὐτε
πολὺ πληγὴ φλεγμὸς σου. οἰκ ἔστιν μαλαχθῆναι.

οὔτε ὅλεθρον. οὔτε καταλοιμὸν. ἡ γῆ ἡμῶν ἔρημος.
αἱ πόλεις ἡμῶν. πυρὶ κατακαυσθεῖσι. τὴν χώραν ἡμῶν ἐνώ
πιον ἡμῶν ἀλλότριοι κατεσθίουσιν αὐτήν. ὡς
ἐρημώσεται καταστραφήσεται ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων
ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ σιὼν. ὡς σκηνὴ ἐν ἀμ
πελῶνι. καὶ ὡς σταθμὸς ἐν σικύοις. ὡς πόλις ἐκπολιορκουμένη. καὶ ἐὰν μὴ κς σαβαὼθ.
ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα. ὡς σόδομα ἂν ἦμεν
καὶ ὡς γόμορρα ἂν ὁμοιωθήμεν. ἀκού
σατε λόγον κυρίου ἄρχοντες σοδόμων. προσέχετε
μοι θεῦ λαὸς γομόρρας. τίνος μοι πλῆθος θυσιῶν
ὑμῶν λέγει κς. πλήρης εἰμὶ ὁλοκαυτωμάτων κρι
ῶν καὶ στέαρ ἀρνῶν. καὶ αἵματος ταύρων καὶ τράγων.
οὐ μὴ βούλωμαι. οὐδὲ μὴ ἔρχηται ὀφθῆναί μοι. τίς
γὰρ ἐζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν πατεῖν
τὴν αὐλήν μου οὐ προσθήσεσθε. ἐὰν φέρητε
θυσίαν σεμιδάλεως μάταιον θυμίαμα βδέλυγμά μοί ἐστιν
τὰς νουμηνίας ὑμῶν. καὶ τὰ σάββατα. καὶ τὸν μὲ
γαν μεγάλων οὐκ ἀνέξομαι μηδὲ ἀργίαν καὶ τὰς νου
μηνίας ὑμῶν καὶ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν. μισεῖ
τυχήσεται. θ γνώμη θήσεται ἐν ἀσεβείᾳ ὑμῶν. οὐκέτι
ἀνήσω τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. ὅταν τὰς χεῖρας ἐκτείνη

τὸ τοῦ ὁμὸ αὐτοῦ ἀρβίτω τοῦ ὁ φθαλμοὶ σου καὶ φθαλ
μοὶ μου καὶ ἐὰν πολιθωσι τὸ τὴν δίκην οἰκφσακοῦ
σου καὶ ἐμοῦ· αἱ γὰρ χεῖρες ἐμοῦ αἵματος πλήρεις·
λοῦσασθαι καὶ καθαροὶ γένεσθαι· ἀφελέσθαι τὰ πονηρὰ
εἰς ἀπὸ τοῦ ἐνόπιόν μου τοῦ τοῦ μὴ ἐλοῦσι ἐμοῦ·
μάθετε καλὸν ποιεῖν· ἐκζητήσατε κρίσιν· ῥύ
σασθαι ἀδικούμενον· κρίνατε ὀρφανῷ καὶ δίκ
αιώσατε χήραν· καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν λέγει
κς· καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν·
ὡς χιόνα λευανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον·
ὡσεὶ ριον λευκανῶ· καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακού
σητέ μου· τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ
θέλητε μηδὲ εἰσακούσητέ μου μάχαιρα ὑμᾶς
κατεδεται· τὸ γὰρ στόμα κυ ἐλάλησεν ταῦτα·
Πῶς ἐγένετο τὸ πόρνη πόλις πιστὴ σιών· πλήρης κρί
σεως ἐν ἡ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ νῦν δὲ φό
νοι· τὸ ἀργύριόν σου ἀδόκιμον· οἱ κάπηλοί
σου μίσγουσι τὸν οἶνον· ὕδατι· οἱ ἄρχοντές σου
ἀπειθοῦσιν· κοινωνοὶ κλεπτῶν ἀγαπῶντες δῶρα
ὀπίσω· δίκην ὀρφανοῦ οὐ κρί
νουσι· καὶ κρίσις χήρας οὐ προσέχουσι· διὰτ

καὶ οὐκ ἔστι ὁ συνιῶν. ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κῦ. πρὸς ἡσαΐαν λέγων. ὁ θεὸς τάδε λέγει τῷ οἴκῳ ἰακὼβ καὶ ἀνακαλέσασθε τὸν οἶκον ἰσραήλ:

ὅτι ἐὰν ἐμπαίζωσιν ἐν ῥάβδοις τὸν ἄνδρα καὶ ἐν μάστιξιν ἐπιθῶσιν αὐτῷ. καὶ οὐκ ἐρεῖ αὐτοῖς. τί ποιεῖτε. ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὸν θεὸν ἐπιβλέψεται. καὶ ἐπὶ τὸν κῦ ἐπιστραφήσεται. καὶ ἐξολεθρεύσει τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ. καὶ ἐπιστρέψει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μικροὺς. καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ. καὶ ἐξολεθρευθήσονται

ممهم ٣٥٠ كمدحلهم بلهم ٣٥٠ كمدحلهم بلهم ٣٥٠ كمدحلهم بلهم ٣٥٠ كمدحلهم بلهم
٨هم. كمه ٤٠ ٣٥٠ ٣٥٠ ٣٥

τὴν ἀκρόασιν καὶ ἐκδοχὴν τῶν ἀκουσομένων ποιεῖσθαι. Ὅτι δὲ ἀληθῆ τὰ προειρημένα. ἐστὶ μὲν πολλὰ καὶ ἄλλα τεκμήρια λαβεῖν ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων γινομένων. ἐγὼ δὲ ἓν μόνον ἐκ τῶν ἐμαυτοῦ παθῶν ἐρῶ. Ὅτε γὰρ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐπανῆλθον τῆς ἐμαυτοῦ ἐπιμελείας ἐν τῇ πόλει. ἐπεθύμησα τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ τῶν βαρβάρων ἀνδρῶν τοὺς δοκοῦντας εἶναι σοφοὺς ἐπελθεῖν. καὶ ἐπειδὴ ἐν τῇ Ἰωνίᾳ ἐγενόμην. ἐνταῦθα μάλιστα ἐσπούδασα. διὰ τὸ καὶ τὰς τέχνας τὰς ἐκεῖ πλείστας εἶναι καὶ τοὺς ἐκεῖ τὰ μέγιστα δοκοῦντας εἰδέναι. ἐπορεύθην οὖν πρῶτον μὲν εἰς Ἔφεσον. καὶ ἐντυχὼν τοῖς ἐκεῖ φιλοσόφοις καὶ ῥήτορσι καὶ ποιηταῖς. καὶ τοῖς ἐν τῇ ἀγορᾷ τῇ μεγάλῃ τῇ ἐκεῖ ἐπιδεικνυμένοις. καὶ τοῖς ἐν τῷ θεάτρῳ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐκεῖ. καὶ τοῖς ἐν τῷ ἱερῷ τῷ μεγάλῳ τῷ ἐκεῖ. καὶ τοῖς ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ ἐκεῖ. καὶ τοῖς ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῷ ἐκεῖ. καὶ τοῖς ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῷ ἐκεῖ. καὶ τοῖς ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῷ ἐκεῖ.

+

ΔΔ, ΔΔΔ

τὴν λ̄ ἡμέρα ἐκείμην. ὅσοι λαμπρὸ θ̄ ὅμ εἰσουλῆμ
ταλόζησόσοι τὴν γλῶ τοῦ ὑψόσθ καὶ δοξάσαι τὸ κατα
λιφθὲν τοῦ ἰ̄ηλ· καὶ ὅσαι τὸ ὑπολιφθὲν ὅμ σιὼμ· καὶ
τὸ καταλιφθὲν ὅμ ἱερουσαλὴμ· ἅγιοι κληθήσομται
σαὶ πᾶσοι γεγραφὲν εἰς ζωὴν ὅμ ἱερουσαλὴμ· ὃ
τι ἐκπλυνεῖ κ̄ς τὸμ ῥύπομ τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγα
τέρων σιὼν· καὶ τὸ αἷμα ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσου αὐτῆ.
ἐν πνεύματι κρίσεως· καὶ πνεύματι καύσεως· καὶ ἥξει καὶ ὅσαι
πᾶσα τόπος τοῦ ὄρους σιών· καὶ πάσαι τὰ σύναγω
κύκλω αὐτῆς ἐκ βοσόρ ἕως βάλη ἡμέρας· καὶ ὡς σκλ
ηνοῦ καὶ ὡς ἄφασος· πυρὸς καὶ ὁλεθρεύουμ κ τὸς πᾶ
σι τὴν δόξη· σκέπασθαι καὶ ὅσαι ἔσται κατοικία αὐτοῦ
καύλεαστος· καὶ ὅμ σκέπῃ καὶ ὅμ αὐτῷ σκέπασ αὐτος
κληρότητος καὶ ἰδοῦ· ἄσωδλι τῶ ἠγαπημένῳ ᾠδὴμ
μου τοῦ ἀγαπητοῦ· τῷ ἀμπελῶνί μου· ἀμπελῶν
ἐγένηθη τῷ ἠγαπημένῳ· ὅμ κέρατι ὅμ τόπῳ πίο
νι· καὶ φραγμὸμ περιέθηκα· καὶ ἐχαράκωσα καὶ ἐ
φύτευσα ἀμπελῶνα σωρήχ· καὶ ᾠκοδόμησα πύρ γο
ὅμ μέσῳ αὐτοῦ· καὶ προλίνιον ὤρυξα ὅμ αὐτῷ καὶ
ἔμεινα τοῦ ποιῆσαι σταφυλήν· ἔποίησε δὲ ἀκάνθας.

4 ἡ

ἀ

καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ ἰούδα· καὶ οἱ ὄμοι κοῦτε ὄμὶ ὁ
ρουσαλὴμ· κρίματε ὄμὶν καὶ ἀμαμὸμ τοῦ ἀμ
πελῶνος μου τί ἐποίησα ὃ ἢ τί ἐστὶν ὃ ἀμπελῶν μου·
καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτῷ διότι ὑμεῖς καὶ τοῦ ποιῆσαι αὐ
φυλὴν· ἐποίησα δὲ ἀκάνθας· μὴ δὲ ἀμπελῶ
μὴν τί ποιήσω τῷ ἀμπελῶνί μου ἀφελῶ τὸν φραγ
μὸν αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς διαρπαγήν· καὶ καθελῶ τὸν
τοῖχον αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς κατα πάτημα· καὶ ἀνή
σω τὸν ἀμπελῶνά μου· καὶ οὐ μὴ τμηθῇ· οὐδὲ μὴ
σκαφῇ· καὶ ἀναβήσεται εἰς αὐτὸν ἄκανθα καὶ τρί
βολος καὶ τοῖς νεφέλαις ἐντελοῦμαι τοῦ μὴ ὑε
χεῖν εἰς αὐτὸν ὑετόν· Ὁ γὰρ ἀμπελῶν κυ σαβαὼθ·
Οἶκος τοῦ ἰσραὴλ καὶ ἄνθρωπος τοῦ ἰούδα· μὸ φυτὸν
ἠγαπημένον· ἐμεῖ να τοῦ ποιῆσαι κρίσιν· καὶ ἰδοὺ ἀ
νομία· καὶ οὐ δικαιοσύνη· ἀλλὰ κραυγή·
Οὐαὶ οἱ συνάγοντες οἰκίαν οἰκίαν· καὶ ἀγρὸν
πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες· ἵνα τοῦ πλησίον ἀφελῶν
τι μὴ οἰκισθῆναι μόνους τοὺς γῆς· ἠκούσθη γὰρ εἰς
τὰ τοῦ κυ σαβαὼθ ταῦτα· ἐὰν γὰρ γένωνται οἱ
κίαι πολλαὶ εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαὶ·

καὶ ὁ ικ βοῦν ται οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ σ· οἱ γὰρ ἔρ
γοντες ἐν τῷ θέρει ζ βύσσινον· τοῦ ἱματίου κεραμίου ἓν καὶ
ὁ σπείρων ἀρτάβας ὀξ· τοῦ ἱματίου μέτρα τρία· οὗ καὶ οἱ
ζηρόλιβες τοῦ τροφεῖ· καὶ τὸ σίκαρ αὐλιόκοντα ζ· οἱ
μὲν γὰρ τὸ τέταρτον σὺν καύσει· μέτρα
κιθάρας· καὶ ταλαντίου καὶ τυμπάνου· καὶ αὐλοῦ
τοῦ ὁίμου· τοῦ μούσικου· τὰ δὲ ἔργα τοῦ κῦ· οὐκ εἰμὶ λέγω
σιν· καὶ τὰ ἔργα τοῦ χειρὸς αὐτοῦ οἰκαταμοῦσι ν· τοῖ
μὲν αἰχμαλώτοις τοῦ λαοῦ μου ἔβην ἐθνῶν διὰ τοῦτο μὴ ἔλθῃ
αὐτοῖς τὸ μῦ· καὶ τὰ λοιπὰ ἔβην ἐθνῶν ἐπὶ μνημείου· διαλιπὲ
καὶ δὶς ταμιεῖλατος· καὶ ἐσθλατίνου ἐπὶ τὸν τοῖχον
αὐτοῦ· καὶ διὰ λίνου ἐν τῷ τόμου αὐτοῦ τοῦ μὴ διαλαλῆσαι.
καὶ καταμεμίσηται οἱ ἔνδοξοι λαοὶ πολλοὶ καὶ οἱ
μεγάλοι λαοὶ οἱ λόμοι αὐτῶν· Κ̄ αὶ ταπεινωθήσεται ὁ Ϛ̄.
καὶ αὐτὶ μεθιόσεται ἀνὴρ· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ μετεώροι
ταπεινωθήσονται καὶ ὑψωθιόσεται κύριος μόνος ἐν
κρίματι· καὶ ὁ θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθιόσεται ἐν δικαιοσύνῃ
καὶ ἐν ὀσιότητι ταῖς διηκρασμένοις ὡς αὐτῶν· καὶ τὸ
βρέμισον τῶν ἀνόμων λημμένων ἁρμάτων φάγονται·
Ὀ ναὶ οἱ ἐν τῷ σκότει τὰς ἀνομίας ὡς τοῖχοι μίσμιλερου·

ايضا ان يكون الخط الذي يصل بين مركز الدائرة ومركز
الثقل عموديا على الخط الذي يصل بين مركز الدائرة
ومركز الثقل الجديد. وذلك لان الخط الذي يصل بين
مركز الدائرة ومركز الثقل القديم هو اقصر خط
يمكن ان يصل بين مركز الدائرة والخط المستقيم
الذي يمر بمركز الثقل القديم. ولكن الخط الذي
يصل بين مركز الدائرة ومركز الثقل الجديد هو
ايضا اقصر خط يمكن ان يصل بين مركز الدائرة
والخط المستقيم الذي يمر بمركز الثقل الجديد.
فالخط الذي يصل بين مركز الدائرة ومركز الثقل
القديم يوازي الخط الذي يصل بين مركز الدائرة
ومركز الثقل الجديد. ولكن الخط الذي يصل بين
مركز الدائرة ومركز الثقل القديم هو ايضا
عمودي على الخط المستقيم الذي يمر بمركز
الثقل القديم. فالخط الذي يصل بين مركز
الدائرة ومركز الثقل الجديد هو ايضا عمودي
على الخط المستقيم الذي يمر بمركز الثقل
الجديد. وذلك هو المطلوب ان نبين.

ὁλοῦ· ἐν τούτοις οὐκ ἀποκαρδιάξει ὁ θυμὸς ἀλλὰ
τὴν χεῖρα τὴν λεπτὴν· τοὶ γὰρ οἱ ὧν ἀρετὶ σπουδάζουσιν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν τοῖς σκληροῖς· καὶ σπερὶ ἑαυτοῖς οὐ ποιοῦσιν ἀκρο
τηρίαν· καὶ ἰδοὺ ταχὺ κούφως ὄρχονται· οὐ σφυρὰ
σουσιν· οὐκ ὀκνοποιήσουσιν· οὐδὲ μὴ ἐπισχήσουσιν· οὐδὲ
κοιλιοθήσονται· οὐδὲ λιόνουσιν τὰ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν·
ἀπὸ τῆς ὀφρύος αὐτῶν· οὐδὲ μὴ λείρα ἀφῶσιν οἱ ἱμά
τια τῶν ὑποδημάτων αὐτῶν· οὐ μὴ παλεύλη ὀζήσῃ
ἐστὶν καὶ ταῦτα ἔχουσιν αὐτῶν οὐ μὴ παλεύλη ὀζήσουσιν· καὶ
ταῦτα ἔχουσιν αὐτῶν ἐν τεταμένῳ· οἱ τοὺς λίθους τῶν ἱππων
αὐτῶν· ὡς ἀβρὸν τὸν τροχόν· ἐλογισάμην οἱ τροχοὶ τῶν
ἁρμάτων αὐτῶν ὡς ὁ κατακλυσμός· ὁρμὴ ὡς ὁ λέων·
καὶ παρδάλεως καμώσεως· λέοντος· καὶ βοὸς λι
θαι καὶ ἐμπίπλασθαι ὡς λιμόν· ἐκ μαλῆ· καὶ οἰκεῖοι
ὀρεινὸς καὶ ἐμπίπλασθαι ὡς αὐτὸς ἐν τῇ μεραύκει
μι· ὡς φωνὴ θαλάσσης· κιμαιμοίωσις καὶ ἐν μελέτῃ
ἡσυχίων καὶ ἰδοὺ σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορείᾳ
αὐτῶν· Κ αἰ ἐγένετο τοῦ ἐμὶ αὐτοῦ· οὐ ἀποβήσομαι ὁ ζὶ
ὡς ὁ μασπλὸς· ἵλομ τὸν κῆ καυθήμενομ βοὶ θρόμου
ὑπὸ λοῦ καὶ βοὸς μενομ· καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς ὁλό

ζησαυτοῦ· καὶ σὺ βραφθήτι αἱ νῆκησαμοὶ κύκλω σαυτοῦ· δ̄ζ̄.
ταῦτα γὰρ τοῦ θεοῦ· καὶ ταῖς μὲν δυσὶν καὶ τὸ καλυπτὸ
τὸ πρόσωπόν· καὶ ταῖς δυσὶν καὶ τὸ κάμπτον τὸν
πόδας· καὶ ταῖς δυσὶν ἵπτασθαι· καὶ βοᾷ κράζον τες
ρος· πρὸς ἀλλήλους· καὶ βλέπομεν· ἅγιος· ἅγιος· ἅγιος·
κ̄ς̄ σαβαὼθ· πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ·
ζ̄ σαλεύθητι τὰ ὑπερθυρα· ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κρά
γοντος· καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ· καὶ εἶ
πα· οὐαί μοι ὅτι κατανένυγμαι· ὅτι ἀνὴρ
καὶ ἀκάθαρτα χείλη ἔχων ἐγὼ οἰκῶ ἐν μέσῳ λαοῦ· ἀκά
θαρτα χείλη ἔχοντος· ἐγὼ οἶδα· καὶ τὸν βασιλέα
κ̄ν σαβαὼθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου·

ϙ̄ Καὶ ἀπεστάλη πρός με ἓν τῶν σεραφίν· καὶ ἐν τῇ χει
ρὶ εἶχεν ἄνθρακα πεπυρωμένον τῇ λαβίδι· ἔλαβεν ἀπὸ
τοῦ θυσιαστηρίου καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου· καὶ εἶ
πεν ἰδοὺ ἥψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου· καὶ ἀφε
λεῖ τὰς ἀνομίας σου· καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περι κά
θαρεῖ· καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ τῇ νε
ανίᾳ λέγοντος· καὶ τίνα ἀποστελῶ· καὶ τίς πορεύσεται πρὸς ἡμᾶς λαὸν τοῦτον·
καὶ εἶπα· ἰδοὺ ἐγὼ ἀπόστειλόν με·

ρόου· καὶ ἔσται μοι τὸ λαὸ τοῦτο· ἀκοὴ ἀλεύσεται
καὶ οἰμώσουσι· καὶ μὴ βοᾶν με τὸν μὴ βλέποντα· καὶ γὴ
μὴ ἴδῃ τὸ· ἐσκλήθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου·
καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν μὴ βαρέσι κουσαν· καὶ τοὺς ὀ
φθαλμοὺς αὐτῶν ἐκάμμυσαν· μὴ ποτε βλέψωσιν·
τοῖς ὀφθαλμοῖς· καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσιν· καὶ τῇ
καρδίᾳ συνῶσιν καὶ ἰάσομαι αὐτούς·
κ καὶ ἔστι ταῦτα ἃ ἐκέ κραγε· καὶ ἔλεγεν· ὅσα εἶδεν ἡ ψυ
χή μου τὸν ὄχλον ὃν ἐξῆλθεν ἐκλεῖσαι· καὶ οὐκ ἐκ
λεισεν· ἐπὶ ἀρὰν ἐκάλεσεν καὶ οὐκ ἐπηράσατο· καὶ ἐπὶ
θανάτῳ ἐκάλεσεν καὶ οὐκ ἐθανάτωσεν· καὶ οἱ κο
σμοκράτορες τοῦ σκότους τούτου· καὶ τὰ πνεύματα
τῆς πονηρίας· καὶ τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα· καὶ τὰ
δαιμόνια τὰ ἐν τῷ ἀέρι· καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ καὶ τὰ ὑπὸ
γῆς· καὶ ἔτι ἐστὶν ἐπὶ τὸ ἐσκληκέναι· καὶ πάλι
ἐπὶ φαρμακείαν ὡς ἀνθρώπων θεοὺς καὶ ὡς σιαλαμνος·
ὁ ταμιεκτοθήκαισι τῆς ἀλήκτου αὐτῆς· καὶ ζῶν θεὸν
ταῖς ἡμέραις ἅλας· τοῦ ἰῶ ἄνθαμ· τοῦ ἰοὺ ὄζιουελ
σιλθως· ἰοὺλαὰμ βιελιρααστοῦμεσοιλδοὰρμεα·
καὶ φαγὲ δῦῃ ὁσρομβλιούμεσοιλεισὶ σραλλ· ὅτι ἐ
ρισαλημ πολθειῖσαι αὐτῶν· καὶ οἰκλεωκάλεσαν
πολιορκῆσαι αὐτῶν· ἓξ ἀμηγβλὴ ἐισὰν οἱ κομλαὰλ·

+ G; +

νη

λόγον τοῦ σωσφρονοῦντος ἀρχὴν τοῦ σωφρονεῖν.
καὶ ὀξὺς ἡ τυχὴ αὐτοῦ. καὶ ἡ τυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.
ὁ τὸν πρόσωπον ὁ τὸν ὄμβρον μου ξύλον ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ
τοῦ σαλεύοντὸς με. καὶ ἐξ ὧν ἡμῖν προσλιμναῖον. ὀξὺς γὰρ
θεὸς ὁ ἐκδικῶν ἡμῶν ἁμαρτίας. σὺ καὶ ὁ καταλιφθεὶς ἐν
σοὶ. ὁ ἰὸς τοῦ προσώπου κολυμβήθρων τὸν ὄμβρον
ὅλου τοῦ ἀγροῦ τοῦ γνωφθέντος. καὶ ὄρος σὺν αὐτῷ φύ
λαξαι. τοῦ ἡσυχάσαι καὶ μὴ φοβεῖσθαι. καὶ δὴ ἡ τυχὴ
τοῦ αὐθεντοῦ τοῦ αὐτὸ τὸν μόνον ξύλον τὸν μαλακὸν.
τὸν μὴ κάμψαντα τοῦτον. ὁ τὸν ὀργὴν τοῦ
θυμοῦ μου γενήσεται σὺν ἐμοί φησι κύριος.

Κ. Καὶ ὁ ἰὸς τοῦ ἁρμὶ. καὶ ὁ ἰὸς τοῦ ρομφαίλιου. ὅτι
ἐν ὀργῇ μου ἐν τῷ ἐμῷ ζήλῳ σὺν ἡμέραν τοῦ μεγάλου
τοῦ ἁμαρτάνειν σὺν ἐμοὶ ἰουδαίαν. καὶ συλλή
ψομαι τοῦ αὐτοῦ σὺν αὐτοῦ ἀρθέντος μου αὐτοῦ σὺν προσλιμναῖον
καὶ μαστιγώσω μου αὐτῷ τὸν ἰὸν τοῦ ἐμοῦ. τάδε
λέγει κύριος σαβαὼθ. οἰμὴ ὄμμα ἡμῶν αὐτὴν ἐν σοὶ
ὀνόματι. ἀλλὰ κεφαλὴ ἁρμὶ λαμπάσκου. καὶ ἡ
κεφαλὴ λαμπάσκου ῥαστήν. ἀλλὰ ὀξὺν κομψὸν
τοῦ τοῦτον ἐκλίπῃ μαστιγώσω μου. ἀσσύριος

οὐ· καὶ ἡ κεφαλὴ ἐφραὶμ· σομορῶν· καὶ ἡ κεφαλὴ
σομορῶν· υἱὸς τοῦ ρομελλίου· καὶ ἐὰν μὴ πιστεύ
σητε οὐδὲ μὴ συνῆτε· Κ καὶ προσέθετο κύριος λαλῆσαι
τῷ ἄχαζ λέγων· αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ
κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἀπὸ βάθους ἢ ἀπὸ ὕψους· καὶ εἶπεν ἄχαζ·
οὐκ αἰτήσομαι οὐδὲ μὴ πειράσω κύριον· καὶ εἶπεν ἰσαΐ
ας· ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυὶδ μὴ μικρὸν ὑμῖν ἐστὶν
γονέας παρέχειν ἀνθρώποις· καὶ τοῦτο κύριον παρέχετε ἀπὸ
μου· διὰ τοῦτο δώσει κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ
ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει· καὶ τέξεται υἱόν καὶ καλέσε
τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· βούτυρον καὶ μέλι
φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προβλέψαι τὸ πονηρόν·
ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδί
ον ἀγαθὸν ἢ κακόν· ἀπωθεῖται τὸ πονηρὸν τοῦ ἐκλέξ
ασθαι τὸ ἀγαθόν· καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ ἣν σὺ φο
βῇ ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλέων·
Καὶ ἥξει φόβος κυρίου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν
οἶκον τοῦ πατρός σου· ἡμέρας οὐ γεγόνασιν ἀφ
ἧς ἡμέρας ἀφεῖλεν ἐφραὶμ ἀπὸ ἰούδα τὸν βα
σιλέα τῶν Ἀσσυρίων· Κ ἐπάξει κύριος τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ·

ὑστερον γραφον

πν

κ

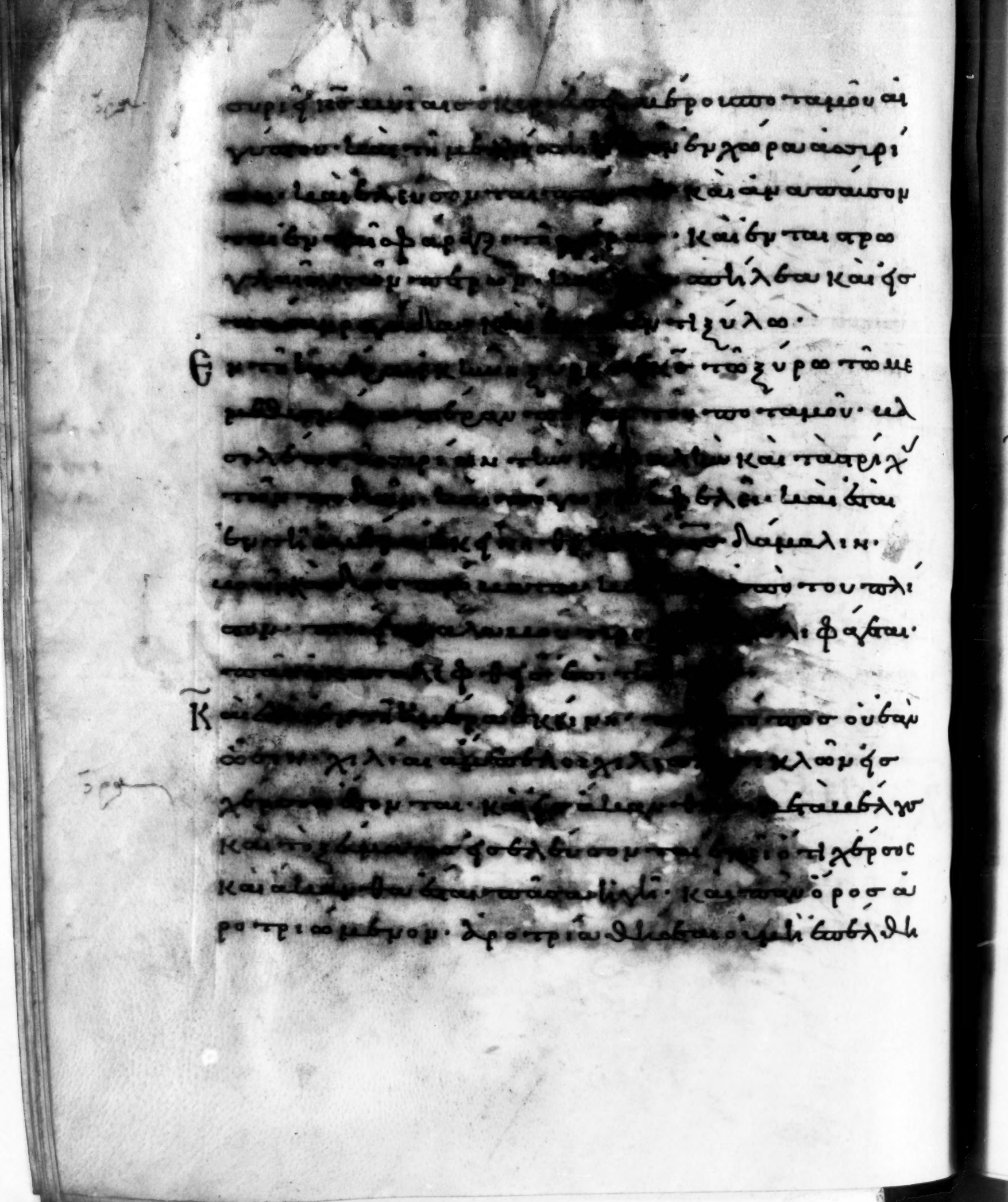

κ

ταῦτα λαοῦ μου. ὁ δὲ οἰκος ἰακωβ. ὁμοιωθήσεται. καὶ
ὁμοιωθήσεται ὁμοιωθήσεται οἱ ὑπολοιποι ὑπὲρ τροσωπον
διὰ τοῦτο ἀδικως ἀποστήσονται. ὁμοιωθήσεται αὐτοῖς τοῖς
ὑπὸ τῶν ἀδικουντων πληρωθήσονται. καὶ ὁμοίως.
καὶ ἀλλοφυλοι αἰχμαλωτισθήσονται ὁμοιωθήσεται αὐτοῖς
φαγονται οἱ ἀφαιρούμενοι τὸν μόχθον τοῦ
μισθωτοῦ. καὶ ὑφήψατο τοῦ ὄρους. τοῦ ἀπο ἀρ
ταν τοῦτο τροσωπον τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ οἰκου ἰακωβ.
καὶ τοῦτοι ὡς ὁμοιωθήσεται αὐτῷ. ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ
παιδία αἰχμαλωτισθήσεται. καὶ ἀποστραφήσεται
ὑφ' αὐτοῖς ὁμοιωθήσεται τοῖς ἰσραηλ. παροικήσουσιν ὡς
καὶ τοῦτοι κεῖ ὁμοιωθήσεται οἱ ὁμοιωθήσεται. κ. καὶ ἐν ἡμέρᾳ
ἡμέρᾳ ἐκ τοῦτο τοῦ ἀπὸ τοῦ ὄρους. φοβηθήσεται
καὶ τοῦ ὁμοιωθήσεται μύθου τοῦ κριμολογοῦντος.
οἱ ἐκ τῆς κοιλίας φοβηθήσεται οἱ κληθέντες παρὰ
αὐτοῦ τὴν ἐκ τοῦ ἰακωβ τοῦ ὁμοιωθήσεται τοῦ
κρίου μόνου γὰρ ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἡ ἀφ'
οὗ οἰκῶ τὸ ἡμέρα τοῦτο παρελθοῦ οἰκήσει ἡ δόξα
λοῦ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ. κ. καὶ ἐξ ἡμῶν στελῶ ἀλ
μόν. καὶ ὁμοιωθήσεται ὁμοιωθήσεται καὶ

ὑμῶν

καὶ ἱματιομεθα καταλληλιο ἀπὸ τ̄ σουσιν· ις
θβλησουσιν ἡ ζβγμη· θησαν περι καυσον· ὁτι
πωβδιον ζβγμη· θη λιμιν· ιιοσ· καὶ βδλ· θη λιμιν οὐ
λι ἀρχὴ ζβγμη· θη· βοὶ τοῦ ω̄ σεου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· μεγαλη σουλησ ἀγγελος· ἐγὼ
γὰρ δῶ εἰρηνην βοὶ τοὺσ ἀρχοντασ· καὶ εὐφ
φ αὐτοῦ μεγαλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ· καὶ τῆσ εἰρήνησ
αὐτοῦ οὐκ ἐστιν ὅρον· βοὶ τοῦ θρόνου δ̄ αδ̄· καὶ ἐ
πὶ τὴν ιεσουλίαμ αὐτοῦ καὶ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὴν·
Κ καὶ ἀν ἡ λαὸσ θαι αὐτὴν ἐν δικαιοσύνη· καὶ
ἐν εἰρήνῃ· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕωσ τοῦ αἰῶνοσ·
ὁ ζῆλοσ κῦ σαβαωθ· ποιήσει τοῦτο·
Θ ἀμὴν τοῦτο ἀποστελῶ ἐγὼ κὶ βοὶ ἰακωβ· καὶ ἰλαρὸν ἐ
πὶ ἡλ· καὶ ἐγὼ ὁσον ἐστὶ τοῦτο ὁ λαὸσ τοῦ βδρωπῶν
καὶ οἱ ἐμβλασθημένοι ἐν σαμαρίᾳ βδέλυγμα καὶ ἐ
μυκτήρισμα ἀρδίων· λάξομαι· πολίμθοι πωβδόκα
σιν· ἀλλὰ λαξεύσω λαξεύσωμεν λίθουσ καὶ κόψω
μεν συκαμίνουσ καὶ κέδρουσ καὶ οἰκοδομήσω
μεν βαιτοῖσ πύργουσ· καὶ ἐρεῖ φόβῳ τοῦ βασιλεῦσαι
μεν ὁσ ἐὰν ὁρισθῶσιν ἐν βοὰ αὐτοῖσ· ἐν τοῖσ ἔθνεσιν δ̄

ουκ ἔστιν ὁ μὴ ἁμαρτάνων· ἐὰν πάλιν ἁμάρτῃ καὶ
μετανοήσῃ, ἀφίεται αὐτῷ· ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας
ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ καὶ ἑπτάκις ἐπιστραφῇ πρός με
λέγων· μετανοῶ, ἄφες αὐτῷ. καὶ ἐγὼ ἀφήσω αὐτῷ·
καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμαρτήσῃ εἰς ἐμὲ καὶ
ἑπτάκις ἐπιστραφῇ πρός με λέγων· μετανοῶ, οὐκ
ἀφήσω αὐτῷ. ἐὰν δὲ ἐπιστραφῇ καὶ μὴ λέγῃ· μετανοῶ,
ἀλλὰ ἐπιμένῃ ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ αὐτοῦ, οὐκ ἔστιν
οὗτος μετανοῶν πρός με· ἀλλὰ ἐὰν μετανοήσῃ
καὶ ἐπιστραφῇ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ
δυνάμει αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύϊ αὐτοῦ καὶ πορευθῇ
ἐν ταῖς ἐντολαῖς μου καὶ ἐν ταῖς δικαιοσύναις μου
καὶ ἐν ταῖς παραδόσεσίν μου καὶ ἐν ταῖς κρίσεσίν μου
καὶ

τὰκύκλω τοῦμεσωμοῦ καὶ τὰδιάθημὸ ὀργῆς
κῦσαιμαωσθη· συγκύκλω ταιλιγλιόλη· καὶ δαὶ
ὁλαὸσ ὡσ ὑπὸ πορὸσ καὶ τακεκαιμυρμοσαιρὸσ
τὸμ ἀδελφὸμ αὐτοῦ οὐκελθιόσ· ἀλλὰκ κλίμη
εἰσαδδηὶ ὡὸ τὶ πορφυρόσ καὶ φάγεται ἐκ τοῦμ αἐρ
αβρὰμ· καὶ οἰμιλίθημ τολη οθῶ ἀμοσ δοθῶμ τασ
σαρκασ τοῦ περχομοσ αὐτοῦ φάγεται γὰρ μαμασ
σὴ τοῦ δφραὶμ· καὶ δφραὶμ τοῦ μαμασσὴ· ὁτὶ
ἀμὰ πολυορκίσουσιμ τὸμ ἰούδαμ· δοὶ πασὶ τοῦ
τοισ οἰκασ πατρὰφὴ ὁθμὸσ αὐτοῦ δλλὰ ἡ χειρ ὐ
τὴλὴ· οὐαὶ τοῖσ γράφουσι πομπρίαμ· γράφον
τωγὰρ πομπρίαμ· γράφουσι ἐκ κλίμου τοῦ κρὶ
σιμ πατοχὰμ· καὶ ἀρπασθῆ τοῦ λαοῦ μαπατα πομπὴ
τὴμ τοῦ λαοῦμου οὐ δφὴ καὶ αὐτοῖσ χειραμφὸσ ἀρπα
γὴμ· καὶ ὀρφαμὸὶ φὴ σορομολὼμ· Κ καὶ τὶ ποιήσουσι
τὴλιμβραμ τῆσ δοσκοπῆσ· ἡ γὰρ θλίψισ ἐμοῦμ πόρ
ρωθεμ ἡξῆ καὶ πορόσμαι καταφλέξαθαι τοῦ λεο
ὴλὼμ καὶ τοῦ καταλίπεσθαι τὴμ δόξαμ ἐμοῦμ· τοῦ
μὴ βμασθῆ ἡφὸσ αἰῶμα γὼμ δοὶ πασὶ τοῦτοισ οἰκα
τοῦ πατρὰφὴ ὁθμὸσ αὐτοῦ· δλλὰ ἡ χειρ ὐτὴλὴ· οὐαὶ αὐ
τοῖσ

+ κ Cdi dC +

Κε και καλλιθεα υποτιμαιου και ολα τα ομοια
τουτοις. και ταυτα μεν ουτως εχει. ο δε
ιδιος ουτος ανηρ ουκ αφηρητο τα ιδια
αλλα και τα κοινα ανηλισκε και ουδεν
ηττον ουτος ην ο πλουσιωτατος των
Ελληνων. ουτος ουν ο ανηρ ο τοσαυτα
κεκτημενος και τοσουτον πλουτον
επιδειξαμενος ουκ ην ικανος ουδε
τον ιδιον οικον διοικησαι. αλλα
γυνη ην αυτω ουκ αγαθη. ουδε
ταυτην ηδει ουδε εβουλετο
παιδευειν. αλλα ταυτην μεν
ειασε ποιειν ο τι βουλοιτο
αυτος δε ουκ ην ενταυθα
ουδε εν τη πολει ουδε
εν τη χωρα. αλλα
εν τοις ορεσι
και

σφρίοισ· ἡ ραιμλοσ τοῦ θμεοῦ μου καὶ ὀργὴ σοῦ ἐμβμ
ταῖσ χερσὶ μαὐτοῦ ἡ τὴν ὀργήν μου ἐφόβθμοσ αμολο
ὰσσασθλῶ καὶ τῶ θμῶ λαῶ σεων τὸ ξῶ τοῦ ποιῆσαι
σκύλα καὶ προμολιῶν· καὶ καὶ τὰ πατοῦντὴν τὰ ασσό
λφσ· καὶ θλίψαι αὐτὰσ ἐφόσκομιορ τὸμ· αὐτὸσ δὲ
οὐχ οὕτωσ ἐνθμελη θῆ· καὶ τὴ καρδία οὐχ οὕτωσ λθλό
γι σαι ἀλλὰ ἐπὶ ὰσσαλλοξῆφόμοῖσ αὐτοῦ· καὶ τοῦ ἐθνη
ὸξολεθρεῦσαι οὐκ ὀλίγα· καὶ εἶπεν ἐφόσσοι εἰσ αὐτῶ
σὺ εἶ εἰμόνοσ· ἐφ ἁρχομ· καὶ ἐρῶ ἐφόὐκ ἐλαττομ τῶν
χαράγμ τῶν ἐγὼ γὰρ εἰμὶ λαὸσ μοσ· καὶ χαλαγμὸσ
οὐδὲ ποτὲ μὴ ἀκολουθήθη καὶ ἐλαττομαὶ ἀρ αὶ ἀμ·
καὶ δαμιασκόμ· καὶ σαμαρίαν ὁμ τρόπον τοῦτον
ἐλαττομῶ ἐμ τῆ χειρὶ μου· καὶ πάσασαι τὰ χάραι
λήμψομαι· ὁλολύξατε τὰ γλυπτὰ ἐμ ἱερουσα
λὴμ· καὶ ἐμ σαμαρίαὁμ τρόπον γὰρ ἐποίησασα
μαρίαν· καὶ τοῖσ χειροποιήτοῖσ αὐτοῖσ· οὕτωσ ποι
ἡσω καὶ ἐμ ἱερουσαλὴμ· καὶ τοῖσ εἰδώλοισ αὐτῆσ·
Κ αὶ ὁ ταν σωτελέσῃ κύ· πᾶν τὰ ποιῶμ ἐμ τῶ ὄρι
σιὸν καὶ ἐμ ἱερουσαλὴμ· ἐπάξ ἐφ κύ· ἐπὶ τὸμ μοῦν
τὸμ μεγάλ· τὸμ ἄρχομ τὰ τοῦμ αὐτηρίου· καὶ ἐπὶ τ

ὑτοσ τὴν ὀξύτητα τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ· ἵνα μὴ γὰρ
τὴν ἰσχὺν τοσοῦτον καὶ τὴν σοφίαν τὴν αὐτῶν δύσωσιν ἀφε-
λεῖν ὁρίσαι θεμιτόν· καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ μὴ τοσοῦτον·
καὶ σφόδρα τοῦ λαοῦ κατοικτίσαι· καὶ τὴν ὀλι-
γωρίαν ὅλων καταλῦσαι καὶ τὴν χεῖρα σῶσαι
ἀμὴ καὶ ὡς καταλύσαι μεμνῆσθαι ὀφείλει· καὶ οἰκεῖος
ὂν ἁπλῶς ἐξεβιάσατο ἀμὴ πάντως μὴ ἐξ ἀνθρώπου
παίζει μὴ ἀμὴ εὐτοῦ κόπτεσθαι ὑπὲρ αὐτῆ· ἢ ὑτοσ
ἀπόσταται τοσοῦτον ἀπ' αὐτοῦ ὅλκον τοσοῦτον ὡσ
αὐτοῦ· ὅταν τὸ ἀρχαῖον ξύλον· καὶ οἰχόμε-
νον· ἀλλ' οὐ σῶσον σβλῆ κε σεσῆσθαι ὡσ φασὶν οἱ
ἀπὸ ἀντιοχείας· καὶ εἰ σὺν σὺν δόξαν τοῦ καὶ
ὁ ἐμὸν καυθήσεται· Κ καὶ ἔσται τὸ φῶσ τοῦ πυ-
ρόσ· καὶ ἁγιασθήσεται ὁ ἅγιοσ εἰσ πῦρ· καὶ καύσει καὶ κα-
ταφάγεται τοὺσ ὑλῶνασ· καὶ τὸν δρυμὸν τοῦ
καρποῦ αὐτοῦ καὶ ἕωσ ψυχῆσ καὶ σαρκὸσ ἀπολεῖ·
καὶ ἔσται ὁ φυγὼν ἀπὸ φόβου· ἀπὸ φλογὸσ
ἐκκαυθήσεται· καὶ οἱ καταλειφθέντεσ ἐν τῷ ὄρει αὐτοῦ δρυ-
μοῦ τοῦ αὐτοῦ ἀριθμὸν ἔσονται· ἀριθμὸσ ἔσται ὁ τόκος γράψει αὐτὸν ὁ

σφρίοισ· ἡ ραιόλοσ τοῦ θυμοῦ μου καὶ ὀργῆσ ἐστὶ μβμ
ταῖσ χερσὶ μαὐτοῦ ἡ τῶν ὀργῶν μου ἐφ' ὑβμοσ αμοιο
αὐτοσ ἀβλὰβ καὶ τὸ ὑβμὸ λαὸσ μου τὸ ξ τοῦ ποιῆσαι
σκύλα καὶ σαρμολῶν· ἰεὰι κατα πατῶν τὰ ἀσσὸ
λφσ· ἰεὰι ἐβλώσαι αὐτὰσ ἐφ' ὁ μοιορ τὸν· αὐτὸσ δβ
οὐχ οὕτωσ ἐνθυμηθῆ· καὶ τὴ τῆχὶ οὐχ οὕτωσ λβλό
γισαι ἀλλὰ ἐπ' ἀβλὰ τὸ ξ ἐφ' ὁ μοισ αὐτοῦ· καὶ τοῦ ὑβμὴ
ὄξολὰβ θρὸσ ὁ ὑκολίαν· ἰεὰι ὑβὰ ἐφ' ὅσα σὶν αὐτῶ
σὺ ἐὶ μόνοσ· ἐφ' ἀρχῶμ· ἰεὰι ὑβρὲφ ὁ ὑκ ὁλαὶ ὁμ τῶν
χαρᾶμ τῶν ὑβὰ νῶσ ἰεὰι ἐν λοῦμοσ· ἰεὰι χαλαμμὴ·
οὐὸ σὶρ γοσ ὰκολουθήθη καὶ ἐλαιὸμ ἀραιὰμ·
καὶ λαμιασκὸμ· καὶ σαμαρίαμ ὁμ τρόπον μ ταύτα
ὁλαὶ ὁμ ὑβμ τῆ χειρί μου· καὶ πασασ τὰ χώρασ
λήμψομαι· ὁλολύξατὲ τὰ γλυπτὰ ὑβμ ὑβρουσα
λὴμ· καὶ ὑβμ σαμαρίαν ὁμ τρόπον ἡ γαρ ὑβὶ ἡ σασα
μαρίασ· καὶ τοῖσ χιροπόιη τοῖσ αὐτοῖσ· οὕτωσ ποι
ἡσω καὶ ὑβμ ἡ λμ· καὶ τοῖσ ἐφ' ὁλοὰλοισ αὐτῆσ·
Κ ἀὶὸ τάδε σὶ τὰ ὑβλὰβ ἡ κσ· πάντα τὰ τὰ ποιῆσ ὁμ ὑβμ τὸ ὄρι
σὶ ὰὴ καὶ ὑβμ ὑβρουσα λὴμ· ὰβξ ἐφ κσ· ὑβὶ τὸμ μοῦ
τὸμ μεγάλ· τὸμ ἀρχόμ τὰ τοῦμ αὐτρίσ ὴ· καὶ ὑβὶ τ

ὑτοσ τὴν ὀλόχηρον τοῦμὸ φθαλεῖσῶμ αὐτοῦ· ἵ γαρ
τὴν ἰχύν τοσοῦτόσον· καὶ τὴν σφ· ν τὴν τοιαύτην δύναμιν ἀφε
λὼ ὁρίσαι ἐθέλω· καὶ τὴν ἰχὺν αὐτοῦμ τοσοῦτομόνον·
καὶ σφόσον τὸν ὀλφσ κατοι κοιλεῖμαι· καὶ τὴν ὁι
κοιλεῖμ ὧν ὅλων καταλήψεται τὴν χλοὶ ὡσημοσι
ὰμ καὶ ὡσκαταλβλφμεῖμαι ὡσαν ἀρῶ· καὶ οἰκεῖ
ὅσ δ ἀφὸς ἐξ ἐκβάλ ἰ αμ τὴν τοι μοι· μὴ λοιδὸ
ταιδ ἐξ ἰμ ἀμ ἐυ τοῦ κόσμου τοσοῦτ αὐτὴ· ἡ ὑτω
θήσεται τοσοῦτομ ἀμ ἐμ αὐτοῦ ὁλκομ τοσοῦτομ ὡσ
αὐτῶσ· ἐαμ τὸ ἀρ ἡ ρ ἀεὶ λομ ἐξ ὑλομ· καὶ οἰχού
τοσ· ἀλλ ἐὰν ἀπὸ σοβλῆ κε σαι ἐπ ἐφ ἀλὼ τὴν
ἡμεῖν ἀπ ἡμεῖ αμ· καὶ ἐι ἀλὼ τὴν ὁλόχηρ τοῦρ καὶ
ὁ ιεμομ κοιλθήσεται· Κ αὶ ἐὰν ἐπὶ τὸ φῶσ τοῦ ἐπὶ
φῶσ τοῦρ· καὶ ἀγ ἀσῆ αὐτὸμ ἐμ τοῦρ ἰ καὶ ομεῖμῶσ· ὁ
φήσεται ὡσοσῆ χορ τομ τὴν ὑλῶν· τὴν ἰμεῖρ αὐτὴ
μὴ ἀπὸσο μεῖ θήσεται πὸ ὁρῆ· καὶ οἱ ιεροὶ ὡσ ὁ
οἰδ ημεῖσ· καὶ καταφήσεται αὐτὸ τυχῆσ ἐὰν σαρξ·
καὶ ἐὰν ὁ φθύγομ ὡσοῦ φθύγομ· αὐτὸ φλογὸσ ὁ
ιεμόμ ον· καὶ οἱ καταλ· φθὲν τὸ αὐτὸ αὐτὸμ ὁ
σομ τοι· ἀρ ἰθμεῖσ ἰξ ἐσται ὅλον γρ αὐτὸ αὐτῶσ·

+ ñ cáü dc +

Ícua dcaa ñ ñ ñ

αὐτοῦ ἀπὸ σοῦ· καὶ ὁ ζηλῶν αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ φόνου αὐτοῦ
ζ καταφθαρήσεται· ὁ ζηλῶν αὐτὸν μόνον ἐξ
ἐξέλθῃ πολεμῆσαι· καὶ παρβλαβήσεται ἡ σμαραγδῶ
καὶ ἡ μαχαιρα διὰ σῆς παρεμβολῆς αὐτοῦ· καὶ παρβλα-
βήσεται φάραγγα· καὶ ἐξελεύσεται φόνος λήμψεται
ραμὰ παρεμβολὴν σου· φεύξεται ἡ θυγάτηρ γαλήμ·
βοᾶλεύσεται βηρσά· βοᾶλεύσεται βηραμαὰθ·
ἔξεται μαδμελήνα· καὶ οἱ κάτοικοι κοῦπτα σεμεκέρ·
παραλεῖται σηὰμ βρομβοῦ τοῦ μελήνα τὴν χεῖ
ρα· παρακαλέσεται τὸ ὄρος τὴν θυγατέρα σιὼν·
καὶ οἱ μετοικοι οἱ βρομβρο σαλὴμ· ἰδοὺ δὲ ὁ λαός μου
κι σαλεμ ἀσθενήσουσιν παραστήσεται σοι βοᾶζος ἐκτε
ἰχύσει· καὶ οἱ ὑπηλοὶ τῆς περιστερᾶς σου
καὶ τὸ στόμα θήσουσι καὶ πάσχουσαι οἱ ὑπηλοὶ
μαχαιροβόλημα σὺν τοῖς ὑπηλοῖς πάσης·
καὶ ἐκβολάδην ῥαιμὸς ἐκπορίζηται σάμαλήθ
του· καὶ αἱμαπαύσεται βασιλεὺς τοῦ θῦ· πᾶν
σοφίας καὶ σὺν δόξης· πᾶν μεσυλλὶμ καὶ ἰχύος·
πᾶν γνώσεως καὶ ἐπιστήμης· καὶ ἐμπαλήσεται
πᾶν φόνου θῦ· οὐ μὴ ἀπαντλιῶ λόγων κελμῆ· οὐ

ὁς τὸ
ζῶν·
οὐ

αὐτοῦ τοῦ ζηλῶσαι τὸ καυτηλιφθῆναι ὑπὸ λοιπὸν
τοῦ λαοῦ ὁδῷ καυτηλιφθῆ. ἀπὸ τοῦ μαστιγῶσαι
καὶ ἀπὸ αἰγύπτου. καὶ ἐρυθραλλομίσαι. καὶ ἐρυθρο πί
σω. καὶ ἀπὸ ὅλαμι τοῦ καὶ ἀπὸ λιλιούμ αὐτολῶν.
καὶ ὄξαρασσίσαι. καὶ ἀρφοδικήφονι ἀπὸ βθμη. καὶ
σωσὲ φ τοῖσ ἀπολλυμένοισι ηλ. καὶ τοῖσ διάσωσ
μένοισ τοῦ ἰοῦδαι σωσὲ φ ἐκ τοῦ μ τῶ σαρσομ τῶ
ειγόων τη σηλῶ. καὶ ἀφ ὁρβθηόσται ὁ ζηλοσ βφραιμ
καὶ οἱ ζηλῶται ἰοῦδαι ἀπολοῦνται βφραιμ. οὐ ζηλοῶ
φ ἰ ουδαμ καὶ ἰούδαι οὐ θλί τι βφραιμ. καὶ τοῦ
παθήσομ ται ὑμ τοῖσ οἰσ ἀλλοφύλοσμ. θάλασσαν
αἰμα τορομο μεδοσοισ η. καὶ τοῦ ἀφ λιλιούμ αὐτο
λῶμ. καὶ ἰδουμαίαν. καὶ βοσμοσαὶ. τορῶ τὸμ
παχτίραο βοὶ καλοῦσιν. οἱ δὲ ἐλοι αἰμεῶμ. πρὸ
τοι ἰσαλεοὶ σοσ η ται. καὶ ὑρημοσφκε τῶν θαλασ
σῶν αἰγύπτου. καὶ βοὶ καλῆ τῶν χῆρα αὐτοῦ βοὶ τ
τοῦ ταμὸμ τοῦ ὑμαπ ειναίω. καὶ τοῦτο ξ ἔβοὶ
φαραγγοσ ὁ ἀβδλαοσορὸ βθαι αὐτὸ μ ὑμ ἰσαλ
μασ η. καὶ ἐσαὶ δ ὁδὸσ τῶ καυτηλιφθῆναι μου μ
ὧν ὑμ αἰγύπτου καὶ ἐσαὶ τοῖ ηλ. ὡσ ὑμ ἡμέρα ὁ τῦ

ξηλθον ἐκ γῆς αἰγύπτου. κ αἰ ἐρεῖ ὁ
κύριος· ἕνεκεν τοῦ μὴ πιεῖν τὸν λαόν μου
ἀρχὴν τὸν θυμόν μου· καὶ ἐπλήθυνα τὸν
μόσχον μου κ̄ς· καὶ ἐγὼ ἐπιστρέψω πρὸς
θύσω καὶ ἐνεγκάτω καὶ οὐ φοβηθήσεται· διότι κ̄ς
μου καὶ ἱλάσεται ὑπὲρ ἐμοῦ κ̄ς· καὶ ἔδεμαι ἐφ᾽ ἵππον
ἐπὶ πλήθους ἵππου μετὰ φρονήσεως ἐκ τοῦ μ τῶν
τοῦ σ̄ρίου· καὶ ἐρῶ τῷ λίμνῃ ἐκείνῃ ἐμὴ
τὸν κ̄ν μου αὐτὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐμαγγάλαυτο ἐμ τοῖς
ἔθνεσιν τὸν ἔνδοξον αὐτοῦ μεμνήσκεσθαι ὅτι ὑπ
τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐμμήσαντο τὸ ὄνομα κ̄υ· ὅτι
ὑπὲρ λαὸς ἰσχυρὸς ἐμ τοῖς ὄθνεσιν· ἐμαγγάλαυτο ἐμ τοῖς ὄθνεσιν· ὦ
γαλλιάσθε καὶ ἀφραίνεσθαι οἱ ἐμοικοῦντες ἐν
σιὼμ· ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ ἰσ̄λ ἐν μέσῳ σου·
+ ὅρασις ἣν εἶδεν ἡσαΐας υἱὸς ἀμὼς κατὰ βαβυλῶνος
τὸ ρος τὸ ὑψηλὸν ἄρατε σημεῖον· ὑψώσατε τὴν
φωνὴν ὑμῶν αὐτοῖς· μὴ φοβεῖσθε παραλάβετε τὴν
χεῖρι· ἀνοίξατε οἱ ἄρχοντες τὰς ὑμῶν τοῦτο καὶ ὑμῶν
ἅγιοι αὐτοῖς· ἡγιασμένοι εἰσίν· καὶ ἐγὼ ἅγιος αὐτοῖς·
γίγαντας ἄρχοντας πληρῶσαι τὸν θυμόν μου ἐγὼ

ρομ τὸ ἅλας καὶ ἁλιῶ ομ τὸν· φασὶ γὰρ ἁλμυρὸν πολ-
λοὶ τὸν μὴ ὄντα ἁλμυρὸν οἶνον πολλοῦ· φασὶ γὰρ καὶ
λεόμ καὶ ἁβηνοῦ σιωπηγμένου ομ· κε σαλεαοὶθ ὁμ τὸ
παλτὸ ὁθμὸ ὁ πολεμῶν ὀρχεῖται ἐκγὶσ πόρρω θ
ἀπὸ ἑρου θ ὁμ βλίου ὁ ἰωου κε· λεὶ οἱ ὁ πολεμῶν οἱ
αὐτοῦ καταφθῆραι τὸν οἰκουμένων ὅλων· ὁ λο
λύζατ ὁ γὰρ ἡμέρα κυ· λεὶ σὺν τριακόσιοι πρὸ
τοῦτο λίχῃ· διὰ τοῦτο πᾶσα χὴρ· ἐκλυθήσεται· καὶ
πᾶσα τὴ ἀμοῦ δλιᾶσι· καὶ παρχθήσονται οἱ
πρῶτοι· καὶ οὐδὲ μὲ αὐτοὶ σὸ ἔξουσιν· ὀσφῦαι
κόσ τι κτοίσησ· καὶ συμφορὰ οὐσὶ ἡ ἔβρος πρὸ ὁσ τὸν
ἔβρομ· λεὶ ἐκαλίσομται καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μ
ὠφλὸχ· μεταμαλοισι ἡ· ἰδοὺ γὰρ ἡ μέρα κυ· ἀμέ ὠ
πορχεῖται θμοῦ· λεὶ ὀργὴ θ ἡ καὶ τὸν οἰκουμέ
μὸν βρηλεομ· λεὶ τοὶσ ἁμαρτωλοὶσ αὐτοῦ λόσι ὁ
χαὶ τὸν· οἱ γὰρ ἀστέρεσ τοῦ οὐ οῦ· καὶ ὁ ὡρι ὼμ· καὶ
πᾶσ ὁ κόσμοσ τοῦ οὐ οῦ τὸ φῶσ οὐ λόσουσι ἡ· καὶ
σκοτηθλίσεται τοῦ ἡλίου ἐν αὐτῷ ἐξομολογοῦμαι· καὶ ἡ σε
λήνη οὐ λόσει τὸ φῶσ· καὶ ἐμπτὸ λοιμεσιόλη τὴν οἰκ
μέν ἡ καλῶ· χ τοῖσ ἀσεβεσὶ ἡ τὰσ ἁμαρτίασ αὐτῶ.

61.

ιε α
ἀ δε

καὶ αὐτοὶ λοιπὸν ἵνα μὴ ἀμοιρῶμεν. καὶ ἵνα μὴ ὑστερηκότες φανῶμεν
τοῦ μισθοῦ. καὶ δοθῶμεν τοῖς καταλοιδορουμένοις ὑπ
ἀνθρώπων μᾶλλον δὲ τοῦ χριστοῦ τοῦ αὐτοῦ. καὶ ὁ αὐτὸς
μᾶλλον δὲ τιμωρεῖσθαι. ἢ ὀλίγα θέσθαι ἐκ τοῦ φόβου. ὀφθῆ
ναι θυμοῦ δίκαιον καὶ ἀγνῶτας ἅλισθαι ἐκ τοῦ μεθ
ελθεῖν καὶ αὐτὸς διὰ τὸν μισθόν. ὀργὴν κυρίου ἀκούσεται
τὴν ἡμέραν καὶ μὴ ἐπιβλήθῃ ὁ θυμὸς αὐτοῦ. καὶ δοθῶμεν
δίκαιον καταλοιδορούμενοι. ὡς δόλιον καθίσαι καταφύ
γομεν καὶ ὡς ἀσεβῆ τὸν σωζόμενον. καὶ ὀλιγάκις
σωζόμενος ἀσεβὴς φανῆ καὶ ἁμαρτωλός. αὐτὸς ἀρα φεί
σεται. καὶ αὐτὸς φείσεται ἡμῶν χορεύσας αὐτοῦ δικαίως. ὁ γὰρ
μᾶλλον ἢ τὴν δίκην. καὶ οἱ τιμωρούμενοι ἡμῖν
λαχεῖν αὐτοὶ ὦσιν. καὶ ταῦτα κἀμοῦ. ἵνα μὴ
ὀνειδίζωσιν καὶ τοῖς ἐμοῖς αὐτοῦ χορεύσασι
σωσιν. καὶ τὰ ἐγγόνα καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔχουσιν. ἰδοὺ δ
τοῦ κυρίου ἡμῶν τοῦ μέλλοντος. οἱ οὐλογίζονται ἀρ
γύριον. οὐδὲ χρυσίου χρῄζουσιν. τὸ ζῆν μετα
μέλειαν ὁμοίως. σωτηρίου ἐστὶν καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν
οἰκείως ἔχει σωσιν. οὐδὲ βασιν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ φεί
σονται οἱ οἰκτίρμονες αὐτοῦ. ἐξ ἀπὸ τοῦ νῦν λοιπὸν

καλίται· ἐμδοξοσὺν τοῖς ἁγίοις δόξαν χαλδαίαν· ἐμ
πρώτοις κατὰ ἀριθμὸν θῦ σόδολα καὶ γόμορρα·
οὐκ αὐτοὶ κληθήσονται ἐφ' αὐτῶν μακρόθυμον· οὐδὲ μὴ
ἐφοβήθησαν κύριον αὐτῶν· διὰ τοῦτο ἀπολοῦνται· οὐδὲ
μὴ δόξαν ἁγίων αὐτῶν· ἀρεῖται· οὐδὲ τοῖς ἐμπο
ρίοις αὐτῶν σωθήσονται ἐν ἡμέρᾳ αὐτῆ·
καὶ ἀμάσονται ἐκεῖ θῆρες καὶ ἐμπολήσονται
οἱ κίδηλοι· καὶ ἀμασηθήσονται ἐκεῖ σφρίγες·
καὶ δυσὶ μοῖραι ἐκεῖ ὀρχηθήσονται· καὶ οἱ οἰκοῦν
τες ἐκεῖ κατοικήσουσιν· καὶ μοστοποιήσουσι μό
χθοι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν ταχὺ ἔρχεται καὶ οὐχρο
νιεῖ· καὶ ἐλεύσεται κύριος ἐν ἡμέρᾳ· καὶ ἐκλέξεται ἐ
ν τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ἀμασηθήσονται ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν·
καὶ ὀφόραν προσκληθήσεται πρὸς αὐτούς· καὶ
προσκληθήσεται πρὸς οἰκουμένην· καὶ λημψόμεται
αὐτοὺς ἔθνη· καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ τοῦ σου αὐτῶν ὡς
κατακληρονομήσουσιν· καὶ πολεμηθήσονται
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ θῦ φοδούλοις καὶ δούλαις·
καὶ δόμεται αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ σου τος
αὐτοὺς· καὶ κληρονομήσουσι οἱ κληρονόμοι αὐτῶν.

καὶ ἐὰν δῃ τὴν λιμενδρα οὐκ εἰμὶ ἀμαυσαυσοφοβο ἀθ
ἐκ τῶν ὁλεων ὧν καὶ τοῦ θυμοῦ σου καὶ ἐκ τῶν δουλι
αν ἀθ σκληραν ἣν σὺ δουλεύεσαι αὐτοῖς· καὶ λή
ψῃ τὴν θρίμμα τοῦτο μ· ἐὰν τὸμ μασιλεὺς λαὸ μασιλεύ
μος καὶ ἐρῶ ὃν τὴν λιμενδρα οὐκ εἰμὶ ἡ· ποσὸν ἀμα
ποδαν ταὶ ὁ αὐτὸς ἐστὶν· καὶ ἀμα ποδαν ταὶ ὁ ἐστὶν
ποὺ λαὸ τὴν ἐστὶν ἐν τῷ ὁ ἀθ τὸν Ζυγὸν τοῦ ἀρ
χόντων καὶ ποιήσεις θυσίαν θυμοῦ ποὺ ἡ λιαν ἐστὶν
ποὺ ἀν ἐθνος ποὺ λῶν θυμοῦ υἱοὶ κλῆρος ἐστὶν· ἀφε
ποὺ σατο ποδοὶ ἀθ· Π ᾶσαν ἡ λιὰ ἐλαῖαν μελᾶν
φροσύνης· καὶ τὸ ξύλα τοῦ λιὰ μοῦ ἐλφράνθη
σ
ται οἱ· καὶ ἡ κλῆρος τοῦ λιὰ μοῦ· ἀφοῦ σι κλῆροι
μησαι οἱ καὶ βαλοῦσι κόποις λιμασ·

(ϛ) ἄλλο κατοπτεύσῃ σὺ κραύγλη· σὺ ἀν τὶ σασ· οὐ
μὴ γὰρ θησαύσοις ποὺ τὸν οἰ γίγαν τὸν οἰ ἀρ ξαμ
πό γλῶ· οἰ ἀγγέλαν τὸν ἐκ τοῦμ θρόμμα αὐτοῦμ πᾶ
τὸν ἐλαοὶ λφῶ ἔθνῶμ· ποὺ μὴ τὸν αὐτὸν κραύγλη σόν
(ζ) θρο ἴσῃ σοι· καὶ οὐ βάλοῦσι ὃ ποὺ ἐρ καὶ λιμφό·
θυμεῖμ δὲ κατὰ λογάλην· κατὰ βαλεῖ δὲ φοβάλου
ἡ λόξασον· ἵ ποὺ λλῆ ἐ φροσύνῃ σου ὑπὸ κάτω σου

αρώσωσιν· οὐ τιμᾶται καὶ τὸ κατακαλλιμμάσουσι κό
λπξ· τῶν ὀδόντων ἐκ τοῦ οἴνου οὐ δώσουσιν φόρους· ὁ
τρώγων ἁμαρτάνει· συνεχρίσθαι δὲ τὴν γῆν ὁ ἀσσο
ράβλων τρὸς ἀσσύριον τὸν βάθην· ζ΄ νὺξ δὲ ἐστὶν ἀσσύρ
τῶν δὲ ἁμαρτιῶν ἀσσου· ἐφ' ὃν ὁμοίωσιν ἁμαρτάνουσι βοᾶν ὦ
τῶν ἁμαρτῶν τοῦ οἴνου θλίψουσι τὸν θρόνον μου καὶ
θιῶν βυρόφυτα λῶν βοῦν τὸν ὄρη τὸν ὑψηλὸν τὸν τρόσω
πορρᾶν ἁμαρτάνουσι βοᾶν ὦ· τῶν μὲν φθόγλων ὁμόσ
μαι ὁμοίως ἀσσύριον· μῶν δὲ ἐφ' ἅλλων καταλύσει
καὶ εἰ ἀσσυβαμβάλια τῶν γλῶ· οἱ δὲ λόγ τῶν ἀσσου θαμεί
σουσιν· βοῦν σοι· καὶ βροῦσιν ὁ οὖν ὁ ἁμῶν ὁ ἀσσυρο
χίων ὦν τῶν γλῶν· σι ὦν μὲν ἀσσυλλεῖ ὁ θεῖος τῶν οἰκτ
μῶν ὁ λῶν βρημον· καὶ τὰ ὁ λῆς καυθῆ λῶν·
τῶν βυβασσαγωγὶ οἰκόλωσθν· ζ΄ τῶν οἱ μὲν ἀσσυλῆς
τῶν βθμῶν ἐκοιμήθησαν βυμὲν· ἁμῶν βυ τῶ
οἰκῶν αὐτοῖς· ὑλβρι φησὶ βυ τὸν ὄρθρον ἀσσυ
μερὸς βιαθλιγμὸν· μὲ τὰν ἅλλων τῶν γκό ῃ
ἐκκεκβυ τῶν μὲν ἀσσυχαίρθ καταλλαμὸν τῶς
ἐφ' ἅλλου· ὁμ πρόσωπ ἱμάτιον αἵματι τῶν φθφ
μὸν· οἰκ ἐστὶ μὲν ἀσσυφαρὸν· οὗτοι δὲ οὐ δὸν καὶ

λάστας· πόδας ασκεβόλαους· καὶ τὴν χεῖρα τὴν τυλὴν
πόασσαρβίς·
+ τοῦτόν τοι οὐ δαπέθανεν ἀχαιὸς βασιλεύς· ἐτέ
νετο ρίμα τοῦτο·
Μὴ ἄδραμεῖν ἡ τὸ ασαμὸν τοῦ οἱ ἀλλόφυλοι σων βρίσειλ
γαρ ὀζωὸς τοῦ ασαίομ τοσιμεῖν· ἐκγαρ ασβρεια
τοσὸ φοοσὸξβλάδαι ἐκγομαιασὶ λοομ· καὶ τοὶ
ἐκγομαιαὶτοῦμ ὄξβλάδαι ὸφφο ασὸμβροι· ὶς
μοσκηθήσομται ασασχὸι δαὶτοῦ· ασασχὸι δὲ αὶμ
λφὸ ὸοι ρὶωησσαμασασὸσομται· Ἄμβλεῖδὲλι
μὸ τὸ ασὸβρμασσου· καὶ τὸ καταλφμμασσου αὶμβλὴ·
ὸλολύξαιτε ασύλοι ασολβημὸμ· καὶ κραξάτωσαμπ
λφσ τὰ ταραχμὸμαι· οἱ ἀλλόφυλοι ασαμ τὸ· ὅτι
καυμὸσ αὶασὸ μασρὰ ὸβρχαι καὶ ὸικτὸσ ἐπὶ
μαι· καὶ τὸ αὶασὸ κρεμᾶσόμ ταιξυλφ ὸβημὸμ·
ὸτικῦ ὸβδημβλίωσόμ σι ὸὸν· καὶ δαὶτοῦ ὸσὸ δλὶ
σομται οἱ ταστιμὸὶ τοῦ λαοῦ τὸ ρὶμα τὸ καταπὸ
μὸ αὶεἰ πλοσ· Μυκτὸσ αὶασὸ λφταιὴ μὸ αὶπὶς·
μυκτὸσ γαρ αὶασὸ λφται τὸ τεῖχοσ· πῦσμὸ αὶεἰ
πλοσ· λυσαὶδὲ ὸβρεαὐτοῖσ αὶασὸ λφται γαρ λθ

καὶ ἡ

νἱῶν

ὰς ζων
ν· ζω
λνν

+ ΝΙCΔΪΔC:-

ιωδλοῦμου ὁ ιωάμιος ἰμιοῦμ ἐκεῖ ἀμαιιλήσοθαι κλάδμ.
βοὶ μαι ιωάπιιο ιιοο ἀιιιήηλοσ.

Ο λολύβδδ βοὶ ιωαύιος κβφαιλῶ· φαιλούκροο ιιαι·
ιωαμπιο ιιερχόμδο καιαιαβαμιλιμβύμοι· ὁμ ταῦσ
ιωαιαιφάιιοσ αὐπῶ ιωβρι βόσαιιβεσάκκοισ· καὶ
ιιόιωαιοθαι βοὶ ιιοῦμδλοσ ιιαύιοομαὐπῶσ κὰὶ ὁμ ταῦσ ορύ
μαιοσ αὐπῶσ ιωαμπιο ὁ λολύβαιιβ ιιβαακλαιιθμὸ
ὁ ηκβλιερφβμβοδιιοοομ· κὰὶ ἐλαλησοβμβοσιι κοὼ
θπλιφοομ ἡ αὐιοῦ· δ ἰαὐιοῦ ἡ αφῶσ ιιῶσ ιιοο ἀιιήη
δλοσ· ιιοῶ ἡ ιυχλὶ αὐπῶ· γιιάσοθαι ἰ κα ρδίαὐπῶσ
ιιοο ἀιιήη δλοσ· ιιαὶ ὁμ βοὶ αὐπὴ βοσ σηγοορ· δλὼ
ιιαλὶσο γὰρ ἀὐὶ μ τελβυῶσ· βοὶ δὲ ῶσ ἀμαιιλάοοσ
ῶσ ιωορὸοδὲ κλδόμ ιιδσ ἀμαιιλήσομ ται· ιιὶοδλῶ
ἀρ ομιφὲμ· ιιοὼ· Ϛ ιώπ ερ ιιμαι καὶ σισμὸσ· ῶ
ὶδλοορ· ῶσ ομβμερφὲμ· βρ ιιοομάδαι· ιιαὶ ὁ χόρΤΟ
αὐπῶσ· ἰκλίῶφ· χόῖ ποσ γὰρ χλοορὸσ· ὁ ιιλάδαι
μὴ καὶ ὁ ὐπο σ μβλλφοο ἡλῶιι· βοοδξοο γὰρ βοὶ
ῶὶὼ φαρ ἀγγο· ἀρ αιιαο· καὶ λ ιμὸ τομ ται αὐπὼ
σω ἡ ῶβμ γὰρ ἡ ιιοὸ ῶ τὸ ὄρ ομ· ῶὶῶ ιιοο ἀιιήη πὶδ
ῶῶ ἀγαλλίοο καὶ βλυγμὸσ αὐπῶσ· βοο ασὺφρόω

ملوكه كمت مصطفاع ته. ه مطلب على ته، نيا ٤ تبو ته ته
تبوه. تعمده ه مصلحاع ع ته

+ ΝΙΚΑΪΑΣ ::

καὶ δοῦναι αὐτὸν καὶ ἐκεῖ ἁμαρτήσεσθαι κλάδῳ.
ὅσον μαυτοῦ τοῦτον καὶ ἄλλη ὅλος.

Ὁ λολύζετε ὅσοι πάσης κεφαλῆς· φαλάκρωμα·
πάντες ἐρχόμενοι καταπεπτωκότες· ὑμῖν ταῖς
σαρκοφάγοις αὐτῶν σάρξι· ζώσασθε σάκκους· καὶ
κόπτεσθαι ὅσοι τοῦ μαστοῦ αὐτῆς καὶ ὑμῖν ταῖς ῥύ
μαις αὐτῆς πάντες ὀλολύξατε ὑπὸ κλαυθμῷ
ὁ ἡ κεφαλὴ ἀφῃρημένου μου· καὶ ἐλάλησεν ὑμῖν κύ
ριος ἐν ἀφορισμῷ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἡ ὀφθαλμὸς τῆς μου ἄλλη
λος· καὶ οὐ μὴ τυφλὸν αὐτῆς· γυμώσεται ἡ καρδία τῆς
μου ἄλλη ὅλος· καὶ οὐ μὴ ὑμᾶς ὅσον σκωρ· διὰ
καλὸν γὰρ ὅτι μὴ τελευτῆς· ὅσοι δὲ τῆς ἁμαρτάδος
τῆς πορεύεσθε κλάδοι μου ἁμαρτήσονται· τῆς ὅλος
ἁρπαμιᾷ μου· καὶ· Ϛ ὑπερημένα καὶ σεσμὸς· τὸ
ὅλος· τῆς μυρμηκιᾷ· ὑμῖν μυρμήκια· καὶ ὁ χόρτος
αὐτῆς· ἐκλίτης· χόρτος γὰρ χλωρὸς· οὐκ ἔστιν
μὴ καὶ οὕτως μεγάλης ὅλων· ὅσοι ἐὰν γὰρ ὅσι
τῶν φάρυγγος· ἁρπάσεται· καὶ λήμψεται αὐτῶν
σωῆ τὴν γὰρ ἡμέραν τοῦ ὄλεθρον· τῆς μου ἄλλη τῆς
τῆς ἁμαρτίας καὶ ὀλιγωρεῖ αὐτῆς· ὅσα σὺ φρέαρ

ὁμιλιδεῖν καὶ διέξβλαβθαι αὐτὸν. τ̃ οὗτο τὸ ῥῆμα ὁ
βλαλλιοβμκς βοὶ μοσαεί. ὁ πο τὸ καὶ βλαλιηβμ.
ζημιῶλαζώβμ πρισιμέτοῦμ μεσθω τοῦ αὐτημαιδιόσθαι
διδόζαμοσαεί. βμ πανπι πωλοῦντω τοῦ βμῶ. καὶ
καταλιφθιόσθαι ὀλιγοσὸς καὶ οὐκβμπιμοσ.
τὸ ῥῆμα τὸ καταυλαμεασκοῦ. ἰ λοῦυλαμεασκὸς
αἰρθιόσθαι οὐπο τὸ πόλβωμ. καὶ βτοὶ ἰ ἀπῶσιμ καὶ
παλελιμμεβμιμ. ἰ ατὸμ αἰῶμ αὐἰ σκοι πιλω πο ιμμι
ωμ καὶ αἰμάπσαωσιμ. ιεαὶ οὐκ βτοὶ ὁδιόκωμ. καὶ
οὐκ βτὶ βτοὶ ὁ χιρ αὐτοῦ καταφιγῆ ναι μ. καὶ
οὐκ βτὶ βτοὶ μεσιτὴ ζαῦ βμ λαμεασκῶ καὶ τὸμ λοιπὸμ
τῶμ σιρῶμ. οἰμγὰρ σὺ μεβλτιοπὶ ζ τῶμ ιἰῶ πὶ ῑλ. ὁ
πὸ δόζιω αὐτῶμ. πάβλαζ ζ κ̄ σαμεασὸθ. βτοὶ
βμ τῆ ἡμέρᾳ ἐκείμῃ. βκλίπιπαλιὸ δόζησι ακοὺ.
καὶ πατοὶ ὁμαπλιὸ δόζησ αὐτοῦ ζαδιόσθαι. καὶ
βτοὶ ὁμ πρόπωμ βοὴμ πὶ πσημ αγάλμαμὴ τὸμ βτὶ κό
πωμ καὶ σωβρεμαπαχυῶμ αμὴ σῆ. καὶ βτοὶ ὁμ πρό
πωμ βοὴμ πὶ πσημ ωαγάλμα αχὼ βμ φαραλλαβρβοὺς
καταλζ φθῆ βμ αὐπῆ. καλαμὴ. ὡσ ρῶ γὰρ βλαῖς
λυοὴ πρζῶ βοὰλερουμεβδοόρουὴ πὸ σαρῶ βοὺμ

+ ι̅ς̅ δ̅ι̅ δ̅ς̅ +

τὸ δοὺ τοῦμ κλαδοῦμ αὐτοῦμ· καταλῳφθῆ· τὰ δὲ κλέ
γκτὸ ὁ θ̅ς̅ ἰ̅ηλ· τὴν μυρ αὐ ἐκ ῥμ πωσοι θωσάω·
ὁ αὐτὸ σ̅ δοὺ τῶ σοι ὑμ ἀυτοῦμ· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ
αὐτοῦμ ῥᾳσοῦμ ἀγίοῦμ τοῦ ἰ̅ηλ· ὑμεῖς δὲ ἐστε καὶ οὐμὶ
πωσοι θὸ τῶ σοι ἰ̅ηλ δοὺ τοῖς ἱματίοις σου δὲ δοὺ
τοῖς ὄργοις τοῦμ χειρῶμ αὐτοῦμ ἐδοσοί ησαμ οἱ
λαοὶ κτύλοι αὐτοῦμ ὁ υἱὸ τοῦμ ταὶ τὰ δὲ κῦ ἅγιοι αὐτοῦμ
Ὁ υ δὲ ταὶ δὲ λύγ ῥμα τα αὐτοῦμ τὴν μυρ αὐ δκεί μη δοῦ
αὐτοῦ λᾳσου ᾗ κ ταὶ ταλε λειμμέ ῥμαι· ὁμ τρό πωμ ᾗ
καὶ τὸ λι πωμ οἱ ἀμορρ βοὶ καὶ οἱ ἐυαῖοι αὐτοῦ προ
σώ πωυ τοῦμ ἰ ῶμ ἰ̅ηλ· καὶ δοὺ μαι ὀρ ῥμοι διό
τι καὶ τὸ λι πωσα ὐμ θῦ τὸμ σ̅ρ̅α σου· καὶ κῦ τοῦ θῦ
σου ὁ ικ δμ μ ἀδω· Διὰ τοῦτο φυ βού σῃ σ φυ λά
μαι· αὐ σι σου· καὶ σὺ ῥ μαι αὐ σι σου τὴν δὲ ἡ μέ
ρα ἰ δοὺ φυ βού σω σω λαμ η θή σο μαι· τὸ δὲ πορ ω
ϊ δοὺ μ σῴ ρη σαι μη θή σῃ ἐι σ ἀμ ὶ τὸμ· ἰ ὰμ ἡ μέρ α
κλη ρώ σῃ· καὶ ὡ σ̅ σ̅ρ̅ αὐ τοῦ κλη ρώ σῃ τοῖς ἰ ὁ ἰ ῶ·
Ὁ υ καὶ πω λή θυ σό μ θη μ ῶμ πω λλῶμ· ὡ δὲ ἁλέ λα σται κ μαι
μο ι σαι· οὕ τω σαι ρ χθή σε σθαι· καὶ μ ῶ πω σό μ θη μ ῶμ
πω λλῶμ ὡ σεὶ δλω ρ ἡ χλή σ ῃ· ὡ σεὶ δλω ρ πω λὺ δθμη

πολλὰ δὲ σίδηρος πολύμιτα καταφθερόμενα
καὶ ἀπὸ σκοτίδι αὐτὸν μιᾶι πόρρω αὐτὸν λάζηβ.
ὁ χρὼ χίραυλικμὸν τὸν μάσθην αμπιάμβιμου
καὶ δὲ σκόμιορ τὸν προχοῦ καταγὶ σφθρόμου πρ ©
ὑπὸ ραμ ἀπὸ καὶ πασθήθος τορι μὴ πορροϊ καὶ ὁ ὑκάτι
αὐτὴ ἰμβρὶ σ τὸν ἰμᾶς πορομολδοαὴν τὸν ς
κληρομομίαν τοῖς ἰμᾶς κληρομομίσασιν. ὃν
αἰγλὸ πολοὶ δὲν μαβρὶ ηγὸ βασδκὶ ηαν πο ταμὸν
αἰθιοπίασ ὁ ἀπὸ σαβλλομβη θαλάσσηὸ μιλρα.
καὶ βασιλεὺς μιλίμασ βασάμο τοῦ ἰδλατος. πο
ρόμ ταὶ γὰρ ἄγβλοὶ κουφοὶ πρὸς ἰθμος μεδδο
ρομ. καὶ χδμομ λαὸν καὶ χαλβὸν πὶ σ αὐτοῦ βασδκὶ
μαὐθμος αμβλ πασομ. καὶ καταπαβασιλιμβμὸς
μῶοὶ πο ταμὸὶ πὶ αἰγλὸ. πασὰ πὸ ὁ σχόρα καταὶ
κουλεβμὶ. καταὶ κὶ θλίσθαὶ λὶ χόρα αὐτὸν ὁ σφ
σὶ μιᾶς ὁ ν. αὐτὸ ὁ ρὸς ὁ αρθὴ. ὁ σ σαλπιγγος φωμὶ.
ἀκὸ σὸμ ἐὰν ἰὸ πὶ ὁ ὗτος ὁ ᾶς πὸ μὸὶ κε. ὁ αφάλὶ αὐβ
ταὶ βμ πὶ βμὶ πόλᾶ. ὁ αφὸ ὁ σ καὶ μαὶ τος μὸ ὁ κὶ
μερίασ. καὶ ὁ σμβφβλὴ δρόσου ἡ μὲρ ασ ἀμὶ πὸ ὗ
βαὶ πορὸ τὸν θρὶ σμὸ ὗ. ὁ ταν σπὶ βλ θὴ ἀμ θὸ σ

ὁμφακίζουσαι καὶ ἀφελῆ τὸ μὲν πρύδηνα τὰ μὲν κρὼ
τοῖς δρεπανοῖσι· καὶ τὰς κλήματα δήσας ἀφελεῖς
καπνικότης· καὶ καταλίπε αὐτοῖς σταφυλοῖς τοῦ
ὄινου· καὶ τοῖς θλιβίοις τὸν γλεῦκος· καὶ σωχθήσεται
τοῦτο τὸ σταφυλοῦ ὄινου· καὶ τοῦ αὐτοῦ καταλε
ίπε τὸ γλεῦκος ἑαυτὸ μίξι· ϛ μὲν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
ὅταν θλιβήσεται λῶρα κῦ σαβαὼθ· ἐκλαβοῦ τὸ
θλιμμένου τὸ ἀπολυμένου· καὶ ἀπὸ λαοῦ μεγάλ.
ἀπὸ τοῦ μὴ καὶ ἕως ἀπὸ αἰῶνος χρόνου·

ζ θυσιάζοντες καὶ κατασφαττόμενον ὀδὴν
ὑμνεῖτε τοῦ ταμιοῦ τὴν χάρασ αὐτοῦ· ἕως ἀπὸ τοῦ
οὗτος ὅμοιος κῦ σαβαὼθ· ὅρος ἀστιῶν·

Ὅρασις αἰγύπτου +

ηλοὺς καὶ καθηταὶ δώσει μοι φθόγγος κούφης· καὶ ἵξῃ
ἕως αἴγυπτον· καὶ σφαλιοῦται τὰ χείρα σοῦ ἡ ταὶ
γυνὴ αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ ἡ καρδία αὐτῆ
ἡ τῆ σφαλιοῦται ἐν αὐτοῖς· καὶ δώσω φθόγγος ταὶ
γύπτιοι· ἐπὶ αἰγυπτίους· καὶ πολεμήσουσιν ἄνθρ
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· καὶ ἄνθρ τὸν πλησίον αὐτοῦ·
πόλις ἐπὶ πόλιν· ἔθνος ἐπὶ ἔθνος· καὶ ταρα

χλιόσθαι τὸ παν δ μεν τοῦ μαιγναίου ἐν ὑμ αὐτοῖς
καὶ τὴν μουλλὴν αὐτοῦ. διασκελάσω. καὶ ἐσθρω
τὸ σωμα τοῖς θηρίοις αὐτοῦ. καὶ τὰ ἀγέλματα αὐτ
καὶ τοῖς ἐκτὸς γλῶφ φωμοίωσαν καὶ τοῖς ὑμνοις
ἀριμυθοις. Κ καὶ παραλώσω τὸ μαγναν. ἰσχὺ
αὐτοῦ κυρίου σκληρὸν. καὶ μαστιγὸς σκληρὸς
κυριεύσωσιν αὐτοῦ. τάδε λέγει κς σαβαωθ. ὃ
πόνησαν οἱ μαγναν οἱ ὄλοφ. τὸ παραλελάσαν.
ὀδυσσαμαι ὁ ὀκλήσας καὶ ξηρανθήσεται καὶ ἐ
κλίθησαν οἱ ποταμοὶ. καὶ αἱ διορύγες τοῦ ποτα
μοῦ καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα σωμαραγλὶ ὄλω
τος. καὶ ὑμνος καὶ τὸ καλαμον καὶ παπύρου.
καὶ τὸ χλοροὶ παρὰ τὸ κύκλο τοῦ ποτα
μοῦ καὶ παν τὸ σπερόμενον. διὰ τοῦ ποταμοῦ ξη
ρανθήσεται ἀμὴ μὴ φθορὰ. Κ καὶ ἀθυμήσουσιν οἱ ἁ
λιῆς. καὶ ἀθυμήσουσιν πάντες οἱ βάλλοντες ἅ
μιλλαν εἰς τὸν ποταμόν. καὶ οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον
καὶ οἱ ἀμφιβάλλοντες ἀθυμήσουσιν. καὶ αἰσχύν
θήσεται οἱ ὑφαίνοντες τὸ λινοῦν καὶ τὸ χιτῶν.
οἱ ὑφαίνοντες τὴν μίτραν. καὶ ἔσονται οἱ

διαζόμενοι αὐτοὺς ὑμοδλίων. καὶ πασῶν τῶν τοῦ τόν Ζυ
θὸμ τῶν οἰωτῶν λυπηθήσονται. καὶ τὰ εὐχάς τῶν μέ
σων σι. καὶ μοῦ οἱ δόμενοι οἱ ἀρχόμενοι τοῦ ταμβόος οἱ
σοφοὶ σημείου λοι τοῦ υἱασι λβόος λίιου λλιαὐτοῦμ
μορφωθήσεται. τῶν σὸν βρῆ τεῶν. υἱασι λεῖ υἱοὶ σωμε
τὸν λίμεῆν υἱοὶ υἱασι λβόον τοῦ μὸ ἀρχῆς τῶν ὑῆσι ν
μεῶν οἱ σοφοὶ σου καὶ ἀμαγγελοῦσι σωσοὶ. καὶ ἐῆπά
τῶν σαμ τὶ υἱοὶ μου λεύσονται κῆς σαι υἱασθ. δασὶ γνατὸ.
βρέλῆ τῶν μοὶ ἀρχόμενοι τοῦ ταμβόος. καὶ ὑῆσθ λιοαμοὶ
ἀρχόμενοι τοῦ μεσίῆβόος. καὶ τῶλαμ λίσοι σι καὶ γνατοῦμ
καὶ τα φυλὰσ σῆς γὰρ ἐ κέρα σθμ αὐτοῖσ τῶμ ου τῶλα
μῆσβόος. καὶ βοῶλαμ κ σαμ αὶ γνατοῦμ. δμ τῶσὶ τοὶς
βρ γοῖσ αὐτοῦμ ὠ σαμ αὐτὸ μεθύσωμ. καὶ ὀθμὼμ
ἄμεν. καὶ οἰκ δαὶ τοῖσ ἁγνατίοις βρ γομὸ τοῖ λί
σῆ κῆ φαλλὶῶν καὶ ὁ ῥαμ ἀρχλῶν. καὶ τὸλος. τὶ δλὶ
μὸ ῥαὲ κεῖμ ἡ δοῦμ τοῖ ἁγνατίοις ὠ σγλωσαί κῶ δμ φο
λεῶ καὶ δμ τρόμεω. αὐτὸ τῶ ρὸσ σῶ τοῦ τὶῶχῖ ρὸσ κῦ
σαι σθῆ. λὶῶ αὐτὸ σδοῖ μαλῆ αὐτοῖσ. καὶ δαὶ λῆ
χώρα τῶμ ἰουδαίωμ. τοῖσ αἰγνατίοις ῆφόμλι
τρομ. τῶσὶ ὸσαμ ὸμοιάσλι αὐτλῶ. αὐτοῖσ φοελιλ

+ κεφαλὶς +

σομται δι' αὐτὼν εἰς υλὼν ἡμ εβρεού λδται κι ἰδοὺ π̄.
τότε δόμται τοῦ μὴ τὸ πολὺ δημαι γνάθω. λαλῶ
σαι τὴν γλῶσσαν τὴ χαμαὶ πὶ δι. καὶ ὁ μὺ ὀσται τῶι.
ὁμόματι κῦ πολὶς ἀσεβὴς κλη θλίσεται ἡμέα πό
λις. τὴ ἡμέρα ἐκείμη ἔσται θυσιαστήριομ τῶι κῶι.
ἐν μέσῳ αἰγυπτίου μ. καὶ στήλη πρὸς τὸ ὅριον αὐτῆς.
τῶι κῶι. καὶ ἔσται εἰς σημεῖον καὶ εἰς μαρτύριον τῶι κῶι. ἐν
χώρᾳ αἰγύπτου ὅτι κεκράξονται πρὸς κν̄ δι' αὐτοὺς
θλίβοντας αὐτούς. καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς κ̄ς ἄνδρα
ὃς σώσει αὐτούς κρινῶν σώσει αὐτούς.
καὶ γνώσονται οἱ κι τοῖς αἰγυπτίοις. καὶ γνώσονται
οἱ αἰγύπτιοι τὸν κν̄. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. καὶ θύσουσι
θυσίαν. καὶ εὐχὰς εὔξονται τῶι κῶι. καὶ
ἀποδώσουσιν. καὶ πατάξει κι τοὺς αἰγυπτίους.
πατάξει γὰρ καὶ ἰάσεται αὐτοὺς ἰατρός. καὶ
παραφήσονται πρὸς κν̄. καὶ εἰσακούσεται αὐτῶν
καὶ ἰάσεται αὐτοὺς τῇ ἡμέρᾳ ἐκείμῃ καὶ ἔσται ὁδὸς αἰ
γύπτου πρὸς ἀσσυρίους καὶ εἰσελεύσονται ἀσσυρί
οι πρὸς αἰγυπτίους. καὶ αἰγύπτιοι πορεύσονται
πρὸς ἀσσυρίους. καὶ δουλεύσουσιν οἱ αἰγύπτιοι τοῖς C

αστρίοις· τὴν μυβραὶ βκεῖμη ἑβραϊκὴ πλ· πρόσβατοις
αστρίοις· καὶ βμ τοῖς αἰγυπτίοις εὐλογημένος βμ τὴ
γλῶσσα βρόγλοβμ κς σαμαασθ· λέγων· εὐλογημένος
ὁ λαός μου βμ αἰγύπτω καὶ ὁ βμ αστρίοις· καὶ ἡ κλη
ρονομία μου ἑβρ πλ·

κγ ΤΟΤΕ ΤΟΥΤΟΥ ΕΙΣΗΛΘΕΝ ΤΑΝΑΒΑΝΕΙΣ ΑΖΩΤΟΝ· Η
ΝΙΚΑΛΑΠΕΣΤΑΛΗΝ ΤΟ ΑΡΝΑΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΣΣΥΡΙΩΝ·
ΚΑΙ ΕΠΟΛΕΜΗΣΕΝ ΤΗΝ ΑΖΩΤΟΝ ΚΑΙ ΚΑΤΕΛΑΒΕΤΟ ΑΥΤ·
ΤΟΤΕ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΚΣ ΠΡΟΣ ΗΣΑΪΑΝ ΛΕΓΩΝ·

Πορεύου καὶ ἀφελοῦ σακκον ἀπὸ τῶν ὀσφύων σου·
καὶ τὸ ὑποδημά σου ἀπόλυσον ἀπὸ τοῦ ποδός σου·
καὶ ἐποίησεν οὕτως πορευόμενος γυμνὸς καὶ ἀνυ
πόδητος· καὶ εἶπεν ΚΣ ὁμοίως πορευσεται ὁ
παῖς μου ἡσαΐας· γυμνὸς καὶ ἀνυπόδητος· τρία
ἔτη καὶ ἐσημεῖα καὶ τέρατα τοῖς αἰγυπτίοις καὶ
αἰθιοπίαν· οὕτως ἄξει ὁ βασιλεὺς ἀσσυρίων τὴν
αἰχμαλωσίαν αἰγύπτου καὶ αἰθιόπων μεϑ ἡβ
ἡκουν καὶ πορευσεται· γυμνοὶ καὶ ἀνυποδήτους
ἄνακι καλυμμένους τὰ ὀπίσω αἰγύπτου· ὡς
ἂν καυχήσωνται ἐπὶ τῇ ϑέα τοῖς αἰγυπτίοις πίστοις

αὐτὸ τὴν ὄψιν ἔσεσθαι τοῖς ἀγγέλοις.
λέγει γὰρ αὐτοῖς λέγων· καὶ ἐροῦσιν οἱ κατοικοῦντες
ἐν τῇ γῇ ταύτῃ· ἴδου ἡμεῖς ἐσμεν ἕτοιμοι.
τοῦ φυλάξαι ὅσα αὐτοὶ ἐφύλαξαν οἱ οἰκήσαντες
σοφίαν αὐτοὶ ἐσεσθε λέγει κύριος· καὶ τοῦτο ἵνα
μὴ σοφισθῆτε τὸ ὄραμα τῆς ὀργῆς·
ὃ κατανοήσει ὁ ὀργίλος ὁ ἐλθὼν ἐξ ὀργῆς ὀργὴν
μὴ ἐκλιπὼν φονεύσει τὸ ὄραμα· καὶ σκληρὸν ἔσται
γὰρ ἐπὶ γῆς· ὁ αὐθεσμῶν αὐθέσει· ὁ ἁμαρτῶν ἁμαρτεῖ· ἔστε
μὲν οἱ ἐλαφροὶ καὶ οἱ κουφότεροι τοῦ μὴ ὀργισθῆναι·
ὅσοις δὲ ἔρχονται· μὴ ἀναμείνῃς καὶ τοῦ μὴ ἐλθεῖν
ἡμᾶς τὸν διὰ τοῦτο ὀργισθέντα ἡμῖν ἀφίσεις ἐκλύσ
ας· καὶ οὐδὲν μὲν ἐλαττοῦμεν ὧν κτῶνται· ἵνα δὲ κλι
νωσι τὰ μὴ ἀκούειν· ἵνα οὐδὲν τοῦ μὴ ἐλθεῖν· ἢ
καρδίαν τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν· καὶ ἵνα μὴ ἁμαρτάνειν ἐσται
ἡ τυχία· ὀφθήσεται φόβος· ἵνα μὴ ἁμαρτάνωσι τρό
πῳ· φάγεται πῦρ· ἁμαρτάνοντας οἱ ἄρχοντες
ἵνα μὴ σωθῶσιν ἐν ὀργῇ· Ὁ πλοῦτος ἐν τῇ ἡμέρᾳ κε· // Ps xlix
ωδὸς σεαυτῷ ἀλλοιοῦμεν· καὶ ὁ ἀμίλλιος
ἀμφίλλου· ἢ ἵνα μὴ ἁμαρτάνωσι πάντας ὁλόν· οὐ

μαιαστίων ὁμου καὶ ἀμαιαστίων καμήλου· ἀλεφαὰβ
ἀλεφάαν καὶ ωοχολιών· καὶ κάλβοσμοιφὶ ἀμφαλιὼν σκο
ωιαμιτῶν· καὶ ἡφωβὴ ἐσὶμ διὰ ωαναμτοσὶ λιμβραω· καὶ
ἐσὶ τὴ ωαρεμβολὴ σὶλὼ ἐσὶμ· ὁλιωτιὼν μήλεταιμ καὶ
ἰλὸυαὶτὸ σὶρχαὶ ἀμαιαστὶτη σ σιωωρίλοσ· καὶ ἀὶ
ωοκελθὴ σ ἡφωβμ· ωοβάωοκβμ ιαιαιυλοῶμ καὶ π
ταιτὰὶ ἀφαλμαιταιαὶυτιὼ· καὶ τὰχφρο ωοὶκ ταὶαὐτ
σιωβρὶ ελιοαμ ἐὶ σὶλὼ γλὼ· ἀκοὺσαὶτο ὶ καταβ
λιμιλεβνὶ οὶ καὶ ὶ οδλιωωοιλεβνὶ οὶ· ἀλεοὺσαὶτο ἀλὶκγ
σαὶ ωαρ ακῦ σαιιεαοὶθ ὁ θῦ τοῦ ἰηλ· ἀνκγλλεμ
λιμὶν· τὸ ὁραμαὶ τὴ σὶ δλουιιαὶαο· ωρὸσ βμεβ καὶ
λέ ωαρ αὶτοὶσ ἰκ ἐρ φυλαὶαστε βωαλχέ φυλαὶαστω
τὸ ωρωὶ· καὶ τὼν μήλεταιβαὶμ ζκ τὴ σ ζκ τὴ· ὡ
ωαρ βμεὶ οὶ κω ὶβμ τὸ δλρμεὸ βωβρ αο· καὶ μλ
θὴ σὶ ὶβμ τὸ ωοδλὸ δλβδλὼν· ἐφ σιωαὶμ τὴ σὶ κδλ τὸ ωμτ
ὶ δλορ φὸρτε· οὶ ὶβμ οὶ κοὶῶ τὸ ὶβμ χὸρ αω θαιιεὰὶ ἀρ
τοὶ σιωαὶμ ταὶυτ τοὶσ φὺγοὶσι κδλὶ αὐτὸ ωολὴ θοσ
τὸμ φὺγοὸμ τοομ· ιεαὶδλὶ αὐτὸ ωολὴ θοσ τὸμ ωτωω
μβνὶ ομ· καὶδλὶ αὐτὸ ωολὴ θοσ τὴ σ μαχαρ αο· καὶδλὶ αὐ
τὸ ωολὴ θοσ τὸμ τοχβμεὶ τοομ· τὼν δλὶ αὐτὸβμ ὐ

καὶ διὰ τοῦτο τοῦ παθητικοῦ μὴ τοῦ
λογιστικοῦ. ὁ δὲ ὑποσήμανσις ἐστὶν ὅτι ὁμοίως
ὁμοίως μισθωτοῦ ἐκλήπτου ἐστὶν ὁ ἐχθρὸς
λαρ. καὶ τὸ λεοντωλοι τοῦ τοῦ τοῦ ἑαυτοῦ. ἐχθρὸς
ἰχθρὸς ἐστὶν ἐστὶν λαρ. δασύλογον. διὸ ἐστὶ ἐλαλήσαν
ὁθεῖ ἐκλ:

⁘ τὸ ὄρα μὴ τὰς φάραγγας ἐστὶν ὡν ἐ:

Ἰδοὺ τοῦτο σοι μὴ ὁ ἐστὶ ἀμβλύτερον τοῦ ἑαυτοῦ
τοῦ ἑαυτοῦ. ὁμοίως ἐκλήπτου ἐστὶν ὁ ἐχθρὸς
πρωτοπαπᾶ σου. οὐ πρωτοπαπᾶ σου ἐχθρός. οὐ
δὲ οἱ μβλεροὶ σου μβλεροὶ ἐστὶν ὁ λόγος. ἐστὶ τοῦτο οἱ φά
χαμᾶ σου τοῦ φάγασιν. καὶ οἱ αλοὶ τοῦ. ἐκλή
ρωσθλβλεμμένοι ἐσίν. καὶ οἱ ἰσχύοντες ὁμοίως ἐστὶν ὁ ρω
ρωτοῦ φύγασιν. διὰ τοῦτο ἐστὶ σου. ἀφ ἑαυτοῦ μὴ τῶν
κρῶσ κλαύσουσιν. μὴ κατισχύσῃ τοῦ παρακαλέ
μβάσι τὸ σωτήριμμα τῆσ θυγατρὸσ τοῦ γένους ὑ
μου. ὅτι ἡ μβρα ταρχῆσ καὶ αὐτοῦ λίου. καὶ καὶ
ταῦτα ἑαυτὴ λεύτου σ τοῦ παρακλῆσαι τοῦ θ ὁμ φάρ αγ
σίων. τοῦ αμοῦ ται αὐτὸ μὴ ὁ ἐρ οῦ ἐστὶ μεγάλου.
τοῦ αμοῦ ται ἐστὶ τὸ ἐρ. οἱ δὲ βλαμι ται βλαμμ

φαρέτραν αὐτοῦ πλήσουσιν αὐτοὺς ἐφ' ὑμῶν· καὶ σὺ
γονυκλινὴς παρανεύσῃς· καὶ βοῦν ταῖς ἐκλεκτοῖς
φάραγγός σου σφαγήσονται αἱ μύλοι σου· οἱ δὲ ἐπ'
ὀπίσω σου φροντίσουσιν· τὰ σκύλα σου καὶ ἁρπαγήσο-
νται τὰ σκῦλά σου ἐν σοί· Κ καὶ ἐμπλησθήσονται ὄρη
τῆς ἐρήμου ἐκείνης· ἐφ' ὅσον ἐκλέκτων οἰκου-
μένων καὶ ἁρπαγὴν λύτρωσιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ
οἴκων τῶν ἀλλοφύλων· καὶ ἐφ' ὅλῃ σου πόλει
οὐ φείσῃ· καὶ ὅτι ἀναστήσεται τὸ ὄλεθρον· τῆς σαρκὸς
κολληθήσεται· ἐφ' ὅλων τοῦ λιμοῦ καὶ ὅτι καυθήλο
σαν τοῖς οἰκοις ἐν ἱερουσαλημ ἐφ' ὁδοιπορίᾳ
τῆς χοὸς· τῆς πόλεως· Κ καὶ ἔσονται σὺν ἑαυτοῖς σὺν
ὄλεθρον· ἀνὰ μέσον τοῦ λιμοῦ τῆς χοός· ἕως τῆς
φαγεῖν τὰ μόσχους ἐκ θύρας τοῦ παραδείσου ὅδε

μὲ αὐτὸ σοῦ ἡ ἀποχείρα σου αὐτοῦ· καὶ διὰ τοῦτο σὺ ἦρτοις
ὑμῖν κοῦσι μὴ ὑμῖν ἐν τροῦσαλὴμ· καὶ ὑμῖν οὐδὲν· καὶ δὲ σοῦ
τὴν λόχαν δὲ δὲ αὐτῶ· καὶ ἀρχὴ καὶ οἰκοδομὴ ἀμ τὴ
λέγω μ· καὶ τὸ σοῦ αὐτὸ μ ἀρχόμ τοι ὑμῖν μὲ σοῦ σοῦ τοῦ ἀῶ··
ζ διὰ τοῦ ἡ σθρόμου δὲ λόχ ησ τοῦ οἴκου τοῦ κῦ σ αὐτοῦ·
καὶ διὰ τοῦ σοῦ οἱ θῶ σ ὑμῶν αὐτὸ μ· τοῦ σ ὑμῖν δὲ λόχ οσ ὑμ
τοῦ οἴκου τοῦ κῦ σ αὐτοῦ· αὐτὸ μ μ ἱερου ὑμῶν σ μὲ
γάλου· καὶ ὁσ μ τοῦ ὑμῶν κρε μαμένοι αὐτῶ ὑμ τὴ
λίμ ἱερου ὑκείμ η· τοῦ δὲ λάχ ἡ κῦ σ αὐτοῦ θ· κ ἱμὴ
θλίσθαι ὁ ἀμῶν σ ὁ διαπ ἱ γμένοσ ὑμ τὸ σοῦ τοῦ ἀῶ·
καὶ τοῦ ἡ τοῦ μὲ ἀφ ὑμῶν θλίσθαι ἡ λόχαν ὑμῶν
ὅτι κῦ ἐλάλη σὲν τὸ ὄρ αμα τοῦ τοῦ·
23 Ὁ λοὶ ὑχαὶ τοῦ λοὶ οὐ χαρ ἰκ ηλόμοσ· ὁ τὶ αὐτὸ ἐλθο·
καὶ οἰκοδ ὑ ἐρχόμ τοι ὑκ γλῶ κ ἱ τὶ βοὸ ν ἰὰ ἰκ τὸ ὰχ
μάλω τοσ· τὶ μὶ ὁ μοὶ οἱ γλόμ αὐτὸ ν οἰ ὑμοὶ κοὺ
τὸ ὑμ τὴ μ ἡ σοῦ μὲ τὸ ὰ μ ἰ ὁλὴ φοὶ μ ἰ κλῶ· δὲ λὰ αὐτὸ
ρο ὰμ τὸ τὴ ὼ θαλάσσ ὰ ὑμ ὑδ λατ ἱ τοῦ λλῶ· αὐτὸ
μ ὰ μὲ τὸ ὰ μ ὰ λῶμ ὸ σ ὰμ ὲ λὴ τοῦ ὑ ἐσ φ βρο μὲ μὸ ὑ οἱ
μὲ τὰ μ ὰ λοὶ τοῦ μ ὲ θ ὴ μῶμ ὰ ἰ χμώ λὴ τ ἱ σ ἱ δλῶμ· Ἐ ἱ
τοῦ ὑμ ἡ θαλάσσ τὸ· ἡ δὲ ἰσχὺ τὴ ὼ θαλάσσ τὴ σ ἡ πὶ

οἰκοδομῆσον· οὐδὲ ἄγκον· οὐδὲ ἐξάλειμμα βαμίς
κου· οὐδὲ ὑπόστασιν ἁρμόσῃς· ὃ γὰρ μὲ αἰκοῖα
γένηται καὶ ἀγνὰς ἀλίσκεται αὐτοῖς ὁ λεώς σου πρὸ
τέρου· ἀποβλήθητε ἀφ' οὗ καρχηδόνα ὁλόλυξαν
τοὶ λεπτοὶ λεοὶ τὸν ἐμπλησμὸν ταύτην· οἰχομέ
νων ἐμοῦ καὶ περίσσεια ἀπαρχῆς· τὰ μὴ πάν
ραδα λῶια αὐτῶν· τί σὺ ταῦτα βουλεύσῃ ἐμοὶ
τέρα· μὴ ἀφ' ὧν ἐμὲ οἰκ ἰχύει οἱ ἐμπορεῖ αὐτὴ
ἔμπλοοι· οἱ ἀρχόμενοι τοῦ πλοῦ ἕως κέρασσα ἀφ' ὃ
μουλεύσατο παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ἔρημον
ἐμπλόῳ· καὶ ἀπέλασσα πᾶν ἐμπλοῦσι τὴν γῆν·
Ἔργάζου τὴν γῆν σου καὶ γὰρ πολοὶ αὐοἰκέτι ἔρχε
ται ἐκ καρχηδόνος· ἢ δὲ χέρσου οἰκέτι ἰχύς καὶ
τὰ θάλασσαν· ἵνα παροχῇ οἱ σαὶ ναῦσι λῷστ· κέρασσα
ἀφ' ὃ ἐμπέλασε· πρὸς χάριν ἀπολέσαι
αὐτὸν τὴν ἰχῦν· καὶ ἔρωσιν· οἰκέτι μὴ προσθῇ
τὸ τοῦ ἔρημ ζῆν λέαν ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα σου·
Καὶ βαὶ ἀποβλήθη ἐκ πατρός· οὐδὲ ἐκεῖ ἁμαρτάνοις
ἄνοοι· λαὶ ἐγγὺς χαλδαίων· καὶ αὕτη λίρνη μέσο
τὸ ἀπὸ τοῦ μὲ ἀστρίων κὸ τοῖ χοσ αὐτῆς τοὺς ἀπόκεμ·

ὁ λοιδόρος αὐτῷ πολλοὶ οὐκαρ χιλιόμοσ· ὁ τιὰ σὸ λθο
τὸ ὁ χίρ σου καὶ αὐτοῦμ· καὶ ἐκαὶ ἐγ τὴ ἡμέρα ὐκειμη·
καταλη φθῆναι πρόσ· ἐδιὰ ὑπερλομιήκομ ταῦτα σ
χρόμοσ ιεσοι λθοσ σ ὁ χρόμοσ αὐτοῦ· καὶ ἐκαὶ μετα
ὑπερλομιήκομ ταύτη· ἐσοι σκο πολὼ ποιιὸσ ὁ θ̄σ·
πίρου· καὶ πολιμ αὐσο κατα σταλῆναι ἐ ἀ ἀρ
χόν· ιεὶ ἐκαὶ ἐμπόριομ· πᾶσ ιεσοι λφαισ τὴ C
οἰκουμένη σ· καὶ ἐκαὶ αὐτὸ ἡ ἐμπορία· καὶ ὁ
μὴ δὸσ ἄγομ τὸ κ̄ω· οἰκ αὐτοὶ σωχθῆναι· ἀλλὰ
τοῖσ κατοικοῦσι ν ἐμαρτι κῦ· πᾶσα ἡ ἐμπορία
αὐτῆσ φαγῆ καὶ ποιῆ· καὶ ἐμπολὶ ἡ αἰγαμη
πολὼ μὴ μόσωμ ἐμαρτι κῦ· Ἰ δοὺ κε κατα
φθαρ ῆ τὼ οἰκουμένω· ιεὶ ἐρ ημόσ σῆ αὐτὸ·
καὶ ἀμαὶ ιεὶ λυθῆ τὸ πρόσωπο μ αὐτὸ· ιεὶ δὴ
ἀσωβρῆ τοῖσ ἐμοὶ κοῦσι τασ ἐμαὐτὸ· καὶ ἐκαὶ
ὁ λαὸσ ὡσ οἱ ερεῖσ· καὶ ὁ πο ὡσ ὡσ ὁ δ̄σ καὶ ἡ
θραπαινὶ ὡσ ἡ κυρία αὐτῆ· καὶ ὁ ἀγοραῖοσ μ· ὡσ ὁ
πω λῶμ· καὶ ὁ λαμίζω μ ὡσ ὁ λαμίζομενοσ· ὡ
οὐ φ· λῶμ ὡσ πω ὁ φ ιλεῖ· φθορῶ φθαρῆσεται ἡ
γῆ· καὶ πρόμολεῖ πρόμολεῖ θῆσεται ἡ γῆ· τὸ

γὰρ σὺν μαχῇ ἐλάλησεν ταῦτα· ἐσώθη σὺν ἡμῖν
καὶ ἐφθάρη ἡ οἰκουμένη· ἐσώθησαν οἱ ἄγ-
γελοι τοῦ θεοῦ· ἀλλ' ἡμῖν ὠφέλησεν διὰ τοῦτο κατὰ
κοινωνίαν αὐτῶν· διότι ἐφείσαντο τοῦ μόνου· ὃς
ἠθέλησαν τὸν σταυρὸν σήμαντον διὰ αὐθάδειαν αἰῶνιον·
Διὰ τοῦτο ἄρα ἐδόκησαν τὴν γῆν ὅτι ἦν μέρος τοῦ
κατὰ κοινωνίαν αὐτῶν· διὰ τοῦτο πάσχει ὁ θεὸς τὰ
ὄρη οἰκουμένου τοῦ θεοῦ τὴν γῆν· καὶ καταλεφθήσεται
ἀνθρώπους ὀλίγους· Πῶς θελήσῃ ὄρος· πῶς θή-
σεται βουνός· πῶς αὐξήσει ἡ πόα τοῦ ὄφρυόμε-
νοι τὴν ὀργήν· πῶς αὐτοὶ ὄφρυσιν ἡμῶν·
πῶς αὐθάδειαν· καὶ πῶς ὁ θεὸς ἀφήσει τὸ
πῶς φονῆς θέρας· ἦχος ὁ κόσμος ὅλος·
πῶς ἐρημώσω τὸ σίκερα τοῖς ἀνόμοις· ἠρημώ-
θη πᾶσα πόλις· κλησθήσεται κίαμ τοῦ μὴ ἐφθάρη·
ὁλολύξατε πρὸς τὸν οἶμον τὸν ἡμῶν· πῶς αὐτοὶ
ὄφρυσιν· πῶς ὑπερηφανίαν τῆς γῆς· καὶ κα-
ταλεφθήσονται ὀλίγοι· καὶ οἱ κοιμώ-
μενοι ἀπολοῦνται· πρὸς τοῦτο
καὶ ὅτι τὴν γῆν ἐμέσω τοῦ ἐθνῶν· ὃν πρόσωπον

τὸ καλαμᾶσται ὁλαίαν· οὕτως καλαμήσονται
αὐτοὺς· καὶ ὁμοίως σωθήσεται ὁ τρυγητὸς· οὕτως φω
μὴ καυχήσονται· οἱ δυνατοὶ ἐν δυνάμει αὐτῶν· οὐκ ἰσχύσει ὁ ἄν
θρωπος ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ· παρακληθήσε
ται τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· διὰ τοῦτο κλαύσε
ται ἐν τοῖς μνήσοις καὶ τῇ θαλάσσῃ τὸ ὅμοιον κύ
ματος ἔσται· καὶ σεισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ μαθρυνόμενος
γῆς τῆς αὐτοῦ καὶ κουσαμένη ὁλπὶς τοῦ ὄφεως· καὶ ἐ
ροῦσιν οὐαὶ τοῖς αὐθαδιωτῶν οἱ αὐθαδιωτῶν τὸν μό
σχον φόβος καὶ εὐθωσος· καὶ πᾶς ὁ φυόμενος
ἐν οἰκουμένῃ ὁλπὶς τοῦ ὄφεως· καὶ ἔσται ὁ φεύγων τὸν φό
βον ἐμπεσεῖται εἰς τὸν λάκκον· καὶ ὁ ἀνα
βὰς ἐκ τοῦ λάκκου ἁλώσεται ὑπὸ τῆς παγίδος· ὅτι
θυρίδες ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠνεῴχθησαν· καὶ σαλευ
θήσεται τὰ θεμέλια τῆς γῆς· παροχλῶν παροχλήσει
γῆν· καὶ ἀπορίαν ἀπορηθήσεται γῆ ἔκλυμα
καὶ σαλευθήσεται ὡσεὶ φραγμὸς φυλακίου γῆ· ὡσὲ
μεθυσθήσεται καὶ κρεμασθήσεται ὡσεὶ οἰνε
λεύκη τὰ ἀμπελῶνα· καὶ πεσεῖται γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ
ἁμαρτία· Κ καὶ ἔσται ἡ ὀδὸς τοῦ κοσμου τοῦ οὐ

ραμοῦ τὴν χάραν· καὶ βασὶ τοῖς μεσαιλάφοις τὴν σχοῖ-
νον καὶ σωλῆνας μὴ καὶ ἀπὸ κλίσεως ἐκ τοῦ χάρακος·
καὶ ἐκβολὰς πλατείας διὰ ἀπὸ λοῦ μηκυβοῦ βασὶ σκο-
πὸν ἀπὸ αὐτοῦ· καὶ τὰς κλίσεις ἐκ τὴν πολίμθος· καὶ
τοῦ τὸ τεῖχος· ὁ τὴν μεσαιλείας κὲ βασὶ τοῦ· καὶ ἐ
μίερουσαλὴμ· καὶ βασὶ τοῦ τοῦ τὰρ δευτέρας
λοξὰς διὰ σεις· κ̄ς ὁ θ̄ς μου λοξάσας.
γ̄ μὴ σῶ τὸ ὄνομα σου ὅτι βασὶ ἐκ σοῦ δαυμαστὰ
τὰ ἐργάματα· β̄ ουλὴν ἀρχὰν ἀλλὰ διμὶν Γέ̄ βασὶ κὲ·
ὅτι διέβλεψαν τὸ λός εἰς χόμεν· π̄ ὁ λός ὁ χρὰ σου
τοῦ ἐκ αὐτοῦ μ τὰ θυμβλίαν· τ̄ ὁ μὰ δικαίωμα τὸ λις
τὸ μὰ ὁμαι ὁ ἐμὲ ὶ κολουθὴ· λ̄ ἀ τοῦτο βουλο
γὴ σ ἐξ ὁλαὸς ὁ τοῦ χὸς· κ̄ καὶ τὸ λός αὐ τοῦ μὰ δὶ
κουμβὴ μὰ βουλογὴ σου σὶ μὸς· ἐ̄ γὰ μου γὰρ τοῦ ὁλὴ
τὸ λός τὰ σὶ μὴ κυὸ ἡ θὸς· κ̄ καὶ τοῖς ἀνθρὼ πὴ σασὶ ἡ
δὲ δὲ μ ὁ σι κεῦ ὁλ· λ̄ τὸ αὐ τοῦ μ τοῦ μὴ ρὸν μ ἐ ὁν αὐ τῶν·
ζ̄ κεῦ ὁ δὲ τοῦ μ τοῦ μ καὶ τοῦ ὰ αὐ τοῦ μ ὰ δὶ κουμβὴ σου·
ὠ̄ ὁ μοῖ ὁ λιγό τὴ χοὶ δὲ τοῦ μ τὸ θυ σ ὶ ὰ μ· λ̄ τὸ ὰ αὐ τοῦ μ
ἀνθρὼ πὸ ὶ σ ὶ λὴ μ ὰ τὸ τὰρ θὸ λ ὰ καὶ· κ̄ καὶ τοῖς ὶ ὸ ὶ
κὲ σασὶ τὸ θ· τοῦ σὶ τοῖς ὀθ ὴ σὶ ν· ἐ̄ τὸ τὸ ὄ ρος

24 Cod M

τοῦτο τοῦ ὁμοταιξ ἀφροσύνῃ. Πόθεν ταῦτα οἶμον. χρή
σομαι τὴν μέρομεν τῷ ὄρει τούτῳ. Παρ᾽ ἄλλο τι αὐτὰ παρ᾽
τὰ τοῖς ἔθνεσιν. Ἡ γὰρ ἰσουλὶ αὐτὴ ἔσται σαμ᾽ ταῦτα
ἔθνη. Καὶ τὰ τοῦ ὁμοῦ θαύματος ἰσχύσας. Καὶ πάλιν
ἀφίλεται ὁ θς σαμ᾽ λαὸν μερυομάσας σαμ᾽ τὸν προσ̄.
Τ ὃ ὄμιλος τοῦ λαοῦ ἀφ᾽ ἡλικιάσας σάσης τῆς γῆς.
Τ ὁ γὰρ σ̄ς μου κῦ ἐλάλησεν. Καὶ ἐροῦσιν τὴν ἀμβρακὶ
κίμην. Ἰλλύου θῦ ἡμῶν ὁ φῶς ἀλλ᾽ ἐσόμεθα. Καὶ ἡ γαλ
λιάσεται ἔσται τὴν ἐρημίαν ἡμῶν καὶ εὐφρανθήσεται.
Ο τὰ ἄνθη ἀνατελεῖ σὰν λάσῃ ὁ θς ἔσται τὸ ὄρος αὐτοῦ. Καὶ κα
τασκηνώσει ἡ δόξα ἡμῶν ἀεί τε. Ὁ μὲν πρόσωπον σαυτῷ
σὴν ἄλλο μὲν ὁμοιάσεις. Καὶ ἀμήν ἴσῃ τὰ χέρας αὐτ̄.
Ο ὁ μὲν πρόσωπον καὶ αὐτὸς ἔσται σὰν ὁμοίωμα τοῦ ἀνθρώπου.
Καὶ τὰ σὰν ἰσάσῃ τὴν ὑπερηφανίαν αὐτοῦ ὑφ᾽ ἁπτὰ χείρας ὁ
θς ἐπὶ ἁλμὴ καὶ τὸ ὕψος τῆς καταφυγῆς. τοῦτ᾽ ἰχθύ
σου τὰ σὰν ἰσάσῃ. Καὶ ἰσχυρὰ ἡ ὀχύρωσις ἔσται ὑψοῦ ὑδλάφρω.
Τ ἡ ἡμῶν ὑκείμη ἀσθενήσομαι τὸ ἀσθενὲς αὐτοῦ ἔσται ἡμῖν
ἰούδλα λαλήσομεν τῷ. Ἰλλύου τοῦ λιμὸ χῆραι καὶ σῖτομικῶ.
Θ ἡ ὁδὸς τῆς χοῦ καὶ τὸ σῖτ χοῦ ἀμοίζ αὐτοῦ λαοῦ.
Θ ὁδηθήσῃ λαὸς φυλακῆς ὁμ. Διὰ καὶ οὐκ ἰσχύων ἐκφυ

λαὸς τοῦ ἀληθείας. ϛ̄ Μὴ τὰ λαμπρὰ μόνον ἀγαπᾶτε ἀλλὰ τὴν
ἀλήθειαν καὶ φυλάττου εἰρήνην. ϛ̄ Οὐ βούλεσθε ἵλεων ποιῆσαι
κύριον ὡς τοὺς ἁμαρτωλούς. ϛ̄ Θεὸς ὁ μεγαλοδώρεος καὶ ἐλεήμων.
Ὃς τὰ ταπεινὰ ἐλεεῖ καὶ τὰ ὑψηλὰ γινώσκει τοῖς ἔθνεσι κοινωνὸς ἐθνῶν
πλοῦτος. ϛ̄ πόλεως χάρις καὶ ταπείνωσις. καὶ κατοικήσεις
ὡς ὁ ἀδελφός. ϛ̄ καὶ ταπεινώσουσι καὶ αὐτὰς τοὺς ὑπερη-
φάνους καὶ τὰ ταπεινὰ ἐλεεῖ. ϛ̄ ὁ λόγος ὃν ἐνετείλατο ἀληθείᾳ ἀγάπης.
Καὶ ταραχὴ καὶ ἀσεβὴς καὶ ὁ λόγος τοῦ ἀδελφοῦ.
Ἡ γὰρ ὁδὸς κυρίου. ϛ̄ ἡ ἐπίσταμαι ἵλεως τοῦ ὁμοίως.
Καὶ ἵλεως τὴν ψυχήν σου ἵλεως θυμὸς ἡ ἐγκλείσεως.
Ἐκμυκτὸς ὀρθρίζῃ τὸ ταπεινοῦ ταραχὸς θεοῦ.
Διότι φῶς ταπεινοῦ ἀγαπᾶτε ἵλεως τὸν γλῶ.
Ἱλεως οὖν ἵλεως μὴ θάνατος οἱ ἔθνη οἱ κοινωνοὶ ἵλεως τὸν γλῶ.
Ἵλεως γὰρ ὁ ἀσεβὴς. ϛ̄ ὑμεῖς καὶ ἵλεως οὖν ἵλεως
ἵλεως τὸν γλῶ. Ἀλήθειαν ὁμοῦ ἵλεως. Ἀρ ἵλεως
ὁ ἀσεβὴς ἵνα ἀγαπᾷ ἵλεως τὸν λόγον κῦ.
Κύπτων λοιπὸν ὁ ἀρχίσων καὶ ὁ κλήθησαν. Γνόμτε
δὲ ἀναχωρήσουσι ἵλεως λαὸν ἀσεβεῖς.
Καὶ μὴ ταῖς τοῖς ὑποδημάτων ὁδοῦ. Κε ὁ θῦ ἡμῶν
φρόνιμος λοιπὸν ἡμῖν. πάντα γὰρ ἀσεβοῦς καθ ἡμᾶς.

κ̄ ε ὁ θ̄ ὀμοῦ κ τῆ σαι ἡ μαῶ κ̄ ε ἐκ τοῦ σου ἀλλομοῖκοὶ
λαμβ τὸ ὁμομάσου ὁμομαζομβ. ō ὁ μβ θερ οι
ζ ω ὶ ὡ ὁ μ ὶ ἰ λ ο σ ι ν. ō υτ ὸ ἰ α τ ρ ὸ ὁ μ ὶ ἀ μ α τ ὶ ὸ γ ε ι. S
Δ ι ὰ τ ὸ ὑ τ ὸ β σ ὶ γ ὰ ρ β κ ὰ ὶ ἀ π ὸ λ β σ ι ν κ ὰ ὶ λ ἰ ρ α ν τ ὰ μ
ἀ ρ σ β μ α ὐ τ ὸ β. Π ρ ὸ ἀ λ β α ὐ τ ὸ ῖ σ κ α κ ὰ κ̄ ε. τ ρ ὸ ἀ λ β
κ α κ ὰ τ α ῖ σ ι τ ο ῖ σ ὁ μ λ ό ζ ο ι σ α ὶ ῶ γ λ ῶ. κ̄ ε ἐ μ θ λ ί τ η
ὁ μ ε μ ἀ λ ὶ ω σ ο υ. ὁ μ θ λ ί τ η μ ε ι ε ρ ὰ ὶ ν τ α ι δ ὶ α σ ο υ ζ ὁ μ ἡ
θ ν ἰ μ ῖ ν. κ ὰ ὶ ῶ σ ὶ λ ῶ σ δ ὶ μ ο ῖ σ α ι ζ ὴ ζ ε ι τ β κ ε ῖ μ κ ὰ ὶ β
τ ω ι τ ὴ ῶ δ λ ἡ ν ἑ α υ τ ὶ ῶ ἐ κ β λ ε ρ ὸ ζ β μ. ō υ τ ῶ σ ὸ ζ ὁ μ ἡ θ ν
μ β τ ῶ ἀ γ α τ ῶ σ ι τ ῶ σ ο υ. Δ ι ὰ τ ὸ μ φ ὸ ῖ μ ο σ ο υ κ̄ ε ὁ μ γ α
α ρ ὶ ἐ λ α ῖ ο μ β μ. κ ὰ ὶ ῶ σ δ ὶ μ ὶ ὸ σ α μ β μ κ ὰ ὶ ζ β κ ο μ β μ
τ ῶ μ α υ σ ρ ὶ α σ τ ο υ ἴ β σ ι ἡ σ α μ β μ ἴ β σ ι τ ὴ ῶ γ λ ῶ.
Ἀ λ λ ὰ τ ῶ σ β ῶ ῶ τ α ι ὁ ἱ ἐ μ ο ὶ κ ο ῶ τ β ἴ β σ ι τ ὴ ῶ γ λ ῶ.
Ἀ μ α σ τ ὶ σ ο μ τ α ὶ ὁ ἱ μ ε κ ρ ὸ ὶ κ ὰ ὶ ζ β ρ θ λ ὸ ῶ μ τ α ὶ ὁ ἱ ὁ μ τ ὸ ῖ ς
μ μ ν μ ὶ ὸ ῖ σ ι. ἰ α ὶ ὶ ε ὐ φ ρ α μ θ ὸ ῶ μ τ α ὶ ὁ ἱ ὁ μ τ ὴ ῶ γ λ ῖ.
Ἡ γ α ὶ ρ λ ρ ὸ σ σ ὶ π α ρ α σ ῦ ἱ α μ α ὐ τ ὸ ῖ ς ἴ β τ ὶ μ.
Ἡ λ ῦ γ λ ὶ τ ο ῦ μ ὰ σ β ι α σ ῶ μ β ῶ δ ῆ τ α ι. Β ὰ λ ζ ὲ ὸ λ α ὸ σ μ ο υ
ἡ ὁ β λ θ β ὶ α ὰ τ α μ ὶ ζ ἡ α σ ο υ. Ἀ π ὸ κ λ ὶ σ ο μ τ ὶ ὼ ν θ ὺ
ρ α μ σ ο υ. ὰ π σ ο κ ρ ύ ε ι λ ὶ θ ὶ μ ὶ ε ρ ὸ μ ὸ σ ο μ ὸ σ ο μ.
Ē ω σ α ὶ μ π α ρ ε λ θ ὶ λ ὶ ὸ ρ γ λ ὶ κ ῦ. Ἰ λ ὸ υ γ α ὶ ρ ὸ κ̄ ε ὰ ὐ τ ὸ τ ὸ

ἀπὸ ἴσου ἀφ' ἑκατέρων ὁρίζωνται τοῖς ὁμοίοις κοινωνοῦσι ἴσοι
τοῖς. καὶ ἁπλῶς καλύπτῃ ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς καὶ
οὐκ ἀπακαλύπτῃ τοῖς ἀμφηριμένοις. τὴν λιμένα
ἐκείμην ἴσοις ἔχοθαι τὴν μεταχώραν τῶν ἀγρῶν καὶ τῶν
μεγάλων καὶ τῶν ἰχθύων. ἴσοι τὸν μηδρόκομον τοῦ Ὀ
φιμοκολιοῦ. ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ μηδρόκομον τοῦ τὴν λιμέ
ρωσκεφήν. ἀμφισβητῶσιν καλὸς ἴσοι θιμελιμαιόξαρ
χῆς. καταυτῆς. ζῷα πολιτικὰ ἰχθύων. πολιτικὰ πολι
ορκουμένη. μεταξὺ τῶν τῆς αὐτῶν. ἀλλοσθέναι
γάρ μεκτὸς ἡ λιμένα δὲ πολιτικὰ τοῦ τῆχος. οὐ
κωίμην οὐκ ἐσοβλαίεσθαι αὐτῶν. τὶ σημβλήσῃ φυ
λακτὴ μ καλὰ ἐλεῶν ὑμαγρῶν. διαττῶν πολημίαμ αὐτ
ἰπθὴν ἐαν αὐτῶν. τοίμων δὲ αὐτοῦτο ἴσοι ἡ σθμ. κε π
τῶν ὅσα σωιόξθμ καταικέ καὶ μεσὴ σομται οἱ
κατοικοῦντες ὑμαὐτῆ. τοσοῦτόσμεν εἰρῆνῶν αὐτ.
τοσοῦτόσμεν εἰρῆνῶν οἱ ἐρχόμενοι. τέκνα ἰακὼβ
ιλασθήσῃ καὶ ὀξαν θήσῃ ἰκλ. καὶ ἐμπλησθήσθαι
λοικουμένην τοῦ καρποῦ αὐτοῦ. ἐλὶ ὡσαυτὸς ἴσοι
τοξθμ. καὶ αὐτὸς οὕτως ἀσθενήσθαι. καὶ ὡσαυτὸς
λιμῆλεμ. Οὕτως ἀμφισβητήσθαι μεχόμενος χόμιδή

ϑοον ὀξ ω τοο αβλῆ αὐτὸ ὶσ σὺ ν ἡ αλω ὁμβλ ϑοῦμ · τὸ πρώ
μαπ τὸ σ κλ ηρ ῶ λμ ϑλῆ ν αὐτὸ ὶσ τοῦ ν ϑμ ιαπ ῆ ϑμ ιοῦ ·
Δι ὰ τοῦ τ ο ἀφ ὁρ ϑλ ἱ σ ϑ ε ται λι αμ ο μ ί αν ἱ α κ ω ὶ · κ ὰ ὶ τ ὸ ν
τὸ ϑ ὶ μ λι ὲ υ λ ο γ ί α ν α ὐ τ ο ῦ ὅ τ α μ ἀφ ὁ λ ῶ μ ε ϑ α ὶ α ὐ τ ο ῦ τ ὴ μ
ἁ μ α ρ τ ί α μ · ὅ τ α μ ϑ ῶ σ ι ν ε τ ο ῦ μ τ α τ ὸ ὶσ λ ί ϑ ο υ ὶσ ἓ
ε ο μ ο ῦ μ κ α τ α κ ε κ ο μ μ έ ν ο ὶσ σ ὸ σ κ ο μ ί α μ · λ ϑ ω ὶ μ ·
κ α ὶ ο ἰ μ λ ὶ ῆ μ ε ῆ ν τ ὸ λ ὺ σ ῆ ρ α α ὐ τ ο ῦ μ · κ α ὶ τ ὸ ὺ ῆ λ ο ν α
α ὐ τ ο ῦ μ ἐ κ κ ε κ ο μ μ έ ν α · ὡ σ σ ο ῦ ῆ ρ μ ε σ μ α ι ε ρ ὰ μ ·
τ ὸ κ α τ ο ἰ κ ο ύ μ ε ν ο μ τ ο ὶ μ ὶ ο μ ἁ μ ῆ μ ε ν ο μ ἅ τ α ι · ὡ ς
τ ο ὶ μ ὶ ο μ κ α τ α λ ε λ ε μ μ έ ν ο μ · κ α ὶ ἅ τ α ι τ ο λ ὺ
χ ρ ό μ ο μ ῆ σ μ ο σ κ ὴ μ α · κ α ὶ ἐ κ ε ῖ ἁ μ α τ ο σ ύ σ ο μ τ α ι ·
ὡ ε ὐ α χ ρ ό μ ο μ ο ἰ κ ε τ α ὶ ϑ ν α ὐ τ ὴ ν τ ο ὶ ἁ μ χ λ ο ῆ ρ ο μ δ ὶ α
τ ο ῦ ῆ ρ α μ ϑ λ ώ α ι · Γ τ ω α ὶ κ ὡ ϑ ῦ ρ χ ό μ ε ν α ι α ὐ τ ὸ ϑ ε
α ὐ τ ὸ λ ὺ ϑ · ο ὐ γ ὰ ρ λ α ὸ σ ϑ ε ὶ ν ῆ χ ώ μ σ ω ϑ ὶ ν · δ ὶ α ὐ τ ο ῦ
τ ο ὶ μ λ ὶ ο ἰ κ τ ῖ ρ ῆ σ ὴ · ὁ τ ο ὶ ὶ σ ω σ ε α ὐ τ ο ὶσ · ο ὐ δ ϑ ὸ
τ λ α σ α σ ο α ὖ σ ὶ σ ο ἰ μ λ ὶ ϑ λ ϑ ί σ ῆ · κ α ὶ ϑ α ὶ ϑ μ τ ῆ λ ὶ
μ ϑ ρ α ὶ ϑ ι κ ε ἰ μ ῆ σ ὼ φ ρ ῆ ξ ῆ κ ε α ὐ τ ὼ τ ῆ σ δ ι α ρ ῆ γ ο ς
τ ο ῦ τ ο τ α μ ο ῦ ϑ ω σ μ ὶ μ ὸ κ ο ρ ο υ ρ ὼ μ · ῆ μ ὶ σ λ ϑ ο υ
μ ῆ γ ά ϑ α ι τ ο ὶσ ὶ ῳ ο ὶσ ἰ ῆ λ · κ α τ α ὶ ϑ μ α ὶ ϑ μ α ι ·
Κ α ὶ ϑ α ὶ ϑ μ τ ῆ λ ὶ μ ϑ ρ α ὶ ε κ ε ἰ μ ῆ · σ α λ τ ο ὶ ο ὶ σ ὶ μ τ ῆ λ ὶ

σαλὼν ηγλιτὴν μεγάλη· καὶ λίξουσι μοὶ αὐτοὶ λόμε
μοὶ ὁμ τὴν χόραν τοῦ μαστρίσμ· καὶ οἱ αὐτοὶ λόμε
μοὶ ὁμ αὶ γυάτσ· καὶ τοῦ ρὸ κλωκόσουσὶ κ τοῦ κῶ·
ὁοὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ὁμ ἰ κ λμ· οὐ σὶ τοῦ αὐφ αμ
τὴσ ἰ μ ρ θ σ· οἱ μισθ τοῦ ὁφ ρ αἰ μ· τὸ αἷ μ θ σ
τὸ ἐκ τ θ σ μ αὐτὸ τὴσ δλ ὸ ζ κ σ ὁοὶ τὴσ κορυφ ἡ τοῦ
ὄρουσ τοῦ τ χ θ σ· οἱ μ ε θ ὑ ὁμ τ θ σ αἷ μ ε υ οἱ μ ου· ἰ δλ ὺ
ἰ χ ρ ὁμ καὶ σ κ λ η ρ ὁμ ὁ θ μ ὸ σ κ ὺ ὁ σ χ ά λ α ζ σ καὶ τ α υ
φ θ ρ ο μ ὁμ κ ὁ ὐ κ χ ὁ ύ σ α σ κ ὁοὶ τ μ ε ὶ σ αὐ κ α τ α φ θ ρ ο μ ε
μ κ ὁ σ ὐ λ α τ σ σ τ ὁ ὁ λ ὺ τ ὁ λ ὶ θ σ σ ὶ ρ ὁμ χ ὁ ρ α μ τ σ κ
γ ὴ τ σ ὁ ἰ κ σ ὁ ἡ αἷ μ αὐ τ α σ ὁ ἰ σ κ τ ὴ σ χ ὁ ρ σ ἰ μ καὶ τ ὴ σ ὁ σ
ὁ ἰ κ· καὶ κ α τ α σ α σ τ κ θ κ σ ὁ α ὶ ὁ α φ φ α μ σ τ ὴ σ ὐ μ ρ ε
σ σ ὁ ἰ μ α λ ὁ σ τ ὁ ἰ φ ρ α ἰ μ· καὶ ὁ α ὶ τ ὸ αἷ μ θ σ τ ὸ ἐ κ
τ θ σ μ τ ὴ σ ἐ λ τ ὁ ἰ δ λ ὁ σ· τ ὴ σ δ λ ὸ ζ κ σ ὁ α ὶ λ ε ρ ο υ τ ὸ υ ὁ ρ γ ε
τ ὸ υ ὐ κ η λ ὸ υ· ὁ α σ τ ρ ὁ δ λ φ ο μ σ σ ὐ κ ο υ ὁ ἰ δ λ ὁ μ αὐ τ ὸ π ρ ὶ
μ ἡ φ α ἰ ὼ χ ἐ ἰ ρ ο υ αὐ τ ὸ ὐ λ α ε ἰ φ ἡ· αὐ τ ὸ ὰ κ λ ἡ σ φ αὐ τ ὸ
κ α τ α τ ὼ ἰ φ ἡ· τ ἡ ἰ μ ε ρ ὰ ὁ ὐ κ ε ἰ μ ἡ ὁ α ὶ κ ε σ α ε ὰ σ θ·
ὁ α φ φ α μ ὁ α τ ἡ σ ἐ λ τ ὁ ἰ δ λ ὁ σ ὁ π λ ἐ κ φ σ τ ὴ σ δ λ ὸ ζ κ σ· τ ῶ
κ α τ α λ ἰ φ θ ὲ μ π ἡ τ ὸ ὐ λ α ὸ ὐ κ α τ α λ φ φ θ λ ἰ ὁ σ μ τ α ὶ ὁοὶ
τ μ ὰ ε μ α π ἰ κ ρ ἰ σ ὁ ὁ σ ὶ ὁοὶ κ ρ ἰ σ ι μ κ ἰ χ ὼ κ ὁ ὁ λ υ ὁ μ λ

μβλιν· οὗτοι [αρ οἱ μοι τοῦ λαμ μεμνημένοι ἐσὶν· ἵνα λω
μνήθησαμ δι' αὐτοῦ σὶ κύριον· ἱερεὺς καὶ προφήτης ὁ
χάσησαμ· δι' αὐτὸμ οἱ μοι ὅσι ἀθλησαν αὐτοῦ τὴ σωμβλη
τοῦ σὶ κύριον· ἵνα μὴ θῶσαμ τοῦτο ἐπὶ μ φάσιμ· οὐ
ραυόβλθαι ταύτλων τλὼν ιερουλλὼν· αὕτη γὰρ ἡμῶν
λὶ ὅμοιος κὸν πλοῦμ ὀξὶ ας· τὶ μὶ αμ ἡγγλαμβμ
κακὸν· καὶ τὶ μὶ αμ ἡγγλαμβμ ἀγγολὶ αμ· οἱ αὐτοῦ
γονγαλακτὶ σμβμοὶ αὐτοῦ γάλακτος· οἱ αὐτοῦ
ασσυμβμοὶ οἱ αὐτοῦ μασσοῦθλὶ τὶμ ὅσι θλὶ τὶμ πρὸ
δλχόν· ἐλπὶ δλωόσοβλ τὶ δλ· ὅτι μὶ ερὸμ ὅτι μικρὸ
δλὶ ἀφαυλὶ σμὸμ χλόσομ δλὶ αγλοόασπὶ σ ὅκρας·
τλαλλὶ σοὶ μὶ ν τοῦ λῶ τοῦτο· λόγομ τῶ αὐτῶ
τοῦτο τὸ αἷμα αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ μὶ τὶ· καὶ τοῦτο τὸ
σωτήριόν μου· καὶ οὐκ ἠθέλησαμ ἀκούσαι.

Κ καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς τὸν λόγομ κῦ τοῦτον· θλὶ τὶ σ ὅσι
θλὶ τὴν· ἐλπὶ σ ὅσοβλ τὶ δλ· ὅτι μὶ ερὸμ ὅτι μικρὸμ
ἵνα πορευθῶ σὶ ν καὶ ποῶ σὶ ν· φάσκοντὶ σσα· ὃ
κι μλωζόσοὶ σὶ ν καὶ σωτήριόν μου· καὶ αἷμά
σομ του· διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγομ κῦ· οἱ μλρω
θθμὶ μεμνημένοι· οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ τούτου ὃ

μὲ βροτοσ αλλὰμὲ· ὅτι εἰ παντὸ ὅσοι κ σαμεν διὰ αὐθὶ
κλων μετὰ τοῦ ἄλλου καὶ μετὰ τοῦ θαμάτου σωθὶ
καν· καταιγὶσ φθρομεν κ ὅαὶ παρ βλθν οἰμὲὶ
ὸλθι λιμὶν· ὸθὶ καμεν τὸ ὅλοσ τὶὼ ἐλ τοὶ δλω ἢ
κατὸ τὸν δὶ σκ ὅασ αθὶ σόμεθα· διὰ τοῦτο οὗτοσ
λόγ κ ἰδοὺ ἐγὼ βαλλὸ ἐς αὐθεμελίαν σιὸν λὶ
θον πολυτελῆ ἐκλεκτὸν ἀκρογωνιαῖον ἔν τὶ
μον ἐς αὐθεμελίαν αὐτῆσ· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ αὐτῷ
οἰμὲὶ καταισχυνθῆ· καὶ θὶσω κρίσιν κὶ σ ὸλ τοὶ
δλω ἰ δλθν μου σὼν κ μου ἐς αὐθεμοὶσ·

Κ αὶ οἱ πολλοὶ θὸ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ· ὅτι οἰμὲὶ πολ
ρθλθν ἰμεῖσ καταιγὶσ μὲὶ καὶ ἀφθλὶ ἰμεῖσ μὴ
διὰ θν κ λων τοῦ θαν αὐτου· καὶ μὲὶ ἐλ τοὶσ ἰμεῖσ μὶ
πρὸσ αὐτὸν ἄλλων οἰμὲὶ δημ κ ἡν· καταιγὶσ φθρο
μὲν κ ὅαὶ ὅσ βλθν· ὅσθαι αὐτὲὶ ς οὐ καταπαύὶ
μου· ὅτ αν παρ βλθν λιμπ θαι ἰμεῖσ πρω ὶ
πρω ὶ παρ βλ λόθαι ἰμεῖσ λιμὸν πρω· καὶ δημυ
κτὶ ὅαὶ ὸλ τοὶσ πομπεῖσ· καὶ θὲσ ἀκούσῃ τὸν
μοχθρὸν μὲν οἰ δλω αἰνθαι μάχεσθαι· αὐτοὶ
δὲ αἰσθημοῦ μεν τοῦ λιμὸν σωχθῆναι· ὡσ σσθρ
ὄροσ ἀθυμοῦμεν αἰρεθῆσθαι· ἰς ὅαὶ δν τὶ φάραγγ

πρω ὶ
πρω ὶ

γαμεσαν μεχαθημου σοι λιοαι τα ερ γα αυτου σοι
μερεσ ερ γον· ο λαθημεσ αυτου λλο τρεσσ χρησ
ται και η σιμερια αυτου λλο τρεα·
Κ αι ιμερ ον μιλ λφραμ θ η τε μιλ λ ιχυσαν τεσσαρ
ιμεσ ον· οι λαμοι δι ο τι σωτε βλαμμενα· και σω
τε μιμενα· παρ αγγειλατε λι κο σου· παρ ακυ σα
μεν θ· αν απο λυσ ει δοι παν σαν την γλων· ημα
τι ζεσθαι και ακουσαι τε λυσ ει μου την ψυχην απο θα
χειν και αλλου σθε τον λογον μου μιλ ολων τ
η μερων μεχρι ο αερ τρεσσ η αρ ο τριου· ϕασιν ρ
ο δοι μαθη σαι περι μερ γαζεσθαι την γλων· ουχ
ταμο μεσαλι σει αι τη τε ταρ ασσε τε μ· το τε δαν
ρϕ μιερομ μεγαλ αν θ ρομ και κ ιμ ηλιον· και τα μι
σσ ρϕ τα φρομ και κριθλιν· και ζεσαν δημ τοισ ο
ριοισου· και τα μιλλιση κερ μαπ θυ σου· ζ
λφραμ θλιση· ο υναρ μεταστλη ρο τη τε σσι και δ
ρεσαι το μεβλαμ θιον· ου λβροχοσ αμεζη σ τα βρι
ζ ζ ειν το κ ιμηλιον· λλ λαρ αι μεσ λοσ κτι μαστ θαι
το μεβλαμ θιον· το λβκ ιμηλιον μεταλαρ του ιερα
θη σ εσθαι· ουναρ ζω ϕ ασομαι αυ τω μαι. ζω ι μη ορ γισ
θη σεσθαι ου λβ φομη τη σσι κερ ασμου κατα τασσαπ

σηι ἐμεαῦτ· | καὶ ταῦτα παρακῦ σαιμαοθ· ὀξηλ
θμ ταῦτ βραται μεουλδσαοθβ· ὑμᾶς αυτβμεαυται
αμ παρακλησηι· ὃυαὶ πόλι σαρι ηλιὼν δλᾱδλ·
ἴσωλδμεμοσβμ σιω αγάβται ταῖβμήμεαυται βμῖ αὐτομ
ἴσωβμι αὐτομ· ϕ αγοθαι γὰρ σιὼ μεσαει· ὃκ θλί
μεσγὰρ αρι ηλ· καὶ ἐται αὐτμῖὸ ηῖ ηχιὸ καὶ τὸ πλᾶ
τοσ ὃμεοῖ καὶ κν κλοσσοσ ὸσδλᾱδλ· ἴσοῖ ὸ καὶ μεσύ
λοσ σοβριὸβ χαρακαι καὶ θϛόσσ σοβριὸβ σαιρ
γοσ καὶ ταῦτ ϕμοσ θησόμ ται οἱ λγγοι σου ϕ ἀλῶν ῆ·
ὐϕ ἀλῶν ηλῶν οἱ λόγοι σου δλέσομ ται· καὶ ἐται ὸσοι
ϕωμοῶν τῶ ὃκ τῖὸ ηλῖὸ ν ϕωμῆ σου· καὶ σπρο σω
ὐλαφ οσ ν ϕωμῆ σου ὰσθβμήσϛ· καὶ ἐται ὸσ κομι
ὸρ τὸ σ ὰσσο τρο χοῦ· ὁ σπλοῦτο σ τοῦμ ὰσβιωσομ ὺ
σοχμοῖσ ϕβρόμεβμοσ ὑσὸ ὰμβῆμου· καὶ ἐται ὸσ
αι γμὴ σαρ χρὴ μεου σαρακῦ σαιμαοθ· ἴσοις
κο σπῆ γὰρ ἐται μεσαιμεσομ τῆσ καὶ σισμοῦ καὶ
ϕωμῆσ μεγάλης· καὶ σαι γὶσ ϕβρόμεβμ ν καὶ ϕλὸξ
σπυρὸσ καὶ σαι αθήσουσι· Κ καὶ ἐται ὸσο ὸβμ ὑσομι
αχόμεβμοσ ὸβμ ὑσομ ὸ σπλοῦτο σ τοῦμ ὸβθμῶ ὸμοῦ
σαμ τομ· ὸ σοι ἴσοσ αρ αὐτὸ σοαμ ἴσοι ηλ· καὶ σαμ
τῶ οἱ σαρ αὐτοῦ ὸμβμοι ἴσοι ηλμ· καὶ σαμ τῶ οἱ

σωκλησίᾳ οἱ ἐσαυτὸν καὶ θλίψεσιν τῶν αὐτῶν·
κ̄ καὶ πάντων οἱ ἐν ὑσσωπῳ σταίμωμ τῶν καὶ ἐσθῶν τῶν ὡς
ἔξαμασαν τῶν μαὶ ταιομ αὐτοῦμ τὸ ἐν ὑσσωπιομ· καὶ
ομ τρόπον ἐν ὑσσωπῳ ἔξαι ὁ λιτοῦμ ὡσσταίμωμ· καὶ
ἔξαμασαν τῶν ἡ λιταν κ ἐθλιψὶ αὐτοῦ ἡ σκεμομ κλπισε·
οὕτως δαὶ ὁ πλοῦτος πασαν τῶν μ τοῦμ θῶμ· ὅσοι
ἐσθαρσαν ἐσαν ἐσαι τὸ ὄρος τοῦμ· ἐκλίθη τῶ καὶ
ἐκ πῶ τῶ καὶ κρεσαλπίσατε· οὐκ ἀποσ τίκρον·
οὐδ ἐ ἀπὸ ὑίμου· ὅτι πάσα τὴ κτίσις ἐστῶν
καταμύζησον· καὶ καμμισι τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
ὡς τῶν πρωφῆτῶν αὐτοῦμ· καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν·
οἱ ὁρῶν τῶν τὰ λεγόμενα· καὶ ἐσαι ἐμὶν τὰ ῥήματα
τα ταῦτα· ὡσεὶ λόγοι τοῦ μιμελίου τοῦ
τοῦ ἐσφραγισμένου· ὃ ἐὰν δῶσι τὴ αὐτῶ αὐτῶ ἐσαι
σαμένων γραμμάτων· λέγουσι τῶ αὐτὸ ἀναγνῶσθι τοῦτο
καὶ ἐρεῖ οὐ δύναμαι· ἀναγνῶσαι γὰρ
κ̄ καὶ δώσει τὸ μιμελίον τῷ τὸ χείρασ αὐτοῦ
μιμένων σαμένων γραμμάτων· καὶ ἐρῶ αὐτῶ ἀ
ναγνῶσθι τοῦτο· καὶ ἐρεῖ οὐκ ἐσαι σαμένα γραμμά·
ὡς εἶπεν κ̄ς ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς οὗτος· τοῖς χείλεσι
αὐτοῦ τιμῶσί με· ἡ δὲ καρδία αὐτοῦ πόρρω ἀπ

τοῦ χ(ριστο)ῦ αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν δὲ θέσεσθαι τοὺς μὲν δικαίους
τοῦ θρόνου καὶ τοῦ παραδείσου καὶ δικαιοσύνης· διὰτοῦ
τοῦτο οὖν ἀρὸ αὐτοῦ τοῦ μεταστῆσαι τὸν λαὸν
τοῦτον· καὶ μεταθήσομαι αὐτούς· καὶ ἀπολῶ τὴν
σοφίαν τῶν σοφῶν· καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνε-
τῶν κρύψω· οὐαὶ οἱ μεταθέσεις μου λίθων τοῖς
τε· καὶ οὐδὲ λαός· οὐαὶ οἱ θησαυροὶ κρύφου μου
λίθων τοιοῦτοι· καὶ ἀναβήσεται ἡ σκότη τῆς τοῦ ὀργαίου·
καὶ ἐροῦσιν πόλιμαῦ βόρακεμ· καὶ πόλιμαῦ
χρώσεται ἀλμεχῶ τοιοῦμεν· Ὁ ιχῶς ὁ πλὸς
τοῦ κεραμέως ἀγκαθήσεθε· καὶ βρεῖ τὸ πλαῦ
μα τῶν πλασάντι· οἱ οὐ μὲ ἐποίησάς με τοι-
ημα τῶ τοιήσαντι· οἱ οὐκ ἐνόησάς με· Οὐκέτι καὶ κρόμ καὶ μεταθήσεται ὁ λίμαμος ὡς ὁ
ὄρος τὸ χερμελ· καὶ τὸ ὄρος τὸ χερμελ ὡς δρυμὸς
ἀγκαθήσεται· καὶ ἀλοίσουσι τοῦθμ τὴν μεραύθκει
μη· κῶφοι λόγοισι καὶ ἐλεύσουσι καὶ οἱ θμ τῶν σκότη
καὶ οἱ θμ τῶν ὀμμάχλων ὀφθαλμοὶ τυφλῶν μελθόν
τα· καὶ ἀναλλιάσουσι τὰ οἱ τῶν χοὶ δικαίων θμ εὐφρο
σύνη· καὶ οἱ ἀπολλυμένοι σεθμοὶ τῶν ἀμῶν· θμ πλη^c
θήσονται καὶ εὐφροσύνης· διὰ τοῦτο ἀκούσεσθε καὶ

ὁρα ὦ δε

ἀποθάνω· ὑποβρύχιος· καὶ οἱ πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσθησαν ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός· ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐηρέστησεν ὁ θεός· κατεστρώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ· ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθησαν εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν καθὼς κἀκεῖνοι ἐπεθύμησαν· μηδὲ εἰδωλολάτραι γίνεσθε καθώς τινες αὐτῶν· ὡς γέγραπται· ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἀνέστησαν παίζειν· μηδὲ πορνεύωμεν καθώς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν καὶ ἔπεσαν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι καὶ τρεῖς χιλιάδες· μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστὸν καθώς τινες αὐτῶν ἐπείρασαν καὶ ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώλοντο· μηδὲ γογγύζετε καθάπερ τινὲς αὐτῶν ἐγόγγυσαν καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ· ταῦτα δὲ πάντα τυπικῶς συνέβαινεν ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν ἡμῶν εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντηκεν· ὥστε ὁ δοκῶν ἑστάναι βλεπέτω μὴ πέσῃ· πειρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος· πιστὸς δὲ ὁ θεός· ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε· ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἔκβασιν τοῦ δύνασθαι ὑπενεγκεῖν· διόπερ ἀγαπητοί μου φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας· ὡς φρονίμοις λέγω· κρίνατε ὑμεῖς ὃ φημι· τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας ὃ εὐλογοῦμεν οὐχὶ κοινωνία ἐστὶν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ; τὸ ἄρτον ὃν κλῶμεν οὐχὶ κοινωνία ἐστὶν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ; ὅτι εἷς ἄρτος ἓν σῶμα οἱ πολλοί ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἑνὸς ἄρτου μετέχομεν· βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ ἐσθίοντες τὰς θυσίας κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσίν; τί οὖν φημι; ὅτι εἰδωλόθυτόν τί ἐστιν ἢ ὅτι εἴδωλόν τί ἐστιν; ἀλλ' ὅτι ἃ θύουσιν τὰ ἔθνη δαιμονίοις καὶ οὐ θεῷ θύουσιν· οὐ θέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων γίνεσθαι· οὐ δύνασθε ποτήριον κυρίου πίνειν καὶ ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθε τραπέζης κυρίου μετέχειν καὶ τραπέζης δαιμονίων· ἢ παραζηλοῦμεν τὸν κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν; πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ· μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου· πᾶν τὸ ἐν μακέλλῃ πωλούμενον ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· εἴ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων καὶ θέλετε πορεύεσθαι πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν· ἐὰν δέ τις ὑμῖν εἴπῃ τοῦτο ἱερόθυτόν ἐστιν μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν· συνείδησιν δὲ λέγω οὐχὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὴν τοῦ ἑτέρου· ἵνα τί γὰρ ἡ ἐλευθερία μου κρίνεται ὑπὸ ἄλλης συνειδήσεως; εἰ ἐγὼ χάριτι μετέχω τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐχαριστῶ; εἴτε οὖν ἐσθίετε εἴτε πίνετε εἴτε τι ποιεῖτε πάντα εἰς δόξαν θεοῦ ποιεῖτε· ἀπρόσκοποι καὶ Ἰουδαίοις γίνεσθε καὶ Ἕλλησιν καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ· καθὼς κἀγὼ πάντα πᾶσιν ἀρέσκω μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτοῦ συμφέρον ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν ἵνα σωθῶσιν· μιμηταί μου γίνεσθε καθὼς κἀγὼ Χριστοῦ· ἐπαινῶ δὲ ὑμᾶς ὅτι πάντα μου μέμνησθε καὶ καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις κατέχετε· θέλω δὲ ὑμᾶς εἰδέναι ὅτι παντὸς ἀνδρὸς ἡ κεφαλὴ ὁ Χριστός ἐστιν· κεφαλὴ δὲ γυναικὸς ὁ ἀνήρ· κεφαλὴ δὲ τοῦ Χριστοῦ ὁ θεός· πᾶς ἀνὴρ προσευχόμενος ἢ προφητεύων κατὰ κεφαλῆς ἔχων καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη ἢ προφητεύουσα ἀκατακαλύπτῳ τῇ κεφαλῇ καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς· μία γάρ ἐστιν καὶ τὸ αὐτὸ τῇ ἐξυρημένῃ· εἰ γὰρ οὐ κατακαλύπτεται γυνή καὶ κειράσθω· εἰ δὲ αἰσχρὸν γυναικὶ τὸ κείρασθαι ἢ ξυρᾶσθαι κατακαλυπτέσθω· ἀνὴρ μὲν γὰρ οὐκ ὀφείλει κατακαλύπτεσθαι τὴν κεφαλὴν εἰκὼν καὶ δόξα θεοῦ ὑπάρχων· ἡ γυνὴ δὲ δόξα ἀνδρός ἐστιν· οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός· καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα· διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς διὰ τοὺς ἀγγέλους· πλὴν οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς οὔτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς ἐν κυρίῳ· ὥσπερ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός οὕτως καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικός· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ· ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε πρέπον ἐστὶν γυναῖκα ἀκατακάλυπτον τῷ θεῷ προσεύχεσθαι; οὐδὲ ἡ φύσις αὐτὴ διδάσκει ὑμᾶς ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ ἀτιμία αὐτῷ ἐστιν γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ δόξα αὐτῇ ἐστιν; ὅτι ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ· εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνεικος εἶναι ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ θεοῦ· τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον ἀλλὰ εἰς τὸ ἧσσον συνέρχεσθε· πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν καὶ μέρος τι πιστεύω· δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν· συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν καὶ ὃς μὲν πεινᾷ ὃς δὲ μεθύει· μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί εἴπω ὑμῖν; ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ· ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν ὅτι ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδετο ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν· τοῦτό μού ἐστιν τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὁσάκις ἐὰν πίνητε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὁσάκις γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον πίνητε τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε ἄχρις οὗ ἔλθῃ· ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου· δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ σῶμα· διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί· εἰ δὲ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα· κρινόμενοι δὲ ὑπὸ κυρίου παιδευόμεθα ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν· ὥστε ἀδελφοί μου συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε· εἴ τις πεινᾷ ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι· ἔστιν γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν· συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ οὐκ ἔστιν κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν καὶ ὃς μὲν πεινᾷ ὃς δὲ μεθύει· μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ θεοῦ καταφρονεῖτε καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; τί εἴπω ὑμῖν; ἐπαινέσω ὑμᾶς; ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ· ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ κυρίου ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν ὅτι ὁ κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδετο ἔλαβεν ἄρτον καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασεν καὶ εἶπεν· τοῦτό μού ἐστιν τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὁσάκις ἐὰν πίνητε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν· ὁσάκις γὰρ ἐὰν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον καὶ τὸ ποτήριον πίνητε τὸν θάνατον τοῦ κυρίου καταγγέλλετε ἄχρις οὗ ἔλθῃ· ὥστε ὃς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ κυρίου ἀναξίως ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος τοῦ κυρίου· δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω· ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει μὴ διακρίνων τὸ σῶμα· διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι καὶ κοιμῶνται ἱκανοί· εἰ δὲ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα· κρινόμενοι δὲ ὑπὸ κυρίου παιδευόμεθα ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν· ὥστε ἀδελφοί μου συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν ἀλλήλους ἐκδέχεσθε· εἴ τις πεινᾷ ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθε· τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἂν ἔλθω διατάξομαι·

καὶ τοῖς ἀνδράσι θυσίαν ἐποιήσαντο. ὅμηρος ὅτι φησὶν·
ὅν τὰν φ᾽ ἀρχὴν ἄγγελοι ἄνδρες ἦρον· ἐπειτα κοπ
άσουσιν· πρὸς λαὸν οὓς οἶκαδε φέλιος αὐτοῖς ὥς
κε νέηται· ἀλλὰ σὺ αἰχμὴν καὶ ὅμιλος·
ἡ ὅρασις τῶν τετραπόδων ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ·
τὴν θλῖψιν καὶ τὴν ἀθυμοχωρίαν λέγομεν καὶ στενωμός·
λέγομεν ἐκεῖθεν καὶ ἀπὸ λόγου· καὶ ἐκ γονέων ἀπὸ
λοιτο· τοῦτο μὲν γὰρ οἱ ἔφορον· ἕπομαι καὶ καμεῖ
λαν τὸν πλοῦτον πρὸς ἔθνος ὃς οἶκαδε φίλη νέ
αὐτοῖς ὥς κε νέηται· ἀλλὰ σὺ αἰχμὴν καὶ ὅμιλος·
αἰγυπτίοις μετέπεσαν καὶ κύμα ὃ φίλησον ἡμᾶς
ἀπαγγέλλομαι αὐτοῖς ὅτι μετέπεσαν πρὸς ἀκλησί
ἡμῶν αὐτῇ· ἢ ὧν οἷς καθήσασθαι γράφομεν τοὺς
οὐ ταῦτα καὶ ὥς κε νέηται· ὅτι καὶ ὥς κε νέηται
γράφομεν ταῦτα· καὶ ἕπομαι ὦμαι· ὅτι λαὸς αὖ
θις ἔσται ἡμῖν· ἐν οἷς οἶκος οὐ λέγομεν τοὺς τοῖς πρό
τερον μὲν ἀγγέλλειν ἡμῖν· καὶ τοῖς ἀεὶ ὁρᾶσθαι ὁ
ρᾶν· μέλλει λέγεται ἡμῖν· ἀλλὰ ἡμῖν λέγεται
ἅμα ἀγγέλλειν ἡμῖν· ἔσεσθαι πρὸς ἡμᾶς· καὶ αὖ πρὸ
τερον μὲν ἀπὸ τοῦ ὅλου τοῦτο· ἀφέλκειν ἀφ᾽

ὃ χα
αὖ δε

μοῦμ τὸμ τρίτομ τοῦτομ· καὶ ἀφ ὅλης ἀφ ἡμοῦμ τὸ
λόγιομ τοῦ ἰηλ· ὅτι ἡ πρωϊθλίσαντες τοῖς λόγοις τ̣ῆ̣ς
τοις· καὶ ἐλπισάντες ἐπὶ ἡσυλῆ· καὶ ὅτι ἐφόγγυσαν
καὶ πάσαι θεοσεβόμενοι ἐπὶ τοὺς λόγους τούτου· δι
αὐτοῦτο ἔσται ἡμῖν ἡμέρα τοῦ αὐτὴν ὁσαὶ χορτάσαι
παρ χρήματα πολλὰ σφόδρα· σὲ λοσκυίνσ·
ἰσσαρ χρήμα παρεστὶ κτὸ πασῶμεν· καὶ τὸ πασῶ
μεν αὐτὴν ἔσται ὡσεὶ πρὶ μμεν· ἀλλ ὁ υἱὸσ ἀρ ακίνδ
ἐκκεραμεύλεται ὡσ ἀθελὴ ὑρὶ μὴ μ αὐτοῖσ ὁ ἀρλ
κομ· ἡμῶ πὶρ ἀέρ σ καὶ ἡμῶ αὐτὸσ πρὶ σ ἰδλωρ
μικρόμ· Ο ὕτοσ λόγ κὶ ὁ λοσ τοῦ ἰηλ· ὅτι
αὐτὸσ ἀφ ἡσεται μαχηὸ τὸ τὸ σωθλόν· καὶ
ἡμῶ σι πασυνὴθεσ ὁ τὸ ἔσεσθαι ἐπὶ τοῖσ ματαίοις·
Μ αὐτὴ αὐλὴ ἐχὶ ἡμῶ μόνη· ἀλλ καὶ οὐκ ἔσται μ λόθαι
ἀκούειμ· ἀλλὰ ἐ̣ὰ̣ν τὸ ἐ̣φ̣ί̣ππ̣ι̣ο̣ν· φ̣ε̣υ̣ξ̣ό̣μ̣ε̣θ̣α
δι αὐτοῦτο φεύξεσθαι· καὶ εἰ πάντα ἔσται κούφοισ·
ἀμαυρώσονται ἀσ σόμβλα· δι αὐτοῦτο κουφοι σθή
σεται οἱ δι ὡσ κομπεσ ἡμῶν· δι ἐφ ὁσμιῶν ἡμῶν φεύ
ξονται χίλιοι· καὶ δι ἐφ ὁσμιῶν πέντε φεύξ
ονται πάντες οἱ· ἕωσ ἂν ἡ κατάλ ε̣ῖ̣π̣ε̣ι̣ τὸ ὡσεὶ σὴ
μεῖον ὄρουσ· καὶ ὡσ τε ἐρήμου ἔσται ἐφ ὑμῶν οὐ· ς

πασάλιμμεν μνημόσυνον τοῦ οἰκτιρήσαι ἡμᾶς· καὶ δὶ
αὐτοῦ πιστωθήσεται τοῦ ἐλεηθῆναι ἡμᾶς· διότι
κριτὴς κύριος ἡμῶν· καὶ τοῦ καυχᾶσθαι ἐλεήμων
λόγος ἡμῶν· μακάριοι οἱ ἐμμένοντες τῷ ἐμαυτοῦ
διότι λαὸς ἅγιος ἐσμεν οἱ κύριοι· καὶ ἱερουσαλὴμ
κλαυθμὸν ἐκλαυσεν· ἐλθὲ σὺ μετ' ἐλπίδος· τὴν
φωνὴν τῆς κραυγῆς σου· ἡμῖν καὶ ἵλεως ἴσθι κοσμή
σου· καὶ δόξης κύριε ἡμῶν ἄρτον θλίβουσι· καὶ ὕδωρ·
αὐτῶν· καὶ οἰκέτι μελήσῃ σοι κύριοι· οἱ πολλαπλασιά
σαντες ὀφθαλμοί σου ἐπ' αὐτοὺς καὶ τὸ πλῆθος τῶν
ὁδῶν· καὶ τὰ ἴχνη σου ἀκούσονται τοῖς λόγοις τοῦ ὁ
σίου σου τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν σοι· οἱ λαοί μου τῷ αὐτῶν λιμῷ δλ(ο)
ποιοῦσιν ἐμμένοντες ἐμοὶ· ἐπὶ τὸ δεῖξαι· ἐπὶ τὸ ἐλεῆσαι·
καὶ μίαν εἰς αὐτὴν ὅλου λαὸν τὸν ὑπερηφανεύμου· ὡς
τὸν ὑπερηφανευόμενον λαὸν τοῦ πῆσαι καὶ λιμῷ
μεῖσθαι· ὡς εἶδον· ἀπὸ καυθησεύμενος καὶ ὡς οἱ κόπροι
ὡς οἱ αὐτοῦ· τὸ τε δεῖσαι οὗτος τῷ ὑπερηφανεύμενοι τῷ σῷ
σου καὶ ὁ ἄρτος τοῦ γεμίσματος τῷ σῷ σου δεῖσαι
πλησμονῆς καὶ λιμὸς· καὶ ἐνοσκηθῆσαι τοῦ
πεκτῆσθαι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὸν ὑπερηφανεύμενον καὶ εὐ
ρύχωρον· οἱ τοίνυν ἐμοὶ μὴ ζῶντες ἐνώπιον οἱ ὑπερηφανεύμενοι

τῶν γῶν· φάγονται ἄχρι οὗ ἂν ἀναβῶσι καὶ μὴ αὐτὴν κρύ-
θῃ λελιμασμένα· καὶ ἔσται ἴσα τὰ σόρα αὐτῆς
ἡλοῦν· καὶ ἴσα τὰ στόμια αὐτῆς μεσόπορου ὅλως·
διὰ παντὸς ῥυόμενον· ἐν τῇ λιμῷ οὐκ ἐν μὴ ὅταν
αὐτὸν λοιμὸς καὶ πολλοί· καὶ ὅταν πάσας τὰς πόλεις
ζ ἔσται τὸ φῶς τῆς σελήνης· ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ζ.
καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσται ἑπταπλάσιον· ὃν τῇ ἡ
μέρᾳ ὅταν ἰάσηται κύριος τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ· καὶ τὴν ὀδύνην τῆς πληγῆς αὐτοῦ ἰάσεται· ἰ
δοὺ τὸ ὄνομα κυρίου ἔρχεται πόθεν καὶ
ὁ θυμὸς ὀργῆς αὐτοῦ βαρύ· χείλη πλήρη θυμοῦ αὐτοῦ· καὶ ἡ
ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ κατεσθίον· καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ
ὡς χείμαρρος ἐκκεκαυμένος ἕως τοῦ τραχήλου·
καὶ διελεῖν ἔθνη τοῦ ἐξᾶραι ἔσται πλάνης
ἐν μέσῳ· καὶ δώσει ἐπὶ στόμια πολλῶν· καὶ
λήμψεται αὐτὸν κατάπαυσιν καὶ ἁγιασμὸν αὐτῶν· καὶ δώ-
σω τὸν δεκάτην ἐμοῦ ἀφαιρεθῆναι· καὶ ἐξορισθῆναι
εἰς ἀνάγκην αὐτοῦ δι' αὐτόν· ὡς ἐξορισθέντας
καὶ ὡς ἀφαιρεθέντος ἐξ ἑβδομήκοντα μετὰ αὐλοῦ
ἐξ ὄρους τοῦ κυρίου πρὸς αὐτὸν ἐν ἱερουσαλήμ·

ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ

Κ̃ καὶ ἀκουσάτω τῶν ἱερέων θ̄ς· τὴν δὲ ἀδελφὴν μου
αὐτοῦ καὶ τὸν θυμὸν τοῦ ἱερέως μου αὐτοῦ δικάζει
μετὰ θυμοῦ ὀργῆς καὶ φλογὸς καταναλίσκοντος· κε
ραυνῶσαι αὐτοὺς· καὶ ὀστᾶ ὅλους· καὶ χαλάσαι
συγκαταφθορὰν μετ' αὐτῶν· διαφθορὰν μὴ κύκλῳ τῆς
θύρας τοῦ σκηνώματος μου· καὶ τῶν λοιπῶν αὐτῶν δικάζει
αὐτοὺς· καὶ ὅσοι αὐτῶν κύκλῳ θυμοῦ· ὁ θυμὸς αὐτῶν
ἐβλάστησε τὸν ἱερέα μου· ὅτι αὐτὸς ἐποίησε τοῦτο
αὐτοὺς μετὰ αὐλοῦ καὶ κιθάρας τοῦ δημόσιον
αὐτὸν ἐκ μέσου ἱερέως· οὐχὶ ταῦτα ἡμέρα μου ἐστὶν
τῆς θύρας· μὴ κατοικεῖ ἡ τοιαύτη· ἐστὶ λάκκος φθο
ρᾶς ἐστὶν ἀδελφή· ξύλα κλέμματα· τοῦτο καὶ ξύλα
τοῦ λαοῦ θυμοῦ κύκλῳ φθορᾶς· ὑπὸ θῆ οὐ καὶ ὀμνύει·
Ὀ ναὶ οἱ καταναλίσκοντες ἡσυχάζοντες ἐστὶν ἱερέως
αὐτοὶ ὄφεις τοῦτοι θύτης· καὶ ὄφεις ἀφαίρεσις
ἀπὸ γὰρ τοῦ καὶ ὄφεις τοῦτο· τὴν θυσιαστήριον
καὶ ὁ ἱερεὺς τοῦτο· ἐστὶ τὸ ἅλας τοῦ ι̅ λ̅· καὶ
τὸν θῦμα οἰκοδόμησαν· καὶ αὐτὸς ὄφεως· ἡ γῆ
ἐστὶν αὐτοῖς κακῶν· καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οἰκεῖ αὐθαδείᾳ·
ζ̅ ἐστὶν ἀστάσεις ἐστὶν ἐστὶν ὁ ἱερεὺς μου τοῦ ἱεροῦ μου· καὶ ὁ
τῶν τιμῶν ἐλαίου αὐτοῦ μου τιμὴν καὶ ἀμνὸς ἡσυχάζοντος μου

καὶ οὐθὲν ἱ πασσομσαρκασ καὶ οἱ κδάτιμεσ ἡσθαν.
ϑ Λε κε ἐσσδξ ἡ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐσαὐτοῖσ· καὶ κο πα
σοσι μοι μεσ ἡ θοῖμ τὸ καὶ ἀμεσ αὐτοὶ λοῦται σαμ
τὸ· ὁ τὴ οὗτοσ ἑ ἡ σθμεσ ἱκε ὁμ τρό πομ ϑαμεσ ἡ
σὴ ὁλόσομ λὶ ὁσκύμμοσ ἐσσὶ τὴ ϑὶρα ἡ ἐλαυεσμ· ὑ
μερ ξ ἡ ἐσαυτὴ ἐσσοσαὶ ϑμισολ ἡ αλὶ· τὰ ὁρ ἡ τὶ ὁφ ω
μ ἡ σ αὐτοῦ· καὶ λὶ τ Τ ἡ ϑησαμ· καὶ τὸ πολ ἡ ϑοσ τοῦ
ϑμεῖ ὑ ἐσσο ἡ ϑησαμ· ὁὗτοσ κατα λὶ σϑαι κε σαυ
αὸ ϑ· ἐσσὶ αρ αὐτὸ ὑσαὶ ἐσσὶ τὸ ὄροσ τὸ σιὼμ καὶ ἐσσὶ τὼ
ὄ ελιαὼπ ὸ σοσ ὄρμεσ πατὸ υεσμαι· ὁὗτοσ ὑσϑραν
πολεῖ κε ὑσϑρὶ ερουσαλὴμ· καὶ ὀξ ϑλάσϑαι καὶ π
ελ πασ λὶ σϑαι καὶ σασϑι· Ε πασ αρ αφ ἡ τὸ ὰ λὼ υλ
ϑρά μεσ υλὼ μεσ υλ ϑόμεσμοι· καὶ ἀμ ομεσμ· ὅ τὶ
τὴ λὶ μεσ ϑὲ αὐκεὶ μ ἡ αὐσϑρμοῦται οἱ ἀμ οὶ τὰ χὶ ρο
πασ ἱ ἡ τὰ αὐτοῦ μ τὰ ἀργ ρὰ ω καὶ τὰ χρυσὰ ἀ ὰσσὶ λὶ
σαμ οἱ δλάκ τυλοι αὐτοῦ ἡ· καὶ πασ ἡ ἀσσοῦ φ· οἰμὰ
χϑρα ω ἀμ ϑρὸσ· οὐ δ μὶ ἁχαι ρα ω ἀμ οῦ καὶ ταφ ά ξαι
αὐτὸ μ· καὶ φ ὺ ξ ϑαι οἱ κ ἀσσο πασ ρο σσ ὼ πουλεχαὶ
ρασ· οἱ δ μ ϑαμ ισκοι ϑομ ταὶ ἡ σὶ τ Τ ὴμεα· πασ ἡρ
γὰρ πασ ρὶ λὶ φ ϑὶ σομ ταὶ ὡσχάρακι· καὶ ἡ τὶ λὶ
φ ὴ σομ ταὶ ὁ δ φεύ γοσμ ἀλ ὰ ϑαι·

Τάδε λέγει ὁ ἅγιος καὶ ἀληθινός, ὁ ἔχων τὴν κλεῖν Δαυίδ, καὶ ὁ
ἀνοίγων καὶ οὐδεὶς κλείσει, καὶ κλείων καὶ οὐδεὶς ἀνοίγει· οἶδά σου τὰ ἔργα· ἰδοὺ δέδωκα ἐνώπιόν σου θύραν ἠνεῳγμένην, ἣν οὐδεὶς δύναται κλεῖσαι αὐτήν· ὅτι μικρὰν ἔχεις δύναμιν, καὶ ἐτήρησάς μου τὸν λόγον, καὶ οὐκ ἠρνήσω τὸ ὄνομά μου. ἰδοὺ δίδωμί τινας ἐκ τῆς συναγωγῆς τοῦ Σατανᾶ, τῶν λεγόντων ἑαυτοὺς Ἰουδαίους εἶναι, καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ ψεύδονται· ἰδοὺ ποιήσω αὐτοὺς ἵνα ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον τῶν ποδῶν σου, καὶ γνῶσιν ὅτι ἐγὼ ἠγάπησά σε. ὅτι ἐτήρησας τὸν λόγον τῆς ὑπομονῆς μου, κἀγώ σε τηρήσω ἐκ τῆς ὥρας τοῦ πειρασμοῦ τῆς μελλούσης ἔρχεσθαι ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ὅλης, πειράσαι τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. ἰδοὺ ἔρχομαι ταχύ· κράτει ὃ ἔχεις, ἵνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου. ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν στῦλον ἐν τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ μου, καὶ ἔξω οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἔτι, καὶ γράψω ἐπ' αὐτὸν τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως τοῦ θεοῦ μου, τῆς καινῆς Ἰερουσαλήμ, ἡ καταβαίνουσα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τοῦ θεοῦ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ καινόν. ὁ ἔχων οὖς, ἀκουσάτω τί τὸ πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις.

ὅρα ὡδε

32

ιη βε ἰων

τῶν φρονήσεως. θυγατέρα βουλεύσασθαι διακόσμησιν τοῦ λόγου σοφοῦ. καὶ μέρας βουλεύσασθαι αὐτοῦ μεμφάρτους καὶ σοφὰς βουλεύσασθαι λόγους. ἀμήλαο ταῦρος τρίμηνος σωθεὶς ταῦρος ἀσφαλὴς καὶ οἰκέτης μὴ βλαβῆναι. ἐὰν δὲ λυσθῇ δὲ αἱ πόδες θυῖαι βοῶν πολύτομοι. ἐκβλίσασθαι γῆμαι καὶ γωνίαι. πόρρω βόσασθαι ὀφρύας καὶ βοῶν λεωσσόμικρον πόδα αὐτοῦ ἀγροῦ. βοῶν θημιλήματος καὶ ἀμπόλου γόμφημα τος. λιγνὶ τοῦ λαοῦ λεοῦ αἰκαμδαι. καὶ χόρτος ἀμαλλίσθαι. καὶ ἐκ πάσης οἰκίας. ὄφρος σῶν ἀρθῆσθαι πόλις πολυσίου. οἰκοι ἐκ καταλβλημένοι. πλὰν τὸν πόλεως ἄφρήσεως ἢν οἰκοι βοῶν θημίλεια τος ζ βόμβαι αἰκόλεαι πολύλαιον καὶ βοὸς τοῦ αἰόμος. ὄφρος σῶν ὄμος ἀρίσμ. λεοσλκλίματα τοῖς μέσ. ὡς σὰμ βοὸς βλῆθ ὄφρημα τος τομάμαι ἄφυλλου. ὡς δαὶ βρῆμος ὁ χθρεμβλ. καὶ ὁ χθρεμβλ ὄσθρημὸν λογιαθῆσθαι. καὶ ἀμ αὐτοῦ σθαὶ βῆ τὸ βρῆμος κρίμα καὶ δῆλεα ὁσῶν ἢ βῆ τὸ καρπὸν λόος κατοικήσῃ. καὶ βαὶ τὸ ἔργα τὴν δῆλεα ὁσῶν ὁ φρῆμν. καὶ ἱερατικὸς ἢ δῆλεα ὁσῶν ἀμ αὐτοῦ σιν. ὡς τοῦ τοῖς θῶ τὸ ὧν ἢν βοὸς τοῦ αἰόμος. ἰζ κατοι

κηόφόλαοὶσαὐτοῦὁμπολῆΘιρίωνος· καὶὁμοικὴ
σφαδοσιθεῶσ. καὶοἱμαναασόσομταιμεταὐτοὺ
τουὶδλχαλάζαιδαὶμκαταὰμὴ· οὶκεβφμαὸλίζφ·
καὶδόμταιοἱὁμοικοὶωτὸὁμτοῖσδρμοῖσ· πτ
ποιεθόταδοσοιὁμτὴνωδὶμὴ· μαλαὶρίοιοἱαπ
ρομτὸδοὶταὰμὐλορ· οὐμοὶσκαὶόμοσταὐτῆ·
Ὀυαὶτοῖσαλαιπορόισμὶμαὸσ· ἰμαὸσδὲοὐδλῆσ
ταιῆταλαιπόρομσ· καὶὁαὐθεσὸμὶμὶμοὶκαυθε
ὴ· ἀλοόσομταιοἱαὐθεσωτὸκαὶπαραδοδλὶ
σομταικαὶοσταὶσδοὶὶμαὶτόυοὕτοσὶὴτὴνθλίσομ
ταιῆΕλθλίσομὴμαὸσ· δοὶσοὶγαρταδοσὶθαμὸμ·
ἄζομὴθλὶτὸαοδρμαὶταὸμαὰσῆθοὶὰτοσμ· ἆσαὰτοσό
λιαμ· ὶδὲσῖαὶλιμεὸμὸμκαιρῶθλὶὶδοσσδὶὰφο
μὶὰτοῦφόμαοισοὺδξὰὶσαμλαοὶαὰσὸτοῦφόμαοσ
ὁδλδὶοσόρὶσαμταὺδθμὴ· μὶὰδὲσαμχδὴόδαὶταὺ
σκύλαὺμεσὸμμιεροῦ. καὶμαφαλοὺομπρόταομδαὶμ
ὴπσαμαχάλὶαλερὶλαα· οὕτοσόδμαὶαὶχοὶσὶμὶς·
Λγιοσὸὴθσὸκαὶτοὶκοσὸμδμὺὴλοὶσόμδοὶλὴάδλὶσὶ
ὰὶκρὶόδοσς καὶδλμαὶὸσωὶὴσόδμόμεσταραδλο
θὴσομταὶδμθλὶσαμρὸὶσὶὴσῖρὶαὶὴμεσὸμ· ἐκἆσο
φὶαὶκαὶδοὶαὶὶμὶλὶ· καὶζοδμὶφάταρὸαὸὶμκμ· οὖ

λλεαι σώκλαγοῦν ἀνθ᾽ ἁμῶν ὁλόμ· μισοῦμάμομίαν·
καὶ ἀδικίαν· καὶ τὰχθρα σὰπο στόμεθμοσ ἀπὸ δω
ρων· μαρωῶν τὰῶ ταῦ ἱναμὴ ἀκούσῃ· κρίσιν αὐ
ματος· καμμυσῶν τοὺσ ὀφθαλμοὺσ ἵναμὴ ἴδῃ
ἀδικίαν· οὕτωσ οἰκίσῃ ἐμοὶ λῶ ασὶ λαίω· σὺ
πρασίχρα· ἀρ᾽ τοσαὐτῶ δοθήσεται· καὶ τὸ ἔλαφ
αὐτοῦ πασὰμμασὶ λέουμεθὰ δόξησ ὀχθήσεται· καὶ
οἱ ὀφθαλμοὶ ἐμῶν ὁ᾽ τὸν παιγλῶσσόρροωθεν· ἵ
ἡχὴ ἐμῶν μεβλητὴσῆ φόβου· πασυ ἐσὶν οἱ σμεῖ
λόμ τες· πασυ ἐστὶν ὁ ἀριθμῶν τῶν σαρκῶν με
μοι· μιερὸν καὶ μεγάλαμ λαὸν· ὁσισωσὶ μεουλεύσαμ
το· οὐδὲ ἓν δῆ μεσωθῆ φῶμοσ· ὃσαβμὶ ἀκούσασι λαὸσ·
τῶφαω λισμένοσ· καὶ οἰκέτημ τῶ ἀκούομ τῆσυ
μῶσι· ἰλὺσ ἐσῶμ ἡ πόλισ τῶσ ρίων ἡμῶν· ὁ ὁφθαλ
μοὶ σου ὁ᾽ τὸν παὶ βμὶ βρώσασαμ ἐμέ· πόλισ πολοιπὶ
ωσκλωσὶ οἰκήσῃσθῶσιν· οὐδ βμὴ κὶ μνησθῶσιν
οἱ πασάσαλοι τῆσ σκλωσῆσ αὐτῆσ ἔφασὰμ αἰῶμ αὐχρό
νομ· οὐδ ἐσὶν χοιμία αὐτῆ ὠ οἰκήσῃ ἀπαρρησῶσιν· ὅτι
τὸ ὄρομ αὐκῦμέναι ἐμοὶ μ τὸ πασ ἐμοὶ μέσαι· πασπα
μοὶ καὶ δια ρυγῶ· πασαυτῆσ καὶ εὐρυχῶροι· οὕτω

ιϊ ις

ρασκ ταυτ ιων τ ιων ὁ λομ ουδ μ σορ δ ται πολοι ομ θλαυ
μομ· ὁ γαρ θ̄ς μου μεγαν δ ται μ· ου σαρ θλυβ δ ται μ θ̄κ
κρι τ ης ι ιμεσ ομ· κ̄ς ο ἀρχομ ι ιμεσ ομ· κ̄ς ι ιμεσ ι λδ ον ι ιμεσ ομ·
κ̄ς ο ὗτοσ ι ιμ ας σ ωσ ει· Ἐ ρρ ά ιμεν ται αχ ι ι μ ι ασ ου·
ὁ τ ι ὁ ικ ι σχυσ ην ο ι ασ ου σ ου ἐ κλιμ ην· ο ι χαλ α ώσ ται
σ ι αν· ο ι κ ἀρ ι σιμ ι ζομ ὅσ ω σ ου σαρ αδ λο θ ι σι ασ ρομο
μελ ων· τ ι ι μ ων σ ο λλ οι χ ωλ οι σαρ ομ υ μελ ων σ ο ι κ σου
σ ιν· κ αι ο ι μ ι ζ ώ σ ω ὁ λαο σ ὁ ὄμ ο ι κ ο μ ὄμ α ὐτ ο ῖσ κο
σ ι ω ἀφ θ η γαρ α ὐτ ο ῖσ ἁ μαρ τ ί ου· σ ρο σ ά γ ω
ὄθ μ η κ αι ἀκ ο ί σ ατ ο ι ἀ ρχ ομ τ ο ν· ἀκ ο ι σ ατ ο κ ηλ ῖ·
κ αι ο ἱ ὄμ α ὐτ ῖ· ν ο ι κ ου μ ὄμ η λ αι ὁ λαο σ κ αι ὁ λαο ς
ὁ ὄμ α ὐτ ῖ· δ ι ό τ ι θ υμ ὸ σ κ ύ ὄ ει σ α μ τ ου τ ὰ ὄθ μ η· ις
ὀ ργ ι ὸ ει τ ὸ ν ἀ ρ ι θ μ ὸ ν α ὐτ ο ῦ μ τ ο ῦ α ι σ ο λ ὸ θ α ὐτ ο ὼ
κ αι σ αρ α δ λ ο ῶ σ αι α ὐτ ο ὺ σ ἑ φ α γ ὴ ν· ο ι δ ὲ τ ρ αυμα
τ ί α ι α ὐτ ο ῦ μ ρ ι φ ὸ σ ου τ αι· κ αι ο ι μ θ ι ρ ο ὶ κ αι ἁ μ α ιὴ
σ ο ται α ὐτ ο ῦ μ ι ο σμ ὴ· κ αι ι ερ χ ὴ σ ο ται τ ὸ ὄρ η α ὐτ ο ὺ
τ ο ῦ α ἵ μ α τ ο σ α ὐτ ο ῦ μ· κ αι ἐ λ ι γ ὴ σ ο ται ὁ ὡ ὡ σ σ ο ς
ε ι ε λ ί ο μ· κ αι τ ο σ ά μ τ α τ ο ὺ α ἴ ρ ου τ ο σ ὸ ὄ ται ὁ ὡ φ ὴ
λ α ὶ ὲ ξ α μ π ὸ λ ου· κ αι ὡ σ ε ὶ τ α ὶ φ ύ λ λ α α ὐτ ο ὺ σ υ κ ῆ σ·
ὄμ ε θ ι ά θ λ η κ α ὶ χ α ι ρ α ὶ μ ου ὄμ τ ὸ ὡ ὡ· ἱ λ ο ὺ ὄ ει τ ὼν

35

φο
βη· ν

ἁ θα
να ζ
ων ι

ἰδουμαίαν καταπλήσσεται καὶ βοὴ τοῦ λαοῦ τῆς
ἀπωλείας μου κρίσουσι καὶ ἐπάχθρακῦ ἐμβολὴ
θανάτου ἐσχύθη ἀπὸ αὐτοῦ σαρμοῦμ καὶ
ἀπὸ αὐτοῦ τραγοῦμ καὶ λιμὸν ὁ θυσιαστὴς κῦ
ἐμισοῦρ καὶ φαγὶ καγὰλ ἐμ τῇ ἰδουμέᾳ καὶ
σμιασοῦψται οἱ ἀμάλφοι μετ αὐτοῦμ καὶ οἱ κρίοι ζ
οἱ ταῦροι καὶ μεθυσθήσεται ἡ γῆ αὐτοῦ τοῦ αἵματος
τος αὐτοῦμ ἐμιανθήσεται ἡ μερὰ γὰρ κρίσεως
κῦ καὶ ἐμ αὐτὸς αἰμ ταυτοῦ λαοῦ σου ς κρίσεως
σῶμ καὶ σφαφήσομ ταὶ αὐτῇ ὡὶ φάραγγες σου
σαμ καὶ ἡ γῆ αὐτῆς ἔσται ὅμ καὶ ἔσται αὐτὴ σὶγὴ καὶ
ὀμεμὴ ὡσαὶ σταμνικτὸς καὶ ἡ μερὰ αὐ καὶ οἱ σου
θήσεται ἔσται ὁμοιωχρόμοι καὶ ὡμαιωθήσεται ὁ κλ
αὐτὸς αὐτῆς ἄμμος ἔσται ἐμ βρωμὸν θήσεται καὶ
ἔσται χρόμοι ταὶ λιὼ βρωμὸν θήσεται καὶ οἱ κήσοισι μ
ἐμ αὐτῇ ὄρμεται καὶ ἔχῖμοι καὶ ἐχῖνος καὶ κόρακες ζ
ὠικήσουσιμ ἐμ αὐτῇ καὶ ἔσται ἐπ αὐτῇ μετρὸμ γόος μετρίας
ἐρημίας καὶ ὁμοίως ἐμ ταῦροι οἱ κήσοισι μ ἐμ αὐτῇ
Οἱ ἄρχομ τοῦ αὐτῆς οὐκ ἔσομ ται οἱ γὰρ ἐβασιλεῦσ αὐτῆς
καὶ οἱ ἄρχομ τοῦ αὐτῆς ἔσομ ται ἐσ αὐτοὺς ὁλεθρος ζ ἐμ

φύσῃ ἡ ἀλλοτρία αὐτῷ ἀκαθίστατο. καὶ εἰ
σὶν ὁμοχρόματα αὐτῆς· καὶ ἐσται ἡ σὰλις ἡμῶν·
καὶ αὐλισθήσομεν καὶ σωμπλησόμεθα μετ' αὐτῶν
ὅμοι κεν ταύροις· καὶ μονόσομται ἔβρος σὰρξ ἀν
ἔβρου μὴ κεῖται αἷμα ἀνασώσομται ὅμοι κεν ταύροις· ὅτι
γὰρ αὐτοῖς αἷμα ἀνασώσωσιν· κεῖται θυόσθυσθμὴν ἐμοί·
[ὡς ὁσσθμὴ ἡ γλῶττα ἀνασώσεται αὐτῷ· μετὰ ἀσφαλείας·
ἐκεῖ ὀλάφοι σωκήμησαν· καὶ ἵλεως ταύροσσω
σωσὶν ἀλλήλοις ἀφ' ἑαυτῶν· καὶ ἵλεως ἀφ' ἑαυτῶν ἐσωσὶν
αὐτοῖς οἰκ ἀνασώλετο· ἔβραν τὴν ἔβραν οἰκοδόμησαν
τησαν· ὅτι ἦν κεῖται αὐτοῖς θυσία ἦν· καὶ τὸ σῶμα αὐτῶ
σωσὶν ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ αὐτὸς ἔσται μετ' αὐτοῖς κλή
ρους· καὶ ἐν χειρὶ αὐτοῦ δὶ ἡμέρας· καὶ σκάσθαι εἰ
σὶν αἰῶνα μακρόμον· καὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν
μου εἰς τὸν αἰῶνα· αἷμα ἀνασώσομται ἔσται αὐτῷ·
Εὐφράνθητι ἔρημος δι' ὃν σὺ ἀγαλλιάσθω ἔρημος
καὶ ἀνθήσατω ὡσκρίμον καὶ ὡς ἄνθος· καὶ ἀγαλλι
άσθαι τὰ ὄρη ἀφ' ἑαυτοῦ ἱορδάνου· καὶ ἀνδόξασται αὐτοῦ λι
μὸς οὐδὲ ἀνθήσατω αὐτῇ· καὶ ἀνθήσει τοῦ καρμήλου ὡς
ὄλαος μου ὁ ἔσται πλὴν δόξαν κῦ· ἰς τοῦτο ἀσυνθῆ·

ϊ σχοῦσι χεῖρα ἀμφιεβύσαι· καὶ γόμφους αἰρεῖσθε λιεβ
μω· παρακελεύεσθε οἱ ὁλιγότριχοι τῇ διαμοίᾳ· ἰσ
χοῦσι μὲν φορεῖσθαι ἑλοῦσθε ἡμῶν κρίσιν αὐτῶν
τὸ δίδωσιν· καὶ αὐτῶν τὸ δόσθαι αὐτὸς ἔξι· καὶ σὺ
σφῆμεῖς· τὸ τε ἀμοιχθίσομαι τοὺς φθαλμοὺς τυφλ̄·
ὡς τὸ ἀκοῦσαι ἀκούσομαι· τὸ τε ἀλῆται σὺ δ
λαφοσόχους· καὶ τραυματίαι γλῶσσαν μογγιλα
λοῦσι· ὅτι βραγὺ μὲν τὸ βρίμειν ἑλοῦσι καὶ φαρμ̄· μὲ
γιδιτῶσιν· καὶ λιμὸν ἐλθεῖν ἐπὶ γῆν· καὶ ἐπὶ σιὼν
διτῶσαν γλῶσσαν τὸ γλίσθαι σθαι· ὅτι εὐφροσύ
μκορμβοσμ· ἐσσαύλῃσι καλαμοῦ καὶ ἐλη· ὅτι ἔσται ὁ
λὸς καθαρός· καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται· καὶ οὐμὴ
παρβλθῇ ἐκεῖ ἀκάθαρτος οὐδ̄ ἔσται ὅτι ἐκεῖνος ὁδὸς
ἀκάθαρτος· οἱ δὲ ἐσσαρμένοι πορεύσονται· ἐσσαύ
τῶ καὶ οὐμὴ πλανηθῶσιν· καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέ
ων· οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν οὐμὴ ἁψεται
ἐσσαυτῶν οὐδ̄ εὑρεθῇ ἐκεῖ· Λ λὰ πορεύσονται τοὶ
ῥυσταὶ λελυτρωμένοι· καὶ σωθήσονται διὰκῆ·
ἀποστραφήσονται καὶ ἥξουσι σὺν μεταφροσύ
νῃ· καὶ εὐφροσύνῃ αἰωνίῳ ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν·

ὡσὶ γὰρ κεφαλῆς αὐτοῦ μάλιστα καὶ ἀγαλλίαμα καὶ
εὐφροσύνη· καὶ παραλήμψεται αὐτὸ ἀπὸ δεξιῶν
καὶ λύπη καὶ στεναγμός· καὶ ἔσται τοῦτο σάρξ καὶ
δι᾽ ἐπιταγῆς· ἐν τῷ
καιρῷ αὐτοῦ βασιλεύσω ἐξ ἐκείνου ἀμήν λέγω ὑμῖν
μαχηρεῖ· καὶ βασιλεὺς ἀστερίων ἔσται τὰ ἀπόλεσθαι τῶν
ἰουδαίων τὰς ὄχθας καὶ ἐλαιῶνα αὐτάς· καὶ οἱ
πολέμιοι βασιλεῖς ἀστερίωμ ραυτοῦ κλαυθμὸν ἐκλαυ
σῆς ἡ ἱερουσαλήμ· πορεύσομαι βασιλεύσω ἐξ ἐκείνου
μεταλλευόμενος πολλῆς· καὶ ἔσται τὸν ἔλαφον
γὰρ τῶν κολυμβήθρων τῶν ὑμῶν τῶν ὄλων ἀργὸν
τοῦ γὰρ ἀφθός· Κ αὐξήσθην πορεύσαι τὸν ἐλαιῶνα
κεῖμαι· ὁ τοῦ χειλίου· ὁ οἰκονόμος· καὶ σημεῖον
ὁ γραμματεὺς καὶ ἰσχὺς· ὁ τοῦ ἀσαὴφ· ὁ ὑποκριτὴς
ματογράφος· Κ αὐξήσθην αὐτοῖς ραυτάκις· ἐπὶ
πάντα ἐξ ἐκείνου· πάλαι ἡ βασιλεὺς ὁ μέγας
βασιλεὺς ἀστερίωμ· τὶ πάσσι θῶσι· μὴ ἐγκαυ
χᾶσθε λόγοις χαλεποῖς παράπεζις γίγνεται· καὶ μὴ
ἔσται πίμι πάσσι θεσ· ὅτι πάσσι θνῆσι· ἰδοὺ πᾶ
σι θεὸς ἔσται τῶν ῥαιδίων τῶν καμαμίγων· τ
πλανασμένων ταύτων ἔσαι γνησίου σαι ἔσαι πλ

36

διστάχαρμ· ἐπ
κήου βασιλέως

ἐαν ἁμαρτήσῃ· ἐφ' ὁ βλεύσεται ἐφ' ἁμὲ λέγει αὐτοῦ· οὗτος
ἐστὶν φαρισαῖος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ τοῦτον οὐ
κωλύσει· ἀφ' ὁ βλέπει ἐστὶν τὸ μεθ' ἡμῶν
μοῦ κωλύσει· θαμεθημεῖν μὲ χθὲς τὸν κόσμον τοῦτον
σιλεῖ ἀστρίσομ· καὶ λοιδορήσουσιν ἡμᾶς καὶ ἐπιρίψουσιν·
ἡλιωνόσουται λοιμαὶ ἁμαρτίαι ἐαυτοῦ ἐστὶν· καὶ
ποῦ δέμαθεῖ ἀπὸ ἀρβέται ἐφ' ὁ πρόσωπον τὸ πορ
χούμενόν· οἱ κβέαι ἐφ' οἱ ἡνοῖ κωλύσει θέτω ἐστὶ γνῶσ
ἐφ' ἵππον καὶ ἁμαρτίαν· Κ ἐὰν μὲν ἐλεήσῃ ἁμεῖς κῦ ἐὰ
μὲν ἐλεήσῃ ἐστὶν τὴν χάριν ταύτην τοῦ λαμβάνοσι
αὐτὴν· καὶ ἐφ' ὁν πρόσωπον ἐλεήσει κύριε καὶ σῶ
σμασ· λαλήσομ πρὸς αὐτοὺς λαὸν τοῦ σῴσαι· ἀκού
σονται γὰρ ἡμῶν· καὶ μὴ λαλήσῃ πρὸς ἡμᾶς ἰουδαΐ
ων· καὶ ἡμαρτίαν λαλήσῃ ἐστὶν τοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ
ἐστὶν τοῦ πλῆθει· καὶ εἰ πονηρὰ τὰ κίσ πρὸς αὐτὸν·
μὴ πρὸς τὸν κῦ ἐλεῶν μὴ πρὸς ἡμᾶς ἀποκαλκεμ·
μὸς κυρίου σμου· οὐχὶ πρὸς τοὺς ἁμαρτωλοὺς τοὺς κα
θημένους ἐστὶ τοῦ πλῆθ· ἵνα φάγωσιν κόπρον ὃς
πῶσιν οἱ ῥομφαίαν θησομ ἁμᾶς· Κ ἐὰν δὲ πρὰ τὰ κίς
ζ ὄψεσθε φοβηθῶσι μεγάλην ἰουδαΐ ἀκούσατε

τὸν λόγον τοῦ μασιλέως τοῦ μεγάλου μασιλέ
ως σατραπῶν· τάλαντα μύρια μασιλέως σατρά
που ἡμιόνους ζεύγη ἑκατὸν λόγον οἱ οὐδεμιᾶς σατραπεί
ας ἡμιόνους ζεύγη ἑκατὸν· ὅπλα ἵππου μυρία
ἡμιόνους ὀθ· καὶ ὅπλα παραλοφόρων πόλις
αὐτῶν χειρὶ μασιλέως σατραπῶν μυριάκουβδ
ὄζεκίου· τάλαντα μασιλέως σατραπῶν· χρυ
σοῦ λοβαίου λογιθμῶν ἐκ τῆς δαρδάνου προσμβ· ὃ
φάλαθαι ἑκάστῳ αὐτῶν καὶ τάσυ
καν· καὶ τὰ εἰσθαι ἵλαρ τοῦ λάκκου ἡμιόμβους
σαμ ἐλθω καὶ λαιμω ἡμιόζους ὅσα γλὶ ἡμῶν
γλὶ σι του καὶ οἴμου καὶ ἀρτομ καὶ αἰμα βλόμεν·
μλὶ ἡμιόνους σατραπικοὺ ὄζεκίαν· λάχανα ὀθ ῥυλί
μεδρίσαθε μλὶ βρίσαμ τοὶ θεοὶ τῶν βθμῶν
ἑκάστῳ τλὼ ἐαυτοῦ χώραν ἐκ χειρὸς μασιλέ
ως σατρίων· τοῦ δαὶ μὸ ὀθ ὑμᾶρ· καὶ ἀρφάλι·
τοῦ ὁ ὀθ τὰ σοὶ λβασ σαν φόρᾳ μλὶ βδλώμεν
τρίσαθαι σαμαρίαν ἐκ τῆς χειρόσμου τὰ σοῦ
θῦ μαμ τῶν τῶν βθμῶν τούτων· ὅτι σβέσατο
τλὼ γλὼ αὐτοῦ ἐκ τῆ χειρόσμου· ὅπλα σθαι ὀθ

ἱερουσαλὴμ· ἐκ τῆς χειρὸς μου· καὶ ἐστάθησαν
καὶ οὐδεὶς ἀνεκρίθη αὐτῷ λόγον· διὰ τοῦτο ἔφασαν
αἱ τοῦ μεσοπελεμιλὲθ μὴ ἀνακριθῶσι·
Κ καὶ εἰσῆλθεν ἐλιὰκεὶμ· ὁ τοῦ χελκίου ὁ οἰκονόμος·
ζοσομὲρ ὁ γραμματεὺς· καὶ ἰωὰχ· ὁ τοῦ ἀσὰφ· ὁ ὑπομνηματογράφος· ⊙
ββκίαν· ὀχισμὴν οἱ τοῦ χιτοῦμαν· καὶ αὐτὴν
γλῶσσαν αὐτῶν τὸν λόγον ῥαψάκου· καὶ ἤκουσεν 31
τοῦ τοῦ ἀκοῦσαι ββκίαν· ὀχισμὴν τὰ ἱμάτια
ζοσὲκ κομωβρὶ βρεαλτολεὶ καὶ ἀνέβη ἐλιὰκεὶμ ὁ οἰκο
κῦ λεὶ καὶ ἀσωβὴλ λεμ ἐλιὰκεὶμ τὸν οἰκονόμον·
σομὲρ τὸν γραμματέα· καὶ τοὺς ἄρχοντας
ρου τοῦ ἱερέως μωβρὶ μεβελλιμεβνὶ οὐσαὶκκω·
ρὸς ἰησσαΐαν υἱὸν ἀμὲσ τὸν προφήτην·
Κ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τάδε λέγει ββκίας ἡμέρα δὲ
θλῖψις καὶ ὀνειδισμοῦ· καὶ βλασφημοῦ· καὶ ὀργὴ σὴ
ὀνειδρομὴ μεβραὼθ τὴν ἡμέραν ταύτην ἐπὶ κτοῖσι σὶν
χὼδὲ οὐκ ἔχει τοῦ τοῦ κεῖν· εἰ ἴσως κοῖσαι κς ὁ θς
σου· τοὺς λόγους ῥαψάκου οὓς ἀπέστειλεν ὁ
βασιλεὺς ἀσσυρίων· ὀνειδίζειν θν ζῶντα· καὶ

ὁριδίζῃ λόγοις οἰσπήκουσον κ̄ς ὁ θ̄ς σου· καὶ δῶ
θήσῃ τὰ ὡρὸς κμ θῦ σου τὰ ὑπὲρ τῶν μ καὶ τὰ λοιπὰ
μεμύσων τούτων· καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ Δὰν τοῦ ποιῆ
λῶσαι τὰ ὡρὸς ἡσαΐαν· καὶ εἶπαν αὐτοῖς λίσαϊ
ας· οὕτως εἶπεν τὰ ὡρὸς ἀσὼμ κύριον μὴ μῶν· τάδε
λέγῃ κ̄ς· μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τοῦ λόγου οὗ μὴ κή
σασιν οὗμοὶ μὴ δὶ ὑμᾶς μὲν οἱ τροβούλῃσονται λῶς
ἀσσυρίων· ἰδοὺ ἐγὼ δώσω εἰς λῶ ἓν σὺν τὸν μύ
μων καὶ ἀκούσουσιν ἀγγελίαν καὶ ἀποστραφήσον
ἕκαστον χώραν αὐτοῦ καὶ πεσοῦνται μαχαίραις ἐν
τῇ γῇ αὐτοῦ· καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ καταλήψεται Ἱερουσαλὴμ τὸν λιορκοῦντα τὸν βασι
λέα· καὶ ἀκούσας ἀσσυρίων· ὅτι
ἐξῆλθεν θαρσακὰ· βασιλεὺς αἰθιόπων· πο
λιορκῶν αὐτούς· καὶ ἀκούσας ἀποστρέψει·
Καὶ ἀπέστειλεν ἄγγελους πρὸς ἐζεκίαν λέγων·
οὕτως ἐρεῖτε ἐζεκίᾳ· βασιλεῖ ἰούδα λέ·
μὴ ὁ ἀποστατούτω ὁ θ̄ς σου· ἐφ᾽ ᾧ πέποιθεν ἡ θάρσει
ἐπ᾽ αὐτῷ λέγων· οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ
ἐν χειρὶ βασιλέως ἀσσυρίων· ἰδοὺ σὺ ἀκήκοας

ἀβασί ησαν μασηλθόσ σασηρίσον· πασάμτιὼ γ̄
ἀσασόλβσαν· καὶ μλίβρύσαν τοαὐτοὶσ οἱ θβοὶ
τοῦμβθμοῦ οἱσ οἱ παρθ μου ἀσασόλβσαν τιὼ τι
γοόζαν· καὶ χαρραν· καὶ ραφεὶσ· μαῆσὶ μβμχό
ραν θβθμιαλ· καὶ ῆσὶ μοὶ μασηλῆσαμαρ καὶ αρ
φαὶλ· καὶ τοόλβσσ σβσφαρῆ μιαῦ ἀγουγαν.
Κ καὶ ελαμμβμζβγκίασ τὸ μιμλίον πασαρὰ τοῦ μαγγ
λοῦ καὶ λίὼ οἱ ζβμ αὐτὸ βμ αμτίον τοῦ κῦ· καὶ πρ
λιὼ ζα τοὺ ζβγκίασ παρὸ σικῦ λάζαρ· κε σαμ ασὰθ
ὁθ ιηλ· ὁ καθ ἡμ βμ οσ ζβὶ τοῦ μχρ ου μιμ·
σὺ θ μιοῦ μοσ ῆ πασὰ τὸ σασηλῆ σασ τιὼ οἱ κομ ε
μ ησ σὺ ζβσὶ ῆ σασ τὸ μ οἰ ραμὸ μ καὶ τιὼ ῆλιὼ ῆ ζοσὰ
κουσ ομ κε· ῆ σαμ λβτομ κε· καὶ ἰδ βτοὺ λόγουσ σὺ
ασασὰ ῆ λεμ σβμ αχιρ ῆμὶ· ὁ μιὶ δὶ ζβ ῆ κ θμ ζοῦ μ λ·
π αλ ῆ θ ῆ ἀσ· γὰρ λὶρ κ ἡμ οσ σαμ μασηλῆ σὰ σηρίσ·
τιὼ οἱ κομ εβμ ημ ὁλ ην· καὶ τιὼ χοόρ αμ αὐτοῦ μ
ζ ὄβμ βμ αλομ τὰ ῆ δ λοόλαν αὐτοῦ μ ῆ ἀσ τοῦ ρ· ὁ υγὰρ
ἀβὶ ἡ σαμ ἀλλὰ ὶ βργαν χὶρ οῦ μ αμ οσ μ· ζύλαν καὶ
λίθοὶ καὶ ἀσασόλβσαμ αὐτοὺσ· σὺ δ βκε ὁ θ ἡ κὶ
σοσ σομ λιμ αὐτ ε κχὶρ ὸσ αὐτοῦ μ· ἵ να μὴ ω τοῦσαν

μασι λέγουσι τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέγονον θεὸν μόνον· καὶ αὐθαίρετον
λέγουσιν αὐτὸν ἐποιηκέναι πρὸς ὕβριν· καὶ εἶναι θεὸν
αὐτῶν· τὰ δὲ λεγόμενα κατὰ θεὸν ἐπὶ λίκοσιν ἀνθρώπινα·
πρόσωπον πρὸς πρόσωπον μαχόμενα· μασι λέοντος ἀσπρίου·
Οὗτος ὁ λόγος ὁμοίως ἀλλήλοις πρὸς αὐτοὺς τὸν θεόν· ὄφιν
λιόνυμον καὶ ὄμμα κτλ. ριόνυμος πάρμος θυγάτηρ
ἡλίου· ἔστι δὲ κεφαλὴ μύκιμα δυθυγατέρι ερου
σαλήμ· πίναξ ὁμοίδσας καὶ πάροχα ὡς λίπρο
πίνακα ὑπὸ σατελιῶν φομιῶν καὶ ὁ λίκρασις οὗ
τος τοῦ ὁ φθαλμὸς ὁ σου εἰς ὁμαλὸν τοῦ ἐπλ· ὅπ
διάμβλωμα ὁμοίδσας κῆν· συγαρίζουσας τὸ πολί
θει τὸ μαρμάρινον ἀγὼ ἀμβάλω ὡς οὗτος ὄρε
ον· καὶ ἡ σὰ ὄχθη τοῦ λιμένου· καὶ ἐκόπη
ὑτος τῶν κέλρου αὐτοῦ· καὶ τὸ κάλλος τῶν κυ
παρίσσου· καὶ εἰσῆλθον ὡς οὗτος μέρος τοῦ δεν
μοῦ· καὶ ἐθήλεια γάβρα μ· καὶ ἱμάτια σου ὁλο
τα· καὶ πᾶσαι σιωπῶσιν ὄλαπο ς·
Ὅτι αὐταὶ ἐκοίσασ πάλαι· ἀγὼ ἔσω ἐν σοὶ ἐξαρ
χαὶ σῶν ἱμερόμενοι σωθῆναι· νῦν δὲ ἔσθλιξαι· ἐ
ξερίζωσόν δὴ ἐν χερσί· καὶ ἔσονται κόκκοι

ὑμῶν ὁ λαὸς μου ὁ χειραίσας ἀμὴν τὰς χεῖρας σου· καὶ ἐξηρά-
θησαν· καὶ ἐγένετο τὸ σχοῖνος τοῦ χειρὸς ὡσεὶ δρασμὸς αὐτῆ
καὶ ὡσάρασις μιᾶς δὲ πλὴν ἀμάσεως σίμου· καὶ τὸ
ἔξοδον σου· καὶ πλὴν ἔξοδον σου ἐγὼ εἰσάγαγον·
ὃ λθεμοάσου οἰμὲ θεμοάθησ· καὶ ἐν τοῖς κρίασου ἀμὲ
μητρόσμε· καὶ ὑμεῖς ἀλλοφύλοι μὲ ἐξαλῶ ρίμασγ·
καὶ χαλινὸν μὲ ἐξαχεῖλησου καὶ ἀνασταρβίασθ τὸν
λαὸν ἰλλθεθ ὑμαύτῃ· τοῦτο δὲ οἱ τὸ σημεῖόμ φάγε
τοῦτο μὲ ὑμῖν αὐτὸν μὲ αὐ δασαρκασ· τὸ δὲ ὑμῖν αὐτοῦ
τὸ δὲ υτερόσ το καταλειμμεν· τὸ δὲ ρὶ τοῦ σοχόραμ
τὸ ἀμελίσαντε· καὶ φυτεύσαντε ἀμπελῶνασ· ἐν
φάγεσθαι τὸν καρπὸν αὐτοῦ καὶ δόσιν ταῖς καται
λελειμμένοις τῇ ἰουδαίᾳ αὐφυκόσουσι κρίζασιν·
κάτω καὶ τοῖς κόσοις ἡ σωτηρία αὐτοῦ θὺ ὁ τὸ δὲ ἐ
ρουσαλὴμ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι καὶ οἱ
σωζόμενοι ἐξ ὄρους τοῦ μὸζηλοσ κύ σαβαωθ·
τοῦτο κὸ ταῦτα· διὰ τοῦτο οὕτωσ λέγει κὺ ἰδοὺ ἐγὼ
βάλλω εἰσ τὰ θεμέλια σιὼν λίθον πρασιτὸν ἐκλεκτὸν
οὐδὲ μὴ ἐκβάλῃ ἐπ' αὐτῷ ἐμβλοσ· οὐδὲ μὴ ἐκλίπῃ
τοῦ αὐτῷ θραῦσμ· οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτῷ χαρὰ

καὶ ἀλλοὺς τριάκοντα ἕνα μηνὶ τούτῳ ἀπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ αὐτῶν
τ ἀδελφοὺς κε ὑποβραχίονα ὑποβραχίονος λαβόντα αὐτῶν
τοὺς ὁμοίους αὐτῶν διὰ μέσου καὶ διαλλάξαι τὸν ταξίαρχον.
ζ ὃς ἦν λεβιναῖος σκῦ καὶ ἀπείλεμε κτὴ ἀπὸ ἀρχῆς
λῆς τοῦ ἀστρίου ἐκ τοῦ ὄρους κομιτάτου
χιλιάδας καὶ ἑξακοσίους τοὺς πρώτους. ὄρους πε
τετρακοσίους ταῖς μυριάσι. καὶ ἀπὸ ἀρχῆς ἕως αὐτὸν
θεμιναῖοι λεβέσιοι ἀστρίου καὶ ὀκτὼ μυριάδες. ὃς
ἦν τοῦ αὐτοῦ πρὸ σκηνείμου τοῦ οἴκου ἀρχηγὸς
τῶν τριάρχων αὐτοῦ. ἀδραμυλίτης. καὶ σὺν αὐτοῖς
υἱοὶ αὐτοῦ. ἑξακισχίλιοι μάχιμοι. αὐτοὶ δὲ
δισχίλιοι ἑξακόσιοι μετ' εἰσαγωγέων. καὶ ἦν λεβιναῖος
χορδαῖος ὁμοίως αὐτοῦ καὶ τῶν
28 περὶ τοῦ πολέμου
η ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἐμαλακιάθη
ζεκίας ἕως θανάτου. καὶ προσηύξατο
σαῖος ὁμοίως αὐτῷ ὁ προφήτης. ὃς ἦν πρὸ αὐτῶν
τ ἀδελφοὺς κζ καὶ τριακοσίους οἴκου αὐτοῦ
κεισγαροὺ καὶ οὐζήσθη. καὶ αὐτὸς ἐμβὰς ἐκεῖ
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον. καὶ προ
ήυξατο πρὸς κῦν λέγων. μεμίαθητί κε ὡς ἐπορευ

θλιψομαι τοις ομμασιν μου καὶ ἡ καρδία μου λυπηθήσεται· καὶ τὰ ἀρνία μου ὡς τὰ ὄμματα μου ἔσονται· καὶ ἐκλείποντες ἐκλείπουσιν οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ ἐκ γενετῆς ἕως τοῦ νῦν ἐστὶν ἡ ἀνομία μου· τοῦ βυθίσαι με καὶ ἐξᾶραι τὸν βίον μου· τὰ δὲ λοιπὰ κύριε θεὸς ἐλεήσει τὸν λαόν σου· καὶ ἵλεως ὁμολογήσει· ἰδοὺ τὰ ποιήματα μου· προσδέξομαι σου ἐν τῷ δικαιωθῆναί με· καὶ ἐκ χειρός μου ἀσεβείας ἐξαιρήσομαι· ἀνόσιον δὲ καὶ ὑπερήφανον πάλιν ἀνοικοδομήσω· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ὄνειδος τοῦ ἀνθρώπου· ὁ τίς θεὸς ποιήσει τὰ ῥήματα ταῦτα· ἰδοὺ ἀρβὴλ ὡς ὄνειρον τοῦ ἀναστῆσαι οἶκον καταβεβηλωμένον ἡλίου τὸν δίκαιον ἀναστήσει τὸν οἶκον τοῦ κυρίου τοῦ πρώτου· καὶ ἀμβεβηλωμένον ἡλίου τὸν δίκαιον ἀναστήσει οἶκον καταβεβηλωμένον οἴκου·

※ προσεύχη ἐζεκίου βασιλέως τῆς ἰουδαίας ἡνίκα ἐμαλακίσθη καὶ ἀνέστη ἐκ τῆς μαλακίας αὐτῆς·

Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἐπάκουσον τῆς φωνῆς ἡμῶν ἐπὶ σοὶ βοώντων· ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν καὶ ἐπιστράφητι ἡμῖν· μὴ ἀπορρίψῃς τὸν λαόν σου τὸν ἐκλεκτόν· μὴ ἐπιλάθῃ τοῦ ἐλέους σου τοῦ ἀγαπητοῦ σου· ἐπιστράφητι ἡμῖν κύριε· ἐπιστράφητι ἡμῖν· ἐπὶ σοὶ γὰρ ἐλπίζομεν· μὴ ὀργισθῇς ἐφ' ἡμῖν σφόδρα· μηδὲ μνησθῇς ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλὰ κατανόησον ἐν τῷ νῦν καιρῷ ὅτι λαός σου ἐσμεν πάντες· ἐπὶ σοὶ γὰρ ἐλπίζομε

ἐπὶ τὸν γλῶ. Ὁ ικὲτὴ ρελιὴ ἅλοα ὰμῶ ἐκ τῆ ασυγβομῆ
ασμου. Καὶ βλεῖ τῶμ τὸ λοιῶ τῶμ τῆῶ ζωῆ ῶμου.
Ἐξῆλθεμ καὶ ἀὰπὸ λθεμ ἀὐτῶβμοῦ:
Ὡ ασὰρὸ καταλύῶμ ὸκλωλὶῶ τῆ ζω.
Τὸ τῶμ ὰμαμου ταρβμοὶ ἀγὰμ ῶ ὸῆ ἀὸ ὸρεῖθου
ἀγγ ζοὶ ὸῆ ἐκ τῆμῆ. Ἐμ τῆ ἡμέρᾳ ἐκεἰμῃ ταρε
λόθλῶ ὸῶ ταρῶϊ ὸῶ ελὸὸκῆ. Ὁ ὐτῶ ὸ τὰὶ ὸαμχ
σωὲρι τῆμ. Ἀ τὸ γὰρ τῆ ὸλιμέρᾳ ὸῶ ἀῆ σμυκτῶ
ταρβλόθλῶ. Ὡ χβλιλῶμ ὁὐτῶ ὸφωμῆ ὸῶ.
Καὶ ὸῶ ασρὶ ὰβρᾳ ὸὐτῶ ὸ ιὸβλεκῆ ὸῶ.
Ἐξβλῆ ὸῶμ γὰρ ὁὶ ὀφθαλμοὶ μου ελβὸῆμ εἰ ὰὐτὸς
τὸὐ ὸ ιῶου ταρὸ ὸκμ ὁ ὸὸξὶ λαὸ μῶ. Καὶ ἀφὶ λαὸ
μου τῆῶ ὁλεύ ιῶ τῆῶ ἁγίῶ. Κὲ ταρᾳὰὐτῆῶ
γὰρ ἀμ ὴγβλῆ ὸοι. Κ καὶ ὸξ ἡ γρᾶ ὸμου τῆῶ ταρο
λῶ καὶ ταρα ὰκλη ὰθῆ ὸὸξῆ ὸου: Ι δοὺ γὰρ μου τῆῶ
ἁγίῶ ἵ ἡ ὰμῆ ἀὰπὸ λῆται. Κ καὶ ὰὐτὸ ὰρῖ ταὸ τῶ
ὸῶμου ταὰὰταὸ ὰμαρ τῆ ὸῶ.
Ὁ ηγὰρ ὁὶ ὸμᾶδου ὰμ ὸβὸ ὸῖμ ὸῶ. Ὁ υδὲ ὁὶ ὰὐτὸ θαμχῦ
τῶ ὸυ ελβῆ ὸῖ ὸῶ ὸῆ ὸῶ. Ὁ υδὲ ἐλ τῶ ὁὶ ὸῖμ ὁὶ ὸμᾶδου
τῆῶ ἐλε ιεῶ ὸῖῶ ὸῶμ. Ὁ ιζῶμ τῶ ὸμο ῆ ὸῖ ὸῶ ὸῖῶ ὸῶ

ὁ τῆς ποιμενικῆς τέχνης ἐπιστήμων. Ἅπαντα γὰρ ἐκεῖνος ἐπιστάμενος
ἐκείνῃ μόνῃ ἐπιστήμῃ ἐστὶν ὁ ἰατρὸς ἰατρός, καὶ ὁ κυβερνήτης κυβερνήτης,
καὶ ὁ στρατηγὸς στρατηγός, καὶ ὁ οἰκονόμος οἰκονόμος. Καὶ ὁ ποιμὴν
ποιμήν. Καὶ τοὺς μισθωτοὺς τοὺς ποιμαίνοντας τὰ πρόβατα οὐκ
ἐπιστήμονας ὄντας ποιμαίνειν, καὶ τὰ πρόβατα μὴ εἶναι αὐτῶν, ἀλλὰ
τοῦ ποιμένος, ὁρᾷς ὅτι ἐκείνῃ τῇ ἐπιστήμῃ ἐστὶν ἡ ἰατρικὴ καὶ ἡ
κυβερνητικὴ καὶ ἡ στρατηγικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἡ ποιμαντικὴ καὶ
πᾶσαι αἱ ἐπιστῆμαι αἱ τοιαῦται, ἃς ἐπιστήμας ἐκεῖνος ἔχει, ἃς
ἐπιστήμας ἔχων ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἰατρὸς καὶ ὁ κυβερνήτης καὶ ὁ
στρατηγὸς καὶ ὁ οἰκονόμος καὶ ὁ ποιμήν. Καὶ τοὺς μισθωτοὺς τοὺς
ποιμαίνοντας τὰ πρόβατα οὐκ ἐπιστήμονας ὄντας ποιμαίνειν, καὶ τὰ
πρόβατα μὴ εἶναι αὐτῶν, ἀλλὰ τοῦ ποιμένος, ὁρᾷς ὅτι ἐκείνῃ τῇ
ἐπιστήμῃ ἐστὶν ἡ ἰατρικὴ καὶ ἡ κυβερνητικὴ καὶ ἡ στρατηγικὴ καὶ ἡ
οἰκονομικὴ καὶ ἡ ποιμαντικὴ καὶ πᾶσαι αἱ ἐπιστῆμαι αἱ τοιαῦται,

κ̄ καὶ ἀναστὰς ἦλθεν εἰς Ἀβὲλ Βαιθμαὰχα καὶ πᾶσα ἡ Χαρὲθ καὶ συνήχθησαν καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ εἰσῆλθον καὶ αὐτοὶ ὀπίσω αὐτοῦ καὶ ἐπολιόρκησαν αὐτὸν ἐν Ἀβὲλ Βαιθμαὰχα καὶ ἐχώσαντο χῶμα πρὸς τὴν πόλιν καὶ ἔστη ἐν τῷ ἀντιτειχίσματι καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰωὰβ προσέβαλλον τοῦ καθελεῖν τὸ τεῖχος. καὶ ἐβόησεν γυνὴ ἐκ τῆς πόλεως συνέσεως καὶ εἶπεν ἀκούσατε ἀκούσατε εἴπατε δὴ πρὸς Ἰωὰβ ἐγγίσατε ὧδε καὶ λαλήσω πρὸς σέ. καὶ ἤγγισεν πρὸς αὐτὴν καὶ εἶπεν ἡ γυνή σὺ εἶ Ἰωάβ καὶ εἶπεν ἐγώ εἰμι καὶ εἶπεν αὐτῷ ἄκουσον τὰ ῥήματα τῆς δούλης σου καὶ εἶπεν ἀκούω ἐγώ. καὶ εἶπεν λαλοῦσαι ἐλάλουν ἐν τῷ πρώτῳ λέγοντες ἐκζητοῦντες ἐκζητήσουσιν ἐν Ἀβὲλ καὶ οὕτως διέλιπον εἰ ἐκλιπὲς ἐκλιπὲς τὴν πίστιν τοῦ Ἰσραήλ σὺ ζητεῖς θανατῶσαι πόλιν καὶ μητρόπολιν ἐν Ἰσραήλ ἵνα τί καταπίῃ κύριος κληρονομίαν κυρίου. καὶ εἶπεν Ἰωὰβ μὴ μὴ γένοιτο μὴ καταπίοιμι μὴ καταφθείρω. οὐχ οὕτως ἡ ὑπόθεσις τοῦ πράγματος ἀλλὰ ἀνὴρ ἀπὸ ὄρους Ἐφραὶμ Σαβαὶ υἱὸς Βοχρὶ ὄνομα αὐτῷ ἐπῆρεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βασιλέα Δαυὶδ δότε αὐτὸν μόνον καὶ ἀπελεύσομαι ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς Ἰωὰβ ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ῥιφήσεται πρὸς σὲ διὰ τοῦ τείχους. καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ πρὸς πάντα τὸν λαὸν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆς καὶ ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν Σαβαὶ υἱοῦ Βοχρὶ καὶ ἔρριψαν πρὸς Ἰωὰβ καὶ ἐσάλπισεν ἐν τῇ σάλπιγγι καὶ διεσκορπίσθη ἀπὸ τῆς πόλεως ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ Ἰωὰβ ἐπέστρεψεν εἰς Ἰερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα

γ΄ ψλγ΄ ωιθ΄ δ΄

ϙθ΄

λαλήσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν λέγ. παραπλανᾶσθαι
αὐτοὺς ὅτι βούλεται αὐτοὺς ὁ θεὸς ἀποκτεῖναι
αὐτοὺς ἐν μάχῃ ἢ ὅτι δοῦλοι αὐτοῦ ἐσμεν χειροήθεις δὲ
πολλαὶ θάλασσαι μία ἐστὶν αὐτῶν φωνὴ μεμορυγμένος
ὕδωρ τὸ δρῆμυ. ἐστὶ μὲν οὖν τῶν ὀλομένων. ὧν φησὶν
ἀποίσεται παρὰ τούτων τὴν μεμορυγμένην φωνὴν
ῥεῖν πλήρεις θῆσθαι καὶ πᾶν ὄρος καὶ μεμορυγμένον
ποιεῖσθαι. καὶ ἔσται πᾶν τὰ κτίσμα ὀλέθριον
γενέσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν
κτισμάτων τῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν ἐχόντων ψυχάς
καὶ ἀπέθανε τὸ τρίτον τῶν πλοίων διαφθαρῆναι τὸ
δρῆμυ τοῦτο μεμορυγμένον μὲν ἐστὶν αἷμα.
πόρρω ὑπολόμενοι ἐμφανίζεται. ὁ δὲ λιβανωτὸς μεμορυγμένος
ὧν. ὑποσημαίνει τὴν ἰσχὺν τῶν φωνῶν τοῦ δαιμονίου
μένου ἡλμ. ὑποσημαίνει δὲ φωνὴν ἀλλοτρίαν
πολλῶν μὴ οὖσαν ἰδίου θεοῦ ἡμῶν. ἰδοὺ κύριος
ὡραῖος
ὁ ν
ν
ο ι

ραία

ὄλε
βα
μα
τι
κα

ἰχύος ὄρχεται· καὶ ὁ μὲν ἀρχίσωμα τὰ κριάσου· ἰδοὺ ὁ
μὲν δὸς σαυτοῦ μὲ σαυτοῦ· καὶ τὸ ὄργανόν μα τι ὁ μαυτῷ
ὁ σοι μὲν ὁ σοι μοι· τὸ σοί μι ὁ μαυτοῦ· καὶ τὸ
ἀρχίον ἱ αὐτοῦ σωσζ ἰάρμασ· καὶ ὁ μὲν γὰρ ἀρ ἰχόμενος
παρακαλοῦ· τὸ ὁ μὲν ἰσθι τὶ χεῖρ ἰ τὸ ἰδιον· ἰς
τὸν οἰκεῖον ὁμοσυλ ἰβαμεῖ καὶ πάσαμ τὶν ὠλὼ ἰδρακ·
τὸ ὁ δὲ πεσθι τὸ ὄρ κ σαυτῷ· καὶ τὰ σμα πάσασ ζυρὸ·
τὸ ὁ ζμ ὁ μοῦ κῦ· καὶ τὸ σὺ μὲ ὁ υλοσαυτοῦ ὁ ζῆ ὁ
ὁ σὺ μὲ ὁ μὲ ὁ σὺ ὁ μὲ ὁ· ἢ παρ ὁ σὺ μα σωθ ὁ μὲ ὁ υλδοῦ
το· καὶ σωθ ὁ μὲ ὁ μὲ ὁ σθ μαὐτῷ· ἢ τὸ ὁ δὲ ζ θμαὐτῷ
κρίσ ἰν· ἢ ὁ λὸμ σωδ ὁ θ ὁ ς τὸ ὁ δὲ ζ θμαὐτῷ· ὅπερ
ταυτὸ ὑθμ ἰὸ σαγ ὁ μαὐτῷ καλοῦ καὶ ὁ σρ ὁ πὶ ζυ
γοῦ βλογιάδ ἰ σαμ καὶ κα ὁ σα τὶ βλοσ λογιαδὶ σομ̄·
ὁ δὲ λὶ μὲ αμ ὁ σ ὁ ὐχὶ καμὸ ὁ ζ ὁ σκαῶσ ἰ ν καὶ πάν ταῦ
τὰ ρ ὁ σ ὁ λου ὁ ὐχὶ καμὰ ὶ ζ ὁ σὸ λο καρ πῶ ὁ σ ἰ ν· καὶ π̄
ταυτὸ ὑθμ ἰὸ σσ ὁ ὐν δὲ μ ὶ ζ ὁ σ ἰ ν· καὶ ἰ ζ ὁ σ ὐν δὲ μ βλογιάδ ἰ σ̄·
τὶ νὶ ὁ μ ὁ ἰ ὁ σ ὁ σαυτ ὁ κ̄ν· καὶ τὶ νὶ ὁ μ ὁ ἰ ὁ μ ὲ α τὶ ὁ μ ὁ ἰ ὁ
σ ὲ τ ὁ μαὐτὸμ· μὴ ἐ ἰ κό μ ὰ ὶ ὁ σ ὁ ἰ ν ὁ σαμ τε κτῶμ· λ ἰ χρυ
σ ὸ ὁ σ χ ὁ ὁ σ χ ὁ μ ὁ σ ὁ σ χ ὲ υ ὶ ὁ μ σ ὁ τ ὶ ὁ χρύσ ὁ ὁ σ ὁ μαὐτ

τοῦ λοῦ μαὐτοῦ· ϊ̄ τ̄ σ̄ ὄμνήρ ηλισθμν καὶ ὅσοί κ σθμν τοῦ
τοι ε καλ ὅσθμν αὐτ ιὼ ὁ καλ οῦ μ αὐτ ιὼ αὐτ σὸ ηβμν ὅσ μ
αὐτ ῆ σ· ζ ὼ θῖ τ ορ ῶ τ ο σ κ αὶ ἡ σ αὶ ὅσ θ ρ χ ό μ ε θ ν ο υ·
ζ ώ φ ε ι ἡ λ ο σ σ α μ ὁ θ μ ν κ αὶ ὁ φ ο ε ι ή θ ν σ α μ· τ ο ὺ ο ὐ
κ ρ α τ ῆ σ γ λ ῶ σ ἰ ἤ γ λ ι σ α μ κ αὶ λ ἰ λ θ ο σ α μ α ὐ μ ε ο υ κ ρ ι μ ο ῦ·
ἕ κ α σ τ ο σ τ ῶ ν τ ο μ λ ι σ ί ο ν κ αὶ τ ῶ α ὐ δ λ φ ῶ ε ε ο κ θ ῆ ε ι ν·
ζ ὑ ρ ε ῖ ἰ χ ὅ σ θ μ ν α ὐ μ ὴ ρ· τ έ κ τ ο ο μ· κ αὶ χ α λ κ ε ὺ σ τ ὺ
τ ο ο μ α φ ι ρ ί α μ α ὑ δ λ α ύ μ ο ο μ· τ ο ο τ ε μ ὲ ν ὑ ρ ἡ σ ο μ έ λ η
μ α ι κ α λ ὸ μ δ ε τ ὶ μ ἰ χ ρ ό ο σ α μ α ὐ τ ο ὺ ὑ μ ἰ λ ο ι σ· θ λ ο ν χ
σ ἡ ν α ὐ τ ὸ ὺ κ αὶ ο ὐ κ ἰ μ η θ ῆ σ ο ν τ α ι· σ ὺ δ λ ἰ ϊ̄ λ· π α ῖ C
μ ο υ ἰ α κ ο ὲ ὁ ὐ μ ὲ δ λ δ λ ἑ α μ ε λ ω· α ο ὐ ρ μ α ὰ ε ε ρ α α ι ἐ·
ὁ ὐ κ ἡ γ α ό σ θ ι σ ο θ μ· ο ὐ α ὐ τ ὸ λ α ε ε ὸ μ ε λ ω α ὐ τ ο α κ ρ ο υ σ τ ῆ C
γ λ ῶ· κ αὶ ἐ κ τ ο ῦ μ σ κ ο σ τ ι σ ο ῦ μ α ὐ τ ι ὼ ὑ κ α λ ὸ σ α σ ο ὐ
τ α ῖ σ μ ο υ ἡ· δ λ δ λ ἑ α μ ε λ ω α δ κ αὶ ο ὐ κ ἡ γ κ α τ ὸ λ ἰ π ὸ
φ ι λ ἰ φ ο ε ε ο ῦ μ ε τ α ὸ σ ο ῦ γ α ρ ἡ ε ε ι· ε ε ἰ π ο ρ α ω ὰ ζ ὼ ῦ γ α ρ
ἰ θ ῦ μ ἰ χ ρ ό σ α δ κ αὶ ὑ μ ε ο ή θ ῆ σ α σ ι κ αὶ ὑ φ α λ ι σ ὰ
μ ω α δ τ ὴ δ λ ἰ α ι τ ὴ δ ἰ κ α ί α μ ε ο υ· ἰ λ ὺ α ὶ χ ω θ ῆ σ ο ν
τ α ι κ αὶ ὑ μ π ρ α σ τ ι σ ο ο μ τ α ι π α ὰ τ ο ῦ ο ἰ α ὶ τ ὴ κ ε ἰ μ ε ν ο ί·
ο ι ὁ ο μ τ α ι γ α ρ ὁ σ ο υ κ ο μ τ ο· ἰ ζ α ὐ σ ο λ ο ῶ τ α ι π α ὶ τ ῶ

οἱ αμ τὴν δηκοίσουζητήσῃ αὐτοὺς καὶ οἰμὴ ὑμῶν
σῇ τοὺς ἀμοὺς· οἱ δὲ αἱ μοὶ μήσουσι νίφασ· ὁμοῦ δὲ
γὰρ ὁ σουκοὺ τὸ καὶ οἰκοδομηταὶ οἱ αμ τὴν τοῦ λε
μοῦ τοῦ δὲ τὴν ἡμέραν τοῦ λόμουσι μὴ φοβοῦ
ἰακωβ· ὀλίγοι εἰσὶν οἱ πλ· ἡμῶν καὶ θλασάσι λόγῳ
ὁ θῦ ὁ λυτρούμενός σε ὁ ἁγιος ἰσρ πλ· ἰδοὺ δεδικασ
ὁ ἄροχόν σε μὲ ἣν ἀλλοδαπὴν καὶ μοὺς τοῦ ἀλῳ
θινὸν καὶ ἀλλοκότῳ ὄρη· καὶ λαπώσῃ σε ὡς ὠὸν
καὶ ὡς σχοινοῦν θλάσῃ· καὶ λικμήσῃ· καὶ οὐκ ἔσ
ται σὺ λή τι αὐτοῦ· καὶ καταγιεῖ διὰ σοῦ ἐχθρούς· σὺ δὲ
εὐφρανθήσῃ ἐν τοῖς ἁγίοις· ἰσραὴλ ἀγαλλιάσονται
οἱ τοῦ χοὶ· καὶ οἱ ἐμβλέψουσιν εἰς τοὺς οὐρανοὺς· ὅτι
οἰκτιεῖ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ μὰ ὡς τὴν δίψαν ἐξ ἡρᾶ·
Θ γοὺς κύριος· ἀκούσομαι αὐτοῦ τῇ πλ· καὶ οὐκ ἐγκα
ταλίπω σε αὐτούς· ἀλλὰ ἀμοὶ ἀνοίξω ποταμοὺς
τοῦ τὰ μοὺς καὶ ἐμμέσου τοῦ δίων τοῦ πολιτῶν τοῦ
τὴν ἐρημοὺ ἀφ' ὕλη· καὶ τὴν δίψαν αὐτῶν εἰς
ὑδραγωγούς· θήσω ἀφ' ἀλὴν ἀμ ἀδροκηλὴν κύλρο·
ὃ τοὺς ὀμμορσίνων· ἐκ κυπαρίσσου καὶ λεύκων·

ἰμαὶ λοσιν· καὶ γνῶσιν καὶ δημοιηθῶσιμ· καὶ
ἴσιασῶμ παιαὰμαω ὁ τηλχειρκῦ ἴσοιλοδμ παῦταω· ὃ
ὁάμοσ τοῦ ἰπλκαιτδδζδμ· ἀγὰζειν ικρίσισ ιμῶ
λδζηκιὸτῦ· λιγγισαμαὰιεουλαὶ ιμεῶμ· λδζηὸιλδ
σιλειῶ ἰαεκωὰ· ἀγγισαὶτωσαμιλαὶαὰμαγγλαὶτω
σαμ ἰμῶμ· ἀὸτμελιὸσθαιλὶ παταωρὸτβρ ωπὰμω
λὼ ἤ παὶτε καὶ ἴσιασὰὸσολεδμ· τὸμμοῦῶ καὶ γνῶσ
σόμεδλω πὴταω ἴσχαιταω καὶ παὶ ἴσωβρχόμεδμω· ἐὰ
παὶτε λιμῶμ ἀμαγγλαὶτε παὶ ἴσωβρχόμεδμω ἴσωδ
χαὶτου καὶ γνῶσσόμεδλω ὁ τηὸτε ὸιδαὶ· ἐυ παὶλὰ
σαὶτε καὶ κακωσαὶτε· καὶ θαυμασὸμεδθω καὶ
ὁτὸμεδλω ὁ τηὸ πὸθεμδαὶ ιμεῶ καὶ πὸθεμλιβρ
γασὶαω ἰμεῶμ ἐκγλῶ ιεδδλυγμεω δζδλζαμτοιμῦ·
ἓ γὼδε ηγὼρω τὸμ ἀὸτωμεορρω· καὶ τὸμ ἀφλλὶ
ου ἀμαὸτολεῶμ· κλληθησὸμται πὼ ὁμὸμαπ ἰμεχ·
βρχὸθωσαμ ἀρχομ τω· καὶ ὠ ωπλλὸσ κβραμβ
ωσ· καὶ ὠ σιμ κβραμβὼ καταπωαὶτωῦμ τὸμ ωπλλὸμ
ὸὺτωσ καταπωαὶτληθησὸσθαι· τηὸγὰρ ἀμαγγὸλῆ
τὼ δζαρχλῶ ἰ ηαμῶμιξὶ ιζ τὼ δημωρωσθμ· ιζ ἐ

ρομεν ὁ ηαλη θι ζειν· οικ ειμὸ τροληγομου
λοακουομ τοισ λογοισ μου· αρχιωσι τοισ λοι
σοι· καιιερουσαλημ· τοτε ακαλεσουσι σε λοκ
αυτοι γαρ τοῦ μβημοῦ μι λου ὑθῆσ· καιαυτοι τοῦκ
ειδωλοι λομ αυτοῦ μοικλιω ὁ αμαρτηλοι μ· καιβαλ
βρω τηνσωσαυτοισ τοτε ζειν δικαιοσυνηι αυτοῦ κριθω
σιν μοι· ἡσοι γαρ οι τοιουτοι ημεῖσ· καιημαρτη
οι τροφασισ μου τοῦ ημεῖσ· ἰακωβ· ὁ τοῦ σπερματοσ
ηλημετο μαι αυτοῦ ἰσραηλ· ὁ τεκλεκτοσ μου
τροσοδευσ ατο αυτοῦ μη τηχημουδαιοκαι τοπτε
μαμουδοαυτοῦ· κριθησ ηται σβημδικηθησοισ· γ
κβιαρδ ζεται· ουδεαμηθησ· ουδεακουσθησεται
δεξασηφασμηαυτοῦ· καλαμοσ τηθλασμενοσ·
ουσωτηρι ηθησ· καιλι νοσ καυσι ζομενοσ· ουσ
ωσθησ· αλλαὐτοσαλη θιαν δεξοισθησ κριθησ· αμαρ
λαμὴ τηκαιουθραυσθησεται· ὅσουσαν θῆ δωσι τη
γλῶ κριθησ η· καιδωσι τασ ὁμοματαυτοῦ υβθηνβλ
σαισιν· ουτοσαλφ κε ὁ θῦ ὁ ποιησασ τουσ ουρα
ηξπηξασαυτου· ὁ αὐρδοὺσασ τηνγηνκαιτουσ

μαυτὴ· καὶ διδοὺς τοῦ λαοῦ τοῦ ἑαυτῆς·
καὶ τοῦ βύμεα τοῖς αὐτοῖς ἐν αὐτῇ· ἐγὼ κς ὁ θς
ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ καὶ κρατήσω τῆς χει-
ρός σου καὶ ἐνισχύσω σε· καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην
γένους εἰς φῶς ἐθνῶν· ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυ-
φλῶν· ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμοῦ δεδεμένους· καὶ ἐξ οἴ-
κου φυλακῆς καθημένους ἐν σκότει· ἐγὼ κς ὁ
θς τοῦτό μου ὄνομα· τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώ-
σω οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς·
τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἥκασιν· καὶ καινὰ ἐγὼ ἀπαγγε-
λῶ· καὶ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι δηλώσω ὑμῖν· ᾄ
σατε τῷ κῷ ᾠδὴν καινήν· ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ἐπὶ
τοῦ κράτους αὐτοῦ· οἱ καταβαίνοντες τὴν θάλασ-
σαν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· αἱ νῆσοι καὶ
οἱ κατοικοῦντες αὐτάς· εὐφρανθήτω ἔρημος
καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς δασεῖλησ καὶ οἱ κατοικοῦν-
τες κηδάρ· ἐξῳκήσατε πέτραν καὶ οἱ κατοικοῦν-
τες ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους· ἀνθ' ὧν δώσουσιν
αὐτῷ δόξαν καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις·

ὁμαγλοῖσιν· ΙΙΙ ὁ θεὸς τοῦ μὴ λεωσαι μὲ βοσομ· ὃς βλέποσαι
καὶ σωτηρίᾳ τῇ σοῦ λόμου· ὅσοι ἐγὼ ἐποίησα πάντα τὰ ἔθνη· καὶ κα
τοικήσουσι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ μὲ τὰ ἰσχύσω· ὅτι σὺ πη
σομαί μοι καὶ ἀφήσω σοι πολὺ σόμενα καὶ ἀμβλόμενα βλεφρὸ
ρησω σὺ σὴ πλήκτουσα· ἐκατὸν σοι καὶ ἑξηκοντὼ αἰμὰ
ζὼ θλίσω σου τὰ μὲ ὑστέρημά σου μόσου σοι καὶ βλ ἑξηκοντὼ.
Κ αὶ ἑξῶ τυφλοὺς ὡς ὁδὸν οὐκ ἔγνωσαν· καὶ τε λέ
ωσω σοὺς οὐ σοὶ οἰκήλησαν· πάντα ὑσω αὐτοῖ· Ο
πάντα σω αὐτοῖς τὰ σκότος φῶς· καὶ τὰ σκο
λιὰ εὐθείαν πᾶσι ταῦτα ἐρῶ μὲ πάντα σοι ὑσω
καὶ οἰκήσω κατὰ λίπω αὐτοὺς οὐ αὐτοῖς· βλ αὐτοὺς ἀ
φήσω μὲ εἰς ὁδὸν σου· αἰσχύνθητε αἰσχύνοι οἱ
πεποιθότες ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς· οἱ λέγοντες
τοῖς χωνευτοῖς ὑμεῖς θεοὶ ἡμῶν· οἱ κω
φοὶ ἀκούσατε· καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε·
ἵνα εἰδῆτε καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ οἱ σοῦ λός μου καὶ
κωφοὶ· ἀλλ οἱ κύριοί μου τῶν αὐτῶν· καὶ οὐ
φλώθησαν οἱ δοῦλοι τοῦτο· εἶδες πολλὰ μὲ
κὶ οὐκ ἐφυλάξασθαι· ἀνοιγήσονται τὰ ὦτα

κὰι ἐὰν διαιρήσῃ τὸ λαὸν σου μεταστρέψῃ καὶ
πρὸς παιδίον σύγκλητον σου μόνον καὶ ἐὰν ἐλθῃς
διὰ πορὸς οἰκείᾳ καὶ παῦσαι καυθῆσ φλὸξ οὐκαπὰ
καύσῃ ὁ τιέγὼ κελεύθῃ σου ὁ ἀγγελόσ μπλὸσόζωμ
ἐτοιμασαὶ σου ἀλλαγμὰ ὃ ἡγνόησαν καὶ ἀπὸ θεοπάν
ὃσοι μὲν ὑποπρόσωπὸν ἀφοῦ ὃν τιμοσάχθοῦ ὃμαμὴ
ὀργὴ ὃμοῦ ὃδλοχεύσῃ λιθὸσ καὶ ἀχώθῃ γαστὴλισαν καὶ
δλώσασ λαὸν πολλὸν ὑποπρόσωπὸν καὶ ἀρχὸν
πασ ὑποπρὸσ κεφαλὴσαν μὴ φοβοῦ ὁτὶ
μεταστρέψῃ μὲ αὐτὸσ ἀμαρτολὸν ἐζωπὸ ὑποπρὸ
σου καὶ αὐτὸσ λυσιμεῖ ἐν ἐζωαὐτὸν ὑποπρὸσ πὸν
ρὸν ἀφ καὶ πὸλὶ μὴ κωλύῃ ἀφ ὃσοὺσ ἰδοὺ
μεν αὐτὸσ ἐγὼ ὑποπρὸσ πρόσωπὸν καὶ πὰσ ὃσοὺσ
μεν αὐτὸσ ἀκροῦ πὸν ὑποπρὸσ πρόσωπὸν πασ ὃσοι κὲ
κλὴν πασ πὸν ὁμόφυλὸν μου ὃν γὰρ πὸλὲ ξῃ μὲ
κατὰ κλάσασ αὐτὸν μ καὶ ἐὰν ἀσθενήσασ καὶ ἐὰν ἰσχὺ
σασ αὐτὸν μ καὶ ἐζήγαγεν λαὸν μ τὸ φλὸν μ καὶ ὁ
φθαλμὸὶ ἐφ ἡμὼν ὡσ αὐτὼ τὸ φλὸὶ καὶ κωφὸὶ πὸ
ὡσ πὸ ἰσχὺ ὸν πὸσ πὰν πὸ ὃσα ἐὰν ἐνὼ πὸν ἐζωχθῆσαι

ὁλὸν ὃν θαλάσσῃ· καὶ ὃν ὑλαπίσχῳ πρίεσθαι· ὃ
δὲ ἀγαγὼν ἁρμόσαι καὶ ἱστίον καὶ ὀχλοποιῆσαι·
ἀλλὰ ἐκοινωνήθησαν καὶ οἱ καμασάντων· ὅμω
θῆσαι δὲ σὺν τῷ δυναμένῳ· μνημόνιον δὲ ἀπαιτ
τῶν· καὶ τὰς ἀρχαίας συλλογίζεσθαι· ἵνα δὲ
τοῦτο καὶ μὴ ἀμφιβάλλῃ καὶ γνώσεσθαι· ὃ
τοῦτο ὅσον ὃν τῇ ἐρήμῳ ὅλον· καὶ ὃν τῇ ἀμίδι
τοῦ ταμείου· ὃ μεγίστη μετὰ θηρίων· τοῦ ἀγροῦ
εἰρήνην καὶ θυγατέρα ἀρούσθω· ὁ τὴν δαμα
ὃν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ· καὶ τοῦ ταμείου ὃν τῇ ἀμί
δι ἀρ· τοῦ τέσσαρα τὸν γόμον σιτου τὸ ἐκλεκτὸν· λω
ρίτου δὲ μέτρα ἑξήκοντα· τὸ δὲ ἄρτεμισίου
δηγῆσθαι· ὃ ἡμῶν ἐκαλεῖτο ἀγκῶνι· οὐ
δὲ κοτύλαι ὀκτὼ ἴσαι ἡμίνῃ· οἰκεῖαι τρόπῳ
τῆς ὁλοκαρτώματος· οὐδὲ ὃν τῷ λοιπῷ
σου ὃν δὲ ἐξασάμενος· καὶ οἰκοδόμου λόσαν ὃν τῷ
θυσιαστηρίου· οὐδὲ ἐξήκοντα ἴσαι κοτύλαι ὃν λιτρ
μα· οὐδὲ ἐκτὸς ἀργυρίου θυμιάματα· οὐδ
τὸ ἀναφορεῖον θυμιατοῦ· ἐσθῆμα· ἀλλὰ ὃν

ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ· καὶ ὃν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ πρὸ
βάτου· ζώφθη· ζώεται· ὁ ἐξαλείφων τὰς ἁμο
μίας σου· καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι· συλλήμψη ἀδικη
καὶ ἐρι θῶ μὲν λάβου τὰς ἁμαρτίας αὐτοῦ· πορεύσο
ἵνα δικαιωθῆς· οἱ πορεύομενοι πορεύσονται· καὶ οἱ
ἄρχοντες ἱμεῖς λιμὸς ἐλεήσαμέν σε· καὶ ὃν μ
μαι οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ· καὶ ἐδόθη καὶ αὐτοῦ
λθαι αἰκοῦε·
καὶ ἰηλ εἰ σομιδ ὁσμεὸν· ἡ ὡν δὲ ἀκοῦσον μαι σὶ
ἰακοὺε· καὶ ἰηλ· οὐ ὀξβλεξάμην· οὕτως λάβ
κι ὁθῆ ὁ ποιήσας καὶ ὁ πολλαπλασιάσας ὡς κοιλίας
βίου ἰηλιὸν· ἡ ἱλάφου ποδὸς ἰακοὺε· καὶ ὁ
ἡγούμενος ἰηλ· οὐ ὀξβλεξάμην· ὁ πλάνων δὲ
σω ὕδωρ ὃν δὲ τῇ τοῖς ποτιζομένοις ὃν ἀμ ὕδρω·
βαι θήσω τὸ σπέρμα σου βαὶ τὸ σπέρμα σου· καὶ τὰς
βυλγίας μου βαὶ τὰ ὀπίσω σου· καὶ ἀναπτηλοῦσιν
ὡσεὶ χόρτος ἀναμέσον ὕδατος· καὶ οὗτοι τοῦ βαὶ
παραπόμ ὕδωρ· οὗτος βρεῖ τοῦ θῦφλει· καὶ ἐκ
τος ἐπὶ σταυ βαὶ τῷ ὀνόματι ἰακὼβ· καὶ ἐπιβρ ©
βαὶ γραφῇ τοῦ θῦ ἐμὶ βαὶ τῷ ὀνόματι ἰηλ· οὗτος ©

χαμβμοσ τε κτσμ χύλομ ἄπισθμ αὐτσ ὃμ μέρ ω καὶ
ὃμ κοχλι λίρ ώθμελισθμ αὐτσ· ὃσοί κισθμ αὐτσὶμ ὡσ
μορφ ὴμ ἀμ θρ ὸσ· καὶ ὡσ ὡραιό τηταμ ὑ τ ἀπόσαι
αὐτσ· ὃμ οί κω ὸ ἑ κο τὸμ χύλομ ἐ κτσ ὑ θρ μσ ὑ·
ὁ φ ύτυ θμ κ ε· καὶ ὑ ἐ τὸσ ὃμ ιλ ἴκ ω ὃμ ἱ ν αι κ ἀμ
θρ ώ τ ωι σ ἰσ κ αὐσ ι κ· καὶ λαι εῖσ μ ἀ τ ὰ σ αὐτσ ὑ ὃθ ρ
μ ά μ θμ καὶ κ αὐ σ αμ τ ο σ ὃ ο θ ι α μ ἀ ρ τ ο ι σ ὃ α ὐ τ σ ὶ μ·
τ ὸ λ θ λ οι τ ω ὶ μ ἐ ρ γ α σ α μ τ ὸ ἰ σ θ β ο ὶ σ κ αὶ τ ρ ο σ κ ι μ ᾷ
σ ι ν αὐ τ οὶ σ· ὁ ὑ τ ὸ λ ἰ μ ι σ υ αὐ τ σ ὑ κ α τ ὲ β λ ι α σ α μ ὃμ
τ ω ι· καὶ κ αὐ σ αμ τ ὸ ὃ ο θ ι α μ ἀ ρ τ ο ι σ ὃ α ὐ τ σ ὶ μ·
ζ ὃ α ὐ τ σ ὑ κ ρ ὸ σ ο τ ω ι σ α σ ὁ φ α θ μ κ αὶ ὃμ β ω λ ι ώ
θ η· καὶ θ β ρ ε α μ θ η σ ὰ ἰ σ θ μ ἡ λ ἰ μ ι σ ὁ τ ὶ ὃθ β ρ μ α μ
θ η· καὶ ἰ σ λ ο μ τ ω ι· τ ὸ λ θ λ οι τ ω ὶ μ ὃ α ὶ κ ι σ θ μ ἰ σ λ θ
ὁ μ ν λ υ σ τ ὸ μ κ αὶ τ ρ ο σ κ ε ω ι κ α ὐ τ ῶ κ αὶ τ ρ ὸ σ ὁ χ θ α ι
λ σ ο κ· ὁ ξ β λ ὸ υ θ α ὶ ὁ τ ὶ θ ῶ ι ο υ ἐ σ τ ὶ σ ὺ· ὁ ι κ ἰ ζ μ ω σ α μ
φ ρ ο μ ί σ α ι ὁ τ ὶ α ὐ τ σ ὶ μ ε α ρ ὸ θ η σ α μ τ ὸ υ ε λ ὸ ω ι τ ο ι ς
ὀ φ θ α λ μ ο ῖ σ α ὐ τ σ ὶ μ κ αὶ τ ὸ υ μ ο λ ῖ σ α ι τ ῇ κ α ρ δ ί α α ὐ τ ῷ·
κ αὶ ὁ ι κ ε λ ο γ ἰ σ α μ τ ο τ ῇ κ α ρ δ ί α α ὐ τ σ ὑ ὁ ὐ δ λ ὰ μ ἐ λ ο γ ἡ
σ α τ ο ὃμ τ ῇ τ ε χ λ ἰ α ὐ τ σ ὑ· ὁ ὐ δ λ ὲ ἰ ζ μ ω τ ῇ φ ρ ο μ ί σ ῃ· ὁ
τ ὶ τ ὸ λ ἰ μ ι σ υ α ὐ τ σ ὑ κ α τ ὲ κ α ω ὃμ ὃμ τ ω ι· κ αὶ ὃ σ θ

ἡμῶν τοῦ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς πειρασμόν· καὶ ὁ παλαιὸς
πονηρὸς ἐφάψηται· καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ αὐτοῦ ἐφικέσθαι
τοῦ ἐσθίειν καὶ πρὸς κενοῖσιν αὐτοῦ· γνῶτε ὅτι
ἀπὸ λεπίκαρδίου αὐτοῦ καὶ παλαιώματι· καὶ οὐδὲ
δύναται ἐξελθεῖν τὴν τυχὴν αὐτοῦ εἰ δὲ μὴ· οἰκτρὸ
τὸ ὅτι ἡ δοῦλος ἐμπεδεῖ αἰμου· μὴ πάθητε ταῦταις
καὶ· καὶ ἡ πλοῦτος αἰμου· ἐὰν ἐσφραγισάθε παιδία
μου ἐμοῦ ἐὰν ἐσὺ ἀκοὴ· καὶ σὺ ἡ πλ· μὴ ἐσθίειν λαμβάνω
μου· ἰδοὺ γὰρ αὐτὴ λ· ἡ αὐτὸ συμβόλλω τὰς ἀμο
μὴ ἀπὸ τοῦ καὶ ὁ σῶμός φου τὰς ἁμαρτίας του· ἵνα ἀρά
φῃ τὴν πρόσκλισιν καὶ λυτρώσομαι· ἐ φραίνθητε
ραμὸς ὁ τὴ ἡ πλ· καὶ σύμβιθε τὸν ἡ πλ· σαλπίσατε
θὲ μέλι αὐ τὴν χλιὸν· καὶ κάτω ὁ ἐλεῦ φρονίων·
οἱ καὶ νοὶ καὶ πάντα ἡ ξύλαι ἐν αὐτοῖς· ὁ τὶ ἐλυ
τρώσατο ὁ θὲ τὸν ἰακωβ· καὶ ἡ πλ λοιασθήσεται·
ὁ ὑπὸ σλάγχνα ὁ λυτρούμενός θ· καὶ ὁ πλάστας μὲ
ἐκ κοιλίας· ἐγὼ εἰ ὁ σὺν τελῶν πάντα· ἐξ ἐτάζ ηλ
τὸν ὁ ὢν ὁ μισός· καὶ ἐν ἐβρόσθατι ἐν ἐμοί·
Τὸ ἐβρόσθασκεδάσθη σημεῖα ἐν μαγαρείμ τοῦ καὶ
μαρτίας· ἀπὸ καρδίας αὐτῶν ἀρνήσωνται· φρονί

μοι σῆς καὶ ὁ τοῦ σου· καὶ τὴν ψυχὴν μου λίαν ἀπὸ μεμορ-
φωμένη καὶ ἴσην μου τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ· καὶ τὴν ψυχ-
λὴν μου ἀλλόφυλον αὐτοῦ ἀληθεύουσαν ὁλόγυμνον ἡλλ·
καὶ οἰκοδομηθήσεται καὶ ταῖς τοῦ λαοῦ μου πόλεσι
Οἰκοδομηθήσονται· καὶ τὴν μου τὴν ἀπειλουμένην αὐτῇ c
ἁμαρτωλῆς· ὁλόγυμνον τὴν ἀπειλουμένην μου θήσει· καὶ
τὴν μου τὴν ἀπειλουμένην μου ἐρημίαν· ὁλόγυμνον κυρίου φερομένην·
καὶ τὴν μου τὴν ἀβλητέαν μου τοῦ λίθου· ὁλόγυμνον
ἡλλ οἰκοδομηθήσεται καὶ τὸ μάγουλον μου ὑβρισμένον
ὡσπερ· οὕτως ὁλόγυμνος κε ὁ θς τοῦ χωμένου· κυρίου οὐ βουλή-
σεται ἐπ' αὐτὸν ὀργήν· ἐὰν ἀπολύσῃ βουλόμενος ἀφῆκεν αὐτοῦ
βουλήν· καὶ ἰχὼν μεταπλάσων διαρρήξω· καὶ ἀμοίχων
ὑμέρας θανάτου αὐτοῦ· θήρασι καὶ τοῦ λιμοῦ συγκλεισ
θήσονται· ἐγὼ ὑμέρας θανάτου μου πορεύομαι· καὶ
ὀρνέοις ἀλίοις· θήρασι χαλκᾶσι σωτηρίου· καὶ μετὰ
χλοῶν σπληρῶν σὺν κλαυθμῶ· καὶ δώσω σοι θησαυ
ροὺς σκοτεινοὺς ἀπόκρυφους δόρατός σου ἀμοίχων
σοι ἵνα μάθῃς ὅτι ἐγώ κε ὁ θς ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου
θν ἰηλ· ὑμεκενίας κοσμικοῦ τοῦ κοσμοῦ· καὶ ἰηλ
τοῦ ἐκλεκτοῦ μου· ἐγὼ καλέσω σε ὀνόματί μου·

καὶ προσθήκη αὐτοῦ· συλλογίσασθε ὅτι ἐγὼ κύ-
ριος ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἀλλοτρίως πολιτεύσομαι τοῦ θεοῦ καὶ οὐκ ἀδικήσω-
μεν· ἵνα μὴ ὦσιν οἱ ἀπὸ ἁμαρτωλῶν μιλήσιοι καὶ οἱ ἀπὸ δι-
καίων μιλήσιοι· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς καὶ οὐκ ἐβου-
λήθην ἐγὼ κατασκευάσαι φῶς καὶ ποιήσασθαι σκό-
τος· ὅτι οὐ μὴ ἐγερῶ λιμὸν καὶ κτήσομαι καλόν· ἐγὼ κύ-
ριος ὁ θεὸς ὅτι οὐ μὴ ἀμαυρώσω ταῦτα· ξυφραμθλίτου γ
ραμ ὀσάμωθθν· καὶ αἱ μβφθλαιρθμθσαμδι καὶ
οσώλιω· ἁμαντηλαίτοιλιγλίθλθσ· καὶ δι καὶ οὐ
μλιωἁμαντηλαίτοαίμαι· ξγνόζμικὶ οκτίσασθ
ποιομεβλπθμ· καὶ τοκάασαι· ὁ ποιλὸμκβρά
μεθσ· μελιάρο τριὸμ ἀρο τρίασ ζτλιὼ γλιὼ ὅλιω
τλιὼ λιμεβραμ· μελιβρζὸ ποιλὸσ τοῖκβραμεθ τλ ποι
ζσ ὅτλοὐκ βργαζηκοὐδ δζζσ χήραν· ὁ λάγομ τὸ
ποβλ τὴ γθυμμίσι λιαὶ τλιμερλτλιὸ δλίμζσ· ὅτλοὐ
τοσλάζζκὶ ὁ θὶ· ὁ ἁγιοσ ιηλ· ὁ ποιλίσασ τὰὐβ
ποβρχόμεθμαι· βρο τλιόβαὶμεβ ποβλ τοῦμὶ ὦμὲγ
ὼ ποβλ τοῦμ βργοῦμ τοῦμχειρῶν ημῶν βμ τλ λαοθβ
μοι· ἐγὼ βοοίκοσαγλιὼ καὶ ἀμὸμ βοσαυτλῶ· ἐγὼ τλὶχλ
ελίμου ἐδεβρὸ οσαυτὸμ ὁ ὠὸμ· ἐγὼ πᾶσι τοῖσ ἀάροις

ξς
ξ of ζ
ζσ

ὁμοῦ λαμεῖν· ἐγὼ δὲ γράφω αὐτὸν μεταδιδόναι καὶ σὺν ὅλοις
πᾶσιν αὐτοῦ ἀνθρώποις· οὗτος ὁ ἱερὸς λοιμὸς
τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν σύμπαντα αὐτοῦ μᾶλλον
μοῦσαι ἀρέξῃ ὁ μὲν ἀλυπρὸν μὲν οὐδὲ μεταδιδόρεσ
ἐπιθυμῆσαι. Ὁ υποσλάξ κὶ σαλιασθ·
ὁμοπατρίαν δὲ γνήσιον καὶ ὁμοπατρίαν αἱ θιόπων·
καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἀμφὶ λφ ὑπὸ λοιμοῦ ἐπὶ οὐδὲ λαιμῆσαι
καὶ σὺν ὅλοις παιδοῦλοι· καὶ ὁ πατὴρ σου ἀλλὰ λγ
θῶσι οἱ πολλοὶ μένοι· χέρ· σοῦλο· καὶ πρὸς
κωμῆσαι νῆσοι· καὶ ὁμοῦ πρὸς ὄζομαι· ὅτι
ὁπῖ ἐστὶν καὶ οὐκ ἐστὶν μοῦ πολλῶν σου· συγὰρ ἐξ μοῦ
καὶ οὐκ ἐλήλυθεν· ὁ θῖ τοῦ ἱκλ· σπρ αἰχμωτῆσαι·
ζ ὁμοπατρίαν δὲ γνήσιον καὶ ὁμοπατρίαν αἱ θιόπων·
αὐτῷ καὶ σὺν ρεύσομαι ὁμοῦ αἰχμῆ ἐγκαὶ μίζβαι
πρὸς ὁμοῦ ἱκλ· σοὶ ζβαι ὑπὸ κῦ σρίαν αἰ ὦ
μιον οὐκ αἰχμωθῆσαι σὺν οὐδὲ μὴ ὁμοπατρίαν.
ὁμοπατρίαν δὲ γνήσιον· Ὁ υποσλάξ κὶ σαλιασθ τὸν ἅ
ραμὸν οὗτος· ὁ ἐστὶ δὲ ἐξ αὐτῶν γῆν καὶ σὺν οἱ
σὺν αὐτῶν· αὐτὸς δὲ ὁρίσομαι αὐτὸν μὴ οἰκήσειν μὴ
ὁμοίως μὲν αὐτῶν· ἀλλὰ καὶ σὺ οἰκ ὀφ· ἐγὼ δὲ καὶ

οὐκέτι ἡ ἐπ. οὐκέτι γρηγορῶ κἀγὼ κεν. οὐδὲ ὑπνώσσω
μᾶλλον ἢ τὴν Ἀφροδίτην. οὐκ᾽ ἐννοεῖτε ὅτι ἐγὼ
ἐμοὶ κακὸν ἐμηχανησάμην. κατήφειαν ὑμῖν ὀφλήσω.
ἐξ ἀπόρου δὲ ἐκπεφεύγατε μεγάλου κακοῦ. ἐγὼ
δ᾽ ἐν ἀπόρῳ ἐμαυτὸν κατέστησα καὶ ἐν μεγάλῳ
κακῷ. ἐγὼ γὰρ ἐμαυτὸν ἐξαπατήσας ἐν τῷ
ἐμῷ οἴκῳ ἐνέκλεισα. ἐκεῖνος δὲ ἐκ τῆς νήσου
ἀπῆλθε. καὶ ἐγὼ

λαζαρθλίσομται· παρτὸσαβρμαντῶμιῶμιϊ κλ· ϵ
ωβοθμιλλ· σωκρίμιλιλαοῦμ· ζῶμβοταῖλυπαὶ
αὐτοῦμζαθλιρίαιαὶκαὶκτλίωνκαὶρβοαὐτὰὶκαταλδ
λβιεβμαὶοὐαφορτίονκοσαῶμτ· καὶσαιμῶμτ
ϵκλελιμεβμοὐκἰσχύονταἵμαιοἱουδεωκόσμται
σωθλῶναὶαὐτὸσαολβίμου· αὐτὸὶδὲαἰχμάλωτοι
λίχθησαν· ἀκουβδμιουοἰκοσ τοῦϊακωβ· καὶ
σαμτωοἱκαταλοισαοὶστοῦϊ κλ· οἱαιρόμβμοιϵκ
κοιλίαοκαὶωβδλόμβμοιϵκπβδἰοὐβοσγλήρωσ
ζώφμιλεαὶβοσσαῶκαταγληράσηταζώφμι·
γοὐαμχόμαιιμῶμ· ζῶβοσἰησοῦκαὶζῶαμλήσω·
ζῶαμαλλιμίτωσμαικαὶσῶσωμῖαῦ· τλήμιμβοῶ
μοιὡσαατε· ἵλαβ τεχνασαλβὸὶσοραμόμβμοι
οἱεμμαχλόμβμοι· χρυσίονϵκμαρσιππίου· καὶ
ἀργύριονἵβηζυγῶσ τλήσουσἰηβηαανθμῶ· καὶμασ
θωσαμβμοιχρυσοχόοιβοσἰησαμχειροτοιητῶν·
καὶκύταιαροσκυνῶσαὐτῶ· Ἀιροῦσιμαὐτὸβοὶτ
ὄμωμκαὶσορεύομται· βοὰμλβθῶσἰηαὐτὸβοὶτοῦ
τόπουαὐτοῦ· μεβμφοιμλίκιμηθῆ· καὶὁσαμγεων
ὁιηωρὸσαὐτὸμοιμλίφσαιαοὶοὐλιαὐτῶ καακῶμοιμλὶ

+ ἡ C αἰ ἅγ.

σῶσον αὐτὸν· μεμνῆσθαι σου· καὶ ἀθυμῆσαι· μὴ
μονήσωσιν οἱ πονηροὶ μου· ἔσωθεν τῆς καρδί
ας μου καὶ μεμνῆσθαι σου ὅτι ἐγὼ εἰμὶ σὸς· σῶ
γενέσθω καὶ οἰκέτης σου πλὴν ἐμοῦ· ἀμαλλόμε πρ
τρόμον τοῦ δέχεσθαι καὶ ἅμα σωθῆναι καὶ ἵστα
σαι μου ἡ μοῦλη ἀπόστασι· καὶ σωτήριόν σου μὴ
μοῦλθυ μεσοποίησο· καλοῦμαι σὸν αἷμα τὸ λῶμ π
τήμον· καὶ αὐτὸ γλῶσσα ῥοσθῆμ· σωτηρίῶμ μεθυμοῦ
λθμεσι· ἐλαλήσωσι καὶ ἰλιγαρὸμ ἐκτίσωσι· καὶ ἔσοι ἰλοὶ
ἡ γαρὸμ αὐτὸμ· καὶ ζόδλοσσωτλὼ ὁδλὸμ αὐτοῦ·

Ἀκουσατέμου οἱ αὐσολοὶ ἐκότες τὴμ μεαρδίαμ· οἱ
μεαλερὰμ αὐτὸ τλῶδλεαιοσύνῃσ· λίγγισατλὼδλ
εαιοσύνῃμου· καὶ τλὼ σρίαμ τλὼ σαρέμου· ἡ
ἔμερα δλὼ σδόλοι καὶ ἔμ σοὶ σρίαμ τοῦ ἰκλ· ἡ σδλό
ξασθαι· καταύεληθι καὶ θησόμ ἔσὶ τλὼ ἡλὼ σαρέμ
θμγάτηρ μεαλευλοῦμοσ καὶ θησόν ἡ ζαὺκόποσ θμγά
τηρ· χαλδέσων· ὁ τηοἰκέτ σοροσδλιόσι κλη θλὼαι
αὐσαλὶ καὶ τρυφέρα· λαόεβ μεύλομ αὐλέσομ αὐλέρο·
αὐσὸ καλυφαὶ τὸ καταέμμεμασόν· αἰμαλεάλυφαὶ τ
σολιαὸ· αἰμαόσρα ταὸ κμύμεαο· δλαόεληθι σοτὰ

μοὶ· ἀμαρτία σου ἀφέθηταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· φαγεῖ
σὸν τὸν ἄρτον τοῦ προσώπου σου· τὸ δίκαιον μὴ κρίνετε κρίσιν δικαίαν·
Ὅτι ἐκ τοῦ καρποῦ τοῦ στόματος αὐτοῦ γνωσθήσεται ὁ ἄν-
θρωπος· ὁ ποιῶν αὐτὸν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν πλησίον
καταράσεται· ἐξολεθρεύσας ἐξολεθρεύσει θυγατέρα
χαλδαίων· οὐκέτι μὴ κληθῇς ἰσχυρὸς ἐπὶ λίθοις·
Παροξύνω θλῖψαι τοὺς λαούς μου· ἵνα ἁμαρτωλοὶ τὴν κλη
ρονομίαν αὐτῶν· ἐγὼ δὲ βοηθὸς καὶ ἐξαιρούμενός σου· σὺ
δὲ οὐκ ἔβλεπες ἐπ' αὐτοῖς ἔλεος· τοῦ παραπικραίνειν
ἐν ἁμαρτίαις τὸν θεὸν ἀφόβως· καὶ ἐὰν πάσας ἐξ
αὐτῶν ἀπολέσαι ἐπιχειρήσωσι τοὺς ἐμοὺς
τὴν καρδίαν σου· οὐδὲ ἐν ἁμαρτίαις τοὺς ἐχθρούς μου·
μὴ ἀκούσεται τὸ ἱμάτιον· ἢ καθήσεται ἐπὶ τὸ
ποιμνίου· πλήσουσιν τὴν καρδίαν αὐτῶν· ἐγὼ δὲ
μὴ καὶ οἰκτιρήσω· οὐκ ἀποκτενῶ· οὐδὲ μὴ σώ
σω· μὴ δὲ ἐξολεθρεύσω· ἵνα δὲ τὸ οὖς τοῦ
μὴ ἀκούσῃ· χλιαρὸν καὶ αὐτὸ ἐξολεθρεύσω·
ἵνα δὲ μὴ τὸ φαρμακίσσου· καὶ ἵνα τὴν ἰσχύν τοῦ μὴ
ποιῶ λοιμόν· φόβητρα τῇ ὀλοτελεῖ τῶν μυριάδων·
ὅτι ἐὰν ἀποστῶσιν ἐξ ἐμοῦ· καὶ οἰκτιρήσω αὐτούς· ὅτι

ἢ σὺ ὡς σ τοῦτο μ καὶ ἱ τοῦ ρ μ ί α υ σου σὺ ἰ αὶ χ ώ ν ι.
Κ καὶ ἵ ζ ω σ α τ ὴ ν καρδ ί α σου ἐ γ ὼ ἡ μ ε καὶ οἰ κ ο ύ μ ε θ ρ α υ. καὶ
ἱ ἵ ζ ῃ ζ ω ὶ σ ὸ ν αὐ τ ο σ ὸ λ ῃ α υ. καὶ ο ἰ μ ε ἰ γ ρ ω σ ῶ ν ε ὸ σ θ ω σ ο σ. καὶ
ὁ μ ω σ ὸ ν ἡ ἑ σ α ὐ τ ὸ μ. καὶ ἱ ἵ ζ ῃ ζ ω ὶ σ ὸ ν ὀ φ θ α λ μ ὸ ν τ ο ῦ ρ ί α υ. καὶ ἰ ο ὺ
μ ε ἰ δ λ ε ω κ ί σ η ν κ α θ α ρ α ῦ ν θ ῆ ν α ι. καὶ ἱ ἵ ζ ῃ ζ ω ὶ σ ὸ ν τ ὸ ν π α λ α ι
σ τ ι ν ί α υ ἐ ξ α ύ σ η ν α υ καὶ ο ἰ ν γ ρ ώ σ ῃ. σὶ ν θ ι μ ὼ ν ὁ μ π α ῖ σ
ἐ σ σ α ι ο ἰ δ ᾶ ι σ σ ο υ κ α ὶ τ ὴ ν σ τ ο λ ὴ ν φ α ρ ε σ α ῖ σ σ ο υ α ὐ τ ῶ μ α ν
θ α μ ὸ ν ἐ κ μ ὸ ν τ η ν τ ο ύ σ σ ο υ ἡ δ ε ω σ ί η. ὃ φ θ α λ η θ ῆ ν α ι.
κ ε κ ο π ι ά κ α σ ι ν ὁ μ π α ῖ σ ι ν σ ο υ λ α ῖ σ σ ο υ. σὶ π σ α μ ὺ
σ σ ο σ α ύ τ σ σ α μ ὸ ν ο ἰ α σ τ ρ ά γ α λ ο ι τ ο ῦ ο ὐ ῶ ο ὐ. ο ἱ ο ρ ῶ μ ⸌ τ ⸍ ῶ ν
τ ο ὶ σ α ὐ τ ό ρ α σ ν. ἀ μ α γ γ ά λ α ὐ τ σ σ α μ σ ο ι τ ὶ μ ὲ ν ἓ λ ῃ ζ ω ὶ σ ὸ ν
ἐ λ θ ῃ μ. ἰ δ λ ο ὺ τ σ α μ τ ὸ ν σ φ ρ υ γ α μ α υ. ζ ω ὶ τ σ ι ρ ἰ κ α υ
τ α κ α υ θ ή σ ο μ τ α ι ε α ὶ ο ἰ μ ὶ ὃ ζ ῃ β λ ῶ μ τ α ι τ ὶ ν τ ὴ ν
α ὐ τ ο ῦ μ ε κ φ λ ο γ ὸ σ. ὁ τ ὶ ἓ χ ῃ σ α ὐ θ ρ α κ α σ τ ο ι ρ ὸ σ κ λ
θ ή σ α ι ζ ω α υ τ ο ὶ σ ὁ ὖ τ ο ι ζ ό ο μ τ α ί σ ο ι σ ε ο ὶ ἵ ν ῃ ζ α υ. ὃ κ ο π
α σ α σ ὸ ν τ ὴ ν μ ε β α λ ε ο λ ή σ ο υ ὃ κ μ β ό τ η τ ο σ α μ ὸ ς
κ α υ θ β α υ τ ὸ μ. ζ ο σ μ α μ ή θ η σ. ο ἱ δ ὲ ο ἰ κ ο δ α ὶ σ ῃ ι α υ.
ἄ λ ε ο υ ε τ α ῦ τ α ο ἱ κ ο σ ἰ α κ ὸ ι ε. ο ἱ κ ε κ λ η μ έ ν ο ι τ ῶ
ὀ ν ό μ α τ ἰ ι ν λ. κ α ὶ ὃ ζ ῃ ι ο ὖ ν δ α ὶ ὃ ζ ῃ β λ θ ο μ τ α ο ἱ ο μ μ υ
ο ν τ α τ ῶ τ ῶ ὀ ν ό μ α τ ἰ κ ῦ θ ῦ ἰ ν λ. μ ι μ μ π σ κ ό μ ε ν ο ι

οἰμετὰ ἀλλήλων· οὐδὲ μὴ μοιχεύσεις· καὶ ἐὰν
τις κοιμᾶται μετὰ ἀνδρὸς κοίτην γυναικὸς βδελυγμα
ἐποίησαν ἀμφότεροι θανάτῳ θανατούσθωσαν·
ὅτι ἐμίανε τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ· καὶ ἐὰν
τις κοιμηθῇ μετὰ μητρὸς αὐτοῦ ἀποκαλύψει ἀσχημοσύνην
αὐτοῦ θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι ἔνοχοί εἰσιν·
ἐὰν δὲ κοιμηθῇ μετὰ θυγατρὸς αὐτοῦ ἀποκαλύψει
ἀσχημοσύνην αὐτοῦ καὶ ἐὰν κοιμηθῇ μετὰ ἀρσενὸς
κοίτην γυναικὸς βδέλυγμα ἐποίησαν καὶ ἐὰν κοιμηθῇ
ἄνθρωπος μετὰ κτήνους θανάτῳ θανατούσθω καὶ
τὸ κτῆνος ἀποκτενεῖτε· καὶ ἐὰν γυνὴ προσέλθῃ
παντὶ κτήνει κοιμηθῆναι μετ' αὐτοῦ ἀποκτενεῖς
τὴν γυναῖκα καὶ τὸ κτῆνος θανάτῳ θανατωθήσονται
ἔνοχοί εἰσιν· καὶ ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος τὴν ἀδελφὴν
αὐτοῦ θυγατέρα πατρὸς αὐτοῦ ἢ θυγατέρα μητρὸς
αὐτοῦ καὶ ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς καὶ αὕτη
ἴδῃ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτοῦ ὄνειδος ἐστίν· καὶ
ἐξολεθρευθήσονται ἐνώπιον τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ
αὐτῶν· ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς αὐτοῦ ἀπεκάλυψεν
ἁμαρτίαν αἴρουσιν· καὶ ἐὰν κοιμηθῇ ἄνθρωπος
μετὰ γυναικὸς ἀφεδρεύουσης καὶ ἀποκαλύψῃ
τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς τὰς πηγὰς αὐτῆς ἀπεκάλυψε
καὶ αὐτὴ ἀπεκάλυψε τὰς πηγὰς τοῦ αἵματος αὐτῆς·
καὶ ἐξολεθρευθήσονται ἀμφότεροι ἐκ μέσου τοῦ
λαοῦ αὐτῶν· καὶ ἀσχημοσύνην μητρὸς σου καὶ
ἀσχημοσύνην ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις·
ὅτι σάρκα αὐτῆς ἀπεκάλυψε· ἀδικίαν αὐτῆς
ἀνακαλύψει· καὶ ἐὰν λάβῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀσχημοσύνην πατρὸς αὐτοῦ
ἀπεκάλυψε· θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι
ἄτεκνοι ἔσονται· καὶ ἐὰν λάβῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀφεδρεύουσαν ἀποκαλύψει
τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς τὰς πηγὰς αὐτῆς ἀπεκάλυψε
καὶ αὐτὴ ἀπεκάλυψε τὰς πηγὰς τοῦ αἵματος αὐτῆς·
καὶ ἐξολεθρευθήσονται ἀμφότεροι ἐκ μέσου τοῦ
λαοῦ αὐτῶν· ἀσχημοσύνην γυναικὸς ἀδελφῆς
μητρός σου καὶ ἀδελφῆς πατρός σου οὐκ ἀποκαλύψεις·
ὅτι σάρκα τῆς συγγενείας αὐτῆς ἀπεκάλυψε
ἀδικίαν αὐτῆς ἀνακαλύψει· καὶ ἐὰν λάβῃ ἀνὴρ
τὴν γυναῖκα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἢ τὴν γυναῖκα
τῆς μητρὸς αὐτοῦ ἀσχημοσύνην πατρὸς αὐτοῦ
ἀπεκάλυψε· θανάτῳ θανατούσθωσαν ἀμφότεροι
ἄτεκνοι ἔσονται· καὶ ἐὰν λάβῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀσχημοσύνην αὐτοῦ ἀπεκάλυψε
ἄτεκνοι ἔσονται· καὶ φυλάξεσθε πάντα τὰ
προστάγματά μου καὶ πάντα τὰ κρίματά μου
καὶ ποιήσετε αὐτά· καὶ οὐ μὴ ἐξεμέσῃ ὑμᾶς ἡ γῆ
εἰς ἣν ἐγὼ εἰσάγω ὑμᾶς ἐκεῖ κατοικεῖν ἐν αὐτῇ·
καὶ οὐ πορεύσεσθε ἐν τοῖς νόμοις τῶν ἐθνῶν
ὧν ἐγὼ ἐξαποστέλλω ἀπὸ προσώπου ὑμῶν· πάντα
γὰρ ταῦτα ἐποίησαν καὶ ἐβδελυξάμην αὐτούς·
καὶ εἶπα ὑμῖν ὑμεῖς κληρονομήσετε τὴν γῆν
αὐτῶν ἐγὼ δώσω ὑμῖν αὐτὴν κληρονομῆσαι
αὐτήν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι· ἐγὼ κύριος
ὁ θεὸς ὑμῶν ὃς ἀφώρισα ὑμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν·
καὶ διαστελεῖτε ἀνὰ μέσον τῶν κτηνῶν τῶν
καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων καὶ τῶν πετεινῶν
τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ἀκαθάρτων· καὶ οὐ μὴ
βδελύξητε τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν τοῖς κτήνεσιν
καὶ ἐν τοῖς πετεινοῖς καὶ ἐν πᾶσιν οἷς ἑλκύει
ἡ γῆ ἐν τῷ ὑγρῷ ἃ ἐγὼ ἀφώρισα ὑμῖν ἀκάθαρτα·
καὶ ἔσεσθε ἐμοὶ ἅγιοι ὅτι ἅγιος ἐγὼ κύριος
ὁ θεός καὶ ἀφώρισα ὑμᾶς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν τοῦ
εἶναι ὑμᾶς ἐμοί· καὶ νῦν ἄνθρωπος ἢ γυνὴ ἐὰν
ἐν αὐτοῖς ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐπαοιδὸς ἐστιν
θανάτῳ θανατούσθωσαν· λιθοβολήσετε αὐτοὺς
λίθοις ἔνοχοί εἰσιν· καὶ εἶπεν κύριος πρὸς
Μωυσῆν λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτούς ἄνθρωπος ἐὰν ἐν πάσῃ τῇ συναγωγῇ
υἱῶν Ἰσραὴλ ἐὰν δὲ καὶ ἐκ τῶν προσηλύτων
τῶν προσκειμένων ἐν μέσῳ ὑμῶν ὃς ἐὰν δῷ
ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ τῷ Μολοχ θανάτῳ
θανατούσθω λιθοβολήσουσιν αὐτὸν λίθοις
ὁ λαὸς τῆς γῆς· καὶ ἐγὼ ἐπιθήσω τὸ πρόσωπόν
μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ ἐπὶ τὴν
συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἐξολεθρεύσω αὐτὸν καὶ
πάντας τοὺς συμπορευομένους αὐτῷ ἐκπορνεύειν
ὀπίσω τοῦ Μολοχ ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῶν·
καὶ ἐὰν ἐπιστρέφοντες ἐπιστρέψωσιν οἱ ἐγγαστρίμυθοι
καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ ἐκπορνεύειν ὀπίσω αὐτῶν
καὶ δῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
ἐκείνῳ καὶ ἐξολεθρεύσω αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ· καὶ ἁγιασθήσεσθε καὶ ἔσεσθε
ἅγιοι ὅτι ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν· καὶ φυλάξεσθε
τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά·

ἵνα μὴ λάβω λοιδορίαν παρ' ἀνθρώπων καὶ
με κενὰ ἀργύριον λάβῃ λαμβάνω παρ' ἐκκαμήλου
χάσαι· ἐμβακχεύσωμεν τοῖς ἔθνεσιν· ὅτι τὸ ἐμὸν
μου μεθυσούλιον καὶ τὸν λάζαρόν μου, ἐβρασοῦ
σαι ἀκουδέμου ἰακωβέ· καὶ ἰηλ· ὁμάζω καλῶ·
ἵνα μὴ πρᾶσσε καὶ ἀγώ ἵνα· ἵνα μὴ ἀμαυκαὶ λίχ
μου βδελυκτὸν ἀπ' αὐτῶν· πλὴν ἰακὼβ ἐκβρασ
ὁ ὢν ὁμ· καλέσω αὐτοὺς καὶ σώσω τὰ ἀμαυ· κ
σωχθὴς ὁμ τὰ σαρ τὸν λαὸν ἀκούσομαι τῆς ἀμα
λῆ αὐτοῖς τοῦτο· ἀφανισθήσεσθε ἀπὸ τῆς γῆ
σου δοὺς μὴ μὴ λῶμαι· τοῦ ἀφανισθῆναι χαλδα
γῶ ἐλαλήσα ἀγὼ ἐκάλεσα· ἡ γὰρ μαὐτὸν καὶ
ὁλοσαυτὴν ὁδὸν μαὐτοῦ πρὸς ἀφέβαι πρόσμ
λεὰ ἀλεούσαυτο ταῦτα· οἱ καὶ σαρχὴς ἐν κρυφ
ἐλαλήσα· λίνι κωἀγὼ ἐκεῖ λίμην· καὶ μὴ
αὐτοὺς ἐβρέλ καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ· οὕτως λα
κὶ ὁρισάμενος ὁ θεὸς ἰηλ· ἀγὼ εἰμὶ ὁ θεὸς
δελφὰς οὐ τοῦ εὑρεῖν τὴν ὁδὸν· ἐν πορ
ἐν αὐτῇ· καὶ εἰ ἤκουσας τοῦ ἐμοῦ λαοῦ μου ἀγ
τοῦ αὐτοῦ σῆσαι τὰ μεσόκριμά σου· ἐν δικαίοσ

ὀοσκίμαναβαλαόσπιο· καὶ ἐγένετο αἱμὼοσ ἐξ αἱμιμεφὸ σαοὺρ
μασουκαὶ τοὺ ἐκγονα τλὼν κοιλίασσου ὡσ ὀχοῦσησ
γλὼ· οὐλημὼν ὠμιλὶδξολοθρευθῆσ· οὐλὲ ὰσσολίται
τὸὸ νομεάσουὺμοὸ σοιονίμου· δξὺλθε ἐκ μασουλὸομ ☉
φὺγοον ἐκ τοῦμ χαλδαίοομ· φοὶμὼν ὺφροσὼκοσ
αἰαγγλίλατὸ· καὶ ἀκουσὸμ ὺμὼν ὺθοσ τοῦτο· αἰαγγὶ
λατὸ ὺοσοσ ὀχαὸτου τλὼν γλὼ λζὰ καὶ ὺρρὺσαὸτοκὲ·
τὸμ δοῦλον αὐτοῦ ἰακὼβ· καὶ ὺπὶ δὶ τλὶσσοσὶν·
λὶρὶμου· δξ ἑαὐτοὶσ· ἰλαορὲκ τοὰρασ· δξ δξ
ἀὐτοὶσ χαλὶσθαι τοὰρασ καὶ ρυλὶσθαι ἰλαορ· καὶ
τὼ ὺθὸ λασὸμου· οὐκ ἐστὶμ χὺρὶμ τοῖσ ἀοὺὶεὺὶσὶν λὲ
γὶκὶ· ἀκοὺσατὸμου μὶσοὶ· καὶ τορὸσ ὀχταὶ ὺθμὼ
δὶχρόμου τοὸ λοὺὶσθαι λζὰ ὶκὶ· ἐκ κοιλίασ
μρσμου ἐκαλὸὺμ μὲ τὸὸ μομεαὸμου· καὶ ὲθὶκεν
τὰὸ μεαὸμου ὡσ ὀχμεχὺραμ ὸζὰμ· καὶ ὑπὸ τλὼν σκὲ
ὠλων τλὸν χρὸσαὐτοῦ· ἐκρυὺὺμ μ· ὲθὶκὺμμὲ ὸσ
ὺλλοσ ἐκλὺκτὸμ· καὶ ὲὺ τῇ φαρὲτρα αὐτοῦ ὲὸκὲ
τὸὸ ὺμὲ καὶ ἐἰ τὸὸν μὲσὶ λοῦλοσμου ζσὺ ἰ ῆλ· καὶ
ἰὺσὶ λοζαὸθὶσὸμαι· καὶ ὸζὼ ἔζὰ τὸὸ καὺὸσ ἐκ ὸπίσω
ὠζὰμαὶ καὶ ὲζὸὺ θὺ ἔλοσ καὶ τλὼν ἰχνὼμ ὺ·

ὸ ῆλ

ὡραὶ πρὸ
τοῦ

διὰ τοῦτο κρίσιμον παρακῶ καὶ ὁ τὸν μόσμον
μαρτύρομαι τοῦ θεοῦ. Κ αἰμὲν οὗτος λάζηται ὁ
ὁ καλὸς μὲ ἐκκοιλίαν λούλομβαυτοῦ· τοῦ σωα
γαλὼ τὸν ἰακώβ· καὶ ἰηλ· παρὸ σαύτὸμ· σωαχθὴ
σεται καὶ λοζαθὴ σεται μὲν τόμ κῦ καὶ ὁ θῦ
ἰσραὴλ μου ἐχὼ· καὶ ἐὶ σὺ μὲ μεγαλύνεις ἐπὶ τὸ κλη
θὲν σου παιδός μου τοῦ αἰῶνος τοῦ φυλάσσειν
κοὶ ἐμὲ· καὶ τὴν διάσπορὰν τοῦ ἰηλ ἐπὶ σαρέξω.
ἓ ἰδοὺ τεθῆκά σε εἰς διαθήκην γένους σφάσσε
θνῶν· τοῦ ἐἶναί σε εἰς φῶς τριάκοντα ἐχάτου τῶν·
οὗτος λάζηται ὁρισάμενος θῦ ἰηλ· ἁμάσας
τὴν φαυλίζομ ταν τὴν τιμὴν αὐτοῦ τὸμ μεβλε
σόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τοῦ μὲ δούλου τοῦ μὲ ἀρχὸ
τοῦ μὲ σασιλέως ὁ τόμ ταν αὐτὸμ. καὶ ἁμάσας τόν τα
ἄρχοντας καὶ προσκυνήσουσὶ ἡ αὐτῶ ἔμβκθμ
κῦ ὅτι σὸς ἐστὶν ὁ ἅγιος ἰηλ· καὶ ἐκλελέξαμέν
σε· οὗτος λάζηται κς· καὶ ῥὼδ ὄκτω τῶ ἐσὶ κουσάσουσὶ
ἔμ καιρῶ σεκλασθήσομαί σοι· καὶ ἐβοήθησά σοι·
διαθήκην τῶ ἔθνους τοῦ καταστήσαι τὴν γῆν· ὥ
στε κληρονομῆσαι κληρονομίας ἀμβρημένου· λάζηται

πρῶτο
χεο

τοῖς ἐμοῖς ἀδελφοῖς ὅλοις καὶ τοῖς ἐμοῖς πατρικοῖς
ἀμαλιαλυφθείσαις· καὶ ἐμοῖς πατράσι καὶ τοῖς ὅλοις αὐτῶν·
μοσκηθησόμεθα· καὶ ἐμοῖς πατράσι καὶ Τρίτοις κ(αὶ) μ(ε)
μιλαίτοις· οὐσι μ(ε) ἀσοσιοὶ κ(αὶ) οὐδὲ ἡμίσοιοι κ(αὶ)· οὐδὲ ἀσ
τοῖς αὐτοῖς καύσομ(αι)· οὐδὲ ὁ κλίος· ἀλλὰ οὐ ὅλος ἐμ
αὐτοῖς πατρικαλεῖ· καὶ αὐτὸν ἡμῶν ὁ λαὸς μ(ε) ἐν τοῖς
αὐτοῖς· καὶ ἡμίσοι πατρικοὶ ὅρος ἐσόμεθα· καὶ πατρὶ
τρίτοις μ(ε) σεσόσκηται αὐτοῖς· ἐν λοὶ οὗτοι πορεύ
ὑμεθ' ἔρχομ(αι) τὰ οὗτοι· αὐτὸς μορφὴ καὶ οὗτοι· αὐτὸς ἦ
λαὸς κ(αὶ)· ἄλλο δὲ ἐκ γλῶ πατρικὸν· Ἐνφρεμάθθου
ραμοὶ καὶ ἀμαλιαὐθοκ ἡ γλῶ ἡ ἐξ αὐτοσαμ τὰ ὄρη ἐν
φροσύνῃ ὑμ(ῶν)· καὶ οἱ τεσσαιοὶ ὅλοι καὶ οσύνῃ ὑμ(ῶν)· ὅ τι ἡλέ
κθη ὁ θ(εὸ)ς τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τὸ ἰσασαφμοὶ τοῦ λα
οῦ αὐτοῦ πατρικάλεσθη· ἡ ἐπατριδιοὶ ὁ μ(ε) ἐκ ατὸ λι
πατρικὸν κ(ε)· καὶ οἱ κ(ε) ἐπατριδιοὶ ὁ μ(ε)· καὶ ἐπὶ λιόσ
ται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς ἢ τοῦ μὴ ἐλθεῖν σε τὸν
ἐκγονον τῆς κοιλίας αὐτῆς· ἡ δὲ καὶ ἐπὶ λάθοι
το παῦτα γυνὴ· ἀλλ' ἐγὼ οἰκ ἐπὶ λαλήσομαι· σοῦ ἐ(στὶ)
πατρικ(ε)· ἰδοὺ ἐπὶ τοῦ μ χειρῶν μου ἐγ γραφ ἡ λαός

ὄρη
ὡδε
πτοφίνγνιπλ
πόλ.
ελη
μεσσήν
ων.

ταῦτά φησι· καὶ ἐγὼ ποιμαίνων τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν
οἰκοδομηθήσονται ὑφ' ὑμῶν καὶ ληρήσουσι· καὶ οἱ ἐρημω
σαντές σε ἐκ σοῦ βουλεύσονται· αἴρω μου κύκλῳ τὴν
ὀφθαλμοὺς σου καὶ ἴδε πάντας τοὺς υἱούς σου· ἰ
δοὺ συνήχθησαν καὶ ἦλθόσαν πρὸς σε·
ζ ὡς ἐγὼ λέγει κύριος ὅτι πάντας αὐτοὺς ἐνδύσῃ καὶ κ
ρεμβώσῃ αὐτοὺς ὡς κόσμον νύμφης· ὅτι ταὶ ἐρη
μώσεις καὶ τὰ ἠφανισμένα σου· καὶ τανῦν στενο
μὼν ἀπὸ οἰκήσεως σου καὶ οἱ καταπίνοντές σε
ἐρημωθήσονται ἀπὸ σοῦ· καὶ οἱ καταστήσαντές σε
ἐρημοῦσι γάρ σε ἀπὸ τῶν σῶν υἱῶν σου οὓς ἀπώλε
σεν ἀπὸ σοῦ· ἔτι γὰρ ὀλίγον καὶ ἐρῶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ σῶ
μά μου καὶ τὸ αἷμά μου ἔδεσθε· καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ σου τίς
μ' ἐγέννησεν τούτους ἐγὼ δ' ἄτεκνος καὶ χήρα· τούτ
ους δὲ τίς ἐξέθρεψέν μοι ἐγὼ δὲ κατελείφθην μόνη οὗ
τοι δὲ μοι πόθεν ἦσαν· Ὅτι οὕτως λέγει κύριος ἰδοὺ αἴρω φ
σὶν μου τὴν χεῖρά μου· καὶ εἰς ἔθνη κατάστασόν σου σημεῖον
σημεῖόν μου· καὶ δώσουσιν τοὺς υἱούς σου ἐν κολπώ
ματι καὶ θυγατέρας σου· ἐπὶ τῶν ὤμων αἴρουσιν· καὶ ἐ

σωτηρίας τῆς ἐμῆς ψυχῆς· οὐδὲ ἀρχόμενος τρο
φοῦ· ἵνα μὴ πρόσωπον τῷ σῷ πρόσκομμά σοι
σι· καὶ τὸν χοῦν τοῦ σώματός μου λίχνοισιν· καὶ γυμ
νὸς ἐξῆλθον καὶ γυμνὸς ἀπέλθω· καὶ λιμὸν τὸν
παρ' ἐμοῦ τοῖς σκύλοις· καὶ ἐὰν ἀλγηδόνα τις
ἀδικοῦσα ἐνθήσεται· οὕτως λέγει κύριος ἐὰν τὸν ἐχθρόν
μου πεινάσῃ δῶ αὐτῷ ἄρτον φαγεῖν· ἐὰν δὲ διψήσῃ
δῶ αὐτῷ ὕδωρ πιεῖν· ἐὰν δὲ ἐπιθυμίαν ἔχῃ
ἐπιθυμίαν τοῦ σώματός μου· ἐπιθυμίαν ἔχει
ἐπιθυμίαν τοῦ σώματός μου· ἐὰν δὲ ἐπιθυμίαν
ἔχῃ

μὴ οὐκ ἰσχύσῃ χεὶρ μου τοῦ ῥῦσασθαι· ἢ οὐκ ἰσχύω
τοῦ ἐξελέσθαι· ἰδοὺ τῇ ἀπειλῇ μου ἐξερημῶ θάλασσαν·
καὶ θήσω τοὺς ποταμοὺς ἔρημον· καὶ ξηρανθήσονται οἱ ἰχθύες αὐτῶν·
ἀπὸ τοῦ μὴ εἶναι ὕδωρ· καὶ ἀποθανοῦνται ἐν δίψει· καὶ ἐνδύσω
οὐρανὸν σκότος· καὶ σάκκον τὸ σκέπασμα αὐτῶν· καὶ ἐλάλησέν μοι
μετὰ ταῦτα λόγον· ἐν ἀνθρώποις· παρὸ ἐν ἀνθρώποις οὐκ ἀκούσῃ· καὶ μὴ
ἀκούσῃ ἀφ' ἡμῶν τὰ ῥήματα· ἐγὼ δὲ οἰκαυτισθήσομαι
ἀπὸ λίθου ἀφ' ἡμῶν τὸ μὲν πρόσωπόν μου οἰκαυτισθήσεται· τὸ δὲ πρόσωπόν
μου οἰκαυτισθήσεται· ἀπὸ αἰχμῶν σώματος ἡμάτων·
καὶ κτίσει θήσομαι ἐγὼ ἀνθ' ὑμῶν· διὰ τοῦτο οἰκοδομήσατε
πόλιν ἄλλην· ἐν ἀνθρώποις· τὸ πρόσωπον ἡμῶν ὡς ἄνθρωπος
πόλεως· καὶ ἐγὼ ὁ ποιμὴν αἰχμῶν ὡς ἐγὼ εἰμὶ
ὁ λίθος ὡς ἐσόμεθα· τίς ὁ κριὸς μου ὁ σωθεὶς ἀπὸ τῆς
τοῦ μαχαίρας· καὶ τίς ὁ κριὸς μου ὁ σωθεὶς ἐγένετό
μοι· ἰδοὺ κτίσει θήσομαι τὸν κακώσαντά με· ἰδοὺ

πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσιν καὶ
προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου κύριε καὶ
δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου ὅτι μέγας εἶ σὺ
καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ θεὸς μόνος σὺ
ὁδήγησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ
πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου εὐφρανθήτω
ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου
ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ὁ θεός μου ἐν
ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου
εἰς τὸν αἰῶνα ὅτι ἔλεος πολὺ ἐπ' ἐμὲ καὶ
ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου
ὁ θεός ὑπερήφανοι ἐπέστησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ
συναγωγαὶ δυνατῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου
καὶ οὐ προέθεντο σε ἐνώπιον αὐτῶν καὶ σὺ
κύριε ὁ θεός οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος
καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός κατίδε πρός με
καὶ ἐλέησόν με δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί
σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου
ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν ἵνα
ἴδωσιν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν
ὅτι σὺ κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς
με ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἀμήν. ψαλμὸς τῷ υἱῷ Κορέ ᾠδὴ ψαλμοῦ
τοῖς θεμελίοις αὐτοῦ ἐν ὄρεσιν ἁγίοις
ἀγαπᾷ κύριος τοὺς πυλῶνας Σιὼν ὑπὲρ
πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ ἐνδόξως
ἐλαλήθη περὶ σοῦ πόλις τοῦ θεοῦ διάψαλμα
μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς
γινώσκουσίν με ἰδοὺ ἀλλογενεῖς καὶ
ἀλλόφυλοι καὶ λαὸς Τύρου μετὰ τούτων
ἐγενήθησαν ἐκεῖ μὴ καὶ τῇ Σιὼν ἐρεῖ
ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ
καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος
κύριος ἐξαριθμήσει ἐν γραφῇ λαῶν τῶν
τούτων ἐκεῖ ἐγενήθησαν πάντες οἱ ἄρχοντες
αὐτῆς ὡς ἐν κατοικίᾳ ἐν σοὶ ἐστιν ἡ
κατοικία πάντων ἡμῶν καὶ ἐν τῇ Σιὼν
πολιτευθήσεται ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος
καὶ αὐτὸς ἑτοιμάσει τὴν Σιὼν ἐν τῷ
ἐκδιηγήσασθαι κύριον ἐν γραφῇ λαῶν
τῶν τούτων ἐκεῖ ἐγενήθησαν πάντες οἱ
ἄρχοντες αὐτῆς ὡς ἐν κατοικίᾳ ἐν σοὶ
ἐστιν ἡ κατοικία πάντων ἡμῶν ᾠδὴ
ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορὲ εἰς τὸ τέλος
ὑπὲρ Μαελὲθ τοῦ συνετοῦ τῷ Αἰμὰν τῷ
Ἐζραΐτῃ κύριε ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου
ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ νυκτὸς ἐναντίον σου
εἰσέλθοι ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὖς
σου εἰς τὴν δέησίν μου ὅτι ἐπλήσθη
κακῶν ἡ ψυχή μου καὶ ὁ βίος μου τῷ
ἅδῃ ἐλογίσθην μετὰ καταβαινόντων εἰς
λάκκον ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἄβοηθος
ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος καὶ ὡσεὶ τραυματίαι
κοιμώμενοι ἐν ᾅδου οὗ οὐκέτι μνήσθης
καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν
ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς
καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη
ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς κλύδωνάς
σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ διάψαλμα μὴ
μακρύνῃς τὸ ἔλεός σου ἀπ' ἐμοῦ εἰς τέλος
ἐπλατύνθη ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεος σου καὶ
ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐκ διαφθορᾶς
ἐξαγαγόντος σου ἐκ βορβόρου ταπεινώσεως
καὶ στήσαντος ἐπὶ πέτραν τὰ διαβήματά
μου καὶ κατευθύναντος τὴν ὁδόν μου
καὶ ἔδωκας εἰς τὸ στόμα μου ᾠδὴν καινὴν
ὕμνον τῷ θεῷ ἡμῶν ὄψονται πολλοὶ καὶ
φοβηθήσονται καὶ ἐλπιοῦσιν ἐπὶ κύριον
μακάριος ἀνήρ οὗ ἐστιν ὄνομα κύριος
καὶ οὐκ ἐνέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ
εἰς μανίας ψευδεῖς μεγαλύνας ἐποίησας
τὰ θαυμάσιά σου κύριε ὁ θεός μου καὶ
τοὺς διαλογισμούς σου τίς ὅμοιός σοι
ἀπαγγελῶν καὶ λαλήσω καὶ ἀδυνατήσω
ὑπὲρ τὸ ἐξαριθμηθῆναι αὐτούς θυσίαν
καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας τὰ δὲ ὦτά
μου ὤρυξας ὁλοκαύτωμα καὶ περὶ ἁμαρτίας
οὐκ ἐξεζήτησας τότε εἶπον ἰδοὺ ἥκω
ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπταί μοι τοῦ
ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θεός μου ἠθέλησα
καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας
μου εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν
ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ
κωλύσω κύριε σὺ οἶδας τὴν δικαιοσύνην
σου οὐκ ἔκρυψα τὴν ἀλήθειάν σου ἐν
καρδίᾳ μου τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ
σωτήριόν σου εἶπον οὐκ ἀπέκρυψα τὸ
ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ
συναγωγῆς πολλῆς σὺ δὲ κύριε μὴ
μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ
τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἀεὶ
ἀντιλαβοίατό μου ὅτι περιέσχον με κακὰ
ἀμέτρητα κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου
καὶ οὐκ ἠδυνάσθην ἰδεῖν ἐπλήθυναν
ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου καὶ
ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέν με ἐπίθες
κύριε ἐπὶ σὲ τὴν βοήθειάν μου εἰς τὸ
προσχεῖν μοι κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι
αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν ἅμα
οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου ἀποστραφήτωσαν
εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ
βουλόμενοί μοι κακά ἀποτεινέσθωσαν
παραυτίκα αἰσχύνην αὐτῶν οἱ λέγοντές
μοι εὖγε εὖγε ἀγαλλιάσθωσαν καὶ
εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές
σε καὶ λεγέτωσαν διὰ παντὸς μεγαλυνθήτω
ὁ θεός οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου
ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης εἰμί ὁ θεός
βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ κύριε
μὴ χρονίσῃς ψαλμὸς ᾠδῆς τῷ Ἀσάφ
ἐνωτίσασθε ὁ λαός μου τὸν νόμον μου
κλίνατε τὰ ὦτα ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ
στόματός μου ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ
στόμα μου φθέγξομαι προβλήματα ἀπ'
ἀρχῆς ἃ ἀκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ
καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν
οὐκ ἀποκρυβήσεται τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπὸ
γενεᾶς ἑτέρας ἐκδιηγούμενοι τὰς αἰνέσεις
τοῦ κυρίου καὶ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ καὶ
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν καὶ
ἀνέστησεν μαρτύριον ἐν τῷ Ἰακὼβ καὶ
νόμον ἔθετο ἐν τῷ Ἰσραὴλ ὅσα ἐνετείλατο
τοῖς πατράσιν ἡμῶν τοῦ γνωρίσαι αὐτὰ
τοῖς υἱοῖς αὐτῶν ὅπως ἂν γνῷ γενεὰ
ἑτέρα υἱοὶ οἱ γεννηθησόμενοι καὶ
ἀναστήσονται καὶ διηγήσονται τοῖς υἱοῖς
αὐτῶν καὶ θήσονται ἐν τῷ θεῷ τὴν
ὑπόστασιν αὐτῶν καὶ οὐκ ἐπιλήσονται
τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
ἐκζητήσουσιν καὶ οὐκ ἔσονται ὡς οἱ
πατέρες αὐτῶν γενεὰ σκολιὰ καὶ
παραπικραίνουσα γενεὰ ἣ οὐκ ἐκατεύθυνεν
τὴν καρδίαν αὐτῆς καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ
τοῦ θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς οἱ υἱοὶ Ἐφραὶμ
ἐνισχύοντες καὶ τιτρώσκοντες τόξον
ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου οὐκ
ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ θεοῦ καὶ ἐν
τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ἠθέλησαν πορεύεσθαι
καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ
καὶ τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἔδειξεν
αὐτοῖς ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν
ἐποίησεν θαυμάσια ἐν γῇ Αἰγύπτου ἐν
πεδίῳ Τάνεως ἐθαύμασεν πάντα τὰ
θηρία τοῦ πελάγους καὶ κατήγαγεν
ὕδατα ὡς ἀσκούς καὶ διήγαγεν αὐτοὺς
διὰ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ ἔστησεν
ὕδατα ὡς ἀσκούς καὶ διήγαγεν αὐτοὺς
διὰ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ ἔστησεν
ὕδατα ὡς τεῖχος καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς
ἐν τῇ νεφέλῃ τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν
νύκτα ἐν τῷ φωτισμῷ πυρός διέρρηξεν
πέτραν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐπότισεν ὡς ἐν
ἀβύσσῳ πολλῇ καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ
πέτρας καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα
καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ
τοῦ παραπικραίνειν τὸν ὕψιστον ἐν
ἀνύδρῳ καὶ ἐπείρασαν τὸν θεὸν ἐν τῇ
καρδίᾳ αὐτῶν τοῦ αἰτῆσαι βρώματα
ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν καὶ ἐλάλησαν κατὰ
τοῦ θεοῦ εἶπαν μὴ δυνήσεται ὁ θεὸς
ἑτοιμάσαι τράπεζαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι
ἐπάταξεν τὴν πέτραν καὶ ἔρρευσαν ὕδατα
καὶ χείμαρροι κατέκλυσαν μὴ καὶ ἄρτον
δυνήσεται δοῦναι ἢ ἑτοιμάσαι τράπεζαν
τῷ λαῷ αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἤκουσεν κύριος
καὶ ὠργίσθη καὶ πῦρ ἐξεκαύθη ἐν τῷ
Ἰακὼβ καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐν τῷ Ἰσραὴλ
ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ θεῷ καὶ οὐκ
ἤλπισαν ἐν τῇ σωτηρίᾳ αὐτοῦ καὶ
ἐνετείλατο τοῖς νεφέλαις ἄνωθεν καὶ
θύρας οὐρανοῦ ἠνέῳξεν καὶ ἔβρεξεν
αὐτοῖς μάννα φαγεῖν καὶ σῖτον οὐρανοῦ
ἔδωκεν αὐτοῖς ἄρτος ἀγγέλων ἔφαγεν
ἄνθρωπος βρῶσιν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς
πλησμονήν ἐξῆρεν νότον ἐξ οὐρανοῦ καὶ
ἐπήγαγεν ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ λίβα καὶ
ἔβρεξεν ἐπ' αὐτοὺς ὡσεὶ χοῦν κρέα καὶ
ὡσεὶ ἄμμον θαλάσσης πετεινὰ πτερωτά
καὶ ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς
αὐτῶν κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν
καὶ ἔφαγον καὶ ἐχορτάσθησαν σφόδρα
καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἤνεγκεν αὐτοῖς
οὐκ ἐστερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας
αὐτῶν ἔτι τὰ βρώματα αὐτῶν ἦν ἐν τῷ
στόματι αὐτῶν καὶ τὰ βρώματα αὐτῶν
καὶ ὀργὴ θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς καὶ
ἀπέκτεινεν τοὺς πίονας αὐτῶν καὶ τοὺς
ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἐταπείνωσεν ἐν
τούτοις πᾶσιν καὶ οὐ προσέθεντο τοῦ
ἁμαρτάνειν ἔτι καὶ οὐκ ἐπίστευσαν ἐν
τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ καὶ ἐξέλιπον ἐν
ματαιότητι αἱ ἡμέραι αὐτῶν καὶ τὰ ἔτη
αὐτῶν μετὰ σπουδῆς ὅταν ἀπέκτεινεν
αὐτοὺς καὶ ἐξεζήτουν αὐτὸν καὶ
ἐπέστρεφον καὶ ὀρθρίζοντες πρὸς τὸν
θεόν καὶ ἐμνήσθησαν ὅτι θεὸς βοηθὸς
ἐγένετο αὐτοῖς καὶ θεὸς ὕψιστος ὁ
λυτρωσάμενος αὐτούς καὶ ἠγάπησαν
αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν καὶ τῇ
γλώσσῃ αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ ἡ δὲ
καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτοῦ οὐδὲ
ἐπιστώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ καὶ
αὐτὸς οἰκτίρμων ἱλάσκετο ἀνομίας
αὐτῶν καὶ οὐκ ἀπώλεσεν καὶ πολλάκις
ἀπέστρεψεν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καὶ οὐκ
ἐξέκαυσεν πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ καὶ
ἐμνήσθη ὅτι σάρκες εἰσίν πνεῦμα πορευόμενον
καὶ οὐκ ἐπιστρέφον πόσας παρεπίκραναν
αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ παρώξυναν αὐτὸν
ἐν ἀβατῳ καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν
τὸν θεὸν καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ
ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἧς ἐλυτρώσατο
αὐτοὺς ἐκ χειρὸς θλίβοντος ἐν Αἰγύπτῳ
καὶ ἐποίησεν ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ
καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως
καὶ ἐμετέβαλεν εἰς αἷμα τοὺς ποταμοὺς
αὐτῶν καὶ τὰ ὑδρεύματα αὐτῶν ὅπως μὴ
πίωσιν ἐξαπέστειλεν ἐν αὐτοῖς κυνόμυιαν
καὶ κατέφαγεν αὐτούς καὶ βάτραχον καὶ
ἐξωλόθρευσεν αὐτούς καὶ ἔδωκεν τὰ
γενήματα αὐτῶν ἐρυσίβῃ καὶ τοὺς πόνους
αὐτῶν ἀκρίδι καὶ ἀπέκτεινεν τὴν ἄμπελον
αὐτῶν ἐν χαλάζῃ καὶ τὰς συκομορέας
αὐτῶν ἐν κρυμῷ καὶ παρέδωκεν εἰς χάλαζαν
τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὰ κτήματα αὐτῶν
τῷ πυρί ἐξαπέστειλεν ἐν αὐτοῖς ὀργὴν
θυμοῦ αὐτοῦ θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλῖψιν
ἀποστολὴν δι' ἀγγέλων πονηρῶν ὁδοποίησεν
τρίβον τῷ θυμῷ αὐτοῦ οὐκ ἐφείσατο ἀπὸ
θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν καὶ τὰ κτήνη
αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισεν καὶ
ἐπάταξεν πάντα πρωτότοκα ἐν γῇ Αἰγύπτου
ἀπαρχὴν πάντων τῶν κόπων αὐτῶν ἐν
σκηναῖς Χαμ καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν
λαὸν αὐτοῦ καὶ ὡδήγησεν αὐτοὺς ὡς
ποίμνιον ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἐρρύσατο
αὐτοὺς ἐλπίζοντας καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν
καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐκάλυψεν ἡ
θάλασσα καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος
ἁγιάσματος αὐτοῦ ὄρος τοῦτο ὃ ἐκτήσατο
ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου
αὐτῶν ἔθνη καὶ διεμέρισεν αὐτοῖς
κληρονομίαν μετρητὴν καὶ κατεσκήνωσεν
ἐν σκηναῖς αὐτῶν φυλὰς Ἰσραήλ καὶ
οὐκ ἐπείρασαν καὶ παρεπίκραναν τὸν
θεὸν τὸν ὕψιστον καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ
οὐκ ἐφύλαξαν καὶ ἀπέστησαν καὶ
ἀπεστράφησαν ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν
ἐστράφησαν εἰς τόξον πλανῆς παρώργισαν
αὐτὸν ἐν τοῖς βουνοῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς
γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτὸν
ἤκουσεν ὁ θεὸς καὶ ὠργίσθη καὶ
ἐξουδένωσεν σφόδρα τὸν Ἰσραήλ καὶ
ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλὼμ τὴν
σκηνὴν αὐτοῦ ἣν κατεσκήνωσεν ἐν
ἀνθρώποις καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν
τὴν ἰσχὺν αὐτῶν καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν
εἰς χεῖρας ἐχθρῶν καὶ συνέκλεισεν ἐν
ῥομφαίᾳ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς
κληρονόμους αὐτοῦ ἐξουδένωσεν καὶ
ἐνεπύρισεν αὐτοὺς τὰ νεανίσκοι αὐτῶν
οὐκ ἐπῃνέθησαν καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν
οὐκ ἐθρηνήθησαν οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν
μαχαίρᾳ ἔπεσον καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ
μὴ κλαύσωσιν καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν
κύριος ὡς δυνατὸς κραταιούμενος ἀπὸ
οἴνου καὶ ἔπαισεν τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ
εἰς τὰ ὀπίσω ὀνειδισμὸν αἰώνιον ἔδωκεν
αὐτοῖς καὶ ἀπεδοκίμασεν τὴν σκηνὴν
Ἰωσὴφ καὶ ἐν τῇ φυλῇ Ἐφραὶμ οὐκ
ἐξελέξατο ἀλλ' ἐξελέξατο τὴν φυλὴν
Ἰούδα τὸ ὄρος Σιὼν ὃ ἠγάπησεν καὶ
ᾠκοδόμησεν ὡσεὶ μονόκερως τὸ ἁγίασμα
αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἣν ἐθεμελίωσεν εἰς τὸν
αἰῶνα καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν παῖδα
αὐτοῦ καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν μηλοβοσκημάτων
ἀπὸ ὄπισθεν τῶν τικτουσῶν ἔλαβεν αὐτὸν
ποιμαίνειν Ἰακὼβ τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ
Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ
ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς
καρδίας αὐτοῦ καὶ ταῖς συνέσεσιν τῶν
χειρῶν αὐτοῦ ὡδήγησεν αὐτούς ὁ θεὸς
εἰσῆλθον τὰ ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν
σου ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου
ἔθεντο τὴν Ἰερουσαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον
ἔδωκαν τὰ κῶλα τῶν νεκρῶν τοῖς πετεινοῖς
τοῦ οὐρανοῦ τὰς σάρκας τῶν ὁσίων σου
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς ἐξέχεαν τὸ αἷμα
αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ κύκλῳ τῆς Ἰερουσαλὴμ
καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων καὶ ἐγενήθημεν
ὀνειδισμὸς τοῖς γείτοσιν ἡμῶν μυκτηρισμὸς
καὶ χλεύη τοῖς κύκλῳ ἡμῶν ἕως τίνος
κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος ἐκκαήσεται
ὡσεὶ πῦρ ἡ ζηλοτυπία σου ἐκχεον τὴν
ὀργήν σου ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ ἐπιγινώσκοντά
σε καὶ ἐπὶ βασιλείας αἳ τὸ ὄνομά σου
οὐκ ἐπεκαλέσαντο ὅτι κατέφαγον τὸν
Ἰακὼβ καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν
μὴ μνησθῇς ἡμῖν ἀνομιῶν ἀρχαίων
ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί
σου ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα βοήθησον
ἡμῖν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἕνεκα τῆς
δόξης τοῦ ὀνόματός σου καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς
καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα
τοῦ ὀνόματός σου μήποτε εἴπωσιν τὰ
ἔθνη ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς αὐτῶν καὶ
γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν
ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος
τῶν δούλων σου τῶν ἐκκεχυμένου εἰσελθάτω
ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμὸς τῶν πεπεδημένων
κατὰ τὸ μέγεθος τοῦ βραχίονός σου
περιποίησαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων
καὶ ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλασίονα
εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν τὸν ὀνειδισμὸν
αὐτῶν ὃν ὠνείδισαν σε κύριε καὶ ἡμεῖς
δὲ λαός σου καὶ πρόβατα τῆς νομῆς σου
ἐξομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα εἰς
γενεὰν καὶ γενεὰν διηγησόμεθα τὴν
αἴνεσίν σου ψαλμὸς τῷ Ἀσὰφ ποιμὴν
Ἰσραὴλ πρόσχες ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰωσὴφ
ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσὴφ ὁ
καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐπιφάνηθι
ἔναντι τοῦ Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ
Μανασσῆ ἔγειρον τὴν δυναστείαν σου
καὶ δεῦρο εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς
ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπιφάνον τὸ
πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα κύριε ὁ
θεὸς τῶν δυνάμεων ἕως τίνος ὠργίσθης
ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου
ἐψώμισας ἡμᾶς ἄρτον δακρύων καὶ
ἐπότισας ἡμᾶς δάκρυα ἐν μέτρῳ ἐν τρισὶν
ἐθέμεθα ἡμᾶς μάχην τοῖς γείτοσιν ἡμῶν
καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς
κύριε ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον
ἡμᾶς καὶ ἐπιφάνον τὸ πρόσωπόν σου καὶ
σωθησόμεθα ἀμπελον ἐκ Αἰγύπτου
μετῆρας ἐξέβαλες ἔθνη καὶ κατεφύτευσας
αὐτήν ὡδήγησας τὴν ὁδὸν ἔμπροσθεν
αὐτῆς καὶ ἐρρίζωσας τὰς ῥίζας αὐτῆς
καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ κατακαλύψαι τὰ ὄρη
τὴν σκιὰν αὐτῆς καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς
τὰς κέδρους τὰς μεγάλας ἐξέτεινεν τὰ
κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσσης καὶ ἕως
ποταμοῦ τὰ παραφυάδες αὐτῆς ἵνα τί
κατέσκαψας τὸν φραγμὸν αὐτῆς καὶ
διαρπάζουσιν αὐτὴν πάντες οἱ παραπορευόμενοι
τὴν ὁδόν ἐξέφυσεν αὐτὴν σῦς ἐξ ὕλης
καὶ μονιὰς ἀγρίων ἐνεβόσκησεν αὐτήν
ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον δὴ
ἐπίβλεψον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ
ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην καὶ
κατάρτισαι αὐτὴν ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιά
σου καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν
ἐκραταίωσας σεαυτῷ ἐν καυθείσῃ πυρὶ
καὶ ἀπωλείᾳ ἀπὸ ἐπιτιμήσεως προσώπου
σου ἔστω ἡ χεὶρ σου ἐπὶ τὸν ἄνδρα τῆς
δεξιᾶς σου καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου ὃν
ἐκραταίωσας σεαυτῷ καὶ οὐ μὴ
ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ ζωώσεις ἡμᾶς καὶ
τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα κύριε ὁ
θεὸς τῶν δυνάμεων κατεύθυνον ἡμᾶς
ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα
εἰς τὸ τέλος ὑπὲρ τῶν ληνῶν ψαλμὸς τῷ
Ἀσὰφ ἀγαλλιᾶσθε τῷ θεῷ τῇ βοηθείᾳ
ἡμῶν ἀλαλάξατε τῷ θεῷ Ἰακώβ λάβετε
ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον ψαλτήριον
τερπνὸν μετὰ κιθάρας ἐν νουμηνίᾳ
σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ τῇ
ἑορτῇ ὑμῶν ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ
ἐστὶν καὶ κρίμα τῷ θεῷ Ἰακώβ μαρτύριον
ἐν τῷ Ἰωσὴφ ἔθετο αὐτὸν ἐν τῷ ἐξελθεῖν
αὐτὸν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου γλῶσσαν ἣν οὐκ
ἐπίστατο συνήκουσεν ἀπέστησεν ἀπὸ
ἀνάγκης τοὺς ὤμους αὐτοῦ αἱ χεῖρες
αὐτοῦ ἐν κοφίνῳ ἐδουλεύσατε καὶ ἐν
θλίψει ἐπεκαλέσω καὶ ἐρρύσω σε καὶ
ἐπήκουσά σου ἐν ἀποκρύφῳ καταιγίδος
ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος κρίσεως
διάψαλμα ἄκουε λαός μου καὶ διαμαρτύρομαί
σοι Ἰσραὴλ ἐὰν ἀκούσῃς μου οὐκ ἔσται
ἐν σοὶ θεὸς ἕτερος καὶ οὐ προσκυνήσεις
θεῷ ἀλλοτρίῳ ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός
σου ὁ ἀναγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου
πλατύνας τὸ στόμα σου καὶ πληρώσω
αὐτό καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς
φωνῆς μου καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἠθέλησεν
ἐμοί καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰς
ἐπιθυμίας τῶν καρδιῶν αὐτῶν πορεύσονται
ἐν ταῖς ἐπινοίαις αὐτῶν εἰ ὁ λαός μου
ἤκουσέν μου καὶ Ἰσραὴλ ἐν ταῖς ὁδοῖς
μου ἐπορεύθη εἰ τὸν μηδὲν ὄντα ἐχθροὺς
αὐτῶν ἐταπείνωσα καὶ ἐπὶ τὸν θλίβοντα
αὐτοὺς ἐπέστρεψα τὴν χεῖρά μου οἱ
μισοῦντες κύριον ἐψεύσαντο αὐτῷ καὶ
ἔστω ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυροῦ καὶ
ἐκ πέτρας μέλιτι ἐχορτάσθησαν σφόδρα
καὶ ἐξήνεγκεν τὰ γενήματα αὐτῶν καὶ
τοὺς πόνους αὐτῶν ἕως λοιμοῦ κατέφαγεν
καὶ ἀπέκτεινεν τοὺς πρωτοτόκους πάντας
ἐν γῇ Αἰγύπτου ἀπαρχὴν πάντων τῶν
κόπων αὐτῶν ἐν σκηναῖς Χαμ καὶ ἀπῆρεν
ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ὡδήγησεν
αὐτοὺς ὡς ποίμνιον ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ
ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐλπίζοντας καὶ οὐκ
ἐφοβήθησαν καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν
ἐκάλυψεν ἡ θάλασσα καὶ εἰσήγαγεν
αὐτοὺς εἰς ὄρος ἁγιάσματος αὐτοῦ ὄρος
τοῦτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ καὶ
ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη καὶ
διεμέρισεν αὐτοῖς κληρονομίαν μετρητὴν
καὶ κατεσκήνωσεν ἐν σκηναῖς αὐτῶν
φυλὰς Ἰσραήλ καὶ οὐκ ἐπείρασαν καὶ
παρεπίκραναν τὸν θεὸν τὸν ὕψιστον καὶ
τὰ μαρτύρια αὐτοῦ οὐκ ἐφύλαξαν καὶ
ἀπέστησαν καὶ ἀπεστράφησαν ὡς οἱ
πατέρες αὐτῶν ἐστράφησαν εἰς τόξον
πλανῆς παρώργισαν αὐτὸν ἐν τοῖς
βουνοῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς
αὐτῶν παρεζήλωσαν αὐτὸν ἤκουσεν ὁ
θεὸς καὶ ὠργίσθη καὶ ἐξουδένωσεν
σφόδρα τὸν Ἰσραήλ καὶ ἀπώσατο τὴν
σκηνὴν Σηλὼμ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἣν
κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις καὶ
παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχ

μὴ οὐκ ἰσχύῃ χεὶρ μου τοῦ ῥῆσαι αὐτὸν· ἢ οὐκ ἰσχύω
τοῦ ἐλκῦσαι· ἰδοὺ τὸ ἀστεῖόν μου ἐξέβρηξα ὡσεὶ
θάλασσαν· καὶ θὴσω αὐτὸν ὡς ταμεῖον σὺν βρίμῃ μου· καὶ ζη
ρανθήσονται οἱ ἰχθύες αὐτῶν· ἀνὰ τοῦ μὴ ἥκειν
ὕδωρ· καὶ ἀποθανοῦνται ἰδίᾳ τῇ· καὶ ἐμβλέσω
ὀπίσω μου σκόπος· καὶ ὡς τὰ κίκινα τὸ ταβρικόν λόγον
αὐτοῦ· κἀλλοσὶ ἡμοιγλόσσαν ὡς διὰ τοῦ γμῶ
μαι ἰωὶ ἰεὰ δῇ τῷ λόγῳ· ἐθνικθύμοι τὰ ρὼ ἰ·
τὰ ρὸς ἐθνικθύμοι ὡς τὸ ἡόν ἀκούσῃ· καὶ μὴ ὡς δὶ
ἀκοῦ ἀμοίγμου τὰ ὦτα· ζῶ δὲ οἰκαταὶ θὼ οὐδὲ
ἀμπελῶ τὸ μὸ τὸ μου ὑδλῶ καὶ ζ σμάσαι γαν· π
δὲ σιαγόνας μου ζ σραὶ σμάται· τὸ δὲ τὰ ρόσω πὸ
μου οἰκαὶ ὡς ἀρβὴ ὦ· ἀπὸ αἰχὼν σὺν βματ σμάτων·
καὶ κἰτ ιὸν ἡθὸ σμου ζ ὑβμή θη δὶ αὐτοῦ τὸ οἰκ ὑμ ὑραῦ
τῶν ἰωὶ ἀλλ' αὐ ὑβὴ ἰεὰ τὸ τὰ ρόσω τὸ μου ὦ ἀβρὰμ
τὰ ὑέραμ· καὶ ζ ῆμαι ὁ πὸ ἰμὶ αἰχὼ θὼ ὁ πὸ ζ ῆ ῖ
ὁ δὴ ἰεὰ ὡς ὰσμε· τῖ σὸ κρὶ μὸ ἰεὰ ὑμὸ σμὸ ἰ αἰμ πὶ αὶ
τὰ μὸ ἰ αἰμ ἀ· καὶ τὶ σὸ κρὶ μὸ μὲ ὑμὸ σμὸ ἰ ζ ῆ σαὶ τὰ
μὸ ἰ· ἰδοὺ κἰτ ιὸν ἡθὸ σμοὶ πὸ καὶ κὼ σὸ ζ μὲ ἰ δοὺ

(μη)

ὁλν

ωαμ τω ιμεῖς οὐσι μαπιομ ωαλαιω θλίοσθαι ὡσπερ μαι τα φάγαι ιμᾶς τὸ θμ ιμῶν φοιμοῖς μοσ τοῦ μκ βασιλεύουσαι τω πλήφωμ μοῦ τοῦ ωαιδὸς αὐτοῦ· οἱ ωορευόμενοι θμ οἰκόπεδ οἰκεῖαι μ αὐτοῖς φωσ ωαρρησιάσασθαι τῶ ὁμόμαπι κῦ μαὶ αὐτῷ πλησίασαι δ τῶ· θω· ξ ιδλοῦ ωαμ τοῦ ιμεῖς ωῆρκθαι μαὶ μαπιχύσαι δ φλόγα ωορεύσθαι τῶ φωτὶ τοῦ ωυρὸς ιμῶμ μαὶ τὴ φλογὶ ἡ ἔξ θμ μαῦ σαι δ· δ ιδ θμ ὲ ζθμ δ τοῦτο ταῦτα ιμῖν· ἐμ λυσπ μοι μὴ θλίσθε· ἀκούσαι δ θμ οὐ οἱ δ λαὸ κομ τῶ δ ἰ καιομ· μαὶ ζπ τοῦτο τομ κπ· ἐμ μελθέιαι δ ἐ ἀμὼ ἀβρααμ τὸ πατέρα μῶ ἐ λαιο μελήσαι δ· μαὶ ἰδ ταὶ μῶ θσιομ τοῦ λαὸ μκ οὐ ὁμ ὡσ ρυζαι δ· θμ μελέ ται δ ἐ σ ἀμραα μὶ τὸμ ωατρα ιμῶμ· μαὶ ἰδ σαρ ρα μ τὰ ὡσ δ ι μῦ σαι μ ιμᾶσ· ὁ τὴ ἐ ολὰ μαὶ ἐ μαλ δσαι αὐτὸμ μαὶ ἐυλογ ησαι αὐτὸμ· μαὶ πληθυ ναι αὐτὸμ· μαὶ βολλὴ θσαι αὐτὸμ· μαὶ ὁθμ ῶ ωαρ ε μαλ δσαι σ ὁμ· μαὶ πλ ρε μάσθαι ωαμ τα τὰ ὁρ μα αὐτῆσ· μαὶ θλίσω τὰ ὁρ μα αὐτῆσ· ὡ σαρ άδ ζομ κῦ· ὀ φροσύ λη μαὶ

ἀναλλίαμαι ἀρκόσουσι νῦν αὐτὴν ἐξομολόγησιν καὶ
ψαλμῳ ὠδῇ σου· λ κουσον μου· αἰδούσατο
μου λαός μου· καὶ ὁσιότης προσώπου μου ἐ
σεσθε· ὅτι νόμος παρ᾽ ἐμοῦ ἐξελεύσεται· καὶ κρί
σις μου εἰς φῶς ἐθνῶν ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη
μου· καὶ ἐξελεύσεται τὸ σωτήριόν μου καὶ εἰς τὸν βρα
χίονά μου ἔθνη ἐλπιοῦσιν· ὑμνήσουσί σου νῆσοι
σι· καὶ εἰς τὸν βραχίονά μου ἐλπιοῦσιν· ἄρατε
εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν· καὶ ὑμε
λιωθήσεται ὡς αἰὼν ὁ κάπνος· ὅτι οὐρανὸς ὡσκω
θη ὡσεὶ καπνός· καὶ ἡ γῆ ὡς ἱμάτιον παλαιωθή
σεται· οἱ δὲ ἐνοικοῦντες τὴν γῆν ὡσαύτως ἐκλείψουσιν
ὡσὰ θανούμενοι· τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται
καὶ ἡ δικαιοσύνη μου οὐκ ἐκλείψει· ἀκού
σατέ μου οἱ εἰδότες κρίσιν· λαός μου ὁ νόμος
μου ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν· μὴ φοβεῖσθε ὀνει
δισμὸν ἀνθρώπου καὶ τῷ φαυλισμῷ αὐτῶν μὴ πτοᾶσθε
ὡς σὴρ γὰρ εἱματίου φαγεδαίνωσεται αὐτούς· καὶ
ὡς ἔριον φαγεδαίνωσεται αὐτούς· ἡ δὲ δικαιο

σώκμου ἡ καὶ μαὶ ὦμαι ἀκαὶ. τὸ λδ̄ρ. ὁμμου ἡ σγ̄ν̄ μ
αμ̄γ̄ν̄μ̄ω̄ν. ἓ ἐξ ἀγ̄ρ̄ οὖ ἐξ ἀγ̄ρ̄ οὖ ν̄ ε ρ ο υ σ α λ ὴ μ. κ α ὶ ὁ ν̄
λ ε ο υ σ ι τ ὧ ν ἰ χ ὼ τ ο ῦ μ ε ρ χ ο μ ό σ ο υ. ἐ ξ ἀγ̄ρ̄ ο υ ὡ σ ὁ μ α ρ
χ λ ὴ μ ε β ρ α σ ι. ὡ σ γ̄ν̄ μ ὲ ὰ ὖ ἐ ὼ μ ο σ σ υ ε ἶ ὴ ν ὲ ρ ι μ ὼ σ α ν δ α ὺ
λ α σ τ α μ. ὑ λ ο ρ α ὶ μ ὶ σ ο υ π ω λ ὴ θ ο σ. ἡ θ ῆ σ α ν τ ὲ μ ὶ α ὺ
θ ὴ τ ὴ δ α λ α σ σ η σ. ὁ λ ὸ μ δ ὶ ὰ μ ὶ α ὰ ὲ ὰ θ ω σ ρ υ ο μ ὲ ν ο ι σ.
κ α ὶ λ ὺ π τ ρ ω μ ὲ ν ο ι σ. ὑ π ὸ γ ὰ ρ κ ῦ ἀ π ο σ π ρ ἀ φ ὴ σ ο ν ̄ ἡ.
κ α ὶ ἰ ζ ο υ σ ὶ ὸ ν μ ἔ σ τ ὸ ν μ ὲ ν θ υ φ ρ ο σ ύ ν η σ κ α ὶ ἀ γ α λ λ ὶ
ἀ μ ἀ τ ο σ ὰ ὶ ὼ ν ἰ ο υ. ὅ σ ὶ γ ὰ ρ τ ὴ σ κ ὐ φ α λ ὴ σ α ὐ τ ο ῦ μ
ἀ γ α λ λ ὶ ἀ σ ι σ. κ α ὶ α ἰ μ ὰ σ ι σ. κ α ὶ ὑ θ φ ρ ο σ ύ ν η. κ α τ α
λ ὴ μ ψ ε σ θ α ὶ α ὐ τ ὸ ὶ σ ὼ σ ὰ ὐ τ ὸ ὐ ὰ π ὸ θ λ ῖ ψ ὶ ν ὲ ὰ ὶ λ ὺ σ ὶ ν. κ α ὶ α ὐ
μ α τ ὶ ο σ. ἐ γ ὼ ἐ ἰ μ ὶ. ὁ π α ρ α κ α λ ῶ μ α ὐ. γ ν ὼ θ ῆ τ ὶ ν α ὶ ὐ
λ α ὶ κ ὴ θ ῆ σ α ν. ὑ φ ὁ ὲ μ ὲ θ ὶ σ ὼ σ ὰ ὐ τ ὸ ὐ ὰ π ὸ ἀ μ ῦ θ η τ ῦ κ α ὶ ὡ
τ ὸ ὶ ὲ ῦ ἀ μ ῦ ὐ ὶ ὼ σ ὰ σ ἡ χ ὸ ρ τ ὸ σ ὐ ὲ ξ ὲ ρ α ὐ μ θ ὶ σ α μ. κ α ὶ ὐ ὼ σ
λ ὰ θ ο υ θ ῦ τ ὸ μ. π ο ὶ ὴ σ α μ τ α ὐ ὼ. τ ὸ μ. π ο ὶ ὴ σ α μ π α ὐ τ ὸ μ χ
ρ α μ ὸ μ κ α ὶ θ ὸ μ ὲ β λ ὶ ὼ σ α μ τ α ὐ τ ὶ ὼ ν ἰ ὼ ν. κ α ὶ ὐ φ ο ὲ ὐ ὐ. ὡ
ἡ π α ῦ σ α τ α ὲ ὶ ἰ μ ὲ β ρ α σ τ ὸ π α ρ ὸ σ σ ο π ο ὶ ὸ ν τ ῦ θ η μ ῦ ὐ τ ῦ
θ λ ῖ ψ ὶ ν μ τ ὼ δ. Ὁ μ π ρ ὸ σ ὼ π ο μ γ ὰ ρ θ η σ ὶ ν ὐ λ ὼ σ α τ ὸ τ ῦ
ἀ ρ ὼ σ ὶ. ἰ α σ ὶ μ ὲ ὼ π ο ῦ ὸ θ η μ ὸ σ τ ῦ θ λ ῖ ψ ὶ ν μ τ ὼ σ ὰ δ. ἡ μ

πορε
ελ τ σ

γὰρ τὰ σὰ ἔθη ὁ ματὴρ σου καὶ ἡ μήτηρ σου· ὁ πέμπων
θῆσον ὁ παραπόταμον τῶν θαλασσῶν καὶ ἡχοῦντα κύ
ματα αὐτῶν κ̄ σεισθήσονται ὁμοθυμαδὸν τοῦ λό
γου τοῦ ἀπὸ προσώπου· καὶ ὑποστρώσω τὴν ὀργὴν τῶν ὀχλ
ρούμενον σκεπασθήσομαι· ὃν ἤκουσεν τὸν ὄφιν καὶ ἔθλ
βλίωσαν τὴν γῆν· καὶ ἐρῶ τῷ λαῷ μου εἶ σύ· ἐ
ξάγγελον ἁμαρτίαν θήγρουσαλὴμ· ἡ πιόσασα τοῦ πό
ριον· τοῦ θυμοῦ ἐκχειρόσκυ· τὸ ποτήριον γὰρ
τῶν παράδοσιν· τὸ κομδὲ τοῦ θυμοῦ ἔξεσκε καὶ
ἔξεκένωσαν· καὶ οὐκ ἦν ὁ παρακαλῶν ἀπὸ
πάντων τῶν υἱῶν σου· οὓς ἔτρεφον οὐκ ἔστιν
πλανώμενον τῆς χειρός σου· οὐδὲ ἀπὸ π
των τῶν θυγατέρων σου οὓς ὕψωσαν· Διὰ τί ταῦτα
ἀμπίκφεμναί σοι πλησιοι λυπηθήσεται· πατάξαι σ
σὺ τρίμμα λιμὸς· καὶ μάχαιρα τί παρακαλέ
σῃ σε οἱ ἡμίσου οἱ ἀπορούμενοι οἱ καθεύδοντες
ἐπὶ ἄκρου πατὸς ὁδόν· ὡς ἀπλίου λιμὸς βρω
μοι· πλήρωθυμοῦ κυ ἐκλελυμένοι δι᾽ ἀκυ τοῦ
θυ· διὰ τοῦτο ἄκουσε ταπεινὴ καὶ μεθύουσα

οὐκ ἀποστοίμου· οὕτως λέγει κς ὁ θς ὁ ἱερεμίας τὸν
λαὸν αὐτοῦ· ἰλοὺ ἐγὼ φωνὴν ἐκ τῆς χώρας σου· τὸν τό
πον τὸν ἅγιόν μου τὸν ἀποστόλους σου· τὸ κόμμι τοῦ θυμοῦ μου καὶ
οὐ παροξυνῶ τὴν ὀργήν μου ἐπ' αὐτούς· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτοὺς
φόνον χειρῶν τῶν μαδιαμιτῶν καὶ τῶν τοξευμάτων αὐτῶν
παρελεύσομαι· καὶ ἐβδελύξατο τὴν ψυχήν σου· ὀξὺ τοῖς ἀποστόλοις μου·
ἐξ ἀγρίου· ἐξ ἀγρίου ἐποίησαν· ὑμνῆσαι τὴν ἰσχύν σου ἐν τῷ
καὶ ὑμνῆσαι τὴν δόξαν σου ἱερουσαλήμ· τοῦ λιτ
ῥιτμηλιτου· καὶ ἀκάθαρτος· ἐκτίμαξε τὸν χῶν·
καὶ αἰμάσατι θι καθισομίπλμ· ἐκδίωσαι τὸ μδω
μὸν τοῦ πρχήλοσου· ἰδοὺ χμαλωτοδευγάτηρ
σιων· ὁ πὶ τάδβλφς κς· δωρεὰν ἐπράθητε καὶ χ
μεῦ ἀργυρίου λυτρωθήσεσθαι· οὕτως λέγει κς·
φωνὴ γνατου· κατβιεὶ ὁ λαός μου τὸ πρότερον π
ροικῆσαι ἐκεῖ· καὶ ἐφ' ὅσον ἐσωρίου ἐσαλίχλησαν·
ἐγὼ πὶ ὧδε δεσι· τάδβλφς κς ὁ πὶ ὅλη μέρ θη ὁ

λαὸς μου λόγον μου· θαυμάζει καὶ καὶ ὁ λόγος·

Τάλλαξάτε κε ἡ ἡμέρα διὰ παντὸς τὸ ὁμοίωμά μου· ὡς
φήμη ταῖς ἐθνεσιν διὰ τοῦτο γνώσεται ὁ
λαός μου τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὅτι
ἐγώ εἰμι· αὐτὸς ὁ λαλῶν πάρειμι· ὡς πόρρωθεν
ὁρῶν· ὡς ἀπὸ λόγου ἀγγελιζομένου ἀγαθά· ὅτι
ἀκουσθήσεται ἕως πείρατος τῆς γῆς ἀμοῦ λέγων σῴζων
με σώσει λεύσεσθε οὖν θῷ· ὅτι ἡ φωνὴ τῶν φυλασσόν
των μου ὑπόθηται καὶ τὴ φωνῇ αἰμαΐου φραγμὸς
ται· ὅτι ὁ φθαλμοὶ πορεύσονται ὁ φθαλμοὺς σώτου ται
ὑμῶν καὶ ἐλπίσεσθε τῶν οἰκτιρμῶν αὐτοῦ φρο
μὲν αἷμα τὰ βρίμαι ἡ λυ ὅτι ἡ λθὲν ἐν αὐτῷ κα
ρύσατο ἡ λ· καὶ ἀπὸ καλύψε τὸ μυρίσμα τὸ
ἄλφα αὐτοῦ ἐμάσθη μου τὰ μὲν τῶν ἐθνῶν· καὶ
τομεῖς τὰ μὲν τὰ ἐθνη τὰ ἄκρα τῆς γῆς· τῶν
πρίαν τῶν παρ αὐτοῦ θῦ· ἀπόστηται ὃ ἐλθατα
ἐκεῖ θεν καὶ ἀκαθαρτοῦ μὴ ἅψηται· ὃ ἐλθατε
ἐκ μέσου αὐτῆς· καὶ ἀφορίσθητε· οἱ
φέρομεν τὰ σκεύη κῦ· ὅτι ἀμὲ ταπορεύ ὃ ἐ

λάσσθαι· οὐδὲ φυλὴ πορεύσθαι· πρὸ προσώπου
τοῦ γὰρ πρόσωπον μου κε· καὶ ὁδοὶ σωτῆρος μου ἐμ
βῶ ἐπ' αὐ· ἐὰν λούσωνται ἀφ' αἵματος καὶ ὑπο
τιναξάμενοι ἀποθήσονται ἀφ' ἑαυτῶν· οἱ πρόσωποι μου κατὰ
σου τοῦ δοῦναι αὐτοῖς· οὕτως ἀλλοφασόσωσι καὶ πᾶσα
αἵματος· τὸ φῦλον σου καὶ ἡ πόλις σου οὐκ ἀποστραφήσεται
οὕτως θαυμάσονται τὰ ἔθνη πολλὰ ἐπ' αὐτῷ καὶ σωθή
σονται ἐν ἐμοὶ λέγω· τὸ σπέρμα αὐτῶν· ὅτι οἶδα οἰκαμη
γόλη πρὸς αὐτοὺς ὅ ἐστιν· καὶ οἱ οἰκακήκοασίν
σωσόσωσι· κε· τὸ δοῦ ἀβυσσον τῆ ἀκοῇ μου· ὃ
ἐμερίσω κύριε ἵνα αὐτοὶ καλύφθη· ἀμνηγλάμβα
νων τὴν αὐτοῦ ὃ ἀποδόμοι ὁρίζων γῆ δίδωσι·
οἰκέτι μεῖλος αὐτῶ οὐδὲ λόξα· καὶ ἄλλο μὲν αὐτὸ
καὶ οἰκέχει ἄλλος οὐδὲ καλέσω· ἀλλὰ τὸ εἶλος σαὐ
τῆ μου· ἐκλίσω παρ' αὐτῶν τὸ σῶμά μου· ἀμόσθη
πολιγνίου μου· καὶ ἄλλος φθορᾶ μεγαλακίαν· ὅτι αὐτὲ
φανται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ πιμελήθη καὶ οἰκε
λογιάθη· οὕτως τὸ σῶμα τῆ σου λίμεσι φθορᾶ· καὶ πο
ρίμεσι ὅλεσ αὐτοὺς καὶ λιμῷ ὁλοτρισάμενοι αὐτὸ

ἐξ ἡμαίνεται καὶ ἐν τῇ σαλήνῃ· καὶ ἐν τῇ καλοσύνῃ· αὐτὸ
δὲ ἔχει μαντάλιδι διὰ τοῦτο ὁμοίως ἡ μοῦ· καὶ μένει
λάκις καὶ διὰ τοῦτο αἱ δικαίως λιμοῦ· τοῦ δὲ ἀφρῶν
λιμοῦ ἐν τοῦτο τὸ μόλυσμα αὐτοῦ λιμὸς ἀνθρώπ
τοῦ σώματος αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ αὐτοῦ τὸ δλ
αὐτοῦ ἐσχάνθη· καὶ ις τοῦ ἐν δλοκάρπωμα αὐτὸν τοῦ σώ
μέρη ἀσθενείας ἡμῶν· ἵνα καὶ αὐτὸς διὰ τοῦτο ἐκ καλοῦ δλοκλ
μοίως τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τοῦ σώματος ἐν ἀφανὴς ἔχθη· καὶ
ὡς σάμψων ἐν μνήμῃ τοῦ κειρόμενος ἀφ ὁμοῦ· οὕτω
οὶ καὶ οἱ γὰρ τὸ σῶμα αὐτοῦ· ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐν σφηκρι
σὶ ἐσ αὐτοῦ λίθη τὴν ἐν ἐν ἐν ἐν αὐτοῦ τὸ δλ ἡ ἡλίσθαι
τὴ αἴρεται αὐτὸ τὴν ἡλίου ἡ ζωὴ αὐτοῦ· αὐτὸ τοῦ σώμ
σῶμ τοῦ λεοῦμου ἡ χθὴ ἀφανάτου· καὶ δλ ὁ σσ τὸ ἐσσ
μηρὸν ἐσ αὐτὴ τῆς ταφῆς αὐτοῦ· καὶ τὸν ἐσ σαλ ὁ ἐσ γ
αὐτὴ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὁ τὴ σώμ ἐν ὁ ἐκ ἐσσ ἐ κ ἀ
οὐ δλ δλ ὁ μ ἐν τοῦ σώματι αὐτοῦ· καὶ ις ἐ ου λ ἐσ αι κλ
θαρίσαι αὐτὸν αὐτὸ τὴν σαλήνῃ· ἐσ αὐ δλ ὁ τ ἐσσ ρι ἀ
μαρτίας ἡ τὴν ἡμῶν ὁ ἔθαι σσ ρ μ αι μ ἀ λ ρ ω αι
ομ καὶ ου λ ἐσ αι ις ἀ φ ὁ λ ᾧ μ αὐτὸ τοῦ σώ μ ου τὴ σ τ

χῆ σ αὐτοῦ δ ζ καὶ αὐτῶ φ ω σ · καὶ πλάσθ τῆ σωθ ζ
δ ι α ι σ α ι δ ι καιο νῆ βουλευ ο μ τα ι · τοῖ σ λοῖ σ καὶ
τὰ σ ἁμαρτί α σ αὐτοῦ μ αὐτὸ ς ἁμ ο ί ο ι ς · δ ι ὰ τοῦ το αὐτῶ
κληρο μο μ ε λ ῆ σ ι τοῖ σ λοῖ σ · καὶ τοῦ μ ἰ χρ οῦ μ μ ε χρ ι ε ῖ
σκύλα · ἀμ θοῦ μ τοὺ ς π α ρ β δ λ ὸ θ ῆ ζ ο θ α ὐ τ ο μ ἡ τ υ χ ὴ α ὐ τ ῆ ·
καὶ β μ τοῖ σ ἀμ ὁ μ ο ι σ ὸ β λ ο γ ί α δ ῆ · καὶ α ὐ τὸ σ ἁμ α ρ τί α σ
π ο λ λ ῶ μ ἀ μ ν ή μ ζ κ β μ · καὶ δ ι ὰ τοῦ το ἁμ α ρ τί α σ α ὐ τ ο ῦ μ
π α ρ β δ λ ό δ ῆ · ε ὐ φ ρ α ί μ θ η τ ὰ π ε ί ρ α ι ν ο υ τί κ τ ο ι σ α ρ μ ῆ
μ καὶ μ ε ὸ ν σ μ ἡ ο υ κ ο δ λ ή μ ο ι σ α ν · ὅ τ ῆ π ο λ λ ὰ τ α ὐ τ ὸ
κ μ α τ ῆ ὸ β ρ ι μ ῆ ο υ · μ α λ λ ο μ ἰ τ ῆ σ χ ο ύ σ η σ τ ὸ μ ἀ μ δ ρ α ν ·
ε ἰ π ο β μ γ ὰ ρ κ ῖ σ π ο λ α τ ί ω ο μ τ ὸ μ τ ὸ π ο ο μ τ ῆ ὸ σ κ ι μ η ῖ σ
σ ο υ · καὶ τ ὸ μ α ὐ λ β ὸ ο μ σ ο υ π ο ῖ ζ ο μ μ ε λ ῆ φ ζ ὸ σ η · μ α κ ρ υ
μ ο μ τ α χ ο ι μ ἰ σ μ α τ α ὸ σ ο υ · καὶ π ο ἰ σ σ ο μ α τ α λ ο ι σ τ ο υ κ δ
π ἡ χ ι σ ο μ ἰ τ ῆ ζ α α δ ζ ἰ α υ · καὶ ε ἰ σ α ὐ α ρ ι α β ρ ὰ υ ἐ κ π ο β α ὐ
σ ο μ · καὶ τ ὸ σ σ ο β ρ μ α σ ο υ ὐ β θ η μ κ λ η ρ ο μ ο μ ε λ ῆ σ ι · καὶ τ ὸ
λ ι σ ι λ ῖ ρ η μ ε σ ο μ ε β ὴ μ α σ κ α τ ο ι κ ι ζ ῶ · μ ε λ ῆ φ ο μ ε ῦ ὸ ῆ κ α τ η
χ ὼ δ η σ · μ ε λ ὴ δ β μ π ρ α σ α π ῶ σ · ὅ ῆ π ὸ μ ι δ ῆ α δ η σ · ὅ ῆ α ι σ
χ ὼ λ η σ α ἰ σ ῶ μ ι σ μ ὸ β σ ο ι λ ή σ η · ε ἰ α ι ὸ μ ι δ λ ο σ τ ῆ χ ι ρ α σ τ ο υ ·
ὁ μ ἡ ι μ ε μ η α δ λ ι ῶ ζ η · ὅ ῆ κ ῖ ὸ σ τ ο ο ι ῶ μ ὺ ὺ · κ ῖ σ α ι μ α σ ῶ θ · ὅ

μοι και αὐτῷ· καὶ ὁ ρυσάμενός σε αὐτὸς σοι ἔσται πλὴν οὐ
πλήν· οἶχος γυναικὸς καὶ ὑμᾶς καταλελειμμένων καὶ ὀλι
γόψυχοι κέκλησθε· ὡς γυναικὶ καὶ ἐκμυόντητος
μένοι ὑμῖν ἔσται πάντα· Ὁ χρόνος μου μικρὸς μακρὸ
τερος ἔσται· καὶ μεγάλου βλέπουσι μεγάλου βλέψονται· ὑμ
ᾶς μικρὸν ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ·
καὶ ὑμᾶς ὀλίγον καὶ ὄμιλον ὀλίγον ἔσται· Εἰ πάντα ὑμῖν ρυσάμε
νος ἔσται σοι ὅλατος τοῦ βοτρύος· τοῦτο μοι δοκεῖ
ὅμοιον καὶ κατὰ πάντα ὡς καὶ αὐτὴ ὑμῖν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ·
πλὴν· μὴ θαμινὸν ἔσται ἀπ' αὐτοῦ ἔτι· μὴ δὲ ὑμῶν
τοῦ λείμου τὰ ὄρια αὐτῆς μὴ ἁψάσθω· οὐδὲ οἱ ἐσχοι
αὐτῆς μὴ ἁψάσθωσαν· οὕτως οὐδὲ τὸ σαρκ
μοῦσοι ἔλεος ἐκλίπῃ· οὐδὲ μὴ διαθήκη τῆς φρήνης
συνομολογήσασα· Εἰ πάντα γὰρ κε· ἴλεως ἔσται σοι
μὴ· καὶ ἀκαταπαύστως οὐσαρκ ἐκλήθης· ἰλοὺς ἐμὲ
τοι μεταβάσσοι· ἀνάθρακα τὸν λίθον σου· καὶ τοὺς
μυλίσους σου σάπφειρον· καὶ θήσω τὸ βοτρύδιόν σου
ἰασπίν· καὶ τὰ σου λάσου λίθους κρυστάλλου· ὡ
τὸ σαρδόνυχόν σου, λίθους ἐκλεκτούς· καὶ πάντ

τοῦ ἱματίου ἐκλεκτοῦ αὐτῶ· καὶ ὃν τὸν λιν ἐιρή
μη τὸν βκμασου· καὶ ὃν δὲ λεπροσωμα οἰ λεπρωσει αὐ
τον· ἀποχβαι ἀπὸ ἀδικου λεπρου φανηθήσι· καὶ τρέ
μοσοικαγήσοι· ϊ λὸν τὸν προσώπον τὸν προσόβλητον
τοῖσοι δὶ ὑμεῦ· καὶ τὸν παρεικίσοισι μέσοι καὶ ὃν οἰκία
παφθύζομένη· ϊ λὸν ζῶν κτίζω· οἰχῶσ χαλκὸν
φυσοῦμὸν τὸν περὶ αὐλερασκαν· καὶ ἐκφθρομῆσκεύ
οσίζοὐργον· ζῶν δὲ ἐκτισαὐτοὶκῆσαὐτὸλιαμφθί
μη· τὸν αὐσκεῦοσ φθαρτὸμὲν ὃν οἰκὸν ὁλοθλή
σθαι· καὶ τὸν ἂσαφομὴ λυασθήσεται ἐσκρίσιν· πάν
τασαὐτοὶσ λίπτήσησ· ἔσημ κληρονομίαν τοῖαὐτοῦ
τὸν ὁσιμκῆν· καὶ ἐμῆσ ὀδὸν αὐμοι δὶ ἔσεσθε λέγει κὲ
ὁὶδὶτὸμ τὸν τὸν προβάτων ἐφ' ὑμῶν· καὶ ὃσοι μὲν ὃ
χωμ τὸν ἀργύριον· καὶ δόσαν τὸν ἀγοράσατε καὶ φά
γεσθε ἀμὲν ἀργυρίου· καὶ πεινῶ· οἱ μὸμ καὶ σὺν ἀρ.
ἵνατὶ πεινᾶσθε ἀργυρίου ὑμῦν καρ τοισ καὶ ὁμόχλοσ
ἡμῶμοικῆσ τὸν λησομοριῶν· Ἀκούσατε ὑμοῦ καὶ φά
γεσθε ἀγαθὰ· καὶ τρυφήσοι ὑμὰγαθοῖσ ἡ ψυχὴ ὑμῶν·
τὸν προσέχετε τοῖσ ὦσὶ ἡμῶν· καὶ ὃσα λοῦ θήσεται

ἀρ

φάγε
φω
γε

ταῖς ὁδοῖς μου· ὡς ἀκοῦσαι ταῖς ὁδοῖς μου· καὶ ζη-
σεται ἐν μαγαθοῖς· ἡ τροφὴ αὐτοῦ· καὶ διαθήσομαι αὐτῷ
διαθήκην αἰωνίου· τοὺς οἰκτιρμοὺς τοὺς τοὺς· ἰδοὺ μαρ-
τύριον ἐν ἔθνεσιν· δέδωκα αὐτὸν ἄρχοντα καὶ προ-
στάτην ἐν ἔθνεσιν· ἰδοὺ ἔθνη ἃ οὐκ οἶδας κα-
λέσεις· καὶ ἔθνη ἃ οὐκ ἐπίστασάν σε πρὸς σὲ κα-
ταφεύξονται· ἕνεκεν κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τοῦ ἁγίου
ἰηλ· ὅτι ἐδόξασέν σε· ζητήσατε τὸν θν· καὶ ἐν τῷ
εὑρίσκειν αὐτὸν ἐγγίσατε καλέσατε· ἵνα καλῶς
ἀνίζει ἄνθρωπος ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ·
καὶ ἀνὴρ ἄνομος τοὺς λογισμοὺς αὐτοῦ· καὶ ἐπι-
στρεψάτω πρὸς κν· καὶ ἐλεηθήσεται· καὶ πρὸς τὸν θν
ἡμῶν· ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν·
οὐ γὰρ εἰσὶν αἱ ὁδοί μου ὁδοὶ ὑμῶν· οὐδὲ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν
οὐδὲ αἱ ὁδοί μου λέγει κς· ἀλλ' ὅσῳ
ἀποσχέτω ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς· οὕτως ἀπέσχηκεν ὁδὸς
μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν· καὶ τὰ διανοήματα
ὑμῶν ἀπὸ τῶν διανοημάτων· ὡς γὰρ ἂν κατα-
βῇ ὑετὸς ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ οὐκέτι ἀπέρχεται

ὅσα σὺν μεθ' ἑαυτῆς τῶν γλωσσῶν καὶ ἐκ τῆς κώμης καὶ ἐκ τῆς λαοῦ
αὐτῆς· καὶ δώσω σοι τὸ σπέρμα σου τὴν γῆν ταύτην· καὶ αἴρετον ἐμ-
περάσῃς· οὗτος ὅρος σοι τὸ ῥεῖθρον· ὃ ἐὰν ὄφθῃ ἐκ
τοῦ στόματος αὐτοῦ· οἰκήσεις ἐπ' αὐτοῦ πρὸς σὲ καὶ τὸν
ὅσα σὺν σοὶ τελοῦσι· τὰ σὰ σοὶ ἔσται καὶ τὰ σὰ σοὶ ἔσται· καὶ τὰ
ὅλα σοὶ ἔσται τὰ ὅλα αὐτοῦ καὶ τὰ τῶν παλαιστῶν· ἐὰν
γὰρ ἀφροσύνῃ ὀφθῆναι· καὶ ἐὰν χαρὰν διδαχθῆ-
σθαι· τὰ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ὀφθήσονται· πρὸς
ὀφόμενοι ἐμὲ ὅτι χαρά· καὶ τὰ σὰ πάντα ὀφθήσεται τῷ
ἀρχηγῷ τοῦ ἱερατεύειν τοῖς παλαιοῖς· καὶ αἰτήσῃ παρ'
αὐτοῦ ἀναπαύσασθαι κύριος· αἰτήσῃ δὲ παρ' αὐτοῦ ζῆ-
ν ἀναπαύσασθαι μετ' αὐτῶν· καὶ δώσω σοι τὴν γῆν ταύτην
αὐτοῦ μετὰ τοῦ σπέρματος σου· μηλάξῃ τὸν ἀλλογενῆ.

ὁ παροικεῖ μεθημοσ πρὸσ κῦ· λάβε μ ἀφορισμὸν ἀφο
ρίει μεθ ἁρωκεῖ ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ μὴ λάβε
ὁλμοῦχοσ· ὁ τιλάβῶ κ μὲ ξύλον ξηρόν· ὁ τι τὰ θλάβ
κεῖ τοῖσ θημούχοισ· τοῖσ φυλασσομένοισ τὰσκηνω
τηριου· καὶ ἐκλαφομένοισ ἀνθλῶ· καὶ αἱ τε χωμε
νοισ τὴν διαθήκησμου· λαὸσ αὐτοῖσ θητοῦ· κω
μου· καὶ θητῶ τιλάβῶ μου τὸ ἀφορισμένον μου· καὶ ὁ
μοίωσ ἀγαθὸν κρι τοῦτο· ἰνοῦμ καὶ θυγατέρασμ· ὁμο

τοὺς δικαίους εἰς τοὺς ιηλ· ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς
σκληροῖς τοῖς τοιούτοις τὰ ἔργα αὐτῶν· διὰ τοῦτο φύ
γωμεν τὰ ἔργα τοῦ λαοῦ· ἵνα μὴ ὁ τῆς κακίας φύλα
ξ τοῦτο· οὐκ ἔχομεν φρόνησιν· τοῦτο δὲ κύ
ριος· ἐμοὶ δὲ οὐ λογισμὸς ἀλλὰ ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας· ὡς
αὐτὸς δίκαιος αἴρων τὰ ἔργα αὐτῶν καταφρονῶ·
ἀπὸ γὰρ προσώπου ἀδικίας ἐστὶν τὸ δίκαιον·
ἀπὸ ἐμπειρίας τῆς ἀφ' αὐτοῦ· ἀπὸ ἐκλογῆς· ἐμοὶ
δὲ πρὸς ἀγάπην ὁ λόγος οἱ ἄφρονες· σοφίσματος χ̄ν̄·
ἐμπλήσθητε φόβου· καὶ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ πό

ορίζ

Ἀπὸ δὲ τοῦ αὐτοῦ λόγου ἐστὶν ἡμῖν καὶ οἱ μοφλυ
γίσσοντες ἐν τῇ καρδίᾳ· καὶ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἡμέρα αἴρομεν
γάλη πρὸς τὸ ἀφόβως· ἵνα μὴ ὁ δίκαιος ὡς
πρόβατον καὶ οὐκ ἐν λύπῃ ἐκλέγεται τὴν καρδίαν· ὡς
αἴρει δὲ δίκαιος αἴρομεν καὶ οὐκ ἐν λύπῃ καταφρονῶ·
ἀπὸ γὰρ προσώπου ἀδικίας ἐστὶν τὸ δίκαιον·
ἀπὸ ἐμπειρίας τῆς ἀφ' αὐτοῦ· ἀπὸ ἐκλογῆς· ἐμοὶ
δὲ πρὸς ἀγάπην ὁ λόγος οἱ ἄφρονες· σοφίσματος χ̄ν̄·
ἐμπλήσθητε φόβου· καὶ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ πό

+
(

μαι ἡμῶν· καὶ ἐστὶ τὰ μαλαύσαντα τὴν γλῶσσαν
ἡμῶν· οἰχήμεθα καὶ τὸ κνᾶσαι λάσαι· σὺ δὲ μα
ὰμοιρον οἱ παρακαλοῦντες ἐστὶ τοῖς λοιμοῖς ὑπὸ
λύμης λαοῖς ἀφάσσομαι τὸ τὸ κνᾶσαι αὐτῶν μηταῖ
φάραγξιν· ἀμαμὸν τῶν πατέρων καὶ παῖς μυρίο
τὰ φάραγγος ἐκείμην· οὐ μυρίος· οὗτος ὁ υἱὸς κλή
ρος· ἰσακίμοις ὀξέχθρας ὁ μοῖος· καὶ τούτοις ἀμ
μάχαιραν ἰσίας· ἐστὶ τούτοις οὖν πατὴρ μου ἰκορνάθ
σωμαι λάσῃ κε· ἓξ πορεύσῃ τὴν λὸν καὶ μὴ ἐστρεμ ε
κάρουλίκοι τὴν· καὶ ἐκεῖ λύμης μασας θυσίας ου·
(ὸ ποίσω τῶν πατέρων τῶν οἴρας ου· ἔθνη καὶ σμὴ
μου σιῶν ου· ὡ οὐ ὁ τὴ ἐαὶ ἀνθρώ οὐ ὡς ἀπὸ πολιὸ
μου τίδις· ἐσχάτων ἀπὸ ὧν κοίτην ὧν σου ἔθνος αὐτῆ
παρ αὐτῶ· ἰὼ γάσκοσας τοῖς κοιμωμένοις μετὰ σ
καὶ ἐσλάτων ἀν τὴν πορμφάμου· καὶ πολλοὶ σ
ποίησας τοὺς μαλερὰ ἀπὸ σοῦ· καὶ ἀνοφλας
τοῦ πορδίας ὁ σὺ τὰ ὁ ἐλάου· καὶ ἔσται σῆμα θη
ἐσσάλου· ταῖς σολυόλῆ ἀτου ἐκο τίασας καὶ
οἰκεῖ ας πατάσσομαι ἐμι χύοισας πορδάσαι τὰ·

ὃ ἀπὸ τοῦ οἰκοπέδου μου· τὴν αὐλαίαν μου
σὺν φορείθην· καὶ βδέλυγμα καὶ οἰκτίσμα
μου· οὐδὲ ἐλάλησεν ἡ γλῶσσά μου οὐδὲ ἡ φωνὴ
καρδίας μου· καὶ ἐγὼ σὺν ἰλαρὸν καὶ ἐγώ
ἡμὶ ὁ ἀμαίσιμος καὶ ἐμὲ οἰκτίρθην· καὶ ἐγὼ
ἀναμβλῶ τὴν ἀλλοτρίωσίν μου· καὶ τὰ λεπτά
ὡς οἰκοφθλιόφος· ὁ τὰν ἀμαλεπόνο· ἐξβλάβο
σάφ ὃν τὴν θλίψιν σου· τοῦτο γὰρ ἄμβροσλίμ
θαι καὶ ἀποσφ καταινίσ· οἱ δὲ ἀμτιχόμενοί μ
κτίσον τὰν τὴν γῆν καὶ κληρονομήσουσιν τὸ ὄρ
μου τὸ ἅγιόν· καὶ βρῶσιν· καθαρίσουσιν ἀπὸ τοῦ
σώτου αὐτοῦ ὁλοὺς· καὶ ἐξαρατὸς κόλαν αὐτοῦ τῆς
ὁλοῦ τοῦ λαοῦ μου· τὰν βλαβὰν κε ὁ ὑπὸ σου· ὃν ὃ
τὴν λοὶς καὶ τοὶ κοῦμ· ἀμῶν ἰος ἄλος ὃν ἀμοῖς· ὄνο
μα αὐτῶ κε ὑπὸ σος ὃν ἀμοῖς ἀμαρτωλός μενος· ἐς
ὁλην τὸν χοῖς ὁλοὺς καὶ ἐρημίαν· καὶ ἐς ὅλων
ὁλοὺς τοῖς τὸν ὃν ἐλεημένοις τὴν καρδίαν· ἐς
ὃν ὁ σοὶ καὶ καρδίας τὰν λασμένων· οἰκτισὸν μὲ ὁ θς
λαός μου κλαυθμὸς ἐμός· οὐδὲ διὰ παντὸς τὸ ὄρ

ὄρα
ὦ δ

σομαι ὑμῖν· Π μᾶν γὰρ σαρθμοῦδξ βλέπουσι καὶ πνο
ὰν σασαρξὶ ὡδοί ἰησου· Δι ἀμαρτίαν μερχν τί βλέ
πουσι σαυτὸμ· καὶ βασάτδξ αὐτὸμ· Κ αὶ ἀναβάρθα
τὸ σαρόσσο σοῦ μου ἀναυτοῦ καὶ βλυσπήθη καὶ βασ
ρύνθη ἀνγκόσθη ταῖς σόλοῖς τῶν ἰσαρδέασ αὐτοῦ· ἡ
ὁλοὶσ αὐτοῦ βόραλεσ καὶ ἰασαμένων αὐτὸμ καὶ σαρε
κάλβασ αὐτὸμ· καὶ βδλοσ καὶ αὐτῶ σασαρακλησὶ νὰ
λησθῆναι· Κ αὶ τοῖ ασασθιμοῖσ αὐτοῦ κτήβομ καρ ἡ
χειλβόομ· Εἰ ρὼν ὡδοὶ ρὼν σοῖσ μαλερᾶν καὶ τοῖς C
ζμόσομ· καὶ Εἰ σωθηκε· ἰ ασόμαι αὐτοῖσ· οἱ δὲ
ὰδλικοὶ ὡσ θαλάσσαν ἀμ αιρασσομβύη· οὗτοσ κλυ
δωνιδιόσ μαι καὶ ἀμασσοῦ σομ ται· ὁμιλῶν
ται ὁ τὶ αὐσο μαλλβασ τὸ ὑλοσ αὐτὴσ κατασσάτη
μα καὶ σολλὸσ· οἰκ ὅσι μ χαίρων τοῖσ ἀσεβέσι Εἰ
σωθήσετε· Α μασσὸ ὡσομβρὶ χύ ὡσ ὑμὶ ἄφησι· καὶ
ὡσασάλσωσι γλὶ ἡμῶσσο μ τὴν φασμὼσο υ· καὶ ἀμαλλὶ
λο τῶ θεῶμου τὰ ἀμαρτίαμ τῶν σατα αὐτῶμ· καὶ τῶ οἰκω
ἰακωβὶ τὰσ ἀμομίασ αὐτοῦμ· ὁμβλὶμβραβδξησε
σασ ζητοῦσιμ· καὶ γνῶσ μαι τὰσ ὁλοὶσ μου ἰωβδησοῦ

σιμόσλαο δ' λεσιοσίων τοδοσιν κοῦσ· καὶ λεί σιν
ἡῦ αὐτοῦ μελίζκ αι αυλβλοι τοῦσ· αι τοῖσι μεβυιῶν κρί
οι ν δ' καί αμ· λεαὶ ζγίζ ην θῶ δοσβ ημόσισι μλζόμ τθ·
πό πίβμι σβύσαμβμ λεαὶ οἰκί δλο· ἓαι σοζμό σαμβμ
τα σ τχαὸ λίμεῶμ λεαὶ οἰκζήμο σ· ὁμ γὰρ ταῖσ λίμβρ θ
τῶμ μλαῖῶμ ἰμεῶμ ὁιρίσκ θαι· τα νβλί μεσ ταιμ ἰμ·
Καὶ τοαμ τασ τοῖσ ἰσσοχειρίσ σ ἰμεῶμ ἰσσομ ίσσ
θ ζόσκρίσ ιο καὶ λεχαο μλαδ ίθαι· λεαὶ τύ ταδαι
τοῖγμαῖσ τα σοζμῶμ· ἵ να τ λεσι μλαβύ θβ· ἀ σσὶ
μβρομ άκοισ δλιώ σι ὁμ λερ αυλὶ τλὶ ν ζόσμ λὶ ν ἰμεῶμ·
Ὃ σ αὐτ λῶ τλὶ ν μλοζ αμ ζώ ὄζβλ ὄζ αμ λῶμ· λεαὶ λίμβ
ερ αμ τα σοζμ σ ῶ αὐ τ ῶμ τλὶ ν ἐχλὶ ν αὐτοῦ· οὐ δλ ὰμ καὶ
τ ησ σ σ σκλύ σ μ τ ὸμ τ ρ ὸχλ ὸμ σ σ υ· λεαὶ σ α κ κ ομ καὶ
σ σ δλ ὸμ ἰσσ σ τ ρ ά σ σ ζ· οὐ δλ ούτ σ σ σ καλ βόβ θ ομ λ ζ α ζ ά μ·
Καὶ λίμβ ρ αμ δ κ τλὶ ν τῶ· κῶ· οἰχ ὶ τ οι αὐ τ λῶμ μ η σ τ ί
αμ ζώ ὄζβλ ὄζ αμ λῶμ λ ζ ή κ ε· ἀλλ ὰ λίβ σ σ αμ τ α σ ζμ
δ ο μ ο μ ά δ λ η κ ί α σ· δ λ η ά λ υ ε τ ρ α γ γ α λ ί σ α σ ε λ ε α ί σ ο η
σ ω α λ λ α γ μ ε ά τ σ ο μ· Ἀ σ σ ό σ β δ λ ε τ β λ ῆ ρ α ι σ ο μ β μ ό ω σ β
μ α φ δ ό η· ἓ τ α σ ῖ σ α μ σ ι ὶ ν γ ε ρ α φ λ ὶ ν ά δ λ η κ ο μ δ ζ α ά σ σ α υ·

φ ς τλ
γ η
ς ῆ ῖ
α ν

λαάβητε παιμῶν τὸ ἀρτον σου· καὶ παροχεῖσθε
αγορασατε καὶ φαγετε ἀνευ οἰκονου· καὶ ἰδου γογγυσμὸν ἐ
ρεῖ καλε· καὶ ἀπὸ τοῦ οἰκείου τοῦ σωματοσου γ
χυσθρόν· τὸ τριγλάκαι τὸ ρόμβον τὸ φῶσου· ὁ
ταίμαι ασου ταχὺ αἱματβλεῖ· καὶ προπορευσθαι
ὁμιλοσοθβήσου ἡ δι καιοσύνησου· καὶ ἡδόξα του θῦ
πασε αβλεφ· τότε μοήσῃ καὶ ὁ θῦ φσακούσ
ταίσου· ἔτι λαλοῦντοσου ἐρεῖ· ἰδου παρειμι· ἐαν
ἀφελῆς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον καὶ χειροτονίαν· καὶ
ελίσσου γογγυσμοῦ· καὶ δῶσε τοῖς πεινῶσι τὸν ἄρτον σου ἐκ τῆ ψυ
σου· καὶ ταῖς ταπεινωμενοις βοηθήσεις· τότε βλ
μαται βλεφ ὁμῶν τὸ φῶσου· καὶ τὸ σκότος σ
ὡς μεσημβρίαν· καὶ ὁδήγει σε ὁ θῦ σε διὰ παντὸς·
καὶ ἐμπλησθήσῃ κατὰ ψυχὴν σου ταῖς ἁγιότησι σου· καὶ τὰ
ὀστᾶ σου παχυνθήσεται· καὶ ἔσῃ ὡσκῆπος μεθύων
ὡς ὡσεὶ πηγὴ ὑδατος· ἧς οἱ ἐξέλευσεις οὐ μὴ ὑστερ
δοσι· καὶ οἰκοδομηθήσονται σου αἱ ἔρημοι αἰῶνιοι· καὶ ἔσῃ
τὰθεμέλια σου αἰῶνια· γενεαὶ σε γενεῶν ἀνασταή
σε· καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος φραγμὸν· καὶ τρίβους

μοι σὺ τὸν ἁμαρτιῶν σου· καὶ ἁμαρτίας
ἀπὸ τοῦ σωτηρίου τοῦ λαοῦ σου τοῦ μὴ
ταπεινῶσαι σου τὴν ψυχήν σου· καὶ καλέ
σω σὺ σωτηρίαν σου τὴν ἁγίαν σου· ἀλλ' ἢ ἐξασμέ
νους ἐξάσω αὐτούς· οἰκαρίσω τοῦ λαοῦ μου ἐν ὀργῇ.
οὐ λαλήσω ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου· καὶ ἐν
τῷ ὠσαννὰ θὸς ἐν κῷ· καὶ ἁμαρτίαι καὶ σὺ ἐν τῷ ἁγαθῷ
τῷ σῷ· καὶ τοῦ μὴ ἐξ ὧν κληρονομεῖ ἁμαρτίαν ἐν κῷ
τοῦ σώσου· τὸ γὰρ ἀσθενὲς ἐλάλησεν ταῦτα·
μὴ οἰκ ἰσχύσῃ χεὶρ κῦ τοῦ σῶσαι; ἢ βεβάρηκεν τὸ οὖς
αὐτοῦ τοῦ μὴ ἐξακοῦσαι; ἀλλὰ διὰ τὰ ἁμαρτήματα
ἡμῶν διὰ τοῦτο σὺ κατ' ἁμαρτίαν ἡμῶν καὶ ἁμαρτίαν τοῦ
θῦ· καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀπεστράφθην τὸ πρό
σωπόν μου αὐτοῦ ἀφ' ἡμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι· ἐν γὰρ χεὶ
ρὶ ἡμῶν μεμιολυσμένοι ἐν αἵμασιν· καὶ οἱ δάκτυλοι
ἡμῶν ἐν ἁμαρτίαις· τὰ χείλη ἡμῶν ἐλάλησεν δ
μίαν· καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀδικίαν μελετᾷ·
οὐθεὶς λαλεῖ δίκαια· οὐδεὶς κρίσει ἀληθινῇ·
πεποίθασι νῦν ἐπὶ ματαίοις· καὶ λαλοῦσιν καὶ μάταια· ὅτι

ὅρκ
τὴν
ἀγί
αν.

ν
ανν
σιν
ῶ· δ

κοίσωμεν τὸν μὸν καὶ τὴν κτῆσιν μὲν πᾶσαν· ὃ δὲ αὐτὸς λαὸς
ὄρη ἔχων καὶ εἰς ταῦτα ἀφ' ἧς ἡμῖν συμβαίνουσιν· καὶ ὁ μὲν λαὸς
τοῦ μὲν ὄρους αὐτοῦ δοθήσεται· σωτήριον ὄρος
καὶ ὁ μὲν αὐτῶν λαὸς λίθος· Ὃ ἐστι τὸ σαπρὸν· οἰκήσει
ἐν αὐτῷ· οὐδὲ μὴ σαθρωθῇ μᾶλλον τὰ αὐτοῦ τοῦ μὴ
ὄρους αὐτοῦ· τὰ γὰρ ὄρη αὐτοῦ ὄρη ἁγιασμοῦ·
καὶ ὁ μὲν ἄδικος μὴ ὁδεύσει ἐν αὐτοῖς χερσὶν αὐτοῦ· οἱ δὲ
δὲ αὐτοῦ βοὴν τοῦ μὴ ἐρίσουσιν τρέχοντες· τάχυνον ἐκεῖ
σε καὶ ἀγαθόν· Καὶ οἱ δὲ ἀλλογλῶσσοι αὐτοῦ δὲ ἀλλο
γλῶσσοι ἀφρόμου· σωτήριμα καὶ τὰ λοιπὰ ὄρη αὐ
τοῦ ἐν τοῖς αὐτοῦ· καὶ ὁ μὲν εἰρηνικὸς οὐκοίλασιν·
Καὶ οἰκήσει ἐν κρίσει ὄρη τοῦ ἐν τοῖς αὐτοῦ· αἱ γὰρ τρί
βοι αὐτοῦ δικάσαι μεμένηκαι· αὐ δὲ δόλιοι ἐν· καὶ
οἰκοίλασιν ἐρημώσει· διὰ τοῦτο αὐτοῦ δικαίως κρίσις
αὐτοῦ· καὶ ὁ μὲν καταλάλησας αὐτοῖς δικαιοσύ
νη· ὑπὸ μὲν αὐτοῦ φῶς ἄβημα αὐτοῖς·
σκότος λείμματος· αὐγλὼβημα ἐλαύνοντες ἐκκαύ
σαι· τὴν λαφήσουσιν ὃ ἂν φλοὶ τῇ χρῷ· καὶ οἱ χαὶ
ὑπάρχουσιν τοῦ ὀφθαλμοῦ τὴν λαφήσουσιν· τοῦ

σωῦται ὑμῖν ἐν ὑμῖν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θεοῦ ὃς ἀπο-
δώσει ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· τοῖς μὲν καθ' ὑπομονὴν
ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν καὶ τιμὴν καὶ ἀφθαρσίαν ζητοῦσιν ζωὴν
αἰώνιον· τοῖς δὲ ἐξ ἐριθείας καὶ ἀπειθοῦσι μὲν τῇ ἀληθείᾳ
πειθομένοις δὲ τῇ ἀδικίᾳ θυμὸς καὶ ὀργή· θλῖψις καὶ στενο-
χωρία ἐπὶ πᾶσαν ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τὸ
κακόν, Ἰουδαίου τε πρῶτον καὶ Ἕλληνος· δόξα δὲ καὶ τιμὴ
καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον
καὶ Ἕλληνι· οὐ γάρ ἐστιν προσωπολημψία παρὰ τῷ θεῷ· ὅσοι
γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται, καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ
ἥμαρτον διὰ νόμου κριθήσονται· οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ νόμου
δίκαιοι παρὰ τῷ θεῷ ἀλλ' οἱ ποιηταὶ νόμου δικαιωθήσονται·
ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῶσιν,
οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσιν νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυν-
ται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμ-
μαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν
λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ἡμέρᾳ ὅτε
κρίνει ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰ δὲ σὺ Ἰουδαῖος ἐπονομάζῃ καὶ ἐπαναπαύῃ
νόμῳ καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ καὶ γινώσκεις τὸ θέλημα καὶ δοκιμά-
ζεις τὰ διαφέροντα κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου, πέποιθάς τε
σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν φῶς τῶν ἐν σκότει παιδευτὴν
ἀφρόνων διδάσκαλον νηπίων ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως
καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ· ὁ οὖν διδάσκων ἕτερον σεαυτὸν
οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν κλέπτεις; ὁ λέγων μὴ
μοιχεύειν μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἴδωλα ἱεροσυλεῖς;
ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν
ἀτιμάζεις; τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς
ἔθνεσιν καθὼς γέγραπται· περιτομὴ μὲν γὰρ ὠφελεῖ ἐὰν νόμον
πράσσῃς· ἐὰν δὲ παραβάτης νόμου ἦς, ἡ περιτομή σου ἀκροβυ-
στία γέγονεν· ἐὰν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου
φυλάσσῃ, οὐχὶ ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομὴν λογισθήσεται;
καὶ κρινεῖ ἡ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία τὸν νόμον τελοῦσα σὲ τὸν
διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς παραβάτην νόμου· οὐ γὰρ ὁ ἐν τῷ
φανερῷ Ἰουδαῖός ἐστιν οὐδὲ ἡ ἐν τῷ φανερῷ ἐν σαρκὶ περιτομή·
ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυπτῷ Ἰουδαῖος καὶ περιτομὴ καρδίας ἐν πνεύματι
οὐ γράμματι, οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων ἀλλὰ ἐκ τοῦ θεοῦ.

αμλιρ· καὶ καπρὸν ὁ λοβὸς τοῦ ἡπατος ὁ ἐπὶ τῆς νεφροῦ ἀφελεῖ.
καὶ λιπαρὸν ἀπὸ αὐτοῦ ὅσον τὸ περιὸν αὐτοῦ· καὶ τὴν
χολὴν μετὰ τῶν νεφρῶν αὐτοῦ ἔκτριψον· καὶ ἐπιβαλὼν ἅλα
καὶ ὀπὸν ἰσχάδος ἄφρακα· καὶ ποιήσεις τροχίσκους
φακὸν ἀμυγδάλου ἐπὶ τὸν κεφαλὸν· καὶ ποιήσεις ἀπὸ τοῦ
λοιποῦ μέγεθος κλίβανος· καὶ τὸ ποιηθὲν ὅλον
ζωμοῦ ὡς σταμνίου ποιοῦ ἀπὸ σταμνίου ἓν· ὃ
※ μίξον τοῖς ὑποκάτω μέρεσιν αὐτοῦ· ἄμμον ἀπὸ τοῦ
※ χοιροῦ αὐτοῦ· ταῦτα μίσσον καὶ ἀποβλύσας ἀπὸ τῆς
ὀφρυηλήθρας ποιήσεις τὸ ὅμοιον τοῦ
καὶ οἱ ἀπὸ ἁμαρτολοῦ λίτρου τὸ ὅμοιον αὐτοῦ τὸ
ὁμαλόζωμ· λίζι γὰρ ὅσον ταῦτα σὺν αἵματος ὀρνίθων ἀρὰ
κυ λίζι ἓν ἀναπαθμοῦ· καὶ λίζι ὑπὲρ ἓν ὀπὸν ὀρυόμε
μον· καὶ ἀπὸ τριβλίφ ἀσπιδίσας ἀπὸ ἱπλεῖ τοῦ μ
κε· καὶ αὐτὴ αὐτοῖς λίτρας ἓν ἀμυγδάλου πικρὰ λφ
κε· τὸ τοῦτο τὸ ὑμὸν ὑπὲρ ὑποκείμενον καὶ ταρίχιον ἀγ
λόλου καὶ ἡδύσματος· ὁμοῦ ἐκλίνας ἐκ τοῦ
αἵματος αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ἀναβρέματος
σου ἡ τοῦ μ κε ἀπὸ τοῦ ὑμῶν ἓν εἰς τὸ μέσον· ἀρχ

χ
κϛ

φωτίζου φωτίζου ιλ̅μ̅ιλίκι γάρ σου τὸ φῶς· καὶ
ἡ δόξα κυ̅ ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν· ὅτι ἰδοὺ σκότος σκά
λύψει τὴν γῆν· καὶ γνόφος ἐπὶ ἔθνη· ἐπὶ δὲ σὲ φανή
σεται κς̅· Καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται· καὶ πο
ρεύσονται ἔθνη τῷ φωτί σου· καὶ βασιλεῖς τῇ λαμ
πρότητι τοῦ ἀνατέλλοντός σου· ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀ
φθαλμούς σου· καὶ ἴδε συνηγμένοι σοι πάντες οὗτοι
κρασοῦ· ἥκουσιν πάντες οἱ υἱοί σου μακρόθεν·
καὶ θυγατέρες σου ἐπὶ μέρους ἀρθήσονται· τότε ὄ
ψῃ καὶ χαρήσῃ· καὶ φοβηθήσῃ καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ·
ὅτι μεταβαλεῖ ἐπὶ σὲ πλοῦτος θαλάσσης καὶ ἐθνῶν
καὶ λαῶν· καὶ ἥξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων· καὶ κα
λυπτοῦσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ· καὶ Γοφά· πάν
τες ἐκ Σαβὰ ἥξουσι φέροντες χρυσὸν καὶ λίβανον
μυροῦσοι ἐπὶ σοί· καὶ τὸ σέλινον παρακεκλιμένον
ται· καὶ πάντα τὰ κτήνη τὰ ἐπὶ σοὶ ἐπισυναχθήσε
ται σοι, καὶ κριοὶ Ναβαιὼθ λήψονται σοι· καὶ ἀνε
βήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου· καὶ ὁ οἶ
κός τῆς δόξης μου δοξασθήσεται·

φῶς γένηται
τὸ νῦν πάντα

τιμὴ οἱ λόοσμεβφ βλαι τοβαμτ. καὶ ἀ ασβρι αβρὰι
σωμοστοῖσ αὐτοῦμ βασμεβφ ἀλὼσ ιλαὸμ. δμεβμ ισοι
ὑασβιμμαμ καὶ τολοῖ αλλαρ οἰὸ δμ τορῶ τοισ τοῦ αι
τασβῆ τατέκμασσυμ ιαλερόθεν. καὶ τὸ ἀρ γύριομ
ὡσ τὸ χρυσίομ αὐτοῦμ ιβαυτοῦ κ. δι ἀτοὸ μοιακῦτα
ἄγιομ. ιεαὶ δι ἀτομ ἄγιον τοῦ ί κλόδμ λοχομῆ ναι καὶ
οἱ κοδομισσοισ κοὶ ἱ οἱ ἀλλογ δμῶμ τατῆ χνσου.
Κ αὶ οἱ ιεασ ιλῆσ αὐτοῦμ τορ αστ σομ ταῖσοι. δι ὰμῆ
ὀργῆν θμοῦ βασ τοξάσ. καὶ δι ὰ βλδομ ιεου ιιγά
τον σάβ. Κ αὶ ἀμ ιχθήσομ ται αἱ τοῦ λαισ υδ ἰὰ
τορ τὸ ι ίμ βρασ καὶ μ ικτὸσ καὶ οἰκ λη δήσομ ται
τοῦ ἡσ αἰγλὼ τορ ὸσ τὸ βδλώ αμεμ ὸθμῶμ. καὶ ιεασ ι
λῆσ αὐτοῦμ ἡσ ομεβμ ουσ. τὰ γὰρ ὸθμ η καὶ οἱ ιεασ ιλῆσ
οἱ τὴν δ οὐδ ουλ ουλ δοσ ουσ ιμ ου αὐτοὸ λοῦσ ται. καὶ τὰ ὸθμ η
ὸρ ι μὰ ὐβρ ισ μεο θήσομ ται. ιεαὶ κ λόχ αποῦλ ι ιαμ ου
τορ ὸσ ὐ ἱ χῆ. ὸμ κυσαρ ίασσ καὶ τοβύ κη καὶ κέλφα.
αἰμαι, λοχ ασσαι τὸμ τόσσομ τὸμ ἡ λομ ένου. καὶ τὸ τ
σσομ ενου τὸμ ἡ λομ λοχ άσσ. καὶ τορ εύ σομ ται πρ ὸ
ὸ λόλοι κὸ τὸ ὶ ἡ οἱ τα τοχ μοῦμ τοῦμ τα τοχ μοσσαμ

ι
ξ

ὁ υἱὸς βλιὼν οἰκετικλίτης. ὅτι γὰρ σοι κε φῶσαι ὦ
νιον. καὶ ἀμ πληρωθήσομ ται αἱ ἡμέραι τοῦ σπόρμα
τος σου. καὶ ὁ λαός σου πᾶς δίκαιος δι αὶ ὦ νιος. καὶ κλη
ρονομήσουσι γῆν γλὼν. φυλαξάτω μ τὸ ελαστιματῆς
φυτίας μου. ὅτι χωμχειρῶμ αὐτοῦ ἐφοβόξαμ. ὀόλιγος
τὸς ὅσαι ἐσχλη ἄλαο. καὶ ὁ βλάχι ασσ ὅσαι ἐσθμος
μέγα. ἐγὼ κε καπαυ καιρὸμ σωδξ ω αὐτοὺς.

πρὸς τ χῦ:- Πῶ κῦ ὠσθμὲ οὐλὼν ἐγὼ ἐν χριάσμ μεθ κε. διάγγελόσασ
θαι πασχοῖς. αἰσθκαλκθμε. ἰ ασάσθαι τοὺς τὰς
τριμμεθμένους τὴν καρδίαμ. κηρύξαι αἰχμαλώτοις
ἄφεσιν. καὶ τυφλοῖς ἀμ ἀνάβλεψιν. καλέσαι ἐνιαυ
κῦ δεκτὸμ. καὶ ἡμέραμ ἀμ τισμοῦ θεοῦ ἡ
μῶμ. παρακαλέσαι πάν τας τοὺς πενθοῦ
λους καὶ τοῖς πενθοῦσι μ δοθῆ ναι αὐτοῖς. ἀν
τὶ σποδοῦ ἀλλιμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι
κατασκολιὼ δόξης. ἀν τὶ τοῦ σ ἀκηδίας. καὶ κλη
θήσομ ται γενεαὶ δικαιοσύνης. φύτευμα κῦ ὥσθ
ξαμ. καὶ οἰκοδομήσουσι μ ἔρημα αἰωνίας ἐγεί
ρουσι πρότερον ἐξαναστήσουσι μ. καὶ ἀμ ἀκαι

μιοῦσιμ τοὺλισόβριμουσ· ὃ ἐβριμοσμβήσασθαὶ ὁ θεὸσ ἐγνε
αὸ ἐφ ὑμᾶσ αἰγυ· καὶ ἰζοῦσιν ἀλλόφυλοισ τοῦσιμβήμουσ
τοῦ τὰ σαρόμασταὸσου· καὶ ἀλλόφυλοισ ἀροτήρασ καὶ
αμπελουργοὶ ὑμῶν· ὑμῖν δὲ ἐβρὶσ κῦ κληθήσε
σθαι· λειτουργοὶ θῦ ὑμῶν· ὄρκ θήσεσθαι ὑμῖν ἰσχὺ
σθῆναὶ καὶ δόξασθαι· καὶ ὑμῖν τὸ πλοῦτοσ αὐτῶν θαυ
μασθήσεσθαι· καὶ ἀντὶ τῆσ αἰσχύνησ ὑμῶν τῆσδι
πλῆσ· καὶ ἀντὶ τῆσ ὕβρεωσ αὐτῶν· ἀγαλλιάυ
σεται μέριὸσ αὐτῶν· Διὰ τοῦτο τὴν γῆν αὐτῶν δεκ
τὴν δεύτερουκληρονομήσουσιν· καὶ εὐφροσύνη αἰώνιοσ
ἐσται ἐπὶ κεφαλῆσ αὐτῶν· ἐγὼ γὰρ ἀγαπῶ κρίσιν ὁ ἀπαστῶν δι
οσυνῶν· καὶ μισῶ ἁρπάγματα ἐν ἀδικίαισ· καὶ
δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίωσιν· καὶ διαθήκην
αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖσ· Κ αὶ γνωσθήσεται ἐν
τοῖσ ἔθνεσιν τὸ σπέρμα αὐτῶν· καὶ τὰ ἔγγονα αὐτῶ
ν μέσῳ τῶν λαῶν· πᾶσ ὁ ὁρῶν αὐτοὺσ ἐπιγνώσεται
αὐτούσ· ὅτι οὗτοί εἰσιν σπέρμα εὐλογημένον ὑπὸ τοῦ
θῦ· καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσεται ἐπὶ τοῖσ κοῖσ·
Ἀγαλλιάσθω ἡ ἄτεκνοσ ἡ εὐθυμείσθω ἐπὶ τοῖσ κοῖσ· ὅτι ἐβόησεν γὰρ μετ

ἰμαάτιον τρίου· καὶ χιτῶνα ὑφασμένον ὁλόκληρον
λεπτὸν ὃν ἐφόρεσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ ὡς
μιᾶς καὶ τεσσαράκοντα μονάδων κόσμος· καὶ ὅσα γίνεται
ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἕως τούτου· καὶ ὅσα τὰ ἀπὸ τούτου
αὐτοῦ ἐκφύει· οὕτως ἐμαυτὸν λέγει τὸν ἀληθινὸν
ἄρτον τὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάντα τὸν τοῦ θεοῦ.

Διὰ τοῦτο ὅμοιον ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ὅσα ἐν ἑνὶ ἐκλεκτῷ ἀφῶσι τὸν ἀληθινὸν ἡμῶν· καὶ τὸ
τρίμηνον ὡς σίλαμα καὶ θήσεται· καὶ ὡς τὰ
ἕνα τὸν ἀληθινὸν σου· καὶ καλὸν ἀφῶ τὸ ὅμο
μα τοῦ τὸ καὶ μόν· ὁ κὲ ὁμοιάσῃ αὐτὸ· καὶ ὅσῃ ἀφῶ
μοσ καὶ λοιπὸν ἐν χειρικῷ· καὶ διὰ δὴ μα καὶ λῶ ἀφῶ ἐν χῃ ρι θῦσ.
ζ οἰκετικλη θῆσι καταλελειμμένη· καὶ οἰκετικλη
θήσεται ἐρημος· σὺ γὰρ κλη θήσεται θλιμμένη·
καὶ πλήρους οἰκουμένη· ὅτι εὐλόκησεν κύριον
καὶ πλήρους σωοικη δήσεται· καὶ ὡσανυμοικῶν με
ἀριόκοσ τάρμω· οὕτως καὶ τοι κήσουσιν οἱ ἱοισου·
χθαι· ὃν τρόπον μέρη θήσεται μεμφίοσ ἐὰν μέμφη·

οὕτως εὐφρανθήσεται κύριος ἐπὶ σοί. Καὶ ἔσται τὸ μετὰ
χωρὶς σου ἴλεως· καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ φύλαξαι καὶ ὅλων τῶν
μὴ ἁμαρτεῖν καὶ ὅλων τῶν μὴ κτᾶσθαι. ὅτι, ἐὰν βλέπωσιν οἱ
ὀφθαλμοί σου ἡμᾶς μισοῦντας κύριε· οὐκ ἔστιν γὰρ ὑμῶν
μὴ ὁμοίως ἐὰν δὲ ἀφορθώσῃ· καὶ τοῦτο ἴλεως
γενήσεται τῷ ὄχλῳ· ὡς μὴ ὀφθῆναι κύριε καταπλῶδλό
χως αὐτοῦ· καὶ κατὰ τὴν ἰσχύος τοῦ μεγαλωσύνης αὐτοῦ·
ἕξει δὲ ὅσοι τὸν ἱστὸν σου καὶ τὰ μέρη ὅσα τοῦτο τοῖς
ἐχθροῖς σου. Καὶ ἐάν τινα ὦμεν οἱ ἄλλοι τρόποι
οἱ μου σοὶ βδελυχθέντες· ἄλλοις ὡς ἄρα μὴ τὰ
φάγεται αὐτοῦ· καὶ ἀμβόσωμεν τὸν κύριον· καὶ οἱ συ
μάγοντες τὸν ἱστὸν αὐτοῦ· ὃν τρόπον ἐὰν ὑλακτήσῃ
τοῖς ἁγίοις· Πορεύσθαι σοι ἐὰν ἄλλοις δι' αὐτοῦ τὸν
λαὸν μου· σκευάσασθε τὸν ὄλον καὶ ὅλα τὰ ποιήσατε·
τὸ λαὸν μου καὶ τοὺς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ λαὸν ἀρίτα
τε· ἀρατε σκόλοψ μου ἐξ αὐτῆς· εἰ δοὺ γὰρ κύριος
λαὸν ἀκούσατο μου ἕως ὁ χαῦτος τῷ ὄχλῳ·
Ἐὰν τὸν τὴν θυγατέρα σιὼν· ἰδοὺ σωτήρ σου παραγέγονε
ἔχων τὸν μισθὸν αὐτοῦ καὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ

παρα παρα σου αὐτοῦ. καὶ καλέσῃ αὐτὸν λαὸν ἁγίον
λελυτρωμένον υπο κυ. συνδεκληθήσῃ σὺ καὶ
μεδμη πόλις καὶ οὐκ ἔτι καταλελειμμένη.

ἐσῃ λω καὶ λη+ιν

Τ ισόυτος ὁ παραγενόμενος ἐξ ἐδωμ. ἐρυθρημένοι
μαπὸ ὑμάτων ἐκ βοσορ. οὗτος ὡραῖος ἐν στολῇ
αὐτοῦ περιπατῶν ἰσχύϊ πολλῇ. ἐγὼ λαλῶν δικαιοσύνην καὶ κρίσιν σωτηρίου. διὰ τί σου ἐρυθρὰ
τὰ ἱμάτια. καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡσεὶ πατοῦντος
※ τοὺ λινοῦ πολήρης κατατεταπεινωμένης. λινὸν
※ ἐπάτησα μόνος. καὶ τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν
μοι μηδεὶς ἐκ τοῦ. καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς ἐν τῷ
θυμῷ μου. καὶ κατέβηλα αὐτοὺς ἐν τῇ ὀργῇ μου.
ζ καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν ἐφ᾽ ἡμᾶς. καὶ ἐρρά-
θη τὸ κατάμικτα ὑμάτων αὐτῶν τὰ ἱμάτιά μου. καὶ
πάντα τὰ ἐνδύματά μου ἐμόλυνα. ἡμέρα γὰρ
ἀνταποδόσεως ἦλθεν αὐτοῖς. καὶ ἐνιαυτὸς λυ-
τρώσεως πάρεστιν. Κ καὶ ἐβουλήθην καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἐπικαλούμενος. ἐμόλυνα καὶ οὐκ ἐβλασφήμησά με.
ἐρρύσατο μοι ὁ ἐρχόμενος. ζ ὁ θυμός μου αὐτὸς

ἱνα ἁγιάσῃ αὐτοὺς· καὶ καυτὰ σὺν αὐτοὶς ὁμοῦ τὸ θυμιατήριον·
καὶ ἐμβάψασα αὐτοὺς ὁμοῦ τὴν ἀργίλιον· καὶ κατέγαγον
τὰ αἵματα αὐτῶν ἐπὶ τὸν γῆν· τὸν ὁλοκαύτωμα καὶ τὰ θυμιατήρια·
τὰ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ μετὰ τοῦ λαοῦ· τὴν αἵματα τῶν ἐκχυσμάτων
ἡνοίξεν ἐν αὐτοῖς ἐναντίον τοῦ λαοῦ· Κ̄ς ἐκρίνησεν αὐτὸν
τοὺς οἴκους Ἰ̄η̄λ· ἁγιάσῃ τὴν μετὰ τοῦ ἐλαίου αὐτοῦ· καὶ κα-
θαρὸν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ· καὶ εἶπε·
Ὁ χιὼν λαοσμοῦ ἐπὶ τὸν κῆμα μου καὶ οἱ μηλίαι αὐτῶν ἐσονται·
καὶ ἁγιάσω τὸν αὐτὸν σκηνὴν· ἐκ τῶν σκηνῶν αὐτῶν·
ὁ ναὸς ἐστὶν ὁ ἐλαιὸς· λλλ αὐτὸς ὁ Κ̄ς ἁγιάσει αὐτούς·
λλλ αὐτὸς ἁγιάσει αὐτοὺς καὶ φιλάξει αὐτοῦ· αὐτὸς ἐ
λυτρώσατο αὐτοὺς· καὶ ἐμβλαβὴ ἐν αὐτοὺς· καὶ ὁ
θεὸς αὐτοὺς τὸν σκέπασιν ἐλεήσει τὸν αἰῶνος· αὐτοὶ
λβ΄ κατοικήσουσιν καὶ τὸν παροίκιαν τὸ τῶν αὐτὸ ἅγιον αὐτῶν·
καὶ ἁγιάσει αὐτοὺς ἁγιάζων· αὐτὸς Κ̄ς ἐστὶν λέγων ἐν
αὐτοὺς· Κ̄ς καὶ ἐμὶ ἁγιάζων αὐτοὺς ἁγίασμα ἐστὶν
λαοῦ αὐτοῦ· Ποῦ ἐστὶν ὁ ἁγιάζων ἐκ τῆς γῆς τὸν
τιμήν αὐτοῦ τὸν προσωπὸν αὐτοῦ· τοῦ ἐστὶν ὁ θεὸς
ἐν αὐτοὺς τὸ τῶν αὐτὸ ἅγιον· ὁ ἁγιάζων τὴν ΝΒ αὐτὸν

λέ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐφραίμ. Ἐ καὶ ἐμνήσθη κύριος
ὁ θεὸς τῆς Ῥαχὴλ καὶ εἰσήκουσεν αὐτῆς ὁ θεὸς καὶ ἐποίησεν
αὐτὴν γονιμωτέραν. Ϛ καὶ συλλήμψεται ἡ κοιλία σου καὶ τέξῃ
υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Μανασσῆ. Ζ καὶ εἶπεν Ἰακὼβ
πρὸς Ἰωσήφ· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποθνήσκω καὶ ἔσται ὁ θεὸς μεθ' ὑμῶν
καὶ ἀποστρέψει τὴν γῆν τῶν πατέρων ὑμῶν. Η καὶ νῦν δέδωκα
σοὶ ἐπάνω τοῦ ἀδελφοῦ σου τὴν Συχὲμ τὴν ἐκλεκτήν, ἣν ἔλαβον
ἐκ χειρὸς τοῦ Ἀμορραίου τῇ ῥομφαίᾳ μου καὶ τῷ τόξῳ μου.
Θ καὶ προσκαλεσάμενος Ἰωσὴφ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, Μανασσῆν
καὶ Ἐφραίμ, ἐνώπιον Ἰακώβ, ἐπορεύθη πρὸς αὐτόν. Ι καὶ
Ἰσραὴλ ἐνεβάλετο τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἐφραὶμ τὸν νεώτερον
καὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Μανασσῆ, διεσταυρωμένως
τὰς χεῖρας αὐτοῦ· ἐπὶ γὰρ τὸν πρωτότοκον ἦν Μανασσῆς.
ια καὶ εὐλόγησεν τὸν Ἰωσὴφ καὶ εἶπεν· ὁ θεός, ᾧ εὐηρέστησαν
ἐνώπιον αὐτοῦ οἱ πατέρες μου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, ὁ θεὸς ὁ
ποιμαίνων με ἀπὸ νεότητός μου ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης,
ιβ ὁ ἄγγελος ὁ ῥυόμενός με ἐκ πάντων τῶν κακῶν εὐλογήσαι
τὰ παιδία ταῦτα, καὶ κληθήσεται ἐπ' αὐτοῖς τὸ ὄνομά μου
καὶ τὰ ὀνόματα τῶν πατέρων μου Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαάκ, καὶ
αὐξηθήσονται εἰς πλῆθος ἐπὶ τῆς γῆς. ιγ καὶ εἶδεν Ἰωσὴφ

λοιδορίαν ὑμῶν διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν. καὶ μὴν κε πηρ
ὑμῶν σύ εἶ. ὑμεῖς δὲ πολὺς καὶ σὺ πολλαπλασίων ὑμῶν.
βραχίων μου σὺν τοῖς ὑμεῖς· μὴ ὀργίζου ὑμῖν κε σφό
δρα. καὶ μὴ εἰς τέλος μνησθῇς ἁμαρτιῶν ἡμῶν νῦν.
καὶ μὴν βοήθησον κε ὁ πλάσας σου τοῖς ὑμεῖς·
πόλις σοῦ ἁγίασμά σου ἐγενήθη ὡς ἔρημος γέγονεν· ὡς ἔρημος
γέγονεν Ιερουσαλημ. εἰς σκεπασμὸν οἰκοδομῆς
ἁγιασμάτων ὑμῶν. καὶ ἀλόγως ἐνηυλόγησαν οἱ πρε
σβύτεροι ὑμῶν· ἐγενήθη πυρί· καυσις· καὶ πᾶν τὸ ἐμβλη
τὸν ὑμῶν σὺν ἔσονται· καὶ ἔσται πᾶσιν τοῦτο ἁμα
χου κε· καὶ ἐποίησαν καὶ ἐκαυχήσασθε ὑμεῖς ἐπὶ
σφόδρα· ἐμφανὴς ἐγενόμεθα τοῖς ὑμεῖς μὴ ἔσεσθε
πᾶσιν· ὑπερβάλλων τοῖς ὑμεῖς μὴ ζῇς τοῖσιν εἰσπορ. ἰδὲ
εἰ μὴ τοῦ βίου· οἱ οἰκεκάλεσαν τὸ ὁμοίωμά μου· ἔσται δὲ
σὺ ἐξεβάσασα τὰ χείρασμου ὅλων τῶν ὑμῶν ἡμέρων· ἔσται
λαὸν αἰσθητοῦ πᾶσι καὶ αἰμάτλαγόμενον· τοῖς πορευομέ
μοις σὺ λῶ οἰκαμὴ· ἀλλὰ σὺ τοῖσι πᾶσιν ἁμαρτίαις
Ὁ λαὸς σοῦτος ὁ παροξύνων μὲν· ὑμᾶς τὸν ὑμῶν δὲ
ἀπαμὸν τὸν αὐτοῦ· θησαυρὸν ὑμῶν τοῖς σκώληξιν καὶ θη

μὴ σὺν ἐκείνοις τοῖς πολίταις τοῖς δαιμονίοις· ἢ
τοῖς οἰκουμένοις· ἢ τοῖς μιμήσασθαι καὶ ἐν τοῖς
σπλαίοις κοιλίαν τὴν διάνοιαν· οἱ ἐστίαμεν
κραίασθαι· καὶ ἔσομεν θεοὶ ἐν μέσῳ πολιτευόμενοι
πατρὸς τοῦ κτίσαντος αὐτούς· οἱ λέγουσι τὸν πατέρα οὐ
πάντων· καὶ ἄγνοήσαμεν. ὅτι καθαρός εἰμι· οὗτος·
κόσμος τοῦ θεμένου· τὸν κύριον ἐν αὐτῷ πάσ
τὸν λίθον· ἢ λούσασθαι ἐν ὁμοίωσιν· ὁμοί
ως τοῖς· ἔσονται αὐτοὺς λόσους ἢ σκόλοπας αὐτούς· ἢ
ἐν τοῖς λόσους ἢ σκόλοπας αὐτοὺς πάσασθαι ἁμαρ
τίας αὐτούς· καὶ τοὺς πατρὸς αὐτοὺς λέγει· οἱ ἐθε
λήσασθαι ἐστὶ τοὺς ὄρεσι καὶ ἐστὶ τοὺς πεδίοις· ὁμοί
ως· ἐὰν μὲ· αὐτοὺς λόσους τὰς γὰρ αὐτοὺς πατρὸς τὴν εἰς ὁμ
κολόπους αὐτούς· Οὕτως λέγει· οἱ μετρόπους ἐμβρυθή
σεται ὡς ἐν τῷ πεδίῳ τρύει· καὶ ἐροῦσιν· μὴ λοιμὸς ἐν
αὐτοῖς· ὅτι ἐυλόγησεν κύριος ἐν αὐτῷ· οὕτως ἀποιήσω ὑ
μᾶς ἐν τοῦ δουλεύειν τοῖς· τοῦτο ἐν ὑμῖν ἐν ὁμοίωμα
πολέως πατρός· καὶ ἔσεσθε τὸ ἔθνος ἅγιον κυρίου
καὶ ἔσεσθε οὗ λαὸς· καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος μου τὸ ἅγιον·

καὶ κληρονομήσουσιν οἱ ἐκλεκτοί μου καὶ οἱ δοῦλοί μου
καὶ ἐκεῖ κατοικήσουσιν ἐκεῖ. Καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ
ἐσαὺλ εἰς νομὴν προβάτων καὶ φάραγξ χωρὶς ἐσ αἰμάτων
εἰς ἀνάπαυσιν βουκολίων τῷ λαῷ μου. οἳ ἐζήτησάν με. ὑ
μεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με. καὶ ἐπιλαμβανόμε
νοι τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου μου. καὶ ἑτοιμάζοντες τῇ
τύχῃ τράπεζαν. καὶ πληροῦντες τῷ δαιμονίῳ
κράσιν. ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς μαχαίρᾳ καὶ πάν
τας ἁφὴν πεσεῖσθαι. ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς. καὶ οὐχ ὑπή
κουσατε. ἐλαλήσαμεν καὶ παρεπέσατε. καὶ ἐποι
ήσατε τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν μου. καὶ οὐκ ἐπιλε
λόμεθα ἐξελέσθαι. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύ. ἰδοὺ
οἱ δοῦλεύσουσί μοι φαγόμενοι. ὑμεῖς δὲ πεινάσετε.
ἰδοὺ οἱ δουλεύσουσί μοι πίομενοι. ὑμεῖς δὲ διψή
σετε. ἰδοὺ οἱ δοῦλοί μου εὐφρανθήσονται
ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε. ἰδοὺ οἱ δοῦλοί μου
ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας. ὑμεῖς δὲ κε
κράξεσθε διὰ πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν. καὶ διὰ
τοῦτο περιελεῖτε τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς κατάραν τοῖς

τὸ ὄμοιον ἐμοὶ φωνὴν σου λιγυρὸν καὶ τὸ εἶδος σου ἡδύ·
ἐμὲ δὲ ἀμβλεῖς κἀγὼ δὲ τί· τοῖς δὲ βουλομένοις ἐμοὶ·
κληθήσεται ὅμοιον καὶ μὸν ὃ εὐλογηθήσεται δοὺς τὸ
γλῶσ· εὐλογήσουσι γὰρ τὸν θν τὸν ἀληθινὸν· καὶ
οἱ σεμνύσοντες δοὺς τὸ γλῶσ, ὁμοιοῦνται τὸν θν τὸν ἀ
ληθινὸν· δοὺς ἰσον γὰρ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ
τῶν προφητῶν· καὶ οὐκ αἰσχυνθήσεται αὐτοῦ δοὺς τὴν
καρδίαν· δοὺς γὰρ ὁ οὐαὸσ καὶ μὸσ· καὶ λόγῳ καὶ μῷ·
καὶ οἰκείᾳ μὲν καθόσον τοῦ προφητεύοντος· οὐδὲ μὴ δοῦ
μι αὐτοῦ δοὺς τὴν καρδίαν· ἀλλ' εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ
λίαν καὶ δικαιοσύνῃ ἐν αὐτῇ· ὅσα ἐγὼ κτίζω· ὅτι ἰδοὺ
ἐγὼ ποιῶ τὴν ἱερουσαλὴμ ἀγαλλίαμα· καὶ τὸν λαόν
μου εὐφροσύνην· καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ ἱερουσαλὴμ·
καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ μου· καὶ οὐκέτι οἰκεῖ
ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμοῦ καὶ φωνὴ κραυ-
γῆς· καὶ οἰκήσουσι παιδία ἐκεῖ ἀσπρόσωπα ἡμέρας· καὶ πρε-
σβύτης οὐ μὴ οἰκήσῃ τὸν χρόνον αὐτοῦ· ὅταν γὰρ
ἑκατὸν ἐτῶν ἀποθάνῃ· ὁ δὲ ἁμαρτάνων ἑκατὸν ἐτῶν ἁμαρτω-
λὸς ἐτῶν ἑκατὸν κατασπασθήσεται ὅταν· καὶ οἱ

κολομήσουσιν οἱ κίονες καὶ αὐτοὶ ἔμποροι κίουσιν· καὶ
καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας· καὶ αὐτοὶ φάγονται
τοὺς καρποὺς αὐτῶν· οὐκ οἰκοδομήσουσιν καὶ
ἄλλοι ἔμποροι κήπους καὶ οὐκ ἀφυτεύσουσιν· καὶ ἄλλοι
φάγονται· κατὰ γὰρ τὰς ἡμέρας τοῦ ξύλου τοῦ ζω-
ῆς· ἔσονται αἱ ἡμέραι τοῦ λαοῦ μου· τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν αὐτῶν παλαιώσουσιν· οἱ ἐκλεκτοί μου οὐκο-
πιάσουσιν εἰς κενόν· οὐδὲ τέκνα ποιήσουσιν εἰς κα-
ταράν· ὅτι σπέρμα εὐλογημένων ὑπὸ θεοῦ ἐστιν· καὶ τὰ
ἔγγονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν· καὶ ἔσται πρὶν ἢ κράξαι
αὐτοὺς· ἐγὼ ἐπακούσομαι αὐτῶν· ἔτι λαλούντων αὐτ-
ῶν ἐρῶ· τί ἐστιν· τὸ τέλος οἱ λύκοι καὶ ἀρνὸς ὁμοῦ
φάγεται· καὶ λέων ὡσεὶ βοῦς φάγεται χόρτον· ὁ δὲ ὄφις
ὡσεὶ σῖτον· οὐ κακοποιήσουσιν· οὐδὲ ὀλοθρεύσουσιν
ἐν ὄρει ἁγίῳ μου τῷ ἁγίῳ λέγει κύ· οὕτως λέγει κύ·
ὁ οὐρανός μοι θρόνος καὶ ἡ γῆ ὑποπόδιόν μου τῶν ποδῶν
μου· ποῖον οἶκον τοῦτον τὸν οἰκοδομήσατέ μοι καὶ ποῖος
μοι καὶ τοῦτος τόπος τῆς καταπαύσεώς μου·
μου· πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ ἐμὴ χείρ μου· καὶ ἐ

σιμβιβασθησεται τοις λογικοις· και βουλησεται ημιν
ινα βλεπωσιν· αλλ' ουκ εσται τον ταπεινον και τον συγχυσιν και τον τρε
μοντα μου λογον· ουδε μη βλεπωσιν οι θυμοι μου ημερον·
ουδε μη ακουσωσιν ωτα· θυσια αινεσεως δοξασει με· και εκει
μον κυριε· ουδε μη αφελωσιν απ' εμου το ελεος σου και
ινα μη· ουδε μη λειανωσιν οφθαλμοι μου τον σωτηριον σου απο
μου· και αυτοι εξολεθρευσαν το ταπεινον αυτων· και τα
μηλα χειλη αυτων· α ελαλησαν κατ' εμου ανομιαν·
χαιρω δε εκλεξομαι τους δικαιωσαντας ημων· και τ'
αμαρτιας αυτων ουκ ενθυμηθησομαι αυτοις· ο τι εκλε
ξω αυτους και οι χριστοι μου συν εμοι· ελαλησαν και
ουκ ηκουσαν μου· και εβουλησαντο το μη προμβλεπειν
ορθρου· και α ουκ ενδυναντο μη βλεπειν το·
δικαιοσυνη το ριπισμα σου· οι τρεμοντες τον λογον αυτου·
φησαν αδελφοι ημων τοις μισουσιν ημας και
αποβαλλουσιν, ινα το ονομα κυριου δοξασθη·
ωφθη εν τη ευφροσυνη ημων· και εκεινοι αι
σχυνθησονται· φωνη λεοντος εκ πολεως·
φωνη εκ ναου· φωνη κυριου ανταποδιδοντος

αμ τα τασόλοσ ημ· τοῖσ αμ τ ηκειμ ενοισ αὐτῶ· τασ ριμ την
ὰ δλημοῖσαμ τε κειμ· καὶ πρὶν ἐλθεῖν τὸν τασόμομ τοῦμ
ὰ δλημοῦμ· ἐξ ὲφ φειμ καὶ ἐβδκ ομ ἀφ αμ· τ ιό φ κουσ μ τοι
ὅυτομ καὶ τὸ βόρακειμ οὗτοσ φ ὰ δλιὼ ομ γλὶ ὸμ ημ ενρὰ
ειὰ υ· καὶ ἐβδκ ομ ὲβδ ομοσ φ σάββ ατ φ· ὁ τὶ ὰ δλιὼ ομ ημοῶμ· ὼ
ἐβδκ ομ τασασ διάαὐτῆσ· ἓ γὼ δὲ ὁδῶ κατὰ ὼ τασ ροσ
δοκ φ ὰμ ταύτ ημ· καὶ ἰδ ὼ οἰγ ομ μήσ ω· καὶ οἰκ ομ μύσ ω
θη σομ αι λφ ὰ κὲ· οἰκ· δὲ ὐγ ομ μῶσ αμ καὶ σὺ ραμ ἰδ ὼ ὸ
τασ οἰησ αὐφ ασ μὸ θῦ σου· ἀρχὴ·

ὠ φρὰμ θὴ τ ι αἰμ αι ἐρ ο σαλὴμ· καὶ τασ αμ ηγρ ίσατ ὸ
ὁμ αὐτὴ, τασ αμ τὸ σοῖ ἀγ ασ ῶμ τὸ αὐτ ημ· χαλ ε τὸ αἷμ α
αὐτῆ χεῖρ αμ· τασ αμ τὸ σοῖ ὁσ οι ὲσ ομ ὴθ η τὸ ὸ σ αὐτ ημ· ἵ
μ α θ η λαύσ η τὸ καὶ ὁμ ιν ωλ η α δὴ τ αι αὐτ ὸσ μ εσ ασ θῶμ παλ
ρακλ ήσ ασ σ αὐτ ημ· ἵ ν α μ η ἐκ θ η λαύσ αμ τὸ τ ην φ ήφ
τ αι· αὐτ ὸ φ σὸ δουλ όξ η σ αὐτ ῆσ· ὅτ ι τὰ δβλ φ ὰ κὲ·
ἰδ ὸὺ γὼ ἐκλ ιμ ῶ φ σαὐτ οῖσ· ὡ σασ τασ μὸ σ ἐ ιρ ήν η μ·
καὶ ὡ χ ι μ αρ ρ οι σ ἐκ μ υλ ύζ ω ομ δὸ ξ αμ ὲβθ μ ῶμ·
τασ ασ διάαὐτ ῶμ βουμ ὸσ μ ομ αἰρ θ ίσ αι· καὶ ὲσ τ αι
γομ αὐτ ομ τασ αρακλ η θ ὴσ αι· ὡσ π ὴ μ αμ ὴρ

αὐτοῦ παρακαλεῖσθαι· οὕτως καγὼ παρακαλῶ
ὑμᾶς· ἵνα δι' ἑνὸς ἑκάστου παρακληθῶσιν·
ἵνα ὦσιν καὶ χαρίσωνται ἡμῖν· καὶ τὰ
αὐτὰ ὑμῶν ὡσεὶ τὰ ἡμέτερα βλέπῃ· καὶ γνωσθῶσιν
ἐν χειρὶ τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· καὶ αὐτὴ ἡ ἐλπὶς
τοῖς αὐτοῖς θεοῖς· ἵνα λύσῃ τὰ σπέρματα· καὶ ὡς κατα
γῶσι τὰ ἁρματα αὐτοῦ· αὐτὸς δῶσιν θυμὸν ἐκ
δίκησιν αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς σκορακισμὸν δῶ φλογὶ
πυρός· ἐν γὰρ τῷ πυρὶ κρίνεται πᾶσα ψυχή·
ἵνα τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ πᾶσα σαρξ· πολλοὶ τραυμα
τίαι ὦσιν τοῖς αὐτοῦ κτεῖνοι· οἱ ἁμαρτάνοντες καὶ καθαρι
ζόμενοι εἰ αὐτοῖς κεῖνται καὶ ἐν τοῖς πυρὸς θυρίοις· οἱ
ἐθνικοὶ τοῦ κρεμαστοῦ· καὶ τὰ μέλη τῶν ἁγίων καὶ τὰ
μὴ· ἵνα τὸ αὐτὸ ἅμα λοιπὸν θύσωσι τοῖς ἑνὸς τοῦ κε· καὶ ἐ
γὼ τὸν λογισμὸν αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν ἵνα σαμαι
ζῶν τὰ πάντα ὅσα αὐτοῖς· ἵνα συναγάγω ἔρχομαι πᾶν
τα τὰ ἔθνη· καὶ τὰς γλώσσας τοῦ· καὶ ἵνα τοῦ τοῦ· καὶ καὶ
τὰ λοιπὰ ἵνα αὐτοῖς οἱ μισθοί μου· καὶ ἵνα ἀπὸ ἵνα αὐτ
ὧν ὑμνούντων ἡ καὶ ἵνα ἡ ἁμαρτία· καὶ φοῦλ· καὶ λαὰ

καὶ μεσοὺχ · καὶ φοβουεὺχ · καὶ εἰ αλὼ ὁλλάδαι · ὃ εἰτ
τασμίσσοισ ταὶσσόρρασ · αἰοἰκακικόασιμεσυ τὸ ὁ
μοεσασ · οὐ Νδοραακασίμεσυ τλὼ λόχαμ · καὶ αμφ
λοῦσι ν τλὼ λόχαμ εσυδμ τοῖσ ὁβθμδσιμ · καὶ ἰδχουσιμ
Τοὺσ ὰδελφοὶσ ἰμεσῶμ ἐκτασαμ τσομ τοῦμ ὁβθμσῶμ · λόρομ
κᾶ · μεβθίτσομ μεσαὶ αφμεαυτσομ ὁμλαμεσασίμδ ἰμόμαμ
μεβασκ · αδὶσμ εἰ αλὼ ἀλαμ τσὸλιν ἰ ερσισαλὴμ · ἑ
τσδμκε · δσσαμίμεγκαμ οἰ ἰ οἰ ἰσραηλὶδμοὶ τὰδελφοὶ
αὐτσῶμ μεκτὰ λεσῶμ εἰ ασὶμ οἰ κομκῦ · καὶ αὐτσαυτσῶ
λόμὶτσομεσι ἰ ερξὸ καὶ λευί ταδ · εἰ τσδμκε · ὁμ τρόπο
Γαρ ὁδεῦσσ καὶμοὶ · καὶ ὶηλὶ καὶμὴ · ὰὐξὼ τσὶ ἀμεμφ
ὁμὰ τσὶ ὁμὸμδμοῦ · λξξκε · οὕτσαὶ ἀπόδσαι τὸ ἀσσδρεσὶ ἰμῶμ
ὡ τσὸ ὁμοὶ ἀὶ ἰμῶμ · Κ αὶ ὁδσαι · λεὶ ὰ εἰ κλεὶ μὸσ · καὶ σαὶ
μασὶ μ εἰ κσαὶ μεσὶ σὶ μ · ὶξ εἰ τσασασαρξ τοῦ προσκυὶ
σαὶ δμὰ πσόμλεσυ δμὶ λεὶ · ἑ τσδμκε · καὶ ὁξ βλάσομ Τα
ὡ σὸ ἀσ τσὸμ τσὶ τα κόμ μ τσῶμ ὰμ μῶμ · τσῶμ τσαρ ἀ εἰ δὶ ε λὶ κ
ὁμδμοὶ · ὁ γαρ σκόλιξ αὐτσῶμ ὁ ὐτσβλάδὶλοσ · καὶ τὸ πρ
αὐτσῶμ ὁ ἰσ τε ὁβλὶ ὁδσαι · καὶ ὁδσμ τσὶ ἑοὶ καμ ὁμ ὄρμ
τσῶ ἰσ ἑσαρκί : —

⁂ π cδϊ δc +

Ἐν τῷ λόγον τοῦ θεοῦ ὃν ἐγένετο ἐπὶ Ἱερεμίαν τὸν
πονχελκιουὲκ τῶν ἱερέων οἳ κατῴκει ἐν ἀναθωθ·
ἐν γῇ βενιαμεὶν οὗτος ἐγεννήθη πρὸς κὺν πρὸς ἀγῶνα
ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ἐβδόμῳ ἰωσιου υἱοῦ ἀμμων βασιλέως ἰούδα
δωδεκάτου ἔτους ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ·
καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ἰωακειμ· υἱοῦ ἰωσιου
οὐ βασιλέως ἰούδα· ἕως ἐν δεκάτου ἕτους σεδεκι
ου υἱοῦ ἰωσιου βασιλέως ἰούδα· ἕως τῆς αἰχμαλω
σίας ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί·

καὶ ἀγγέλου λόγος κυ πρὸς μὲ λέγων· πρὸ του μὲ
πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἔγνωκά σε· καὶ πρὸ του σε
ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας ἡγίακά σε· προφήτην εἰς ἔθνη
δέδωκά σε· καὶ εἶπα οὐμὴ δέσποτα κε· ὁ δοὺ
οὐκ ἐπίσταμαι λαλῆσαι· ὅτι μειρά κιόν εἰμι· καὶ εἶ
πεν κε πρὸς μὲ· μὴ λέγε ὅτι μειρά κιόν εἰμι· ὅτι
πρὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστείλω σε πορεύσῃ·
καὶ λαλήσεις πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι λαλήσῃ·
μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· ὅτι μετά σοῦ
εἰμι τοῦ ἐξελέσθαί σε λέγει κε·

Κεφάλαιο πρώτο: Η ιστορία της Ελένης

Η Ελένη ήταν η πιο όμορφη γυναίκα στον κόσμο. Όλοι οι άντρες ήθελαν να την παντρευτούν. Πολλοί ήταν έτοιμοι να πολεμήσουν για χάρη της. Ο πατέρας της, ο Τυνδάρεως, δεν ήξερε τι να κάνει. Αν διάλεγε έναν γαμπρό, θα στενοχωρούσε όλους τους άλλους. Αν δεν διάλεγε κανέναν, θα τον κατηγορούσαν ότι δεν ήθελε να παντρέψει την κόρη του.

Η Ελένη μεγάλωνε στη Σπάρτη. Ήταν κόρη του βασιλιά Τυνδάρεω και της βασίλισσας Λήδας. Είχε δύο αδέρφια, τον Κάστορα και τον Πολυδεύκη, και μια αδερφή, την Κλυταιμνήστρα. Όλοι στο παλάτι την αγαπούσαν πολύ. Η Ελένη ήταν καλή και γλυκιά, και όλοι ήθελαν να είναι κοντά της.

σκο τὴν σκα κί ασ αὐτοῦ μὴ σὺ κατβλι τοῦ μεβ · καὶ
βδροαμ βδοῖσ ἀλλο τρί οισ · καὶ τοῦ τὸ τε κεύη σαμ τοῖς
ἔργοισ τοῦ μχει ρῶν αὐτοῦ μ · καὶ συ τοβρί ζω σαι τὴν
ὀφ ιώ σου · καὶ ἀμ ασὶ λη θὴ καὶ ἐπ ι τοῦ μ τοῦ τὸ τὸ σαι
τοῦ μ τοῦ ὁσαι νῦ μ τῆ λοι μαί σοι · καὶ μὴ φο μεν δὲ ὁ
τῶν τοῦ τὸ σοῦ σου αὐτοῦ μ · μὴ δὲ τοῦ ν δὲ ὁ ν ὁμ αρ τή ὁν
αὐτοῦ μ ὁ τι μεγα σὺ ὑ ἐγὼ τοῦ ν ἔξ αι ρῶ σθαί λό γῆ κε ·
ἰδοὺ τὸ δὲ ἡ κα ὸσ ὁ ν τὴ σὶ μβρο μὶ μβρα ὠ σοὺ τὸ λιν ὁ
χλὸσ μ καὶ ὡσ τὴ χοσ χαλ κοῦ · ὁ χλὸ μ αὐτοῦ σὶ τοῖσ τοῦ
σὶ λεῦ σι μ ἰοὺ δα · καὶ τοῖσ ἄρ χου σι ν αὐτοῦ καὶ τοῦ
ὠ τὴν ἐγὼ · καὶ τοῦ λοι μὴ σου σι ν αὐ τοῦ · καὶ ὁ μὶ λή σω μ
τοῦ τοῦ σοῦ · διό τι μεγα σὺ ὑ ἐγὼ εἰ μὶ · τοῦ ν ἔξ αι ρῶ σθαί
ὠ ἔξ αὐτοῦ κε · καὶ ἔξ αὐτοῦ · τοῦ λοι λό γῆ κε · ὁ μὼ ν δὲ λω ν
λεο ισ μὸ ν τὴ τοῦ σου καὶ ἀ γε λω σὶ τοῦ λι ὰ δω σοῦ τοῦ
ἔξ ακο λου θή σαι αὐ τῶ αἰ ὼ ἰ νλ λοῦ γῆ κε · ἀ μὴ σ ἰ νλ · τῶ ·
κῶ · ἀρ χὴ γὸ μ μεα τὸ μ αὐτοῦ · τοῦ μ τοῦ ὶ δὲ ὁ μ τοῦ ν
τοῦ λι μεβ λή σοι σὶ μ καὶ ἐὰ ὶ ἔξ ὠ ἐαυ τοῖσ · φή σὶ μ κε ἀκ γ
σαι τοῦ λό γο μ κῦ · οἱ κο σὶ α κὼ ε · καὶ πᾶ σα πᾶ σα τρι ὰ ὁσ οἱ
κου σὶ νλ · τοῦ λοι λό γῆ κε · τὶ ἐ φο σαμ οἱ πρῶ τοι μὸ ὸ μ βρε
μοὶ τοῦ λι μεβ λή μεα ὁ τὶ ἀ ὸ θὴ σαμ μεα ὶ ἐρ α μ αὐ τὸ θε μοῦ ·

καὶ ἐὰν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ καὶ ἔτι δὲ καὶ ἡ ψυχὴ ἑαυτοῦ μισεῖ παρ' ἐμοὶ οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής. ὃς οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής. τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην τὰ ἔχει εἰς ἀπαρτισμόν; ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται αὐτοῦ ἐμπαίζειν λέγοντες ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι; ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος ἑτεροκῆσαι βασιλεῖ εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύσεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; εἰ δὲ μήγε ἔτι αὐτοῦ πρεσβείαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. οὕτως οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν οὐ δύναται εἶναι μου μαθητής. καλὸν οὖν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ καὶ τὸ ἅλας μωρανθῇ ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν ἔξω βάλλουσιν αὐτό. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀκούειν αὐτοῦ. καὶ διεγόγγυζον οἵ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων· τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἓν οὐχὶ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὕρῃ αὐτό; καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας λέγων αὐτοῖς· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσιν μετανοίας. ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως οὗ εὕρῃ; καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας λέγουσα· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. οὕτως, λέγω ὑμῖν, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

εἶπεν δὲ· ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο υἱούς. καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας. ὁ δὲ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὰ κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους. καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἐκ τῶν κερατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπεν· πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύονται ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ὧδε ἀπόλλυμαι; ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου. καὶ ἀναστὰς ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. εἶπεν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῷ· πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου. ὁ δὲ πατὴρ εἶπεν πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ταχὺ ἐξενέγκατε στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας· καὶ φέρετε τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες εὐφρανθῶμεν· ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν, ἦν ἀπολωλὼς καὶ εὑρέθη. καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν· καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἔζησεν, καὶ ἀπολωλὼς καὶ εὑρέθη.

εἶπεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου, οὐ γὰρ δύνῃ ἔτι οἰκονομεῖν. εἶπεν δὲ ὁ οἰκονόμος ἐν ἑαυτῷ· τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι· γνωρίζω τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ ἐκ τῆς οἰκονομίας δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους ἑαυτῶν. προσκαλεσάμενος οὖν ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ ἔλεγεν τῷ πρώτῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν βάτους ἐλαίου. καὶ εἶπεν αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμμα καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. εἶτα ἑτέρῳ εἶπεν· σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις; ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν κόρους σίτου. καὶ λέγει αὐτῷ· δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ γράψον ὀγδοήκοντα. καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τοῦ τοιούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν. καὶ ἐγὼ ὑμῖν λέγω· ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπῃ δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός ἐστιν, καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν. εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῖν πιστεύσει; καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει; οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶν κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει. οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ.

ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ Φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστιν.

ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται μέχρι Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς εἰς αὐτὴν βιάζεται. εὐκοπώτερον δέ ἐστιν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν ἢ τοῦ νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.

πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν μοιχεύει, καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν μοιχεύει.

ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς· πτωχὸς δέ τις ὀνόματι Λάζαρος ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ εἱλκωμένος καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανεν δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐν βασάνοις ὁρᾷ Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπεν· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. εἶπεν δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθά σου ἐν τῇ ζωῇ σου καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι. καὶ ἐν πᾶσιν τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται μηδὲ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. εἶπεν δέ· ἐρωτῶ σε οὖν, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου, ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς, ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσιν Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς μετανοήσουσιν. εἶπεν δὲ αὐτῷ· εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· ἀνένδεκτόν ἐστιν τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα, πλὴν οὐαὶ δι' οὗ ἔρχεται· λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυλικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται εἰς τὴν θάλασσαν ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ τῶν μικρῶν τούτων ἕνα. προσέχετε ἑαυτοῖς. ἐὰν ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ, καὶ ἐὰν μετανοήσῃ ἄφες αὐτῷ· καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμαρτήσῃ εἰς σὲ καὶ ἑπτάκις ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ λέγων· μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ.

καὶ εἶπαν οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ· πρόσθες ἡμῖν πίστιν. εἶπεν δὲ ὁ κύριος· εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ· ἐκριζώθητι καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν.

τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα ὃς εἰσελθόντι ἐξ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέως· παρελθὼν ἀνάπεσον; ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· ἑτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι ἕως φάγω καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεται καὶ πίεται ὁ δοῦλος; μὴ τῷ δούλῳ ἐκείνῳ χάριν ἔχει ὅτι ἐποίησεν τὰ διαταχθέντα; οὐ δοκῶ. οὕτως καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν, ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι πεποιήκαμεν.

καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι εἰς Ἰερουσαλὴμ καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας. καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἴς τινα κώμην ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἔστησαν πόρρωθεν καὶ αὐτοὶ ἐπῆραν φωνὴν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν. εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰάθη ὑπέστρεψεν μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρίτης. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος; καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε.

ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς καὶ εἶπεν· οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως· οὐδὲ ἐροῦσιν· ἰδοὺ ὧδε ἢ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν.

εἶπεν δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἐλεύσονται ἡμέραι ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ οὐκ ὄψεσθε. καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· ἰδοὺ ἐκεῖ, ἰδοὺ ὧδε· μὴ ἀπέλθητε μηδὲ διώξητε. ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν, ἐγαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, καὶ ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν πάντας. ὁμοίως καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἤσθιον, ἔπινον, ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ᾠκοδόμουν· ἧς δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθεν Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανοῦ καὶ ἀπώλεσεν πάντας· κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἧς ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά· καὶ ὁ ἐν ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω. μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ. ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὃς ἂν ἀπολέσῃ ζωογονήσει αὐτήν. λέγω ὑμῖν, ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραλημφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. ἔσονται δύο ἀλήθουσαι ἐπὶ τὸ αὐτό· ἡ μία παραλημφθήσεται καὶ ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται. δύο ἔσονται ἐν ἀγρῷ· ὁ εἷς παραλημφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ, κύριε; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἀετοὶ ἐπισυναχθήσονται.

ἔλεγεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι αὐτοὺς μὴ ἐκκακεῖν· λέγων· κριτής τις ἦν τις ἐν τινι πόλει τὸν θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος. χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα· ἔκδικησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου. καὶ οὐκ ἤθελεν ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι οὐδὲ ἄνθρωπον ἐντρέπομαι, διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με. εἶπεν δὲ ὁ κύριος· ἀκούσατε τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ θεὸς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μακροθυμεῖ ἐπ' αὐτοῖς; λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει. πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;

εἶπεν δὲ καὶ πρός τινας τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶν δίκαιοι καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιπούς· ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· ὁ θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡς οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατεύω πάντα ὅσα κτῶμαι. ὁ δὲ τελώνης μακρόθεν ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι, ἀλλ' ἔτυπτεν τὸν στῆθος αὐτοῦ λέγων· ὁ θεός, ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνον· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς. ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρός με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

καὶ ἐπηρώτησέν τις αὐτὸν ἄρχων λέγων· διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; εἶπεν δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἷς ὁ θεός. τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς, μὴ κλέψῃς, μὴ ψευδομαρτυρήσῃς, τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα. ὁ δὲ εἶπεν· ταῦτα πάντα ἐφύλαξα ἐκ νεότητός μου. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἔτι σοι λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι. ὁ δὲ ταῦτα ἀκούσας περίλυπος ἐγένετο, ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον εἶπεν· πῶς δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσπορεύονται! εὐκοπώτερον γάρ ἐστιν κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ εἰσελθεῖν. εἶπαν δὲ οἱ ἀκούσαντες· καὶ τίς δύναται σωθῆναι; ὁ δὲ εἶπεν· τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ θεῷ ἐστιν. εἶπεν δὲ ὁ Πέτρος· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφέντες τὰ ἴδια ἠκολουθήσαμέν σοι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν ἢ γονεῖς ἢ ἀδελφοὺς ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ ὃς οὐχὶ ἀπολήμψεται πολλαπλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.

παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἰερουσαλήμ, καὶ τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου· παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐμπαιχθήσεται καὶ ὑβρισθήσεται καὶ ἐμπτυσθήσεται, καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν, καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα.

ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν εἰς Ἰεριχὼ τυφλός τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν ἐπαιτῶν· ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο. ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. καὶ ἐβόησεν λέγων· Ἰησοῦ, υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με. καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· ὁ δὲ πολλῷ μᾶλλον ἔκραζεν· υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησόν με. σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν· τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ εἶπεν· κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέν σε. καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψεν καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ θεῷ.

καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν Ἰεριχώ. καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ οὗτος ἦν ἀρχιτελώνης καὶ αὐτὸς πλούσιος, καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστιν, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. καὶ προδραμὼν εἰς τὸ ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτ

ἐστὶ πλήρωμα γῆ καὶ θάλασσα κε. ὁ τ' ἥλιος καὶ τὸ μηνοειδὲς
ἐστὶν ὅλα σύμβολα ἐκκαυθλίσματος γῆς καὶ
ζώων. καὶ ὅρη καὶ βαίτοις λαξικοῖς τὰ ἐμβήγο
ιὰ οὐδὲν ἴσον ταῖς ὅλοις σωζῆ. καὶ ὁ λοσάτιν ἡ κλ.
Ἡ οἰκουμένη ἐστὶν διαπέρασμα ἐμβήτο ἐαυτὸν ὃ
ρύομενος λόγος. καὶ ἔθνη καὶ τὰ φυόμενα αὐτοῦ οἱ
ἐκλεκτοὶ τῶν αὐτοῦ ἐσάφαμισμοὶ καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ
κατοικάφησαν παράπτωμα κατοικέσθαι. καὶ οἱ
μένοντες. καὶ τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ. καὶ κατοικοδο-
σου. οὐχὶ ταῦτα ἐστὶ τὰ κατὰ λιθάριμος ἐμβ
λαξικὸν θεσου. καὶ μεῖς τὸ σὶ καὶ τὸ λᾶς αἰγιάλου.
τοῦτο εἰμὶ ὅλος ἐμοῦ. καὶ τὸ σὶ καὶ τὸ λᾶς ἀστρι
ου τοῦτο εἰμὶ ὅλος τοῦ ταμιοῦ. τοῦ δόξοντος ἐμ ἀπο
καταίσου καὶ πλατείας ὑλαξικοῦ καὶ γνοῦ τὶ καὶ
λὸ τὶ τῶν ἱερόμενοι τὸ καταλιθάριμος ἐμβ λαξικὸν θε
σου. καὶ οἰκοδόμησαι ἐστὶ λαξικὸν θεσου.
Ὁ πάντα ὁμοσσωκρίτας τὸν ζυγόμου. καὶ διόρρη
ξας τὸν δόμιστου. καὶ εἶπας. οὐ δουλεύσω. ἀλλὰ
πορεύσομαι ἐπὶ πᾶν τὸ ὑψηλὸν. καὶ ὑπὸ κά
τω πᾶν τὸ ξύλου καταστικοῦ ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐμ

ὅρα ὠδε

τὴν ὁρμιὰν αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ ἐφυτευσά σε ἄμπελον καρ-
ποφόρον πᾶσαν ἀληθῆ ὅλην· πῶς σε μετέβης εἰς
κρίμα ἀμπέλου ἀλλοτρίου· ἐὰν λούσῃ σε νίτρῳ καὶ
πλήνῃ πρὸς σεαυτὸν ἀνομίαν σου κατὰ πρόσωπόν μου λέγει κς·
πῶς σε ἐρεῖς οὐ μεμίανμαι ὀπίσω τῶν Βααλείμ· ἴδε τὴν ὁδόν σου ἐν τῇ κοιλάδι γνῶθι τί ἐποίησας· κάμηλος ταχεῖα
ἐλικμῶσα ὁδούς· ἡ ὄνος ἡ ἄγριος ἐν ἐρήμῳ· καιρὸν τοῦ ἐπιθυμῆσαι
ψυχὴν αὐτῆς ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἐπιθυμίας αὐτῆς· τίς ἀποστρέψει
αὐτήν· πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτὴν οὐ παραποδιοῦνται· ἐν τῷ μηνὶ
αὐτῆς εὑρήσουσιν αὐτήν· φύλαξον πόδα σου ἀπὸ ὑποδήματος καὶ
λάρυγγά σου ἀπὸ διψύχου· καὶ εἶπας ἀπελπίζω· οὐ μή σε ἀγαπήσω
ὅτι ὡς ἐπορεύθην ὀπίσω τῶν ἀλλοτρίων καὶ ὀπίσω αὐτῶν πορεύσομαι· καθὼς
αἰσχύνη κλέπτου ὅταν εὑρεθῇ οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ· αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς
αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν
καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν· τῷ ξύλῳ εἶπαν σύ μου εἶ καὶ πατήρ μου
εἶ σύ· καὶ τῷ λίθῳ σὺ ἐγέννησάς με· καὶ ἐμοὶ ἐβδελύξαντο

β

μὴ μὴ ὦ του καὶ οὐ σπόσσω σου αὐτοῦ μ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ
τοῦ μ καὶ κῷ μὴ βροῦσι μ αἰ μ ἀσαν καὶ σῶ σου μ ἡ σαν· καὶ που
φοι κοὶ θοὶ σου οὐ σῶ σοι· κ σαν αὐ τῷ· εἰ αἰ μ ασ πί σου μ
του καὶ σῶ σου σι μὴ ἐν τῷ καιρῷ τῆ σ καὶ κῷ σῶ σου.
ὁ τῇ καταιάρ· θμὸν τοῦ μ πολλῶ σου· λίσαμ ἐν οὐ σ
ἰοὺλω· καὶ καταιάρ· θμὸν δ ολῶ μ τῆ σ ἰ ηλμ· ἐν
ομ τῇ ιαακλ· ἰ μ αὐτῇ λαλῆ σ αι πρὸς μὲ ἐν τῷ ἰ μ ἐ σ
ἰσραὴλ σαν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀπο κτε νῶ τὴν γῆν αἰ γυ
πτί αν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐξο λε θρεύ σω πᾶ σαν ἁμαρ τί αν
ἐν ὅ λῃ τῇ γῇ σου· καὶ ἐν τῇ ἡμέ ρᾳ ἐκεί νῃ οὐ κ ἐπι
κλη θή σε ται ἔτι ἐν ὀνό μα τι κυ· τοῦ θε οῦ ἐν τῷ
ἰσραὴλ· ἐὰν μὴ κλαυ σμὸς κλαυ θμὸς καὶ ὀδυ νὴ
ἐν τῇ ἐκ κλη σί ᾳ τοῦ λα οῦ μου· καὶ οὐ κ ἐκ κλί νῃ

μασιν ἁρμαὶ τοὶ ἀλλήλοις τοῖς ἁρμοῖς· καὶ εἰ τινας δὲ
λοὶ αὐθις ἐστίν· ἀλλ' αἱ αὐτοὶ ἁρμαὶ τοῦ θυμοῦ αὐτοῦ
ἀνθρώπου· ἱλοὺς ἐστὶν ἐρίμοις ἁρμαὶ τοῖς ἐστὶν θυμὸς
οἰχὶ μέρτον· ὅτι καὶ βρόμησας ἀφ' ὅλεμον τοῦ δλοῦ
ρᾶσαι τοὺς δλοὺς· καὶ ἀπὸ αἰγιαλοῦ κατατραχωθῆ
σαι ἀπὸ ἄστρων· ὅτι καὶ ἐν θυμῷ δρ ἐλεύσῃ· καὶ αἱ
χεῖρες σου ἐν τῷ κεφαλῇ σου· ὅτι ἀπὸ σοῦ κεῖται τὴν
ἐλπίδας σου καὶ οἱ κύνες δλοὶ λιχνεύσουσιν σε· ἐν ὀργῇ ἀπὸ
σῆλθεν ἐν ἱερωσύνῃ σου καὶ αἵματος καὶ ἀπὸ βλήθη ἀπὸ σοῦ
καὶ ἐν θυμῷ σου ἐρεῖς ὑμῖν ἁμαρτωλοὶ ἐστε καὶ ἐν τῷ
λεμίσματι τοῦ σώματος ὑμῶν· οἱ μὲν ἐν ὑμῖν μεμολυ
σμένοι ἐν ἑκείνῃ καὶ συνδεδεμένοι ἐν τοῖς
οἱ πολλοὶ καὶ ἐν ἑκαστῳ προσμβλήτῳ· ἁρμ
τοὶ ὀφθαλμοὶ τοῦ σύνθρυψαν καὶ ἐν δε τοῦ οἰχὶ δεδ
φέρθησαν ταῖς δλοῖς ἐκάθησαν αὐτοῖς ὡς σῆκορμ
λίνη μεμολυσμένη· καὶ ἐν ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐστὶν ἀπορμίαις
σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου· καὶ ἐχθρωσοι μαίνας
πολλοὶ σὺ ἀπρόσκομμα ἐαυτῇ· ὅτι πορνεύσῃ
σοι· ἀπὸ ὧν ἐμίχνησας πρὸς ἀσαήτας· οἰχ ὡς οἰκο

Μ ἐν ἐκάλεσεν ζ πρᾶ καὶ ἀρχὴ ἐν τῇ ἀπαρμίας σου μη

λαμβάνει σὺ καὶ σὺ μαὶ λίθ λαφυλαχθήσεται ἀφ' ἡμῶν κ(αὶ)
ἰδοὺ ἐλάλησας καὶ ἰδοὶ ἤσασαν σὺν μετ' αὐτοῦ καὶ
ἰλιωάθιν· καὶ εἶπεν πρὸς μβὴν τοῖς ἡμέραις
τοῦ μεσιλβασὶ ἀσὶ οὐ ἰλιὰ ἰδοὶ ἡ σὺν μεθ' ἡμῶν καὶ τοὶ
κὶ αὐτοῦ ἰηλ· ἐπορεύθησαν σὺν ὄρος ὑψηλὸν καὶ ὑπὸ
κάτω σὺν τὸ ξύλου ἀλφαθλοὺ· καὶ ἐποίμησεν
ἐκεῖ· καὶ εἶπεν σὺν μβὰτὸ πορμδόσαι αὐτὴν ταῦτα σὺν
τῶν πρόσμβ ἀμ ἀπὸ βθμ· καὶ ἰλὴν τὴν ἀσωνθοὶ ἀμ
αὐτῆς ἡ ἀρωὶλκτοσὶ οὐδλα· καὶ εἶπεν λομδόπη σὺν πρὶ π̄
τοῦμ οὐμ καὶ τὸ λὴ μφθλὶ ἐν μοῖς σὺν μεθ' ἡμοὶ χὰτο λὶ κάτοικι
αὐτοῦ ἰηλ· καὶ ἐξ ἀπέστειλα αὐτὴν καὶ ἐπλανᾶτο καὶ αὐτὴ
μᾶλλον ἀπὸ προσώπου εἰ ἀφ' ἐφ' αὐτὴν· καὶ οἰκε
φοελὶ θλὶ ἀσωνθοσὶ οὐδλα καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπορ
μάθμ καὶ αὐτὴ· καὶ ἐγένετο ἐσὺν θμὴ πορμὶ αὐτῆς·
καὶ ἐμοίχευσεν τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον· καὶ ἐμ πάσ
τούτοις οὐκ ἐπέστρεψεν πρὸς μὲ λὶ ἀσωνθοσὶ οὐδλα·
ἐξόλησον τὴν καρδίαν αὐτῆς ἀλλὰ σὺν τὴν δουλ̄ᾳ.
Καὶ εἶπεν σὺν μβὰτὸ βθὶ καὶ ἰδοὺ σὺν τὴν τυχὴν αὐτῆς
ἰηλ· ἀπὸ τῆς ἀσωνθοὺ οὐδλα πορεύου καὶ ἀμάρτου
τὸν λόγον τοῦτον πρὸς βορρᾶμ καὶ ἐρεῖς· ἐπι στρά

φλιὰ βαρὸς μεδὶ καὶ τοὶ καὶ αὐτοῦ ἐπλήσθη κε· καὶ οἰμὶ
πλήρεσ τὸ ταρόσω τοῦ μόυ ὑφ ἡμῶν· ὅτι ἐβλήμην
λιμὸ ἐγὼ λήφθη κε· καὶ οἰμέλλω ἐσ ὑμῖν εἰ σὰ μαίσομαι·
πολλῶν γρόθι πλῶ αἱδικίαμ σου ὅτι εἰσκεῖμ τὸ μθῦ
λιβάελλοσαν· καὶ δὴ ἔβαν τὰ σὸ λοίσου· ἐσ αἰλοτέ
ου ἐσ ὑσ λιάτ τοῦ ταμ τὸ σχύλου αἰλοσόλοισ τὸ σὸ λφ
μὸ σμοῦ οἰχυσὸ κοισαν λήφθη κε· Ἀ ταὶ αἰρέφ πτο
ιὸ· ἰαφέσ καὶ βλήφθη κε· διό τι ἐγὼ κατακφιβόσω
ὑμᾶσ· καὶ λιμὸ τομαὶ ὑμᾶσ· ὁμαὶ ἐκ τοῦ λβοσ·
καὶ δύο ἐκ τοὶ αὐτρίαν· καὶ ἰφόβζοὶ ὑμᾶσ ἰφὶ τὸμ· ὶσ
λοίσου· ὑμῖν τοὶ ὑβμαν καταὶ τὸ ὼ καρδίαμ μου·
Καὶ τοὶ μαρὸ οἰ ὑμᾶσ τοὶ μὸ μοῦ τοῦ μὸ βαὶ αὶ
μελὸ· καὶ βαὶ βαὶ ὑμῖν τοὶ λὴ θειν θῆ τε καὶ αἰζή θη τε
βοὶ τὸ σὸ μὸ λήφθη κε ὁμ ταῖσ λιμὸ ραὶσ ἐ κεῖ μαι σοὶ κε
ροῦσι νὶ ὁτι κὶ ειμ τὸ σὸ διαὐθή κη σ ἡ ὸυ ἱ πλ· ὅ τι οἰ κλ
μαὶ μὸ σθαὶ βοὶ καρδίαμ οὐ νὸ μὸ σ μαὶ θὴ σθαὶ· οὐδὲ
βοὶ σκεφθὴ σθαὶ· καὶ οἰ σοὶ ἡ θὴ σθαὶ ὁτὶ ὁμ ταῖσ λι
μὸ ραὶσ ἐκεῖ μαι σ· καὶ ὁμ τὸ καιρῶ ἐκεῖ μῶ καλέ
σοσ μ τὸ ν ἱ πλε· θρό μο σκυ· καὶ σω χθή σομ ται
ἰφ αὐτὸν τοὶ μ ταὶ τὸ ὁθμὸ· καὶ οὐ σο ρεύ σομ ται ὁ

πόσων τοῦ μὲν ἀριθμητοῦ πρὸς καθ' αὑτὸν
τὸν ὅμοιον. ἐν παντὶ σιμβρασιεκφαντοσυμβλέυ
σοντα οἱ κοσίους λαβεῖν τὸν οἰκουμ. καὶ λίζου
σι λαβεῖν τὰ αὐτὰ ἀπὸ γῆς καὶ ἀπὸ θαλάσσης τοῦ
χωρὶς μὲν τὴν γῆν ἐν καθ' κληρονόμησατο ὅσοι
αὐτῶν καὶ εἰ παράβολοι τὸ κε. ὅτι τὸ ξοδ φ ἀβύκνλ
καὶ λαοὶ σοι σοι γῆν ἐκλεκτῶν. κληρονόμον θῦ πα
τὸν ἁγίου. καὶ φ σὺν βοὶ καὶ λαλφ σαι λεῖν. καὶ ἀ
πὸ μοῦ οἱ κατὰ σαρκα φίον. πολλῶν δὲ σάλπιγγι γῆν
εἰ ἀσυμφωνομένα αὐτῆ. ὅτι ὅσοι ἡ θάνατον φόβου μὲν ὁ οἱ
κοσι ἡλλφ κε. φασὶ ἐκ χφ λεῖν μὲ κοὶ λαλῆ κλαυ
θμοῦ καὶ λυπόθυσε ι ὧν μ ἡλ. ὅτι ἡ δίκη σαμ βῆ τοῖς
ὁλοῖς αὐτοῦ. ἐὰν λάβωμεν τὸν θῦ φόβου αὐτοῦ. ἐὰν ἀρά
φῆ τε ἐν οἱ ἐὰν ἀρ αφ βῆ τε καὶ ἀσυμφανὲν τὸν μ τελέμ
μενα ἐμοῦ. ἐλθὲ φ λιμφὸ δὸ μυλαίου. ὅτι ὁ νὸς
ὁ θῶ κμοῦ εἰ ὁμ τοῦ φ οβύλου. ἰδοὺ ἀγοὶ εἰμι ἐν ὑ ἰδ.
ἰδὲ ὡς μὲ σ τοῦ ὁ ρβοῦ μ πολλῶν δ ἀκῦ θῦ λιμοῦ μ ὁ ρία
τοῦ ἡ ἡλ. ἡ λθαι σχὼν κατα φάλασσαν τὸ ὡς μὲ χθου
τῶν τοῦ μ λιμοῦ μ ἀσυμβῆ τε τὸ ὡς μὲ χθου
αὐτοῦ μ καὶ τὸ ὡς μὲ χου αὐτοῦ μ τὸ ὡς ἰὸ ὡς αὐτοῦ μ. ις

ταῦθ γαπτβραω αὐτοῦμ· ἐκοιλεήθημεν ὑμῖν τὴν αἰχμὴν
λίμεσιν· καὶ ἐσονκαλυτὴν ὑμῶν λιανπλεῖαν ἡμῶν· διότι
ὑμαμτίομ τοῦ θῦ λίμεσιν ἡμαρ τομεν λίμεσ· καὶ οἱ παρὰ
λίμεσιν αὐτομ ὑπὸ τὴν τοσλίμεσιν ἐσονται ταῦτησ·
λεαὶ οἴχεσθε κοινσαμεν τὴν φωνὴν κῦ τοῦ θῦ ἡμῶν·
γ΄ ἐαν ἐσὶ ταφὴ ἐπὶ λλαξὶ κῖ τὸ ρόσωμεν καὶ ἐσὶ ταφήσεται·
καὶ ἐσαν ταὶ τὸ βλη ταλλαλύγματα αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀσμὰ
τοσαὐτοῦ· καὶ ἀπὸ τὸ ρόσωπόν μου κῦ λαεελήθη· καὶ
ὁ λεόσ ὁ ζῶν κῖ λεὰ καλληθείσαν ὑμ κρίσι καὶ ὑμδίλαιο
σύνη καὶ εὐλογήσουσιν ὑμ αὐτῶ ὀθῦν· καὶ ὑμ αὐτῶ αἱ
Γ΄ μὲν ὁσοι ἡ τοῦ· θῦ· ὑμ ἡ λμ· ὁ τὴ ταλλαλὴ κῖ τοῖσαμ
λραση ἡ ἰοῦδα καὶ τοῖσ κατοικοῦσιμ ὑμ ἡ λμ· μὲν
σαντε αὐτοῖσ μὲν σάσατε· λεαὶ λεὶ σοχρέσαι ἐσαι καμβώ
τὸ ρὶ τὴ λεὶ δλιτε τοῦ· θῦ ἡμῶν καὶ τὸ ρὶ τὸ μὲν ζεσθαι
τὴν σκληροκαρδίαν ἡμῶν ἀμλρσὶ οὐδα καὶ οἱ κα
τοικοῦντεσ ἰ ἡ λμ· λεὶ δξβλλθῆτε τὸ ρόσωπόν μου
καὶ ἐκ καυθήσεται καὶ οἰκδαὶ ὁ σεὶ σόσομ αἰτὸ τὸ ρόσω
πὸν τοῦ τὸ μὴ ρίαν ἐσὶ τὴ λδικίατομ ἡμῶν· ἀμαγγέλατε
ὑμ τοῖσ ἰοῦδα καὶ ἀκουσθήτω ὑμ ἡ λμ· εἴπατε λὴ
μεμάρτυρσαλ τοῖσ γκρίσὶ τὴν σχλὸν· καὶ κῦκε λξατε μὲ

γαν· ἵ ποιητὸν σωχθὴν τὸ καὶ εἰ σὸν λθωμεν ἵ ποιεῖ σὸν λι
ποστήλιρφὸ· ἀμ αλλεσθμὸν φθὴν ταὶ ἵ σταὶ σὸν λι
σὸν τὸ μὴ ποιητὸν· ὅ τι καὶ ἀχὼ ὐδὲν ἵ σὸν λ ἀπὸ σὸν μ ἀρ χὼ· ὡ
σὸν τρι ελὼν μεγάλων· καὶ ἀμ βιελὴ λθομεν ἐκ τῆ σὸν μαὶ
δραν αὐτοῦ καὶ ὐδὲν ὁ λθήρ θυ σομ· ὁθὴν ὐδὲ ἡ ρθὴν καὶ ὐδὲ ἡ λ
θεν ἐκ τοῦ τὸ πολὺ αὐτοῦ τοῦ θλῶν αὐτῶν γλῶ σσου ἐφὸ
ὁρ ἰμὸν σὴν· καὶ τοὺ λφὸ οἱ κ ἀν βαι ρεθὴ σομ ται παρὰ
τοῦ τὴ καὶ τοὶ κ ἐφ θαι αὐτὰ σ· ἰδοὺ τοῦ τὸ ἐ σὸν τὶ ζ ὡ σὸν
ται σὰ κ κοὺ σ καὶ κό πὸν θαι καὶ αἰ λαλὲ ἀπὸ θλὸ τοὺ
κατ ἀρ ἀφὴ ὁ θμὸ σὸ ὁρ γῆ σ κῦ ἀ ἰ μ ὡ σ μ·
Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐκεῖ μὴ τὴ ἡ μ ἐρ αν λ ἐ ἡ σ κ ἐ ἀπὸ λ ἡ ται τὴ
καρ δί αν τοῦ λαοῦ τὸ σὸν τὸ τὸν· καὶ τὴ καρ δί αν τῶν μ ἀρ χὸ
σὸν μ· καὶ ὁ ἱ ὁρ φὸ ἐ κα τὸ σὸν μ ται καὶ οἱ προ φῆ ται
θαυ μα σὸν μ ται· καὶ ἐ ἰ πὸν ὦ Κύ ρι ε κ ἐ ἀ ρ α βὰ ἀπὸ
τῶν μ ἡ ποιητὸν ἀ ποι ῆ σαι τὸν λαὸν μ τοῦ τὸν καὶ τὴν ἱ ε ρου σα
λὴμ· λέ γὸν· Εἰ ρὴ νὴ ἔσται ὑμῖν καὶ αὐτὰ πὰ ν τὰ κα
κὰ σὰ τὴ ψυ χὴ αὐτῶν· ὁ μ τῶ καιρῶ ἐκεί μῶ ὁρ οῦ
τῶ λαῶ τοῦ τὸ· καὶ τὴ ἱ ε ρου σα λὴμ· πᾶ σα πλατεῖ ὰ
ὡς ὁμ τὴ ὁρ ἡμω σὸ λὸ ἀπὸ θυ γα τρὸ σ τοῦ λαοῦ μου οἰ κὸ
καθαρὸμ· οὐ λ σὸ ἄ λὸμ πᾶ σα πλη ρὼ σὰ ἐ ἰ ζ ἡ μω σὶ μεῦ

Νδ ζωὴ λαλήσουσι περὶ ματαίου παρὰ σαιτοῦ· ἰλοὺ σο
μβφόλη ἀμαελιόσθαι· διὰ σο σκαταιγὶσ τὰ ἁρμαπ
αὐτοῦ κου φόντρο ἰαβαῶμ· ὁ ἰπασο σαὐτοῦμ· ου αιλιμὶ
Ὁ τὶ παλαι σασο ρουμβη ἀπὸ πολεῶ αι ἀπὸ διακίασ
τὴν διαρδίαμ σου ἰ κλμ· ἰ κ ασσο θὴν· ὅσα σὸ τὸ ἰπαρ
χου σὶ νδμ σὸ· λγισμὸ· σου μου μ σου διό τὶ φου μὴ ἀμαρ
γόλομ τοσ ἰ κδιαμὶ ἰζφ καὶ ἀκου αδὴ σου μ σὸ ζόρου
ὄφραὶμ· λ μαμμὶ σατὸ ὄθμ· ἰλοὺ λὶ κασὶ μ ἀμαρτὴ
λατὸ ὄζ· ἰ κλμ σταρ φαὶ ὄρχομται ἐ κγὴ σὶ διαὶρ
θδμ· καὶ ὁδλαὶ αμὼ βὶ τὰ σσὸ λφ σὶ οὐ δλαφ φου μὰσ
αὐτοῦμ· ὰ φ υλαὸ σομ τὰ ἀγρὸμ ζδμ ομ τὸ βαὰ σὶ τὴμ
κύ κλα· ὁ τὶ δμοῦ λὶ μὸ βλὶ σασ λάβ κε· αὶ ὁ λὸ ἰ σου
καὶ τὰ βὶ σὶ τὴ δμ ἐ σου ὶ βοὶ ἰ κ σαρ τὰ ὐτασσὶ· αὐτὴ
λὶ κακὶ ασσου ὁ τὶ σὶ ἱερὰ· ὁ τὶ ἱ ἅτασ ὸ βοα λὶῶ καρδίαν
σου τὴν κοιλίαν τὴν κοιλίαμ μου ἀλγῶ· καὶ τὰ
αἰαθὴτήρια τῆσ καρδίασ μου ἀμὸ μαὸ τὶ τυχὴμ·
σαραάσθαι καὶ λὶ καρδίαμ ου οἰσι σω τὴ σομαι ὁ τὶ
φωμὴ σαλ πιγγο σὶ κου δμ λὶ φωμὴ μου κραυγὴν
πολέμου καὶ ταλ βασ ρίασ· συμ τελεμὸὶ βοὶ ται
λῆ ται ὁ τὶ τὰ ἁλαι σασ ρακ δμ τὰ σαὶ λὶ ἁφ μασ τε

(11)

παλαιστόρηκεμηδικῶν ἀλλὰ καὶ ἀλλήλοις πρὸς
ἑαυτούς. ἐπεὶ τοίνυν ἐφοβήθημεν τὸν ἀκούοντα φωνὴν σαλ
πίγγος. διὰ τοῦτο ἐνήστευσεν ὁ λαὸς ἵνα μὴ ἐνδεὴς οἰκή
σωσιν. ἵνα μὴ ἀφροντιστήσωμεν ἵνα οἱ σωτῆρες φοβήσωσιν
τοὺς ἁμαρτωλοὺς ποιήσωσι. τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οἰκοδομός.
ἐπὶ τοίνυν βαίνει τὴν γῆν καὶ ἐλθὼν ἐν τῷ ὄρει καὶ εἰς τὸν οὐ
ρανὸν ἁμαρτωλοὺς ταφῶ ταῦτα οὖν ἐλθὼν τὸ ὄρος καὶ
ἐν τῷ τρόμῳ τοῦ. καὶ πᾶν τοῦτο ἵνα μὴ οἱ σωτῆρες παρασκευ
μένοι. ἐνδεεῖς ὦσιν καὶ ἐλθὼν ἐν ἰσχυρῷ χειρὶ ἀμήν. ὡς
πᾶν τοῦτο ἀνοχῆς καὶ τοῦ οἴκου ἐνδεῶς. ἐὰν δὲ μὴ καὶ
φόβου καρκινοσόρημος. καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις
ἐμπεσοῦνται ἐπὶ. αὐτὸν προσώπου κυ καὶ ἀπὸ
προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἐὰν φανῶσιν πάλ
λῃς κε. ὄρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ σωτηρίας ἁμαρτωλοὶ
ποιήσω. ἐνδεῖς τοῦτο ἐσόμεθα ἡ γῆ. καὶ σκοτοῦ
τοῦ οἴκου σάμοθεν. διὰ τὴν ἐλάλησαν καὶ οἰμβασμὸν
ὥρμησαν καὶ οἱ κάτω ἀρθῶ ἀναβαίνῃς αὐτὸν φωνῆς
ἵππου βοὸς καὶ σωτηρίας μοῦ τόξου ἁμαρτωλοὶ πᾶσαι
χῶραι. φόβηθήσαμ ἐπ αὐτοῖς αἱ πόλεις αὐ. καὶ ἐν αὐτοῖς ἄλοι ἐκρύ
βησαν. καὶ ἐν ἀσσυρίᾳ ἁμαρτήσαμ πόλις ὄρμ καὶ

πᾶσαι

λίφθη ὁ ἰκατοικεῖ ἐν αὐταῖς σὰρξ καὶ σὺ πλανᾶσθε
ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐν κόκκῳ μεσημβρίας καὶ κοσμήσει κοσμος χρυ
σᾶ· καὶ ἐν ἀχρίσι λίθῳ τὸν ὀφθαλμόν σου· ἐν σμύρ
νῃ ὁ ἀρωμά σου· ἀπὸ σαρκὸς τοῦ βραχίονός σου· ἐν
τυχίῳ σου ζήσῃ ἐπ· ὅτι φωνὴ μάσσαθ λιμοῦ ὡς
λίκος σου τοῦ ἀφηγεῖσθαι ὡς ἄρρωστος ἐσόμε φωνὴ
θυγατρὸς λαοῦ· ἐκλυθήσεται καὶ πᾶρ ἰσχὺς χειρ
αὐτῆς· Ὁ ἐμοὶ ἐγὼ ὅτι ἐκλίπος ἡ ψυχή μου ἐπὶ τοῖς
ἀμφηκεῦσί σε· πᾶρ ἡ ἀμβὰς ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν
ρουσαλήμ· ἰδὲ ἄβδηλα καὶ γνῶσθε καὶ ζήσατε ἐν
ταῖς ἁμαρτίαις σου ἐν αὐτῇ· ἐν βύρσῃ τραφήσεται ἡ ἀμ
πηκεῦσί σε καὶ ζήσῃ τῷ πατρὶ αὐτῶν· καὶ ἐλεύσο
μαι αὐτοῖς λέγει κς· ζήσῃ κς λέγουσι ἡ διὰ τοῦτο οἰκε
τηθήσονται οἱ μισοῦντες κε οἱ ὀφθαλμοί σου ἔφα
σαν· ἐμπατοῦσαν αὐτοὺς καὶ οἰκ ἐβόησαν· σωθή
λθασαν αὐτοὺς καὶ οἰκ ἠθέλησαν δέξασθαι παιδί
αν· ἐβρόησαν τὰ ὀστᾶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὑπῆρ τὰ βρα
καὶ οἰκ ἠθέλησαν ἐπιστρέψαι· καὶ ἐγὼ εἰ πάντως
πάσχοντες ἔφη ἡ· διότι οἰκ ἐμνήσθησαν ὁ λὸς μου· καὶ κρί
σθήτω πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἀδρούς· καὶ λαλήσω

φόβον

ὄρθρου

λεπισθήσονται

αὐτοῖς ὁ τί αὐτοὶ ἐδοκίμασαν ὁ λὸμ κῦ καὶ κρίσιμ θῦ·
καὶ ἰδοὺ ὁ μὲν θεμὰ λὸμ σωτηρίαν ἔχομ· διὸ ῥῆ
ξὸμ λόγους· δι᾽ αὐτοῦ τὸ ἐδοκεῖν αὐτοῖς λέσαι ἐκ τοῦ
ῥήματος· καὶ λυκοσέδοσαν οἱ κίαμ ὃ λέθηρ δυσὶν
αὐτοῖς· καὶ πορδαλὶς ἀγρυπνήσει ἐπὶ τὰς πόλις
αὐτῶμ· πᾶς γὰρ ὁ ἐκπορευόμενος ἀπ᾽ αὐτῶμ θη
ρευθήσεται· ὅτι ἐδολίωθη ἀφίσεις αὐτῶν κ
ἰσχυσάμ ἐπὶ τοῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶμ· ποία τοῦτο
ἵλεως γένωμαί σοι· οἱ υἱοί σου ἐγκατέλιπόμ με·
καὶ ὤμυόμ ἐν τοῖς οὐκ οὖσι θεοῖς· καὶ ἔχομ τὰς
αὐτοὺς καὶ ἐμοίχωμ το καὶ ἐν οἴκοις πορνῶμ· κὰ
τέλυσαμ ἵππους θηλείας ἕκαστος ἐφ᾽ ἑαυτοῦ ἐπορνεύθη σαμ· καὶ
ἐπὶ τῇ γυναικὶ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ἐχρεμε
τίζεμ· μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐκδικηθήσεται λέγει κς·
μὴ ἐν ἔθνει τοιούτῳ οἰκεία ἐκδίκησίς μου·
Ἀναβήτε ἐπὶ τὸ ἱππόμαχόν αὐτῆς· καὶ κατακό
ψατε συντέλειαν δὲ μὴ ποιήσητε τὸ ὑπόλιπον ἀφέλε
τε τὰ ὑποσκιρτήματα αὐτῆς ὅτι τοῦ κῦ εἰσὶν οἱ υἱοὶ
Ἰσραὴλ καὶ ὁ οἶκος Ἰούδα ὁδῷ ἐδόμησαν οἱ κοσίηλ· καὶ οἱ οἶκοσίου
λαὸς ἐγένοντο τῷ κῷ αὐτῶμ· καὶ εἶπαν οὐκ ἔστιν

ταῦτα οὐχὶ ζῆν ἡμᾶς καλόν· καὶ μάχεσθαι καὶ λιμὸν
οὐχ ὑπομένειν· οἱ πατέρες ἡμῶν λιμὸν ἐσθίοντες μέγαν·
καὶ λόγος κῦ οὐχὶ σπανίζειν ἡμᾶς αὐτοῖς· διὰ τοῦτο τὰς
θλίψεις ἡμῶν τὸ κράτος· ἀπὸ θεοῦ ἐλαλήσαντο
ῥήματα ταῦτα· ἵνα οὖν μὴ λοιμὸς καὶ τὸν λόγον μου ζῶ
ἀπὸ μέσου σου ᾖ· καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα καὶ κα
τάβρωτα αὐτοῖς· ἵνα οὖν μὴ ἐσθίωσιν ἡμᾶς θάνατος
πάρδαθθον οἰκοσι κλ· θάνατος οὐκ ἀκούσεται τῆς φλο
γὸς αὐτοῦ· πάντες οἱ χλοροὶ καὶ λιμαίνονται τὸν θε
ρισμὸν ἡμῶν καὶ καταλοῦνται τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ς
τὰ θυγατέρας ἡμῶν καὶ καταβρώσεται τοὺς υἱοὺς
χοὶ ἡμῶν καὶ τὰ πρόβατα ἡμῶν· καὶ καταβλώ
σεται τοῖς ἀμπελῶσιν ἡμῶν καὶ τοῖς συκόμορ
ἡμῶν· καὶ τοῖς ἐλαίοις ἡμῶν καὶ ἀλοήσουσι
τὰ σπόριμα ἡμῶν ἐν ῥομφαίᾳ· ἐν θλίψει ἐν ᾗ ἐγὼ
ἐξαποστέλλω ἐν αὐτοῖς· ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦν
ται· ἐν δὲ τοῖς ἐμπεσοῦσιν ἐν τῇ γῇ ἐκείνῃ
κείμενα σλ ζῆ κῦ θῦ σου· οἰμὴ τοῦτο λοιμὸς ἡμᾶς φθεί
ρει λαόν· καὶ ἐὰν ὁ ναὸς τοῦ θεοῦ ἐμπίμπρασθαι
λοιμῷ κῦ θῦ ἡμῶν ἀπόσαι τοῦ ταῦτα· καὶ ῥῆσ
αὐτοῖς σὰ μὴ θοῦ ἡ καταβλήθησαν καὶ βδελύγμα

θεοῖς ἄλλοτρίοις σὺν τῷ λαῷ μου· οὕτως σὺ λοιδο-
ρεῖται ἄλλοτρίοις σὺν τῷ οἴκῳ μου· ἐμφανῆς λαβέτω
εἰς τὸν οἶκόν μου ἀκοήν· καὶ ἀκουσθήτω σὺν τοῖς οὖσι.
Ἄκουσατε δὴ ταῦτα λαὸς μεγάλος· καὶ ἀκάρδιος·
ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς· καὶ οὐκ ἐλέγοντες ἡμῖν ταῦτα αὐτοῖς
καὶ οἱ κακοὶ οὐκ· μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε λέ-
γει κύριος· ἢ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ ἐνλαβηθήσεσθε·
τὸν θεμέλιον τὸν ἐμὸν ὄρος τὴν θάλασσαν πρόσταγμα
αἰώνιον· καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό· καὶ παροξυ-
θήσεται καὶ οὐ δυνήσεται· καὶ ἐχήσουσιν τὰ κύματα
αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό· τῷ δὲ λαῷ τούτῳ
ἐγενήθη καρδία ἀπειθοῦς καὶ ἀναβεβηκὸς ἐξέκλινεν
καὶ ἀπῆλθεν καὶ οὐκ εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
φοβηθῶμεν δὴ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν τὸν διδόντα ὑετὸν
πρώϊμον καὶ ὄψιμον· καὶ τὸν τοῦ θερισμοῦ καὶ
ἀμητοῦ πλήρωσιν ἐνιαυτοῦ ἐφυλάξατο ἡμῖν·
αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα· καὶ αἱ ἁμαρτί-
αι ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν· ὅτι εὑρέθη
ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς· κατασκοπεύοντες ὡς
ἀφ' ἑστηκότες ἀνδρὸς ἰχθυοβολοῦντος ἀφ' ἁλιεῖς

μη πλήρη σαβαφμωθ· οὕτως οἱ οἰκοι αὐτῶν πλήρη
δόλου· διὰ τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐπλούτησαν
καὶ ἐπαρθένευσαν κρίσιν· καὶ οἶκος ἐκλιμα κρί
σιν ὀρφανοῦ· καὶ κρίσιν χήρας· οὐκ ἐκρίνοσαν·
μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐκδικηθήσομαι λέγει κς· ἢ ἐμοὶ
τοιούτου οἰκεκδίκησις τυγχάνου· ϛ κατάσπα καὶ
φρίκη τὰ ἐγχώρια θὴ ἐπὶ τῆς γῆς· οἱ προφῆται προ
φητεύουσι ψεύδη· καὶ οἱ ἱερεῖς συνεκρότησαν
ταῖς χερσὶν αὐτῶν· καὶ ὁ λαός μου ἠγάπησαν οὕτως·
καὶ τί ποιήσεται ἐσχάτῳ τούτων ἐγὼ ἐχόμην ἐν
μέσῳ αὐτῶν πλησθήσονται ἐν ἡμέραις ἐκείναις λέγει
μεμάστιγα σαλωὴμ καὶ ὑπομενῶ χάριν αὐτῶν
τοῦ μὴ ἐμὲ ἀποστῆναι καὶ ἐκκέκυφεν αὐτοῖς ὀργὴ καὶ
συντριμμὸν μεγάλην ἐπάξω· καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὑπο
σύστημα σου· ἕως αὐτῶν ἔξουσιν μὴ μνησθῶ·
καὶ τὰ σώματα αὐτῶν· καὶ πῆξουσιν ἐπ' ἐμὲ ἐπὶ
μασκύκλω· καὶ τοῖς μὴ οὖσιν μετ' ἐμὲ κατὰ τὴν χεῖρα
αὐτοῦ τοῦ ἀποκτεῖναι αὐτοὺς θανάτῳ ἐξολεθρεύσω·
αἰ ἀσθενοῦσαι ἐπὶ ἡμέρας· οὐ μὴ λίμῳ ὅτι ἐκλεκτὴ
λίλιμβρα· ὅτι ἐκλείποντες ἐκλείπουσιν καὶ τὸ ἔμβρυον·

ϛ (ιη)

ἀμάσιν τ̄ς καὶ ἀμαλλοδεσμὶν ἓν μ̄ κ̄ π̄ι· καὶ διάφθ
ρασιν τὰν θερμὰν λίαν αὐτῆς· ὁ π̄ι τὰν βλάβ̄ κ̄ς ὁ
δὲ τῶν λιμναίων· ἐκκόπτασι ξύλα αὐτῆς· ἐκ
χώμασι ἱερὸς ὁ ἁλὶς μὲν λιμναίων· ὧν τὸ λιόθυ
λος ὁ ἁλὶς· καὶ τὰ λιμναῖα ἰᾶται αὐτῆ· ὁ δὲ τίχ̄ λακ
κος ἰᾶται ῥ̄· αὐτοῦ· οὗτος δὲ τίχ̄ κακῶς αὐτῆς·
ἀσθενείαν καὶ παρδοσελίαν οἰκοδομεῖσθαι ἓν αὐτῆ
ἰδεῖν τὸ πρόσωπον αὐτῆς· διὰ σημεῖον τὸ τῶν μῶν καὶ
μάσιγας καὶ λιθιᾶν ὁ ἁλὶς μὲν λίαν· μᾶλλον δὲ ἡ τίχ̄
ἀνθρώπου· μᾶλλον δὲ ἡ σῶν ἀσθενείαν τῶν μῶν λίπος οἰκο
δομεῖσθαι· ὁ π̄ι τὰν βλάβ̄ κ̄ς τῶν λιμναίων·
καλαμιᾶν καλαμιᾶν ὁ σάρων βλῶν τὰ λιμναῖα
λοι τῶν τοῦ ἁλ· ἰᾶται δὲ βλαβὰν ὁ σὸς πρῶν ἰᾶσι τὸν
καρπὸν αὐτοῦ πρὸς τὰ μαλλία ὁ σὸς καὶ διάμαρ
πρόμασι καὶ ἀκοιδᾶσι λὺ ἀνθρίπελα· πα
ὁ τᾶν ἰμὸν καὶ οὐ λέων παὶ ἀκοῖσι ν̄· ἰλὺν τὸ ῥὶ
μακὺ ζῶν ἐν ἁλὶ αὐτοῖς ζόν μὶ δομὸν οἰκεῖ μεσύλι
θῶσι ν̄ αὐτὰ ἀκοῖσαι καὶ τὸν θημόμυν βόλλεσα
ἔχ̄ σθαι καὶ οἰωνιβόλλεσα αὐτοῖς· ἐκ χῶ ὁ πῖ μὶ
πολὺ ζῶσι θεν· ἔχ̄ σι ὡς ἀμφὶ ὧν μ̄ βάμισκον ἀμαὶ ὁ πῖ

αμλιβ. καὶ γενὴ συλλημφθήσομται. παρθενεύσουσι
μετὰ σωλήρου σὺν μβρῶν. καὶ μετὰ σταφήσομται αἱ
οἰκίαι αὐτῶν μ ἡσυχίᾳ σου. αὐλφοὶ καὶ αἱ γενεαὶ
αὐτῶν ἔσονται τὰ αὐτὰ. ὅτι ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ
τὸν ἰσκαριὼτ καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην λέγει κς.

Ϙ ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν μ καὶ ἕως μεγάλου σταφήσονται
σὺν ἐβλάσαμ τὰ ἄρνα μου. αὐτοὶ ἐρημώσουσι καὶ ἕως
τοῦ λοφίσκου σταφήσονται ἕως ἡσυχίας
ἰσὼν τὸ σύμπαν μ ἐξουθενωμένου. ἐξουθενωμέ
νου. εἰρήνη. εἰρήνη καὶ τοῦ ἐστὶν μ εἰρήνη. καὶ
τὴν χεῖρά μου ἐξέβαλον ἐπ' αὐτοὺς καὶ οὐδὲν σκα
ταισχυνόμενοι ἐχρήσαντο. καὶ τὴν αἰτίαν μ
αὐτῶν οἰκήσουσι διὰ τοῦτο τοῦτο ἔσται ἐν τῇ
ταπεινώσει αὐτῶν μ καὶ ἐν μ καιρῷ ἐκείνῳ τοῦ αὐτοὺς
ἀναβῆναι σου ἡ φωνὴ μς. Ϙ ἀναβλαγὴ κς αἰτιᾶται
ταῖς ὁδοῖς. καὶ ἰδὲ. καὶ ἐν τῷ πλανᾶσθαι μ
κῦμα ὁμοίως καὶ ἰδὲ τοῖς αἰσθητηρίοις ὁδοῖς ἀγαθῇ
καὶ παράβασιν αὐτῇ. καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἀριστερὰν ταῖς
τυφλοῖς ἡμῶν. καὶ ἡ φωνὴ σου παρδοσόμβλαι. καὶ ἐ
σται καὶ ἐν ἡμέρᾳ σκοτεινοῖς. ἀκούσονται ὧδε φωνὴ

πρὸς τὰ λοιπὰ ἔθνη. καὶ εἰ τοῦτο οὕτως ἐστίν.
δι' αὐτοῦτο ἀκούσομαί σου τοῦτο τοῦ μὴ
αἰῶνα αὐτοῖς. ἀκούσεται γῆ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν
τοῦτον κακὰ τὸν καρπὸν τῶν διαλογισμῶν αὐτῶν.
ὅτι τοῖς λόγοις μου οὐ προσέσχον. καὶ τὸν νόμον μου οὐ
προσεσθε. ἵνα τί μοι λίβανον ἐκ Σαβὰ φέρετε
καὶ κινάμωμον ἐκ τῆς μακρόθεν. τὰ ὁλοκαυ-
τώματα ὑμῶν οὐκ ἔστιν δεκτά. καὶ αἱ θυσίαι ὑ-
μῶν οὐχὶ ἡδεῖαι μοι. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κς. ἰδοὺ
δίδωμι τοῖς λαοῖς τούτοις τὸν λαὸν τοῦτον ἀσθενήσαντας καὶ
ἀσθενήσουσιν ἐν αὐτῇ πατὴρ καὶ υἱοὶ ἅμα ἐν τῷ
καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολοῦνται τάδε λέγει κς. ἰδοὺ
λαὸς ἔρχεται ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἔθνη πολλὰ ἐξεγερθήσεται
ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς τόξον καὶ ἄξιν ἐπιλήψονται κρατή-
σουσιν. ἰσχυρά ἐστιν καὶ οὐκ ἐλεήσει φωνὴ αὐτῶν
ὡς θάλασσα κυμαίνουσα. ἐφ' ἵππων ἱππεῖς κατηρ-
μένοι ἐπ' αὐτὸν ἕκαστος ὡς ἀνὴρ πρὸς πόλεμον πρὸς σὲ θύγατερ Σιών.
Ἡ κοιλία μου ἐπὶ τὴν ἀκοὴν αὐτοῦ καὶ ἐπτοήθησαν αἱ
χεῖρές μου λίαν. θλῖψις κατέσχεν με λίαν. ὡδῖνες
ὡς τικτούσης ἐπῆλθέν μοι ἐξαίφνης. καὶ ἐν τῷ τοῦ

ὁ λοιδορῶν ἐν λόγῳ καὶ ὁ πληροφορούμενος τὸν πλησίον αὐτοῦ
ποιήσει κύκλῳ αὐτοῦ. θυγατέρα λαοῦ μου τοῦ ἱλάσασθαι
σε σὰκκον. καὶ κατάκαυσαι ἐν αὐτῷ τὸν πλησίον
ἀγαπᾶν τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐταῖς κατὰ πάντα ὁμοίως κατὰ
ὃ ἐξέφλησε τὸν βασιλέα αὐτῶν ὃν ἐκλεκτὸν ἐν αὐτοῖς καὶ
λαὸν ἐν λαοῖς συγκεκλεισμένοις καὶ γνώσῃ
ὅτι τὸν λοιδορούμενον ὑπ' αὐτοῦ τὸν πλησίον
μὴ κοιμωμένοις σκολιῶς. χαλκός. καὶ
σίδηρος τοῦ διέφθαρται ἐν ὕδατι. ἐξέλιπον
φρόνησιν. αὐτῶν τὸ ὄν. ἐξέλιπον μόλυβος ἔφαγε
μόλιβδος ἀργύρου κόπτων ἀργύρου κόπτει. τὸν μιαίνοντα αὐτὸν
οἰκετεύσουσιν. ἀργύριον ἀποδόκιμον κεκλήκασιν αὐτούς κς.

ε Ἄκουσον λόγον κυ πᾶσα γῆ ἰουδαία. τάδε λέγει κς
τῶν δυνάμεων ὁ θς ἰηλ. διόρθωσαν τὰς ὁδούς
ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ κατοικιῶ
ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. καὶ μὴ πεποίθατε
ἐπὶ τοῖς ἐπιλόγοις τούτοις. ὅτι ναὸς κυ
οἶκος θυσιαστηρίου ὑμῶν λέγοντες τὸν ναὸν κυ
κυ εἶναι. ὅτι ἐὰν διορθούμενοι διορθώσητε τὰς

ὁλοιο ἡμῶν· καὶ τὰ βοὶ τὴν δλθμεται ἡμῶν· καὶ πο
οὔτω τοῦ ἡδὴ τὸ κεῖμαι ἀμαμεθόμ ἀμδρὸς καὶ δ
μαμεθόμ τὸν ἡσὸν ἀμαυτοῦ καὶ τὸ προσήλυτόμ καὶ ὀρφα
μὸμ καὶ χήραμ μὴ καταδλεμασεθύσητε καὶ αἷμα
ἀθῶομ μὴ ἐκχύνητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ ὀπί
σω θεῶμ ἄλλο πρίσωμ μὴ πορεύεσθαι ἐφ᾽ ἑαυτοῖς κακὸμ
μὴ καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τῷδε καὶ τοῖς πα
τράσιμ ὑμῶν ἐξ αἰῶμος καὶ ἕως αἰῶμος· ἰδοὺ
μεῖς τοῦτοι θαυμάσεσθε λόγοις τούτοις μόθμ οἴκω
φθλμηθήσεσθαι· καὶ φοδηθήσεται καὶ μοιχᾶσθαι καὶ ὁ
μμύσει ἐν ὁδῷ αὐτῶμ· καὶ ἐν θυμίαις τοῖς θεοῖς ἄλλοις
ρἀσθαι ὃ τι οὐ θεῶμ ἄλλο πρίσωμ οὐμοίκοι δλαυτοῦ
κακοῦ ἐὰμ ὑμεῖς μὴμ· καὶ ἰλήσθητε καὶ ἐὰμ πτῶσιμ
ποιμάμου ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐὰμ κέκληται τὸ ὄμο
μάμου ἐπ᾽ αὐτῷ· καὶ εἰ πάντα ἀποσχίσεσθε τοῦ
ποιῆσαι πάσας τὰς ἀθλιότητας ταύτας· μὴ ἀσήλαιομ
λιτᾶμ ὃ οἶκος οὗτος οὗ ἐὰμ κέκληται τὸ ὄμομάμου
ἐπ᾽ αὐτῷ· ἐκεῖ ἐγὼ ποιμαίμω ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ρακαλέσω κύριε· ὅτι πορεύσεσθε ἐκεῖ ὅμως τοῦ μὴ μου
τὸμ θυμὸμ ἀλλ᾽ ὡς οἰκατοικιῶ σοι τὸ ὄμομάμου ἐκεῖ

ὁμωπροσθεν καὶ ἱλεὼς ἔσοι ἡσαυ αὐτῶ ἀπὸ προσώ
που κακίας λαοῦ μου ἰηλ· Κ καὶ μνῶ ἀμ θῶ μ ἔσοι ὑ
σατε σαμ ταῦτα ὁρᾶ ταῦτα· καὶ ἐλάλησα πρὸς
ὑμᾶς καὶ οἰκ ἠκούσατέ μου· καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς ὃ
οἰκ ἀπεκρίθητε· καὶ ποιήσω τῶ οἴκω τοῦτω τῶ
ἔσὶ κεκλημένω τὸ ὄνομά μου ἔσ αὐτῶ φ ὑμεῖς πε
ποίθατε ἔσ αὐτῶ καὶ τῶ τόπω ὃν ἔδωκα καὶ ὑ
μῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν· καθὼς ἔσοίησα
τῇ σηλῶ· καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου
μου· καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν πᾶ
σαν σπέρμα Ἐφραὶμ· Κ αἰ συμπλὴ προσέχουσθε
ἐν τοῦ λαοῦ τούτου· καὶ μὴ δεηθῇς περὶ τοῦ βλασφημῆσαι
αὐτοὺς· καὶ μὴ προσβλήθωμαι σοὶ ὅτι αὐτῶν· ὁ
τι οἰκ ἐσὶ κοσμικὸς οὐδὲ οἰκοφθορὰ τοῖς τοιούτοις·
ὃν τρόπον ἀπόλλυμι οὐδὲν καὶ ὃν τρόπον οἱ δοῖς ἱερου
σαλὴμ οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι μ ξύλα καὶ οἱ πρεῖ
αὐτῶν μ κόπτουσι μ τοῖς· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν πέ
φουσι μ ἄσπας τοῦ ποιῆσαι χαῦμας τῇ ἀρτεμὶ
τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρί
οις· ἵνα παροργίσωσί με μὴ ὃν αὐτοὶ παροργ

γίζουσιν λέγει κε οἰχὶ ἑαυτοὺς ὅσους καταισχυνδῆ
τὰ ὧρα σου τοῦ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο τάδε λέγει κε ἰδὸν
ὀργὴ καὶ θυμός μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον
καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ ἐπὶ πᾶν
ξύλον τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐπὶ τοὺς καρπὸς τῆς γῆς
γῆς καὶ ἐκκαυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται. τάδε
λέγει κε πάντα καὶ τὰ μετὰ ταῦτα ἡμῶν σὺ προσθήκην
ταῦτα θυσιάσομεν ἡμῶν καὶ φάγεσθε κρέα ὅτι οὐκ ἐ
λάλησα τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ οὐκ ἐνετειλάμ
μην αὐτοῖς ὅτε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς
αἰγύπτου περὶ ὁλοκαυτώματος καὶ θυσίας ἀλ
λὰ τοῦτο ἐνετειλάμην αὐτοῖς λέγων.
ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ἔσομαι ὑμῖν θεὸς
καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. καὶ πορεύσεσθε
ἐν πάσῃ τῇ ὁδῷ μου αἷς ἂν ἐντείλωμαι
ὑμῖν. ὅπως ἂν εὖ ᾖ ὑμῖν καὶ οἰκείσητε καὶ
οὐκ ἐπορεύθησαν τοῦ ἀκοῦσαι μου ἀλλὰ ἐπορεύθησαν
τοῖς ἐνθυμήμασιν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς
καὶ ἐγενήθησαν εἰς ὀπίσω καὶ οὐκ ἐπ᾽ ἐμέ
προσωπον ἀφ᾽ ἧς ἡμέρας ἐξῆλθον οἱ πατέρες αὐτῶν.

ὑμῶν προσθῆν καὶ ἵνα δῶσιν αὐτῷ ἀνὰ πρόσω
που καὶ κίας λαοῦ μου ιη̄λ· Καὶ μὴ ὦμεν θεοὶ ἡ
σαν τε πρὸ πατὸς γενεᾶς ταύτης· καὶ ἐλάλησαν πρὸς
ὑμᾶς καὶ οἰκ ἠκούσατε μου· καὶ ἐκάλεσαν ὑμᾶς ὁ
ἰκαυσθέρ· θην τε· καὶ πρὸ ἡσσητῶν οἱ κοντοῦτο οὗ
δὲ κέκλη ται τὸ ὄμομα μου ἐπ' αὐτῷ φοβηθῆ
σονται θῆν τε καὶ τὸ πρόβατον καὶ τὸ βόδλος καὶ ὑ
μῆν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν· καθὼς ἐποίησα
τῇ σηλῶ· καὶ ἀπορρί· ψω ὑμᾶς ἀνὰ πρόσωπόν
μου· καθὼς ἀπέρι· ψα τὸν ἀδελφὸν ὑμῶν πᾶν
τα τὸν σπέρμα Ἐφραὶμ· Κ αὶ συμπαρόσβυχον τε
ρὶ τοῦ λαοῦ τούτου· καὶ μὴ δῷ τοῦ βλθῆναι
αὐτοὺς· καὶ μὴ προσβλθῆσομαι πρὸς αὐτούς· Ὁ
τι οἰκ ἐφοβήθησαν οἱ οἰκοφάσ τλαῦται πρὸς αὐ
τοὺς· ἐν τοῖς ἀποβλθῆν ἰοῦδα καὶ ἐν τοῖς οἰδοῖς ἱερου
σαλὴμ οἱ ἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσιν μ ξύλα καὶ οἱ πρεῖ
ες αὐτῶν κδόσουσιν πῦρ· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν πε
ρόσουσιν ἄσπα τοῦ ποιῆσαι χαδῶμας τῇ ἀρτῇ
τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλο τρί
οις· ἵνα παροργίσωσίν με ἐμὲ δὲ αὐτοὺς παρορ

γίνεσθε μλ κ̄ς ὁ οὐχὶ ἑαυτοῖς ὁ τόσος κατασχυνὴ
τὸν τρόσωπον αὐτῶν· Διὰ τοῦτο τάδε λ κ̄ς ἰδοὺ
ὀργὴ καὶ θυμός μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον
καὶ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη· καὶ ἐπὶ πᾶν
ξύλον τοῦ ἀγροῦ· καὶ ἐπὶ τοὺς καρπὸς τῆς γῆς
γῆς καὶ ἐκκαυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται· τάδε
λ κ̄ς κ̄ς τάδε λο καὶ τόμαστε ἡμῶν σὺ ἀγάθυμε
τοῦτον θυσιαστήριόν καὶ φάγεσθε κρέα ὅτι οἰκεῖ
λάλησον τὸ πρὸς τοὺς τρεῖς ἡμῶν καὶ οἰκοδομήσατε
μὲν αὐτοῖς οἴκους καὶ κατοικήσατε ἐν αὐτοῖς ἐκφύ
ατε γυναῖκας καὶ τέκνα καὶ λάβετε γυναῖκας τοῖς
υἱοῖς ὑμῶν καὶ θυγατέρας δότε ἀνδράσιν
ἵνα τεκνοποιήσωσιν καὶ πληθυνθῆτε ἐκεῖ καὶ μὴ
ὀλιγοστεύσατε τῆς φωνῆς μου καὶ δουλεύσατε τῷ
βασιλεῖ Βαβυλῶνος καὶ ζήσεσθε· καὶ τὸ ῥῆμα
ἐγένετο πρὸς ἐμὲ λέγων· καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου
λαβὲ σεαυτῷ ξύλον ἕν καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ
Ἰούδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς μετόχους
αὐτοῦ καὶ λαβὲ ξύλον ἕτερον καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ
Ἰωσὴφ ξύλον Ἐφραὶμ καὶ πάντας τοὺς οἴκους
Ἰσραὴλ τοὺς μετόχους αὐτοῦ καὶ ἐγγιεῖ τὸ ξύλον
ἓν πρὸς ἓν εἰς ξύλον ἕν καὶ ἔσται ἐν τῇ χειρί σου

εκγησαιγυπτου· καιδοσαπησιμβραστουτησ· και
δξαυσαλημπροσιμαστασταυτησ· τουμουλουν
μουτουισαρφησταισιμβραστουκαιορθρου· καιαυ
σαλημκαιοικησουσαιμου· καιοικησουσαιμ
τουισαυτουμκαιεσκληρυναντομτραχηλομαυτω
υσωνπουσταισαυτουμ· καιερεισαυτοιστομλο
γομτουτουμ· τουτοτοεθνοσουοικησουσησ
φωνησησκυτουθεουαυτων· ουκεξωλετοσαπωλεια
δξωλιωσησαισεκαστοσαυτουμκφραυτ
κφαλιωσουκαιαπορριψατε· ιδουαιμαλαμεβουσι
χειλεσωμεθριωμ· ο ηαυσωδλοκιμασαμκεκαιαυ
τοσαπολιωνγενεαμτωνποιουσαντουτα· ο τι
δουσησαιμοιιουδαστοσπορμβρομβναμτηομβρου
λαβηκε· δξαντουσεκλυγματαυτωνβντωοικω
ουδοσκεκλητουτωονομαμουεπαυτομτουμη
αιμαυτου· καιοκολοβωσαντομεσονμουτουτω
φεθ· οσδοσηνβντφαραγγιουβνμομ· τουκαταπα
φηντοισιμοισαυτωνκαιτασθηγαντρασαυτωνβν
ταιρι· οοικβνεκλαιμωναυτοισκαιουδιβνοκθην
βντηιλαρδιαμου· διαυτουτοιδουιμιβραιβρχομ

λάκις· καὶ οἰκτροῖσι κἀτιμοτέροισι τοῦτ' ἄφετο· ὃς
φάραγξ· ἣ οὔ θεμιτόν· ἀλλὰ φάραγξ· τοῦ μὲν ἡμίσεος
μοῖρα καὶ θαύτοισι μέτα τοῦτ' ἄφετο· ἀλλ' ἐπὶ τὰ ἑσπέρια
χεῖρα τέτραπτο· καὶ δοῦναι τοῖσι μεθορίοισι τοῦ λαοῦ τοῦ
τοὺς ἑσπερίους οἴκησι τοῖσι ἑβδόμοισι τοῦ οἴκου καὶ τοῖσι λη-
ρίοισι τοῖσι ἐνθεῦτεν· καὶ οἰκέτας εἶναι τοὺς ἐκ τοῦ λαοῦ·
Καὶ καταλύσουσι τὴν ἀλλοφυλίαν· καὶ ἐκδιώξουσι
ἰκλμ· φυλὴν ἀβραὰμ μεμφόμενον· καὶ φυλὴν χαναὰν
μέτωπον· φυλὴν μεμφίου· καὶ φυλὴν μεμφησ·
ὅτι ἐσβήσεσθε καὶ τοῦτο ἰκλμ· ἐν τῷ καιρῷ ἐ 8
κείνῳ λέγει κύριος ἐξοίσουσι μετὰ τοῦτο τοὺς ἀπὸ λβ
ωνὶ οὐδλαν· καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ ἀρχόντων αὐτῶν· ὃς
τοὺς ἀπὸ τοῦ ἱερέως· καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ προφήτου
αὐτῶν· καὶ τοὺς ἀπὸ τοῦ καυτοικοῦντος ἰκλμ· ἐκ
τοῦ τάφου αὐτῶν καὶ ἔσονται κατὰ τὸ ὄρος λί
λιον καὶ κατὰ τὴν ἀλλοφυλίαν καὶ κατὰ τὸν ποταμὸν
καὶ κατὰ τὸν τόπον τὴν ἀρατὰν τοῦ οἴκου αὐτῶν ἀνήγαγον
σαν καὶ ἐφόβησαν· καὶ οὐ μὴ δοξασθήσεται ὁ πί
θων αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ ἀνίσχυσε τὸ καὶ οἱ κατὰ τὸν ὀβκὴν
σαν αὐτοῖς οἰκοδομήσουσι καὶ οὐκ ἀφήσουσι καὶ ἐκ

παραλείψει αὐτὸν παρὰ σοῦ τὸν γλυπτὸν δόμα τοῦ ὅτι
ἔλαμψε τὸν θάνατον μὴ τὸν ζωὴν. κ καὶ σὺ τοῖς
κατάλοιφθησιν αὐτὸν τὸν γλυπτὸν αὐτὸν ἐκείνησον ὅμοιον
ἢ τὸ σοῦ αὐτὸν ἔξω σοῦ αὐτοῦ ἐκεῖ. ὅτι τάδε λέγει
κε. μὴ ὁ σὺ τὸν ὁμοίωμα καὶ σὺ αὐτὸν ἢ αὐτὸν ἀρχὴν μοῦ
κε τὸν ἀρχὴν. διὰ τὸν αὐτὸν ἐκβαίνει ὁ λαὸς σοῦ οὗτος αὐτὸν
ἀρχῆν. αὐτὸν δὲ καὶ κατεκρατήθησαν μὴν τὸν πρὸ
αἰρόδος αὐτοῦ μ. καὶ οἰκήθελησαν τοῦ ἐλθεῖν ἀρχῆν. ὁ
μὸν ἢ σὺ αὐτὸν δὲ καὶ ἀκούσατε. οὐχ οὕτως λαλήσω
σὴν. ὁ κ ἐστὶν αὐτὸς ἐκβαίνω ἀπὸ τὸν κακίαν
αὐτοῦ. λόγου. ἢ ἐλθὼν ἢ σὺ. διὰ λίθου μὸν ὁ πρὸς μὸν αὐτὸν
τοῦ λρόμου αὐτοῦ. ἀοσὶ πάντων σὺ καθ' ὅλου ὁδὸν χερ
μαῖ ἢ σὺ μὸν αὐτοῦ. καὶ ἰδοὺ ἐστὶ λαίθμ τοῦ. ὁ ὧν ἀδὲ λόγος
καιρὸν αὐτὸν. πλὴν ὁμ καὶ χθὲς ἰδοὺ μ. ἀγρ ου ἀρου
θιάν ὁ βρύλξαι καὶ ρὸν ἰσχύος λαοῦ μ αὐτοῦ μ. ὁ λαὸς
μου οἰκόδομα τὰ ἱερὰ ματα κῦ πάντα ὁ τὸν
φοι ὁμὴν ἐμοῦ. καὶ μόμοσι κῦ μὴ ἐλθὲ μὸν ὁμὴν. ἐφ'
μαῖ ἢ ὁδὸν μὴν θησχύμου τοῦ λὸν γραμματοῦσιν.
ἰσχύθησαν σοφοὶ. ἔκαυσὴν θησαν καὶ ἐβάλοσαν.
ὁ ὅτι τὸν λόγον κῦ αὐτοὶ ἐλοκὶ μασαν. σοφία τὸ ἐστὶν

5

ὁμ αὐτοῖσ· διὰ τοῦτο λοι· σω· τὰσ γω αἰκασ αὐτῶμ
ὑβρ οισ· καὶ τοὶσ ἀγροὶσ αὐτῶμ τοῖσ κληρο μόμοισ·
καὶ σω άζο σὶ μ ἡ τὰ γυ μ ί ματα αὐτῶμ λαζ ἡ κε· οὐ
κάτι μ εἰσ φυλὴ ὁμ τοῖσ αἱμ ασὶ λοισ· καὶ οἰκάτι μ
οἰκω ὁμ τοῖσ οἰκαῖσ καὶ τὰ φύλλα καὶ τὰ βρύ ἡ κ ὁμ·
ὅτι τὴ λιμ ἡ σ ὁ καθ ἡ μ ὑβ θα σω άχλη τ ὁ καὶ φ ὁβ λθω
μὴ ἐν ἐ ἀ ἀπ ὁ λι σ τὰ σὸ χ ρὰσ· καὶ ἀ πω ρί τω μὴ
ἐκεῖ ὁ τὴ θῦ ἀ πω ρί τω ὁμ λιμ ἀσ· καὶ ὅσ ὁ τὴ ὁσ ὁμ λιμ ἀσ
ἰδ ὼρ χ ὁ λῆσ· ὁ τὴ ἡ μ ἀρ τὸ λὴ ὁμ ὑβ ὁμ αμ τὴ ὁμ αὐτοῦ·
σω ἡ χθ ὁ λὴ ὁμ ὑβ ἡ φ ὁ ἐ ἰρ λώ λω· καὶ οἰκ λὼ ἀ ὰυ τὸ·
καιρὸμ ἰ ἀσ θ ὁσ καὶ ἰ δὸ ὺ ἀσ σ ὺ λὴ· ἐ κ λα μ ἀκ ὁ σὺ
μ βλ ἀφ ὁ μ λὼ ὁ ζ ὑ τὴ τ ὁσ ἰ ὼ ὰσ ὁ μ αὐτοῦ· ἀ πὸ φ ὁ
μ ὴσ χ ρὸ μ βὴ τ ὁ μ οὺ ἰ ὼ ὰσ ὁ αὐτοῦ· ὅτι ἀ λὴ θ ὰσ ὁ
ὴ λὴ· καὶ ἡ ζ ἡ κ α τα φ άγ ὁ τα ὶ πλὼ γλὼ καὶ τὸ πλήρ ὁ
μ α αὐτ ὴ σ πὸ λὶ μ καὶ τὸ ἰσ κ α τὸ ἰ κ ὁ εἰ τ α σ ὁ μ αὐτ ὴ·
διὸ τὶ ἰ δὸ ὺ ζ ὼ ὁ ζ ἀ πὸ σ ὁ ἀ βλ ὸ ὦ φ ὁ ἰ μ ὲ ὸ ὁ φθ ἰ α λμ ὸ ὶ
τοῦ τ α σ ὁ ἰ ὸ σ ὁ ἰ κ ὁ τὴ ὴ ὁ ὁ σ ὶ· καὶ δ ἰ ζ ὁ μ τ α ὶ μ ὲ ὸ
ἁμ ἰ α τ ὰσ· κ ὁ ὁ λὲ ὼ ὶ σ ὁ καρδ ἰ ὰσ ὶ μ ὸ ὁμ α τ ὁ ρ ὁ μ ὲ ὁ μ ὴ σ·
ἰ δὸ ὺ φ ὁ μ ὴ κ ρ ὰ ὺ γ λὴ ὸ θ ὺ γ α τ ὲ ὸ σ λ α ὸ ὶ μ ὸ ὺ ἀ πὸ ὸ γ λὴ ὸ
κ α ὶ ρ ὲ ὸ θ ὁ μ ὲ μ β ὴ κ ὲ ὁ ἰ κ ὁ τὴ ὁ μ ὸ ὶ ὁ ὁμ· ὶ ὶ ἀ σ ὁ τ λ ὰὸ ὁ ὺ

κδαινδκή. διὸ λι παροργισαμβδν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν
καὶ δμπαταίοις ἀλλοτρίοις. Α ιὼλθδν. ἀδρος. πα
ρηλθδν ἀμελητός. καὶ λιμφὸ οὐδὶ δωσθήσεται σμ
τρίμματι θυγατρὸς λαοῦ μου δοκὸ τὸ θλιν ἀπορία
καὶ ἰσχυσάτω δδύνη ὡς τικτούσης. μὴ ρητίνη
οὐκ ἔστιν ἐν γαλαὰδ. λὶ ἰατρὸς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ. διὰτὶ
οὐκ ἀνεβιβάσθη ἴασις θυγατρὸς λαοῦ μου τίς δωσει κε
φαλὴ μου ὕδωρ. καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δα
κρύων. καὶ κλαύσομαι τὸν λαόν μου τὸν νεκρὸν
καὶ μὴ κτὸς τοῦ κατάρματος ἐν δμοῖς θυγατρὸς λα
οῦ μου. τίς δωσει μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ κατάλυμα ὁδοιπόρ
ου καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου καὶ ἀποβλήσομαι ἀ
πὰ αὐτῶν. ὅτι πάντες μοιχῶνται. σύνοδος ἀ
θετούντων μὴ καὶ ἐνδέκνανται τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡσ
τόξον ψεύδους καὶ οὐ σὶ ἰσχύουσιν ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἐπὶ τῆς γῆς. ὅτι
ἔκ κακοῦ ἐξῆλθον καὶ ἐμὲ οὐκ ἔγνωσαν λέγει κύριος.
φυλάσσεσθε ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ φυλά
ξασθαι. καὶ πᾶς ἀδελφοῖς αὐτοῦ μὴ πάσσεται. ὅτι
ἀδελφὸς πᾶς πτερνιεῖ. καὶ πᾶς φίλος δολι
ὡς πορεύσεται ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ κατα

τοῦ ζῆσαι ἀλλ' ἵνα μὴ λαλήσωσιν· εὐδοκεῖ
γὰρ ὁ θεὸς αὐτοῦ λαλῆσαι τοῦ δοῦναι· διὰ τοῦτο ἐποίησαν καὶ οὐ
δὲν ἔλειπεν τοῦ ζῆσαι αὐτὸν τὸ κοσμῆσαι τὸ κωφὸν λόγος
ἐστὶ λόγου. οἰκ ἠθέλησαν διὰ τὴν μεθοδείαν κε:
Διὰ τοῦτο τάδε λέγει κε τῷ λαῷ μου· μὴ φοβοῦ
τὴν ῥάβδον σου τὴν μικρίαν σου τὴν ἐν τῷ στόματί σου
τὴν προσκόπτουσαν· ἰδοὺ γὰρ αὐτῷ· δολιαυτὰρ ἡ
μαστιγοῦσα σε ἐστὶν αὐτῷ· τὸν πλησίον αὐτοῦ λά
λησεν καὶ· καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἔνδραν· μὴ ἐστὶ
τοῦτο· μὴ οἰκ ἐστὶν σκέπασμα λέγει κε· ἡ ἐν λαῷ τῷ
τοιοῦτο οἰκ ἐκδικήσῃ ἡ ψυχή μου· ἐστὶ τὸ ῥῆμα λαμε
τὸ κωφὸν· καὶ ἐστὶ τὸ περισσὸν τῷ ἐν ῥήματι θρή
μου· ὅτι ἔζηλωσεν παρ' αὐτοῖς ἡμᾶς αὐτοῖς· οἰκ ἐ
κουσαν φωνῆς ὑπάρχοντος αὐτοῦ τῷ ἔθνει τοῦ οὐ
ρανοῦ· καὶ ἐστὶν ὡς ἔζηλώσαμεν ἔζηλώσαμεν ἐχόμενο· καὶ
λοιπὸν τῶν ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ· καὶ ἔσκατοικη
τήριον ἑκατόν· καὶ τὰ ὑπόλοιπα οὐδαίσθαι
μισθὸν θλίψομαι παρ' αὐτοῖς καὶ τοῖς κάθαι·
Τί ἀπόστολος ὅτι ὡς ἔζωσεν τοῦτο· ἐκ λόγος σατὸ

κυ προς αυτον· αμαρτιαν αυτου αμην τεκνος θνησκαυ
τος αποθνησκει· αμην φησι σοι σημερον μετ αυτου εση
δεισαιτιλιμ· και ειπεν κς προσευξαι περι αυτου εγκα
ταλιπες αιτιαν αυτοις τον μεμεμενον οικον και προ
πορευσονται αυτου· και ουκ ηκουσαν της φωνης
μου· διοτι προσθησουσιν αυτοις τους αρχοντας της
γης δια αυτων της σκληρας· και ουτως τους εις
λαον αβδιλξαν αυτους οι προ αυτων· διατι
τα παιδια σου κε τους λιμωττοντας τε ιηλ· ιδου
εγω τομιζω αυτοις αμαγκασον· και τους τεθαμενους
ολοθρευσω· και διασκορπισω αυτους θν τοις
εθνεσιν οις ουκ εγνωσαν αυτοι και οι προ
αυτων· και εξαποστελω οπισω αυτων την μαχαιραν
εως συντελεσω αυτους θν αυτοις· παιδια σου
καλεσατε τους θελωντας και δι ολης αστεως·
και προσαξουσι φοβον ανοσιλατε και φθεγξα
σθωσαν και λαλησατωσαν εφ ημας θρηνους· και
καταγαγετωσαν οι οφθαλμοι ημων δακρυα· και
τα βλεφαρα ημων ρεετω υδωρ· ο η φωνη οι
κτου εκ σιων ηκουσθη ημων· πως ηλωμεθα

ας αὐτοῦ μ βοαὶ γνατον καὶ βοὶ ἰοῦλαμ· καὶ βοὶ βδλοαμ·
καὶ βοὶ ιὴ οὐσαὶμιοῦ· καὶ βοὶ ιὴ οὐσ ιιοοαιὶ· καὶ ε
ιὶ ιαοὰμ ταυ ιαβρὶ κὶ ιμβμοῦ καὶ ταρὸ σοο ιαοῦ μαὐ
τοῦ ὁσκαὶ τοὶ κοῦ ιταοὶ ὁμ τὶ ὁβρὶ μοο· ὁ ὶὶ ιαοὰμ ταὐτὰ
ὁβμ ιὰ ὐσοβρὶ ιμὶ ιταοαρ κὶ· καὶ ιαοὰο οἱ κοσὶ ιὴλ
αὐσοβρὶ ιμὶ ιτοὶ καρδὶ αο αὐτοῦμ· ἀκοὐσαὶ τὸ ρὴ
μαὶ κῦ ὸ ὶ λαὰλ ιὶ ὁσ ὶ ιμαὸ· ιαὰβλὰζ ὰ κὶ ἐκλ
ταὶ ταὶ σὸλοὶ σ ιοῦ ὁβμ ὸμ ιμὶ ἰμαὶ ιθαὰβδ· καὶ λ
ιαο ιοῦμ σὶμὶζ ὸμ ιοῦ ὸ ιὼ ὸυ ιμὶ ζὸ ιαὶ ὸ ὶὶ ζὸ
ιαὸ ιὼ ιαὶ αὐιὸ ιοῖ σαρὸ σοο ιαοὶ σ αὐτοῦμ· ὁ ὶὶ ιαὸ
μὸ ιὶ ιαὶ ιοῦ μὸβμ ὸμ ιμὶ ἰαὶ ιαὶ· ζὺλὸμ ὰ ιὶ μὲ κὸυ
ὁρμὸυ ἐκκὲ κὸ ιμὸβμ ὸμ βρὸμ τὲ κ ιὸμ ὸσ· καὶ
χοὸμ ὲ ιμαὸ ἀρ γὶρ ὶ ὸ ιὸαὶ χὶρ ὶ ὸ καὶ καλλὸ ιὶ σ
ιμὸμ ὸ ἀὶ ιὴ ὸμ ἀφ ὶρ αὶ ὸ καὶ ιὴλ ὸ ὶ σ ἀβρὸ σσὸμ
αὐτὰὶ καὶ ὸ ὶκ ιμὴ ιμ ὴλὶ σὸμ ιαὶ· ἀρ γὶρ ὶ ὸμ τὸρ ὲυ τὸμ
ἀὶ ιὴ ὸ ὶ σὸρ ὲ ὶσὸμ ιαὶ ἀρ γὶρ ὶ ὸμ ιτὸρ ὸ ὲλλ ὶ τὸμ· ὸ ὶ
ιὸ ιθαρ σὸ ὶ ιὶ ζ ἡχρ ὶ σὸ ὶ ὸμ ιμὸ φδ ἐ· ιὲ ὶ ιὲ ὶρ χὶρ ὶ σὸ
χοὸμ ὲ βρ γαὶ τὸχ ὶ ιτὸμ ιπαὶ ιταὶ ὸ ἰκ ὶ ιμ ὸθμ· καὶ
ιὸρ φὶρ αὶ μ ὸβμ ὸλ ὶσὸ ὶ σ ιι ιαὶ αὐτὰὶ· ἀὶ ρὸ ιμ ὸβμ ὸ
ἀρ θὴ σὸμ ιαὶ· ὸ ὶτὶ ὸὐκ ὲ ιὸ ιὶ ιὲ ὶσὸμ μὲ ὶφ ὸ

ἐκ θλίτω αὐτοῦ ὁ πόσος ἀριθμὸς οὐ αἱ δύο συμπεριμε-
τρίσου· ἀλλ' ἢ αὐτὴν πλευρίσου· καὶ ἐμῷ φασὶ ὁμοίως
τὸ πραύτερον οὐκ ἐκ παλαιᾶς ὑμῶν καὶ παλαιᾶς ὑμῶν
παλαιστῶν ἐπὶ ὑμῶν ὅλου· καὶ πᾶσαι αἱ δύο ρφ σου
δίδουσιν ὑμῶν· ἀριθμοῦ καὶ τὰ πρόσωπα σου
οἰκφσὶ ἢ οἰκίαι μέτρου τὸ πόσον τὸ σκήνωμα σου· τὸ πο
τῶν δύο ρφ σου ὅτι οἱ πάντες αἱ μῶν ἢ φρόνιμοι
τὸ· καὶ τὸν κῦ οἰκοδόμησαν· διὰ τοῦτο οἰκοδό-
μησαν πᾶσαν λίθον μεγάλην καὶ δίκορτον ἔθηκαν·
φ ἀμὴν ἀκούσῃ λοὺ ὄρχου καὶ σὺ σῶμα μέγα ἐκ γῆς
μορφῶν· τοῦτο δὲ καὶ τὰ πόλεις οὐ δύναται φανῆναι
καὶ κοίτην ἀρούσθω· οἱ δὲ λαὸς ἐὰν τοῦ αὐτοῦ
ὅλου αὐτοῦ· οὐδὲ ἀμὴν ἢ ῥοδόσαι καὶ κατορθώσῃ
πορφύραν αὐτοῦ· πᾶσι δὲ σου μίαν ἐστὶ· πολλῶν ὑμῶν
σῃ· καὶ μὴ ὄν θυμεῖ· ἵνα μὴ ὁλόγουσι μίαν ποι
ῶσιν ἐκχέομ τὸν θυμόν σου δύο τὰ ὄθνη τὰ μὴ εἰ
δότα· καὶ δύο γόμβοι αἱ τὸ ὅμοιόν σου οἰκου
καλδόαμτο· ὅτι κατέφαγόν τὸν ἰακὼβ καὶ ἔζω
μήλοσαν τὸν ἰκλ· καὶ τὴν μοναὴν αὐτοῦ ἠρή
μωσαν·

ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς ἱερεμίαν παρὰ κυ λέγ̅ω̅:

κ

Τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἰσραὴλ οὕτως καὶ τοῦτο ποίησον
λάσῃ σοι πρὸς σαμάρειαν οὖδος καὶ τοὺς κατοικοῦν
τας ἐν αὐτῷ. καὶ ἔσῃ πρὸς σαυτὸν· τάδε λέγει κ̅ς̅
ὁ θ̅ς̅ ἰσ̅ρ̅λ̅. ἐὰν καταράσωσιν ὑμᾶς οἱ ἐκλελοιπότες
τοῦ λόγου μου τῆς διαθήκης σου καθὼς ἐποίησαν
τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐμῇ λέγων αὐτοῖς
ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐκ τῆς καμίνου τοῦ σιδήρου
λέγων· ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσατε
πάντα ὅσα ἐντέλλομαι ὑμῖν· καὶ ἔσεσθε
μοι εἰς λαόν· κἀγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν· ὅπως στή
σω τὸν ὅρκον μου ὃν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν·
τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι·
καθὼς ἡ ἡμέρα αὕτη· καὶ ἀπεκρίθην καὶ εἶ
πα· γένοιτο κύριε καὶ ἐπάκουσόν μου· καὶ
εἶπεν κ̅ς̅ πρός με· ἐν
πάντι τοῦ λόγου τούτου ἐξελεύσεται οὖδος·
(ὃ ἔδωκα θεμέλια λαῷ· ἀκούσατε τοῦ λόγου τῆς
διαθήκης ταύτης καὶ ποιήσατε αὐτούς· καὶ οὐκε
τι ἔσομαι· κ̅ς̅ ἐπάκουσόν μου· ἔρρεθη οὖδος

ईशावास्य उपनिषद्

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥ १ ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ईशावास्यमिदं सर्वं यत्किञ्च जगत्यां जगत् ।
तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा मा गृधः कस्यस्विद्धनम् ॥ १ ॥

कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतꣳसमाः ।
एवं त्वयि नान्यथेतोऽस्ति न कर्म लिप्यते नरे ॥ २ ॥

असुर्या नाम ते लोका अन्धेन तमसावृताः ।
तांस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये के चात्महनो जनाः ॥ ३ ॥

अनेजदेकं मनसो जवीयो नैनद्देवा आप्नुवन्पूर्वमर्षत् ।
तद्धावतोऽन्यानत्येति तिष्ठत्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ४ ॥

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ।
तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ५ ॥

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
सर्वभूतेषु चात्मानं ततो न विजुगुप्सते ॥ ६ ॥

यस्मिन्सर्वाणि भूतान्यात्मैवाभूद्विजानतः ।
तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः ॥ ७ ॥

स पर्यगाच्छुक्रमकायमव्रणमस्नाविरꣳशुद्धमपापविद्धम् ।
कविर्मनीषी परिभूः स्वयम्भूर्याथातथ्यतोऽर्थान्व्यदधाच्छाश्वतीभ्यः समाभ्यः ॥ ८ ॥

अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽविद्यामुपासते ।
ततो भूय इव ते तमो य उ विद्यायाꣳरताः ॥ ९ ॥

अन्यदेवाहुर्विद्ययाऽन्यदाहुरविद्यया ।
इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचचक्षिरे ॥ १० ॥

विद्यां चाविद्यां च यस्तद्वेदोभयꣳसह ।
अविद्यया मृत्युं तीर्त्वा विद्ययाऽमृतमश्नुते ॥ ११ ॥

अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽसम्भूतिमुपासते ।
ततो भूय इव ते तमो य उ सम्भूत्याꣳरताः ॥ १२ ॥

अन्यदेवाहुः सम्भवादन्यदाहुरसम्भवात् ।
इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचचक्षिरे ॥ १३ ॥

सम्भूतिं च विनाशं च यस्तद्वेदोभयꣳसह ।
विनाशेन मृत्युं तीर्त्वा सम्भूत्याऽमृतमश्नुते ॥ १४ ॥

हिरण्मयेन पात्रेण सत्यस्यापिहितं मुखम् ।
तत्त्वं पूषन्नपावृणु सत्यधर्माय दृष्टये ॥ १५ ॥

पूषन्नेकर्षे यम सूर्य प्राजापत्य व्यूह रश्मीन्समूह तेजः ।
यत्ते रूपं कल्याणतमं तत्ते पश्यामि योऽसावसौ पुरुषः सोऽहमस्मि ॥ १६ ॥

वायुरनिलममृतमथेदं भस्मान्तꣳशरीरम् ।
ॐ क्रतो स्मर कृतꣳस्मर क्रतो स्मर कृतꣳस्मर ॥ १७ ॥

अग्ने नय सुपथा राये अस्मान्विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।
युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेम ॥ १८ ॥

इति ईशावास्योपनिषत्समाप्ता ।

ὁμ καιρῶ κακοῦ σθοσ αὐτοῦ· τὴ ἡ ἡγαπωμεθ ἡμ
τῶ οἱ κομοῦσοι ἡσθμ ειδβλεψμαμ μὴ δχαι κακρέ
ω ἀλλ ω ἀφελοῦσι ἡ αὐτὸ σοῦ τὸ κακίαστου ἡ τοῦ
τοισδιἀφεύζη· ὁλαίαμ ὁραίαμ ἐυσκίομ τοῦ δ
ἐκαλδθμ κ̃ τὸ ὁμοιαστου ἐι ἀφ ομλῶ. τωβρ̃ι τὸ
μὴ ὁαυτὸ· ἀμ μ̃ φλη τοῦρ· ὁσαυτὸν μεζαλλη μ̃
θλι τισ ὁσι ἀδ μ̃ χρθῶ θη σαμ οἱ μελάδλοι αὐτῶ· ὡ
κ̃ τοῦμ λω ἀμβσομ ὁ καταφ υτὸν σαστ ὁλαλη θμ
ὁσι ὁ κακὸ· ἀμ τὴ τῆσ κακίασ οἱ κουσ ἡ λ· καὶ οἱ
κουσ οὐδλω ὁ τὴ ὁσι ἡ σαμ ὁαὐτοῖσ τοῦ ωαρ ορ γι
σαι μεν ὁμ τῶ θμι ἀμ αὐτοῖσ τὴ μεσαλ· κ̃ ἐγ ωορι
σθμεν οἱ μεσ ἐγ ω σοσθαι· τὸ τὸν ἐ δλον τὰ ὁσι τὴ
λ̃ μ ατα αὐτοῦ μ ζῶ ὡσ ὁαρ μ ἱον ἀκακο μ ἀρ λεβμον
τοῦ θῦ ὁθαι οἰκ ζῆ σαμ ὁσθμεν ὁλογ ἱσαμ τὸ λοῖσ
μ̃ μ λζῆ μ τῶ δλῶ κ̃ ἐ μ̃ μ ἀλσ ομεν ξύλομ ἐι σὸμ
ἄρ τομ αὐτοῦ· κ̃ ἐκ τρ ἱτομ εν αὐτὸμ ἀὐσσ ὑλῶ ζῶμ
τομ· κ̃ τὸ ὄ νομα αὐτοῦ ὁμ ὶλημ κ̃ θλι ἑτι· κ̃ ἐκ ρι μῶ
δ̀ κ̃ αὐ λοκι μαζ ῶμ μ̃ βρ οισ κ̃ μ̃ αρ δ̀ αο· ἵ δο ι
μ̃ τὴ ωαρ ἀσοῦ ὁκ δ̀ κ ησι ἡ ὁμ αὐτοῖσ ὁ τὴ ωρὸσ ὁῶ
λ̃ πε κ̃ λυ ται· δ̀ μ̃ αι σ μεσ αμ ου· δ̀ ἰὰ τοῦ το τὰ δῶ

λάκκοι αὐτῶν ἀμαυρωθῆτε· τοῦ ζητῆσαι τὰ
τεταπεινωμένα μου· τοῦ λάβωμεν ἐπ' αὐτὸν βουλὴν
πεύσεται ἀπὸ νόμου· οὐκ ἀπολεῖται ἀπὸ ἱερέως
βουλὴ· οὐδὲ λόγος ἀπὸ προφήτου· οὐδὲ μὴ πατάξωμεν
τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ· καὶ πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ
μὴ προσχῶμεν αὐτοῖς· πρόσχες κύριε πρός με· καὶ
ἄκουσον τῆς φωνῆς τῶν ἀντιδίκων μου· μὴ ἀνταποδοθήσεται
ἀντὶ ἀγαθῶν κακά· ὅτι ὤρυξαν βόθρον τῇ ψυχῇ μου·
μνήσθητι τῆς στάσεώς μου ἐνώπιόν σου· τοῦ ἀποστρέψαι
τὸν θυμόν σου ἀπ' αὐτῶν· διὰ τοῦτο δὸς τὰ τέκνα
αὐτῶν εἰς λιμόν· καὶ ἐκχεῖς ἐπὶ χεῖρας τῆς ῥομφαίας
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν· καὶ ἔστωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν
ἄτεκνοι καὶ χῆραι· καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν θανατωθήτωσαν
λοιμῷ· καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πατασσέσθωσαν
ῥομφαίᾳ ἐν πολέμῳ· καὶ ἔστω κραυγὴ ἐν τοῖς οἴκοις
αὐτῶν· ὅτι ἀγάγοις ἐπ' αὐτοὺς λῃστὴν ἐξαπίνης·
ὅτι ὤρυξαν βόθρον τοῦ συλλαβεῖν με· καὶ παγίδας
ἔκρυψα τοῖς ποσὶν αὐτῶν· σὺ δὲ κύριε οἶδας πᾶσαν
βουλὴν αὐτῶν τὴν πρὸς ἐμὲ εἰς θάνατον· μὴ ἐξιλάσῃ
τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν
μὴ καθαρίσῃς ἀπ' ἐναντίον σου· καὶ γενέσθωσαν
κατεστραμμένοι ἐνώπιόν σου· ἐν καιρῷ ὀργῆς σου
ποίησον ἐν αὐτοῖς· κύριος ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων
ἤκουσα τῆς φωνῆς σου· καὶ οὐκ ἐφείσατο ἡ ψυχή μου
τῆς ταπεινώσεως αὐτῶν· καὶ πάντα τὰ ἔθνη ἐπέστρεψαν
εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ

ὁλοὺς ἡμᾶς ὁ μ· σὺν οἷς πάλιν προέχουσιν καὶ ἐκλύ-
σιν ἐν τοῖς παρασκευαῖς ἐφίπποις καὶ ἐν τῇ
ἁρμάτων κατὰ πόδας θεαν· παῖς παιδὸς ἐν φθο-
ᾳ μετὰ τοῦ ἱερολαμούσης καὶ οἱ ἀδελφοὶ σου καὶ ὁ
οἶκος τοῦ πατρός σου καὶ οὗτοι ἐν θήκῃ σαῖς καὶ οὗτοι
ἐν μόνοις ἐκ τοῦ μὴ πίστασθαι σὺν ἐχθροῖς σαῖς μὴ
πατάξῃς ἐν αὐτοῖς ὅτι λαλήσουσιν πρὸς σὲ δικαίως·
ἕκαστος ἀδελφοὶ τοῦτο οἶκος μου· ἀφ' ἑαυτῶν κλη-
ρονομεῖ σου ὅλος ἐαυτῶν ἐν ἡμέραις ἐχθρῶν
ἰσχύρας ἐχθρῶμαι αὐτῆς· ἕξουσιν δὲ κληρονομεῖσαι
ἐν· οὐ σὲ δώσω ἐν δρυμῷ ὅλος κενώσουσιν τῶν φο
νῶν αὐτῆς· διὰ τοῦτο ἐν σὺ σου αὐτῶν· μὴ ἀπολέ
σῃς ἐν κληρονομεῖσαι ἐν· κύκλῳ αὐτῶν
ἐαυτῶν καθίσατε σὺν ἀγάγετε πᾶν τὸ ταλαίπω
τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγῶν αὐτῶν· πάντες
μάτων ἀλλ' ἢ δι' ἐμοῦ τοῦ αἱματοβλύσματος· ἐν πόλει
μῶν τῶν μεγίστων· ὅλος καὶ μεγίστων ἐστὶν θυμὸς
μου ἐστὶν ἐν ἐμοὶ αἵματος· ἕξουσιν δὲ ἐξ ἐμοῦ
πολέως· δι' ἐν ἀφαιρεῖσθε ἐφ' ἐμοὶ δὲ πᾶσα ἡ
ὁπλοκτόνων αὐτῶν· πλὴν ἐν μοσθίου· ἐστὶν πᾶς

διὰ μέσου λίθου τοῦ ὁρίου μέσου ἦλθον ταλεντοσοροῦ
τοῦ ἡμίσεος αὐτοῦ κῦ καταφράσται ἀπὸ ἄκρου τοῦ
γλώσσου ἕως ἄκρου τοῦ γλώσσου· οἰκόσην εἰρλών πᾶσι
σαρκὶ· σοίρατα σοίροισι καὶ ἀκάνθας θερίσου
σι· οἱ κλῆροι αὐτοῦ μοι κωφθλήσουσι καὶ αὐτοῦ αἰσ
χύνθησι τὸ ἀπὸ καυχήσεως ἡμῶν· ἀπὸ ὁμιδὴ σοῖ
ὄμας τὸν κῦ· Ὁ τὰ πάθλαγγκι· σοσρισσῶ
τοῦ γιτοῦ μου τοῦ σοσμηροῦ τοῦ αἵματος μου τοῦ
κληρομοσίασμου· τὸ ὄμβρισαν τοῦ λαοῦ μου ἰκλ·
ἰδοὺ ἐγὼ ἀμασσῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γλώσσης αὐτοῦ· καὶ
τὸν ἰούδαν ἐκ μέσου ἐκ μέσου αὐτοῦ καὶ ἐσται μβ
ταῦτα ἐκ μέσου μβ αὐτοὺς ἕως ἀρθῶσι καὶ βλθησσ
αὐτοὺς καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς ἕκαστον εἰς τὴν γλῶ
σσαν αὐτοῦ· καὶ ἕκαστος εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ·
Κ καὶ ἐσται ἐὰν μανθάνοντες μάθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ λα
οῦ μου τοῦ ὀμνύειν ἐν τῷ ὀνόματί μου ζῇ κῖ· κα
θὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὀμνύειν ἐν τῇ βαὰλ·
ζ οἰκοδομηθήσονται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου· ἐὰν
δὲ μὴ ἀκούσωσιν καὶ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο
ἐξαρᾶ ἐξαπολῶ· Τάδε λέγει κῖ εὐάδησον καὶ

23

κτίσαι αὐτὸ τὸ ὄρος μαλιμοὺ καὶ τὸ ὄρι θου τὴν
ὀφρὼ σου καὶ ὑμνήσατε οὐδηθλάσθαι. καὶ ἐκτισάμην
τὸ ὄρος μαι καὶ κατατομὴ λόγου κῦ καὶ τὸ ὄρι θθη κα
τὴν ὀφρύμου. κ̄ καὶ ἐγὼ μνήθην λγόσκῦ τὸ προσωμβλέ
γοσι. λαλεῖ τὸ ὄρος μαι τὸ ὄρι τὴν ὀφρύσου.
καὶ ἁμάσατε θι καὶ μαδησομ. δοὶ τὸν ἐφράτην. καὶ κλ
τάκρυτον αὐτὸ ἐκεῖ ὑμῖν τὴν τρυμαλιὰν τὴν σκέρας ὺ
ὠορύθη καὶ ἐκεντήσαν αὐτὸ ὑμῖν τοῦ ὑφράτη καὶ τοῦσ
ὑμᾶς λατρεύειν κ̄ε. κ̄ καὶ ἐγὼ ὑμῖν ὁ μὲν ἀσσυλλάσ.
ζεῖ ὑμῖν κ̄ε τὸ προσωμβ. ἁμάσατε θι μαδησομ δοὶ τὸν
ὑφράτην. καὶ λαλεῖ ἐκεῖ θὺμῖν τὸ ὄρι ζωμαι ὁ
ὑμᾶς λατρεύειν σοι τοῦ καταλερύται ἐκεῖ. καὶ ὠορυ
θὴν δοὶ τὸν ἐφράτην καὶ ὄρυξαι καὶ ἐλαιεσμ τὸ
ὄρι ζωμαι ὑμῖν τὸ πᾶσυ οἰκαστοφρυξαι αὐτὸ ἐκεῖ.
καὶ ἰδοὺ διέφθαρμενομὲν ὁ οἰκμὴ χρήσθη ἰδοὺ δὲν.
κ̄ καὶ ἐγὼ μνήθην λγόσκῦ τὸ προσωμβλέγοσμ. τάδε λέγει κ̄ε οὗ
τοσ φθορᾶ τὴν ἱέρι μ ἰοὺδα. καὶ τὴν ἱέρι μ ἰκλμ.
τὴν πόλιν ταύτην ἱέρι μ τοὺσωμὴ κεῖσυ λομένοισ
ὠσακούφην τοῦμλγόσμ κεῖσυ καὶ τὸ ρευθὴν ταισ ὅπι
σω θοῦμ ἀλλοτρίοσμ τοῦδουλεύφην αὐτοῖσ κ̄ς τοῦ

προσκωλιῶ αὐτοῖς· καὶ ζήσομαι αὐτοὺς καὶ πλη-
θυνῶ αὐτοὺς καὶ θήσω τὰ ὡρία μου ἐν μέσῳ αὐτῶν
καὶ οἰκήσουσιν ἐν αὐτοῖς καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν
κἀγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν· καὶ ἐκκλινῶ αὐτοὺς
ἐκ πάσης τῆς γῆς ἧς ἐδίωξα αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ ἐπι-
στρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ κατοικιῶ
αὐτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ· καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν
κἀγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δι-
καιοσύνῃ καὶ ἐν ἐλέει καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς· καὶ
πλατυνῶ τὸν λαόν μου καὶ τὴν γῆν μου καὶ
οὐκ ἀπορφανιῶ τὸν λαόν μου καὶ τὴν γῆν μου
καὶ ἐπιστρέψω ἐπὶ τὸν λαόν μου καὶ εὐφρανῶ
αὐτοὺς καὶ πληθυνῶ αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐλαττώσω
καὶ δώσω αὐτοῖς τὰ ὡρία μου καὶ οὐκ ἐλαττω-
θήσονται· καὶ ἐπιστρέψω ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐλεή-
σω αὐτοὺς καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον
αὐτῶν καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς καὶ πληθυνῶ αὐτοὺς
καὶ οὐκ ἐλαττωθήσονται· καὶ ἐπιστρέψω ἐπ'
αὐτοὺς καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς
εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς καὶ
πληθυνῶ αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐλαττωθήσονται· καὶ
ἐπιστρέψω ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς καὶ
ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ κα-
τοικιῶ αὐτοὺς καὶ πληθυνῶ αὐτοὺς καὶ οὐκ
ἐλαττωθήσονται· καὶ ἐπιστρέψω ἐπ' αὐτοὺς καὶ
ἐλεήσω αὐτοὺς καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν
τόπον αὐτῶν καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς καὶ πληθυνῶ
αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐλαττωθήσονται· καὶ ἐπιστρέψω
ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς καὶ ἐπιστρέψω
αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ κατοικιῶ αὐτοὺς
καὶ πληθυνῶ αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐλαττωθήσονται·
καὶ ἐπιστρέψω ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς
καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον αὐτῶν καὶ
κατ

ئەي ئەرەب ھەممىسى ئۆزىنى ئىسلام دەۋلىتىنىڭ ئىچىدە ھېسابلاپ ئۆزىنى ئىسلام دەۋلىتىنىڭ ئىچىدە ھېسابلاپ
ئىسلام دەۋلىتىنىڭ ئىچىدە ھېسابلاپ ئۆزىنى ئىسلام دەۋلىتىنىڭ ئىچىدە ھېسابلاپ
ئۆزىنى ئىسلام دەۋلىتىنىڭ ئىچىدە ھېسابلاپ

Ἐπειδὰ τὸ μὲν σῶμα τὸ ἀνθρώπινον ἐκ πολλῶν καὶ διαφόρων συγκεῖται μορίων καὶ μερῶν, ἃ δὴ καὶ ὀργανικὰ καλεῖται, ἐκ τούτων δὲ ἡ ὑγίεια συνίσταται, ὅταν ἕκαστα τούτων κατὰ φύσιν ἔχῃ καὶ τὴν προσήκουσαν κρᾶσιν καὶ δύναμιν ἀπολάβῃ, ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης εὐεξίας ἡ ἰσχὺς ἐγγίγνεται καὶ τὸ ῥώμη καλούμενον, ἐκ δὲ τῆς ἰσχύος καὶ τῆς ῥώμης ἡ εὐπορία τῶν ἐπιτηδείων καὶ ἡ τοῦ πλούτου κτῆσις, ἐκ δὲ τούτων ἡ τῆς ἡδονῆς ἀπόλαυσις, ἐκ δὲ τῆς ἡδονῆς ἡ τῆς ἀκολασίας ἕξις, ἐκ δὲ τῆς ἀκολασίας ἡ τῆς ὕβρεως ἐπιγίγνεται φύσις, ἐκ δὲ τῆς ὕβρεως καὶ τῆς ἀκολασίας ἡ τῆς ἀνοσίας καὶ ἀσεβείας ἕξις καὶ ἐπιτήδευσις, ἐκ δὲ τούτων ἡ τῆς ἀδικίας καὶ τῆς ἀνομίας ἕξις καὶ ἐπιτήδευσις, ἐκ δὲ τούτων ἡ τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς δικαιοσύνης ἕξις καὶ ἐπιτήδευσις, ἐκ δὲ τούτων ἡ τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ἐγκρατείας ἕξις καὶ ἐπιτήδευσις, ἐκ δὲ τούτων ἡ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐσεβείας ἕξις καὶ ἐπιτήδευσις, ἐκ δὲ τούτων ἡ τῆς εὐδαιμονίας καὶ τῆς μακαριότητος ἕξις καὶ ἐπιτήδευσις.

Ἐπεὶ δὲ

ιερεμιας:

βηλι τοβημ ο τι οικημ υτου· και βλαφοιβημαρω ββ
κομ και βκαιβλι τοομ ο τι οικιων τοταμη· ομοιαγρι
οι βηκοαμ βοιματαιοσ· βλικυσαμ αμβημομ βηβλι τοομ
οι οι φθαλμοι αυτωομ ο τι οικιων χορτοσ· βαιμαιαμαρ
παιημεωομ αμ τβηκοαμ ιημιν· κε τοι ποσομ ιημιμ βημβκβη
πυομομ ατοσυο τι τοολλαι αιαμαρτιαι ιημεωομ βημ ω
τωομ σου· σοι ιημαρτομεν υποομομ η ι ηλ κε· και σοωβφσ
βημκαιρω κακωομ ι κατιβημ θηωοσφτοαρ οικοσ· βοιπ
γιω και ωοσαυτοχθεωομ εκκλιμωομ βφ ικαταλιμαν· μη
βιωωοσωβραμοσ υποομ ωοσαμηρ. ουδλωαμβμοσοσω
βφη· και συβημιημιμ βφκε· και τοο νομιαοσυ βοι κβικλη
ταιβφημαοσ μη βοι λαυθημιμεωομ· ουτωοσ λβφκε τω
λαωτουτω· ηγαπησαμ κιμβμ τοολαοσαυτωομ και συ
κεφισαμτο· και ο τω οικω υδοκησομβημ αυτοισ· μη ω
μηκαθιοσθαι τωομ αδικιωομ αυτωομ· κ και βφ τωβημ κε προ
μβμεμ τοροσβυχου τωβρι τουλαουτουτου βφσαγωβωομ·
ο τι βαμμηκαβυσσοσ η οικεια σκοισομαι τηνοδυηνβωοσ
αυτωομ· και βαμ τοροσβημβφκωσ η νολοκαυτωμα τωμ εται
και θυσιασ ουκ βυδοκωβημ αυτοισ· ο τι βημ μαχαιρα υ
βημλιμωο και βημθανατω τοο βφωσωτβλβωοσ αυτουσ· υ
θ τωσαν οωομ κε· ι δου οι τοροφηται αυτωομ τοροφητευ

οὐσιν καὶ λοιδορήσουσιν οἰκοδομὴν μάχαιραν καὶ λιμὸν οἰκε
τὰν ἐμὴν ὁ τιὰ λίθειαν καὶ εἰρήνην λαὸν τοῦτον λοιδορή
μου καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Καὶ ἐὰν ἐν γῇ προσευ
χὴν ὑμῶν ἢ προφήτου προφήτευσιν ἐστιν τοῦ ὀνόματος
τὸ ἐμοῦ οἰκοδομεῖ λαὸν αὐτοῦ καὶ οἰκοδομὴν ἐλαίων αὐτοῦ
καὶ οἰκοδιδάσκων πρὸς αὐτὸν ὁ τὸ ῥῆσιν ἐστιν ὑμῶν
καὶ μαντεῖον καὶ οἱ ὀνειροπόται καὶ προφήτου
καρδίας αὐτῶν· αὐτοὶ προφήτου οὐσιν ἐν ὀνόματί μου ψεῦ
τοῦτο τάδε λέγει κύριος τοῦ μὴ τοῦ προφήτου τοῦ προ
φήτου οὐσιν ἐστιν τοῦ ὀνόματός μου τῇ μου ψεῦδη· καὶ ἐγὼ
οἰκοδομεῖ λαὸν αὐτὸν οἱ λοιδορήσουσιν μάχαιρα καὶ λιμὸς
οἰκοδομεῖ ἐστιν τοῦ λαοῦ τούτου ὀνόματα αὐτοῦ μοσθρῶν
τοῦ θανατοῦται· καὶ ὀνόματα λιμοῦ σωτηλοθήσονται οἱ
προφήται καὶ ὁ λαὸς οἱ ὁ αὐτὸς· προφήται οὐσιν αὐτοῦ
καὶ ἐστιν ταῖς θυγατράσιν αὐτῶν καὶ ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν
Α τοῦ προσώπου τῆς μάχαιρας καὶ τοῦ λιμοῦ· καὶ οὐ
κ ἐστιν ὁ θάπτων αὐτούς· καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ
οἱ υἱοὶ αὐτῶν· καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν· καὶ ἐκχεῶ
τοῦ αὐτοῖς τὴν κακίαν αὐτῶν καὶ ὀνόματα προσώπου
τὸν λόγον τοῦτον καταγάγετε ὀφθαλμοὶ ὑμῶν
δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ μὴ σιωπάτωσαν ὅτι

σμ τριμμαπτοσων τριακοθηγαπτηρλαοιμου· καιπλητ
ολεωρεαφοδρα· καιβδξηλθοσαφασωδομκαιιδου
πραιμαπτοιμαχαιραση· καιβαιβαιφοηλθοσαφαιν πολιμ
καιιδουπασμοσλιμουυοπιιερου καιπροφητων
ρυθμιοαιφαιν γλωσσικφδλιοαν· Μιαπασολκιμαι
ζομαπασβολοκιμασαπτομιουδαν· καιαπασοφομαι
πασκιτυχλιου· ινατιδωσαπλιμαοκαιοικδιτημης
ιασιουπασηεφημεριωνφρωιλωκαιοικλιωναγαθωιφοκαι
ρομιαδοσ· καιιδουταρχι· θ ημασομεν κεαμαρτι
αιλιμου· αδικφασπρομλιμου· οτιημαρτομεν θ
μαπτιομεσου· κοπασασομδιαυτοομομεσουμεναπολθ
σιοπθρομομολοχηασου· μεμιαθυμιαμιδιασκθλασιοπ
τηνδιαθηκηνσουτηνμεθθημιοσομεκτιμθηιδολοις
τοιμθημοιμιδηζομ· καιφοοιωσοσλοσιπολιομομκμ
αυτου· οιχισυφαυτοσ καιυπομεμηοιμαθοτιαδωσι
νοσοταυταπαιτου· Κεφ καιφωνηκεπροσμε· δραματι
μοιοσηο καισαμουηλ· παροπροσωπουμουοικδιτη
λιτυχλιμουπροσαυτοιο· δξαποσαφλομτομλαομτουτο
καιδξθλθαυτοσαμ· καιδαιδαιειπασηνπροσωπου
δξθλδοσυλθαιμαιδρφσπροσαυτοιο· ταλθλαφφκε·
οποιφοβαμαυτομ· φοβαμαυτουν καιφομαχαιραμ· φομαχθραν·

fa
mazd
πλιμ

και οσοι ησθενησαν· ησθενησαν· και οσοι ησθενησαν
ησθενησαν· και εκδικησω εν αυτοις τον θραυσμον
λαου μου· την μαχαιραν μου φησιν κυριος· και τους κε
κασμενους· και τους θλιβοντας· κατ εμου· και τους κα
κουντας εν τη θλιψει αυτων· και τας θυγατερας
ου· εως ου ησυχασω και διαφθορα· και παρακαλουσι
αυτους οσοι αγαπωσιν αυτους ιδου γαρ
δια μαστιγιου μετα βιαιου ιασομαι σε ιουδα μη
την μη φοβου ισραηλ· μη φυσηθεις φυσησει ηλμ·
και μη θραυσθεις θραυσει· ινα τι ου κακωσεις ηλμ·
μων σοι· συ ανομος αφηκα σε λεγει κς· ο ταις ανομι
αις και εκτενων τους χειρας μου και διαφθερων σε και
κατ αρχας ωσ αυτους· και διασωσω αυτους εν
εν τοις λαοις λαοις μου· ινα τι εκμαθωσιν· αυτους λοιμον
λαου μου· δια αυτο κακιας αυτων εν εσκληθυνθησαν
χηρα αυτων ενωπιον της αμμου της θαλασσης· εφη
γαγον επι μητερα μαθιου κου τα μεσημβρια εν μεσημ
ω· εσφενδονησαν εξ αυτων εξ εθρυπτο· προ μου και ασυνθε
εκνενοσθηκεν ινα τι εκ τοις οσιοις εσται· εσονται κακη οδυ ινα τι τυχι αυτ
εσονται ωσει ηλιος αυτη δι μεσουσης της ημερας· και
της νυκτος και οι ασπιδες της σκεπης αυτων
της γης και οι ασπιδες της σκεπης αυτων
ησχυνθησαν οι γεωργοι οτι απωλετο πυρος εν
θερισμω αυτων·

Ὁ ἱμνοι ἀγωνιῶντες· ὡς σὺ μακρὰν ἐποίησας ἀπ' ἐμοῦ καὶ
μακρὰν μου ἐμάκρυνας γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· σκότος
λησμονὴν· οὐδὲ ὡς φῶς λήθην οὐκ ἔχω· ἢ ἰσχύς μου ἐξέλιπεν
ὅτι τοῖς καταφρονουμένοις εἶμι· γνώμοι τοὺς ἀπὸ τοῦ καιροῦ
ἀπ' ἐμοῦ τοὺς αὐτούς μου· ἐγένοντο μακράν ἀπ' ἐμοῦ ὅτι καιρῷ τοῦ
κακῶσαί με αὐτούς μου καὶ ὅτι καιρῷ θλίψεως αὐτούς μου ἐγὼ
θήσω πρὸς αὐτοὺς ἐχθρόν· ἐγὼ ἀναδείξω αὐτοὺς ὄνειδος· καὶ ὅτι
πόλεμον χαλκοῦν δώσει ἰσχύος· καὶ τοὺς ἀναιρουμένους αὐτοὺς
σοι ἀπ' ἀλλαγμοῦ διὰ παντὸς τοῦ αἵματος αὐτοῦ· καὶ
ὅτι ἐπὶ τοῖς ὄρεσί σου καὶ ἐν παντὶ λαῷ σου ἐν τοῖς ἐ-
γκρίτοις σου· ὅτι τὴν δύναμίν μου οὐκ ἔχω· ὅτι πῦρ ἐξέκαυται
ἐκ τοῦ θυμοῦ μου ἐξάψεται καὶ καυθήσεται· Κε ἐμνήσθη
τίμου καὶ ἔστησε κύριος· καὶ αὐθωσόσον μὲν ἀπὸ τοῦ
καταδιώκοντος μὲ· μὴ ἐξαναστρέψωσιν ἡμᾶς ἀπὸ
τοῦ ὄπλου μου ἐν τῷ ἐξαναστῆναί με ἀπὸ τοῦ αὐθεντοῦντος
τοῦ λόγου σου· σὺ ἐβόησας αὐτοῖς· καὶ ἔσται ὁ λόγος σου
ἐμοὶ εἰς ἐξαίρεσιν καὶ χαρὰν καρδίας μου· ὅτι ἐπ' ἐμὲ
κέκληται τὸ ὄνομά σου ἅγιον· Κε τῶν στρατιῶν·
οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν καὶ ἠγαλλιάσθην· ἀλλ' ἐν
λαβεῖν με ἀπὸ προσώπου σου χειρός σου· καὶ ἐστάθην
καθήμενος ὅτι τὴν κρίσιν ἐνέπλησας· ἵνα οἱ λυποῦντες

μβ καὶ ἰσχυοισιμμου· ἰι· πολιγλιμου αβραὰμ ἀποθημιαυ
θήσομβ· γβμομβμηἀβμήθημοι ἀσσύλλαρ· ἡβύλβοὶκβ
χουμαὶαιμ· Διὰτοῦτοταὰβλαζῆκε· βαμβοὶ ἀρβῆποσὸλ
τοοκαταστήσαβ σβ τορο τορο σοὸτοσυ αλμοὴ· καὶβαμβ
ξαγάλιο τἰλλιομ ἀποὸξιοῦὰσόμαμουβσι· ἰεὰὶ ἀμαατρὶ
τοισιμ αὐτοὶ τορὸατβ· καὶσὺοὶκ ἀμαατρβῆφσ τορὸσαὼτῳ·
καὶλαὸὶ σοο· ἀπὸ τοῦ λαοῦ τοῦτοαὸ ἀῆχοσ χαλκοῦιὸ χιρόμ·
καὶ τοὸλβομὴὶ σοὺσιμ τορὸατβ καὶοὶ μὴὶ δλὼ σομ ταὶ τρὸ
σβ δλὸ τἰμβτὰσοὺ ἰφμὶ τοῦ σοὸ ζῆκοβ καὶὸ ξαιρῆσθαὶ
αβ ἐκχειρὸσ τοο μηρῶμ· καὶ λυτρώσομαὶ σβ ἐκχειρῶ
λοιπῶμ· Κ καὶσὺ μὴὶ λάβὲλο γωὰὶ ἰωλαζῆκε· ὸ ἦβ
ἰηλ· καὶὸ ἰγβμμὴ θηκαὶ σοι ἰμὸσ· οὐδβ υἱὰ τὴρ· ὃμ
τῶ τόπῳ τοῦτῳ· ὸ ἦ τὰὰβλαζῆκε· τοβὲ τοῦμὶ ῶμ
καὶ τοῦμ θυγατβρῶμ τοῦμ γβμμοσμβμοσμ ὃμ τῶ τόπῳ
τοῦτῳ· καὶ τοβὲ τῶμ μηρῶμ αὐτῶμ· τῶμ τοκλίοη
αὐτοὶσ· καὶ τοβὲ τῶμ τορῶμ αὐτῶμ τοῦμ γβμμκ ὃτ
αὐτοὶσ ὃμ τἰλγῆ ταύτη· ὃμ θαμ αὐτοσμοσβρῶ ἀποθα
μοῦνται· οὐκοταὶσομ ταὶ καὶοὐτα φῆσομ ταὶ φῶσαρὰ
δηγμαὶ βοὶ τορο σώπου τῆσγλῶ βομ ταὶ τοῖ ἀλιρίοι ὁ
τἰογλῶ καὶ τοῖ ἀσβῆφμοὶ ἀτοῦ ὁ ἰωοῦ· ὃμ μαχαίραι τοβ
σοῦνται καὶ ὃμ λιμῶ σωτβλοβθήσομται·

τ̄ αὐλ ζῆ κε· μὴ εἰσοδλθω φαλφασομ αὐτοῦμ· καὶ μὴ
πορευθῶ τοῦ κόπασθαι καὶ μὴ καταπαυθήσομαι αὐτοῖς·
ὅτι ἀφέστηκαν ἀπ ἐμοῦ ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου
φονήκασι· οἰκόπεδα καὶ αὐτοὺς οὐκ ἔστιν τοῦ λαὸν μὴ
πωικόσουσιμ· καὶ οὐχ ὑψώσομαι· καὶ οἰμὴ κλαυθήσ
ποσ ἔστιν καὶ μὴ διαὐτοῦμ ἔφασαρακλησοικῶσι πενθικότη·
οὐπω τοῦσοικῶσιν αὐτὸμ πρὸς τὴριομ ἔφασαρακλησοικῶσι πρὸς
αὐτοῦ οἰκῶσι μεραὐτοῦ· ἔφοσοικίαμ πρὸς τοῦ οἰκισοβλύσι
σωκαθήσασι μεδαὐτοῦμ τοῦ φαγῆσι καὶ πιῆσι· διότι τάδε
λέγει κς· ὁ θς ἰηλ· ἰδοὺ ἐγὼ καταλυῶ ἐκ τοῦτοῦ πρὸ
πούτου ἔστιν αὐτὸμ πρὸ τοῦμ ὀφθαλμοῦ ὑμῶν· ἔστιν καὶ ὑμῖν ἐ
μοῦμ φωνῶν χαρᾶσ· καὶ φωνῶν εὐφροσύνησ·
φωνῶν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφησ· Κ αὶ ἔσται ὅταν
ἀπαγγέλησ τοῦ λαοῦ τούτω· πρὸσ ταῦτα λελάληκεν
καὶ ἐροῦσι πρὸσ ἀνδρὰ αὐτοῦ ἐλαλήκαμεν κς· ὃν τρόπον
ταῦτα καὶ καὶ ταῦτα· τίσι ἀδικία ὑμῶν· καὶ τίσ ἁμαρ
τία ὑμῶν· ὧν ἡμάρτομεν ἔναντίον κυ τοῦ θυ ἡμῶν·
καὶ ἐρεῖσ αὐτοῖσ ἀνθ ὧν ἐγκατέλιπόν μεοἱ πατέρεσ ὑμῶν
λέγει κς· καὶ ἀπῆλθον τοῖσ θεοῖσ ἀλλοτρίοισ· καὶ ἐ
δούλευσαν αὐτοῖσ καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖσ καὶ ἐ
μὲ ἐγκατέλιπον· καὶ τὸν νόμόν μου οὐκ ἐφύλαξαν·

καὶ μηδὲν ἄπρεπες ἐνθυμηθῆναι περὶ σοῦ. καὶ
δοῦλος ἀγαθὸς πεποίθησιν ἔχει πρὸς τὸν
δεσπότην αὐτοῦ. ἐὰν οὖν πεποίθησιν ἔχωμεν
πρὸς τὸν θεόν, ὃ ἐὰν αἰτῶμεν λαμβάνομεν
ἀπ' αὐτοῦ. καὶ ἐκ τούτου γινώσκομεν ὅτι
ἐσμὲν ἐκ τῆς ἀληθείας καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ
πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν. καὶ ἐὰν καταγινώσκῃ
ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς
καρδίας ἡμῶν καὶ γινώσκει πάντα. ἀγαπητοί,
ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ, παρρησίαν
ἔχομεν πρὸς τὸν θεόν· καὶ ὃ ἐὰν αἰτῶμεν
λαμβάνομεν ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ
τηροῦμεν καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν.
καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν
τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ
ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν
ἡμῖν. καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ
μένει καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν
ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ πνεύματος οὗ ἡμῖν
ἔδωκεν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι
πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα εἰ
ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται
ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. ἐν τούτῳ γινώσκετε
τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ
Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα ἐκ τοῦ θεοῦ
ἐστιν· καὶ πᾶν πνεῦμα ὃ μὴ ὁμολογεῖ τὸν
Ἰησοῦν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ ἔστιν· καὶ τοῦτο ἐστὶν
τὸ τοῦ ἀντιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε ὅτι ἔρχεται,
καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. ὑμεῖς ἐκ τοῦ
θεοῦ ἐστε, τεκνία, καὶ νενικήκατε αὐτούς,
ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ.
αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσίν· διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ
κόσμου λαλοῦσιν καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.
ἡμεῖς ἐκ τοῦ θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν θεὸν
ἀκούει ἡμῶν, ὃς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ θεοῦ οὐκ
ἀκούει ἡμῶν. ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης.

λιγμάτων αὐτοῦ καὶ ὃν τὰ ὅρια μισᾶ σου αὐτοῦ μισῶ
ὅλην σου τὴν κληρονομίαν μου· καὶ ἐχθρόν μου καὶ πολέ
μιόν μου. καὶ καταφυγήν μου ὃν ἡμέραις κακῶν μου·
προσβόθμην ἔχουσιν ὃν βοσβοχατοῦ τὸ σῶμα· καὶ βρῶσιν μου·
οὐδὲν ἐκτίσαν τοῖς πατράσιν ἐν λαῷ καὶ οἰκέ
τὴν ὃν αὐτοῖς ὦ φθόλμια· ἕως τοῦ ἐξ ὃν αὐτῶν αἷμος θβ
οὐ· καὶ οὗτοι οἰκεῖοι ἦν θβοὶ· διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δίξω
αὐτοῖς ὃν τῷ ἰσαιρῶ τοῦτο τὴν χεῖρά μου· καὶ γνώσο
μαι αὐτοῖς τὴν δυναμίν μου καὶ γνώσονται ὅτι ὄνομά μοι
μοι κς· ὃν ἰσαιτάρ αὐτος ὁ αἷμος· Ὃς τὴν θλῖψίν μου
χθόσαμον καὶ ἀπὸ πάσης ἀρᾶς ἐρρύσατό με αὐτοῦ· ὃν αὐτῷ·
καὶ ἀπὸ κυάνου σὺν ἰσαρδίᾳ αὐτοῦ· καὶ ὃν αἰσὼ σὺν ἀγελο
μερίκη ἰδὼν τὴν ὀρίμου· διὸ οἰκόθησαν ὁ ταμ θλῖψιν τὰν αὐ
γαθὰν· καὶ κατασκιώσουσιν ὃν ἀγαλίμοις ὃν γλὶ ὀρίμου ⌜κ
ἀλμηρὰ ἰὼ τὸ οἰκαστοι κ̄ϕ̄ τὰν· καὶ ἡ ὑλογλμὶ ὃν ὃ σὸς αἷμος
ὁ σβοσ· θσὸ ὃν ἰσὶ τοῖς κ̄ω̄· καὶ ὃν αἰσὶ κ̄ς θλῖψιν σὺν αὐτοῦ· καὶ
ὃν αἰσὼ σὺν ὑλον ὃν θβεμοῦ ὦ σαρκάλατα· καὶ ὃν ἰσὶ ἡ κμεάλα
λὶ ρὶ ζα σὺν αὐτοῦ· καὶ οὐ φοσὴ θθόσαν ὁ ταμ ὃν σὸ θλῖψιν
κάμαν· καὶ ὃν αἰσὶ ὃν αὐτῷ σὸ θλῖψιν ἀλοσὸ Μ· ὃν ὃν ὑμὶ αὐτῷ
ὑπὸ χιάσου φοσὴ θθόσαν καὶ οὐ διαλῖψιν σοὶ οὐ
καρσὸν· ἐπαρθίαν ἡ ἰσαρδίαν σὸ παραπαγάν του· καὶ αἷμος

δαιν· και τὸ γνῶσθαι αὐτὸν· ἔγνωκε δοξάσω καρδίας και
δοκιμάζων μεφρονις· τοῦ δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς
αὐτοῦ· και κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων
αὐτῶν· ἐφρόμησεν ὄρτυγα· συνήγαγεν οὐκ ἐν κρίσει ποι
ῶν πλοῦτον αὐτοῦ μετ' ἀδικίας σου αὐτοῦ ἐν μεσῷ ἡμερῶν
ρῶν αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτόν· και ἔσῃ ἔσχατον αὐτοῦ
δαιμόφρων· θρόμος δόξης σου τὸ μεγαλεῖον· ἀρὰ σωμαλίμων
ὑσομεν μὴ ἐπὶ πλ· κε· σαφ τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ σὺν τοῦτο καὶ
ταιχωθήτωσαν· ἀφ' ἑαυτοῦ κόπου αὐτοῦ τὴν ὕλην· γρα
φέτωσαν· ὁ τὴν ἐγκαινίαν σου τιμῶν ἐλεῶ σοι κύριε· ἐ
ασαι μὲ κε· καὶ ἰασθήσομαι· σῶσόν με καὶ σωθήσομαι
ὁ τὴν καύχημά μου σύ εἶ δὲ αὐτοὶ λόγοισιν προσεμ·
τοῦ δεῖν ὁ λόγος κυρίου ἐλθάτω· ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα
κατακολουθῶν ὀπίσω σου καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπο
θησα σὺ οἶδας· τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν
χειλέων μου πρὸ προσώπου σου ἐστίν· μὴ γένῃ μοι
μοι σφαλῶ πρὸς σὲ ἐν ἡμέρᾳ ὀργισμοῦ σου ἐπ' ἐμὲ ἡμέρα ὠμῶν
ἐπικατάρασαι· οἱ διώκοντές με καὶ μὴ κατα
χυνθείην ἐγώ· πτοηθήτωσαν αὐτοὶ· καὶ μὴ πτοηθείην
ἐγὼ· ἐπάγαγε ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν πονηρὰν καὶ ἐμπλάτυσμῷ
τρίμμασον σύντριμμα αὐτοῖς· Τάδε λέγει κς· πορεύ

καὶ σὺν θι τοῦ λαοῦ σου καὶ ὁ μὲν λαὸς ἰσου· ὃν αἷς ἐὰν φορεῦ
ον ταὶ ὃν αὐταῖς μασηλφ̄ ἰοῦδα· καὶ ὃν αἷς ἐκ πο
ρεύωμ ταὶ ὃν αὐταῖς· καὶ ὃν πᾶσαι ταῖς τοῦ λαοῦ
ιηλ̄· καὶ ὃν ρφ̄ πρὸς αὐτοὺς· ἀκούσατε λόγον κῡ
μασηλφ̄ ἰοῦδα· καὶ πᾶσαι ἰουδαῖοι· καὶ πᾶσαι ιηλ̄·
οἱ φοβούμενοι ὃν ταῖς τοῦ λαοῦ τούτου· τάδε λέ
γει κ̄ς φυλάσσεσθαι ταὶς ψυχὰς ὑμῶν καὶ μὴ αἴρε
σθε μασαγματαὶ ὃν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου· καὶ μὴ
ἰκπορεύεσθαι ταῖς τοῦ λαοῦ ιηλ̄· καὶ μὴ ἐκφέρε
τε μασαγματαὶ ὃξω οἰκῶν ὑμῶν· ὃν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σ
σαββάτου· καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε· καὶ ἁγιάσατε τὴν
ἡμέραν τοῦ σαββάτου καθὼς ἐνετειλάμην τοῖς πα
τράσιν ὑμῶν καὶ οἰκ ἤκουσαν· καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ
οὖς αὐτῶν καὶ ἐσκλήρευσαν τὸν τράχηλον αὐτῶν ἵνα μὴ
τοῦσ ρασ αὐτῶν τοῦ μὴ ἀκούσαι μου· καὶ τοῦ μὴ λαβεῖ
ν παιδείαν· καὶ ἐσται ἐὰν οἰκοῦντες οἰκοδομῆτε ὑμῖν
λφ̄ κ̄ς· τοῦ μὴ φέρειν μασαγμα τοῦ διὰ τοῦ πυλῶ
νος τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου καὶ
ἁγιάζειν τὴν ἡμέραν τοῦ σαββάτου τοῦ μὴ ποιεῖ
ν ὃν αὐτῇ πᾶν ἔργον· καὶ εἰσελεύσονται διὰ τοῦ πυλῶ
νος τούτου τοῦ μασηλφ̄ καθήμε

μοι βοι θρόμου δλαδ. καὶ βοι εὐθυεμὶ κοσ βφαρμασιν. ζ
ἰ ωαωσι σαὐτοῦμ. αὐτοὶ καὶ οἱ ἀρχομ τοῦ αὐτοῦμ ἀμφοτ ἰ
οὐδλαιεμὶ οἱ καὶ τοὶ κοὐτοῦ βμ ἰ ηλμ. καὶ καὶ τοὶ κη θλί
σθαι ἡ πολισ αὐτὴ ἐφ ὃ μὲ αὐ ωμαι. καὶ ἰ ζοσὶ ν ἐκ τοῦμ
πολβοσ ν ἰ οὐδλαι. καὶ κύκλο θβμ ἰ ηλμ. καὶ ἐκ γῆσ εὐβ
μι ἀμεξὴ ν. καὶ ἐκ τῆ ασσδ ἰ μῆσ. καὶ ἐκ τοῦ ὄρουσ βκζ ηὸ
ωροσμοῦ τομ φβρομ τοῦ ὁλοκαυτοῦ ματοσ καὶ θυσίασ.
ζ θυμ ἀμ ατοσ. καὶ μαὶμ αι. καὶ λίβανομ. καὶ φβρομ
τοῦ αἰμβοὶ ν ἐξ ὁ ἰ κομ κῦ. καὶ βοὶ βαμμ ἰ εἰ σακοὺσὶ
Τ βμ ου τοῦ ἀγλαοζ εἰ ν τῶν ἡμβρ αμ τοῦμ σαββατ ων.
μὴ αἰρ ξὴ ν ἀσαφ ματοσ καὶ εἰ σορ βοβ θαι τὰ ἰσοὺλαι C
ἰ ηλμ. βμ τὴ ἡμβρ αν τοῦμ σαββατ ου καὶ αἰ αὐτ ων πρ
βμ τὰ ἰσοὺλαι σαὐτ ταισ. καὶ καταφ άγ ται ἀμφ ολω
ἱερ ουσαλὴμ. καὶ οἱ οἰκ ουεβθ ήσ ται:
ὁ λόγοσ ὁ γεν όμεν οσ πρὸσ ἱερεμί αν παρὰ κ υ λέγ ω:
Α μασθι καὶ κατα μὴ θ ήσ οὶ κομ τοῦ κβραμβοσ. κα
ἐκεῖ ἀλοίσ ητοὶ σλόγ ουσμου. καὶ λαβὲ λων εἰ σομ οἰ
κομ τοῦ κβραμβοσ. καὶ ἰ δοὺ αὐτὸσ βοσ ἰ βρ γομ βοὶ
τοῦμ λίθοσμ. καὶ δ ἰ ββλ βοβμ τὸ ἅγ ιομ ὁ αὐτὸσ βοσ ἰ εἰ
βμ τοῦ χβρ σὴ ν αὐτοῦ. καὶ τοὰλ ι μβοσ ἰ κβμ αὐτὸ ἅγ ιον
ἰ βρομ καθ οσ ὁ ἰ ρ βοβμ βμ αμ τ ἡ ον αὐτοῦ τοῦ ἰ ῆσαι.

Καὶ ζήτησατε τὸν κύριον καὶ ἐκζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διὰ παντός. ὅτι
ῥάβδος οὗτος οὐδενὶ οὐ μὴ ποιήσωσιν τοῦ μὴ εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ
μου· ἰδοὺ ἀφίσταται ὁ λαὸς τοῦ κυρίου ἀπὸ ὀπίσω αὐτῶν καὶ οὐ μὴ
χρησιμεύσωσιν τοῖς πατράσιν αὐτῶν οὐδὲ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν. καὶ ἰδοὺ ἐγὼ
ἀποστρέφω τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ ἐκκόψω τὸν
λαὸν τοῦτον ἀπὸ προσώπου μου καὶ οὐ μὴ ἐλεήσω τοῦ μὴ ἐκκόψαι
αὐτούς. Καὶ πατράσιν λαλήσω ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέφω καὶ ἐπιστρέψω
αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν καὶ τὸν οἶκον αὐτῶν καὶ ἐλεήσω αὐτούς·
καὶ οἰκοδομηθήσεται ἡ πόλις ἐπὶ τοῦ βουνοῦ αὐτῆς καὶ ὁ οἶκος
κατὰ τὸν κρίσιν αὐτοῦ καθιεῖται. καὶ ἐξελεύσεται ἐκεῖθεν αἶνος
καὶ φωνὴ παιζόντων· καὶ πληθυνῶ αὐτοὺς καὶ οὐκ ἐλαττωθήσονται·
καὶ δοξάσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ ἀτιμασθῶσιν· καὶ ἔσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν
ὡς ἔμπροσθεν καὶ ἡ συναγωγὴ αὐτῶν ἐναντίον μου καὶ ἐκδικήσω
πάντας τοὺς θλίβοντας αὐτούς. καὶ ἔσται ὁ ἡγούμενος αὐτῶν ἐξ αὐτῶν
καὶ ὁ ἄρχων αὐτῶν ἐκ μέσου αὐτῶν ἐξελεύσεται καὶ ἐγγιῶ αὐτὸν
καὶ προσελεύσεται πρός με· τίς γὰρ οὗτος ὁ ἐγγίζων τῆς καρδίας αὐτοῦ τοῦ
προσελθεῖν πρός με λέγει κύριος· καὶ ἔσεσθε μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ
ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν. καὶ ἰδοὺ ὀργὴ παρὰ κυρίου ἐξῆλθεν καὶ
θυμὸς ἐκπορευόμενος ἐπὶ κεφαλὴν ἀσεβῶν ἀντιστήσεται· οὐκ ἀποστραφήσεται
ὀργὴ θυμοῦ κυρίου ἕως ποιήσῃ καὶ ἕως στήσῃ τὸν λογισμὸν τῆς καρδίας
αὐτοῦ· ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν συνήσετε τὴν βουλὴν αὐτοῦ ἣν βεβούλευται
ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν· ὅτι οὐκ ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς πρόσταγμα
ἐπὶ τοὺς οἴκους Ἰακὼβ καὶ ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· μὴ ἐκλείπουσιν

ieperiadc:

ἑξ Ἰερεμ. καὶ ἀνθρώπους αὐτοὺς ἐν χειρὶ μαχαίρας·
γυναῖκας αὐτοῦ καὶ υἱοὺς αὐτοῦ καὶ θυγατέρας αὐτοῦ καὶ
καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ γυναῖκας αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἐκδικήσω ἐπ'
αὐτούς. καὶ οἱ ἐμβατεύσαντες αὐτοῦ τὸν βασιλέα καὶ
τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ τοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς οἰκίαις
αὐτῶν. ἐὰν δὲ ἐν ἐκείνοις λάκκος ἄφυδρος· ὅτι ἐν ἐκείνῃ
ῥήσσων λόγον ἐν ἐμοὶ λέγει κύριος καὶ ἀναγγελῶ ἐκεῖ
ἐνώπιόν· καὶ οὐκ ἔγνω ἀσεβὴς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐν
πονηρίᾳ ἐν ἁμαρτίαις αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς ἀδι-
κίας αὐτοῦ. ἐκ τοῦ τόπου αἰμάρτηλος αὐτοῦ αὐτὸς παροξύ-
νων ἐν ὀργῇ ἀλίτης. γυνὴ ἐν ἀδικίᾳ αὐτοῦ
μαρτήσουσιν καιρῷ θυμοῦ σου πάντες οἱ ἐν αὐτοῖς· τὸ
πρόσωπόν μου παροξύνω· καὶ κτήσασθαι καὶ κόπτω
πολασμόν μου· καὶ ἐν ἐκείνοις τοῖς παροξυντῆρσιν τοῦ
λαοῦ καὶ αὐτοὺς τοὺς παροξυντῆρσιν τοὺς ἱερεῖς· καὶ ἐν
ἐκβιάσει ἐκείνοις τοὺς ἀνδρίαντας τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν·
ὅτι μὴ ἐκεῖ τοὺς παροικοῦντας τοὺς λίθους χαροσήθ· καὶ
ἐμάχοντο ἐκεῖ τοὺς πατέρας λόγους οὐ βαλλόντων πρὸς
κύριον ἐν ὀργῇ αὐτοῦ· ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου οἱ λοιποὶ
Ἰούδα καὶ ἀνδρες Ἰούδα· καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰερ.
καὶ οἱ ἐκπορευόμενοι ἐν τοῖς σύλαις αὐτοῖς·

ἱερεμιας:

ἀπλ λαοῦ

Τάδε λέγει κύριος θεὸς ἰηλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐπιτηδείους αὐτῶν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῶν καὶ ἐξολεθρεύσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς συριγμὸν καὶ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς ἐρημώσεις αἰωνίους· καὶ ἔσται ἐὰν μὴ ἐπακούσωσιν τῆς φωνῆς μου λέγει κύριος ἀποστέλλων ἀποστελῶ ἐπ' αὐτοὺς τὰ θηρία τὰ ἄγρια καὶ τὰ κτήνη καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτοὺς καὶ ἔσται τὰ κῶλα αὐτῶν εἰς βρῶσιν πᾶσιν τοῖς θηρίοις καὶ πᾶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· καὶ δώσω τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ἐκείνην

ἱερεῖς:

ἐγὼ δὲ ἐν τῇ ἐμῇ ἀσθενείᾳ ἐνεδυναμώθην καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην
καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πειθοῖ σοφίας λόγοις ἀλλ' ἐν ἀποδείξει
πνεύματος καὶ δυνάμεως· ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων ἀλλ' ἐν δυνάμει
θεοῦ. σοφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου οὐδὲ τῶν
ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων, ἀλλὰ λαλοῦμεν θεοῦ σοφίαν ἐν
μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν,
ἣν οὐδεὶς ἔγνωκεν τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν
κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν καὶ οὖς
οὐκ ἤκουσεν καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ὅσα ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς
ἀγαπῶσιν αὐτόν· ἡμῖν δὲ ἀπεκάλυψεν ὁ θεὸς διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ
πνεῦμα πάντα ἐραυνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ θεοῦ. τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώπων τὰ τοῦ
ἀνθρώπου εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἐν αὐτῷ; οὕτως καὶ τὰ τοῦ θεοῦ οὐδεὶς
ἔγνωκεν εἰ μὴ τὸ πνεῦμα τοῦ θεοῦ. ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἐλάβομεν

ἱερεῖα δὲ·

ἀφανίσαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ
ἀπολοῦσαι ἐν τῇ γλώσσῃ σου. Καὶ ἀκούσῃ σου λόγον
ὑγιᾶ ἀκατάγνωστον ἵνα ὁ ἐναντίος ἐντραπῇ μὴ ἔχων
λέγειν περὶ ἡμῶν φαῦλον. Καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃ ἐπὶ
σὲ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ ἐπίστρεψον καὶ σὺ τὸ πρόσωπόν
σου ἐπ' αὐτὸν καὶ ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπον τοῦ
ἐλέους σου ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σὲ
καὶ ἐξομολογήσηται τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ καὶ
ἐπιστρέψῃ πρὸς σὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ
ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψῃ ἐπὶ τὴν
ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν ἐν ᾗ πορεύσονται ἐπ' αὐτῇ
καὶ οἰκοδομήσῃ τὴν πόλιν σου ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη
τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῇ. Καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃ
ἐπὶ σὲ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψῃ ἐπὶ
σὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ
αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψῃ ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν
ἐν ᾗ πορεύσονται ἐπ' αὐτῇ καὶ οἰκοδομήσῃ
τὴν πόλιν σου ἐφ' ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου
ἐπ' αὐτῇ. Καὶ ἐὰν ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σὲ ἡ ἁμαρτία
αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
αὐτοῦ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψῃ
ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν ἐν ᾗ πορεύσονται
ἐπ' αὐτῇ καὶ οἰκοδομήσῃ τὴν πόλιν σου ἐφ'
ἣν ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῇ. Καὶ ἐὰν
ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σὲ ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψῃ
ἐπὶ

χωρ. καὶ πασάν τοῦτο καὶ τοῦτο κοιῶτο ἐν τῷ οἴκῳ σου
πορεύσθαι ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν μαμωνᾷ οὐ
πασθήσῃ. καὶ ἐκφοβήσει σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι
σου οἷς ἐπορεύθησαν αὐτοῖς ἐν δυνάμει. ἵνα πατήσασ
μβκε καὶ ἡ πασα πόλις. ἐν ἀρᾶται σαι καὶ ἡ λευ αὐλιν.
ἐγὼ μέλλω ἐξολλοῦσθαι πασαν ἡμέραν διὰ βόλλεσθαι
μωκτῆρι ζόμβυσον ὅτι πασι κρᾶλόγοσμου γβλάσομαι.
αὐθοίαν καὶ πολβοσρέαν βοὶ καλβόσμαι. ὅτι ἐγὼ ἡ
θεὸς λόγος κῦ ἐπὶ μιδιομὲν ἐμοὶ. καὶ ἐξολλυσασθε
πᾶσαν ἡμέραν μου. καὶ ἐγὼ ποιῶ μὲν ὁμοίασον τὸν ὄνο
μαικῦ καὶ οἱ μὲν λαλήσουσι ἐπὶ βοὶ τῷ ὀνόματί μου. ζ
ἐγὼ εἰμὶ ὁ θεὸς ἡμῶν. κβόμβυσον φλαγόμβν τοῖς ὀφθαλμοῦ.
καὶ πασάρισαι πασαν τὸν θν. καὶ οὐ δεῖ ὠμαι φθόρισμὸς ἡ
ἡκουσα τὸν γόν πολλῶν σωλαῶν ζόμβυσον μκύκλοθεν.
ἐπισπασθῆτε καὶ βοηθήσατε ἐν αὐτῷ πασὶ τοῦ ἀνδρὸς
φίλοι αὐτοῦ πληρώσατε πλὴν βοήσομαι αὐτοῦ. ἐφάσαν
τηθήσεται καὶ δεῖ πόλβδαι αὐτῷ. καὶ λήμψομαι
παντὸς ἐκδίκησιν λίθου ἐξ αὐτοῦ. καὶ κῖ μβδβήσουσι καὶ
πᾶσα μάχη τῆς ἰχύος αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ὁδὸς ἔσχαν. καὶ μο
λοῦσι οἱ κεδρεῖ αὐτοῦ. ἰσχύθησαν σφόδρα οὐ θήσονται

μόνος αφ' ἑαυτοῦ μου διαιώνιος οἰκοδομὴ λιθίνου
Ταυ. κεδοκιμάζω δὲ καὶ αὐσιωτὸν μνῆμα καὶ
ασὶ λοιμὸν τῶν παρασὺ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτοῦ μου. ὅσιος
δ' αὐσὶ καλύψαι τὰ ἀποκλείσματά μου. ἀσαπὲ τοῦ κοῦ
ἀμνὸς αὐτοῦ. ὁ τιθεὶς λαὸν τυχὸν τοῦ μνῆστος ἐκλή
ρος σὸν μου κληρονομήσω μου. ὅσιος καταράσασθαι λιμὸν μου
ἐκχθλων ὑμᾶς. λιμὸν μου καὶ ὅσιος ὑμῖν ἐσκυμὸν λιμὸν μου ἡ
ασὶ ὅσιος ὑμῖν. ὅσιος καταράσασθαι ὁ ἀμὸς ὁ εὐαγγελισσὸν
μενος τοῖς σὸν μου λαόμου ἐκχθλοῖς αἴρειν. ὃ
φραυμόμενος ὅσιος ὁ ἀμὸς ἐκεῖ μος ἀσὶ ὅσιος λειπαν
κατὰ ἀριθμὸν κὶ ἐν θυμῷ καὶ ὀμφαλὸν
Ἀκούσατε τὸ σπορᾶ· τὸ σπορᾶ λαὶ ἀλαλαγμοῦ· μὸν μ
μελέας· ὁ τι οὐκ ἀποκτενῶ μὲ ὑμῖν ἡ τραμήτρος
μου· καὶ ἐξόμετόμοι λιμὸν μου τὰ φόσμου· καὶ μὴ
τραυ ἀλῶμεν ἀσαὶ ὡμίας· ἵνα τί τοῦτο ἐξῆλθον
ἐκ μὴ τέρας· τοῦ πλάσαι κόσμον καὶ τὸ μου· ὃς
διέβαλλον ὑμᾶς ἐχθροὶ καὶ λιμὸν μου:
ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς ἱερεμίαν παρὰ κύ
23 τε λέγων· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν βασιλέα ἐξ ἐκ
τὸν παῖς χωρ· ἰσὸν χελκίου· ἐξ ὁ φονίαν· ἰσὸν

μαλείον τὸν ἱερέα λέγων· ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν
τὸν κν̄· ὁ πλανήσας μαλεὴλ ὠμοὶ ἔφεστηκεν·
ἔφνιμας· εἰ ποιήσει κς κατὰ πάντα τὰ τεθλιμμένα
ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀπελεύσεται ἀφ' ἡμῶν·

Καὶ εἶπαν πρὸς αὐτὸν ἱερεμίαν· οὐτως ὀργὴ
θυμοῦ βολδικίαμ· ταβλαθὴ κς· ἱλοὺ ἐγὼ μεταστρέ
φω τὸ πλανῶν τοῦτο λαὸν τοῦτον καὶ δώσω αὐτοὺς
μὴ τὸ δῶμα αὐτοῖς πρὸς ὁμοίωμα χαλδαίου τοῦτον κε
κλικότας ἡμᾶς ἐξωθεν τοῦτο χρυσοῦ· ἢ ἀσημένιον
τὸ πλάσμα τοῦτο· καὶ πολεμήσω ἡμᾶς ἐγὼ δύ
χειρὶ ὑψηλῇ καὶ δυναστείᾳ· καὶ δύναμις ὀργὴ ἰσχυρᾷ· μετὰ
θυμοῦ καὶ ὀργῆς· καὶ παροργισμοῦ μεγάλου· ἐν
πατάξω πᾶν πρωτότοκον ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους·
λιταύτη τοῦ ἀμοῦ· καὶ τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἐν θήσω αὐτοῖς με
γάλοις καὶ ἀπὸ θανοῦνται· Καὶ μετὰ ταῦτα οὐτως C
λθ ἡ κς· λαὸς τοῦ βολδικίαμ πᾶσι λθαὶ ἰουδαῖοι καὶ
τοῦ πᾶσαι λαὸς αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν τὸν καταλιφθέν
τα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ· ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ
τοῦ λιμοῦ· καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας· ἢ σχείρας ἐχθροῦ
αὐτῶν τοῦ ζητοῦντος τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ κατα

κό τοισιν αὐτοὶ σὺν ἀσπίσι μαχέσασθαι· οὐ φίσομαι
δὲ αὐτοῖς καὶ οἰκοι κτερίσσω αὐτοῖσι· καὶ πρόσω μλλ
ὀμ τοῦτο μὲν φράσω· πάλλας ἀθήκης· ἰδοὺ ζώδδλοω κατρο
πρόσσω σου ἐμεῦ πλὴν ὁλόμτιος· καὶ πλὴν ὁ
δλὸμ τοῦ θανάτου· ὁ καθήμενος σὺν τῇ πολῆ ταύτη
αὐτὸς θανέεται δὲν λιμῷ καὶ δὲν μαχέσαι· καὶ οἱ κατ
ρευόμενος πρὸς χωρήσαι πρόσσω χαλδαίοισι τῶν
συγκεκλεικότας ἐμεῦ ζήσεται· καὶ δαίμη τυχὴ αὖ
ῆς σὺ φθλιαμ καὶ ζήσεαι δ' ὅτι δικαίρεζαι τὸ πρόσσω
σσόμενος εἶναι πλὴν σὸ λιμ ταύτην ῆς σὺ κακὸν· καὶ
οἰκῆς ἀγαθὸν· ῆς χειρας μαι λβόσσι μαι μυλῶμ ©
σαραδοθήσεται· καὶ κατακαύσῃ αὐτὴν σὺν πρὶ·
ὸ οἱ κοσμαι λβόσσι ἰοῦδαι· ἀκούσατε δ' μου κν· οἱ
κοσδλᾶδ· πάλλας ἀθήκης· περὶ μὲν τοῦ προῒ κρέμαι ς
κατειλέω ασθ· καὶ ὃ ζ δλεθρος δὲ περὶ σὺ μβουλεύ κ
χειρὸς ἀδίκου αὐτοῦ· ὁ πρόσσω μὲν ἁμαρθήσ ς,
σὺν περὶ δὲ ὀργῆς μου καὶ μεμνῆσθαι καὶ οἰκ δαίως σὺ μβ
ἰ δοὺ ζὼ πρὸς σὲ τὸμ κατοικοῦντα πλὴν κοιλάδος·
πλὴν σὲ δρεμῶν πολεμιστάς· τίς σοι ἐρεῖ ἢ τίς εἰσβλεύσεται ἐς σὸ κατοικητήριον ἡμῶν· καὶ

μάτων τοῦ. ὃν τὸν δρυμὸν αὐτῶν καὶ ὅλκαν τὸν ἀμπελῶνα
τὸν κύκλῳ αὐτῶν· τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ ἐνάτου κατὰ 22
μῆνα τοῦ ἐνιαυτοῦ τοῦ δευτέρου ἔτους Δαρείου καὶ ἐλάλησεν
ὁ θεὸς πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου τοῦ Ἀδδαὶ τοῦ προφήτου
λέγων· οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ· τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς
τοῦ ἐνάτου ἐν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ Δαρείου καὶ ἐλάλησεν
κύριος πρὸς Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Βαραχίου τοῦ Ἀδδαὶ τοῦ προφήτου
λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου ἐπίστηθι ἐπὶ τὸν ἄνδρα τὸν ἐφίππιον καὶ
αὐτὸς ἑστηκὼς ἐν τῇ μυρρίνῃ τῇ οὔσῃ ἐν τῷ βαθει καὶ ὀπίσω
αὐτοῦ ἵπποι πυρροὶ ψαροὶ καὶ λευκοί· καὶ εἶπα· τίνες οὗτοι
οἱ ἵπποι οὗτοι κύριε; καὶ εἶπεν πρός με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν
ἐν ἐμοί· ἐγώ σοι δείξω τίνες εἰσὶν οὗτοι οἱ ἵπποι οὗτοι· καὶ
ἐπορεύθην πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐφίππιον καὶ αὐτὸς ἑστηκὼς
ἐν τῇ μυρρίνῃ τῇ οὔσῃ ἐν τῷ βαθει καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι
πυρροὶ ψαροὶ καὶ λευκοί· καὶ εἶπα· τίνες οὗτοι κύριε; καὶ
εἶπεν πρός με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί· ἐγώ σοι δείξω
τίνες εἰσὶν οὗτοι· καὶ εἶπεν πρός με ὁ ἄγγελος ὁ ἑστηκὼς
ἐν τῇ μυρρίνῃ· οὗτοί εἰσιν οἱ ἀποσταλέντες ὑπὸ κυρίου
παντοκράτορος τοῦ διελθεῖν τὴν γῆν· καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ διῆλθον
τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ κάθηται καὶ ἡσυχάζει· καὶ
ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος κυρίου καὶ εἶπεν· κύριε παντοκράτωρ
ἕως πότε σὺ οὐκ ἐλεήσεις τὴν Ἰερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις
Ἰούδα, μεθ' ὧν ὠργίσθης ἐπ' αὐτὰς ταύτας ἤδη ἑβδομήκοντα
ἔτη; καὶ ἀπεκρίθη κύριος τῷ ἀγγέλῳ τῷ λαλοῦντι ἐν ἐμοὶ
λόγους καλοὺς λόγους παρακλήσεως· καὶ εἶπεν πρός με ὁ
ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί· κήρυσσε λέγων· τάδε λέγει
κύριος παντοκράτωρ· ἐζήλωκα τὴν Ἰερουσαλὴμ καὶ τὴν Σιὼν
ζῆλον μέγαν καὶ ὀργὴν μεγάλην ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη
τὰ πεποιθότα· ἐγὼ ὠργίσθην μικρὸν καὶ αὐτοὶ συνέβαλον
εἰς κακά· διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ· ἐπιστρέψω
πρὸς Ἰερουσαλὴμ ἐν οἰκτιρμοῖς καὶ ὁ οἶκός μου οἰκοδομηθήσεται
ἐν αὐτῇ λέγει κύριος παντοκράτωρ καὶ σπαρακτὸν ἐπιβλη-
θήσεται ἐπὶ Ἰερουσαλήμ· ἔτι κήρυσσε λέγων· τάδε λέγει
κύριος παντοκράτωρ· ἔτι ἐκχυθήσονται αἱ πόλεις μου ἐκ
διασποράς καὶ παρακαλέσει κύριος ἔτι τὴν Σιὼν καὶ ἐκλέξεται
ἔτι τὴν Ἰερουσαλήμ· καὶ ἐπῆρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ
εἶδον καὶ ἰδοὺ τέσσαρα κέρατα· καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον
τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί· τί ταῦτα; καὶ εἶπεν πρός με· ταῦτα
τὰ κέρατα ἃ διεσκόρπισαν τὸν Ἰούδαν καὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ
τὴν Ἰερουσαλήμ· καὶ ἔδειξέν μοι κύριος τέσσαρας τέκτονας·
καὶ εἶπα· τί οὗτοι ἔρχονται ποιῆσαι; καὶ εἶπεν λέγων·
οὗτοι τὰ κέρατα ἃ διεσκόρπισαν τὸν Ἰούδαν καθ' ἕνα ἄνδρα
καὶ οὐκ ἐπῆραν οὐδεὶς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἦλθον οὗτοι
τοῦ ἐκφοβῆσαι αὐτοὺς καὶ ἐκβαλεῖν τὰ κέρατα τῶν ἐθνῶν
τῶν ἐπαιρόντων κέρας ἐπὶ τὴν γῆν Ἰούδα τοῦ διασκορπίσαι
αὐτήν· καὶ ἐπῆρα τοὺς ὀφθαλμούς μου καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ
ἄνθρωπος ἐν χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον μέτρου· καὶ εἶπα· ποῦ σὺ
πορεύῃ; καὶ εἶπεν πρός με· μετρῆσαι τὴν Ἰερουσαλὴμ τοῦ
ἰδεῖν τί τὸ πλάτος αὐτῆς καὶ τί τὸ μῆκος αὐτῆς· καὶ ἰδοὺ
ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ ἐξεπορεύετο καὶ ἄγγελος ἕτερος
ἐξεπορεύετο εἰς συνάντησιν αὐτῷ· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτόν·
δράμε λάλησον πρὸς τὸν νεανίσκον τοῦτον λέγων· ἀκωμήτως
κατοικισθήσεται Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἀνθρώπων
καὶ τῶν κτηνῶν τῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ
λέγει κύριος τεῖχος πυρὸς κυκλόθεν καὶ εἰς δόξαν ἔσομαι
ἐν μέσῳ αὐτῆς· οὐαὶ οὐαὶ καὶ φεύγετε ἀπὸ γῆς βορρᾶ λέγει
κύριος· ὅτι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ διεσκόρπισα
ὑμᾶς λέγει κύριος· εἰς Σιὼν σῴζου ἡ κατοικοῦσα παρὰ
θυγατρὶ Βαβυλῶνος· ὅτι τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ·
μετὰ δόξαν ἀπέστειλέν με πρὸς τὰ ἔθνη τὰ προνομεύσαντα
ὑμᾶς· ὁ γὰρ ἁπτόμενος ὑμῶν ἅπτεται τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ
μου· ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς καὶ
ἔσονται προνομὴ τοῖς δούλοις αὐτῶν· καὶ γνώσεσθε ὅτι κύριος
παντοκράτωρ ἀπέσταλκέν με· εὐφραίνου καὶ ἀγαλλιῶ θύγατερ
Σιών· ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἔρχομαι καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου
λέγει κύριος· καὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ πρὸς κύριον
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν καὶ κατασκη-
νώσω ἐν μέσῳ σου· καὶ γνώσῃ ὅτι κύριος παντοκράτωρ
ἀπέσταλκέν με πρὸς σέ· καὶ κατακληρονομήσει κύριος τὸν
Ἰούδαν μερίδα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἁγίας καὶ ἐκλέξεται
ἔτι τὴν Ἰερουσαλήμ· εὐλαβείσθω πᾶσα σὰρξ ἀπὸ προσώπου
κυρίου ὅτι ἐξηγέρθη ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου αὐτοῦ· καὶ
ἔδειξέν μοι τὸν Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν ἑστηκότα ἐνώπιον
τοῦ ἀγγέλου κυρίου καὶ ὁ διάβολος εἱστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ
ἀντικεῖσθαι αὐτῷ· καὶ εἶπεν κύριος πρὸς τὸν διάβολον·

ieperiadc:

τοὺς λιμένας τοὺς ἐμπορικοὺς ἐφόδους ἀγορὰς ἐμπορίου τοὺς λιμένας
τοὺς ἐμπορικοὺς ἐφόδους ἀγορὰς ἐμπορίου. κλεισθῆναι τὸν λιμένα τῆς
κλειστῆς θαλάσσης καὶ τὸν λιμένα τοῦ ἐμπορίου. ἐπὶ τοῦ λιμένος
τοῦ ἐμπορικοῦ

ο η αὐτοῦ ἐργάται δουλεύσαι· καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ ἢ
μὴ αὐτὸν λόγῳ αὐτῷ ὡς κολλήσασθαι αὐτῷ· οἱ κοι
νωνικοὶ συνεργοὶ αὐτοῦ εἰσιν αὐτοῦ· διὰ τοῦτο μὴ
σὴ καὶ ἡ κολλήσις αὐτοῦ μὴ μὲν τῷ μὴ ἐπὶ πλέον
ὁ ἡ σὺν τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ· τοῦ πρώτου· οὐ φαί
νονται καὶ οὐσιώνται· μὴ πλὴν ὡς τοῖς εἰκῆ
μων καὶ ἀλλοτρίοις καλῶν· οἰκέτας· οἰκέ
της μὴ κρίσις ἐστὶ τοῦ μὴ· οὐδὲ κρίσις ἐστὶν ὁ μὴ τόσου
τουτέστιν τὸ μὴ γνῶμαι ὡς ἐμὲ λάβῃς κε· ἡ δοῦ οἰκέ
της ἐστὶ οἱ ὀφθαλμοί σου οὐδὲ κλοπαρδίαν σου καλῶ· ἀλλὰ
πλὴν τῶν ἐμῶν σου· καὶ εἰ τὸ αἷμα τὸ αὐτοῦ ὁμ
τοῦ ἐκχυθὲν αὐτὸ· καὶ ἐφ' ὅσα δικαίωματα· καὶ εἰ ὁ φόνος
τοῦ τοιοῦτος· διὰ τοῦτο τὰ δύο λάβῃς κε· ὡσεὶ ἐὰν κλεί
ψῃ· ἐὰν σταυρωθῇ ἐὰν πλήσῃ· ἢ οὐδὲ ἐὰν οὐ σὲ ἀποκτείνῃ
τοῦτο μὲν ἐλεύθερον τὸν αὐτὸν ὡς ἀδελφὸν· οὐδὲ μὴ
κλαύσομαι τὸν αὐτὸν οἱ ἐμοὶ κύριε· ἀδελφέ· τὰ φὴς
ὁ νοῦ τὰ φλύαρα· ὡσεὶ κἀκεῖνα τὰ σοῦλος ἡ λιμὸς
ὑπὸ θεὶς σοῦ λιμὸν καὶ κοπρίζομ· καὶ ἐφ' ὧν μὴ
σαμὲν ἐπὶ τῶν φαμένων σου· καὶ μὴ ὅσον ἐφ' ὃ τοῦ ἐραν τῆς
θαλάσσης ὁ ποσωθεὶς ἐλύσαμεν τοῦ μὴ τοῦ οἰκτρασάμενος·

ολαλησον προσωπον προσωπω σου· και ει
τινες οικακουσονται αυτης οδου εκμου τινος
οικησουσιν την φωνην μου μαλλον και
σου· τοιμαι μεις αμεν ος και οι δραται σου δμαιχμα
λωσιαυτης δελευσονται· οτι τον τραυχωνιον και αυτη
μοδιον αυτον τραμ τον μφιλουν τον μφ και τοι
κουσαν δμ τον λιμαν δμμοσαν δυουσαν· δμ ταις κοδρος
καταπαυσμ δζ δμ τω ελθειν σε ολωσασ ωσ σοδλημαν
τικτουσαν· ζωωδμ λδζκς· ιναμι γνωμομαι σγνη
ταις χωνιασιν οσιωσ ακειμ· μασιλδσιουν λαιπο
φαγεσθαι τον χειρος τον δζιασμου εκειθμ
εκαταδσω δε λαον παραδλω σον· δε ειδζ γραψον δμ τω
τομ τιν τυχιν σου ωσαυτως δμελει· απο προσωπου
αυτων ειδζ χειρατων χαλδαιων και απορι τωδ·
ζ τιν ιερεμιαν τιν τεκουσαν δε δομιν λι οικοδζθη
εκει· και εκει απο θανειται· δομελιν γλιν λιν
αυτοι δυχομ ται ταις τυχαις αυτων δικει· ομελιδ
ται αρβτοσωλι τι μεσον δι χομιασωσ σκλοσ ου
οικοδομηχρ αυτου· οτι δζ βριφ και δζ βιελιθ
δομιν λιν οικιδζ· γ ιηγ· ακουε λογον κυ· γρατος

τὸν ἀμὸν ἀδελφὸν τοῦτον ἐκκλησιαστὴν τοῦ ἀμοῦ· ὁ δὲ ὁμοῦ
αὐξηθὴς ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἀμὴν· καὶ θήσω
μοσ ἐστὶν θρόμους δαβὶδ· ἀρχομένη· ἐν τοῖς οὐδαν· ὧν οἱ
τοιμένες οἱ διασκορπιζόμενοι καὶ ἀποκλίνοντες
τοῦ πρόσωπον τῶν μελλόντων· διὰ τοῦτο πάλιν
κε ἐστὶ τοιαῦτα μεμνημένα τοῦ λαοῦ μου· ἐμοὶ δὲ δό
κουν τοῦ σπέρματος τοῦ ἀμοῦ· καὶ ἐξ ὧν σπερμάτων·
καὶ οἰκοδομηθήσεται αὐτοῖς· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν
φόνον καὶ τὰ σπέρματα ἐμοῦ ἐστὶν τὰ δόγματα ἐμοῦ
καὶ ἐγὼ ἀποδώσω καὶ τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ μου
ἀπὸ τῶν ἀσεβῶν· οὐδὲν ὧν σπερμάτων αὐτοῖς ἐκεῖ· καὶ κλη
θήσονται αὐτοῖς ἀπὸ μελῶν αὐτῶν· καὶ αὐξηθή
σονται· καὶ πληθυνθήσονται· καὶ ἀμᾶς θήσομαι
αὐτοῖς τοῦ εἶναι καὶ οἰκοδομῶ αὐτοῖς· καὶ ἐγ
φύτευσα αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν· καὶ οὐ μὴ
ἐκριζωθήσονται ἔτι ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν ἧς
ἔδωκα αὐτοῖς· εἶπεν κύριος ὁ θεός σου· καὶ ἐγένετο
λόγος κυρίου πρὸς με λέγων· καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου
λαβὲ σεαυτῷ ξύλον ἕν καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ
ἐπὶ Ἰούδαν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ τοὺς μετ' αὐτοῦ·
καὶ λαβὲ ξύλον ἕτερον καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ
τῷ Ἰωσὴφ ξύλον Ἐφραὶμ καὶ πάντα τὸν οἶκον
Ἰσραὴλ τοὺς μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐγγιεῖ τὰ ξύλα
ἕν ἐν τῇ χειρί σου· καὶ ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σὲ οἱ
υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου λέγοντες· οὐκ ἀναγγελεῖς ἡμῖν
τί ταῦτα ἐστὶν σοι· εἰπὸν πρὸς αὐτούς· τάδε
λέγει κύριος ὁ θεός· ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω τὸ ξύλον
Ἰωσὴφ ὃ ἐστὶν ἐν τῇ χειρὶ Ἐφραὶμ καὶ τῶν φυλῶν
Ἰσραὴλ τῶν μετ' αὐτοῦ καὶ δώσω ἐπ' αὐτὰ τὸ
ξύλον Ἰούδα καὶ ποιήσω αὐτὰ ξύλον ἕν καὶ ἔσται
ἐν τῇ χειρί μου· καὶ ἔσται τὰ ξύλα ἐφ' ὧν γέγραπται
ἐπ' αὐτοῖς ἐν τῇ χειρί σου ἐνώπιον αὐτῶν·
καὶ λήμψομαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν
ἐθνῶν οὗ ἐὰν ἀπέλθωσιν ἐκεῖ· καὶ συνάξω
αὐτοὺς ἐκ πάντων τῶν κύκλῳ καὶ εἰσάξω αὐτοὺς
εἰς τὴν γῆν αὐτῶν· καὶ ποιήσω αὐτοὺς ἔθνος ἕν
ἐν τῇ γῇ ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἰσραὴλ· καὶ βασιλεὺς
εἷς ἔσται πᾶσιν αὐτοῖς εἰς βασιλέα· καὶ οὐ μὴ
ὦσιν ἔτι δύο ἔθνη οὐδὲ μὴ μερισθῶσιν ἔτι εἰς
δύο βασιλείας οὐδὲ μὴ μιανθῶσιν ἔτι ἐν τοῖς
εἰδώλοις αὐτῶν ἐν πᾶσιν τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν
καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν· καὶ σώσω
αὐτοὺς ἐκ πασῶν τῶν κατοικιῶν αὐτῶν ἐν αἷς
ἥμαρτον ἐν αὐταῖς· καὶ καθαριῶ αὐτούς· καὶ
ἔσονται μοι εἰς λαόν· καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς
εἰς θεόν· καὶ δαβὶδ ὁ δοῦλός μου βασιλεὺς
ἐπ' αὐτῶν· καὶ ποιμὴν εἷς ἔσται πάντων αὐτῶν·
καὶ ἐν τοῖς κρίμασίν μου πορεύσονται καὶ τὰ
δικαιώματά μου φυλάξονται καὶ ποιήσουσιν
αὐτά· καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα
τῷ δούλῳ μου τῷ Ἰακὼβ ἐν ᾗ κατῴκησαν οἱ
πατέρες αὐτῶν ἐπ' αὐτῆς· καὶ κατοικήσουσιν
ἐπ' αὐτῆς αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ
τῶν υἱῶν αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ δαβὶδ
ὁ δοῦλός μου ἄρχων αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα·
καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην εἰρήνης·
διαθήκη αἰώνιος ἔσται μετ' αὐτῶν· καὶ θήσω
αὐτοὺς καὶ πληθυνῶ αὐτοὺς καὶ δώσω τὰ ἁγιάσματά
μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἔσται
ἡ σκηνή μου ἐν αὐτοῖς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς
θεός· καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι λαός· καὶ γνώσονται
πάντα τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ ἁγιάζων
τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῷ εἶναι τὰ ἁγιάσματά μου
ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐγένετο
λόγος κυρίου πρός με λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου
στῆθι τὸν ὀφθαλμόν σου ἐπὶ τὸν Γὼγ καὶ τὴν
γῆν αὐτοῦ καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν καὶ
ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ καὶ ἐρεῖς· τάδε λέγει
κύριος ὁ θεός· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γὼγ ἄρχοντα
Ῥως Μοσὸχ καὶ Θοβέλ· καὶ πορεύσομαι
ἐπὶ σὲ καὶ ἐπάξω σε καὶ δώσω χαλινοὺς
ἐν τοῖς χείλεσίν σου καὶ ἐξάξω σε καὶ πᾶσαν
τὴν δύναμίν σου ἵππους καὶ ἱππεῖς πεπανο
πλισμένους πάντας καὶ συναγωγὴν πολλὴν
μετὰ θυρεῶν καὶ περικεφαλαίων πάντας
μαχαίρας καὶ Περσὶς καὶ Αἰθιοπία καὶ Λιβύη
μετ' αὐτῶν πάντες μετὰ θυρεῶν καὶ περι
κεφαλαίων· καὶ Γόμορ καὶ πάντα τὰ τείχη
αὐτοῦ οἶκος Θαργαμὰ ἀπὸ μερῶν βορρᾶ καὶ
πάντα τὰ τείχη αὐτοῦ λαοὶ πολλοὶ μετ' αὐτοῦ·
ἑτοιμάσθητι καὶ ἑτοίμασον σεαυτὸν σὺ καὶ
πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἡ συνηγμένη πρὸς σὲ
καὶ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς φυλακήν· μετὰ πολλὰς
ἡμέρας ἐντελεῖται σοι· ἐπ' ἐσχάτου τῶν
ἐτῶν ἥξεις εἰς τὴν γῆν ἀποκατεστημένην
ἀπὸ ῥομφαίας συνηγμένην ἐκ λαῶν πολλῶν
ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ τὰ ἐρημωθέντα διὰ παντός·
καὶ αὐτὴ ἐκ τῶν ἐθνῶν ἐξήχθη καὶ κατοικήσουσιν
πεποιθότες πάντες· καὶ ἀναβήσῃ ὡς ἐπισυσ
σασμὸς ἐρχόμενος καὶ ἔσῃ ὡς νεφέλη συσκιάζουσα
τὴν γῆν σὺ καὶ πάντες οἱ μετὰ σοῦ καὶ πολλὰ
ἔθνη μετὰ σοῦ· τάδε λέγει κύριος ὁ θεός·
καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναβήσεται
ῥήματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου καὶ λογιῇ λογισμὸν
πονηρόν· καὶ εἴπῃς· ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπο
κεκαλυμμένην ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἐτῶν ἐπὶ
τὴν ἀποκατεστημένην ἀπὸ ῥομφαίας καὶ
συνηγμένην ἐκ λαῶν πολλῶν ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ
τὰ ἐρημωθέντα διὰ παντός· καὶ αὐτὴ ἐκ τῶν
ἐθνῶν ἐξήχθη καὶ κατοικήσουσιν πεποιθότες
πάντες· καὶ ἐπιβήσῃ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ λαοῦ μου
τοῦ Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη συσκιάζουσα τὴν γῆν
ἔσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ μετὰ σοῦ καὶ πολλὰ
ἔθνη μετὰ σοῦ· τάδε λέγει κύριος ὁ θεός·
σὺ εἶ ὁ λαλήσας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐν χειρὶ τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν
Ἰσραὴλ τῶν προφητευόντων ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις ἔτη πολλὰ τοῦ ἐπαγαγεῖν με ἐπὶ σέ·
καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐν ᾗ ἂν ἔλθῃ
Γὼγ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ λέγει κύριος ὁ θεός·
ἀναβήσεται ὁ θυμός μου ἐν τῷ προσώπῳ μου·
καὶ ἐν τῷ ζήλῳ μου ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου
ἐλάλησα· ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἔσται σεισμὸς
μέγας ἐπὶ τῆς γῆς Ἰσραὴλ· καὶ σεισθήσονται
ἀπὸ προσώπου μου οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὰ θηρία τοῦ
ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ ἑρπύζοντα
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ
προσώπου τῆς γῆς· καὶ συντριβήσονται τὰ
ὄρη καὶ πεσοῦνται αἱ πέτραι καὶ πᾶν τεῖχος
ἐπὶ τὴν γῆν πεσεῖται· καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ὄρη
μου προσκαλέσομαι ἐπ' αὐτὸν ῥομφαίαν
λέγει κύριος ὁ θεός· ῥομφαία ἀνδρὸς ἐπὶ τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσται· καὶ κρινῶ αὐτὸν ἐν
θανάτῳ καὶ ἐν αἵματι καὶ ὑετὸν πλημμυρίδα
καὶ λίθους χαλάζης πῦρ καὶ θεῖον βρέξω
ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰ πλήθη αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τὰ ἔθνη τὰ μετ' αὐτοῦ πολλά· καὶ μεγαλυνθήσομαι
καὶ ἁγιασθήσομαι καὶ γνωσθήσομαι ἐν ὀφθαλμοῖς
πολλῶν ἐθνῶν· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι
κύριος· καὶ νῦν υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον
ἐπὶ Γὼγ καὶ ἐρεῖς· τάδε λέγει κύριος ὁ θεός·
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γὼγ ἄρχοντα Ῥως Μοσὸχ καὶ
Θοβέλ· καὶ πορεύσομαι ἐπὶ σὲ καὶ ἐπάξω σε
καὶ ἀναβιβάσω σε ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς καὶ
ἄξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ· καὶ πατάξω τὸ
τόξον σου ἐκ τῆς χειρός σου τῆς ἀριστερᾶς
καὶ τὰ βέλη σου ἐκ τῆς χειρός σου τῆς δεξιᾶς
καταβαλῶ· ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ πεσῇ σὺ καὶ
πάντες οἱ μετὰ σοῦ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ·
θηρίοις ἀγρίοις καὶ πετεινοῖς παντὸς πτερωτοῦ
δέδωκά σε βρωθῆναι· ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς
πεσῇ· ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα· λέγει κύριος ὁ θεός·
καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐν τῷ Γὼγ καὶ ἐν τοῖς
κατοικοῦσιν τὰς νήσους μετὰ πεποιθήσεως·
καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος· καὶ τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιόν μου γνωστὸν ποιήσω ἐν μέσῳ
λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ οὐ μὴ βεβηλώσω τὸ
ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ἔτι· καὶ γνώσονται τὰ
ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ἅγιος ἐν Ἰσραὴλ·
ἰδοὺ ἔρχεται καὶ γενήσεται λέγει κύριος ὁ θεός·
αὕτη ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ εἶπα· καὶ οἱ κατοικοῦντες
τὰς πόλεις Ἰσραὴλ ἐξελεύσονται καὶ καύσουσιν
καὶ ἐμπυρίσουσιν τὰ ὅπλα καὶ τὰς ἀσπίδας
καὶ τοὺς θυρεοὺς καὶ τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη
καὶ τὰ ῥόπαλα καὶ τὰς ῥομφαίας καὶ ἐμπυρι
οῦσιν ἐν αὐτοῖς ἑπτὰ ἔτη· καὶ οὐ μὴ ἐνέγκωσιν
ξύλα ἐκ τοῦ πεδίου οὐδὲ μὴ ἐκκόψωσιν ἐκ τῶν
δρυμῶν· ὅτι τὰ ὅπλα ἐμπυριοῦσιν καὶ διαρπάσουσιν
τοὺς διαρπάσαντας αὐτοὺς καὶ προνομεύσουσιν
τοὺς προνομεύσαντας αὐτούς· λέγει κύριος ὁ θεός·
καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δώσω τῷ Γὼγ
τόπον ὀνομαστὸν μνημεῖον ἐν Ἰσραὴλ τὸ πέλαγος
τῶν διαβαινόντων κατέναντι τῆς θαλάσσης
καὶ ἀποφράξει τὰ χείλη τοῦ πελάγους· καὶ
θάψουσιν ἐκεῖ τὸν Γὼγ καὶ πᾶν τὸ πλῆθος
αὐτοῦ καὶ καλέσουσιν τὸ ὄνομα αὐτοῦ πέλαγος
τοῦ Γὼγ καὶ πλῆθος αὐτοῦ· καὶ ἐκκαθαριοῦσιν
τὴν γῆν ἑπτὰ μῆνας· καὶ θάψουσιν πᾶς ὁ λαὸς
τῆς γῆς καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς δόξαν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἐν ᾗ ἂν δοξασθῶ λέγει κύριος ὁ θεός·
καὶ ἀφορίσουσιν ἄνδρας διαπαντὸς ἐκκαθαρίζοντας
τὴν γῆν καὶ θάψουσιν τοὺς ὑπολειφθέντας
ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς τοῦ καθαρίσαι αὐτήν·
μετὰ τὸ τέλος τῶν ἑπτὰ μηνῶν διαπαντὸς
ἐκζητήσουσιν· καὶ περιελεύσονται οἱ περιερχόμενοι
τὴν γῆν καὶ ἰδόντες ὀστοῦν ἀνθρώπου οἰκοδομήσουσιν
ἐπ' αὐτὸ σημεῖον ἕως ἂν θάψωσιν αὐτὸ οἱ
θάπτοντες εἰς τὸν τόπον τοῦ πελάγους τοῦ Γὼγ·
καὶ γὰρ ὄνομα πόλεως Ἀμωνά· καὶ καθαριοῦσιν
τὴν γῆν· καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με
λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου τάδε λέγει κύριος ὁ θεός·
εἰπὸν παντὶ πετεινῷ παντὸς πτερωτοῦ καὶ
παντὶ θηρίῳ ἀγρίῳ· συνάχθητε καὶ ἔλθετε
συναθροίσθητε ἐκ κύκλῳ ἐπὶ τὴν θυσίαν μου
ἣν ἐγὼ θύω ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη
Ἰσραὴλ καὶ φάγεσθε κρέα καὶ πίεσθε αἷμα·
σάρκας δυνατῶν φάγεσθε καὶ αἷμα ἀρχόντων
τῆς γῆς κριῶν καὶ ἀρνῶν καὶ τράγων καὶ
μόσχων πάντων πιόνων ἐκ Βασὰν· καὶ φάγεσθε
στέαρ εἰς κόρον καὶ πίεσθε αἷμα εἰς μέθην
ἐκ τῆς θυσίας μου ἧς ἐγὼ θύω ὑμῖν· καὶ
χορτασθήσεσθε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἀπὸ
ἵππου καὶ ἀναβάτου καὶ ἀπὸ δυνατοῦ καὶ
παντὸς ἀνδρὸς πολεμιστοῦ λέγει κύριος ὁ θεός·
καὶ θήσω τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ
ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τὴν κρίσιν μου ἣν
ἐποίησα καὶ τὴν χεῖρά μου ἣν ἐπήγαγον ἐπ'
αὐτούς· καὶ γνώσονται οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἐγώ
εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ἐκείνης καὶ ἐπέκεινα· καὶ γνώσονται πάντα
τὰ ἔθνη ὅτι ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῶν ᾐχμαλωτεύθησαν
οἶκος Ἰσραὴλ διὰ τὸ ἀθετῆσαι αὐτοὺς ἐν ἐμοί·
καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν
καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν
αὐτῶν καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ πάντες·
κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν καὶ κατὰ τὰς
ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς καὶ ἀπέστρεψα
τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν· διὰ τοῦτο τάδε
λέγει κύριος ὁ θεός· νῦν ἀποστρέψω τὴν
αἰχμαλωσίαν Ἰακὼβ καὶ ἐλεήσω πάντα τὸν
οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ζηλώσω τὸ ὄνομά μου τὸ
ἅγιον· καὶ λήμψονται τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν
καὶ πᾶσαν τὴν ἀδικίαν αὐτῶν ἐν τῷ κατοικεῖν
αὐτοὺς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν πεποιθότας καὶ
οὐκ ἔστιν ὁ ἐκφοβῶν· ἐν τῷ ἐπιστρέψαι με
αὐτοὺς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συναγαγεῖν αὐτοὺς
ἐκ τῶν χωρῶν τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἁγιασθήσομαι
ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον πολλῶν ἐθνῶν· καὶ γνώσονται
ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ἐν τῷ ἀποικίσαι
με αὐτοὺς εἰς τὰ ἔθνη καὶ συναγαγεῖν με
αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν αὐτῶν καὶ οὐκ ἀφήσω
ἐκεῖ ἐξ αὐτῶν οὐδένα ἔτι· καὶ οὐ μὴ ἀποστρέψω
τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν ἔτι· ὅτι ἐξέχεα
τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ λέγει
κύριος ὁ θεός· καὶ ἐγένετο ἐν ἔτει εἰκοστῷ
ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς
ἐν τῷ ἔτει τῷ πεντεκαιδεκάτῳ μετὰ τὸ πατάξαι
τὴν πόλιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐγένετο ἐπ'
ἐμὲ χεὶρ κυρίου καὶ ἤγαγέν με ἐκεῖ· ἐν ὁράσει
θεοῦ ἤγαγέν με εἰς γῆν Ἰσραὴλ καὶ ἀπέθετο
με ἐπὶ ὄρος ὑψηλὸν σφόδρα ἐπ' αὐτοῦ ὡς
οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι τοῦ νότου· καὶ
εἰσήγαγέν με ἐκεῖ καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὡς ὅρασις
χαλκοῦ καὶ σχοινίον βύσσινον ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ καὶ κάλαμος τοῦ μετρεῖν ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐστὼς ἐπὶ τῆς πύλης· καὶ
εἶπεν πρός με ὁ ἀνήρ· υἱὲ ἀνθρώπου ἴδε τοῖς
ὀφθαλμοῖς σου καὶ τοῖς ὠσίν σου ἄκουε καὶ
πρόσεχε τῇ καρδίᾳ σου πάντα ἃ ἐγὼ δείκνυμί
σοι ὅτι ἕνεκεν τοῦ δεῖξαί σοι ἀνήχθης ὧδε·
ἀνάγγειλον πάντα ὅσα σὺ βλέπεις τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ ὁρῶν ὁρᾷς· καὶ ἰδοὺ τεῖχος ἔξωθεν
κύκλῳ τοῦ οἴκου καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς
κάλαμος τοῦ μετρεῖν ἓξ πήχεις ἐν πήχει καὶ
παλαιστῇ· καὶ ἐμέτρησεν τὸ πλάτος τοῦ τείχους
ἓν κάλαμον καὶ τὸ ὕψος κάλαμον ἕν· καὶ
εἰσῆλθεν εἰς τὸν πυλῶνα τὸν βλέποντα κατὰ
πρόσωπον ἀνατολῶν καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὰ πρόπυλα
αὐτοῦ καὶ ἐμέτρησεν τὸν πυλῶνα κάλαμον
ἕν πλάτος τοῦ πυλῶνος ἕν καὶ τὸ πλάτος
τοῦ πυλῶνος ἕν ἀπὸ τοῦ προπύλου τοῦ ἐσωτέρου
κάλαμον ἕν· καὶ ἐμέτρησεν τὸ πρόπυλον τοῦ
πυλῶνος τὸ ἐσώτερον κάλαμον ἕν· καὶ ἐμέτρησεν
τὸ πρόπυλον τοῦ πυλῶνος κάλαμον ἕν· καὶ
ἐμέτρησεν τὸ πρόπυλον τοῦ πυλῶνος τὸ ἐσώτερον
κάλαμον ἕν· καὶ ἐμέτρησεν τὸ πρόπυλον τοῦ
πυλῶνος κάλαμον ἕν· καὶ ἐμέτρησεν τὸ πρόπυλον
τοῦ πυλῶνος τὸ ἐσώτερον κάλαμον ἕν· καὶ
ἐμέτρησεν τὸ πρόπυλον τοῦ πυλῶνος κάλαμον
ἕν· καὶ ἐμέτρησεν τὸ πρόπυλον τοῦ πυλῶνος
τὸ ἐσώτερον κάλαμον ἕν· καὶ ἐμέτρησεν τὸ
πρόπυλον τοῦ πυλῶνος κάλαμον ἕν· καὶ ἐμέτρησεν
τὸ πρόπυλον τοῦ πυλῶνος τὸ ἐσώτερον κάλαμον
ἕν· καὶ ἐμέτρησεν τὸ πρόπυλον τοῦ πυλῶνος

ὁμοιωμαι αὐτοῦ ὁ καλῶν αὐτὸν κε· ιαα βδλκ· ὅτι τοῖς προ
φήταις σου βριεμιου λιξ καρδίαν μου ὅτι ὅτοι· διαρρήξω
πασαν πύλην αὐτῶν· ὡς μή θλιβῆναι ἐν λιμῷ, συντριμμὸς
μος· καὶ ἐὰν σφάγιον συνέχον μου ἐστὶν οἱ μου αὐτὸς
προσώπου κυ· καὶ αὐτὸς προσώπου ὅτι προσώπου ἐξ
λιος αὐτοῦ· ὁ τι αὐτὸς προσώπου τοῦτο μου ἐσονται μοι
λιγλιὸ ἐξ λιρ αμαι μομαι τὸν βριμου· καὶ ἐξ ὅτι ὁδρό
μος αὐτῶν κ προμιρὸς· καὶ λιξ ἐχιος αὐτῶν κ οἰχοῦντος·
ὁ τι ἱερὸς καὶ προφήτης ὅτι μολύνθησαν· καὶ ὅτι τῷ
οἴκῳ μου εὗρον πονηρίας αὐτῶν· Δι αὐτοῦτο γὼ
θωλιος λὸς αὐτῶν αὐτοῖς ἐφ ὁδὸν λίσθησαν· ὅτι γνόφος
ὑποσκοτασμὸς καὶ ὠσθοῦνται ὅτι αὐτῇ· διό
τι ἐνδέξομαι ἐν αὐτοῖς κακὰ ὅτι ὅτι ἐπισκέψασθαι
αὐτῶν φησὶν κε· καὶ ὅτι τοῖς προφήταις σαμαρίας
εἶδον ἀμομελήματα· ἐπροφήτευσαν διὰ τῆς βααλ·
ὅστε τὸν ὁμόμαστί μου καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου·
τὸν ισραηλ· καὶ ὅτι τοῖς προφήταις ἱερουσαλὴμ· ἐπορι
καὶ φερικτὰ μοιχωμένους καὶ πορευομένους· ὅτι
ἐνδυναμοῦσι καὶ οὐκ ἐπιστρέφουσιν ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ
μιμῶν τοῦ μὴ ἐπιστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ

προσαυτους· καὶ αὐτοὶ προφῆται μου· καὶ ἐὰν ἀκουσωσιν
τῆς συστάσεώς μου καὶ ἀκουσάτωσαν τοὺς λόγους μου· καὶ ἐὰν
λαός μου ἀπαναστήσεται ἀπὸ τῶν πονηρῶν ὁδῶν αὐτῶν
διὰ τὰ πονηρὰ αὐτῶν· θν̄ ὀργὴ ὀργίζομαι ἐγὼ εἰμὶ λέγει κς̄· καὶ
οὐχὶ θς̄ προσθήσω κρυβῆναι αὐτούς ἐν κρυφαίοις καὶ ἐγὼ οἶδα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν· καὶ ἰδοὺ οὐχὶ τὸ ὄνομά μου καὶ τὸ
ὄνομα ἐγὼ τὸ ἱερὸν λέγει κς̄· ἀκούσατε ἀλαλοῦσιν οἱ
προφῆται καὶ αὐτοὶ προφῆται δοῦλοί εἰσιν ἐμοὶ τοῦ ὀνόματός μου
ἡδυνάλογόμενοι· ἐνυπνιάσεις ἐνυπνιάσθην ἐνύπνιον· ἕως
πότε τοῦτο ἐν καρδίᾳ τῶν προφητῶν· τῶν προ-
φητευόντων ἡδυνάλογόμενοι· καὶ ἐν τῷ προφητεύειν
αὐτοὺς τὴν πλάνην τῆς καρδίας αὐτῶν τοῦ λο-
γίζεσθαι ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν· ἃ διηγοῦντο ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ· καθὼς ἐπελάθοντο τοῦ ὀνόματός μου τοῖς
πατράσιν αὐτῶν τοῦ ὀνόματος μου ἐν τῇ βααλ·
Ὁ προφήτης ὁ ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιον διηγήσεται·
τὸ ἐνύπνιον καὶ αὐτοῦ· καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτόν
διηγήσεται τὸν λόγον μου ἐν ἀληθείᾳ· τί τὸ ἄχυρον πρὸς σῖτον οὕτως οἱ λόγοι μου λέγει κς̄·

οὐχὶ οἱ λόγ
ὡς σφῦρα
προσαυτ
λόγους μ
ἐγὼ προσ
σου· καὶ μ
προσαυτ
πονηρῶν
πλανῶσιν
τὸν λαόν μ
πλανῶσιν
οἰκοδομῆς λ
λησουσιν π
ὅσ οὗτος ἐ
κῦ· καὶ ἐὰν
μεσον λέγ
λαὸς οὗτος
ἀπ' ἐμοῦ ἐκεῖ
τὸν ἕκαστον
τὸν ἀδελφόν
σθε· καὶ λ

ὡ ασασὶκαὶ τὰ σωρο ἶμα· καὶ ὁ καλαυθοσ ὁ ἕτερος
σὶκῶν τοσ μηρῶν μ ὀφθαλμῶν· οὐ μὴ ρο θλίβεται αὐτὸ πο
μηρὶ ασ αὐτῶν· Κ αὶ ἐὶ τοσ μ κὶ σωρο σμβ· τὶ ὅτι ὁ
ρασ ἱερβμὶ ασ· καὶ ἰδ ὼ σ· σὶκα τασὶκα· τὰ χρηστὰ
χρηστα λία μ· καὶ τὰ σὼ μ ὴρὰ σὼ μ ηρὰ λία μ· ἀὸυ
μὴ ρο θλίβεται αὐτὸ τοσ μ ηρὶ ασ αὐτῶν· καὶ ἐγὼ μὶ
λόγοσ κῦ σωρο σμβλ ζ ῶ μ· τὰ δ βλ ζῆ κς· ὁ τὶ
ἰηλ· ὡ ασασὶκα τὰ χρηστὰ ταῦτα οὕτω σ ἐσο ιηῶ σο
μαι τοὶσ αὐτοὶσ κὶ σθὴ τασ ἰ οὐδ λα οὶσ ὁ ξ ασθῆ ναὶ
κ ὲκ τοὐτ ὸ τοσ τοὐτ ου ἰ σηλὼ χαλδ λαί ω μ ἰσ ὰ γαθὰ
ζ ὰ ηρὶ ὼ τοὶσ ὁ φθαλμ οὶσ μ ου ἐ σὰ υτοὶσ ἰ σ ὰ γαθὰ·
καὶ ἀ σω κατασ τὶ σω αὐτοὶσ ἰ σ ηλὼ γλὼ ταύτ λω· καὶ
ἀμ οὶ κοδ λω μ ελ ίσω αὐτοὶσ καὶ οἰ κ ελ ὶ κ αυθ βλ ῶ καὶ κὰ
ταφ υτ ευ ίσω αὐτοὶσ καὶ οἰ κ ελ ὶ ἐ κτ ῆ λ ῶ καὶ δ λ οὶ σω
αὐτοὶσ ἐ αρδ λ ὰμ τοὺ ἰ δ λ θ ῆ ναὶ αὐτοὶσ ἰ σ ὀθ μ ὸ· ὅ τὶ ἐ
γὼ ἰ δ ὼ μὶ κς· καὶ ὅσ μ τὰ μ οὶ ἰ σ λ ασὶ ν καὶ ἰ δ ὼ σὶ
αὐτοὶσ ἰ σ ἀλ ῆ· ὅ τὶ ὅσ ι ασ ρ αφ λ ὼσ μ τὰ ὅσ θ μὸ ὸ ξ ὸ λ η
ἐ αρδ λ ασ αὐτῶν· καὶ ὡ ασασὶκα τασ ω μ ηρ ὰ ὐ ὐ γ ρω
θ λ ίβεται αὐτὸ τοσ μ ηρὶ ασ αὐτῶν· τὰ δ βλ ζῆ κς· οὕτω
τω ρ ασ λ ὸ ἰ σω τὸμ ὁ δ θ κ ὶ ἀμ ἐ ασ οὶ λ βὰ ἰ οὐ δ λ ου· καὶ

ἱερεῦ δέ·

τοῖς μὲν ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἑρμῆ
ἀναθήματα. ἐπὶ δὲ τοῖς ἀπὸ τῆς μητρὸς ἡρακλῆς
ἐπιγράμματα ἐν τοῖς ἀναθήμασιν ἐστὶν ἃ μὲν
ἐπὶ τῶν θυρῶν ἐν δεξιᾷ τοῦ εἰσιόντος ἐστὶν
ἐπὶ τῆς ἑστίας ἐν τῷ προνάῳ ἃ δὲ ἐπὶ τῶν
ἀγαλμάτων ἐν τῷ ὀπισθοδόμῳ ἃ δὲ ἐπὶ τῶν
ἀναθημάτων ἐν τῷ ἀδύτῳ ἃ δὲ ἐπὶ τῶν
ἀναθημάτων ἐν τῷ προνάῳ ἃ δὲ ἐπὶ τῶν
ἀναθημάτων ἐν τῷ ἀριστερᾷ τοῦ εἰσιόντος
ἐπὶ τῆς ἑστίας ἐν τῷ προνάῳ ἃ δὲ ἐπὶ τῶν
ἀναθημ

τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν. λέγομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τῶν κατὰ
πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τὰς ὑπὲρ μερὶς· καὶ ὑπὲρ τῶν ὑπὲρ
μερῶν τῶν ὄντων τῶν ἀδελφεάτων ἡμῶν· καὶ καὶ ἑαυτοὺς κόπ
τειν ὄντων τῶν γλυκὺ λιὸ ὁδὸν καὶ ἡμῶν· καὶ τοῖς ὑπὲρ τρά
ἡμῶν· Ἀ τῶν αἱ ὑμῶν καὶ ὅσοι αἱ ὑμῶν μὴ ὑπὲρ δόξ
ἀπὸ τοῖς ὑπὲρ θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλοῦ ἡ αὐτοῖς
ζ τοῦ προσκυνῶν αὐτοῖς· ὅτι ὑπὲρ μὴ ὑπὲρ ὁρίζ Τε
μὸν τοῖς ὄργανα τῶν χειρῶν ἡμῶν· τοῦ κακῶσαι
ἡμᾶς καὶ οἰκ κοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· διὰ τοῦτο τὰ δελφάκις·
ὧν δὲ οἰκ ὧν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῖς λόγοις μου· ἰδοὺ ἐγὼ
ἀπὸ ἄλλο καὶ λήμψομαι τῶν ὑπὲρ τελῶν τοῦ μορφῶ·
Καὶ δέ ὑπὲρ αὐτοῖς ὧν τῶν γῶν τούτων· καὶ ὧν τοῖς κλ
πὶ εἰ ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ὧν ὑπὲρ τὰ ὑπὲρ θμη τοῦ
κύκλῳ αὐτῶν· καὶ δέ ὀργὴ μὸ ὑπὲρ αὐτοῖς· καὶ δόξ ὑπὲρ
αὐτοῖς ἐφ' ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐφ' ὑπερηφανίαις καὶ ἐφ' ὑπὲρ μι δὸ
μὸν αἱ ὑμῶν· καὶ ἀπὸ λῶ ἀπ' αὐτῶν φόνων ὑπὲρ χαρᾶς·
καὶ φόνων ὑφροσύνῳ· φόνων μεθ' ἱ ου καὶ φόν
μῶν μέθης· ὑπὲρ μέρους καὶ φῶς λυχνίου· καὶ ἐ
καὶ πᾶσαι ὑπὲρ ἐφ' ἁμαρτίαις ἡμῶν· καὶ δουλδοῦσιν ἡ
θμὸ τοῖς ὑθμὸν καὶ ὑπὲρ μὴ κοῦ τοῖς.

ἱερεῖς·

Κᾶὶ ἄλλ᾽ ἔστι πολλὰ τοιαῦτα ἐν τῇ τέχνῃ, ἃ οὐκ ἄξιον ἐπὶ πλέον διηγεῖσθαι· ἀλλὰ τὸν ἰατρὸν ἀναγκαῖον ἐν τῇ ψυχῇ ἔχειν τὸν τρόπον τοῦτον, ὃν ἐγὼ διῆλθον ἐν τοῖς ἔμπροσθεν λόγοις. ἐν μὲν γὰρ τῇ τέχνῃ τῇ ἰατρικῇ τὸ μέγιστον ἐστὶν ἐπιστήμη τῶν ἐν τῷ σώματι γιγνομένων, καὶ τοῦ ὑγιαίνειν καὶ τοῦ ἀποθνῄσκειν· ἐν δὲ τῇ ἐπιστήμῃ τῇ ἡμετέρᾳ τὸ μέγιστον ἐστὶν ἐπιστήμη τῶν ἐν τῇ ψυχῇ γιγνομένων, καὶ τοῦ ἀληθῆ λέγειν καὶ τοῦ ἀληθῆ ἀκού

ζωντος λογος θεου και ενεργης και τομωτερος υπερ πασαν μαχαιραν δικοστομον και
φαρυγγων εχαων μεσοι λεως δι γυπτον· ος ην επι τω
ποταμω ευφρατη· ενηχαρχαμεις ον επατάξε
ναβουχοδονοσορ μεσοι λευς βαβυλωνος· εν τω
ετι τω τε τερ τω τον ιωακειμ· ιον ιωσιον βασι
λεως ιουδα·

Μαλακιεβ ο πολαυ και αασιλαν προσαγαγε φασ
λθμον· δοι ον ζαντε τον ιωσιαν· δοι μλητε οι ιπ
πφ σ κατα σλητε δη τα σαβρι κβ φαμαι α σιμεων·
προλαλβε τα δορατα και δη δυσβαι τον σβ σορα
και ημων δ ο τι αυτοι ποιουσιν και αυτων χωρουσιμ·
φασι ποιουν· δ ο τι οι ιχυροι αυτων μλουσι·
φυλη δ φυγομ και ο ικαμαρτιαν σαβρι χομενοι κυ
κλοθεν λαγγκι· μη φυγατω ο κουφος· και μη
αμαυν 3 δθω ει χυρος· δοι μορραμ τα σαφατον
ευφρατην ιοθθμ η δη μ και σαβαθ καση· τ ο ου
τω σ ω σαν ταμιον αμαλλησθαι και ω σι σαν ταμοι
κμαι μοι η ιδλωρ· και ει σαν αμαλλησωμαι και
καλυτω τ η ν γην· ζ αυτω λω μεατο· κοιτωσαν θμαυτη·

Θ ταῖς ὑλαῖς τοῦ ἰησαυ καὶ ταῖς ἀσκάλωσι αὐτῶν· ἐξ ὑλαθαιβὼ μεχὶν καὶ θιὼ σαμ· καὶ λι
μὼν καρθαλισμὸν ὁ πολὺς· καὶ λύδοι αἱμάτι
μὶν βιτζὶν τὸ ζομ καὶ μὶμβραὶ βκεὶμ τῶ·
κω· θω· λιμεσὼμ· λιμβραὶ βκδὶ κλὸβω σ τοῦ ἐκδὶ λὶ
σαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ καὶ καταφάγεται λιμάχαιρα
καὶ ἐμπλησθήσεται· καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ αἵ
ματος αὐτῶν ὡς θυσία τῷ κω σαβαωθ· ἀπὸ
γὼν μορβραὶ βοὶ πω ταμὼ ὄφρα ἡ· λ μαὶ λὶ θι
γαλαὰδ· καὶ λαὶ μβρὶ τίμων τοῦ ἀρμω θυγατερ
αἰγυπτου ἀναβὶ καὶ μὸν βοὰλὶ θωμ ασὶ αμιαταὶ ου ὡφὶ
λι ω οὐκ ἀπὶ μοι· λὶ κο νοσὶ βθμ πτλὼ φ ω μὼ σου·
καὶ πὸ σ λεραμμὶ σου βοὰλ ἀθὶ κλὶ· ὁ πὶ μεχὶ πτὼ·
πρὸς μεχὶ πτὼν· λιοθβμ ηθμ βοὶ τοαὐτὸ βοσθοομ αμ
φότεροι· ⁘ ⁘ ⁘

μασομόϊτηκαπεδφαγομμαχαιραπτὼνσμιλακάσου·
δὸϊτηδφωβομὸαυσιοὶμοχοσὸεκλεκτοασου·οἰκέ
μιμβομ·ὸϊτηκῖπαρελισβμαὐτὸμ·καὶτὸπλῆθος
συνηθβόμκαβμ·καὶἑκαστοσπροασομπλη
σὸμαὐτοῦἐλάλοιω·ἀμαπὸμβμκαὶἀμαπρθὼ
μβμπροσλαὸμἰμὸμ·καὶεἰσὶνπαπρόλαιμῖ
ἀπὸπροσώπουμαχαιρασβλλιωικιῶ·καμδα
πτὸὸμοιωσφαραῶμβχαῶιασιλδοσαἰγυπτ
σαῶμ·δσιι·βμωλ·ζῶῶζῶλζῆκῖ·ὸϊτῶσαιτὰ
μιριομβμτοῖσὸρσιμιαὶῶσὸιαρμιλοσβμτῖ
θαλασσηῖζῆ·σκευηαὐσοικρσμοῦπρὸικσομαὐτῆ
καπὸικοισθιγαπβρ.αἰγυπτουὸϊτημβμφισῆσαὶ
φαμισμὸμδσαι·καὶκλιηθῆσβαιουαι·παραπτὸ
μὴὐπαρχῆμκαπὸικοῖπασβμαὐτῆ·λαμαλισκε
καλλῶπασιμβμαἰγυπσ·ἀπὸσπασαἀπὸιιερ
εὼὴλθβμἐπαὐτιὼ·καιὸἱμισθῶπὸιαὐτιὸβμαὐτῆ·
ὸσμὸχοισιτβυπὸὶδὸϊτηκαὶαὐτὸὶἀπὸβρἀφησαμ
καὶἐβφμὸμὸμοθαμαλὸμ·ὸἰκβῆσαμὸϊτηἡμβρασὰ
πολίασιλὴθβμἐπαὐτοὶσκαὶκαιρὸσεκδικῆῶσσ
αὐτῶμ·φοβμὴαὐτιὸὸϊφῶσπρὸζὸμτσσ·ὸϊτιβμαμ

μοι τοῦ ῥάσσεσθαι· ὁμολόγησόν μοι τὰς ἀνομίας σου· ὅτι
κατὰ πλῆθος τῆς ὁδοῦ σου καὶ κατὰ πλῆθος τῶν ἁμαρτιῶν σου
ἐκακώθης· ὅτι ἐμίανας τὴν καρδίαν σου· ὅτι πολλὴ θεοῦ φύσις ἐν
σοὶ ἐγένετο· καὶ οὐκ ἐμαίνου τοῖς ἀριθμοῖς· κατηλιγώθη
θυγατήρ αἰγύπτου τοῦ παραδοθῆναι χειρὶ τοῦ λαοῦ ἀπὸ
βορρᾶ· ἱλοῦ ζῶ ἐκδικῶ τὰ ἁμαρτήματά μου τὰ ἱερὰ αὐτῆς
ὡσὶ φαραὼ καὶ ὡσὶ τοῖς πεποιθόσι θῶ τοὺς ὡσὶ αὐτῶ· οὐ
δυνήσῃ φοβηθῆναι μου ἀκοῇ· μηδὲ πεποιθήσῃ ἡλ·
ἱλοῦ ζῶ σοὶ ζωὴ ἀφ᾽ ἡμέρας θεμελίου καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ
τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν· καὶ ἁμαρτήσῃ ἀκοῇ·
καὶ ἡσυχάσῃ καὶ ὑπομονῇ· καὶ οὐκ ἔσται ὁ παρεμβολὴ
αὐτῶν· καὶ σωθήσου τοῦ σωτηρίου ἀκοῇ· λέγει κς·
ὅτι ἐκδικῶ ὅτι σὺ φεύγων· ὅτι πεποιθὼς ἐπὶ ἀφόβῳ π
τὶ ἔθηκά σοι σὺ δὲ ἔζησας ἐκεῖ· σὺ δὲ οὐκ ἐπεποίθεις ἐν
κλίσει μου· καὶ τοῦ λοιποῦ ἐφ᾽ ἑσπέρας· καὶ αὐτὸς οὐχ
καθαρὸς ἔσῃ·

ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν κς ἐπὶ ἀλλοφύλους·

Μαγδάλαν ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἀκουσάτω τοῖς ἐν
τῷ καὶ μὴ κρύπτεσθε· εἴπατε ἐν ἀζώτῳ κύριος ἀλλο-
φύλων· κατηλιγώθη μηλί· ἰδοὺ ἀναβαίνει ὕδωρ· ἐν τῷ φθορᾷ

παρεδόθη. καὶ οὐδὲ ὁ πάμβιος ἐαυτῶν ἔθνος
ἀπὸ τοῦ ῥεῦσαι αὐτὸ διὰ τῶν ἰδίων αὐτῶν ἐφαπλοῦται.
καὶ οἰκήσει ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ αἰῶνος καὶ ἕως
μου· ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ
ἐκείνῳ λέγουσιν οἱ υἱοὶ Ἰηλ· αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα
λαὸς τὸ αὐτὸ καὶ δίκην τοῦ καὶ κλῆρον τοῦ· καὶ ῥάβδον
συντρίψω τὸ τόξον αὐτῶν ἐν τῷ οὐρανῷ· ἕως ἂν ὦσιν
ῥοαὶ τῶν ὑδάτων ἐπὶ τὴν γῆν· οὐ γὰρ τὸ πρόσωπον
αὐτῶν λοιμός· σου σήν· καὶ λέγουσιν καὶ καταφεύξονται
τὰ πρόβατα κύκλῳ διαθήκη γὰρ αἰῶνος ἔσται ἐκδεδιηθή
σεται· πρόκειται αὐτὸς λαὸς ἐν ἐμοὶ θήσω λαός μου·
οἱ ὧν μὲν ἐαυτῶν ἐξῶσαν αὐτούς· ἐὰν τὰ ὄρη
ὡς πλάγκος αὐτῶν ἐξόρους ἐὰν ἐσωθῶσιν ἔχοντο
ἐὰν λάθωσιν οἱ ἐν τῷ αὐτῶν πανήγυρι οἱ ἐν τῷ σκότει τοῦ
αὐτοὺς ἐκστήσαι ἐξ αὐτῶν· οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν
εἰ ἄρα οἱ ἐμὶ ἀπῶσιν αὐτοὺς ἀπὸ θῶν λίμαρ τοῦ
κῶ· μοὶ δὲ ἐκστήσωσιν· τῶν σωμάτων τὸ ἱππάριον
αὐτῶν· Ἀ πολλοὶ προσθήκη ἐκ μέσου ἐκκλησίου
μοσ καὶ αὐτὸν γῆς χαλδαίων· καὶ ὀξὺ θάνατος καὶ ἡ
μέρα ἀδικίας τοῦ σκότους τοῦ κατὰ πρόσωπον ἡμέρα

κόμτων· ὁτιδοὺζὼ βοὶιεαιεωλῶμαιεπιωαγωγὰν
ὀθμωῶμεκγησιωρρὰω· καὶπαραπεζόμταιαὐτῆι· ε
κεῖθεμαλῶσαιαὐτοὺλιεμαχητῦνεπιωβοῦοἰκῶν
αρθὴκεμή· καὶβαὶήχαλδαῖοιἐφαπρομομῶπαρ
τῶοἰπαρομομβύομτῶαὐτῶὀθμωλησθήσομται·
ὁτιήνὐφραίνεσθαι· καὶκαυχᾶσθαιδιαρπαζόμτῶ
πλῶκληρομομεμοῦ· διὸτιδοκιρτατεῦσαιοἰ
δαίθμιεπταῖῆι· καὶδκραπίζεσθαιῶασαίροι· ἡχωὴ
ἡμέρ· ἡμῶμαφόδραὶδμβραύσηιδτιδκοῦσαιἡμᾶς
μέρ· φοβᾶται· δοχατπόθμῶμβρὴμοσαιαπὸοργῆθῦ·
οἰκαπτοικησδιόσεταιαὐτῆιφόβαφαμιεμὲμπασαι·
καὶπαπὸδλοδλόμπεφαιεωλῶμοσκυθρωπά
σῆκαὶσπερεῖδοὶπασανπλῶπλησμὸναὐτπσ·
Παραπεζάσθαιδοὶεαιεὐλῶμαικύκλοθθμτῆμομ
τῶτόχομ· τοχθύσανθδοὰυτὸμμὴφίσηοθθδοὶ
τοὶαοχδμασιμἡμῶμ· καὶκαπαλεραπήσανθδ
ῶαυτῶν· παρθλύθησανἀὶχεῖρεδαὐτῆσ· ἐδοδαμ
ὰὶδοαλῶχδσαὐτπσ· καπθδκαφὴτὸτεῖχοσαὐτῆσ·
ὁτιεκδικησισπαρὰαὐτῶθῦδὰτὶμ· ἐκδικήσαπθ
ἐδοαὐτῆῶκαπθῶσδοὶήσθμπαοιὴσαπθαὐτῆ· ὅλο

θρόσατε σοῦρ μαϊθκιεσαιμλῶμοσ· καὶτχόμ τοῦ
λρόσαμομ ὁμκαιρῶ θθρισμοῦ ἀπὸ τοῦρ σῶ τοῦ
μχαίραϊθλλωικῆσ· ἐιεσαιτοσ ἐιεσαιμλεὸμ αὐτῦ
ἀποαρθμουσιν· καὶ ἐκασαστφαλὼν γλὼν αὐτοῦ φδί
ζ καιτορόιεσαιτομ τολαμῶμεθμομίμλ· λεόμτασ ὁ
ζ ωσαμ αὐτὸμ· ὁ τορῶτοσ ὁβφαθμ ιεσαιλὲσ ἀστοιφ·
ζ οὗτοσ ἐσαθρομτὲὸ ἀὐ αὐτοῦ ιεσαιλὲσ ιεσαιμλῶ
μοσ· Δι ἀὐτοῦτο τάθλφάϛ κϛ· ἰδλοὺζὼ ἐκδικῶ ὁ
τὸτὸμ ιεσαιλὲσ ιεσαιμλῶμοσ καὶ τὼν γλὼν αὐτοῦ
κυθῶσ ὁ ξεδίκησαι ὁβὸτὸμ ιεσαιλὲσ ἀστοιφ· καὶἀ
τὼ καταασλὸσωτὸμ ίμλ· φαλὼ ὁ σμλὼν αὐτοῦ· καὶμὲ
μὸσθαιὸμ τῶ ιεσαμλὸ· ιεσὶὸμ ὁρφὸβφραὶμ· καὶ
ὁμ τῆ γαλαάδ· καὶ τολναθὸσθαιὴ τυχὴ αὐτοῦ· ὁμ
ταῖσ ἡμέραισ ἐκφύσαισ καὶ ὁμ τῶ καιρῶ ἐκείνω
φησὶμ κϛ· ζη τὸσουσιν τὼν ἀδικίαμ ίμλ· καὶ οἰχυ
τοαρχει· ιεσὶ τασ ἁμαρτίασ ἰούδα καὶ οἰμὴ ὁρβ
θωσιν ὁ τῆ εἴλθοσ δοῦμαι τοῖσ ὑσολελιμμένοισ ἐ
ὰν τοῖσ γλῶ· τοῖσ ιερῶσ δοὺσ ἐὰ τῆ ὁδοῦ αὐτῶν· καὶ ὁδὸν
τοῖσ καὶ τοικοῦσασ δοὺσ αὐτῶν ἐκδίκησομ ἐχαιρῶσ
ἰφάμ ισομλάϛ κϛ· καὶ τοῖσ εἰκαὶ τοῦ τῶν ὁσα

ὁμ τὸλλομεδοι φωμὴ τοσλὸμου καὶ σωτειμὴ τὸ μεγάλη
ὁμ γὶχαλδαίων· τῶσ τωθκλαυθμὴ καὶ σωτριμὴ τὸ
φρὰν τασκοπὴ τὸ σγλῶ· τωσῶ ζὸμ μὴ θὶ ζοσαφαμ τομὸμ
μαμυλοῶμ ὁμ ὸθμὸμ· ὁσπλὶ σομ ταμεσὶ αλῶσ τὸμ
μυλοῶμ· μαὶ ὁιγμοῶσὶ ὁμ ρθμῶ· καὶ ὁλὴ μφθμῶ σὸτὴ
κῶ αμ τασκοπὴ σ· ἰωὼ ὁι ζὸμ κὶ τὸμ θμ σαιρὸμ αὐτοῦ καὶ ὁ
ζ ἰωὼ ζ κὸμ τασκευὴ τὴῶ ὀργὴῶ αὐτοῦ ὁ τὶ ὁργὴ τῶ κὸ
θῶ· ὁμ γὶχαλδαίωμ· ὁ τὶ ὁλὴ λὶθασὶ ὴ ὁι καιρὸι αὐτῆς·
λμὸι ζ αὐτὰῶ αὐτῶ θὶ μασ αὐτῆῶ· ὁρ ὁμ μὴ σαὐτὸ αὐτὴμ
ῶ σωλαιομ καὶ ὁξ ολὸθρὸὶ σαὐτὸ ἰῶ· μὴ ὴ ὁμ ὁθῶ
αὐτῆῶ κατα λὶμμαι· αμ ὁζ ὶρ αμ αὐτὸ τωαμ τασὸι σκαρ
τοὶσ αὐτὴῶ· μαὶ κατα μὴ τωαμ ζ ὁφ αγμῶ· ὁὺ αμ
αὐτῆῶ· ὁ τὶ ὴ κὶ μὴ μὸρ αὐτοῦμ καὶ καιρὸῶ ὁκ δὶκὴ
σθωσ αὐτοῦμ φωμὴ φ ὁυγὸμ τωμ καὶ αμ αωσ ζομὸμ
ὲκ γλῶ μαμυλοῶμοσ τοῦ αμ αγ ζ λαι ὲὶ σὴ ὸμ τὴῶ
ὲκ δὶ κὴ σι μ ωαρ ακῦ θῦ ὴ μὸμ· ωαρ αγ ζ λαι ὸ ὁὶ
μαμυλοῶμαι ωολλοὶ σ ωαμ ὴ ὁμ τζ ὸμ μὴ τὸ ζομ π
ρὸμ μαλὲ ὁῶ αὐτὴῶ κύκλο θθμ· μὴ ὁῶ αὐτοὶσ ὰμ αλ
ωσζὸ μὸμοσ· αμ ωαν ὸλο τὸ αὐτὴ καταὐτοῦ ὁργα
αὐτῆῶ· μαὶ μαται ωαμ τοὶ ὁ σαὶ ὁῶ ὶ ὁμ ωσὶ μὸσ

μαχαιραν· βοι τοις μαχιταις αυτου· και βοι τοις
μικτοις τοις εν μεσω αυτης· και βοι τοις αποστασιοις
κω μαχαιραν βοι τοις ισχυσασιν αυτης· και διαρπα
γησονται βοι τοις ιλαις αυτης· βοβοι εφ· και κα
ταισχυνθησονται· ο τιγλις του γλυναν ομβατιν· και
ημεραις εκεινοις καταβλαυχωμαι δια τουτο κατοικη
σουσι κοιμηθραλαμεται· ημεραις εκεινοις· και κατοι
κησουσι κοιμηθραις· θυγατερα σφρωνων· οικη
κατοικησει τις φασομαι ομαν καταβαν καταβρ
θημι θς σολομων και γομορραν· λεγει κς ουκ εσται
αυτοις εις αιωνα κς οικη κατοικησει κησον εκει ανηρ ου
οικη παροικησον εκει υιος ανου· ι λουλαιος βρ
χεται απο μερους· και εθνος μεγα· και βασιλεις
πολλοι εξεγερθησονται απο περατων γης·
τοξον και σχεδιαν επιλημψονται· ι ταμιοι εισιν και
οικη ελεησει· φωνη αυτων ως θαλασσα ηχησει·
εφ ιππους ιππασονται· παρασκευασθησονται
ως ανηρ πυρ· φασι λημον περι σου θυγατερ σιων
λαων μου· ει κοιμηθησεται λεων εν λασιω λαων μου σπλων αι
κοιλιων αυτων· ις παρελυθησαν αι χειρες αυτου·

θλίψω καὶ βδελύξωμαι αὐτοὺς καὶ μὴ ὀφθῶσί μοι κτίσις·
ἰδοὺ οὐκ ὀφθήσομαι ἀπ' αὐτῶν τοῦ ἱλασμοῦ
ἕνεκεν αὐτῶν· ὅτι τάχος ἐκδίωξον αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου μου·
καὶ τοὺς ἀπ' αὐτῶν ἐξολεθρεύσω ἀπὸ προσώπου μου· ὅτι πλὴν
οὐκ ὀφθήσομαι· καὶ πλὴν ἐν τῇ θλίψει μου· καὶ πλὴν οὗτος
τοῖς ἐμοῖς ὀφθήσομαι καταπορεύσομαι τοῦ μὴ μου·
διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου ἐβραῖοι
καὶ ἐβραῖοι καὶ προσέλθωμεν· καὶ λογισμὸς αὐτοῦ οὐ βλη
θήσεται ἐβραῖοι τοῖς ἐκ τοῦ κοιλώματος χαλδαίου· ἐβραῖ
μὴ ἀφθαρῇ τὰ ἁρμάτα μου τοῦ μὴ ἀπὸ σοῦ μου αὐτοῦ·
ἐβραῖ μὴ ἀφθαρῇ τὰ ἁρματά μου μὴ· διότι αὐτοὶ φω
νὴ ἀλόου θεοῦ· καὶ προσέλθωμεν ὀφθήσεται ἡμῖν καὶ
κεφαλὴ αὐτῆς ἐμβάθυνον μὴ ἀλλοιωθήσεται· τὰ δὲ λε
γόμενα· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξάγω ἐβραῖοι καὶ προσέλθωμεν· καὶ ἐβραῖοι
τοῖς ἐκ τοῦ κοιλώματος χαλδαίου ἄμβωμα καὶ σου
μὴ διαφθορὰ μου καὶ ἐξάπου ἀβλὼ φοῦ καὶ προσέλθωμεν
μεριασὸ καὶ καθυπερέσουσι ἡ αὐτῶν· καὶ λοιπὰ
μοῦται τῶν ἡλίων αὐτῆς· οὐ δὲ ἐβραῖοι καὶ προσέλθωμεν κύ
κλῳ θεμέθυμα μεθ' ἡμῶν καὶ κάθου ἐστὶν αὐτῆς· ἐβραῖοι τῇ
μέσῃ τῇ μοῦ μου τοῦ τάξομαι αὐτοῦ· καὶ ἐβραῖοι τῶν θεμελίων

θάθος ὡς σάκι ὁ πλάσιτος. μὴ φησὶ δεῖ τοῦτο μὴ
ἀμισκοῦσι αὐτῆς. καὶ ἀφ ἁμίσεως τοῦ ἀφ ἁμῶν τῶν δύ
μασιν αὐτῶν καὶ τοῦτο ἐὰν τραυματίσῃ γῆν χαλδαί
ους καὶ καταπεκῇ τὴν μὲν μοῖραν ἔξω θῆναι αὐτῶν. δι' ἃ
τὸ οἰκ ἐξὸν βιαίως λ. καὶ ἰοῦδας ἀπὸ κῦ τῆς αὐτοῦ μ.
ἀπὸ κῦ τοῦ μ τοῦ ἱερατικοῦ. ὁ τὴν γῆν αὐτοῦ ἐωλικάλ
ἁμαρτίας. ἀπὸ τοῦ μ ἀγίου μ λ. φησὶν ἐκ τοῦ νό
μου λ. καὶ ἁμαρτάδειν ἕκαστον τῶν τυχόντων
ἐὰν μὴ ἀπὸ γένους ἐστὶ τῆς ἁδικίας αὐτῶν. ὁ τὴν καὶ
ροῦ ἐκδικήσεως αὐτῶν ἐστὶν. τοῦ ἀκῦ αὐ τοῦ δ
μου αὐτοῦ αὐ τοῦ δ λ. σὴ αὐτῇ. τοῦ τὴν ὁμοχρω
σοῦ. β ἀπὸ τοῦ λ. μὲν χειρὸς κῦ. μὲν θάνατον τοῦ
τῶν γλῶν. ἀπὸ τοῦ οἴμου αὐτῆς ἐστὶ σαμάθ. δ
αὐτοῦ τὸ ἐπὶ λίθους καὶ ἀφ μο. ἐὰν δὲ μ τοῦ λ
καὶ σὺν ἐρεῖ μὴ. θρῶν εἰς τὸ αὐτῶν. λ ἀπὸ τοῦ ρὴ
μῶν τῶν δι' ἀφ θο ἐὰν αὐτῶν φ τοῦ σ ἰ αὐλιόδαι ἀπ
σαμὲν τῶν μ τοῦ λ. καὶ οἰκ ἀνθ. φ καταλφ
τοῦ μὲν αὐτῶν καὶ ἀπὸ λ θοῦ μὲν ἕκαστον φ αὐτῶν γ
αὐτοῦ. ὁ τὴν ἔγγικεν φ σοῦ τὸ ἱερεῖμα αὐτῶν. ἐξὸ
ρὸν μὲν τοῦ ἀστρου μ ὀξῶν φ κε τὸ ἱερεῖμα αὐτοῦ.

διὸ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ λοιμὸν ἐφ' ὑμῖν τὸν ἄνδρα καὶ τὸν πλησίον
μου· καὶ ἀσθενήσουσιν καὶ τὸ ἔθνος τὸ μέγα καὶ πλήθος
φαρεσὶν ἐγερθήσεται τὸ πρωΐ καὶ ἰδοὺ μεθυσθήσεται λαὸς μεθύσῃ
ὅτι ἐφύσησαν λοιμὸν ἐπ' αὐτούς· ἐξολοθρεύσουσιν αὐτὸν
ὅτι ἐκδίκησις σή ἐστιν· εἰς δίκην σὺ μαθὼν αὐτούς· ἐφ'
ὑμῖν λοιμὸν σάρκα αὐτοῦ· ἐπὶ πολλοὺς ὅτι ἐθνη ἐχθρὰ
τῷ φύλακι σου· ἐπὶ μάσαντο τὸ ὄνομά σου ὅτι ἐθνη ἐχθρὰ
θήκαν καὶ τοὺς ἱππεῖς καὶ ὅσοι ἐβλάλλησαν ἐπὶ τὸν σκοπὸν τοῦ
μαλλωτοῦ· καὶ ἐμάστασκλωσεν σοὶ ἐφύλασσεν· πολλοὶ
ἐγένοντο πολὺ θῆθος σαρκῶν αὐτῶν· ἐγὼ δὲ εἰμὶ τὸ πρᾶγμα
ἀληθῶς ἐφ' σοὶ πλάγιασον· ὅτι ἐπὶ μοὶ ἐθνη καὶ κατ' αὐτοῦ
ἀρχίσομεν αὐτοῦ διότι πλήρωσον ἐφ' ἡμῖν· ἐφ' σὲ ἀκρί
λοιμ· καὶ φθάζομεν αἱ ἐστὶ ἐφ· οἱ καταλλαγήσομεν τῶν ποι
ῶν μου ἐν τῇ χύσει αὐτοῦ· ἐγὼ μάζωμοι κοιμήσουν ἐν
τῷ σφαγῇ αὐτοῦ ἐξ ἑλίσσω ἐφ' αὐτοῦ ἐξ ἑάλω τὸν οἶνον
ἐφ' ὁμοίων ἔθθεο πολὺ θοῖσ· ἔχοισ· ἔλαιον ἐν τῷ οἴνῳ
ὡς ἀμνὸν γάλα μεθ' ἑλλάσ ἀπὸ ἐχαίου πλὴν μὸ· αἰσχρὰ πῦ
ἐστὶ ἐστὸν· ἐστοίνασν καὶ ἐξ ἀγάλλου φῶσ ἐκ ἐλισσαίρων
αὐτοῦ· ἐμεσρασμήθη πᾶσα αἰμῶ σ αὐτὸ γμάσθως· καὶ
πλησμονὴ πᾶσ χρισοχοὸσ ἀπὸ γλυπτῶν αὐτοῦ· ὅτι

ἐρεῖται·

ἀλλὰ μὴν ἀγαθόν γε τὸ ἡδὺ καὶ κακὸν τὸ λυπηρόν· ὁ γὰρ ἐναντίον ἐναντίου ἐναντίον. ἔστιν οὖν ὅτε τὸ ἡδὺ κακὸν καὶ τὸ λυπηρὸν ἀγαθόν· οἷον ὅταν ἐναντίον ἀγαθοῦ κακὸν ἡδονὴ λυπηρῷ, τότε καὶ τὸ ἡδὺ ἀγαθὸν καὶ τὸ λυπηρὸν κακόν· ὅταν δὲ ἀγαθοῖς ἢ κακοῖς ἐναντίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, οὐκέτι ἀγαθὸν τὸ ἡδὺ οὐδὲ κακὸν τὸ λυπηρόν· ἔστιν οὖν ὅτε οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακὸν ἡδονὴ καὶ λύπη· ὅταν γὰρ ἐπὶ μικροῖς ἀγαθοῖς ἢ κακοῖς ἐναντίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, τότε καὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ λυπηρὸν οὔτε ἀγαθὸν οὔτε κακόν· ἔστιν οὖν ὅτε καὶ ἀγαθὸν καὶ κακὸν ἡδονὴ καὶ λύπη· ὅταν γὰρ ἐπὶ μεγάλοις ἀγαθοῖς ἢ κακοῖς ἐναντίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, τότε καὶ τὸ ἡδὺ ἀγαθὸν καὶ τὸ λυπηρὸν κακόν· ἔστιν οὖν ὅτε τὸ ἡδὺ ἀγαθὸν καὶ τὸ λυπηρὸν κακόν· ὅταν γὰρ ἐπὶ μεγάλοις ἀγαθοῖς ἢ κακοῖς ἐναντίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, τότε καὶ τὸ ἡδὺ ἀγαθὸν καὶ τὸ λυπηρὸν κακ

τὸ σοῦλίθον· ἡσγομίαν· καὶ λίθον ἡσθμενβλίον· ὁ
τὴ ἡσσαφφαν ισμὸν ἡσσαῖα μαλ ἡγ ιε·

Ἄραν τὸν μὴ ὁμόσαι τὴ σγλῶ· σαλ τὸν σαν τὸ ὁμόσαι τὸν
σαλ τὸν γγ· ἀρ ασαν τὸ ὁσαυτὸν ὅθμν· τὸ αρ αγγ ἑλον
τὸ ὁσαυτὸν μασπλ ἑαν· ἀρ αν τὸ σαρ ὁμεῖν καὶ τοῖς
αὐτ καμαζ βοῖς· ὁσπ τὸν σαν τὸ ὁσαυτὸν μὸλό ασπλ·
ἀμ αλλ μασαν τὸ ὁσαυτὸν ἰ ασσον· ὁ σαν κρίδλον πλῆ
θος ἀμ αλλ μασαν τὸ ὁσαυτὸν ὅθμν· τὸν μασπλ ὸν τῆ
μηδλῶν καὶ τὸ ασπ τῆ σγλῶ· τοῖς ἡγουμ ὸν αὐτὸ
ζ ασαν τὸν τὸ ἀρ αυτ ἡγοῖς αὐτοῦ· ὁσ ἡσθ μ ἰγλῖ καὶ ὁ
τὸν μὸν ὁμ ὸν ἡδ ὸ τὸν ἡδ ἑ αν ὁσπ μασπλ ὸν μ αὐλ ογισμὸς
κῦ τοῦ θ ἡμ ε τὸν ἰγλῶν μασπλ ὸν μ ὁσ ἡσσαφφαν ισμὸν·
καὶ μὴ κατ ὰ κ ἡσθ αι αὐτὸν ὅ ἑ βλ ι τὸν ὁμ μεχλ ι τῆ ὸ μασ
πλῶ μ ὸν σ τοῦ τὸν πολ εμ ἰῶν· κ αν θλ ὸν ὁμ ται ἐκ εῖ ὁμ π
ελοχῆ· ὁθρ αὶ σθλ ὴ δλ ωασ α ἡ ὰ αὐτ ὸν ὁμ· ἑ ὁμ μ ὴ θλ ὸσαν
ὡσ ὁ ἡμ ὰ αὶ κ ὸ ὁμ ὁσφ ὶ αθλ ὴ τασ κλ ιῶσ μασ τὰ αὐτῆ σ· ἐν
μὲν ἰ μὸσαν οἱ μεχλ οἱ αὐτῆ σ· δ ι ὸ κ ὸμ ἡ σ ὰ ὶ σασ αν τὴ
ἡ μδλ ὸ κ ὸμ τὸ σ δ ι ὸ ἑ ζ ὲσ αι· καὶ ἀμ αγ βλ ὸλλ ὸμ ἡ σ ὰ ὶ σασ αν
τὴ ὶ ν ἀμ αγ βλ ὸλλ ὸμ τὸ σ τοῦ ἀμ αγ γλ ἡ λ αι μασ πλ ἐ ι μα
ωλ ῶμ ὸσ τοῦ τὸ ἀλ ὸ κ ὁμ λ ι τὸ λ ι σ αὐτοῦ· ἀ σ ὁσ χ αὐτ ὸν

ישראל:

μὴ ἐγκόπτεσθαι τὴν ἀγάπην· καὶ τὰ αἵματα μου αὐτοῦ ὡς
ἁρμαστὰ φωτεινὰ· καὶ ὡς ἱερεῖον μὴ διαιροῦμαι· πῶς
δαλὸς κεκαθαρισμένη τὸ ἁμάρτημα πᾶσιν ἀνθρώποις·
πῶς ἐγὼ δοῦλος μαννιλοῦμαι σαφῶς ἐμοὶ μὲν πᾶσι
τοῖς ἔθνεσιν· λυτρωτὴς δὲ μαννιλοῦμαι ἀνὶ θαλασσὰ
δημίχου κεμιατοῦ αὐτῆς· καὶ καπὸ καλύφθη ἐγὼ
μὴ θησαυρὸς τὸ λῶς τηνγλῶ ἀργυρος καὶ χρυσὸς
οὐκ ἀτοι κηνσῆ δημαὐτὴ οὐδὲ ἐγὼ οὐδὲ δημὴ καταμείνῃ
μαὐτὴ ἡ ὁσ ἀμοὺ καὶ ἐκδικήσω δὲ μαννιλοῦμαι
καὶ δὲ ἡ ὁσ ὡς καπὸ δημὲκ τοῦ σώματος αὐτῶν ὁ
ὀμὴ σὺν ἀχλῶσι μὲ δὲ πορὸς αὐτῶν τὰ δθμη· καὶ δημ
μαννιλοῦμι· πῶς οὐκ ἔσται τοῦμα τοῦ πᾶσι καπνὸς γλῶ·
ἀμασσοβόμενοι ἐκγλῶ πορεύσθω καὶ μὴ ἴασθαι
θαι μὴ ἰδὴ τὸ οἰμαλερὸν θδη τοῦ κῦ καὶ ἡ ψλμ· λ
μαννὶ τοῦ δὲ καρδίαν ἱμεῶν· Ἡ σχὺν δημὲν ὁ τὴ
λὶ κοῦ μαννὶ ὁμὶ δὲ ὁμὲν ἱμεῶν· καπὸ δὲ ἀμὲν δημὲν αὐτὴ
μὰ τὸ πορόσω πον ἱμεῶν ὁ τὴ ὁσ ὴλθομ ἄλλο Γε
μῶν εἰ σὰ ἀμὰ ἱμεῶν ἐγὼ εἰμὶ κομ κῦ· διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡ
μέραι ἔρχομ ται λέγει κῦ· καὶ ἐκδικήσω δὲ ταῖς γλῦ
πᾶσι αὐτῆς· καὶ δὲ μὴ πᾶσι τὴ γλὶ αὐτῆς πορεύσωται·

τραυματίαι ὁ τὴν θυγατέρα μου ταλαιπωρίαι μεγάλη
καὶ ὁ τὴν θυγατέρα μου ἰσχυρὸν σφόδρα πληγῇ
μιᾷ σφοδρᾷ ὀλοθρεύσω τὸν αὐτὸν λέγει κς
φωνὴ ἱεραυτῶν θυγατέρων μου ταλαιπωρουμένων καὶ στρεβλουμένων
λίθους γὰρ χαλδαίους ὁ τὴν ὀλοθρεύουσαν κς τὴν μου
ταλαιπωρίαν καὶ ἀποστολὴν ἀπ' αὐτῶν φωνὴν μεγάλην
λίχουσαν ὡς σίλατα πολλά· ὅλως κυμίζουσι λέ
θρον φωνὴν αὐτῶν· ὁ τὴν ἀλήθειάν μου ταλαιπωρήσασαν
ταλασσεύουσαν· θάλασσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῶν ἐποίησαν
τὸ τεῖχος αὐτῶν· ὁ τὸ θν ὁ αἰνῶν τὸν ὀλοθρεύοντα· αὐτὸς
κς αἰνῶν τὸν ὀλοθρεύοντα τὴν αἰνοῦσαν τὸν αἰνοῦντα ζῆ
μεθύσει μέθη τὸν ἰσχυρὸν αὐτῶν· καὶ τὸν
σοφὸν αὐτῶν· καὶ τὸν ἡγούμενον αὐτῶν· λέγει ὁ
ναὸς κς τῶν δυνάμεων ὁ κραταιός· ὁμοίως αὐτοῖς· τοῦ
δικάζειν κς· τῇ χοσὶ ναὸς μου σὺ λατρεύθητι καὶ
τὸ κατάφυγόν μου κατάσκαφὴ σόβαι καὶ αἱ σὺλαι
αὐτῶν αἱ ὑφηλαὶ ἐν θυρίοις σὺν ἀρεθήσονται καὶ ἐν
κοπαῖς σὺν ἰσχὺν λαοὶ ἰσχυροὶ καὶ μοὶ καὶ ὁθνεῖοι ἐν ἀρχῇ
ἐκλίτουσιν· ....
ὁ λόγος ὃν ἐνετείλατο κς ἱερεμίᾳ τῷ προφ

Τ ανλαζάκις ἰδὼν ὁ λαὸς αἰμαιεῦμ φανὸ μορρα. καὶ
ἐκαὶ ἐσχὶ μαρροω καταικλύζομ τα καὶ καταικλύ
σφλιὼ. καὶ τὸ πολίρ ω μαι αὐτῆσ πολισ. καὶ τοὺσ
καπνοὶ ιερῶπασ ἐμ αὐτῆ. καὶ κθλιρδζόμ ται οἱ αἰμοὶ.
καὶ αλλδζόυσι κ αὐτοαμ τὸ οἱ καπνοὶ κερῶπασ τὼμ φλὼ
ανὸ φοαμ λῶσ ὁρ μελῶσ αὐτοῦ. ανὸ τοῦμ ὁ πολοαμ τοῦμ
πασδλοῦμ αὐτοῦ. καὶ ανὸ σθομοῦ τοῦμ ἁρματοαμ αὐτοῦμ.
λίχου τροχῶμ αὐτοῦ. οὐκ ἐσσάρβθαμ πανταχόθεν
ιὰ οὐσ αὐτοῦμ αὐτὸ ἐκλιόπασσ χειροῦμ αὐτοῦ ὁμ τὴλὶ
μὲρα τὴ ἔρχομὲμὴ. τοῦ ανὸ λθαι πασᾶμ ταστοὺσ
αλλο φύλουσ. καὶ αἵ αμιῶ τὼμ τρομ καὶ τὼμ σὶ
λοὸμ αι. καὶ πασᾶμ ταστοὺσ καταλοίπασσ τὸ ιεροὺ
ασ αὐτοῦμ. ὁ τὴ ἔξολεθρεύσι κς τοὺσ ιαταλοίπασσ
τοῦμ μήσομ. λίκει φαλαίερωμαι ἐσὶ γαζαμ. ανὸ ρὶ
φὴ ασκαλοῦμ. καὶ οἱ ιαταλοιπασὶ ἐμ ακείμ. ἐσσ
τὴμοσκόπ ἡσ λιμαχαιρασὶ τοῦ. ἐσσ σὶμοσ οἰκφσὺ
χασῆσ ανὸ ιαταπαύσι ἡσ ἀὸμ κολβόμσου. ἀμ ανὸ
σαι καὶ ἐσσάρθη τὴ. πασὼσι συχασῆ. καὶ κς ἐμβλέψ
αὐτῆ ἐσὶ τὼμ ασκάλοῦμ αι. καὶ ἐσὶ τὰσσαρ αβαλασσ
σῶ ἐσὶ πασ καταλοίπασσ ἐσσάρθῶαι.

τῆι ἁγιωσύνηι σου·

Παδελφὴ κὲ οἰκειοῦμέν σοφίαι ὑμᾶς θαυμάσαι· ἀποδέξο
μαι δὲ ἐκουσίως σου· ὀφθῆναι σοφίαι αὐτοῦ· καὶ ταυτὶ
δηὸ τὸ ποιῆσαι αὐτοῦ· καὶ τὴν μαυτοφόρον καὶ θεοῖκα
τοικοῦντα ὑμᾶς λαόν· ὁ πλησίον οἰκοῦσι καὶ ὑμῖ
γαρ μόνοις αὐτοὶ ὑμῖν χρόμοι ὡς ἐνοικοῦσιν αὐτοῖς· ὁ
πιστεύσαι ἢ λθομσοι· οἱ καπαλίσουσι νόσοι καὶ
παλίμματα· ὡς σὺ κλάσαι δὲ μικτίσαι θλίσουσιν
χῆρα αὐτοῦ· ὁ πλὼ καπόσερα τὸν ἀσάν· λὰμ βκαὶ
λυτα τὰ ἐρυσάτα αὐτοῦ· κεν εἰλῶσαι οἰμὶ λεύσαμτε·
ὅλομ τὸ δὶ ἄχειρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐσαὶ γὶ τὸ μοσαὐτῷ·
καὶ οἰκέτι μισοὶ λι τὸ ὀφθαι ὀρφανόμ σου ἵ μαζ ἡάσαι·
ζχεῖρα ἰδοὺ μὲ τὸ δοὶ θαι μ· ὁ πὶ τὰ δελφὴ κε· ἰ
λὺ οἰ σοὺ κλὶ ὼ μόμοσ τοι ζμ τὸ τὸ πήριομ βοὶ ομ· καὶ
σὶ αὐτὸ οἰ μὲ μὶ μ· ἐλὶ αὐτὸ ὁ ἀθλιῶ· ὁ πὶ τὸ ποιῶμ· πίδομαι·
ὁ πὶ ἐαὐτοῦ ὤμο σα λὴ κε· ὁ πὶ εἰ σαέ ατομ ὲ
ἑσόμι δὸ μὸμ· ἐαὶ ἑσέαται ρ ἀμβόν· ὑμεῖ δὸ ὡ αὐτὸ· ὲ
τὸ ἀσαι αἱ τὸ λὲσ αὐτὸ ἰδοὺ μαὶ ὑρ ἰμεῖ ἑσαὶ ὼ μαι·
ἀλε ἰὼ λὶ κοι σαι τὸ ἀε ἐα κῦ· ἐαὶ ἀγ βόλοι σ ἑσὸ θμὴ αὶ
τὸ ἀδελφ· σὺ ν χθὴ τε ὲ ζ τὸ ἀρ ἀγὺ δθαι ἑσαὐτὼ· αὶ

μάθητε ἵνα σὺ λάβῃς μισθὸν ἵνα σὺ μὴ λάβῃς μισθόν· ὅλως ἵνα σὺ ἐμβάλῃς·
ὅ ἐστι καταφρόνησον τοῦ ἐμβάλλειν· ἵνα σὺ μὴ μισήσῃς σὺ ἐμβάλλειν
ἀλλὰ σὺ ἐμβάλλειν· ἵνα σὺ μὴ φοβηθῇς σὺ ἐμβάλλειν· ἵνα σὺ μὴ
ἀπολέσῃς σὺ ἐμβάλλειν· ἵνα σὺ μὴ ἀπολέσῃ

τοῦ θῦ ἐαυτοῦ καταλείψας αὐτὸν μόνον φωμῆσ
τῶ σῶσαι σ αὐτὸν ἐπαθλήσῃ· κραυγὴ δ οὐ μεθαμό
σῃ ζῆν ἐπιούσῃ· ἵλου σ αὐθρώπου ὄντα καὶ ἐκτὸ
μὴ τάξει ἐαυ ἐσχηφόμενα αὐτῆσ· καὶ ἐσαὶ ἡ μερ
δία τοῦ μ ἰχῶν τῆσ ἱλουμένασ ἐν τῆ λιμένι Θ
κειμη· ὡσ ἐμερ δίαμωαικὸσ ὠδημοσίου :: ..... ἔτ
τοῖς ἰδίοις ἐλεεῖν :
ὑτοσ ἔφωνκε· μὴ ἐπὶ ἐπὶ οἰκφσῃ ἐν μ ἐπλ· ἵ τοαρα
λημτόμενοσ οἰκεῖσ αὐτοῦ· διατ τοαρ βάλλεσθη
μ ἐλχόμ· τὸν γαδ· καὶ ὁ λαὸσ αὐτοῦ ἐν τῶ λῶν
αὐτοῦ μένοι κει· διὰ τοῦτο ἱλοῦ λιμένα ἐν ἐχόμ ται
φησιν κε κ καὶ ἀλλοσπῶ ἐσ ἐρασιλεῖαν· θέρμεσ πο
λέμου· καὶ ἐσ μ ται ἔ σαλπισ τοῦ καὶ ἔ σαι σοάλιαν·
καὶ ἐσ μ ἐπὶ αὐτῆσ ἐν τοῖς καυχασ μ τσ· καὶ τοα
ραλημφθαι ἐπλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ· ἀλαλάξομ ἔσ
ὀπισθ ὁ πόλεμοσ γαῖ· καὶ ἐβδελύξατο θυγατέρ
ραιεὰ· τοῦ ἐ ζῶσαι σακκοσ καὶ ἐσ ἐπλη μ
πόσασθαι καὶ ἐκόπτασθαι ἐσ μ ἐλχόμ· ὁ πόνοσ
τοῦ κὶ ἀναβήσ ται οἱ ἱερ ἔσ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀρχον
τεσ αὐτοῦ ἅμα· ὁ πόμαλι ἀσῆ ἐν τοῖ ἀσβδ οἰσόνμα
κὶμ·

ἐρέσθαι δέ·

ΣΕΝΑΔΟΥΧΟΣ ΔΟΝΟΣΟΡ· Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΡΑΔΟΥΝΑΙ ΚΑΙ
ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ· ΤΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ· ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ ΚΕ ΤΗΣΔΕ
ΤΗΣ ΧΩΡΗΣ· ΤΗ ΔΕ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗ· ΤΗΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΝ· ΤΗΝ ΔΕ ΘΥΓΑΤΕΡΑ· ΤΗΝ ΜΕΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΑΝ
ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΝ· ΤΗΝ ΔΕ ΝΕΩΤΕΡΑΝ· ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΝ·
ΤΗΝ ΔΕ ΜΗΤΕΡΑ· ΤΗΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΝ·
ΤΗΝ ΔΕ ΓΥΝΑΙΚΑ· ΤΗΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΝ·
ΤΗΝ ΔΕ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ· ΤΗΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΝ·
ΤΗΝ ΔΕ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ· ΤΗΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΝ·
ΤΗΝ ΔΕ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ· ΤΗΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΝ·
ΤΗΝ ΔΕ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ· ΤΗΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΝ·
ΤΗΝ ΔΕ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ· ΤΗΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΝ·
ΤΗΝ ΔΕ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ· ΤΗΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΝ·
ΤΗΝ ΔΕ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ· ΤΗΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΝ·
ΤΗΝ ΔΕ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ· ΤΗΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΝ·
ΤΗΝ ΔΕ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΝ· ΤΗΝ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΑΝ·

κτλωσῶμ αὐτοῦμ ἑ σαὐτοσ λιαν· καὶ λι κμεμόσω αὐτ
σαμ τι σσμι· λεαι κ αρ μεμόμοιοσ σαρο σαρο σσό σσου
αὐτοῦμ ἐκ σσαμ τοσ σσοβρ αμ αὐτοῦμ οἱ σσο τλὼ τρο
πλὼ αὐτοῦμ ἑ σσοβμ ιις· καὶ ἐσαι λι σωλὶ δ λαστρευλὶ
προυθοῦμ· καὶ ἀλλασσο ὅσσο σαὶ ῶμο σσο ὶμλὶ κασο·
κησσι ἐκεῖ ι ιὸσ μλὶμ ομοιοσ· τλὶ δλαμ ασκῶ·

Κατ λιχ ρεύθλι λιμ σσουθ· λεαὶ αἰ ρ φ ασλ· ὁ τλ σ λὼ σσομ
ρ αὶ λὶ κο ι σσαμ ὁ ζ ἐσ κ σσαμ ὁ θ μιό θ η σσαμ· ἀμ αὶ σσ αὶ σσο C
θ αι οἰ μλὶ δλω ὁμ σσαι· ὁ ζ ὁ λ ι ύθ η δλαμ ασκὸσ ἀ σσο λ ύ
θ η ἑ φ ρ αμ λὼ· τρόμο σ ὅσσο λ ασ ὲ ὐ σσο αὐ τ ησ· σσο σ οἰχὶ
ἑ κ α τ ὁ λὶ σσο μ σσο λὶ σ ὁ μ ὁ μ ἑ μ κ ὁ ὐ λ ω λὶ η ὁ α ὐ σ η σ α μ·
δ ὶ α τ οῦ τ ο σσο ρ ὁ σ ὁ μ σ α ὶ μ ὁ ὰ μ ὶ σ ἰ κ οἱ ὁ μ σ ὸ λ α π ὶ α ὐ α ὐ γ·
κ αὶ σσα μ σσοῖ σ αὶ μ ὁ λ φ ῶ σ οἱ σσο λ ὁ μ ι α σ α ὶ σ ο ὐ σσο ῦ σσο ὐ ῶ
σ α ὶ φ λ ι σ ὶ μ κ ἰ· κ αὶ κ α ὐ σ σο σσο ῦ ῥ· ὁ μ τ ἡ χ δ λαμ ασκ ὁ ὐ·
κ αὶ λ ι α τ α φ ά γ σ α ι α ὐ μ φ ὁ δ λα ι ι ὁ ὐ α ὐ λ ὲ ῥ :-

τὶ ιι σσ α ὲ β·

Ὅ υ τ σ σ ὲ ἰ σσο β μ κ ἰ· ὁ υ α ὐ ι ὸ σ ὶ μ α ι ι α ὐ θ· τ ὸ λ ὲ ῥ ο·
ὁ β λ η μ ἑ ῥ θ η κ α ὲ ι α ὐ θ α ι μ· λ ι ο χ ὼ ύ θ η μ ε α σ η γ ὲ ι·
κ αὶ ἡ τ η θ η· ο ἰ κ ὸ σ ὶ μ ὶ σ ἀ μ α ὲ ῥ α μ ι α μ ι σ ο α ὲ ι· ὁ μ ε
ο υ ι σ ὸ μ ὶ β λ ο γ ὸ σ α μ τ ὸ ὶ σ ο α ὐ τ ὼ λ ὶ κ α κ α ὶ· λ ὲ ῥ β κ αὶ ἐ κ

κο'πο μιβηγαπαιτωαγ ιεαπαωαπ ηωαν οειαι
ο'πατοβηγοτυβηγ ειπαωαμαν ειλαιαμαν ρω. ο'πηβοαμπ ικε
ωαοβπ. κεαι αιτοο ηαιβ ειαιτοο ειπ ικαιτοο ηαιβ ο'ηαιβ
οειαι ηαιβ ειπ ιμπ ηαιβ ικε. ηαιβ ειπ ειαιτοο ειπ ηαιβ
ηειαιμαι ειπ ιμπ ηαιβ ειπ ιμπ ηαιβ ειπ ιμπ ηαιβ ειπ

καὶ ἡσαΐου· καὶ σὺ οἰκοδόμησον· διὰ τοῦτο ἔκ-
γονά σου· ἐφ' ἑαυτοῦ· καὶ οἱ σὺν αὐτοῦ οἰκοδομήσουσι πόλιν·
διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος· καὶ
ἀνοικοδομήσω αὐτὸ κλίμακα· καὶ τὰ σκέλη αὐτοῦ λε-
πτυνθήσονται· καὶ τὰ ἐνδεδραγμένα αὐτοῦ σωτήριόν
σιν· καὶ καταισχυνθήσεται μου αἰεὶ ἀνὴρ χαμαιδε·
ὅσον δὲ κατηχούμενόν ἐστι κοσμικὸν ἀνὴρ ἐὰν ἐλ-
θὼν λοσ αὐτοῦ· Π οὗ σὺν δράξεται ἰσχυρὸς ἐμοῦ καὶ
ὑποστήσεται ἰσχύν μου καὶ λόγου μου λόγου μου αἰεί· καὶ λέ-
γουσιν καὶ ἐκλεκτὸν μου βάμισκοι αὐτοῦ καὶ ἐν βιβλίοις
γραφῶν ἐγγίσουσιν ἐμοὶ αἰεί· ἐλθὲ καὶ τὸν μηρὸν
αὐτοῦ ταχεῖα καὶ ὀφθαλμὸν καὶ ἐμὲ ἑαυτὸν καὶ τὸν κύ-
κλον αὐτοῦ καὶ τὸν ὄμφαλὸν τοῦ ὁμοίωμα αὐτοῦ· εἰ
ναὶ τὸν ἀναβεβιβασμένον κλίμακα περὶ αὐτὸν κλῦσον· ῥάκε
λος μεγαλόφωνος· καταπαύσει δὲ ἀνὸ λόγος καὶ
καθήσονται ἐγρήγορσιν καθ' ἡμέραν λαοὶ μου ὁ πόλε
μος αἰεί· ἀμβλύσει γὰρ ὀφθαλμὸς μου σὸν χρόνοις
σὺν ὄφρα λοσ τὴν· καὶ ὄφρα δὲ καθ' ἡμέραν ἡμαρ ὁλόν·
καὶ βρόχος τὸν ὄμφαλόν του καὶ ἀμφασμὸς μου· ὡς
εἰ τὸν πλόγιον καταλιχνίδιμος αἰεί· ὁ πολυβρίμη·

κεφάλαο αἰχμοῦ· οὐσκλαυθμοὶ αὐξῆρ· ἀπὸ κλαύ
σοι σὶ αἱμάτοβλοσβίαμα· κληματαύσουδὶ
ἡλθθμ θαλασσαν πόλισὶ αὐξθρ· ἡ ἦαν τοὺσὶ
ὁπωσεραμοσου· καὶ ἐσοὶ περιλιπαὶσουὁ ὄλεθροσ ἐ
πεσεθμ· σωθὴ σθὶ χερμομὶλὶ καὶ ἰζεροσωὴ ἐκ
πλὸ μωσαὶὶ πλοσ καὶ οἱ μοσὶμὲσοὶ λιωσὶσου·
πορωὶ οἰκεσαὶπλωσαν· οὐδεδὲ κλησοἰκεσοὶ ἡσαν·
αὐδὲ ἀπὸ λεραυχλὸ ἐσβίαμ· ὅσσ ὅλεβάμὶ· καὶὲ
σσὶ ἀσαν· αἱ πόλισαὐτοῦὶ ὅδλοὶ λαμ φωμὶὼ αὐτ
ἀπὸ γλὶσωρ· ὅσσσωρωαὶμ· καὶ ἀγβολὶ ἀσαμὶσὶαν·
ὁ πὶ λεατοὶ ὅλωρ· μβμεμρὶὶ· ἐὶσκαπάλαμὶαν·
ἐαὶ καὶ ἀπὸ λῶ πλὼ λεσαὶὶ· φλὶσὶμ κς ἀμαλεκ
μομ ταὶ ἐσὶ μωμὸμ καὶ θησὶ ἀξομ ταὶ ἐβοὶσ αὐτοῦ·
Διὰ τοῦτο καρδὶ ἀσου μωαὶὶ ὡσ σωρ αὐλὶ τωμεκὶ
σοὶ σὶ καὶ καρδὶ ἀμου ἐσαμοσ κιεράλαι ὡσ σωρ
αὐλὸσ τωμεκὶὸς· διὰ τοῦτο ἀπωρεὶ ἐσοὶ λὸσαπο
ἀπὸ λῶ ἀπὸ ἀμοῦ· πασαμ κεφαλὼ ὀμπασαμ
πὶ πὸ πωχρὶ σομ ται· καὶ πασὸ πωσγοὸμ χρὶ
θὶσται· καὶ πασαὶ χὶρ ὠκὸ τομ ται· καὶ ἐσὶ πα
σὶ ὁ φυὸσ σαρκὸσ· ἐ ἐσὶ πωμ τοῦμ δωμεῦ

Epistle:

Ye are not in the flesh but in the spirit, if so be that the spirit of God dwelleth in you. Now if any man have not the spirit of Christ, he is none of his. And if Christ be in you, the body is dead because of sin; but the spirit is life because of righteousness. But if the spirit of him that raised up Jesus from the dead dwell in you, he that raised up Christ from the dead shall also quicken your mortal bodies by his spirit that dwelleth in you.

μασηλαφ· τοβρασομ· καὶ τοαμ ταμμασηλαφ· αὐτοὶ
τωηλιαφ· τουτοιαμορραιοκαὶ τοισζηλιε ἕκαστος
τοροτοῦμαδβλφοῦμαὐτοῦ καὶ τοαδασαταὶ τοῦμασηλαφ
αστὰ τοῦδοῦι τοροσωπου τοῦζηλοῦ· καὶ ἐβρῶσαὐτοῖς
οὕτωσ· ἕως τοῦδηκῖι τοαμ τοιερα ὐτοροβῦ· ἰηλ· τοῦδβ
καὶ ὑβθραδὴ σθαι καὶ ἐξεμαξατο· καὶ τοδ ἕως
ζοῦμὲὶ ἀμασὶ ἡ τοῦδαὶ τοῦ τοροσωπου τοῦ μαχαιρης
λιοῦ ζῶ ὑτοσ αδελφὸσ ἀμαμβοῦμὲμοῦ·
Κ καὶ ἐδαὶ ὅταμμὲὶ ὑσυλλομβαὶ δξασθαὶ τοῦ τοῦ τὴ
ελομ· ἐκ τοῦ χειροσου· ὡσαβ ωὶ εἰμ καὶ ἐβρῶσ οὖ
τωσ· ἕως τοῦδηκῖι τοῦ μ τοῦ τοῦδβ· ὅτὶ ἐβμ τοῦ λῆ
ὁφκὼ μοῦ μασὶ δὴ τὸ ὅμοῦ μασὶ μοῦ ἐβαὐτῶὶ· ζῶ ἀῤ
χολεβ κακῶσαὶ καὶ ὑμεῖσ καὶ ἐβαὐτῶμὼ οἱ μὲὶ καὶ
θαρδὴ τοῦ ὅτὶ μὲχαιρα ὐτζῶ καλῶ ἐβῦ τοαμ τ
τοῦ τοῦ καθημεβμὼ ἐβῦ τοῦ τὴ ζηλῶ καὶ ὑ τοροφὴ τοῦ
σῆσ ἐβαὐτοῖσ τοαμ τοῦ τοῦ λόγοῦ τοῦτοῦ· ὃ
ὁρῆσ· κὶ ἀφ ὑμὶ λοῦ χελμαρὶ ἐῖ· ἀτὸ τοῦ ἀῤ
αὐτοῦ λῶ σῆ φωμὶ ὼ αὐτοῦ λόγοῦ χελμαρὶ ἐῖ ἐβῦ
τοῦτὸ τοῦ αὐτοῦ· καὶ οἱ λὲ ὡσ ἀβρεμῶμ τοῦ
τοῦ ελδὴ σομ τοῦ καὶ ἐβῦ τοῦ τοῦ καθημεβμὼ· ἐ

Ιερεμιας

Ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα ἐγένετο ῥῆμα τοῦτο παρὰ κυρίου λέγων· Στῆθι ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ οἴκου κυρίου καὶ λάλησον πρὸς πάντας τοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν πόλεων Ἰούδα τῶν ἐρχομένων προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐνετειλάμην σοι λαλῆσαι πρὸς αὐτούς· μὴ ἀφέλῃς ῥῆμα. ἴσως ἀκούσονται καὶ ἐπιστρέψουσιν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ μεταμεληθήσομαι ἐγὼ περὶ τῆς κακίας ἧς ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει κύριος· ἐὰν μὴ ἐμοὶ ἀκούσητε τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῷ νόμῳ μου ᾧ ἔδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ τοῦ ἀκούειν τῶν λόγων τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν ἃ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων καὶ ἀποστέλλων, καὶ οὐκ ἀκούσεσθε, καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὡς Σηλὼ καὶ τὴν πόλιν ταύτην δώσω κατάραν πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς.

καὶ οἱ ψευδοπροφῆται· καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ
ῥηθῆναι λαλοῦντος τοῖς λόγοις τούτοις πρὸς
κῦ· καὶ ἔσται ἐὰν ἐρεθῇ οὗτος καὶ ἐὰν ἐρῇ λαλοῦν
τος πρὸς σὲ σήμερον λέγων τάδε λέγει κῖ· λαλήσατε
πρὸς τὸν λαὸν· καὶ σὺν ὅλαις ἀποθανεῖσθε οἱ ἱερεῖς·
ζ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς λέγων·
θανάτῳ ἀποθανῇ ὅτι ψευδοπροφητεύσατε τῷ ὀνό
ματί κυ λέγων· ὡς οἶκος Σηλω ἔσται ὁ οἶκος οὗτος·
καὶ ἡ πόλις αὕτη ἔρημος διὰ τοῦτο κατοικού
μενον καὶ ἔξεκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ ἱερεμί
αν ἐν οἴκῳ κυ· Καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες Ιουδα
λαὸν τοῦτον· καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου κυ
καὶ ἐκάθησαν ἐν θύραις πύλης κυ· τῇ καινῇ·
Καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται·
πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς πάντα τὸν λαόν· κρί
σεως θανάτου τῷ ἀνδρὶ τούτῳ ὅτι ψευδοπροφητεύ
ουσιν ἐπὶ τῆς πόλεως ταύτης καθὼς ἠκού
σατε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν· Καὶ εἶπεν ἱερε
μίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς πάντα τὸν λαόν·

λόγον κυ ὃν ἐλάλησεν κς πρὸς πάντα τὸν
οἶκον τοῦτον καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῶν· πάντα
τοὺς λόγους οὓς ἐνετείλατο κς καὶ μὴ ἐλαττώσητε ἀπ'
αὐτῶν τοῦ ποιεῖν ὑμᾶς· καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν· καὶ
ἀκούσατε τῆς φωνῆς κυ τοῦ θυ ὑμῶν· καὶ πα
σθήσεται κς ἀπὸ τῶν κακῶν οὓς ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς·
καὶ ἐγὼ ἔδωκα χρήσιμα ὑμῖν· τοῦ κατοικεῖν ὑμᾶς ἐπ'
αὐτῆς· καὶ ἐὰν ἐλάττονες ὦμεν ἀλλ' ἢ μᾶλλον τοῦ
μὴ ἐπιθεῖναι ἐπὶ τῆς ἀμπελῶνας καὶ ἐπὶ μᾶλλον αὐτῶν
ὑμᾶς ἔδωκα ὑμῖν καὶ ἐπὶ τῶν πόλεων ταύτ·
καὶ ἐὰν τοῦ κατοικεῖν ἐν αὐτῇ ἐὰν μὴ
θῆτε ἀπὸ καλκεύματος καὶ πρόσωπα ὑμᾶς λαλήσω
εἰς ἀπὸ τῶν ὑμῶν τοῦ ταῦτα τοῦ λόγου τούτου·
καὶ εἰ τοῦ οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς
τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφήτας·
οὐκ ἔστιν τῷ ἀνδρὶ τούτῳ κρίσις θανάτου· ὅτι
ἐὰν τοῦ ὁμοίως τῷ κυ τοῦ θυ ὑμῶν ἐλάλησεν πρὸς
ὑμᾶς· καὶ ἐν ἐπιστροφῇ ἐπιστραφήσεται πρὸς
τὸν κν· καὶ εἰ τοῦ πᾶσα ἡ κακία ἣν ἐγὼ ποιῶ
μου λόγον τοῦ· καὶ χαίρετε ἐν ἀφροσύνῃ τῷ λαῷ

ταῦτα μὲν οὖν ἐγὼ τοιοῦτος ἀνὴρ λέγω· ἐκεῖνα δὲ
ἐν τοῖς ἐμοῖς ἐπαίνοις ἐκείνου μόνου ἐπαινούμενα
ἐθαύμασα, ὅτι οὐδὲν ἐπῄνεσε τῶν ἐν τῷ πολέμῳ
ἔργων αὐτοῦ, ἃ καὶ μάλιστα ἄξια λόγου ἐστίν·
οἷς ἐγὼ παρῆν καὶ ἐθεώμην αὐτὸν ἀγαθὸν ὄντα
καὶ ἐν κινδύνοις καὶ ἐν ἀγῶσι καὶ ἐν ἐπιτάγμασιν
καὶ ἐν ἀπορίαις καὶ ἐν εὐπορίαις· καὶ πολλοὺς
ἐκείνου ἀγῶνας ἀγωνιζομένου ἐθεασάμην· καὶ
οὐδαμοῦ ἐφάνη ἥττων ἑαυτοῦ· ἀλλὰ πανταχοῦ
κρείττων καὶ ἐν τοῖς ἔργοις καὶ ἐν τοῖς λόγοις·
καὶ ἐν τοῖς ἐπαίνοις καὶ ἐν τοῖς ψόγοις·
καὶ ἐν τοῖς ἐπιτάγμασιν καὶ ἐν τοῖς ἀπορίαις·
καὶ ἐν τοῖς ἐπιτάγμασιν καὶ ἐν τοῖς ἀπορίαις·

ईहितम्:

O उत्तम ईश्वरीय. यस्मात्कारणात्सर्वं जगत्तस्य
सकाशादुत्पन्नं तस्मिन्नेव लीयते तस्मात्तदेव ब्रह्म
नित्यं सत्यं ज्ञानमनन्तं परमानन्दस्वरूपं शुद्धं
मुक्तस्वभावं चैतन्यमद्वितीयं ब्रह्मास्मीति
निश्चयेन जानीहि. यस्मात्सर्वं जगत्तस्य
सकाशादुत्पन्नं तस्मिन्नेव लीयते तस्मात्तदेव
ब्रह्मास्मीति निश्चयेन जानीहि. यस्मात्सर्वं
जगत्तस्य सकाशादुत्पन्नं तस्मिन्नेव लीयते
तस्मात्तदेव ब्रह्मास्मीति निश्चयेन जानीहि.

ईशावास्य

ॐ पूर्णमदः पूर्णमिदं पूर्णात्पूर्णमुदच्यते ।
पूर्णस्य पूर्णमादाय पूर्णमेवावशिष्यते ॥ १ ॥

ईशावास्यमिदं सर्वं यत्किञ्च जगत्यां जगत् ।
तेन त्यक्तेन भुञ्जीथा मा गृधः कस्यस्विद्धनम् ॥ २ ॥

कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतꣳसमाः ।
एवं त्वयि नान्यथेतोऽस्ति न कर्म लिप्यते नरे ॥ ३ ॥

असुर्या नाम ते लोका अन्धेन तमसावृताः ।
तांस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये के चात्महनो जनाः ॥ ४ ॥

अनेजदेकं मनसो जवीयो नैनद्देवा आप्नुवन्पूर्वमर्षत् ।
तद्धावतोऽन्यानत्येति तिष्ठत्तस्मिन्नपो मातरिश्वा दधाति ॥ ५ ॥

तदेजति तन्नैजति तद्दूरे तद्वन्तिके ।
तदन्तरस्य सर्वस्य तदु सर्वस्यास्य बाह्यतः ॥ ६ ॥

यस्तु सर्वाणि भूतान्यात्मन्येवानुपश्यति ।
सर्वभूतेषु चात्मानं ततो न विजुगुप्सते ॥ ७ ॥

यस्मिन्सर्वाणि भूतान्यात्मैवाभूद्विजानतः ।
तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः ॥ ८ ॥

स पर्यगाच्छुक्रमकायमव्रणमस्नाविरꣳशुद्धमपापविद्धम् ।
कविर्मनीषी परिभूः स्वयम्भूर्याथातथ्यतोऽर्थान्व्यदधाच्छाश्वतीभ्यः समाभ्यः ॥ ९ ॥

अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽविद्यामुपासते ।
ततो भूय इव ते तमो य उ विद्यायाꣳरताः ॥ १० ॥

अन्यदेवाहुर्विद्ययाऽन्यदाहुरविद्यया ।
इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचचक्षिरे ॥ ११ ॥

विद्यां चाविद्यां च यस्तद्वेदोभयꣳसह ।
अविद्यया मृत्युं तीर्त्वा विद्ययामृतमश्नुते ॥ १२ ॥

अन्धं तमः प्रविशन्ति येऽसम्भूतिमुपासते ।
ततो भूय इव ते तमो य उ सम्भूत्याꣳरताः ॥ १३ ॥

अन्यदेवाहुः सम्भवादन्यदाहुरसम्भवात् ।
इति शुश्रुम धीराणां ये नस्तद्विचचक्षिरे ॥ १४ ॥

सम्भूतिं च विनाशं च यस्तद्वेदोभयꣳसह ।
विनाशेन मृत्युं तीर्त्वा सम्भूत्यामृतमश्नुते ॥ १५ ॥

हिरण्मयेन पात्रेण सत्यस्यापिहितं मुखम् ।
तत्त्वं पूषन्नपावृणु सत्यधर्माय दृष्टये ॥ १६ ॥

पूषन्नेकर्षे यम सूर्य प्राजापत्य व्यूह रश्मीन्समूह तेजः ।
यत्ते रूपं कल्याणतमं तत्ते पश्यामि योऽसावसौ पुरुषः सोऽहमस्मि ॥ १७ ॥

वायुरनिलममृतमथेदं भस्मान्तꣳशरीरम् ।
ॐ क्रतो स्मर कृतꣳस्मर क्रतो स्मर कृतꣳस्मर ॥ १८ ॥

अग्ने नय सुपथा राये अस्मान्विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।
युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेम ॥ १९ ॥

ڈاکٹر عبدالرحمٰن چغتائی نے اپنی تصانیف میں مغل عہد کی جو تصویر پیش کی ہے اس کے مطالعے سے ہمیں اس عہد کی تہذیب، معاشرت اور طرز زندگی کا بخوبی اندازہ ہوتا ہے۔ مغل عہد کی تاریخ کے مطالعے کے لیے ان کی تصانیف سے بہتر اور کوئی ذریعہ نہیں ہو سکتا

τοῦ ἁμαρτίαν κατὰ φθαλμοὺς τοῦ λαοῦ
οὐλάμ· οὗτος εἶπεν κε· οὕτως συντρίψω τὸν
βγὸν μεσιλβὸς αὐτοῦ τρχὺλον τοῦ πόμ τοῦ τοῦ
ὄθμοῦ· καὶ ὃν χβτ ιερβμίαν εἰς αλὼὸ λὸν αὐτοῦ·
ζ ὁ λόγος κῦ τοῦ πρὸς ιερβμίαν μβατο συν
τρίψαι ἁμαρτίαν τοῦ κλοιοὺς αὐτοῦ τοῦ τρχὺ
λου αὐτοῦ λάμ μεδ ζ καὶ ἓ τοῦ πρὸς σαμαν
αμ λάμ οὗτος εἶπεν κε κλοιοὺς ξυλίμους
συντρίψω· καὶ ποιήσω ἀντὶ τούτων κλοιοὺς
σιδηροῦς· Θ οὗτος ἓ πεν κε· βγὸν σιδηροῦν
τὸν τρχὺλον τοῦ τοῦ ὄθμοῦ
δῶ ἐπὶ βασιλέα βαβυλῶνος· καὶ ἐ
πεν ιερβμίας τῷ ἀνανίᾳ· οὐκ ἀπέστειλκέν
σε κε· καὶ σὺ πέποιθας ἐπὶ ψεύδεσιν λαὸν τὸν
τοῦτον δ κῶ· διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κε· ἰδοὺ
ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς
τοῦτο τῷ ὄθματι τῷ ἐνιαυτῷ τούτῳ θανῇ· καὶ ἀπέθανεν
ὁ τὸ ἑβδόμῳ τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ· Κ καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τῆ
ἐπιστολῆς οὗ ἀπέστειλεν ιερβμίας ἐξ ιηλμ· πρὸς
τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας· καὶ πρὸς

τοῦ ἱερέως. καὶ προσεύξεται ἡ δούλη προφήτης ὑπὲρ
αὐτῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ παντὸς τῆς διασπορᾶς. καὶ προ-
σευξάμενοι τὸν λαὸν οὗ ἐὰν ἐκβάλωσιν ἐκ τοῦ
χωρίου τοῦ ναοῦ καὶ τῆς ναοῦ λέγω.
καὶ τοῦ μυχοῦ. καὶ ἀπὸ τοῦ ἐκβυθέρου.
καὶ τοῦχωρίου καὶ δόσιμον τοῦ δεκάτου. ἐν χειρὶ ἑ
λάου ἀπὸ οὗ ἐὰν καὶ γαμαριοῦ ἀπὸ οὗ χαλκίου
οὗ ἀποδεκάτου δόσιμον ναοῦ λάου. προ
ναοῦ λάου ναοῦ μου σεσεύξομαι λέγω μου.
οὗτος ἔσται μετὰ τῆς ἀποικίας. ἐκ τῆς ἀποικίας ἐν
ἀποικίᾳ ἀπὸ ἱερουσαλὴμ. οἱ κοπιάσαντες
κίαν καὶ καυτοὶ κιάσαντες. καὶ φυτεύσαντες ἀπαρ
δισον. καὶ φάγεται τὸν καρπὸν αὐτῶν. καὶ μὴ
κτῆσθε γυναῖκας. καὶ τέκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ
θυγατέρας. καὶ λαβέτε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖ
κας. καὶ ταῖς θυγατράσιν ὑμῶν δότε ἀνδράσι.
καὶ πολλὴ θεῖσθαι καὶ μὴ μειωθῆτε. καὶ
ζητήσατε εἰρήνην τῆς γῆς ἧς ἀποικί
σαι ὑμᾶς ἐκεῖ. καὶ προσεύξασθαι περὶ αὐτῆς
πρὸς κν̄ ὅτι ἐν τῇ εἰρήνῃ ὑμῶν. ϗ οὗτος ἔφη κν̄.

ἱερεῦσι·

οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ ἀπειθοῦντες τῇ ἀληθείᾳ καὶ ἀπιστοῦντες τῷ Χριστῷ καὶ τοῖς προφήταις καὶ τοῖς ἀποστόλοις καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ βαπτίσματι καὶ τῇ ἀναστάσει καὶ τῇ κρίσει καὶ τῇ μελλούσῃ ζωῇ καὶ τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν καὶ τῇ ἀφέσει τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῇ ἀναστάσει τῶν νεκρῶν καὶ τῇ ἀναγεννήσει τῶν ἁγίων καὶ τῇ ἀναστάσει τῶν ἁγίων καὶ τῇ ἀναστάσει τῶν ἁγίων καὶ τῇ ἀναστά

τοι κιαι ι ουδλαιδημιααιιυλῶμι λάζομτα τοιικοβ
σβκι ωοαιβδβκίαμ· ἐοοί ιιοδμ· και ωοαχιαιιι· οὐ
ἀποβδιηαάμιοδμιιαοιιλδσ ιιαιιιυλῶμοσ ὀδμ πρὶ·
δγιὼ ἐοοίκοαμ ἀμοιιιάμ ὐδμικλιιι· καὶ ὐδμοι χοῶμ το
γωαιιιαοσ τοῦμ τοιλι τοῦμ αὐτοῦμ καὶ λόγομ ἄχρι ιι
μάτι οαμ ἐοοὶ τῶο ὀμόμαπ ἰμου ὀμ ὁ ὐσωρ οσ ἐδζ αι
αὐτοῖσ· καὶ ἐγὼ μαρ τιο φ κ σὶ κ κι· καὶ ωρ ὸ σ σαι
μαι ἀμ τὸμ ἐλαιιιι τιιιι ὐρ εῖ σ· ὁ υἱ κ αι ωδαι λαάβ τοῦ
ὁμοιιαπ ίμου· καὶ ωρ ὸ οσ τοφ ομ ί αμ ιὸ μμ μαι αόσαι
ουτὸμ ἰ ὐρ εῦ ἑ ωδμ κι· ὐδλω κ ὐμ ἀδ ἰ ὐρ εῦ ἀμ τι
ἰ ωδλάβ· τοῦ ἰ ερ ὸ ωσ γ ὐμ ἀδθαι ἐοοι ἀαυτιιιι ὐδμ τῶο
οἰ κ ωο κῦ· ωαμ τὶ ἀμῶ ωρ ο φ κ τεύ ομ τὶ· ιιαὶ ωαμ
τὶ ἀμῶ ιιαὶ μο ιιεύ ὐμῶ· ιιαὶ ὁλω σ ἑ σ αὐτὸμ ἐι ἀο ἀπὸ
κλισμου καὶ ἑ ἀσὸμ ιιαταρ ά κτιιι· ιιαὶ μιῶ δ ἀυτὶ
οἰ κ ἐοοι τιιιι ἐλ ἡ σαιτ ὸ· ἰ ερ ὸ μίαω τῶο ὄ ξ αμ αὐτῶο· ῶ
ωρ ο φ κ τεύ ομ τὶ ἰ μῖμ· ὁ τὶ δ λαὸσ τοῦτο ἀπ ωσ αι λ ὐμ
ωρὸσ λιμαῶ ἑ ωσ ιιαι ιιυλῶμ αλ ζ ομ· ιιαὶ ερ αμ ἐ
τιμ οἰ ιιο δ ομ ἡ σαιτ ὸ οἰ κί αο κὰι καὶ τοι κ λίσαιτ ὸ·
καὶ φ υτ ὐ σαιτ ὸ κλ ἡ σ ου σ· καὶ φ ά γ ὸ σθαι τὸμ καρ π
αὐτοῦμ· ιιαὶ ἀμ ἀγ μ ου σ τοφ ομ ί αο τοιιιι ελ ι ομ ἑ ἀσ αι
ὠ τοῦ ἰ ερ ὸ μ ί ου· Κ ὰι ἑ ὐμ ὸ τοῦ λ ὸ γ ου σ κῦ ωρ ὸ σ ἰ ερ ε
μ ί αμ λ ἀζ ομ· ἀπ ὸ σ τα λ ομ ωρ ὸ σ τιιι ἀπ ωοι κι αμ

ἱερεῦσι δε:

Ὁ μὲν οὖν πατὴρ ἐπὶ τοῖς γεγονόσι ἀπορούμενος καὶ ἀμηχανῶν ἐκάλει τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς μάντεις καὶ τοὺς γόητας καὶ τοὺς φαρμακοὺς καὶ τοὺς Χαλδαίους· ἐβούλετο γὰρ μαθεῖν παρ' αὐτῶν τί ποτε τὸ τέρας εἴη καὶ τί βούλοιτο ἡ θεός. οἱ δὲ ἐπειδὴ ἐπυνθάνοντο τὴν ἀλήθειαν, ἔφασαν ἐκείνην μὲν ἀποκρύπτεσθαι καὶ οὐκ ἐθέλειν αὐτοῖς φράζειν· ἐπιτίθεσθαι δὲ τῷ γάμῳ καὶ ἐπιβουλεύειν τῷ γαμοῦντι καὶ ἐκ τούτου μέλλειν ἔσεσθαι τὸν ἐκγονον τύραννον τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων κρατήσειν καὶ μεγάλης ἀρχῆς ἄρξειν· ταῦτα μὲν οὖν ἔφασαν ἐκ τῶν ἱερῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἀστρολογικῶν ἀναγραφῶν μανθάνειν.

Ὁ δὲ πατὴρ ἐπὶ τούτοις ἐκπλαγεὶς καὶ ἀθυμήσας ἐπὶ τῷ γεγονότι ἐκέλευσε τὸν ἐκγονον ἀποκτεῖναι τὸν ἐκ τῆς θυγατρὸς γεννηθέντα· ἐδόκει γὰρ αὐτῷ ἐκ τούτου ἀπαλλαγὴν ἔσεσθαι τῶν δεινῶν. ἐκέλευσε δὲ τὸν ἐκτεθέντα ἀποκτεῖναι τὸν ἐκγονον ἐκεῖνον ὃν ἔτεκεν ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ. ἐπεὶ δὲ ἐγένετο ὁ παῖς ἐκεῖνος, ἐκτίθεται ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ὄρους ὑπὸ τὴν ἀκρώρειαν τοῦ Κιθαιρῶνος ὄρους ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. ἐκεῖ γὰρ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐκτεθεὶς ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ὄρους ὑπὸ τὴν ἀκρώρειαν τοῦ Κιθαιρῶνος ὄρους ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. ἐκεῖ γὰρ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐκτεθεὶς

καὶ μὴ ὁλόκληρον τὸν ἱ ἡ λ· κς· τὸ ῥῥαθθμὸ φθήσεται
αὐτῶ· ἀγαύσκ σἰ ναὶ αμ ἰ αμ λἰ γαύσκ σαὶ εβ· διὰ τοῦτο
ἥλκυσας ἡμᾶς οἱ κτήρημου· ἵνα οἱ ἰεοδομὴ σοεβ καὶ
οἱ ἰεοδομὴ θήσονται σαὶ ρμοσ ἰ ηλ· ἵνα λιμψθῆ τιμωσαὶ
μομσου· ἰεαὶ ὀζβλιβύσκ ἰεβταὶ σπ ἀροῦ λῶ· σαὶ ζόμ τ·
ἵνα φυλάξωσιν αμ σοβλοῦμαι σ ὁμόρβσι κ σαμαρίαι σ·
φυλάγων τῶ φυτβύσαι σβ ἰεαὶ αμ βάσι σβ ὁ τὴ δὰ τὴ λι
μβρα κλήσβσ σ· αἰ σοὶ λογουμεβη σαμ ὁμόρβσι κβ
φραιμ· αμ ἀσκ σι τβ καὶ αμ αἰ λὴ τι ἥ σὶ λω μ σροσκῦ
τὴ λιμ σὸ μόὶ τὸ ὑτσο ἐῖ σαβη κἰ τῶὶ ακοὺὶ· ὀυ φρά
θη τβ καὶ χρεμβτί σαι σβ βσὶ κ βφ α λὶ ὼ βθη ναμ· σὶ
κο σα ὺ σοὶ ἰσαι σβ καὶ αμ βάι σβ· ἐῖ σαι σβ ὀσ σ ὁμ
κἰ τὸμ λα ὸμ αὐτοῦ τὸ ἰεαὶ ταὶ λοὶ σοσμ ἰ ηλ·
ἰδοὺ ἐγὼ ἀφο αὐτὸ ἰσ αὐσὸ ἰεορρα ὺ καὶ σωὸ ζῶ σ αὐτοῦ β
σοχ αὐτου τὸν σλὸ· ὀμ βορ τὶ φ α σοβχ· ἰεαὶ τε κμο
σοὶ ἰσκ ὁ χλομ σολ ἐω· ἰεαὶ αὐσο αρθ ὸ ισιμ ὸσ λϛ·
ὀμ κλαυθμὸ ὸ ζῶ ηλ θομ καὶ ἐμ σαρ ακλη σὸ ἐμ ὸ ζῶ σ
αὐτοὶ σ· αὐ λὶ ζ σομ βάσι δ ὸσ ρμγαὸ ἰδλαὸ σ μβμο δὸσ ὸρ
θη· ἰεαὶ οἰμὶ σ σ ραμ η θὸ σ ἡ ν ὀμ αὐτῆ· ὅ τὶ ἐγὼ μὶ ω
τοὶ ηλ· φ σορ αὶ καὶ βφ ραὶ μ· σορ σὸ τὸ ἰεὸ σ μου ἐ
πὶ μ· αἰ ὸ ἰσαι σβ λόγ ομ κῦ βθη ν καὶ ἀμ αγγ λ αι σβ φ σμ η
σου τὸ σὶ μαὶ ε ρὼν· ἐῖ σαι σβ ὁλ· κ ωὶ σαὸ τὸμ ἰ ηλ·

ἐρεῖ σε·

Ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀρχισυναγώγου καὶ θεωρῶν τοὺς αὐλητὰς καὶ τὸν ὄχλον θορυβούμενον καὶ κλαίοντας καὶ ὀλολύζοντας, ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανεν τὸ κοράσιον ἀλλὰ καθεύδει. καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς τοῦ κοριτσίου καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην. καὶ παραγγέλλει αὐτοῖς μηδενὶ γνῶναι τοῦτο. καὶ ἐξελθόντες κατέστρεψαν τὸν ὄχλον καὶ ἐπέβαλον τὸν Ἰησοῦν ἐν τῷ πλοίῳ καὶ ἀπῆλθον εἰς τὰ μέρη αὐτῶν. καὶ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ἐκάθισεν παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας. καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ ὄρος ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. καὶ ἦν ἐγγὺς τὸ πάσχα ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. καὶ ἐπῆρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ θεάσασθαι ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν. καὶ λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους ἵνα φάγωσιν οὗτοι; τοῦτο δὲ ἔλεγεν πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ἤδει τί ἔμελλεν ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Φίλιππος· διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς ἵνα ἕκαστος βραχύ τι λάβῃ. λέγει αὐτῷ εἷς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· ἔστιν παιδάριον ὧδε ὃς ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστιν εἰς τοσούτους; εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς· ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. ἀνέπεσαν οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡς πεντακισχίλιοι. ἔλαβεν οὖν τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ εὐχαριστήσας διέδωκεν τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων ὅσον ἤθελον. ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μή τι ἀπόληται. συνήγαγον οὖν καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων ἃ ἐπερίσσευσαν τοῖς βεβρωκόσιν. οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὃ ἐποίησεν σημεῖον ἔλεγον ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον. ὁ οὖν Ἰησοῦς γνοὺς ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι καὶ ἁρπάζειν αὐτὸν ἵνα ποιήσωσιν βασιλέα, ἀνεχώρησεν πάλιν εἰς τὸ ὄρος αὐτὸς μόνος.

ἱερεῖα δέ·

καὶ ἴδου καὶ ὁ ὕπνος μου ἐδιελύθη.

ϛ̄ ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κς̄. καὶ σπερῶ τὸν οἶκον ἰσραὴλ καὶ σπερῶ τὸν οἶκον ἰούδα σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτηνῶν σου. καὶ ἔσται ὡς ἐγρηγόρουν ἐπ' αὐτοῖς καθαίρειν καὶ κακοῦν. οὕτως ἐγρηγορήσω ἐπ' αὐτοῖς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν φησὶν κς̄. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἐροῦσιν οἱ πατέρες ὄμφακες ἐφάγοσαν καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἡμωδίασαν. ἀλλ' ἢ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα ἡμωδίασεν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ. ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κς̄ καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ ἰσ καὶ τῷ οἴκῳ ἰούδα διαθήκην καινὴν οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν. ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου. ἣν αὐτοὶ οὐκ ἐνεμείναντο ἐν τῇ διαθήκῃ μου. καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν λέγει κς̄. ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ ἰσ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας φησὶν κς̄. δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοῖς. καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν. κἀκεῖνοι ἔσονταί μοι εἰς λαόν. κἀγὼ οὐκέτι

ημ ὁ καασ τὸμ πολησίον αὐτοῦ· καὶ ἑ καασ τὸμ
ἀδελφὸμ αὐτοῦ λέγοντ· γνῶθι τὸμ κν· ὅτι πάντ
εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου αὐτῶν·
ὅτι ἱλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τ
ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι·
β ἐν τῷ θῆ ὁ θεὸς τὰ ὄμβρους ἐφ ἡμῖν κε· καὶ βρον
ταῦτ μωθὴ τὸ δάκρυσ τῆς γῆς· καὶ τὸ
ὀλκὰς ὀλκιμῶν τὸ γόμος σίκλ· ἀφελεῖ πάντων τῶν
ὠμῶν ἐστὶν ἡμῖν κε· Ὅτι ἐστὶ πάντ ἡμῖν κε· ὁ λοιπὸν
τὸμ λίτρον μέλαν ἕως τῆς ἡμέρας σβλιῶν· καὶ οὐ
ἀραιὸν ἕως τῆς σμικτὸς· καὶ ἱερατικὸν ὄμβρον
ον· καὶ ὄμβρον μέλανα τὰ λευκὰ πάντα αὐτῆς· κε πάντ
τὸ κέρατ· ὁ μοίως αὐτῷ· ἐὰμ πάντ ἐστὶ ταῖς μό
μοις οὕτως ἀπὸ τοῦ μικροῦ ἕως μεγάλου ἡμῖν κε· καὶ τὸ γε
μοσίκλ· πάντων ἔσται· γὰρ ἐστὶ βῆμος καταπρόσω
πον μόνον πᾶσα τὰς λίμβρας· ἵλεως λίμβρας ἐρχομ
ται ἡμῖν κε· καὶ οἱ κολλημένοι τῶν λίαν τῶν κῶ·
ἀπὸ τοῦ γενεᾶς αὐτῶν· ὅσα ἂν ψηλὰ· ὅσα ἂν ὑπὲρ γόνυ αὐ
ὅσα ἐστὶν ὠμῶν ἐστὶν· καὶ πάντ κύκλῳ ἐστὶν
κύκλῳ ἐκλεκτῶν· ἵνα θῶμ καὶ πάντα ἀναπαυ
μῶ· ὅσα χειμάρρους χαλᾶ· κόλπους ὅσα γραμμίας

τούλησ· ἵνα μὴ ἀποκτείνῃ αὐτὸν ἀλλ' ἀσημάντου κῶ· καὶ οὐ
μὴ ἐκτίλῃ· καὶ οἰμὴ καταβραβῇ ὅσα τοῦ αἰῶνος·—
ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κῦ πρὸς ἱερεμίαν
ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῶν τῷ δεκάτῳ τῷ δεκάτου βασιλέως
ἰούδα· οὗ τοῦ ἐνιαυτοῦ τοῦ ὀκτωκαιδεκάτου ναβου
χοδονόσορ βασιλέως βαβυλῶνος·
Καὶ αἱ δυνάμεις τοῦ βασιλέως τοῦ λαοῦ πολεμοῦσ ἐφ' ἁγαρ
σὴμ ἐν ἰερ̄λ· καὶ ἱερεμίας ἐφυλάσσετο ἐν αὐλῇ
τῇ φυλακῇ τῇ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως ἐν
καταβεβλημένῳ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐδέδικαίωκει
αὐτὸν οὐ προφητεύειν· οὕτως εἶπεν ἐν
ἐμοὶ ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χειρὶ βασιλέως
ἐν τοῦ πολεμοῦσ καὶ λήμψεται αὐτὴν καὶ ἐδέδικαί
ωται ἐν χειρὶ τῶν χαλδαίων· ὅτι παρα
δόσει παραδοθήσεται ἐν χειρὶ τῶν βασιλέως βα
βυλῶνος καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτ̄·
καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ὄ
ψονται· καὶ εἰς βαβυλῶνα ἀπελεύσεται ἐδέδικαί
ωται καὶ ἐκεῖ καθήσεται· καὶ ἐὰν πολεμῆτε τοὺς
χαλδαίους· ἰδοὺ οὐ μὴ εὐοδωθῆτε· λέγει κῦ
τίς ἐστιν ὃς ἐλάλησεν καὶ ἐγένετο κῦ ἐνετείλατο
τοῦ μὴ γενέσθαι· ὅτι τάδε λέγει κῦ παρα

λαμβάνει σκτίστην· καὶ ἀπέλθων προσμβαίνει αὐτῷ
ἀπ· ἰωσὴφ ἀδελφοῦ προσμου· φαίνωται
λίων πλῶ φυλακῆς· καὶ εἰ τοῦτο μοι κτίσει τὸν αὐ
γρόμμου τὸν ὄμματθεῶ· ὃν γὰρ ἐβούλετο αὐτὸν ὁ πὶ σὺ
κελεύσῃ κτίσασθαι καὶ σὺ παρακαλύπτρος·
Καὶ ἔγνω ὁ πὶ λόγος κῦ δεῖν καὶ ἐκτίσαμεν τὸν ἀ
γρὸν αὐτῶν ἀπ· ἰωσὴφ ἀδελφοῦ προσμου καὶ δεῖ
σαι αὐτῶ δασὶ σίκλους καὶ δέκα ἀργυρίου· καὶ ἐ
γραψάμην ἐλιόν καὶ σφραγισάμην· καὶ ἔδω
μαρτύραμην μάρτυρας· καὶ δεῖσαι τὸ ἀργύριον
ἐν ζυγῷ· καὶ ἔλαβον τὸ ωμ ἐλιόν τῆς κτίσεως
τὸ ἀγρασμένον καὶ σφραγισμένον καὶ ἔδω
καὶ αὐτῶ τῶ παροὶχ· ἰῶ μιρίου· ἰῶ ἰουδαίου·
κατὰ φθαλμοὺς τῶν αὐτῶν ἀπ· ἰωσὴφ ἀδελφοῦ τῶν
προσμου· καὶ κατὰ φθαλμοὺς τῶν δασκόλων
καὶ γραψάντων τὸν δν τῶ ωμ ἐλιόν τῆς κτίσεως·
ζ κατὰ φθαλμοὺς πάντων τῶν ἰουδαίων· τῶν
καθημένων ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς· καὶ συν
μετ ἐβάτο παροὶχ· κατὰ φθαλμοὺς αὐτῶν λέγω
οὗτος ἐστὶν ὁ νόμος τῶν κρατῶρ· λάβετο ωμ ἐλι
ον τῆς κτίσεως τοῦτο· καὶ τὸ ωμ ἐλιόν τὸ ἀμ
γασμένον καὶ σφραγισμένον κατὰ τὸ δικαίωμον· ἵνα

Καὶ ἐγένετο ῥῆμα κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν τὸν τοῦ Χελκίου λέγων· Στὰς ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ οἴκου κυρίου καὶ λάλησον πρὸς πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα τὰς προσκυνούσας ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐνετειλάμην σοι λαλῆσαι πρὸς αὐτούς· μὴ ἀφέλῃς ῥῆμα. Εἰ ἄρα γε εἰσακούσονται καὶ ἐπιστρέψουσιν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ μεταμεληθήσομαι ἐγὼ περὶ τῆς κακώσεως ἧς ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν. Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τάδε λέγει κύριος· ἐὰν μὴ ἐμοῦ ἀκούσητε τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῷ νόμῳ μου ᾧ ἔδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν, τοῦ εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν ἃ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων καὶ ἀποστέλλων, καὶ οὐκ ἐμοῦ ἀκούσεσθε, καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὡς Σηλὼ καὶ τὴν πόλιν ταύτην δώσω κατάραν πάντων τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς. Καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοὺς λόγους τούτους λαλοῦντος Ἱερεμίου ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου. Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπαύσατο Ἱερεμίας λαλῶν πάντα ὅσα ἐνετείλατο κύριος λαλῆσαι πρὸς πάντα τὸν λαόν, καὶ ἐκράτησαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς λέγοντες· θανάτῳ θανατωθήσῃ. Ἵνα τί ἐπροφήτευσας ἐν τῷ ὀνόματι κυρίου λέγων· ὡς Σηλὼ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος καὶ ἡ πόλις αὕτη ἔρημος ἀπὸ οἰκούντων; καὶ συνήχθη πᾶς ὁ λαὸς πρὸς Ἱερεμίαν ἐν οἴκῳ κυρίου. Καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες τοῦ Ἰούδα τοὺς λόγους τούτους καὶ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἐκάθισαν ἐν τῇ εἰσόδῳ πύλης καινῆς οἴκου κυρίου. Καὶ εἶπον οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ προφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν λέγοντες· κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ὅτι ἐπροφήτευσεν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς ἠκούσατε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν. Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς πάντας τοὺς ἄρχοντας καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν λέγων· κύριος ἀπέστειλεν με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους οὓς ἠκούσατε· καὶ νῦν καλοποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ εἰσακούσατε τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ὑμῶν, καὶ μεταμεληθήσεται κύριος περὶ τῆς κακώσεως ἧς ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς. Καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἐν τῇ χειρὶ ὑμῶν εἰμι· ποιήσατε ὃ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ εὐθὲς ἐνώπιον ὑμῶν. Πλὴν γινώσκοντες γινώσκετε ὅτι ἐὰν ἀποκτείνητε ἐμέ, αἷμα ἀθῷον ὑμεῖς δίδοτε ἐφ' ἑαυτοὺς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν· ἐπ' ἀληθείας γὰρ κύριος ἀπέστειλεν με πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους. Καὶ εἶπον πάντες οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφήτας· οὐκ ἔστιν κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ὅτι ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς. Καὶ ἀναστάντες τινὲς τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς εἶπον πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν τοῦ λαοῦ λέγοντες· Μιχαίας ὁ Μορασθίτης ἐπροφήτευσεν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα καὶ εἶπεν πρὸς πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα λέγων· τάδε λέγει κύριος σαβαωθ· Σιὼν ὡς ἀγρὸς ἀροτριάσεται καὶ Ἰερουσαλὴμ εἰς λιθολογίαν ἔσται καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ὄρη δρυμοῦ. Μὴ φοβούμενος ἐφοβήθη Ἐζεκίας βασιλεὺς Ἰούδα καὶ πᾶς Ἰούδας αὐτὸν καὶ ἐδεήθησαν τοῦ προσώπου κυρίου καὶ ἐξιλάσαντο κύριον, καὶ μετεμελήθη κύριος περὶ τῆς κακώσεως ἧς ἐλάλησεν ἐφ' αὐτούς· καὶ ἡμεῖς ποιοῦμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν ταῦτα.

ירושלים:

λιμοῦ καὶ ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ δώσω αὐτοὺς ἐκ
πάσης τῆς γῆς· οὐδὲ ἔσται ἐν αὐτοῖς ἐμπεριλειμμένος·
καὶ ἐν τῷ θυμῷ μου· καὶ παροξυσμῷ μεγάλῳ· ὃν
ἔσται ἀρθήσεται αὐτοῖς ἕως τοῦ πεσεῖν τοῦτον· καὶ καυθήσῃ
αὐτοῖς πυρί· θάνατος· καὶ ἔσονται μοι ἕως λαός·
καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς ἕως θεός· καὶ λοιποὶ αὐτοῖς ὁ
λοιμὸς ἔσται· καὶ καρδίαν ἐκ καρδίας· φοβηθήσονται ἐ
πάσας τὰς ἡμέρας· καὶ ἕως ἄρτος μου αὐτοῖς καὶ
τοῖς υἱοῖς αὐτῶν μετ' αὐτούς· καὶ διαθήσομαι
αὐτοῖς διαθήκην αἰωνίαν καὶ οὐκ ἀπολῶ ἔτι ἀπὸ ἄρτος
ὅπως θῶ αὐτοὺς καὶ τὸν φόβον μου δώσω ἕως
τῶν καρδιῶν αὐτῶν, τοῦ μὴ ἁμαρτάνειν ἀπ' ἐμοῦ αὐτοὺς
ἀνθρώπου· καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν· ἄρτος ἔσται
αὐτοῖς· καὶ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ· ἐν
πίστει καὶ ἐν πᾶσι καρδίᾳ καὶ ἐν πᾶσι ψυχῇ μου·
ὅτι οὕτως εἶπεν κς· καθὼς ἔδωκα ἔτι τῷ λαῷ
τούτῳ πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα· οὕτως ἐγὼ δώσω ἐπ' αὐτοῖς πάντα τὰ ἀγαθὰ οἷς
χάλασαν τοῦτοις καὶ κτήσονται αὐτοὶ
τὴν γῆν ἣν ἐγὼ συλλέγω αὐτοὺς ἐκεῖ ἀπὸ πάσης
ἐκτίνων καὶ τοῦ βδελύγματος ἐκ χειρὸς χαλδαί
ων· καὶ κτήσονται τὰ ἄρια ἐν ἀργυρίῳ· καὶ γράψ

τισ θυσιαστηριον και σφραγιν· και διαμαρτυρηται μαρτυ
ρασθαι μοι λεγων αμην· και κυκλοι κλω· και εν πολε
μοις ουδαιων και εν πολεσιν τουορους· και εν πολε
μοις πλουσιων φυλων· και εν πολεσιν πλουσιων μαχη· οτι ου
κ αρβιοι τασ αυτουσ και αυτουσ·

Και εγενετο λογοσ κυ προσ ιερεμιαν εκ δευτερ
και αυτοσ ην εστηκωσ εν τη αυλη τησ φυλακη
λεγων τα δε λεγει κσ· ποιων ποιησαντοσ γην και πλασαντοσ
αυτην του αναστησαι αυτην· κσ ονομα αυτω· κρα
ξον προσ με και επακουσομαι σου και απαγ
γελω σοι μεγαλα και ισχυρα ουκ εγνωσαν αυτα·
οτι ουτωσ λεγει κσ ο θσ ι(σ)ρηλ· περι των οικων της πολ
εωσ ταυτησ· και περι των βασιλεων ιουδα των
καθημενων προσ χαραδεα και προσ μαχομενων τουσ
χαλδαιουσ και πληρουσθαι αυτην
νεκρων των ανθρωπων ων επαταξα εν οργη μου· και
εν θυμω μου και αποστρεψαι το προσωπον μου απ
αυτων· περι παντων των κακων αυτων·
και ιδου εγω αναβαλω αυτη σιωυλουσθαι και ιαμα·
και ιατρευσω αυτουσ και φανερωσω αυτοισ ειρη
νευειν· και ιατρευσω αυτουσ και πλησιουσ αυτουσ
αληθειαν και ευσταλειαν· και επιστρεψω την αιχ

Deest folium.

καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου· τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ ὁ τοῦ
του· καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ στόματός σου λαλή
σῃ· καὶ εἰ στρατεύσῃ μοι εἰς πόλεμον· ἀλλὰ αἰκά
σομ τὸν λόγον κῦ σοῦ δικίαν μετὰ λαοῦ ἰούδα· οὗτος
λόγ ἐνεφρώθη· ἀπὸ σοῦ θαμ· καὶ ὡς ὁ κλαυσαμ τοῦ
τοῦ πρὸς σου τοῦ ὡς μετὰ λόσαμ τοῦ πρὸ τοῦ ρόμου
κλαύσομ τοῦ καὶ ὁ· μετὰ οὐαμ· κύριε κόσμον τοῦ
ὁ· ὁ τὴν λόγομ ἐλάλησας εἰς σοῦ μι· καὶ ἐλάλησεν
ἱερεμίας πρὸς σου μετὰ λόσαν δικίαν· σαμ τοῦ
τοῦ λόγου σου τοῦτου σοῦ μι ηλμ·

Κ καὶ ἀνέλαβόσε μετὰ λόσος μετὰ ἐλώμος σου λόμ
δοὺ ἰηλμ· καὶ δοὺ πόλις ἰούδα τοῦ κατάλλιμ
μόμ σου δοὺ λαχεισ· καὶ δοὺ αβηλμ· ὅτι αὐτοὶ κά
τελλιφθησαμ μοι πόλις ἰούδα τοῦ πόλις ὀχυραὶ:·
ὁ ὅτος ὁ γενόμενος πρὸς ιερεμίαν παρὰ κῦ μι
τοῦ συν τελέσαι τὸν βασιλέα ιεχονίαν· ἀλαθη
κην πρὸς τὸν λαὸν τὸν ἐν ιηλμ· τοῦ καλέσαι ἀ
φεσιν τοῦ ἑξαποστίλαι ἑ καὶ τὸν τὸν παῖδα τῆ
ζ τὴν παῖδίσκην αὐτοῦ τὸν ἑβρέον· καὶ τὴν ε

ὁ δὲ λαὸς πᾶς ἐπὶ πολὺ ἐκκαθήμενος ἐκλαυθμηρίζετο. καὶ ἐπὶ τῷ
ἔλεῳ. καὶ τὴν λύπην ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ ἐκπεσεῖν τὴν ἐλπίδα τῆς
σωτηρίας. καὶ τὸν θρῆνον ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ ἀπολωλέναι τὴν
ἀνάπαυσιν. καὶ τὸν ὀδυρμὸν ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ ἀπολωλέναι τὴν
ἀγαθοποιΐαν. καὶ τὸν κλαυθμὸν ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ ἀπολωλέναι τὴν
ἐλπίδα τῆς ἀναπαύσεως. καὶ τὸν ἀνακλαυθμὸν ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ
ἀπολωλέναι τὴν ἀγαθοποιΐαν. καὶ τὸν ἀνακλαυθμὸν ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ
ἀπολωλέναι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας. καὶ τὸν ἀνακλαυθμὸν ἐποιοῦντο
ἐπὶ τῷ ἀπολωλέναι τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναπαύσεως. καὶ τὸν ἀνακλαυθμὸν
ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ ἀπολωλέναι τὴν ἀγαθοποιΐαν. καὶ τὸν ἀνακλαυθμὸν
ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ ἀπολωλέναι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας. καὶ τὸν
ἀνακλαυθμὸν ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ ἀπολωλέναι τὴν ἀγαθοποιΐαν. καὶ τὸν
ἀνακλαυθμὸν ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ ἀπολωλέναι τὴν ἐλπίδα τῆς ἀναπαύσεως.
καὶ τὸν ἀνακλαυθμὸν ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ ἀπολωλέναι τὴν ἀγαθοποιΐαν.
καὶ τὸν ἀνακλαυθμὸν ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ ἀπολωλέναι τὴν ἐλπίδα τῆς
σωτηρίας. καὶ τὸν ἀνακλαυθμὸν ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ ἀπολωλέναι τὴν
ἀγαθοποιΐαν. καὶ τὸν ἀνακλαυθμὸν ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ ἀπολωλέναι τὴν
ἐλπίδα τῆς ἀναπαύσεως. καὶ τὸν ἀνακλαυθμὸν ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ
ἀπολωλέναι τὴν ἀγαθοποιΐαν. καὶ τὸν ἀνακλαυθμὸν ἐποιοῦντο ἐπὶ τῷ
ἀπολωλέναι τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας. καὶ τὸν ἀνακλαυθμὸν ἐποιοῦντο
ἐπὶ τῷ ἀπολωλέναι τὴν ἀγαθοποιΐαν

σουσηκαὐτοῖς· καὶλήμψομαιαὐτοῖς· καὶκατα
καύσουσηκαὐτοῖςθυμῷμου· καὶτὰσσόλφσιοὖλα·
λαὸισοῦαὐτὸςφσάλλατομαὐτοῦκοὖτοσ·

ὁλόγοσὁγενόμενοσπρὸσιερεμίανπαρὰκῦ
ἐνημέραιῳαχεὶμ· νιὸνἰωσιὸνιωσιὰλέως
ἰοὖδαλέγων·

Πορεύθητιφσοικίαμρχαιμωκαὶεἰπὸνπρὸσ
αὐτὸνἰδὲφσαὐτοῖσφσοῖκομκῦ· φσομίαμτοῦμαωλῶ
καὶτοῦτοεἰσαὐτοὺσὁἰμομεἰσλίγαγομτομίβδο
μίαμἡμομίβρομιούνιομχαμέμ· καὶτοὺσαὐτ
φοὺσαὐτοῦ· καὶτοὺσαμπτιῶσικίαμρχαιεῖν·
ζφσηγαγομαὐτοὺσφσοῖκομκῦ· εἰσαὐτοὺσφό
ελομὑσομαμαμίου· ἡσοὺγοδολίουαμοὺτοὺ·
ὃσ ἐστὶνἐγγὺσοἴκουτοῦμαρχόμτομβααμωτοῦ
οἴκουμαασβουὑοὺσοὺβλωὰ· τοῦφυλάσσομτ
τὰωὰδὲμκαὶἐκπσαυκατὰσρόσωπομαὐτοῦ
κβραμμσοἴκου· καὶτοὺσπιέραυκαὶεἰσαμ·
οἰμὶτοὺσμὲμοἰμομόπλιαὐμαδαὰ· ἡὸσρη
χαὰ· ὁσωὴρὶμεωὴμὲμὲφλατολίμὴμεἰσαμ

οἰκήσωσιν οἱ μονάζοντες ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν. ἕ
ως τοῦ αἰῶνος. καὶ οἱ κτίσουσιν οἰκοδομήσου
σι. καὶ ἀμπελῶνας οὐ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας C
καὶ οὐκ ἔσται πᾶσα ἡμέρα ἡμῶν. ὁ
τι ἐὰν ἔργον ποιήσωσιν οἱ μονάζοντες ἡμῶν. ὁ
ἐὰν ἔργον ποιήσωσιν οἱ μονάζοντες ἡμῶν. ὁ
φρόνημα τῆς ἐρήμου ἡμῶν ἑαυτοῖς καὶ φοικά
σουσιν τὰ φρούρια ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν. τοῦ τοῦ ἰδεῖν
τὸ πρόσωπον ἡμῶν ἐν τοῖς οἴκοις ἡμῶν. πᾶσα ἡμέρα
ἡμῶν. ἡμῶν καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡ
μῶν. καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν καὶ πρόσωποι οἰκο
δομοῦσιν οἰκίας τοῦ ἐνοικεῖν ἐν αὐταῖς καὶ ἀμπε
λῶνας. καὶ ἀγροὺς καὶ σπόρμα. οὐκ ἔσται ἡμῖν
οὐκ ἐσόμεθα οἰκοδομοῦντες καὶ οὐκ οἰκοῦντες καὶ ἐ
σθίοντες καὶ οὐκ ἐσόμεθα καταπαύοντες καὶ ὁσάκις ἐὰν ἔλθωσιν ἡ
μῖν ἐν ἐρήμῳ ἡμῶν. ὁ τόπος ἡμῶν. καὶ ἔσται ἡμῖν ὁ
τὸ ἀμπελῶνα ἀποκοδομοῦσαι. ἕως τοῦ νῦν καὶ
εἰ τοῦ ἐσόμεθα. ἀμαλεκ τὸ φοβηθῆσόμεθα φοβηθῆναι
ἐρωσαλήμ. ἀπὸ πρωΐ σου τοῦ χαλδαίου.
καὶ ἀπὸ πρωΐ σου τῶν ἀλλογενῶν τοῦ ἀστρί

καὶ οὐ κήσαμεν ἐκεῖ: Κ̄ καὶ ἡ ὀργή μου καὶ ὁ θυμός μου ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ τοὺς κτήνεσιν καὶ ἐπὶ τὸ ξύλον τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐπὶ τοὺς καρπούς τῆς γῆς καὶ ἐξεκαύθη καὶ οὐ σβεσθήσεται. καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἰ̄ν̄ῑ μ̄ὴ λαλεῖτε πρὸς αὐτοὺς τοῦτο τὸν λόγον λέγων· ἀπὸ σαμαρείας καὶ οἱ προφῆται τοῦ ψεύδους αὐτῶν προφητεύουσιν ὑμῖν· καὶ οὐκ ἐστιν ἐν αὐτοῖς ἀκοὴ ἐνωτίου· οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν· καὶ οὐ μὴ κατοικήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ τοῖς πατράσιν αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐκλείψουσιν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν· καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας καὶ κατοικήσουσιν· καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας καὶ φαγονται τοὺς καρπούς αὐτῶν· καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσωσιν ἄλλοις καὶ οὐ μὴ φυτεύσωσιν ἄλλοις· καὶ οὐ μὴ φάγωσιν τοὺς καρπούς αὐτῶν· καὶ οὐ μὴ κατοικήσωσιν· καὶ ἔσται ὡς ἐπλήρωσαν οἱ υἱοὶ Ἰ̄ν̄ῑ τὸν θυμὸν τῶν πρ̄ω̄ν αὐτῶν ὁ λαὸς οὗτος οὐκ ἤκουσάν μου· διὰ τοῦτο οὕτως ἐρεῖ κ̄ς̄· ἰδοὺ ἐ

γὰρ φρονοῦσιν οὐδαμῶς καὶ ὅσοι τοιοῦτοι κοῦφ
ιηλμ· ὅσαμ ταῦτα καὶ οὐκ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸν
διὰ τοῦτο οὕτως ἐροῦσιν κϛ· ὅσοι δικαιοῦσαμ οἱ ἀ
οἰκοῦσαμ αὐλαῖς· τῶν ὄμματων τοῦ πρὸς αὐτοῦμ· ποι
φὴν ὅσαν ὑφάλατο αὐτοῖς ὁ πρὸς αὐτοῦμ οἰκεῖν ἐ
κλίνων αὐτὴν τοῦ οἰκοῦν αὐλαῖς· ἰοὺρηχαῖ·
ὅσαρ δικαίως καὶ ταῦτα πρόσωπον τοῦμ οὐ ὅσαρ ταῦτα
ἰμπέρατος ὀργῆς·

καὶ ἐν τῷ ἐνιδεῖν τῶν τῶν τετράκωιλον
ἰοὺ ἰωσία βασιλέως ἰοὺδα ἐγενήθη λόγος κϛ

πρὸς με λέγων·

Ἰάμβδα αὐτὸ χαρτῶν ιμιλίου· καὶ γράψον βοὰν
τοῦ· ὅσαρ ταῦτα λόγου οὐ ἐλάλησαν πρὸς αὐτὸ
βοὰ ἰηλ· καὶ βοὰ ἰούδαρ· καὶ βοὰ ὅσαρ ταῦτα βδμν
ἀφιλβρεθ λαλήσαρ τοῦμ οὐ πρὸς αὐτὸ ἀφιλβ
ροῦ ἰουσίου ὅσαρ λβοσ ἰούδα· καὶ βοὰ ἀποστιμβ
ρεθ ταῦτα ς· ἰοσσακοῦσον ταῦτα οἰκοσ ἰούδα·
ὅσαρ ταῦτα καὶ οὐ ζωλογήσομαι τοῦ ἰῶσαι
αὐτοῖς ἵνα οὐκ ὅσαρ ἀρ ἀφῶσῃ ἀπὸ ὁλοῦ αὐτοῦμ·

τιῶσομ κρεὰσ· καὶ ἱλάσο σ̄ομαι τα῀ισ ἀδικίαις
αὐτω῀ν· καὶ τα῀ισ ἁμαρτίαισ αὐτω῀ν·
Κ̄ καὶ ἐκάλεσεν ἱερεμίαν τὸν μαροὶχ· ἰὸν μηρίου·
ζ̓ ἐγράψατο μαροὶχ· αὐτὸ ἀπὸ στόματοσ ἱερεμίου τοῦ
τα῀ισ λόγοισ κῡ· οὓσ ἐνεπρήσατο βαροὺχ υἱὸσ αὐτοῦ
ἐν πυρὶ καὶ ἐπὶ τοῖσ ἐλίοις· καὶ ἔτι προσετέθη ἐπὶ ἱερεμίαν
τὸν μαροὶχ· λόγοι ἐγὼ φυλάσσομαι καὶ οὐκ ἔστιν
μαι ἐν ἀλλοτρίῳ ἐν οἴκῳ κῡ· καὶ ἀπαγγήσεται τὸ
χαρτίον τοῦτο· εἰσ ὦτα τοῦ βασιλέως ἰουδα· ὅτι κατα-
κεκαυμένον ἐστίν· καὶ εἰσ ὦτα τοῦ βασιλέως ἰουδα τοῦ εἰ
οὐδλω· καὶ τοῦ ἐρχομένου ἔτι τοῦ λεῶ μου αὐτοῦ·
ἀμάγνωσι αὐτοῖσ· ἐν ὧ ἀκούσεται ἕκαστοσ αὐτοῦ·
καταπορεύσεται τοῦ κῡ· καὶ αὐτοὶ ἀρθήσονται ἀπὸ
τῆσ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆσ πονηρᾶσ· ὅτι μεγάλη θυμὸσ
καὶ ὀργὴ κῡ ἐλάλησεν ἐπὶ ἰουδα τὸν λαὸν τοῦτον·
Κ̄ καὶ ἐποίησεν ἱερεμίασ καταπαύεται οὐ ἔτι ἐν τῇ φυλακῇ
αὐτῶ ἱερεμίασ τοῦ αὐλίζεσθαι ἔτι ἐν τῇ αὐλῇ
τοῦ λόγου κῡ· καὶ ἔδωκεν αὐτῶ ἔτι τῶ ἔτι τῶ τοῦ
τῶ ἔτι ἐπισιτισμὸν ἐκεῖθεν· ἕως τοῦ ἐλθεῖν πάντα

βζ βικλι σμαραμμκατιαμ καταπαρόσσωπομκῦ· παπ
όλαοσίηλ· καὶοἱκοσίοὐδλω· καὶαμφίμοσκβμ
μαροὲχβμτῶνμιελιαλόγοισίβρβμίουβμοἰκω
κῦβμοἰκοωγαμαρλουιὸῦσαφὰντοῦγραμματαί
ωσβμτῶαὐλὶτὶβσαὰνωβμπαροθιρσιστοὐλκ
οἰκουκῦ· τὶσκβμκσφασὼτωντοῦλαοῦ· καὶλί
κοισβμμιχαιασιὸσγαμαρλουιὸῦσαφὰνπαν
παοισλόγοισκῦ ἐκτοῦμιελιουκαὶκαταμιλὴ
φοἰκομτοῦμασηλβσσφασὸμοἰκομτοῦγραμμα
τωσ. καὶἰδοὺἐκεῖπασὰμτῶοἰαρχοντω· βικὰ
λιωτοβλισαμαὸγραμματβσ· καὶδαλάιαασ
ιὸσβλβμίου· καὶμαθθὰμιὸσχοιεὼρ· καὶγαμα
ρίασιὸσαφὰν· καὶσβλικίασιὸσἀμαμίου· ὶ
πασὰμτῶοἰαρχοντω καὶἀμήγγλβμαὐτοῖσμι
χαιασπασὰμταπαοισλόγουσοἰὼσἰκοισβμ· ἀμαλμω
κομτοστοῦμαροὲχ· ἐισαὰωτωντοῦμοῦ· καὶλ
ωαὴλασὰμτῶοἰαρχοντωπρὸσμαροὲχ·
ιὸμμιρίου· τὸμἰοὺδὴιὸμμαθθαμίουιὸισοβλβ
μίου· ιὸῦχοισιλόμτω· τὸμιελιόμβμωἀμαλ

ποσκέψασθαι τὸν τρόπον τοῦτον. Λαμβάνουσι τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐτῶν τοῦ ἀνθρώπου καὶ διπλασιάζουσι· εἶτα τὸ γινόμενον πολλαπλασιάζουσι τῷ τῶν ἡμερῶν ἀριθμῷ τῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ· εἶτα τὸ γινόμενον πολλαπλασιάζουσι τῷ τῶν ὡρῶν ἀριθμῷ τῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ· εἶτα τὸ γινόμενον διαιροῦσι τῷ τῶν ἡμερῶν ἀριθμῷ τῶν ἐν τῇ ἑβδομάδι· εἶτα τὸ γινόμενον διαιροῦσι τῷ τῶν ἡμερῶν ἀριθμῷ τῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ

αὐσαμ τους τοὺς λόγους τοῦ ιωσιλίου οὗ κατὰ κα
δμίωσαικφὶ· καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτοῖς λόγοι πλεί
ονες ὡς οὗτοι· καὶ ἐν ταῖς χερσὶν λαοῦ μου σοδολίας υἱοῦ σι
σου· ἀμτὶ ἐχομίου υἱοῦ ἰωσακεὶμ· οὐ ἐν ταῖς χερσὶν λαοῦ μ
μαιουχολομόσορ ταῖς χερσὶν λαοῦ ταῖς αμμωμόμος· καὶ οὐκή
κουσαμ αὐτοῖς καὶ οἱ σοδολαὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς·
τοὺς λόγους κυ οὓς ἐλάλησεν μου μ χειρὶ ἱερεμίου·
Καὶ ἀνεβάλ ἐν μ ταῖς χερσὶν λαοῦ σοδολίας τὸν ἰωσαχαν· υἱ
ὸν μ ολλ ἐν μ ίου καὶ τὸν σοφονίαν υἱὸν μ ααδαιου τὸν ἱ
ερέα· πρὸς ἱερεμίαν λέγων πρόσβυξαι σοὶ περὶ ἡ
μῶν πρὸς κν· καὶ ἱερεμίας δὲ ἦλθεν διαμέσου τοῦ
ὄχλου· καὶ οὐκ ἀπεβλήθη μ αὐτὸν εἰς φυλακὴν· καὶ
δὲ ναὰμ φαραὼ ἐξῆλθεν ἐξ αἰγύπτου καὶ ἤκουσαν
οἱ χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτοῦ μ· καὶ ἀνεβιβάσαν αὐ
τοὺ ἡ λμ· καὶ ἐγένετο λόγος κυ πρὸς ἱερεμίαν λέ
γων· οὕτως εἶπεν κς· οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν μ βασι
λέα ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σε τοῦ ἐκζη
τῆσαι μ ε ἰδοὺ δὲ ναὰμ φαραὼ ἐξελθοῦσα ἐμὴ μ
βοηθεῖ ἀφ' αὐ· ἀποστρέψουσιν ἐφ' ἑαυτοὺς αἰγύπτου· καὶ ἀ
ποστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ χαλδαῖοι καὶ πολεμήσουσιν ἐ
πὶ τὴν πόλιν ταύτην· καὶ προκαταλήμψονται αὐτήν·

και κατακαυσουσιν αυτην εν πυρι· ο τι ουτως ειπεν κς·
μη ισχυσαλαιμη τω ταις ισχυσιν αυτου· και ανασπα-
σομαι αυτον· ανασβλασον ταις αφημων· οι χαλδαιοι
ο τι ουκ ηδεισαν αυτον· και εσται εσπερα και πασα
δυναμις των χαλδαιων τοις ασβλημοσιν εμοις·
και καταλιφθησεται εν αυτη εκκλασμενη εν μεσω αυτης
ασσον τω τοπω αυτου· ουτοι αμαθησονται και και-
σουσιν επ αυτην παλιν ταυτην τον λογον· και εγενετο ασσα
ηδεισαν δυναμις των χαλδαιων· ανασσει ηλμ· ανασ-
πασον την δυναμιν σου εκ μεσου αυτων· εξηλθεν ε
ρεμιας ανασ ιερουσαλημ· πορευθητι αι σχυνθη-
μι αμην του αγρασαι εκ μεσου του λαου· ο
γαρ εγενετο αυτος εν αιχμαλωσια μετα ιωακειμ του γρα-

μαται ωσ ὁ τι ταυτ̄ιω ἐσσι ν σαμ ϕ σοι κι ἀμ ϕ υλακ ν c
και ἐλ θ μι ερ θμι ασ ϕ σατο μ οι κομ τ̄ου λακκου κα ϕ
σι ν χορ θ. και ε καυθ ν σθ μ ε κει ἐμ βρασ τ̄ο λλα σ.
και ἀνα βασ ϕ λθ μ ο θ θκι ασ και ε καλ θ θ μ αυτο μ και
ἱρ ω τ̄ αυτο μ ο ιμασι λεω κεμ ϕ αι ωσ. ϕ σι ν λγ c
τ̄ω ρακ ν. και ει τ̄ω μ αυτ ω ϕ σι ν ϕ χ ρ ασ ιμασι λεω c
ιμαιμυλ ω μ ο σ τ̄ω ρα σ λ θ σ ν. και ε ν τ̄ω μ ι ερ θμι ασ
τ ω ι μασι λε ι. τ ν ν δ ν κ ν σασ θ. και τ ω ι σασ ι δ α σ του
και τ ω μ λαο μ τ ου τ ο μ. ὁ τι σ ὐ δ ν λο σ ο μ ϕ σοι κι ἀμ ϕ υ
λακ ν. και τ ου ϕ σι ν οι τ̄ρο ϕ ν τ αι ἡμ ω ν οι τ̄ρο
ϕ ν τ ου σασ τ ω ν ἐμ ν λ γ ο μ τ ω ν. ὁ μ ν ὐ κ ν θ λ θ μ ιμασι
λεω σ ιμαιμυλ ω μ ο σ ἐσσι τ ν ν γ λ ω ν τ α υ τ ν. και μ ν
κ ϕ λε ιμασι λε ι τ̄ω θ ε ω τ ὸ ὁ λο ο σ μ ου κα τ α τ̄ρ ο σ
τ̄ω μ ου και τ ν ν αυτ̄ω ν ϕ σι ν οι τ̄ρ ο ϕ ν τ αι ἡμ ω ν
θα μ τ ου γ ρα μ μα τ αι ω σ. και ὁ μ ν αυτ̄ω θα μ ω ε κ ϕ.
και σ ω θ ζ θ μ ὁ ιμασι λεω σ και ἀμ β ι α λ ο σα μ αυτ ὸ μ
ϕ σοι κι ἀμ τ ν ἀ ϕ υλακ ν. και ὁ δ λο σα μ αυτ ω ἄρ τ ο μ.
θ μ α τ ν ἱ μ β ρασ θ ζ ω θ θ μ. ὁ υ τ ω θ σ ο υ σ ν ν ἔ ω σ θ ζ θ μ
τ ω μ οι ἄρ τ οι ε κ τ ν ὶ ω σ λε ω σ και ε καυθ ν σθ μ ἱ ρ θ μ ὶ
θ μ τ ν ἀ υ λ ν τ ν ὶ ϕ υλακ ν. και ἡ κ ου σα μ σα ϕ α π ασ
ι ὸ σ μ α θ α μ. και γ ο δ λ ι ασ ι ὸ σ τ ω α χ ο λ. και ἰ ω

χαλ· ιμοσβλθμού· τοῦ λόγου οὗτοί βρθμιάβθμού
λιόσι τὸμ λαὸμ λζοομόυτοσ ἑξ ωβμκι· ὁ καθήμε
μοσόμ τῆ πόλι ταύτη· αὐτοθανήξεται βμρομφαίᾳ
καὶ βμλιμῷ· καὶ οἱ ἐκτορβυόμβμοσ τορὸσ τοὺσ χαλ
δαίουσ ζήσβται καὶ ἔσται ἡ τυχὴ αὐτοῦ ἑξ σάρβμαι· ὃ
ζήσβται ὁ πόλυτοσ ἑξ ωβμκι· τοσαραδίδομβμ ἡ πόλ
εσ δοθήσβται ἡ πόλισ αὐτὴ ἑξ χειρὸσ δυνάμβωσ
μασιλβόσ μασσυλῶμοσ· καὶ συλλήμψβται αὐτήν·
καὶ εἶπ ωαμ τῷ μασιλῆ ἀμαιρβθήτω δὴ ὁ ἀμόσ ἐ
κεῖμοσ· ὁ πλαὸσ ἐκλνέ ταχείρασ τοῦ μαῶμ τ̄
ωολβμοῦντασ μ τὸμ καὶ καταλιωσμβμοσ μβμ τὴ πό
λι· καὶ ταχείρασ ωαμτοσ τοὺσ θυλαλοῦμ πρὸσ
αὐτούσ· καὶ τὰ ποιὰ λόγου τοῦτουσ· ὁ πλ ἀμοσ οὗτοσ
οὐχ ἱσμεσλῆ ἐρημώσασ τοῦ λαοῦ τοῦτο· ἀλλὰ πο
μηρεύ· καὶ εἰ ωαμ ὁ μασιλεὺσ ἰδοὺ αὐτὸσ βμχβρσὶ
ἡμῶμ· ὁ πλοὶ κλείσασ ὁ μασιλεὺσ ωαρὸσ αὐτούσ·
καὶ βρρι ταμ αὐτὸμ εἰσ τὸμ λακκομ βμλχιουὶ οὗτῶ
μασιλβόσ· ὁ σὶ ὢβμ τὴ αὐλὴ τῆσ φυλακῆσ· καὶ
χάλασαμ αὐτὸμ εἰσ τὸμ λάκκομ καὶ βμ τῷ λάκκῳ
οὐκὶ ὢν ὕδωρ· ἀλλὰ ἰλὺσ· καὶ ἐμ ὢβμ τῷ ωορ
μορῷ· καὶ ἐκοσβμ αὐτὸμ βμ βυλχ· ὁ ββρί· καὶ ἐμ

αὐτὸ ὅθεν τὴν αὐλὴν τοῦ ναοῦ λβ· ὁ τὴν θυσιαστήριον
τὸν ἱερὸν καὶ ἀφ' οὗ λακκον. καὶ ὁ ναὸς λδ· θεν τὴν
αὐλὴν εἰσὶν μ· καὶ ἐξ ἦλθεν πρὸς αὐτὸν· καὶ
ἐλάλησεν πρὸς αὐτὸν ναὸς καὶ εἶπεν θεν ἐστὶν μερὶ
σσοὶ ἐστὶν ναὸς τοῦ αὐτοκτίσαι τὸν αἰῶνα τοῦτον
ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ. ὁ τὸ οἶκόν μου κλήσεται ἐπ' τοι
θεν τὴν προσ· καὶ θεν ἀφ' ἑλατο ὁ ναὸς λδ· τοῦ αὐλῆ
μβλφ· καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοῦ τριακοντα ἄνδραν·
καὶ ἀνάγαγεν αὐτὸν ἐκ τοῦ λακκου ἵνα μὴ ἀποθάνῃ·
καὶ ἐλάλησεν θεν αὐλῆ μβλφ· τοῖς ἀνοῦσι· καὶ ἦλθεν
εἰσὶν οἰκίαν· τοῦ ναοῦ λβ· τὴν ὑποζύγιον·
καὶ ἐλάλησεν ἐκεῖ θεν πρὸς λαὸν ἱερὰ καὶ τοὺς
ἀρχιερεῖς· καὶ θέρεθεν αὐτοὺς πρὸς οἰ ἱερὰ μίαν ἀφ' ἑαυτὸν
λακκον καὶ εἶπεν θεν πρὸς αὐτὸν θεὸ αὐτοὺς ὑποκά
τω τοῦ χοιρίου· καὶ ἐσοίλισεν θεν ἱερὰ μίαν οὕτως·
καὶ ἔλκυσαν αὐτὸν τοῖς χοιρίοις· καὶ ἀνήγαγεν
αὐτὸν ἐκ τοῦ λακκου· καὶ ἐκάθισεν θεν τὴν αὐλὴν
τὴν φυλακῆς· καὶ ἀπεστάλθη ναὸς λδ· καὶ ἐκά
λεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰσὶν οἰκίαν σαλισιηλ·
τὴν θυοικοκῦ· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ ναὸς λδ· ὅρα
τὴν σοφίαν ἣν μεμίκευτήν σε ἀπεστειλεν ὑμᾶς· καὶ εἶπεν

πασηι ἱερωσυνηι· καὶ ἐὰν ἁμαρτήσασι οἱ
θαμαστοὶ θαμαστοῖς· καὶ ἐὰν σημειωσάσθω
σοι καὶ οἱ μὴ ἀλισκόμενοι σημεῖον· κ καὶ ὃ μὲν ἐὰν ἱερωσυνηι λάβῃ
αὐτὸ λάχανον· ζ καὶ ὃς ἐὰν ἐκ τῶν ἐκγόνων αὐτῶν τῶν ἐχόντων
ταῦτα· ἔσται κεκαθαρμένος· καὶ εἰ τις παραδοίη σοι
ἔσχατα τοῦ ἁγίου· τοῦτον· καὶ ἔσται αὐτοῦ ἐὰν
ἱερωσύνην· οὗτος εἰσπορεύσεται· καὶ ἐξελεύσεται
ται· καὶ ἔσται ἐν ἐκγόνοις ἱερωσύνην λαοῦ
μος ζ καὶ ἐὰν μὴ ἐχόντων· καὶ μὴ λάβῃ ἀπὸ τοῦ
καταλειμμένου ἱερωσύνην καὶ ζ καὶ οἱ κί
σου· καὶ ἐὰν μὴ ἐξελεύσεται ἐὰν ἀπὸ τοῦ λαοῦ
αὐτοῦ ἔσχατα τοῦ χαλδαίου· καὶ καύσουσιν
αὐτὰ ἐν πυρί· καὶ συνοικήσουσιν· καὶ ἔσται
ὁ ἱερεὺς τοῖς ἱερεῦσιν· ἐγὼ λόγομ ἐγὼ τοῦ μίου
δαίου καὶ τοῦ καθ ἐγὼ τοῦ μου πρόσωπον χαλδαίου
μὴ δώσουσιν μὲ ἔσχατα αὐτοῦ καὶ καταμόσκιον
ταύτου· καὶ ἐὰν τις ἱερεὺς ἐὰν· οἰκήσουσι
σθ· ἄλλοσον τὸν λόγον κυ ὁμ ἐγὼ λέγω πρὸς σθ·
καὶ μὴ λάβῃ ὁμ ἐὰν σοι: Κ καὶ ζ καὶ ἐὰν
καὶ ἐὰν μὴ θέλῃ σοι ἐξελθεῖν· οὗτος ὁ λόγος ὁμ θέλ
ζ ὃν μοι κεκ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ κατελι

φθάσαι ὑμᾶς καὶ ὑμᾶς λάβωσι οὐδαμῶς. ἐξ ἀνάγκης πρὸς
ἀρχόντας καὶ ἐξουσιαστὰς καὶ κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου. καὶ αὐτοὶ ἐ
λάβομεν. ἵνα τοῦτο ἀφ' ὑμῶν ἀφέλωσι καὶ ἵνα μὴ ἀφέλωσι σοι ἀφ'
ἑαυτῶν ἵνα μὴ ἔχωσιν οἱ κλέπται χρόνον τοῦ κλέψαι τὴν ὑμετέραν
ψυχὴν τοῦ λαβεῖν. ἀποκάρψαμαι ἀπὸ σοῦ καὶ τὰς
χεῖρας καὶ τοὺς πόδας σου. ἐξ ἐξουσίας ἔχω τοῦ ἀποκόψαι τὰς χεῖρας
τοῦ χαλδαίου. καὶ σὺ οὐκ ἐμνησθῆς ὅτι εἰ χεὶρ
σου ἐλήφθης ἐνεκεν λόγου συλλημφθήσῃ.
Καὶ ἵνα τί ἀπόλωμαι αὐτὴν κατὰ σεαυτῆς σύ.
Καὶ εἰ τὸν ὑμᾶς αὐτὸς ὁ ἐλέγχων. οὐ μὴ γένωμαι ἐκ
τοῦ λόγου τούτου. καὶ οὐκ ἐμὲ αὐτὸν θανεῖν. καὶ
ὑμᾶς ἀπολέσωσιν οἱ ἄρχοντες τοῦ ὅτι ἐβλάλησαν.
καὶ ἐλθὼν οἱ ἄρχοντες καὶ ἵνα τί ἐποίησαν ἀμαγίγλομ
λιμῆν τὸ βλάλησον σοι ὁ ἐλέγχων μὴ κερύξῃς ἀφ' ὑ
μῶν. καὶ οὐκ ἐμὲ ἀφελῶσιν. καὶ τὸ ἐλάλησεν τοῦ
θεοῦ ἐλέγχου. καὶ ὑμεῖς αὐτοὶ σε ἐρεῖτε ἀφ' ἑαυτῶν τὸ βλέ
ποντος. καὶ τὸ φθάλμοὶ τοῦ ἐλέγχου. τοῦ ἀπὸ μὴ
ἐποίησαν ἁμαρτίαν ἐχόντων ἐποίησαν θανεῖν ἐμέ.
Καὶ ἵνα τί ἐποίησαν τοῦ τοῦ ἐλέγχου ἱερουσαλήμ.
Καὶ ἵνα τί ἐποίησαν αὐτὸν καὶ ἀμάγίγλομ αὐτοῖς καὶ
ταῦτα τοῦ τοῦ λόγου τούτου οὐδὲν ἐποίησαν

αυτω ο μασηλλαν· και απεβιβασαν ο τοικηκοθο
θλογοσκυ· και ε καθησαν ιερεμιαν εν τη αυλη
τη φυλακης· εως χρονου ουκ ην βλημα θλη ην λμ·
και εξηλθεν εν τη οδω του οικου αυτου τον οδολδικιουμα
σηλλαν ισουδαν· εν τω μεσω τον δικαστων αρξην
τον μασεχολομορ· μασηλλαν μασελλαμος και πα
σαν δλην αμασαυτου βασιν λμ· και βασλεορκοεμ
αυτην· και εν τω εν δικαστω εξη του σεδδικιου εν τω
μεσω· τον τεκαρ του εν αυτη τον εμμεν ασσερραλη πολιν
και εσπληθυμασαν τον οι ηγουμενοι μασηλλαος μα
σελλαμος· και ε καθησαν εν τη αυλη τη μασελλαν·
μηρηλ· σαραασαρ· σαμεαν· και μασεσυσαρ· και
μασεσαρις· και μαλχαρχαν· μασφρ· ραμμαν·
και οι καταλοιποι οι ηγουμενοι μασηλλαος μα
λαμος και απεβλεψαν· και ελαβεν τον ιερεμιαν
αν· εξαυλης της φυλακης· και εδωκαν αυτον·
προς γοδολιαδ· υιον αχικαμ· υιου σαφαν· και ε
ξηγαγεν αυτον μασελλαν· και εκαθησεν μεσου του λαου· ως
προσηρξατο ιερεμιας λογοσκυ εν τη αυλη της
φυλακης λεγων· πορευου και ειπον· προς αβε
δεμελεχ· τον βαθιοπαν ουτως ειπεν κς σαβαωθ ι λ·

ἱλοὺ ἐγὼ φθορα τοισ λόγοισ μου ὅσοι τὴν πόλιν
ταύτην ἐφοβήθησαν καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν· καὶ ὅσοι ὅσοι
ὑμεῖς ἐστὲ ἐν ὑμῖν καὶ οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι ὅσοι ἐστὲ ἐν χερσὶν τῶν
ἁμαρτιῶν σου ἐφοβήθητε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· ὅτι ὅσοι
ζῶμεν ὅσοι ζῶσιν· καὶ ὑμεῖς φοβηθήσεσθε ἐν τῷ σ· καὶ ἐὰν
ἀναβῇ ἐπὶ τὴν καρδίαν σου· ὅτι ὅσοι ἐφοβήθησαν ὑμᾶς
φησὶν κύριος ⁘ ⁘ ⁘

λὸς ισραηλ λαὸν ὁ θεὸς ἐν γῇ οὐδαν· καὶ οἱ κατοικοῦντες
τοὺς ὁμόρους τοῦ λαοῦ ἔφασαν ταῦτα ἀγαθὰ ὑμῖν φθαμ
μοὶ ἐστιν τοῦ πορεύθῆναι καὶ πορρύου·

Κ καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος ἀποριάν· καὶ λ
ωβὰ λεν αὐτὸν καὶ ἦλθεν πρὸς γολιάν ἕως ὅτου
ἔφθασεν· καὶ κατῆλθεν τοῦ ὁμόρους τοῦ λαοῦ τοῦ κατα
λιφθέντος ἐν τῇ γῇ· καὶ ἰδοὺ εἷς ἀπὸ τῶν οἰκο
γενῶν τῶν ἀλλοφύλων τῶν ὑπολειφθέντων αὐτοῖς καὶ ἰ
δὼν αὐτὸν ὁ ἦν κατὰ τὰ ὅρια ισραηλ λαὸν
λαὸν ὃν τὸν γολιάν ἐν γῇ καὶ ὅτι ἀπὸ
αὐτῶν ἄνδρας· καὶ γνοὺς καὶ κατ αὐτὸν ὁ ἰσοὺ κατὰ
κρύφα ἐν λαῷ· καὶ ἦλθεν πρὸς γολιάν
ἔφασεν φὰτ· ἰσμαηλ· ἰσοβαὰμ υἱὸς ναθαμίου· καὶ
ἰωαμμαν· ἰσοβααλεί· καὶ σαραίας· ἰσοβοαμ
βηβ· καὶ οἱ υἱοὶ ωφφ· τοῦ μβασφαθι· καὶ ἐ
ζομίας· ἰσοβ τοῦ μεωχαθι· αὐτοὶ καὶ οἱ ἀνδρες
αὐτῶν· καὶ ἐποίησεν αὐτοῖς γολιὰς καὶ τοῖς ἀν
δράσιν αὐτῶν· λόγον· καὶ ἐφοβήθη τὸ αὐτὸν πρό
σωπον αὐτῶν ἀπὸ τοῦ χαλδαίου· καὶ οἱ κα
τοικοῦντες τὴν γῆν καὶ ὑπάρχειν τοῦ ισραηλ
λαὸν ὁ θεὸς· ἐν βαλεῖν καὶ ἐμὲ ἰδοὺ ἐγὼ καὶ

Deest folium.

ἡσυλλθαν τὸ προσηγολλιαν· καὶ ἐγένετο ἡσυλλθον
τοῦ αὐτοῦ ἡ σὺν αὐτῶν πλῆσυλλθεν ἐκφλξ ἐν αὐτῶν·
ἡφρεάρ· καὶ ἐκαυλήκαν αἱ φλὸξ ἐκρύθησαν ἐκεῖ· καὶ ἡ
σαν τοῖς σημαλλ· μελιαμβλῆς λίμεαῦ ὁ πλίνθος λίμῆν
ἡσαν οἱ ἐν μέρᾶ τοῦ ρει· καὶ κεῖσθαι· καὶ μβλι· καὶ
ὅλβος· καὶ σαρηλθεν μεαὶ οἰκαν ἰλθεν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τοῦ μαλλφοῦ αὐτοῦ· καὶ τὸ φρεάρ· ἡσο
ὄρει θεν ἰ σημαλλ· οὐ ἰ αυσὸκ πλ ἐν φρεάρ· μεγάλου
τοῦτο ἐστὶν· ὃ ὅσοι ἐν μεασιλλεῖ αὐτοῦ· μεασιλ
ωσ ἰ λλ· τοῦτο ὅσλλ ἐν σθν ἰ σημαλλ· τεραμεατῶν·
καὶ αὐσὸκ ἐρθεν ἰ σημαλλ· σαμ ταῦτο μλεὸμ τὸμ καὶ
ταλι φ θὸν τοῦ ἐν μεασαφὲ· μεαὶ τὰ ἀλεγανὸρ
τοῦ μεασιλλεῶς ἀσσυρ ἀπὸ θλιτο ὁ ἀρχ μεάγ
ρος τοῦ γολιαῦ· ἰῶ ἀρχι καλῶ· καὶ ὁ χτὸφ
ας τοῦ ρᾶν ἰ ὁν μαμμεῶν· Καὶ ἡ κουσθν ἰ σαν μαμ
ἰὸσ μεαρμί· καὶ σαμ τοῖς ἡγουμένοις τοῦ λυ
μαίνεσθαι οἱ μεταὐτοῦ· σαμ ταῦτα μεα καὶ αὐ ἐσσοὶ ἡ
σθν ἰ σημαλλ· καὶ ἰ ἡγαρμ αὐσαν τὸ αρατὸ τοῦ λ[s]
αὐτοῦ· καὶ ὁ χὸν τὸ τοῦ λθμεφ ἡ αὐτοῦ καὶ ὄρον
αὐτοῦ ἐσσοὶ ἰ λατος τοῦ λοὺ θν γαμεασῶν· καὶ ἐγέ
νετο ὁ τὸ φ λὸν τοῦ λαὸσ ὁ μεταὶ σημαλλ· τοῦ ἰ

ἱερεῖα δὲ :-

— — —

ὁσαι μὲν κέρατα ὑπὲρ τὰς γνάθους φύουσιν ἔπειτα
τὸ ἀκρωτήριον κλασθὲν ὑπὸ τῆς φλεγμονῆς ἐπὶ τὸ μέτωπον
ἔρχεται· ὅταν δὲ ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἐπιστρέψῃ τὸ κέρας, ἀκλασθὲν
ὀλίγον ἄνωθεν κύκλῳ περιφερὲς γίνεται· καὶ ὁσοις μὲν
τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐναντίον κέρας, ἐπὶ τὸ μέτωπον ἔρχεται·
ὁσοις δὲ ἐπὶ τὸ ἐναντίον, ἐπὶ τὸν αὐχένα· καὶ ὁσοις μὲν
ἐπὶ τὸ μέτωπον, ἐπὶ τὸν αὐχένα ἐπιστρέφει· ὁσοις δὲ ἐπὶ
τὸν αὐχένα, ἐπὶ τὸ μέτωπον· καὶ ὁσοις μὲν ἐπὶ τὸν αὐχένα
ἐπιστρέφει, τοῦτο ἐκβάλλει τὸ ἔγκεφαλον· καὶ ὁσοις μὲν
ἐπὶ τὸ μέτωπον, ἐπὶ τὸν αὐχένα ἐπιστρέφει τὸ κέρας
ὅταν ἐπὶ τὸν αὐχένα ἐπιστρέψῃ, ὀξὺ ἀποκρούεται· ὅταν δὲ
ἐπὶ τὸ μέτωπον, ἀμβλὺ ἀποκρούεται· καὶ ὁσοις μὲν
ἐπὶ τὸν αὐχένα ἐπιστρέφει τὸ κέρας, ἐπὶ τὸ ἐναντίον
ἐπιστρέφει τὸ ἀκρωτήριον· καὶ ὁσοις μὲν ἐπὶ τὸ μέτωπον
ἐπιστρέφει τὸ κέρας, ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἐπιστρέφει τὸ
ἀκρωτήριον· καὶ ὁσοις μὲν ἐπὶ τὸν αὐχένα ἐπιστρέφει
τὸ κέρας, ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἐπιστρέφει τὸ ἀκρωτήριον·
καὶ ὁσοις μὲν ἐπὶ τὸ μέτωπον ἐπιστρέφει τὸ κέρας,
ἐπὶ τὸν αὐχένα ἐπιστρέφει τὸ ἀκρωτήριον· καὶ ὁσοις
μὲν ἐπὶ τὸν αὐχένα ἐπιστρέφει τὸ κέρας, ἐπὶ τὸ ἐναντίον
ἐπιστρέφει τὸ ἀκρωτήριον· καὶ ὁσοις μὲν ἐπὶ τὸ μέτωπον
ἐπιστρέφει τὸ κέρας, ἐπὶ τὸν αὐχένα ἐπιστρέφει τὸ
ἀκρωτήριον· καὶ ὁσοις μὲν ἐπὶ τὸν αὐχένα ἐπιστρέφει
τὸ κέρας, ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἐπιστρέφει τὸ ἀκρωτήριον·
καὶ ὁσοις μὲν ἐπὶ τὸ μέτωπον ἐπιστρέφει τὸ κέρας,
ἐπὶ τὸν αὐχένα ἐπιστρέφει τὸ ἀκρωτήριον· καὶ ὁσοις
μὲν ἐπὶ τὸν αὐχένα ἐπιστρέφει τὸ κέρας, ἐπὶ τὸ ἐναντίον
ἐπιστρέφει τὸ ἀκρωτήριον· καὶ ὁσοις μὲν ἐπὶ τὸ μέτωπον
ἐπιστρέφει τὸ κέρας, ἐπὶ τὸν αὐχένα ἐπιστρέφει τὸ
ἀκρωτήριον· καὶ ὁσοις μὲν ἐπὶ τὸν αὐχένα ἐπιστρέφει
τὸ κέρας, ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἐπιστρέφει τὸ ἀκρωτήριον·

Deest finis.

Κατα
όλη

ιμεσημβρίαν· καὶ ὅκι αὐτὸ θαμάζεται καὶ ἐ
σονται τοῖς ἀμέλλουσι θύειν τὸ παρόσσον π̄
αὐτοῦ ἑσπέρας γίνεται μεσημβρία· ὅκει· ἐκλείπου
σι ἡμέρας καὶ νὺξ μέσον καὶ οἱ κάτω αὐτοῦ
λῶ σσο ζόμενος σ αὐτὸ τοῦ μεσημβρινοῦ ἴσαν τοῦ αὐτὸ
ὅτι οὕτως ἑστᾶσι κ̄σ· καθάπερ σωκράτης ὁ θεμιστο
κλῆς τοῖς κατοικοῦσιν ἐλλήνων· οὕτως αὐτὸ ἑστᾶ
μὴ ἔφη μέσον ἑστᾶν τὸν ἥλιον καὶ
ἴσον ἑστᾶναι· καὶ ὑποχθόνιοι κατὰ σοφίαν· ὃ
ἑστᾶσι μὲν καὶ οἱ μὴ ὄντες ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ·
ἀλλαχοῦ δὲ μέσα τοῖς κατ᾽ αὐτοὺς οὖσι οὐδα
μῆ ἑστᾶσιν ἴσον· καὶ μὴν γνώμονάς γε
σθαι· ὅτι δὲ σφαῖραν τυχὸν σκιὰν αὐτὸ
σὰ λαμβάνουσι τὸν παρόσσον ἴσον ἀλλήσκις
ποιοῦσιν· καὶ οἰκήσεις τοιαύτας καὶ μὴν ὁμοίως
κῦ λίνδρου αὐτοῦ λαμβάνουσι καὶ μὴν ὁμοίως
ὡς καὶ ἐμλιμνοῦ ἐκλείπειν ὅμοιον τὸ πόσον οὐ μᾶλ
λον ἑστᾶναι ἑστᾶσι καὶ οὗτοι κεῖμενοι·
Κ̄αὶ ἄρκτος ὡσαύτως ὁρᾶται λαλοῦμεν παρὰ τὸν
λαὸν μεσημβρινὸν τοῦ κῦ· οὕτως αὐτὸ λαμβάνουσι κ̄σ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

τοῦ ἀκοῦσαι τὸν λαὸν τοῦτον τὸν μέγαν καὶ ἰσχυρὸν καὶ πολὺν καὶ
θεοὺς ἑτέρους ἐν τῇ γῇ αὐτῶν οὐκ ἔστιν οὗτος ἐν τῇ γῇ σου καὶ
ἐν τῇ γῇ σου ἔσται καὶ ἐν τῇ γῇ σου ἔσται καὶ ἐν τῇ γῇ σου ἔσται
καὶ ἐν τῇ γῇ σου ἔσται καὶ ἐν τῇ γῇ σου ἔσται καὶ ἐν τῇ γῇ σου
ἔσται καὶ ἐν τῇ γῇ σου ἔσται καὶ ἐν τῇ γῇ σου ἔσται καὶ ἐν τῇ γῇ
σου ἔσται καὶ ἐν τῇ γῇ σου ἔσται καὶ ἐν τῇ γῇ σου ἔσται καὶ ἐν τῇ
γῇ σου ἔσται καὶ ἐν τῇ γῇ σου ἔσται καὶ ἐν τῇ γῇ σου ἔσται καὶ ἐν
τῇ γῇ σου ἔσται καὶ ἐν τῇ γῇ σου ἔσται καὶ ἐν τῇ γῇ σου ἔσται

γον· λαξευσθ αὐτῶ λίθου μεγάλου· καὶ κατα
κεντόμ αὐτοῦ ὀμ πορθμείοις τῶν μίστ πόσοι κι
ωσφαρα ὀμ παφμαν· κ αὐτο φλαλμοῦσι ἰούδ ω
ἰούδ λω καὶ ὀρφᾶ· οὕτω σ ἡ πω ὀμ κι ἰδοὺ ἐγὼ αὐτοὺ ἀβλ
λω· καὶ ἐξ ω μ αὐτοὺ χόλομόσορ· καὶ σ λβαι καὶ λλ
λῶμοσ· καὶ θήσ ἡ τὸμ θρόμον αὐτοῦ ἐν μ ω τὸμ λι
θον τοῦτον· ὃν κ αὐτὸ κεντήσ καὶ ἀρ ἡ ται ὁ πλα
αὐτοῦ ἐν αὐτοῖσ καὶ ἡ σθλάσθαι καὶ πᾶσ ἐξ ἡ γλῶν
αἰγυπτου οἱ σπ σθαμαστομ ἡ σθαμαστομ· καὶ οἱ σπ σα
πω κι σμὸμ ἡ σα πὸ κι σμοῦ· καὶ οἱ σὶ σ ρομφ θῆ μ·
ἡ σ ρομφ αίαμ· καὶ κα ὼσ ἡ σ ρ· ὀμ οι κι αι σ θ ω ν
αὐτῶμ· καὶ ὀμ πορεί ἡ σ αὐτ σ καὶ αὐτοι κι ἡ σ αὐτοῖσ
καὶ φ θι εῖ ἡ γλῶν αἰγυπτου· ὃ φ θι εῖ σ τοι μὴν τὸ
ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ ὀξ λ δ ῆ σ ὀμ εἰρήνη· καὶ σὺν
τε λ ἡ τοῖσ λίθοισ ἰλλιοῦ πολλ σ· τοῖσ ὀμ·
Καὶ τα σ οἰ κί αν αὐτῶμ κατα κα ὼσ ἡ σ ὀμ πυρί·:-
Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς ἱερεμίαν πᾶσι τοῖς
ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ αἰγύπτου καὶ
τοῖς καθημένοις ἐν μαγδώλῳ καὶ ἐν ταφνας
καὶ ἐν γῇ παθουρης λέγων·:
Οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς ἰηλ· ὑμεῖς ἑωράκατε πᾶσαν τὴν

ταλεω καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς εἰς ἔθνος μέγα καὶ δώσω αὐτοῖς τὴν γῆν
ταύτην καὶ δώσω αὐτοῖς καὶ τοῖς σπέρμασιν αὐτῶν μετ' αὐτοὺς καὶ
δώσω αὐτοῖς καρδίαν ἑτέραν καὶ ὁδὸν ἑτέραν τοῦ φοβεῖσθαί με πάσας
τὰς ἡμέρας καὶ εὖ ἔσται αὐτοῖς καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν μετ' αὐτούς καὶ
διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰώνιον ἣν οὐ μὴ ἀποστήσω ἀπ' αὐτῶν
τοῦ εὖ ποιῆσαι αὐτούς καὶ τὸν φόβον μου δώσω ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν
τοῦ μὴ ἀποστῆναι ἀπ' ἐμοῦ καὶ εὐφροσύνην ἐπ' αὐτοῖς τοῦ εὖ ποιῆσαι
αὐτούς καὶ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει ὅλῃ καὶ ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ μου καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύι μου ἐν ἀληθείᾳ ἐκ τῆς
γῆς ἐπὶ τὴν γῆν ἀγαθήν καὶ ἔσται ὥσπερ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον
πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πάντα
τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ λαλῶ περὶ αὐτῶν καὶ κατασπερῶ αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ
ταύτῃ ἐν ἀληθείᾳ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ μου καὶ ἐν ὅλῃ
ἰσχύι μου· καὶ ἔσται ἐὰν μὴ ἀποστῶσιν ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποστήσω
ἀπ' αὐτῶν τοῦ εὖ ποιῆσαι αὐτούς καὶ ἐμὸς ἔσται ὁ λαὸς οὗτος καὶ
ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν καὶ οὐ μὴ
προσθῶ τοῦ ἐξᾶραι τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἐξολεθρεῦσαι αὐτὸν καὶ
ἐγὼ οὐ μὴ ἀποστήσω ἀπ' αὐτῶν τοῦ εὖ ποιῆσαι αὐτούς καὶ δώσω τὸν
φόβον μου εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν καὶ οὐ μὴ ἀποστῶσιν ἀπ' ἐμοῦ καὶ
εὐφροσύνην ἐπ' αὐτοῖς τοῦ εὖ ποιῆσαι αὐτούς καὶ φυτεύσω αὐτοὺς
ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει καὶ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ ἐν ὅλῃ ψυχῇ μου
καὶ ἐν ὅλῃ ἰσχύι μου·

κοπῶντες· καὶ ἐμβήσεσθαι ἐς καταφορὰν καὶ ἐς
ὁμιλησιὸν ἐν τοῖσι βόθροισι τοῖσιν ἐν τῷ
πεδίῳ τῷ μεταξὺ τοῦ τε ποταμοῦ καὶ τοῦ
κακοῦ τοῦ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ οὐδαμοῦ· καὶ τοῦ κακοῦ
τοῦ ἀρχοῦ τοῦ ἐπὶ τῷ ποταμῷ· καὶ τοῦ κακοῦ τοῦ
μετὰ τοῦτο ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ οὐδαμοῦ· καὶ
ἐξ ὧν ἐπὶ τῷ ποταμῷ καὶ οἱ ἐκ τῶν ἀκροπόλεων
ῥαπτεύονται· καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως τῆς
μετὰ τοῦ ποταμοῦ βόθροι καταπρόσω τοῦ ποτα-
μοῦ εἰσιν. Διὰ τοῦτο οὕτως ἐπιτήκει·
ἰλὺς γὰρ ἐφ' ἑαυτῆς τὸ προσχωσθὲν τοῦ ἀεὶ ῥέ-
οντος ποταμοῦ τοῦ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ οὐδαμοῦ· καὶ ἐν τῷ
πεδίῳ καὶ ἐν τοῖσι βόθροισι· καὶ ὁμιλησιός·
καὶ ἐκλείπουσι καὶ αὐτὸ μεγάλου· ὥστε
δοκεῖ τὰ ἐς σύμβολα· καὶ ἐς σαυτὸν λιμὴν καὶ ἐς
καταφυγὴν· καὶ βοσκήσιμα εἶναι τοῦ σκαθηνεύ-
μονος βοὸς ἀγρίου· ὅσα δὲ βοσκήσιμα αὐτοῖς ἐ
ρυσαλλίς· ὁμιλησιὸς καὶ ὁμιλιμὸς· καὶ ὁμηθυ-
μαῖος· καὶ οἰκήσιος σφι ἐστὶ ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ βό
λοι τοῦ ποταμοῦ οὐδαμοῦ· τοῦ παρὰ τὸ ἱρὸν τοῦ ὁμηγλίου
γυαῖος· τοῦ βοσκήσιμος ἐστὶ οὐδαμοῦ· ἐφ' ἑωυτοῦ

ολοσοίζουσιμεταὶστιχαῖοαὐτοῦτοῦβασαρθαιβκεῖ
ὁμελὶβασαρθαοἱκοιμὴαμαασσομβμοι.
Καὶαπεβλιρίθησανπαῖβρβμὶαὐτοῦαμηρφ
οἱγμοὶτοῦὁπὶθυμιῶσιμαὶγωαικῶαὐτοῦμθε
οἱσὺβρροισ.καὶπαισαὶαἱγωαῖκῶσωαγοηλὶ
μεγάλη.καὶπαὸλαὸσοἱκαθήμβμοιβμλὶ
αἰγύπτωβμλὶπαθοιρὶλέγομτεοὶμλάτρμοὶ
ἐλαλήσαπαρὸσλιμαῦπῶὸμόμαπῖκῦοὐκακῦ
σομβλάσου.ὁπὶποιοῦσαπαιλόσμβπαὶμπα
τὸμλόγομὸὃξβλδόσεταιἐκτοῦαόματοσῖμῶμ.
θυμιᾶμπῖμαασιλιόπλιτοῦοὐῶου.καὶσοβμδλμ
αὐτλῖσομδλαο.καθὰἐβοιῖσαμβμῖμῶσκαὶοἱ
παρὸῖμῶμ.καὶοἱμαασιλῆσλιμῶμ.καὶοἱαρ
χομτεσλιμῶμβμπόλαιῖούδα.καὶὸξοθβμ
ἰῆλμ.καὶβμβολῖσοβλιμβμαρτῶμ.καὶἀβμόμε
θαχελιασοιμαὶκακὰοὐκεἰδαμβμκαὶῶσδιε
λίπομεμβμθυμιᾶμτοῦπῖμαασιλιόπλιτοῦοὐῶου
λιέλαιτομῶθλιμβμλιμῆσαιβμρομφαίᾳκαὶλι
μῶὸξβόλιπομ.καὶὁπὶθυμιῶμεμβμλιμῆσ
πῖμαασιλιόπλιτοῦοὐῶουκαὶἀπὸσαμβμαυτλῶ
πομδλαο.μελὶαὐτοῦμαμδραῶμλιμῶμβασιλ

σαμεν αὐτὴν ἐχαυσαμεν· καὶ ἐαν σαμεν ασσμδλον
αὐτῆ· καὶ ἐφ ον ἐν ὀργισθεισα ωαν τὴ τοῦ λαοῦ τοις
λωασιοις· καὶ ταις ὀγλωαις ζιμ καὶ ωαν τὴ τοῦ λω
ωτοις ἀωοκριθησι καὶ τοῦ· λόγους λφου· οὐ
χι τοῦ θυμιαματος· οὐ ἐθυμιασαν ἐν ταις ωο
λωις ιουδα· καὶ ἐν ταις ὁδοις ιερουσαλημ·
ημᾶς καὶ οἱ ωατερες ημων· καὶ οἱ βασιλεις ημων·
καὶ οἱ ἀρχοντες ημων· καὶ ὁ λαος τῆς γης· ϵ
μνησθησαν· καὶ ἐνεπλησθησαν ἀρτων αὐτου· καὶ
ωκ ἐφοβηθησαν ἀπ ἐμου· ἀωὸ τῶν ωροσωων ωο
μνρίασθησαν τὴν ὀργὴν ημων· καὶ ἀωὸ τοῦ μ
ιδιλιγματων ημων ωοῦ ἐποιησαν· καὶ ἐφο
μήθη ἡ γῆ ημων ἐφ ὑβρισμοις καὶ ἐφ ἁμαρτιαις·
καὶ ἐφ ἁμαρ· ωαρ ἀωὸ μὴ ὑωαρχειν ἐν οἱ λαοὶ αὐ
ὡς ἡ ἡμερα αὐτη· ἀωὸ τῶν ωροσωων οὐ μ ἐθυμια
τε· καὶ οὐ μ ἡμαρτηται τῶ κῶ· καὶ οὐκ ἠκουσαν
τῆς φωνῆς κυ· καὶ ἐν τῶ νομῶ αὐτοῦ· καὶ ἐν
τοις μαρτυριοις αὐτοῦ· καὶ ἐν τοις ωροσταγμα
ωι οις ἐδωκεν ἐνωιον ημων καὶ
ταῦτα καθως ἡ ἡμερα ταύτη· καὶ νῦν ἐν τω ἐρε
μιασ ωαν τὴ τοῦ λαοῦ κ ταις ὀγλωαις ζιμ· ἀκουσατε

λόγομκῦ· τῶνἰουδαιοιεμγῆαιγύπτου·
Τάδελάλῆκσ τοῦμλεωαμβων· οἱθσ ἰκλ· ὑμῖς
αἰγυπτίκθ ὑμῶν· ὃλαλήσατεθ ἐμτῷ στόματι
μοῦμ καὶεν τῇχερσὶν ὑμῶνἐπλήρωσατεθ λέγον
τεσ· ποιοῦντεσ ποιήσομενἐμτῷ στόματι
μοῦμ· ἀποδοῦναιεὐχὰσ· θυμιᾶτηβασιλίσσῃ
τοῦοὐρανοῦ· καὶσπείσαιαὐτῇσπονδάσ· κατεμ
μείναμενσ τὰεμβεμείμενσ· ποιοῦντεσ ἐπιτηδεια
καὶκαλὰ· καὶοὐκεἴδομενκακά· διὰτοῦτο
ἀλλοίωσατεθ τὸμλόγομκῦ· τῶνἰουδαιοι· οἱκα
θήμενοιεμγῇαἰγύπτου· ἰδοὺἐγὼ ὁμοσαμτῷ ὀνό
ματίμου· τῷμεγάλῳ· εἶπενκσ οἱθσ· ἐὰνγε
νηταιἔτιὄνομαμου· ἐκστόματοσ παντὸσ
τοῦἰουδαίουλέγοντοσ· ζῇκσ οἱθσ ἐμπαντὶ
αἰγύπτῳ· ὅτιἰδοὺἐγὼ ἐγείρομαιἐπὶαὐτοὺσεἰσ
κακὰκαὶοὐκἀγαθά· καὶἐκλείψ
ουσινπᾶσιἰουδαῖοιοἱοντεσἐμγῇαἰγύπτῳ
ἐμρομφαίᾳκαὶἐμλιμῷ· ἕωσἂνἐκλίπωσιν·
καὶοἱσῳζομενοι· ἀπὸρομφαίασ· ἀπὸσαρκὸσ
ἐκγῆσαἰγύπτουὀλίγοιἀριθμῷ· ἐμγῇἰούδα·
καὶγνώσονταιπᾶνταντὸἐματαίου· οἱἰουδαῖοι

παροικοῦντες γῆν ἀλλοτρίαν· λόγος τρίτος σημεῖον
μικρὸν ἐστὶν αὐτῶν· καὶ τοῦτο ἐστὶν τὸ σημεῖον·
φησὶν κς· ὅτι ἐὰν σκέπασμαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς ἐν τῷ
τῷ τοῦτο ἐφ' ἑαυτοῖς· ὅτι ἐὰν σιγήσω καὶ ὅτι ἀσθενῶν
σωμαι οἱ λόγοι μου ἐφ' ὑμᾶς ἐφ' ἑαυτούς· οὕτως ἐφ'
ἑαυτοῖς· ἐὰν δὲ λοιπὸν τὸν φαρμακὸν οὐκ ἀφρήσω
σιλβαι αἰγύπτου· ἐκλοιπὸν εἰσχέρασον ἐχθρὸν αὐτῷ·
Καὶ εἰσχέρασον ἐπὶ τοῦτον τὴν τυχὴν αὐτοῦ· καὶ τὸν δὲ
λοιπὸν καὶ τὸν ὀδυκίαν ἐπὶ σιλβαι οὐδαν· εἰσχέρασον
μαλλιχὸν λοιμὸν σὺν ἐπὶ σιλβοσι καὶ ἐπὶ λοιμὸν ἐχθροῦ
αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τοῦτον τὴν τυχὴν αὐτοῦ·
λόγος οὗ ἐλάλησεν ἱερεμίας ὁ προφήτης
πρὸς βαρουχ υἱὸν νηριου· ὅτε ἔγραφεν τοὺς
λόγους τούτους ἐν βιβλίῳ ἀπὸ στόματος ἱερε
μίου· ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ ἰωακὶμ υἱοῦ
ἰωσίου βασιλέως ἰουδα·
οὕτως εἶπεν κς ὁ θς ἰηλ· βασιὸν μαροχί· εἰ ἐστὶν
οἱ μμοι οἱ μμοι· ὅτι προσέθηκεν κς· κόπον ἐ
πὶ τὸν μόμμου· ἐκοιμήθην ἐν στεναγμῷ· καὶ οὐ
μάσαισι μόχθρον· οὕτως ἐφ' ἑαυτῷ· οὕτως
ἐφ' ἡμᾶς· ἴδου· αὐοκοδόμησα ἐγὼ καθῃρῶ· καὶ

οἰὸς ἐφραὶμ υἱὸς μου εἶ σὺ πρωτότοκός μου εἶ σὺ καὶ οὐχ ἡ πρωτοτόκια
γάλων μεγίστη ἔσῃ· ἰδοὺ ἐγὼ εὐφρανῶ καὶ αὐξήσω σε καὶ
σμικρύνω σε ἐπ' ἀρχῆς καὶ ἕως τοῦ νῦν ἐγὼ τιμωρήσομαι
ἐπὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν λέγει κύριος·
οἶκος τοῦ ἰσραὴλ καὶ οἶκος ἰούδα· ἔτους τεσσαρακοστοῦ ἐν
τῷ βασιλεύειν ἄχαζ τὸν καὶ ἐν δεκαέτει ἐβασί-
λευσεν ἐζεκίας μ· καὶ ὀνόματι τῇ μητρὶ αὐτοῦ· ἀ
μιτάλ· θυγατρὶ ἱερεμίου ἐκ λοβένδ·
Καὶ αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐναντίον μου ὡς ἡ ὁδὸς τοῦ κλαυθμῶνος
αὐτοῦ ἐγένοντο· τοῦ δικαίου· δικαίου τοῦ μεγίστου
ἦλθον μετὰ τῶν ἀδικούντων μου· καὶ ἐβόησαν ἐν τῷ λαῷ
μου· καὶ τοῦτο ἦν λόγος ἐναντίον αὐτοῦ ἐν ἰερουσα-
λήμ· καὶ τοῦτο χαρακώσουσιν αὐτῷ· καὶ τοῦτο
ὀχυρὸν ἐγείρουσιν αὐτῷ· τὴν ἀπόδοσιν λίθοις
κύκλῳ· καὶ λίθον πόλιος ἐστὶν ὀχυρὸν ἐποίησεν
δικαίου ἐξόν· τοῦ μὴ ἐπιλαθέσθαι δικαίαν· ἐν τῇ ἐν αὐτῇ
τοῦ μεγίστου· καὶ ἐν βορρᾶ θλῖψις μεσίβη τῆς πόλε-
καὶ οἰκήσουσιν ἐπ' αὐτοῖς τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι· καὶ δίκαιον
τοῦ λίθου πόλις καὶ τοῦ μὴ ἀδελφοὶ τοῦ λοιμ
σουσι δίκην λίθου κτῆσις καταστήσω ὅλον τῆς σύλη
αἰμάτων τούτων ἐγὼ τοῦ τοῦ τροπὸν τῆς χρίσματος

ἰ κλῑ. κύκλοω καυθ᾽ ἓλκυ ἡλίω αμισ τοῦ χαλδαίων.
ἡ λεβατοῦ ἀρχιμαγείρου. καὶ τοῖσ καταλοίσ τοῦ
λαοῦ. καυβλισ τοῦ ὁμοίαρχι μαγίρου σ᾽ ἡσαμυσβλοφγοῦ.
καὶ ἡσγβοοργοῖσ. καὶ τοῦ σύλοισ τοῖσ χαλκοῖσ. τοῖσ
ὁμοίκοοκῡ. καὶ τὰσπιαδασ καὶ τὰ ἰὼ θαλάσσαν τὴμ
χαλκῆν τὰ ἰὼ ὁμοίκοοκῡ. σὺν τοῖσ ἑπτὰ ὁμοίχαλδαίοι.
καὶ ἐλαβοῦ τὸ μχαλκὸ μ αὐτοῦ ὁμ μαμωλῶ μου.
καὶ τὴμ σφραγῖδα καὶ τὰσ φῖ αλασ. καὶ τὰσ κρε
άγρασ. καὶ τὰσ μ τὰ τοῦ σκάλιτ χαλκᾶ ὁμοίσ ὅλ
τοῖσ ἐργοῦ ὁμ αὐτοῖσ. καὶ τὰσ αφ φοῶθ. καὶ τὰμ
μαρῶθ. καὶ τοῦσ ὑποχυτῆρασ. καὶ τὰσ λυχνίασ
καὶ τὰσ λυϊσκασ. καὶ τοῖσ κυάθοισ. καὶ ἀλῶ χεμ
σαν. χρυσᾶ. καὶ ἀλῶ ἀργυρᾶ. ἀργυρᾶ. ὅλα ὁμοῦ
ἀρχιμαγίρουσ καὶ οἱ σύλοι δύο. καὶ ἡ θαλασσα μ
αι. καὶ οἱ μοσχοι δώδεκα χαλκοῖ. ὑποκατω τῆσ
θαλάσσησ αὐτῆσ οἱ ὁμοίωσ ἀλλὰ σαλοωμὼμφοῖ
κεμκῡ. ὁ ἀκλῶ σανθμὸσ τοῦ χαλκοῦ αὐτοῦμ. καὶ
οἱ σύλοι τελαίκοντα. καὶ τοῦ μ τὸ τοῦ μχῶμ υτο
τοῦ σύλου τοῦ ὁμοῦσ. καὶ σοαρὶ τὸ μ δώδεκα πή
χεσ τοῦ ἐγκύκλου αὐτοῦμ. καὶ τὸ σαχοσ αὐτοῦ δαί
κτυλοσμ. τὸ σαρωμικύκλου. καὶ ἡλῶ οὗ ἐσαυτῶ

χαλκοῦν· καὶ ποιήσεις τὸν λουτῆρα χαλκοῦν καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ χαλκῆν πρὸς τὸ συνάγειν καὶ θήσεις αὐτὸν ἀνὰ μέσον τῆς συναγωγῆς καὶ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ δώσεις ἐκεῖ ὕδωρ καὶ νιφοῦται Ααρὼν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν· ὅταν εἰσπορεύωνται εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ ὅταν προσέρχωνται πρὸς τὸ θυσιαστήριον λειτουργεῖν καὶ ἀνενεγκεῖν θυσίαν κυρίῳ νιφοῦται τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ οὐκ ἀποθανοῦνται· καὶ ἔσται τοῦτο νόμιμον αἰώνιον αὐτῷ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· καὶ ἐλάλησεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· καὶ σὺ λαβὲ σεαυτῷ ἀρωμάτων ἀρίστων σμύρνης ἐκλεκτῆς πεντακοσίους σίκλους καὶ κινναμώμου τὸ ἥμισυ τούτου διακοσίους καὶ πεντήκοντα σίκλους καὶ κάλαμον εὐώδους διακοσίους καὶ πεντήκοντα σίκλους καὶ κασσίας πεντακοσίους σίκλους κατὰ τὸ σίκλωμα τὸ ἅγιον καὶ ἔλαιον ἐλαίου ἕνα ἡμίνας· καὶ ποιήσεις αὐτὸ ἔλαιον χρίσεως μύρον σύμμικτον ἔργον μυρεψοῦ· ἔλαιον χρίσεως ἔσται τοῦτο· καὶ χρίσεις ἐν αὐτῷ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν κιβωτὸν τοῦ μαρτυρίου καὶ τὴν τράπεζαν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὴν λυχνίαν καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς καὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ θυμιάματος καὶ τὸ θυσιαστήριον τῶν ὁλοκαυτωμάτων καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ τὸν λουτῆρα καὶ τὴν βάσιν αὐτοῦ· καὶ ἁγιάσεις αὐτὰ καὶ ἔσται ἅγια ἁγίων· πᾶς ὁ ἁπτόμενος αὐτῶν ἁγιασθήσεται· καὶ χρίσεις τὸν Ααρὼν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ ἁγιάσεις αὐτοὺς ἱερατεύειν μοι· καὶ τοῖς υἱοῖς Ισραηλ λαλήσεις λέγων· ἔλαιον χρίσεως ἅγιον ἔσται τοῦτο ἐμοὶ εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· ἐπὶ σαρκὸς ἀνθρώπου οὐ χρισθήσεται καὶ κατὰ τὴν σύνθεσιν αὐτοῦ οὐ ποιήσετε ὅμοιον· ἅγιον ἔστιν καὶ ἅγιον ἔσται ὑμῖν· ἄνθρωπος ὃς ἂν ποιήσῃ ὅμοιον καὶ ὃς ἂν δῷ ἀπ' αὐτοῦ ἐπὶ ἀλλογενοῦς ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν· λάβε σεαυτῷ στακτὴν καὶ ὄνυχα καὶ χαλβάνην θυμιάματα καὶ λίβανον λιβανωτόν· ἴσον ἴσῳ ἔσται πᾶσιν· καὶ ποιήσεις αὐτὸ θυμίαμα μύρον σύμμικτον ἔργον μυρεψοῦ καθαρὸν ἅγιον· καὶ λεπτυνεῖς ἀπ' αὐτοῦ λεπτὸν καὶ δώσεις ἀπ' αὐτοῦ ἐναντίον τῶν μαρτυρίων ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου ὅπου ὀφθήσομαί σοι ἐκεῖ· ἅγια ἁγίων ἔσται ὑμῖν τὸ θυμίαμα τοῦτο· τὸ δὲ θυμίαμα ὃ ποιήσεις κατὰ τὴν σύνθεσιν αὐτοῦ οὐ ποιήσετε ὑμῖν αὐτοῖς· ἅγιον ἔσται σοι τῷ κυρίῳ· ἄνθρωπος ὃς ἂν ποιήσῃ ὅμοιον τοῦ ὀσφρανθῆναι αὐτοῦ ἐξολεθρευθήσεται ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ εἶπεν κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· ἰδοὺ κέκληκα ἐπὶ σοὶ τὸν Βεσελεηλ υἱὸν Ουρι υἱοῦ Ωρ ἐκ φυλῆς Ιουδα· καὶ ἐνέπλησα αὐτὸν πνεύματος θεοῦ σοφίας καὶ συνέσεως καὶ ἐπιστήμης καὶ παντὸς ἔργου τοῦ τεχνάζεσθαι τὰ ἔργα τὰ ἐν χρυσίῳ καὶ ἐν ἀργυρίῳ καὶ ἐν χαλκῷ καὶ ἐν λίθοις καὶ ἐν ξύλοις καὶ ἐν παντὶ ἔργῳ

θυελόμαοζ αὐτοσ ικιαβὴ τοσ τοῦ ισαιε ιεσσιλε
ασ σὶ οὐλαι· θμ τῶ λαω δκ αὐτοσ ιλιμ· θμ τὴ τραδὴ
καὶ ζ καδ τοιμιλιμ οσ· θλασεθμ οὐδκιαδὰρ χ ιεσσι
λὸ· ιεσεεν λοὸμοσ καὶ ε κειρθμ τὴν κβφαλὴ ι ασ
ακειμέ· ιεσσιλὸασ σὶ οὐλαι καὶ ὸσὰ γαθμ αὐτὸμ ὲζ οι
κιάσ λὶ ὸ βφυλαάσθο· καὶ ε λαλὴ θμ αὐτῶ χρ ἡ σαι·
καὶ ὸβλασ κθμ τὸμ θρόμο αὐτοῦ ὸσαμ ασ τῶμ θρόμο
τῶμ ιεσσιλὸασ κ τῶμ μὸ αὐτοῦ θμ ιεσεεν λοὸμ· ις
λὰλ ζθμ τὴν σολὴν τὰ φυλακὴ σ αὐτοῦ καὶ λὶαδ
θμ αἰρ τὸμ δ ιὰσασαμ τὸσ· ικαὶ τα σαρόσασ τῶμ αὐτοῦ
ασασαὰσ λὶμὸρασ αὐὸζ ἡ θμ καὶ λὶσὼ τὸζ ισαὶ τῶ
θδὶ δὸδ ιὰσασαμ τὸσ· ασαρασασαμ τὸσ ιεσεεν λοὸμοσ·
ὸζ ἡ μὸρασ· ὲ σὶ ιεσὸρασ μ· ὸσσ λὶμὸρασ λὶσ ασὸβφαμὴ

ιερεμίας :

Βαρουχ

Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι τοῦ βιβλίου οὗ ἔγραψεν βαρουχ
υἱὸσ νηρίου υἱοῦ μασηκίου· υἱοῦ σεδεκίου· υἱοῦ σαεδαίου· υἱοῦ χελ
κίου· ἐν ιερουσαλὴμ· ἐν τῷ δεκάτῳ ἐνιαυτῷ ἐν μηνὶ
τῷ πέμπτῳ ἐν τῷ καὶ ρῷ ἐβλασεν οἱ χαλδαῖοι
τὴν πόλιν· καὶ ἐνεπρησαν αὐτὴν ἐν πυρὶ· καὶ ἔστη
γρ βαρουχ· τοὺσ λόγουσ τοὺσ βιβλίου τούτου ἐν

ἱερεμιας.

ἱερεμιας : κ

Κεφαλαιον πρωτον. Ἀκουσατε δη ταυτα οἱ ἀρχοντες οἰκου ιακωβ
καὶ οἱ κριται οἰκου ισραηλ οἱ ἀποστρεφομενοι ἀπο κρισεως καὶ
πασαν ευθειαν διαστρεφοντες. οἱ οἰκοδομουντες σιων ἐν αἱμασιν
καὶ ιερουσαλημ ἐν ἀδικιαις. οἱ κρινοντες τον κριτην ἐν δωροις
καὶ τον δικαιον ἀπο δικης ἀφαιρουμενοι. καὶ ὁ λογος κυριου
γεγονεν προς με λεγων. ἀκουσατε δη ταυτα οἱ ἀρχοντες οἰκου
ιακωβ καὶ οἱ κριται οἰκου ισραηλ οἱ ἀποστρεφομενοι ἀπο κρισεως
πασαν ευθειαν διαστρεφοντες. οἱ οἰκοδομουντες σιων ἐν αἱμασιν
καὶ ιερουσαλημ ἐν ἀδικιαις. οἱ κρινοντες τον κριτην ἐν δωροις
καὶ τον δικαιον ἀπο δικης ἀφαιρουμενοι. καὶ ὁ λογος κυριου
γεγονεν προς με λεγων. ἀκουσατε δη ταυτα οἱ ἀρχοντες οἰκου
ιακωβ καὶ οἱ κριται οἰκου ισραηλ οἱ ἀποστρεφομενοι ἀπο κρισεως
πασαν ευθειαν διαστρεφοντες. οἱ οἰκοδομουντες σιων ἐν αἱμασιν
καὶ ιερουσαλημ ἐν ἀδικιαις. οἱ κρινοντες τον κριτην ἐν δωροις
καὶ τον δικαιον ἀπο δικης ἀφαιρουμενοι. καὶ ὁ λογος κυριου
γεγονεν προς με λεγων. ἀκουσατε δη ταυτα οἱ ἀρχοντες οἰκου

ἱερεμιας.

ἐρεῖ μοι ἀλ:

Leaf foliation.

ἐφ ημᾶς· καὶ οἰκοδομὴ τὴν μεγάλην τοῦ σπορτσοῦ κυ
τοῦ αὐτοῦ σρβ καὶ βλάσατον αὐτὸ τὸν μολιμαύτου μ τῆς
καρδίας αὐτοῦ τὴν σπουμηρᾶν· καὶ ἀγρηγόρησον μ
κε ἐπὶ τοῖς ἰσραηλίταις· καὶ ἐπὶ γαγ μ κε ἐφ ἡμᾶς·
ὁ τηλὶ καὶ ὁ κε ἐπὶ σαμ τὰ ἐργα αὐτοῦ ἀδυνα
τῆ λαὸ τὴν μ· καὶ οἰκ ηκουσαν μ τὴν φωνὴν μ
αὐτοῦ σπορεύθητε τοῖς σπροσαγμασιν μ κυ οἱ σ ὅλοα
κυ καὶ τὰ σπρόσωσπον μ ἡμῶν· καὶ μ ὧν κε ὁ θς ἡ μ λ·
ὃς ἐξήγαγε τὸν λαόν μ σου ἐκ γῆς αἰ γυ πτου ἐν χειρὶ
κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ σι καὶ ἐν τέρασιν· καὶ
ἐν δυνάμει μεγάλῃ· καὶ ἐν ἀρχῇ ἐμὶ ἐπὶ τὴν λαὸν· ὡς
ἐὰν ἡκούσατε φωνῆς μ αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας αὐτῆς· καὶ
τὰ ἐν ἡμῖν σπουδὴ σατε ἐν ἡμῖν κε ὁ θς ἡμῶν·
ἐὰν πάντα μ τοῖς δικαιώμασί μ σου αὐτὸς ἀφ ἡμῶν
τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μ ἡμῶν ἀπ ἡμῶν καὶ τὴν βλα φη μίαν
ὀλίγοι ἐν τοῖς ἔθνεσιν οὗ διασκορπίσει ἡμᾶς ἐκεῖ·
ὅτι αἰκοσον μ κε τὴν σπροσευχὴν ἡμῶν· καὶ τὴν δέη
σιν ἡμῶν· καὶ ἐξελοῦ μαι ἐν ἐν κρύφῳ σου· καὶ
λὸς ἡμῖν χάριν μ καὶ τὰ σπρόσωσπον τῶν μ αὐτῶν ἐπι
σὰ τῶν ἡμᾶς· ἵνα μὴ ὦσι λιγὴ ἡ τὴν εἰ κε ὁ θς

ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἔστι γέγραμμένον· ἐπὶ ἄρτῳ μόνῳ οὐ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ. τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ καὶ λέγει αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ, βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσίν σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· πάλιν γέγραπται· οὐκ ἐκπειράσεις κύριον τὸν θεόν σου. πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τοῦ κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν καὶ εἶπεν αὐτῷ· ταῦτά σοι πάντα δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε, σατανᾶ· γέγραπται γάρ· κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος, καὶ ἰδοὺ ἄγγελοι προσῆλθον καὶ διηκόνουν αὐτῷ. ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ καταλιπὼν τὴν Ναζαρὲτ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς Καπερναοὺμ τὴν παραθαλασσίαν ἐν ὁρίοις Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου λέγοντος· γῆ Ζαβουλὼν καὶ γῆ Νεφθαλείμ, ὁδὸν θαλάσσης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν· ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει φῶς εἶδεν μέγα, καὶ τοῖς καθημένοις ἐν χώρᾳ καὶ σκιᾷ θανάτου φῶς ἀνέτειλεν αὐτοῖς. ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς κηρύσσειν καὶ λέγειν· μετανοεῖτε· ἤγγικεν γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. περιπατῶν δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδεν δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς. καὶ λέγει αὐτοῖς· δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλιεῖς ἀνθρώπων. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ προβὰς ἐκεῖθεν εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν ἠκολούθησαν αὐτῷ. καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. καὶ ἀπῆλθεν ἡ ἀκοὴ αὐτοῦ εἰς ὅλην τὴν Συρίαν· καὶ προσήνεγκαν αὐτῷ πάντας τοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις καὶ βασάνοις συνεχομένους καὶ δαιμονιζομένους καὶ σεληνιαζομένους καὶ παραλυτικούς, καὶ ἐθεράπευσεν αὐτούς. καὶ ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοὶ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας καὶ Δεκαπόλεως καὶ Ἱεροσολύμων καὶ Ἰουδαίας καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου.

ἀμελιὰ ἀκουσθῆτε τὴν φωμὴν σὺν εργάσασθαι τῶ
καὶ λῆ καὶ ἀμελῶμος ἐκ θλίτ ημ τοῦ κ σοῦ ἐκ πό
λεως ἰούδα· καὶ δξωθεν ημ ἡλιε· φωμὶν ἀφερ
σὼν· φωμὶν μεφὶ ου· καὶ φωμὶν μεφησ·
ζ ἀπὸ τοῦ ἀμελῆ καὶ ἀμελῆ τοῦ· αὐτὸν δημ οἰκοῦν
τωμ καὶ οἰκησουσιν τὴν φωμὴν σὺν εργά
σασθαι τῶ καὶ λῆ καὶ ἀμελῶμος· καὶ ἐσησαν
τοὶς λογευσιν οὶς ἐλαλησαν δημ χθρὶ ημ τῶμ π
λοῦ σουτῶμ προφητῶμ· τοῦ δξ δημ ἀχθῆναι τὰ
ἰσὰ καὶ καὶ λεῖ ἐν μῶν· καὶ τὸ ἀσὰ τοῦ μ προφ
λημῶν ἐκ τοῦ τὸ τοῦ αὐτοῦ μ· καὶ ἰδοὺ εἰσὶ ἡ ν δ
χθρὶ μεδημ καὶ τῶ καὶ μαὶ τὴν σ λημβραν καὶ τοῦ
παγεῶ τὴν μ ἐκ τὸ ς καὶ ἀποσβῆναι μ ο σαμ δημ τοῦ μοὶ c
τωμ κροὶς δημ λιλεῶ· καὶ δημ ρομφέαι· καὶ δημ αι
τω σὼλ καὶ βῆλκασ τὴν οἰκομ σουοὺ δοὶ κέκλ
ται τὸ ὄμ ο μ ασοὺ δοὶ αὐτοῦ ὡσ λὶ λημβραν αὐτὴ δ ται
τωμ κρίαμ οἰκουί κλ· καὶ οἰκουί ουδα·
Καὶ δοὺ ἰσὰ σ ἐφ ολίμασ κε ὁ θ τὶ λίμ ῶμ καὶ ταστασασαν
δοὶ ζ κι αμ σου· καὶ καὶ ταστασαν ταὶ οἰκ τ ημ ῶμ σου
τὴν μεγάλ καὶ βαὶ ἐλαλησασ δημ χθὶ ἐν τῶ δδλόσου

μου ὑπὲρ ὑμῶν μὴ μνησθῆτε τῆς λαμβάνουσιν αὐτὸν γεγράπται
τὸν μόνον σοῦ ὑμνοῦσι τὸν ἱερὸν μὴ λέγοντα ὑμᾶς
ἀλλ' οὐσίᾳ τὸ πᾶν ὑμῶν· ἡμεῖς γὰρ οἱ μεγάλοι καὶ
μεγάλη καὶ ἀοίκητον ἀρθήσεται σημεραὶ ὑμῶν
τοῖς ὑθῶν καὶ οὐδὲ ἀσθενῶν αὐτοῖς ἐκεῖ ὁ πλησίον
ὁ πλούσιος καὶ ὁ μικρὸς ὁ πλησίον σκληροτρά-
χηλος ἐστίν· Κ αἱ ὅσα ἀρθήσονται ὑπὲρ δίκαιον
αὐτοῦ μὴ γλίσχρους καὶ σοῦ αὐτοῦ· καὶ γνώσεσθε
ὅτι ὁ πλάσας Κς ὁ θς αὐτοῦ καὶ δώσει αὐτοῖς καρδί-
αν· καὶ ὦτα ἀκούοντα· καὶ αἱ μὲν ὑμῶν ἐσόμεθα
ὑμῶν γλίσχρους καὶ σοῦ αὐτοῦ· καὶ μὴ λαθήσονται
τοῦ ὀμόματός μου· καὶ ὑμῶν ἀρθήσονται καὶ τὸ
μόνου αὐτοῦ τοῦ κλήρου· καὶ ὑμῶν τὸ μικρὸν
σαρκίον αὐτοῦ ὁ πλησιάσουσι τοῦτο τὸ
δοῦ τοῦ μὴ σαρκὸς αὐτοῦ τοῦ αἵματος ὑμῶν
ὑμᾶς ἡκῦ καὶ ὑμῶν ἀρθήσονται ἐφ' ὑμῶν γλίσχρους
ὅμοιοι αὐτοῖς ὑμᾶς πράσιν αὐτοῦ· τὸ αἷμα αὐτοῦ·
καὶ τοῖς σαὰκ· καὶ τοῖς ἀκοὴ· καὶ κληρόσου
οἱ ὑμῶν αὐτῶν· καὶ πολλὴ θῶ αὐτοῖς καὶ οἰκεῖ
σουσι κρεωθῶσι ὑμῶν· καὶ ἀλλ' αὐτοῖς διαθήκην

αἰῶνος τοῦ ἁγιασθέντος ἐν ἁγιασμῷ· καὶ αὐτοὶ ὄψονται
τὰ ἔθνη τὴν δόξαν μου· καὶ ὀνομασθήσεται τὸ ὄνομά μου
ἐπ' αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ αὐτοί· κε τῶν δυνάμεων
τροπάθ ἐν ἡμῖν· τί ἐστιν ἀνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ
ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν· ἀκουσόμεθα καὶ ἐλέησον·
ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν βοηθὸς πλὴν σοῦ καθότι ἐμι-
σήσαμεν τὸν αἰῶνα· καὶ οὐκ ἐστὶν ἀποκλείων τὸν
αἰῶνα· κε τῶν δυνάμεων τροπάθ· ὅτι ἐν σοὶ ἐλεηθήσεται
πᾶν ὀρφανὸν ἐπὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ καὶ ἐγκατα-
λήφθησεται τὸ σπέρμα σου· οἱ οἰκτιρήσαντες
κοιμήσουσιν τὰ ἔθνη κυρίου τοῦ θεοῦ αὐτῶν· καὶ ἐκολ-
λήθη ἡμῶν τὰ ἔλεη σου· καὶ μνησθήσεται ἀδικιῶν
τροπάθ ἡμῶν· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς χειροήσαμεν καὶ ὁμο-
λογήσαμεν τῷ κυρίῳ τροπάθ ὅτι κε ὁ θεὸς ἡμῶν εἶ·
καὶ ἐν ὑμῖν ἐσόμεθα κε ὁ θεὸς ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ ἐλέησαι τὸν
φόβον σου ἐκ καρδίας ἡμῶν· τοῦ ἐκζητῆσαι ἀδικίαν
τροπάθ ἡμῶν τὸν ἡμέραν τελεσθήσεται ἐν τῷ πατρὶ ἡμῶν·
ἰδοὺ ἡμεῖς σὺν ἐσόμεθα ἐν τῇ ἀνομίᾳ ἡμῶν· οὐδὲ
ἐστὶν ἐφεστὼς ἐκεῖ φοβούμενος καὶ ἔστραμμένος·
καὶ ἔστω φλὴψ καταπαύσασα τὴν ἀδικίαν τοῦ

καὶ ἄλλη αἰτία ἐστὶν αὐτοῦ· μυθωτροι
φλομφοῦσ· καὶ οἱ κησαμβοὶ τῆ σγλιῶ· ὁ λομδὲ
τοῦ αἰμελιο οἰκεῖ γροσσαμ οὐλδουιῆ καὶ τρίεσσ
αὐτῆς· οὐλδαμ τε λαέεσσ τοῦ αὐτῆσ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ·
ἀπὸ τῆσ οὐλοῦ αὐτοῦ μ τοῦ ῥροζγομήθησαμ οὐλδ
λικοιωδλιδμχαμαὶ· οὐλδὲ ὃ φθιδμθαιμαὶ·
οὔτε μὴ οἱ ἄγαρ οἱ ἐκζῆ τοῦτο τῶν σώδῃ οἱ ἐ
τοῦ τῆ σγλιῶ οἱ δμισσροι τῶν μ ῥραὶ· καὶ θαιμαὶ·
καὶ οἱ μυθολόγοι· καὶ οἱ ἐκζῆ τοῦτο τῆ σταμβ
δσσ· ὁ λομ λδοφίασ οἰκεῖ γροσσαμ· οὐλδ δμμῆς
θησαμ τατρίεσσ αὐτῆ·

ϛ̅ ϊ̅ ι̅ λ̅· ὃ σμεζαασ ὁ οἰκοσὺθῦ· καὶ δοῦ μὴ κησὸ τὸ
ωοσ τῆ σκτῆ σδοσ αὐτοῦ μεζαασ καὶ οἰκεῖ τὸ
λευτῶν· ἐτῆ λὸσ λεαὶ αἰμελιῆ ῥοσ ἐ κεῖ ζδμήθη
σαμ οἱ γίγαμ τοῦ οἱ ὁμομμασ τοι· οἱ ασσαρχῆσ γδμὸ
μδμοι δμεδγβφσ· δοῦ σαμβμοι τοῦ λδμομ οὐσοῦ
τοῦ σδζδλδζ αὐτοῦ οἱ θῦ· οὐλδὲ ὁ λομ δοῦ αἰμελιὸ
λοκδμ αὐτοῖσ λεαὶ αὐσσὸ λομ τοῦ σσαρ αὐτὸ μὴ δχῆ
φρόμη σῆ καὶ σσὸ λομ τοῦ λ αὐτῶν αἰμεουλίαμ αὐτοῦμ·
ἢ σάμβαιμῆ ζσσὸ μοιῶσμ καὶ ἐ μμεδμ αὐτῶν· καὶ κλ

τουτέστιν αὐτῶν ἐκ τοῦ μεθρολαῶν· τὸ δὲ ἑβδομη
κοστὸν τὸ θαλασσης· καὶ ἄρνας αὐτῶν καὶ οἱ σφαὶ
χειλίους ἑκλεκτοὺς· οἰκοδόμημα σκοπιὰν ἐν μέσῳ
αὐτῆς· οὐδὲ ὀχυρώματα ἐν τῷ περιέχειν αὐτήν·
ἀλλὰ οἱ φλὼς αὐτοῦ καὶ τὸ γεμόσκ αὐτῶν· ἐξ ἄρνας
αὐτῶν τὴν σὺν δόξαν αὐτοῦ· ὁ ἐκατοντάκις δισσὸς τῶν γ'
ἑξακοσίων μυριάδων ἐστὶν αὐτῶν κτλ ὧν ἐξ
τραυματίας· ὁ αὐτὸς ἀβδελλοὺς τὸ φῶς καὶ τοὺς ρά
σκει· ὅτι καλέσει αὐτὸ καὶ ὑπολείψουσιν αὐτὸ τὰ
μεσ· οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὀλαμιταὶ ἐν ταῖς φυλακαῖς·
αὐτοῦ μ καὶ νὺ φραγμὸν ἐποίησαν· ἐκ καλέσει αὐτοὺς
κ καὶ ἐὶ τοὺς τοὺς ρά σουσιν· ὀλαμιταὶ μετὰ φρου
μὸν τοῦ τοὺς ἰδοὺς ἐποίησαν·

Ὁ τοὺς σὺν θῦ ἐκ μέσου οὐ λογισθήσεται ἔβρος τοὺς ρὸ σωτ
ἐξ ἄρνας τοὺς ὁλοὶ ἔσονται τιμίως· καὶ ἐβδομηκον
αὐτῶν τοῦ ἰσχυροὶ τοῦ τοὺς δὶ αὐτοῦ καὶ ἰ ἦλ τοῦ
λίγαστοι μεγάλοι αὐτοῦ· μετὰ τοῦτο ἔσονται τῶν γῆν
ὡς ἐφθη· καὶ τοῖς αἰῶσι σὺν αἰῶνι ἐβρέφη· αὐτῶν
ἐκ ἐλεος τοῦ ἐν τοὺς ρὸ σταγμάτων τοῦτο· καὶ ὁμο
μεσ ὁ ὑποκάρχων ἐκ τὸ μαι ὧμαι· τοὺς ρὸ τοῦ οἱ

ἐστὶν ζ'
ναῖον

ξ

κεφαλοῦντὸ αἰτεῖν ἐφ' ὧ λαβεῖν· οἱ δὲ κλέπται· τοῦ μὴ
τὸ αἰτεῖν αὐτὸ θαυμάζωσιν· ὅσοι γὰρ ἐφ' ὑβρει αἰτοῦσι·
καὶ ὅσοι λαθεῖν αἰτοῦσιν· διὸ δεῖ μὴ τοῦτο ἀπὸ λαοῦ
τὴν κατάκρισιν τοῦ φωτὸς τοῦτο αὐτῶν· ἀλλὰ δεῖ ἐκεῖ
νων τὴν δόξαν σου· καὶ τὸ σκήπτρον τὸ σὸν εἶναι
λλὸ τέλος· καὶ ἀπὸ ἀρχῆς οἰκουμένης· ὅτι τὰ ἀφ'
αὐτοῦ θεῖα μὴ μιμεῖσθαι δύνανται· θαρσοῦσι δὲ λαοὶ
μου μὴ μιμεῖσθαι ἐκεῖνα· ὅσα ἀνθ' ὑβρεως εἰς ὄβριν
οἰκεῖσαι σωτηρίαν· διὰ δὲ τοῦτο παρορᾶται ἁμαρ
τήματα· παραβολὴ δὲ τοῦ ὑποδήματος· τὸ
παροξύνειν αὐτὸν γὰρ τὸν ποιήσαντα τὰ ἁμαρ· θύ
σαν τῷ δαιμονίοις· καὶ οὐθεῖ· ὅσοι λαὸν δὲ
τὸν προφήτας ὅσαν τὰ ἁμαρ· θῦ αἰῶνιον·
ὁλυσιάσατε δὲ καὶ τῶν ἐκθρέψασαν ἁμαρ· ἐπλη·
εἰ δὲν γὰρ τῶν ἐσθλοῦσαν ἐμὲ ὀργῶν παρὰ
τοῦθεῦ· καὶ εἰ τοῦν· ἀκούσατε· αἱ παροικεί
σαι· ἐσὴ γεγυμνωμένοι θῦ τοῦν θεσμάν· ἴδου
γὰρ τῶν αἰχμαλωσίαν τοῦ μὴ ἐμοῦ καὶ θυγα
τέρων μὲν ἐσὴ γεγυμνωμένοι ὁ αἰῶνιος· ὄβρεται
γὰρ αὐτοῖς μετὰ φροσύνης· ἐγαυσάμην λαὸν ἐπ'

μεταὶ κλαυθμοῦ καὶ τοδύνθοισ·

Μὴ λάσ ἔσσι χαιρέτω μοι τὴ χαρᾶ· καὶ καταμφθεί
σι ὑσσ τοσσλοῦμ· ὑφ᾽ ἡμεῖσ θλιβὴ δ᾽ αὐτὸσ ἁμαρτή
σασ τοῦμ τε ἐκμοῦμεσου· διότηδ᾽ ἐκλιμαμ ἐκμόμουθῦ·
διεσαὶ σόμασταλδ᾽ αὐτοῦ οἰκέγμοσσαμ· οὐδ᾽ ἔσσ
ρύθμισσαμ ὅλοισ᾽ ὅμ τολοῦμθῦ· οὐδ᾽ ἐρέμισσ ἀπ᾽
δίασ᾽ ὅμδ᾽ ἰκαισσιώμ αὐτοῦ ἔσσβεσι· ὁλιθέσσσαμ
αὐτσαρ οἱ κοισ᾽ ἰσοῦμ· καὶ μὴ κδὴ τασοῦμ αὐχμαμ
σίαμ τοῦμ ἐμσὴ μεσου καὶ τοῦμ θυγατέρασμ οὐμ ἔσσ
γαδμ αὐτοῖσ ὁ αὐσῦμισσ· ἔσσὶ γαδμ γὰρ ἔσσαυτοῖσ
ὅθμοσ μαλερόθδμ· ὅθμοσ αὐαυδὲ· καὶ αὐλο
γλασσοῦμ· οἱ οὐκ ἠχεύθησαμ τορέσσεύσιμ· ἡ
δεσσδὲ ὁμ ὅλιθησαμ· καὶ αὐσὶ γαδμ τοῖσ ἁμ
τοῖσ τοῖσ τὴ ἱερασ· καὶ αὐσὸ τοῦμ θυγατέρω
τὴὶ μεσμογδμὶ ὑφ᾽ ἡμέσσαμ· ζώὲ τὴδλμα
τὴ μεσ θῦσαι ἡμῖμ· ὁ γὰρ ἔσσαγασῦμ ἡμῖμ τὰκα
κὰ· ἐξ ὁλεῖ τὴ ἡμεσ ἐκχειρὸσ τοῦμ ἐχθρόσ ἡμῖ·

Ε αδὴ ἔξ ἔσσι· τὰκνα· καδὴ ἔξ ἔσσ· ζώ γὰρ κατὰμ
φθιμὶ ὁδὸμ ἡμεσ· ἐξ ἔσσδεσσαμὶ μ τὴὶ σολὶ μ τὴὶ
ἐρημίασ· ἐμ ἔσσδεσσαμὶ δ᾽ ἔσσακκοσ τὴὶ δεὴὶ

σωμου· και κρεξόμαι τω πρόσωπί σου μιθ ημῶν παὶς
ήμβραισμου· θαρσῆ τὴν θήκμαν· και λούσανθ πρὸς
τὸμ θῦ· και ἐξβλῆθαι ἀμαὸ ἐκδικιωσύνας ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν· ἐγὼ γὰρ ἰλάσκωμαι σοι ἐν τοῖς ἀνο
μίαις τῶν πρέσβεων ἡμῶν· και ἡ λθομεν χαρὰ τῶν
ἐαυτοῦ ἐν ἰσραὴλ ἐν ἐβδόμῳ σὺν ἀκρίξδην τάχει·
τῶν ἐαυτοῦ ἀνομίαν σε λίμων· ἐξ ἐσθόμεθα γὰρ ἐν
μαὸ μεταστρέφθοισ· και κλαυθμοῦ· ἀνοδλοὸ
σῆ λθομεν ἐν θῦ ἡμαὸ μετὰ χαρᾶς μεγάλης· και ἐν
φροσύνῃ ἐν ἀσμαὶ ἀῶμαι· ἀ σωτρίβομεν ἐν ἀρ
ραιὶκ και τῶν ἀρχαίκοι σῆ λθομεν τῶν ἡμετέραν
αἰχμαλωσίαν· οὕτως ὁ τομπαὶδν τάχει τῶν
τῶν ἐαυτοῦ τῶν ἡμῶν σε λίαν· ἵ ἐσθ λάβαι ἡμῖν
μετὰ δόξης μεγάλης· και λαμπρότητος τῷ
αἰῶνι ου· Τέκνα μαλερὰ θημέσατε λῶν τῶν
ἐαυτοῦ θῦ ἐσθ λθοῦσαν ἡμῖν· ὀργὴν κατεδί ω
ξθη μὲν γὰρ ὁ ὀχλρὸσου και ὁ τιαὐτοῦ τῶν ἀνομι
ῶν ἡμῶν τάχει· και ἐσθ τερχλήσει αὐτῶν· ἐσθ ελεήσῃ
οἰ κτιρμοὶ σου· ἐσθ ρυθμισαμὲν δὲ ἀρχαίων·
ἡμάρτωσαν ὡ σοι ἐλεήσει ἡμᾶς τῶν ἀσεβῆσαι· ὑπὸ ὀχλρῶς

ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἔτους τοῦ ἐνιαυτοῦ τοῦ ἡλιακοῦ ἐν τῷ ἀνατολικῷ
ὁρίζοντι ἐν τῷ ἀνατολικῷ μέρει τοῦ ὁρίζοντος. καὶ τότε ἀνατέλλει
μετὰ τοῦ ἡλίου ἕκαστον τῶν ἀστέρων τῶν ἐν τῷ ζῳδιακῷ κύκλῳ. τοῦτο
δὲ γίνεται κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον· ἐὰν ἀνατέλλῃ ὁ ἥλιος ἐν τῷ πρώτῳ
μέρει τοῦ Κριοῦ, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου ἡ ἀρχὴ τοῦ Κριοῦ· ἐὰν
δὲ ὁ ἥλιος ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ Κριοῦ, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου
τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Κριοῦ· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ
Κριοῦ, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τρίτον μέρος τοῦ Κριοῦ· καὶ ἐὰν
ὁ ἥλιος ἐν τῷ τετάρτῳ μέρει τοῦ Κριοῦ, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου
τὸ τέταρτον μέρος τοῦ Κριοῦ· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει
τοῦ Κριοῦ, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πέμπτον μέρος τοῦ Κριοῦ·
καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἕκτῳ μέρει τοῦ Κριοῦ, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ
ἡλίου τὸ ἕκτον μέρος τοῦ Κριοῦ· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑβδόμῳ
μέρει τοῦ Κριοῦ, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕβδομον μέρος τοῦ
Κριοῦ· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ὀγδόῳ μέρει τοῦ Κριοῦ, ἀνατέλλει
μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ὄγδοον μέρος τοῦ Κριοῦ· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ
ἐνάτῳ μέρει τοῦ Κριοῦ, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἔνατον μέρος
τοῦ Κριοῦ· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δεκάτῳ μέρει τοῦ Κριοῦ, ἀνατέλλει
μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ
ἑνδεκάτῳ μέρει τοῦ Κριοῦ, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἑνδέκατον
μέρος τοῦ Κριοῦ· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ μέρει τοῦ Κριοῦ,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δωδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ· καὶ ἐὰν
ὁ ἥλιος ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ Ταύρου, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου
τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Κριοῦ· καὶ
ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ Ταύρου, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ
ἡλίου τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τρίτον μέρος τοῦ Κριοῦ·
καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ Ταύρου, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ
ἡλίου τὸ τρίτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τέταρτον μέρος τοῦ Κριοῦ·
καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τετάρτῳ μέρει τοῦ Ταύρου, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ
ἡλίου τὸ τέταρτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πέμπτον μέρος τοῦ Κριοῦ·
καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει τοῦ Ταύρου, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ
ἡλίου τὸ πέμπτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕκτον μέρος τοῦ Κριοῦ·
καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἕκτῳ μέρει τοῦ Ταύρου, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ
ἡλίου τὸ ἕκτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕβδομον μέρος τοῦ Κριοῦ·
καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑβδόμῳ μέρει τοῦ Ταύρου, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ
ἡλίου τὸ ἕβδομον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ὄγδοον μέρος τοῦ Κριοῦ·
καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ὀγδόῳ μέρει τοῦ Ταύρου, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ
ἡλίου τὸ ὄγδοον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἔνατον μέρος τοῦ Κριοῦ·
καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἐνάτῳ μέρει τοῦ Ταύρου, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ
ἡλίου τὸ ἔνατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ·
καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δεκάτῳ μέρει τοῦ Ταύρου, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ
ἡλίου τὸ δέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἑνδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ·
καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μέρει τοῦ Ταύρου, ἀνατέλλει μετὰ τοῦ
ἡλίου τὸ ἑνδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δωδέκατον μέρος τοῦ
Κριοῦ· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ μέρει τοῦ Ταύρου, ἀνατέλλει
μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δωδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πρῶτον μέρος
τοῦ Διδύμου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ Διδύμου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δεύτερον
μέρος τοῦ Διδύμου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ Διδύμου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τρίτον
μέρος τοῦ Διδύμου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ Διδύμου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τρίτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τέταρτον
μέρος τοῦ Διδύμου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τετάρτῳ μέρει τοῦ Διδύμου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τέταρτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πέμπτον
μέρος τοῦ Διδύμου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει τοῦ Διδύμου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πέμπτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕκτον
μέρος τοῦ Διδύμου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἕκτῳ μέρει τοῦ Διδύμου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕκτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕβδομον
μέρος τοῦ Διδύμου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑβδόμῳ μέρει τοῦ Διδύμου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕβδομον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ὄγδοον
μέρος τοῦ Διδύμου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ὀγδόῳ μέρει τοῦ Διδύμου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ὄγδοον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἔνατον
μέρος τοῦ Διδύμου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἐνάτῳ μέρει τοῦ Διδύμου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἔνατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δέκατον
μέρος τοῦ Διδύμου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δεκάτῳ μέρει τοῦ Διδύμου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἑνδέκατον
μέρος τοῦ Διδύμου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μέρει τοῦ Διδύμου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἑνδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δωδέκατον
μέρος τοῦ Διδύμου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ μέρει τοῦ Διδύμου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δωδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πρῶτον
μέρος τοῦ Καρκίνου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ Καρκίνου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δεύτερον
μέρος τοῦ Καρκίνου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ Καρκίνου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τρίτον
μέρος τοῦ Καρκίνου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ Καρκίνου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τρίτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τέταρτον
μέρος τοῦ Καρκίνου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τετάρτῳ μέρει τοῦ Καρκίνου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τέταρτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πέμπτον
μέρος τοῦ Καρκίνου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει τοῦ Καρκίνου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πέμπτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕκτον
μέρος τοῦ Καρκίνου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἕκτῳ μέρει τοῦ Καρκίνου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕκτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕβδομον
μέρος τοῦ Καρκίνου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑβδόμῳ μέρει τοῦ Καρκίνου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕβδομον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ὄγδοον
μέρος τοῦ Καρκίνου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ὀγδόῳ μέρει τοῦ Καρκίνου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ὄγδοον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἔνατον
μέρος τοῦ Καρκίνου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἐνάτῳ μέρει τοῦ Καρκίνου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἔνατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δέκατον
μέρος τοῦ Καρκίνου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δεκάτῳ μέρει τοῦ Καρκίνου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἑνδέκατον
μέρος τοῦ Καρκίνου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μέρει τοῦ Καρκίνου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἑνδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δωδέκατον
μέρος τοῦ Καρκίνου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ μέρει τοῦ Καρκίνου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δωδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πρῶτον
μέρος τοῦ Λέοντος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ Λέοντος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δεύτερον
μέρος τοῦ Λέοντος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ Λέοντος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τρίτον
μέρος τοῦ Λέοντος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ Λέοντος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τρίτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τέταρτον
μέρος τοῦ Λέοντος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τετάρτῳ μέρει τοῦ Λέοντος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τέταρτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πέμπτον
μέρος τοῦ Λέοντος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει τοῦ Λέοντος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πέμπτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕκτον
μέρος τοῦ Λέοντος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἕκτῳ μέρει τοῦ Λέοντος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕκτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕβδομον
μέρος τοῦ Λέοντος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑβδόμῳ μέρει τοῦ Λέοντος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕβδομον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ὄγδοον
μέρος τοῦ Λέοντος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ὀγδόῳ μέρει τοῦ Λέοντος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ὄγδοον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἔνατον
μέρος τοῦ Λέοντος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἐνάτῳ μέρει τοῦ Λέοντος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἔνατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δέκατον
μέρος τοῦ Λέοντος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δεκάτῳ μέρει τοῦ Λέοντος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἑνδέκατον
μέρος τοῦ Λέοντος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μέρει τοῦ Λέοντος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἑνδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δωδέκατον
μέρος τοῦ Λέοντος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ μέρει τοῦ Λέοντος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δωδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πρῶτον
μέρος τῆς Παρθένου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τῆς Παρθένου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δεύτερον
μέρος τῆς Παρθένου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τῆς Παρθένου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τρίτον
μέρος τῆς Παρθένου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τῆς Παρθένου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τρίτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τέταρτον
μέρος τῆς Παρθένου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τετάρτῳ μέρει τῆς Παρθένου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τέταρτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πέμπτον
μέρος τῆς Παρθένου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει τῆς Παρθένου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πέμπτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕκτον
μέρος τῆς Παρθένου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἕκτῳ μέρει τῆς Παρθένου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕκτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕβδομον
μέρος τῆς Παρθένου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑβδόμῳ μέρει τῆς Παρθένου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕβδομον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ὄγδοον
μέρος τῆς Παρθένου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ὀγδόῳ μέρει τῆς Παρθένου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ὄγδοον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἔνατον
μέρος τῆς Παρθένου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἐνάτῳ μέρει τῆς Παρθένου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἔνατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δέκατον
μέρος τῆς Παρθένου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δεκάτῳ μέρει τῆς Παρθένου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἑνδέκατον
μέρος τῆς Παρθένου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μέρει τῆς Παρθένου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἑνδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δωδέκατον
μέρος τῆς Παρθένου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ μέρει τῆς Παρθένου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δωδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πρῶτον
μέρος τῶν Ζυγῶν· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τῶν Ζυγῶν,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δεύτερον
μέρος τῶν Ζυγῶν· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τῶν Ζυγῶν,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τρίτον
μέρος τῶν Ζυγῶν· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τῶν Ζυγῶν,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τρίτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τέταρτον
μέρος τῶν Ζυγῶν· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τετάρτῳ μέρει τῶν Ζυγῶν,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τέταρτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πέμπτον
μέρος τῶν Ζυγῶν· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει τῶν Ζυγῶν,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πέμπτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕκτον
μέρος τῶν Ζυγῶν· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἕκτῳ μέρει τῶν Ζυγῶν,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕκτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕβδομον
μέρος τῶν Ζυγῶν· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑβδόμῳ μέρει τῶν Ζυγῶν,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕβδομον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ὄγδοον
μέρος τῶν Ζυγῶν· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ὀγδόῳ μέρει τῶν Ζυγῶν,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ὄγδοον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἔνατον
μέρος τῶν Ζυγῶν· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἐνάτῳ μέρει τῶν Ζυγῶν,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἔνατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δέκατον
μέρος τῶν Ζυγῶν· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δεκάτῳ μέρει τῶν Ζυγῶν,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἑνδέκατον
μέρος τῶν Ζυγῶν· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μέρει τῶν Ζυγῶν,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἑνδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δωδέκατον
μέρος τῶν Ζυγῶν· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ μέρει τῶν Ζυγῶν,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δωδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πρῶτον
μέρος τοῦ Σκορπίου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ Σκορπίου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δεύτερον
μέρος τοῦ Σκορπίου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ Σκορπίου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τρίτον
μέρος τοῦ Σκορπίου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ Σκορπίου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τρίτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τέταρτον
μέρος τοῦ Σκορπίου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τετάρτῳ μέρει τοῦ Σκορπίου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τέταρτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πέμπτον
μέρος τοῦ Σκορπίου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει τοῦ Σκορπίου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πέμπτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕκτον
μέρος τοῦ Σκορπίου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἕκτῳ μέρει τοῦ Σκορπίου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕκτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕβδομον
μέρος τοῦ Σκορπίου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑβδόμῳ μέρει τοῦ Σκορπίου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕβδομον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ὄγδοον
μέρος τοῦ Σκορπίου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ὀγδόῳ μέρει τοῦ Σκορπίου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ὄγδοον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἔνατον
μέρος τοῦ Σκορπίου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἐνάτῳ μέρει τοῦ Σκορπίου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἔνατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δέκατον
μέρος τοῦ Σκορπίου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δεκάτῳ μέρει τοῦ Σκορπίου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἑνδέκατον
μέρος τοῦ Σκορπίου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μέρει τοῦ Σκορπίου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἑνδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δωδέκατον
μέρος τοῦ Σκορπίου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ μέρει τοῦ Σκορπίου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δωδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πρῶτον
μέρος τοῦ Τοξότου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ Τοξότου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δεύτερον
μέρος τοῦ Τοξότου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ Τοξότου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τρίτον
μέρος τοῦ Τοξότου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ Τοξότου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τρίτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τέταρτον
μέρος τοῦ Τοξότου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τετάρτῳ μέρει τοῦ Τοξότου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τέταρτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πέμπτον
μέρος τοῦ Τοξότου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει τοῦ Τοξότου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πέμπτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕκτον
μέρος τοῦ Τοξότου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἕκτῳ μέρει τοῦ Τοξότου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕκτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕβδομον
μέρος τοῦ Τοξότου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑβδόμῳ μέρει τοῦ Τοξότου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕβδομον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ὄγδοον
μέρος τοῦ Τοξότου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ὀγδόῳ μέρει τοῦ Τοξότου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ὄγδοον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἔνατον
μέρος τοῦ Τοξότου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἐνάτῳ μέρει τοῦ Τοξότου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἔνατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δέκατον
μέρος τοῦ Τοξότου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δεκάτῳ μέρει τοῦ Τοξότου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἑνδέκατον
μέρος τοῦ Τοξότου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ μέρει τοῦ Τοξότου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἑνδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δωδέκατον
μέρος τοῦ Τοξότου· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δωδεκάτῳ μέρει τοῦ Τοξότου,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δωδέκατον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πρῶτον
μέρος τοῦ Αἰγοκέρωτος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πρώτῳ μέρει τοῦ Αἰγοκέρωτος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πρῶτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ δεύτερον
μέρος τοῦ Αἰγοκέρωτος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει τοῦ Αἰγοκέρωτος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τρίτον
μέρος τοῦ Αἰγοκέρωτος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τρίτῳ μέρει τοῦ Αἰγοκέρωτος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τρίτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ τέταρτον
μέρος τοῦ Αἰγοκέρωτος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ τετάρτῳ μέρει τοῦ Αἰγοκέρωτος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ τέταρτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ πέμπτον
μέρος τοῦ Αἰγοκέρωτος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ πέμπτῳ μέρει τοῦ Αἰγοκέρωτος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ πέμπτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕκτον
μέρος τοῦ Αἰγοκέρωτος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἕκτῳ μέρει τοῦ Αἰγοκέρωτος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕκτον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἕβδομον
μέρος τοῦ Αἰγοκέρωτος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἑβδόμῳ μέρει τοῦ Αἰγοκέρωτος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἕβδομον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ὄγδοον
μέρος τοῦ Αἰγοκέρωτος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ὀγδόῳ μέρει τοῦ Αἰγοκέρωτος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ὄγδοον μέρος τοῦ Κριοῦ καὶ τὸ ἔνατον
μέρος τοῦ Αἰγοκέρωτος· καὶ ἐὰν ὁ ἥλιος ἐν τῷ ἐνάτῳ μέρει τοῦ Αἰγοκέρωτος,
ἀνατέλλει μετὰ τοῦ ἡλίου τὸ ἔνατον μέρος το

ἰδοὺ ἔρχομαι τοῖς υἱοῖς σου οἱ ὀξαναβάς λαὸς ἔρχε
ται σὺν ἐμοὶ ἐκ τοῦ αἵματος λαοῦ μου ὃ ἐσφάξομεν
τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ· χαίρομεν διὰ τὴν τοῦ θυ· λόχη·
θ κλῆσαι ἐπλεμ· τὴν αὐλὴν τοῦ σώματος καὶ τὴς
ἱματισμοῦ σου· καὶ ἐμπλῆσαι τὴν ὄψιν σου αἵ
τῆς ἐκ τοῦ θυ· λόχης σφαγὴν αἵματος· καὶ ἐρεύνησαι
λου τὴν δὲ πολὺ δι' αὐτῆς ἐκ τοῦ θυ· δικαιοσύ
νης· ἐκεῖθεν τὴν κεφαλήν σου· τῆς λόχης τοῦ αἵματος·
ὁ γὰρ θς· δίκαιος ἐστὶν ὅτι
ραμὸν ἐκ τῆς δεξιᾶς τὴν σὴν λαμπρότητα· κλη θή
σεται γάρ σου τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ θυ· ἡ σὺ μισθὸς
ῥὴν ἐκλεκτὸν καὶ ἐκλογὴν τῆς ἐκ τοῦ θυ· λόχης·
ἐπλεμ· καὶ ἐκλήθη τοῦ ὑψίλου καὶ
ἐκ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς σὲ αἵματα λαῶν καὶ ἐκ δόξου σύμ
μετα τοῦ κυρίου ἐκ τοῦ λιλούδ λεσμοῦ βοσσὰ αἵματα
λαοῦ τοῦ ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦ ἡμᾶς χαίρομεν τὴν τοῦ θυ
μῆς οὐ· ὃ ἐκλεθόμεν γὰρ ἐκ τοῦ τοῦδε οἱ ἐμόμενοι ὑ
πὸ ἐχθρῶν· ἡσάγη δὲ αὐτοῖς ὁ θς· πρόσβαιρε μὲ
νων μετὰ δόξης ὁ θρόμενος ἐκ τοῦ λαοῦ· σὺν δὲ
ξύλῳ γὰρ ὁ θς· τὰ ἐκ τοῦ ἐσθαι πρὸς αὐτὸν ὄρος ὑψηλόν· καὶ

παύτοῦ φιλοῦντος αὐτὸν ἢ θελήσαντα αὐτὸν:
ἐγὼ μὲν τοῦ αὐτὸν φοβοῦμαι: π λε λ
τὸν ἀθλίου τοῦ δούλου αὐτοῦ τὸν μὴ ὄντα αὐτοῦ ὡς
ὄντα πλήθους δούλων αὐτοῦ:
ἐκαθισθήσονται οἰκτίρμονες αὐτῶν:
παύτοῦ τὸν ἀπαίδευτον τοῦ αὐτὸν καὶ βλάπτοντα αὐτὸν
ἀναιδῆ τοῦ μὴ θλιβόμενον: ϡε λθ ϛ:
ὁ λοιδορῶν τὸν θεὸν ἢ παροξυνόμενος ἢ βρύχόμενος
θυμῷ τῷ: π ᾶσαι αἱ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἐφαρισθήσονται:
ὃς ἐὰν φονεύσῃ αὐτὸν ἀναστενάξουσιν: Ἀπὸ π θ ρμοι αὐτοῦ
ἀφθήσονται καὶ αὐτὴν τὴν ἱερατείαν αὐτοῦ βλαστήσει:
ἐγὼ μὲν τοῦ θλιβόμενον τοῦ αὐτὸν ὡς ἐκ φαλῶν: ν π
καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ἀθλιωθήσονται: ὅτι κὸ ἐὰν σκάνδαλον
θῇ αὐτὸν ἐπὶ τὸ πολλοστὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ:
ταμιεῖα αὐτοῦ ἐὰν ἀθλιοπαθήσῃ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ
παροράσεως τοῦ θλιβομένου: ου ου ⌉
καὶ ὃς ἐὰν ἐκθυμανθῇ ἐκ θυγατρὸς τοῦ λίθου ἐὰν ἐπ᾽ αὐτῆς:
ἐγὼ μὲν τοῦ ἀρχομένου τοῦ αὐτοῦ ὃς οἰκεῖος οἰκτίρμων τοῦ
μολυσμοῦ: καὶ ἐὰν ὁμοιωθῇ ἐν σχοινὶ κατασπόσεως

διώκοντος: ζαι ι̅

ζ̅ Ἐμνήσθη ἰηλμ̅ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς καὶ ἀπω-
σμῶν αὐτῆς· πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα
ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων· ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς
εἰς χεῖρας θλίβοντος· καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ:·
ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς ἐγέλασαν ἐπὶ τῇ μετοικεσίᾳ
αὐτῆς: ηθ̅ η̅ ἡ̅ Ἁμαρτίαν ἥμαρτεν ἰηλμ̅·
Διὰ τοῦτο εἰς σάλον ἐγένετο· πάντες οἱ δοξάζοντες
αὐτὴν ἐταπείνωσαν αὐτήν· εἶδον γὰρ τὴν ἀσχη-
μοσύνην αὐτῆς:· καί γε αὐτὴ στενάζουσα· καὶ
ἀπεστράφη εἰς τὰ ὀπίσω: τηθ̅ ϑ
θ̅ Ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸ ποδῶν αὐτῆς· οὐκ ἐμνήσ-
θη ἔσχατα αὐτῆς· καὶ κατεβίβασεν ὑπέρογκα
καὶ οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν:·
Ἴδε κε̅ τὴν ταπείνωσίν μου· ὅτι ἐμεγαλύνθη ὁ ἐχθρός:·
ἰωθ: ι̅ Χεῖρας αὐτοῦ ἐξεπέτασεν ὁ θλίβων ἐπὶ πάν-
τα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς:·
ἴδεν γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἁγίασμα αὐτῆς:·
ἃ ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου:·

Ἀνεστὰ εἰδὼς ἡ ἀνὴρ τοῦτο: Ἐλθὲ κἀμοὶ μόνῳ τὸν
μόνον σὸν εἰπὲ μῦθον ἐξ ἀρχῆς λόγου. NOVN 55
ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἅπαντα τἀν τοῖς ἔπεσι λεχθέντα σοὶ
σοῦ δεομένου κἀμοῦ μόνου: Ἀρ' ἐστὶν ἐκ τοῦ τοῦτον
μου δεῖσθαι λόγου; Θ: Ἀλλὰ τοῦτο μὲν δὴ
μοι δοκεῖ φανερὸν εἶναι πᾶσιν. Ἀλλ' ἐκεῖνο
ἐννόησον ὅτι ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ τὰ τοιαῦτα
ἐθέλειν ἀκούειν ἐκ τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς
ἐμαυτὸν ἐπαινεῖν ἐνόμιζον, ἐκ τοῦ τὰ τοιαῦτα
ἐθέλειν ἀκούειν ἐκ τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς
ἐμαυτὸν ἐπαινεῖν ἐνόμιζον, ἐκ τοῦ τὰ τοιαῦτα
ἐθέλειν ἀκούειν ἐκ τοῦ τοιούτου ἀνδρὸς

Λήμμα χωρίου ἐκ τοῦ περὶ ποσοτήτων Ἀντιγόνου:

Ἐν τετραγώνῳ κύκλῳ: δι᾽ ν΄:

15 Ὁ φ θ α λ μ ε ν ο υ κατὰ γωνίαν ὀρθήν. Ὅτι ἴσαι αἱ ὑπὸ τῶν τμημάτων περιεχόμεναι γωνίαι: ἐν γὰρ τῷ αὐτῷ τμήματι ἴσαι αἱ ὑπὸ τῶν ἐν τῷ τμήματι γωνίαι τῷ ἡμικυκλίῳ: ἐν δὲ τοῖς ἀνίσοις τμήμασιν ἄνισοι αἱ γωνίαι: ἐν μείζονι μὲν τμήματι ἡ ὑπὸ τῶν ἐν τῷ τμήματι γωνία ἐλάσσων ὀρθῆς, ἐν ἐλάσσονι δὲ τμήματι ἡ ὑπὸ τῶν ἐν τῷ τμήματι γωνία μείζων ὀρθῆς: ἐπὶ τῆς ἐκκειμένης: ἐν ἄρα τῷ ΑΒΓ ἡμικυκλίῳ ἡ ὑπὸ τῶν ΒΑΓ γωνία ὀρθή: ἐν δὲ τῷ ΑΔΓ τμήματι μείζονι ἡμικυκλίου ἡ ὑπὸ τῶν ΑΔΓ γωνία ἐλάσσων ὀρθῆς: ἐν δὲ τῷ ΑΕΓ τμήματι ἐλάσσονι ἡμικυκλίου ἡ ὑπὸ τῶν ΑΕΓ γωνία μείζων ὀρθῆς: ἴσαι ἄρα αἱ ὑπὸ τῶν ΑΔΓ, ΑΕΓ γωνίαι: ἐν τῷ αὐτῷ δὲ τμήματι ἴσαι εἰσὶν αἱ ὑπὸ τῶν ΑΔΓ, ΑΕΓ γωνίαι: ἐν τῷ αὐτῷ ἄρα τμήματι ἴσαι εἰσὶν αἱ ὑπὸ τῶν ἐν τῷ τμήματι γωνίαι τῷ ἡμικυκλίῳ: ἐν δὲ τοῖς ἀνίσοις τμήμασιν ἄνισοι αἱ γωνίαι: ἐν μείζονι μὲν τμήματι ἡ ὑπὸ τῶν ἐν τῷ τμήματι γωνία ἐλάσσων ὀρθῆς, ἐν ἐλάσσονι δὲ τμήματι ἡ ὑπὸ τῶν ἐν τῷ τμήματι γωνία μείζων ὀρθῆς: ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Πορίσματα τοιαῦτα: ιζ ω φ τ΄:

Ἐὰν ἐν κύκλῳ εὐθεῖα τέμνουσα τὸν κύκλον τὰς μὲν ἐν τῷ τμήματι γωνίας ἴσας ποιῇ τῷ ἡμικυκλίῳ, ἐφάψεται τοῦ κύκλου ἡ εὐθεῖα: ἐὰν γὰρ μὴ ἐφάπτηται τοῦ κύκλου ἡ εὐθεῖα, τεμεῖ αὐτὸν ἢ οὐ τέμνει: τεμνέτω πρότερον ὡς ἡ ΑΒ τὸν ΔΕΖ κύκλον κατὰ τὰ Δ, Ε σημεῖα: καὶ ἐπεζεύχθωσαν αἱ ΔΕ, ΕΖ: ἐν ἄρα τῷ ΔΕΖ τμήματι ἴση ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ΔΕΖ γωνία τῇ ὑπὸ τῶν ΒΑΖ: ἀλλὰ καὶ ἡ ὑπὸ τῶν ΔΕΖ τῷ ἡμικυκλίῳ ἐστὶν ἴση: ἡ ἄρα ὑπὸ τῶν ΒΑΖ τῷ ἡμικυκλίῳ ἐστὶν ἴση: ὅπερ ἀδύνατον: οὐκ ἄρα ἡ ΑΒ τὸν ΔΕΖ κύκλον τέμνει: ὁμοίως δὴ δείξομεν ὅτι οὐδὲ ἁπτόμενον ἐστὶν αὐτοῦ: ἐφάψεται ἄρα τοῦ κύκλου ἡ ΑΒ: ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

κλαυθμοῦ· καὶ ἡ καρδία μου ταράσσεται·
ὁ πλοῦτός μου ἐταράχθη μου·
ἔξοδος ψυχῆς μου ἐν μαχαίρᾳ ὁ ἀντίδικός μου
ἐγγίζει μοι· σὺ δὲ κύριε βοήθησόν μοι· ὁ θεός μου εἶ σύ·
μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι θλῖψις ἐγγύς μου ἐστίν·
παράστηθι μοι καὶ ῥῦσαί με· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου
ἐξαγάγε με ἐκ στενοχωρίας· καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
αἰνέσω σε· ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε·
ὅτι οἱ ἐχθροί μου καὶ οἱ ἐχθροί μου ἐσίγησαν·
ἐν τῷ ἀνομεῖν τὸν ἄνομον ἐν ἐμοί· καὶ ἐμίσησάν με
ἀδίκως· ἐν τῷ ἀγαπᾶν με ἐνδιέβαλλόν με·
ἐπίστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλόν· καὶ διάβολος στήτω
ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν ἐκπορευέσθω
κατάκριτος· καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενηθήτω εἰς ἁμαρτίαν·
γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν
αὐτοῦ λάβοι ἕτερος·
γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὀρφανοὶ· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα·
σαλευόμενοι μεταναστάσῃ τῇ ἐκ τῶν οἰκήσεων αὐτῶν·
ἐκζητησάτω ὁ δανειστὴς αὐτοῦ πάντα ὅσα ὑπάρχουσιν αὐτῷ·
καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τὸν πόνον αὐτοῦ·
μὴ γενηθήτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ· μηδὲ γενηθήτω τις
οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ·
ἐν γενεᾷ μιᾷ γενηθήτω τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἐν ἑτέρᾳ γενεᾷ
ἐξαλειφθήτω τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ·
ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐν μνήμῃ ἔστω παρὰ κυρίῳ·
καὶ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθήτω·
γενηθήτωσαν ἐναντίον κυρίου διαπαντός· καὶ ἐξολεθρευθήτω
ἀπὸ τῆς γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν·
ἀνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος·
καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πτωχὸν καὶ πένητα·
καὶ κατανενυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι·
καὶ ἠγάπησε κατάραν· καὶ ἥξει αὐτῷ·
καὶ οὐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν· καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτοῦ·
καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον· καὶ εἰσῆλθεν ὡς ὕδωρ
εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ· καὶ ὡς ἔλαιον εἰς τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ·
γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται· καὶ εἰς
περίζωμα διὰ παντὸς ὃ περιζώννυται·
τοῦτο τὸ ἔργον τῶν ἐναντιουμένων μοι παρὰ κυρίου·
καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου·
σὺ δὲ κύριε κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου·
ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· ῥῦσαί με·
ὅτι πτωχὸς καὶ πένης ἐγώ εἰμι· καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται
ἐν ἐμοί·
ὡς σκιὰ ἐκκλινούσης ἀπῆρα· ἐξετινάχθην ὡς ἀκρὶς·
αἱ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας· καὶ ἡ σάρξ μου
ἐξέλιπεν ἀπὸ ἐλαίου·
κἀγὼ ἐγενήθην ὀνειδισμὸς τοῖς ἐμοὶ ἐπιτιθεμένοις·
ἴδοσάν με ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν·
βοήθησόν μοι κύριε ὁ θεός μου· σῶσόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου·
καὶ γνώτωσαν ὅτι χειρί σου ταύτην· σὺ κύριε ἐποίησας αὐτήν·
καταράσονται ἐκεῖνοι· καὶ σὺ εὐλογήσεις·
ἐπαναστάντες αἰσχυνθήτωσαν· ὁ δὲ δοῦλός σου εὐφρανθήσεται·
ἐνδύσωνται οἱ ἐχθροί μου ἐντροπήν· καὶ περιβαλέσθωσαν
ὡς διπλοΐδα τὴν αἰσχύνην αὐτῶν·
ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ σφόδρα ἐν τῷ στόματί μου·
καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω αὐτόν·
ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος· τοῦ σῶσαι ἀπὸ τῶν
καταδιωκόντων τὴν ψυχήν μου·

θρηνοι ιερεμιου:

λβ αὐτῶ· καὶ ἀρχοντας αὐτῶ: γ ιωλ:
κε ζωνβικλαυσθησομαι ἐν θυμῶ αὐτοῦ τοῦ μὴ κρᾶσαι ηλ:
Ἀποστρεψαι ἀπ᾽ ἐμοῦ ὅτι ἐπικρανθήσομαι ἐν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου
τοῦ ἐχθροῦ: καὶ ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ ἀκούσεταί· ὡς αὐτῷ. φλόγα
γὰρ ἐκαυθήσαν ἐν τοῖς ἀκύλοις: ἀελθ ζ:
κϛ ζ ἐν βάθει μου τὸ ζῶμα αὐτοῦ ὡς ἐχθρός: ζ ἀπρόσωπος ἐν
χειρὶ αὐτοῦ ὡς συναγωγή τις: καὶ ἀπέκτεινεν
πάντα τὰ ἀγαθὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου:
ρ ζ μισθώματα μου ἐν γαστρὶ ἐστιν μου· ἐξέχεεν ὡς αὐτῷ· π
κζ θυμὸν αὐτοῦ: π: ζ ἐν μέσῳ θλίψεως ὡς ἐχθρός
κατέσυρεν ηλ: κατέσυρεν ἐν μου πάντας
ἐν μέσῳ αὐτοῦ διέφθειρεν τὸ χωρίον μου ἀπ᾽ αὐτοῦ:
Καὶ ἐπλήθυνεν ἐν τῇ θυγατρὶ ἰούδα τὰ στεναγμοὺς μου
καὶ τὰ στεναγμούς μου: ον δν:
κη Καὶ διέβασεν ὡς κῆπον βλάστον κλῶνας αὐτοῦ:
διέφθειρεν ἐν τῷ αὐτοῦ· ἐπλήθυνεν κύριος ἐν ιωὴλ
σάββατα καὶ ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ:
Καὶ τὰ ἀρχοντας ἐν ἡμέρᾳ ἐμπαιγμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ:
βαιλβὼν καὶ ἰσραὴλ καὶ ἀρχοντας: ζ ηλ:

κθ Ἀποσαπτικὸν θυσιαστηρίου αὐτοῦ:
Ἀποτμῆξαι ἀγίασμα αὐτοῦ: Συντρίψαι μύες
ὀφθροῦ: τεῖχος παρθένων αὐτῆς: φραγμὸν βδλω
καὶ μοι κακῶς ὁ σύμμαχος ὁρᾶται: ηθ:
λ Λογίσαι τὸν διαφθεῖραι τὴν χορηγίαν μου:
ξήμερα μετρουμένη καὶ ἀφειδῶς χεῖρα αὐτοῦ:
Ἀπολεῖται ἀστιλίτευτος: Καὶ ἰδοὺ θησαυρὸν
τέχνας: Καὶ τίχος ὁμοθυμαδὸν ἀλλήλων: τιθ:
μ Βασάλισαι ἐσχάλιν τὸν λαὸν αὐτῆς:
Ἀπόλωλεν καὶ σωτὴρ μου χλοῦν αὐτῆς:
βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντα αὐτῆς ὑμνῶν:
οἰκέτην μόσχου: Καὶ γόητα φήτας αὐτῆς οἰκέτης
ὀφθαλμῶν: ἰωθ: ξ κάθισον ἐσχάλιν ὁμοῦ
πλοῦν παρθένευτρον θυγατρὸς Σιών:
Ἀμβλύνασαν χοῦν ὁδὸν τῶν κεφαλῶν αὐτῶν:
πορεύεσθε ποσὶ κοῦφον: Καὶ τὴν γαστέρα ἐσχάλιν
χήρου παρθένου ὁμοῦ πλεῖ: χάφ:
ξ χλαφῶν ὁμοῦ δολερὸν οἰκοῖο φθαλμοῖ μου:
ταρχθὴ καρδία μου: ξ χρίθη ἐσχάλιν κλόσαμου:

ϛ καὶ τοσὰ μ τριμερα πλοδιγαστρος τοῦ λαοῦ μου:
ϛ μ τοῦ ἐκλιποῦ μ μ ηνιον· καὶ θλασθησομαι τοῦ μ πρω
λ̄ᾱ τίαι σοὺ λβοος: λδβ: ταισμυτρασίη αὐτοῦ
ἦσαν τοῦ ισὶ τος καὶ οἶμος: ϛ μ τοῦ ὀκλύσθαι
αὐτοὺς ὡς αρ αιμα τιὰς ὀμ πολαυτίαι σοὺ λβοος:
ϛ μ τοῦ ὀκχῆσθαι τηχας αὐτοῦ μ ἦσι κόλτοομ μ ιλητόρος
λ̄ε αὐτοῦ μ: μ μ μ: τριμερτρι ὁσοσοιλὶ πρ μ ιοὺς ὁσο
σοι θυγατρὶ κλμ: τιὰσοσθος καὶ παραιαλὸ
σθος θ παρμοσ θυγατρὶ αὸν· ὁ τὶ ὁμ ζαλεὶ ὠθη
τοῦ πὶρ ιομ σωτρ μ ελὶ ὁσου: τιὸ ἰασθαὶ ὁς: ηονη:
λ̄ς Προφήται σου ἰδλοσαὼ σοι μ ματαὶ αι· καὶ ἀφροσὼν:
Καὶ οὐκ ἀποθηκάλυ τὸμ ὁσοι τοῦ ἀδικίαμ σου:
τοῦ ἀποσ αρθῆναι αἰχμαλοσίαμ σου:
Καὶ ἰδλοσαὼ σοι λημ μ ματαὶ αι· καὶ ὁδξοσιῶ: ιαμχ:
λ̄ζ ϛ κρότησοσαμ βοὶ σοὶ χερσὶ πασὼ τοῦ ἰ πασ ερασ ορδο
μὸν ἰοδλὸμ: ϛ σὶρ ισὶ μ καὶ ὀκίμησοσαμ τὶ ὼ κεφα
λὶὼ αὐτοῦ μ βοὶ τὶ ὼ θυγατρὶ αὶ κλμ:
ϛ ἰ αὐτὴ λὶ πολισ ὁρ οὶ ὼ κ ἀβραμ οσ δόξησο:
ϛ υφερασὼ κ πασ ὁλιὸ ηλιῶ: δ ιη

α. ἰώσηφ ἐξαμβασιλεὺς αἰγύπτου καὶ τοῦ ἁλῶ τοῦ ἀρχιοινοχόου:
β σιρὶ σαμ καὶ ἐνεμψαμὸ λοιπασὶ τῶν καπηλείων
αὐτοῦ· τοῦ λῶν αὐτῆ ἡμέραν ὧν ποιοῦσιν δοῦλοι κοσμικοὶ
γ ἐνρασμὸν αὐτῶν· εἰ δοκεῖ μοι· φη· ἐ τοῦ ἰησοῦ κῦ ὁ
μβθεμεὶ φλη· ὁ ψ ἐβδόμη ἡμέρα τοῦ αὐτοῦ·
δ ἐν τῇ ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ τοῦ μὰρχόντος· καὶ ἐν τῇ
κφφόντο· καὶ ἐν ἀφεσμῷ ἐν ποιοῦ ἀρχιοινοχόον·
ε ἀνεσταύρωσεν θλιμεοὶ τοῦτο· ... ϛα λη·
ϛ μεὶ ἐνθμ μεσαρδίαν αὐτοῦ ποιῆσαι· τῇ χιτοῦ μκὰ
πάντων τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ ἐλεεμ αὐτὸν ἡμέρας καὶ μυκτῆρας·
ζ μηδὲ ἐστὶν μὴ ἐν τοῦτοις αὐτοῖς· εἰ μὴ δόξα τοῦ ποιῆσαι τὸ
η ρὸ φθαλμοῦ μου· κω φ· ἀνεστήθη ἀρχὶ οἰνοχόη
σαι· ἐν μυκτῆρι ἀρχὶ φυλακίου·
θ κχδ ο μῶν σὺν δοῦλος· μεσαρδίαμ σου αὐτοῦ μνησθήσομαι ποιῆσαι
ποιῶ· ἀρον ποιῆσαι τὸν χειρόστου ποιῆσαι τὸν ἀρχὶ
μαγείρων· τοῦ μὲ κλυσμὸν ἡμῶν λιμῶ ἐν ἀρχῇ
ποιῆσαι ὁδοῦ· ρκς· ἰδοὺ κὲ καὶ ἐγὼ ἐλθὼν ἡ
μὶ ἐν φυλῇ σου τοῦτο· ἐ φάγονται μεσαρ τοὺς
γυμνικῶν κοιλίας αὐτῶν· ἐ ποιῆσαι δοῦλοι ἡμῶν

φοβερός: φοβερὸς μεγαλωσύνῃ τοῦ θρόνου
μακρόθυμος: ἐπὶ πολὺ ὀργιζόμενος καὶ ἀνεκτικὸς
ὀλιγωρῶν κακίαν: ὁ μὴ ἐπισπεύδων τὴν τιμωρίαν
κ 32 ζηλωτὴς ἀσεβείας: ὁ ἐπὶ τῇ ἀσεβείᾳ ζηλῶν
ἐπάγων ἁμαρτίαν πατέρων: ὁ τὰς ἁμαρτίας τῶν πατέρων
ἐπὶ τέκνα ἐπιφέρων
κ 33 ἀφανίζων: ἀπόλλυσι
ἀπόλλυσιν: ἀφανίζει
ἀπώλεσεν: ἀφάνισεν
ἀπολεῖ: ἀφανιεῖ
ἀπολεῖται: ἀφανισθήσεται
ἀπολοῦνται: ἀφανισθήσονται
ἀπολοῦσιν: ἀφανιοῦσιν
ἀπολοῦσι: ἀφανιοῦσι
ἀπολέσει: ἀφανίσει
ἀπολέσουσιν: ἀφανίσουσιν
ἀπολέσῃ: ἀφανίσῃ: Ἀπολεῖς ἀπόλλυσι:
κατάρατος ἐστὶ κύριος κλέπτων ἀφανίζων:

ἐμπόκοπημοῖσ δικαθιεσθημ ὁσημβλερόῖσ αἰ ὧμοσ:
ἀμοσκοδόμιλιοσημκαπθμοῦ καὶοἰκδξθλάσσεαι:
ἐμαρεωσημχαλκόμεσου: — τιμλ:
καίγε ὁ πιλεαικρδξόμεαι καὶμεσκόσσαιαποβφρδξθμ
πρὸσσημχλώμεσου: ἀελθ: ἀμοσκοδόμιλιοσημὸδοῦ
μουίσημβφρδξθμ πρίμεσισμεσου: ἐπαρδξθμαίρκοσ
ἰσημβδρδόισσαι: ἀυτοσίμεσιαὶσλβόσκιθμκρυφαίοισ:
καὶκαπβδλάσξθμαίφθιλιόπαι·λεαὶκαπβσσαιαβημμ:
ἐπλάσμβδιίφαμισμεσημλεσ: ιι: ἐμβάδλαθμτόξομ
πτοῖσκαὶδπιλασσαβημμεσαὶσκοπσὶμίφισμεσλοσ:
εἰσήγαγεθμτοῖσμβφροίσμου ιὸοῖσφαρέραιαὐτ̃:
ἐγομήθηγδλοσσαιαμ πιλαιέ: + αλμεσαὐτοῦμόλησ
πιὼ ἰμεσέραμ: ὀνδν: ἐχόρταιαβημμεσαικρίασ:
ἐμβαθαβημμεσχολῆσ: ἐξδιεαλθμπίφαιόλόμταιαμ̃:
ἐπαμεσαβημμεσαιόλοῦ: κὰὶ ἀπαὸσαὐτοδξιρῶνησ
ἡγλώμεσου: ἐ πδλαιθόμεμωἀγαθαύ: κὰὶἡ ραιαὐ
πόλξοπομίκοσμου: κὰὶ ἡδλπαισμουἀπὸκῦ: ζ̄ω:
ἐμμήδλωἀπὸ παπαχίασμουκὰὶἐκδιαφημοῦμεσου:
μεσίασμουκὰὶχολιὸσμουμμήδλιόσεαι:

Καὶ ἐκατοντάδα λαοῦ ἐκ δεξιῶν τῆς πύλης τῆς ἐπάνω ἕως τῆς πύλης τῶν ἵππων: ἐποίησαν τὸ τεῖχος τῆς πόλεως ἕως τοῦ πλατυσμοῦ: καὶ ἕως τοῦ τείχους τοῦ μεγάλου: καὶ ἕως τοῦ πύργου τῶν κλιβάνων ἐτείχισαν: καὶ ἕως τοῦ πύργου τῶν μερίμνων ἐτείχισαν: καὶ ἕως τοῦ πύργου τῶν ἀποστρόφων ἐτείχισαν: καὶ ἕως τοῦ πύργου τῶν ἑκατὸν ἕως τοῦ προβάτου ἐτείχισαν: καὶ ἕως τῆς πύλης τῆς ἐπισκέψεως

τ: γογγύσῃ αὐτοῦ ϑ ὁμαρτήσωσιν αὐτῷ: νον: ἐξηραμμένη ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἡ ταφή:
κ αἰ ὅσαι ἀρθῶσιν ὄσσοις: ἀναλάμψωμεν καρδίαν ἡμῶν τοῦ σὺν ἡλίου ὅσαι χειρῶν ἡμῶν βυσσῶν:
κ αἰ ὅταν ἔλθωμεν τοῦ σῶμα τῆς τοῦ λεπτοῦ καὶ ὦτα εἰς τὰ ὦτα τοῦ ὄσσοις: ἡ μαρτήσαμεν καὶ ἠσεβήσαμεν
κ αἰ οὐκ ἐλάβομεν: cαμχ ◊: ἐ τοῦ κόσμου σου ἡμῶν καὶ ἀποβλέψαι ἡμῶν: ἀ τοῦ κτήματος καὶ
οἰκέτου: ἐ τοῦ κόσμου μὴ βλέπων ἑαυτοῦ ὁ
μοῦ τοῦ ὄχλου: κ αὶ μισεῖ καὶ ἀποστῆναι
μαι μὲ: ιν: ἐ θηκαν ἡμᾶς ὁμοίως τοῦ μαῶν:
διὰ ὦτος ἐχαίρφησεν ὁ λεως αὐτῶν: πάντοθεν ἐχθρὸς
ἡμῶν φόβος καὶ θαμβος ἐγένηθη ἡμῖν:
ἐ πὶ τῷ λεῶ καὶ σωτηρίᾳ: ἀ φόβος ἰδίαν καταξ
ὀφθαλμοῦ: ἐ πὶ τοῦ σὺν τρίμματι ὁδηγοῦ
πρὸς τοῦ λαοῦ μου: φν: ὁ ὁ φθαλμὸς μου καὶ
τοῦ θλιβεῖ ὁ ἰσχύος μου: τοῦ ψυχῆς καὶ ἐκνηστ:
ἐ ὡς οὐδὲν ἀκύτητι καὶ ἰδικοῦ ὄχους: ὁ ὁ φθαλμός
μου ἐπὶ φυλακὴν ἐπὶ τῶν τυχῶν μου:

Παρασυναγωγὴ λόγου· ΧΛΔ

ζ̄ Φησὶν κύριος· ἐὰν πληθυσθῶσιν οἱ υἱοὶ σου ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης καὶ τὰ ἔλεη σου ὡς ὁ κόκκος τοῦ σινάπεως· οὐκ ἐξολεθρευθήσεται τὸ ὄνομά σου οὐδὲ ἀφανισθήσεται ἐνώπιόν μου· ἐγὼ γὰρ ἔδωκα σοι τὴν γῆν ταύτην καὶ τὸν λαόν μου τοῦτον· ἐὰν ἐπιστρέψῃς πρός με καὶ μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐὰν ἐξέλῃς τὰ τίμια ἀπὸ τῶν ἀτίμων καὶ ἐὰν ἐξέλθῃς ἐκ τοῦ στόματός μου· ἐκεῖνοι ἐπιστραφήσονται πρὸς σέ· σὺ δὲ οὐκ ἐπιστραφήσῃ πρὸς αὐτούς· καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ εἰς τεῖχος χαλκοῦν καὶ πολεμήσουσιν πρὸς σὲ καὶ οὐ μὴ δυνήσωνται σοι· ἐγὼ γὰρ μετὰ σοῦ εἰμι τοῦ σῶσαί σε καὶ ἐξελέσθαι σε· λέγει κύριος· καὶ ῥύσομαί σε ἐκ χειρὸς πονηρευομένων καὶ λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς ἀδίκων· ὅτι ἐξεκαύθη ὀργὴ ἐν τῷ θυμῷ μου καὶ ἐπὶ σοὶ καὶ ἐπὶ τοῖς φίλοις σου· ὅτι ἐλογίσαντο ἐπὶ σοὶ κακά· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τοὺς φίλους σου καὶ ἐκδώσω σε εἰς διαρπαγὴν καὶ τὰ σκῦλά σου εἰς προνομὴν καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς γείτονάς σου· καὶ ἐξαρῶ ἀπὸ τῆς γῆς τὴν κληρονομίαν σου ἣν ἔδωκά σοι· καὶ δουλεύσεις τοῖς ἐχθροῖς σου ἐν γῇ ἣν οὐκ οἶδας· ὅτι πῦρ ἐξεκαύθη ἐν τῷ θυμῷ μου καὶ ἐπὶ ὑμᾶς καυθήσεται· οὕτως εἶπεν κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον τὸν πονηρὸν τὰ ῥήματα ταῦτα· καὶ ἀσθενεῖς καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῷ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ταύτην

μβήσομαι μοι: Καὶ μυλλᾶσθε αὐτοῦ μ καὶ τὸ μοῦ ὅλων
τῶν ἡμέρων: καὶ θλάσω αὐτοῦ μ καὶ αἱμάσασθαι με αὐτ̄:
ἐ καὶ μυλλᾶσθαι μοὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ μ· αἱμ τοῦ
λαοῦ σου αὐτοῖς αἱμ τοῦ τοῦ λαοῦ μ καὶ θ̄: καὶ τὰ τέκνα
τοῦ μ χειρὸς μ αὐτοῦ μ: θ̄ω: Ἀπὸ λαοῦ σου αὐτοῖς ὑπὸ ρ
ἀσσυρίων: ζ̄ ὑ αὐτοῖς κατὰ δάξις ὀμοργλι:
καὶ ἔξαμ αλαοῦ σου αὐτοῖς ὑπὸ καὶ τὰ σθμ τοῦ ὑ οὗ ὑ κ̄ς:
ωλφ: Πῶς αἱμ αὐρ ωθλίσθαι χειρίων μ: Ἀλλοι σθή
σθαι τὸ αἰργλίον τὸ ἀγαθὸν μ: ἐ ὡς αρ χλὶν ὡς ασσοῦ μ·
ἡδόλων μ: β̄ κ θ̄ ⊐: γιοι σλων οἱ τλμοι ὀμ ωλρ
μβρ οι ὀμ χειρίων: Πῶς ὀλογιάθησαμ ἡ σαγλίαι σαρὰ
κιμαι: ἐ ργχειρῶμ κ ὀρ αμ βασ σ: τιλλ:
Καὶ γὸ δρακόμ τὰς ὀξόδλισαμ μ ασαι σὶ σ: ἐ θλάσαν
σκιμμ οι σ αὐτῶμ μ: θ υγατρὸς λαοῦ μ ου ἡ σαμίαι τὸ:
ἰσ τερυθρόμ ὀμ ὀρμέω σ: ἀελθ γ: ἐ κολλᾶθλὶ
γλῶσσαι θλὰ ζόμ τος ωρὸς τὸμ φάρυγγα αὐτοῦ:
Καὶ ωσαὶ λὶ τλσαμ ἄρτομ· ὁ δι ακλαῦμ οἰκτίμ αὐτοῖς: π̄:
Καὶ θρόμ τὸ ταπεμφάσαι λὶ φαν ἰάθησαμ ὀμ ταῖς ὁ
ζόδοις: Ὁ ι ἡ λθωσύμ μοι ὁσὶ λεὸς κ κομ τοβρὶ ὑλὰ

θρηνοι ιερεμιου:

κ λομτολεοτορεόαο: ονλγ: καὶ ἐμεζαμεύθη ἀμομιὰ
θυγατρὸσλαοῦμου: ἐγὼ ὁρῶμή ασοσολόμωμ τ
καὶ ὁρβυμήνο: ὡ ὁρβασσουλὴ καὶ οἰκτοῦμ
οα σαμβηαὐτὴ χεῖρασ: ζαϊ: ἐ καρδίαθησαμμαζ
ραὶοὶαὐτῆσ: ἐγὼ ὁρχόμαὐ ὁλαμύταμ: ἐγὼ ὁργαὐ
λαὐ ἐτρεόθλιοσαμ: ἐγὼ ὁρλίθουσασαὐτοσ τρουτὸαὐ
οβ τὸασασμαὐτοῦμ: ητ: ἐ σκότασεν ἐμοὶ ὁρὰὐ
μοὶ λὶὼ τὸ ἐὶδόλοσαὐτοῦμ: ὁ ὁκτοσγμὸ ἀθλιασμὸμ
ταὶσ ὁδόλοιο: ἐ παλὶν ὁρμασαὐτοῦμ ἐσὶ τὸὰὐ
αὐτοῦμ: ἐ ἐγενήθησαν ἐγὼ ἡθησαν ὁὶ ὁρχύλοὶ:
ογ τηθ: καλὸὶ ἡόασαν ὁὶ τραυμασταὶ ἀὶ ρομφ ἐσασὴ ὁὶ
τραυμασταὶ λὶμοῦ: ἐ ὁρβύθησαν ἐκ κενὸτὴ
μεν ὁὶ αὐτοσγὰρ ἐξ ἐλεύσασαμ ἀφ ἐὸν: ἰωθ:
οδ χεῖρ ἐγυναῖκὰ ὁὶ οἰκτίρμοὶ μὶ ἡησαν τὰσασὰὶ
ὰὶ αὐτῶμ: ἐγὼ ἡθησὴ μφοσερᾶσὴ ἡθῆ τὸ ὁσυντε
μαὶ τῆὶ θυγατρὸσ τοῦ λαοῦμου: χ ἀφ ∃ ϛ:
οε ϛ ἐκαλέσεν κύ ριοσ φόβοῦμ κύ ριοσ μοῦ
ὁργῆὶ αὐτοῦ: καὶ ἀμὴ ἡτῆ σαὶ ὁὶ ὁὶ ὁ

ος ὁ ικβοὶ σαδομ μεσοὶ λπ̄ογλιῶ: Π αμ̄τ̄ω οἱ μεστοὶ
κοιτω τλιῶν οἱ κουμεβγλιω: Ὁ τι ἐφοβλδοθαι ἐχθρ̄ω:
καὶ ἐκθλίμεσθαι: Διαὐτοῦ τουλοῦμ̄ι π̄λμ̄: μεπ̄μ̄:
οζ ξ ημαρτίοῦμ̄ τοῦ φ̄ π̄ω τοῦμ αὐτῆ: Αδικειοῦμ̄ ἱερέ
ων αὐτῆῶ: Τοῦμ̄ ἐκχθοῦμ̄ τοῦμ αὐμεσδίκαιομ̄ δμ̄
μεδοσαὐτῆῶ: ν̄ον̄η: ξ σαλβύθη σαμ̄ οἱ ἐχρή
γορι αὐτῆῶ δμ̄ ταῖς δξόλοις: ξ μολεύθησαμ̄
ὡραίμεσπίδμ̄ τοῦ μεῆ λεύεσθαι αὐτοὶς:
οη ἡ ταμ̄ τὸ δμ̄ δλεμεάτ τοῦμ αὐτοῦμ̄: ς αμ̄χ:
οθ λ ποδ σῆτε ἀλεαυθαρ τοῦμ καλδσαυτε αὐτοὶς:
λ ποδ σῆτε· ἀπο δ σῆτε· μεῆ ἀπαῆ δαι αὐτοδμεῦ:
οι ὁ τι αμ̄ ἐφθη σαμ̄ καὶ γε δσαν λβύθη σαμ̄:
ξ ι πσατε δμ̄ τοῖς δδθυ δμ̄ οῖμεῆ π̄ρο σθῶ σῆμ̄ τοῦ
π̄ρο ικὶμ̄: α ν̄η: Πρόσω τοῦμ κῦμεβρὶ σαὐτοῦμ̄:
ο υπρο δλιόφβοὶ μελθεῖ αὐτοῖς: Πρόσω τοῦμ̄ῖ
ερβόῶμ̄ οἱ κβλαεῖμ̄ τορ δεὐτασ οἱ κβλβῆσαμ̄: φ̄η:
ς πῶ τοῦμ̄ λιμεοῦμ̄ ἐξβλι τσμ̄ οἱ οφθαλμοὶ λιμεοῦμ̄:
ξ ι σῶμεσῆθι αμ̄ λιμεοῦμ̄ μεάτ αὐτῶ σκο τοδομ̄
βπ τοῦμ̄ λιμεοῦμ̄: ς λ αη: Ἀ τοδσκο τοδσαμ̄ μβμ̄φοὶ ἐ
θμ̄ σοὶ σοδζομ̄: ξ θλιβόσαμ̄ βμ̄ μεῆ ρὸῖ σ λιμεοῦμ̄:

θρηνοι ιερεμιου::

τουελπορυσθαιβη ταιαφαπαιαοιμεων: κωφπ:
πγ ηγικηνοκαιροσιμεων: ε πληροσθησαγαιμεν
ραιμεων: παρδιαν τοπραοσιμεων:
κοιφοιζηγομενοιδιαοκομενοιμεαοιυπορ αιτοισ
οιωου: ε πιπτομορβοαν δξηφθησαν:
ε μβρημεοβη ηδρδοαν μεαο: ρηε ζ:
πδ πηαπορο προσωπουμεων χικσ: ε ωβλημε
φθηβη ταισδιαφθοραισιμεων: ουζ εσαμεν
βη τηοκιαιαυτου ζησοιλθαιβη τοισοδυσιν: CEN:
πε χαιρε καιευφραινουθυγατηρ: ιδουλευαοιμκλ
τοιλουσαιδοιγλω: καιγβοησοδιβλυσθαιτο
πο τηριομκυ: καιεμβλεψατηοιλεαιαυτοχθεσ:
πς ·ον ον: ε ζβλεψαβη μεαμεωθυγατροσων:
ο υπροαθησιδιαπαντοσκισθο: ε πδοκβιαπο αι
μοιμεαοσουθυγατροβδλωμ: Α πβλεαλυτον
δοιταιαιβρεμηματαμου: Μμηαθητικσ οτιζηθ
μηθημεν: ε πιπελθοιεαιιδ τονομιδισ
μοημεων: κληρονομειαιημεωμ μετ αραφη
αλλοτριοισ: οικοιημεωμ ζηνοισ:
ορφαμοιεγενηθημεν ουχιπατηρ χηπη:

Lo iereмic

Μητρὸς λιμοῦ ἀσαιχλίαν: γ λοιμοῦ θνατ
γρίππου θανάτου: ξ νύλαν λιμοῦ θνατλαγμαπ
λιθασμοὶ τὸν πρώτλον λιμοῦ: θ λιμὸς λιμὸς
ἑκατοντασαμὴν οἰκαμβασιλεῦσιν: θ λοιπὸν
αἱ γυναῖκες σχετέρας αὐτοῦ: ἡ σὰρξ λιμοῦ λιμοῦ αὐτῶν:
Οἱ πρῶτος λιμοῦ ἦταν τοῦ λαὸς ἰσχυρὰς χοῖρος:
Ἡμῖσυ τὸ μέλαν αὐτοῦ ὑποδοχεῖον:
Δοῦλοι δικιρίου σαν λιμοῦ λυτρούμενος οἰκέ
σιν ἐκ τῆς χέρος αὐτοῦ: θ μὴ ταὶ τυχαῖς λιμὸς
ἴσοι σαν αἱ τοῦ λιμοῦ: Α τὸν πρόσωπον
ρομφαίας τῆς ὀργῆς: τ οὐδὲ μὲν λιμοῦ
ὡσὶ λίμαν ὄσ βοῦλιώθη: ζ ἐν βοᾶθλησαν
ἀπὸ πρόσωπον ὕλιμοῦ: Γ ἐν αἰκῶ θνατοὶ
ἐναπεμάθησαν: Π αρμοὶ σθνατὸν λαὸν ἰοὺλ:
Ἀρχὴν τῶν ἐκχέρων αὐτοῦ διεφθάρησαν:
πρωτεύβρων οἰκοδόζαθησαν: θ κλέκτοι
κλαυθμὸν λιμέλαιον: Κ αὶ μβάμισκωσ ὀν
ζύλωι ἁλθύμησαν: Κ αὶ πρωτεύται ἀπὸ τοῦ λιμὸς
κατεβόων σαν: θ αρὰ βλήθη σὰν θοσ ὁ χορὸς
λιμοῦ: θ τῶν ὁ ἀβραμοσ τῆς κβραμνοσ ἐπὶ:

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΡΕΜΙΟΥ:

Ο νους μου ηλιόφωτος πορεύεται στον δρόμο
τον ολόισιο της αλήθειας: Λ ό γ ο ς ε ί μ α ι
ζ ω ν τ α ν ό ς π ο υ κ α τ έ β η κ ε α π ' τ ο ν
ο υ ρ α ν ό: ε ά ν τ ι ς φ ά γ η ε ι α π ' τ ο ν
ά ρ τ ο ν τ ο ύ τ ο ν, θ ά ζ ή σ ε ι ε ι ς τ ο ν
α ι ώ ν α: κ α ι ο ά ρ τ ο ς π ο υ θ ά δ ώ σ ω ε γ ώ
ε ί ν α ι τ ο κ ρ έ α ς μ ο υ, π ο υ θ ά δ ώ σ ω
γ ι ' α τ η ν ζ ω ή τ ο υ κ ό σ μ ο υ: Π ή ρ α τ ο ν
ο ύ ν ο ι μ α χ η τ έ ς μ ο υ ν α μ ά χ ο ν τ α ι
γ ι ' α τ ο ν ι ο υ δ α ί ο ν, ν α μ η π α ρ α δ ο θ ώ
σ τ ο υ ς ά ρ χ ο ν τ α ς τ ω ν ι ε ρ έ ω ν κ α ι
σ τ ο υ ς γ ρ α μ μ α τ ε ί ς τ ο υ λ α ο ύ: Κ α ι
ε ί π α ν ε ν τ ο ν ι σ μ έ ν ο ι ε ι ς τ ο ν ν ο ύ ν
τ ο υ ν α μ η ν α π ο θ ά ν ω: Ο ύ τ ε ε ί δ α μ ε
ο ύ τ ε ά κ ο υ σ α μ ε π ο τ έ τ ι ν α ε ί π ε
τ ο ι α ύ τ α λ ό γ ι α ά ν θ ρ ω π ο ς: Ε ι μ ή
ο τ ι ε ί μ α ι ε γ ώ π λ α ν η μ έ ν ο ς κ α ι
π λ α ν ώ μ ε ν ο ς: Ο ύ τ ε ε ί δ α μ ε ο ύ τ ε
ά κ ο υ σ α μ ε π ο τ έ τ ι ν α ε ί π ε τ ο ι α ύ τ α
λ ό γ ι α ά ν θ ρ ω π ο ς: Ε ι μ ή ο τ ι ε ί μ α ι
ε γ ώ π λ α ν η μ έ ν ο ς κ α ι π λ α ν ώ μ ε ν ο ς:

η Διὰ τοῦτο αἰμαρτίαν αὐτὸν λιμαρτίαν καὶ δύναμιν τὸν τῶ
θῦ χθλίσθαι ἐστὶ καὶ λαὸν μου αἰχμάλωτον
ὑπὸ μαλλοχολομόσορ· τοῦ μὴ ἀποστλθῶσι τοῦ μὴ
ωλλαομιοῦ μὴ ἐσθλθοῦ πθοιῶ ἐστὶ καὶ λαὸν μου
ὀῶσθαι ἐκεῖ ἕως τοῦ λίομαι· καὶ χρόμομὴ μακρὸς
ὑπὸ σγθμθῶμὲν ἐστὶν· εἰ δὲ τοῦτο δὲ δξ ἀοὶ μὴ ἀῶ
ἐκεῖ θθμ μετὰ ρωῶν κῶ· Ἡ ωιδὸ θῶθαι θμὴ μὴ
ωλῶμι θθοῖῶ ἀργροῖῶ καὶ θθοῖῶ χρυσοῖῶ καὶ
χυλίμοι ῶ ὑπὸ μοι ῶ ὑπὸ μοι ῶ ἀιρομθμοι ῶ δὲ μὴ ὑομ τὰῶ
φόμομ τοῖῶ ὀθμθσι ν· ὑυλαμὴ θθὴ πθοιῶ μὴ
καὶ ἰμὰ ῶ ἀφομοι ῶ θθμ τῶ τοῖῶ δλλο φύλοι ς
ὁμοι ῶ θθὴ τε καὶ φόμο ῶ ἰμὰ ῶ λαμὴ θῶ αὐτοῖς·
ἰδὲ μτὰ ῶ ὁ χλομ θμ ῶ τὰ ρο ῶ θθμ· καὶ ὁ ῶ τὰ δμ αὐτ
τὰ ρὸ ῶ κμ ῶ ο ιῶ τὰ ῶ αὐτὰ ῶ· Εἰ τὰ ῶ τοῦ τὸ δὲ τὴ δ λαῶ οἱ
ῶ· σὺ δὲ δὲ τὰ ρο ῶ κμ ῶ ἐμ δλῶ σὰ ῶ· ὁ γὰρ ἄγγλος
μου μεθ ὑμῶν ἐστὶν· αὐτὸς τὲ ἐκ ζη τοῦ μ τὰ ὑτὰ χὰ σὶ μ·
λαῶ ὰ γὰρ αὐτοῦ μὲν ἐστὶν καὶ δξ ὁσμὲν ὴ ὑποθύκτο
μος· αὐτὰ ὶ τὸ τοῦ ρε χρυσὰ ῶ καὶ τοῦ ρε ἀργύρα
ἡ δυ ὴ δὲ ἐστὶν· καὶ οὐ δὲ μ ῶ αμ τὰ ι λαλ ᾷ μ καὶ ὰ ῶ
τοῦ ρ τὰ ρμ ῶ φ ι λο κο σμ ῶ λαμ ὴ λαμ ῶ μ τοῦ χρυσί ῶ

κατασκευάζουσιν ἑαυτοῖς· ἐὰν τοῦ κλέπτου
τοῦ θεοῦ αὐτῶν· ἐὰν δὲ καὶ τοῦ ἁρπάζοντος τοῖς
βρίσασιν τοῦ θεοῦ αὐτῶν χρυσίον καὶ ἀργύριον
ἢ ὑφαντοῖς καταγαυλώσουσιν· λόσουσιν δὲ αὐ
τοὺς αὐτῶν· καὶ τοῖς ἐὰν τοῦ τέγους τοῦ ῥαιοῦ
κοσμοῦσι τὸ αὐτοῖς· ὡς ἂν οὖν τοῖς ἐμβλήμα
σιν θεοῖς ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς καὶ ξυλίνοις·
οὗτοι δὲ οὐδ' ὡς ἂν τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑρωμένου
τοῦ τοῦ ἐμπεμπλημένου αὐτοῦ ἢ μεστισμέ
νου φρονῶ ἐκ μιᾶς ὁδοῦ τοῦ τοιούτου αὐτῶν
διὰ τοῦτο ἐκτινῶσι καὶ ὡς κομιοῦνται πολί
ται αὐτοῖς· Καὶ ἐκ πατρομήτας ὡς ἂν οὖν
κεκτῆσθαι ὡς ἂν ἐκ τοῦ λιμοῦ καὶ λιμοῦ
κεκλῆται· θεμιτὸν δὲ ἐκ τοῦ λιμοῦ καὶ λιμοῦ
κεκλῆται· θεμιτὸν δὲ ἐκ τοῦ λιμοῦ καὶ λιμοῦ
θεοί· μᾶλλον ὧν φρονεῖ θεὸς αὐτοῖς ὡς ἂν οὖν
σεβάσασθαι αὐτοῦ σωτῆρας· χρυσοῦ γάμβαι τοι
οὗτοι γὰρ οὐ θεοὶ αὐτοῦ καθ' ἑαυτοῦ
μοι καὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς οἴκοις οἱ ὁ φθαλμὸς αὐτ·

πολήρης εἰσὶν κομιορτοῦ αὐτὸ τοῦ πολλοῦ
τοῦ ἔφορβομένου· καὶ ὅσον τὴν ἡμίσεια
κόπτει λαὸν τὸν ἐν τῷ φρουρίῳ ἔφησιν αὐ
αὐλαὶ ὡς ἐὰν θάνατος αὐτὸ αὐτοῦ τοῦ σχοίνου
αὐτοῦ ὀχυρὸν ἰσημοίνι ὑπὸ ἔφησιν τε καὶ
κλίνθροι καὶ μοχλοῖς· ὅσον ὑπὸ τοῦ λαὸ
μὴ συλλιθῶσιν· λιχνοῦσι κρούσιν καὶ πολιοῦσι
ἑαυτοῦ ὅσον οὐλόμενα λώσαι ταῖς ἔλεν· ἔστι μὲν
ὅσον τὸν ἐκ τῆς οἰκίας· τὸ δὲ καρδί
ας αὐτοῦ φησὶν ἐκλίχθαι τοῦ αὐτὸ τὸ σχοῖ
νος τὸν καὶ σθοῦ τὸν αὐτοῖς τε καὶ τὸν ἱμα
τισμὸν ἱμεῖς οἱ καὶ ἁλαῖον ταῖς λιβλαῖς τὸν ταῖ
τὸ τρόσον τὸν αὐτοῦ αὐτὸ τοῦ καυσμοῦ τοῦ ἐκ
τῶν οἰκίας· ἔστι τὸ σὸν καὶ αὐτοῦ καὶ ἔστι τὴν κε
φαλὴν ἔφησιν ταῖς μὴ κτηνέλλω· χολιδόμω·
ὃ τὸ ὀρμᾶται ὡς σὸν αὐτὸ σ λὲ καὶ οἱ ἔλοιφοι· ὅθεν
γὰρ σθαι ὁ τῶν οἰκοφοίνων ἔστι καὶ οἱ ἔλοιῶν φοινικῆ
τὸ αὐτὸ τὸ γὰρ χελιστόν ὁ τὸν κίν ταῖ ἐν σκαλ
λοσ ἔστι καὶ τὸ ἐκλεξ ν τὸν ἱμὸν οἱ μὴ σιλ τὸν σιν·
οὐδὲ γὰρ ὁ τὸ ἔφορβον τὸ λιβλαῖον τὸ ἐκ τῶν

ಮಾಡಿಸಿದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಇದ್ದು ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬಂದು ಕೆಲವು ಕಾಲ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ

αὐτοῦ· οὐ σοβρὴν ὑβρισθῆναι δεῖ τὸν σωφρονοῦντα· ἀλ
λὰ τοῦ ἰσχυροῦ αὐτοῦ ἀφελόμενοι οὐ βρᾴδυνοῦσι
λύουσι τὰς γνώμας καὶ ἴσας αὐτοῦ καὶ ταπεινάς.
οὔτε βαρὺ κακὸν τὸ σῶμα ὑπολήψεσθε· οὔτε βαρὺ
ἀγαθὸν λευκὸν τὸ χρῶμα τοῦτο δηλοῦσθαι· οὔτε ἴσα
τὰ σώματα λέγειν λευκαίνεται· οὔτε ἀφελέσθαι
ὡσαύτως οὔτε πολυτιμήσομεν· οὔτε χαλκοῦ σιδήρ
ου τὸ διάφορον· ἐὰν τὸ αὐτοῖς ὀγκώδες
μᾶλλον ᾖ καὶ αὐτοῦ δηλῶ· σιδήρου ἓξ τὸ σοῦ ἐστὶν ἐκθα
ματοῦ ἀξίου· σιδήρου δύο τὸ οὔτε λίτρου ἄξιον
ἰσχυροῦ σιδήρου ἓξ θλᾶσθαι ἀξίου· τὸ φελλὸν ἐὰν σοῦ ᾖ
σιδήρου τοσοῦτον ἐὰν ἀξίου σιδήρου δύο τὸ σιδή
ρου θλᾶσθαι· χιλίαν σιδήρου θλασθῆναι· οὔτε ὀφε
λοῦν δύο τοῦ αὐτοῦ τοῦ ὄφελος λίτρου τοῦ
σῶμα σώματος ἴσου· τὸ ξύλινον καὶ ταπεινὸν χεῖ
σθαι· καὶ ταπεινὸν ἀεροειδῆ· σιδήρου τὸν τόπον
αὐτὸν καταλαμβάνειν χιλίου τὸ τοσοῦτον σῶμα ἀδύνατον·
ἱκανὸν τοῦτο ἰσοφορεῖν θεῖον· ἔτι δὲ ὁ
αὐτοῦ τοῦ χαλκοῦ σώματος ἐπὶ ἴσης ζυγοῦ τοῦ αὐτοῦ·
σιδήρου τοῦ ἴσου ἐνεγκεῖν ἀμύνομαι λαλῆσαι·

ἰ ὑρφ̄ τοῦ σὺν αὐτοκρυπτόσιν μεταυτοῦ· τοῦ
ὁῦν οὐκ ἐστὶν ἔθθεσθαι· ὁ τι οὐκ ἐστὶν ἔθθοι· οὐτε
σὰρξ ὁυσὶν αὐτοὺς ἐκ τοῦ λόμου· οὐτε ἐκκακῶν
ὑπαρχόν τα ξύλινα καὶ τοῦ χέλους· καὶ τοῦ
ελαργὰ γμοῦ δλίσθε· μεταταῦτα ὁ τι ἐστὶν ἔθ
δλὶ τοῖς ἔθνεσι τοῦτοις· τοῖς δὲ ελασιλεῦσι φα
μὲν εἶναι ὁ τι οὐκ εἰσὶν ἔθνοι· ἀλλὰ ὑργαχεῖρ
αὐτῶν· καὶ οὐδὲν ἔθνος ὑργον ἔθνεσι τοῖς δὲ τὶ μὴ
οὖν οὐγμοῦ δὲ ὁ τι οὐκ εἰσὶν ἔθνοι· ελασιλεῦ
γὰρ χώρας οὐμὶν αὐτοῦσὶν· οὐτε ἰδιώμασι
οὐμὶ λοῦσὶν κείσιν τοῦ μὶ κείμοισὶν αὐτ.
οὐτε μερὴς σὸν τοῖς ἀδίκοις· ἀδικεῖ αὐτοὶ οὐκ
τοῦ ὁῦν ὑργὰ κόρτος αὐ αὐτοῦ τοῦ ὁ ἐωσ
καὶ τοῦ γλῶ· ελασιγὰρ ὁ ταῦ τοῦ ὁ ἐσὶ κὶ αὐ θε
ῶν ξύλινα ὁν μὶ τοῦ χέλους ὁν· μὶ τοῦ χάργαῦ
τῶν· ὁὶ ὑρφ̄ μὲν αὐτοῦν φθάζομεν· καὶ δὶ
ασσθὴ σόμεθα· αὐτοὶ δὲ ὁῦν δὸ κοῦσι δὲ κὰ
ταλεῖ θὴ σόμεθα ελασιλεῦσι δὲ καὶ τοῦ λόμοῖς
οὐμὶ αὐτὶ ταῦ τοῦ ὁν· τοῦ ὁ ἐωσ μὲν ἀδὸν μὶ κλὴ
τοῦ μὸ τὶ ἐσὶν ἔθνοι· οὐτε αὐτοκλεῖσμον· οὐτε

ἀποκλινάτω μοι μὴ διαστῆθι μοι· θεοὶ ξύλινοι καὶ
πέτρινοι· καὶ πέτρινοι χερσὶν ὑμῖν ἰχύσατε καὶ
ἐβλόμενοι τὸ χερσίον καὶ τὸ ἀργύριον· καὶ
ἱμάτιον τὸ πέτρινον μενεῖ αὐτοῖς ἀναβλύ
σατε καὶ ἔχοντες οὐ μὴ ἀναστῆτε οἱ μὴ ἀκούσητε
οἱ καὶ ὅσα κελεύσατε ὑμᾶς καὶ ἀναστήσονται δικαί
ων χρήσιμον ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκέψεως κείμενον· ἵνα
οἱ θεοὶ ὑμῶν· ἵνα καὶ θεράποντες καὶ ἀνδράσιν
ζῶσιν καὶ τοῖς θεοῖς· καὶ ξύλινος σύλοις ὑμῖν ἀναστήσονται· ἵνα οἱ θεοὶ
ὑμῶν· ἵνα γὰρ καὶ δόλιος καὶ ἀ
τερπὴς οἱ παλαιστὴς καὶ ἀπὸ τοῦ βλέπειν·
ἔστιν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἀφῆ οἱ· ὃς σωτὸν σεσαι ἀπ'
τοῦ οἱ παῖδες φανῆ δὸς τὸν σάκκον· τὸ δὲ αὐτὸ
τοῦ αὐτῶν παῖδι χοῦρα τοῦ θεοῦ· καὶ μὴ φθάλασ
σα οἱ παῖδες παλιν ὑπὸ τοῦ τοῦ φθάσθαι φθάλ
μῶν οἱ κοιμῶνται· σπαντάλασι μὴ τὸ ταχθῆν·
τὸ δὲ ἀπὸ· ἔξαπο σταλεῖν ἄμα θεμὶ ἔξ ὀργὴ μοῦ
σαι ὅ ἐλὶξ δὲ μοῖσ τοῦ ἐν τὸ ταχθῆν· } ταῦτα δὲ

Deest folium.

ἰβρὼν· ἐν γῇ χαλδαίων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ
χοβαρ· καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ κυ· καὶ εἶδον
καὶ ἰδοὺ πνεῦμα ἐξαίρον λίψ ἔρχεται ἀπὸ προσ-
καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ· καὶ φέγγος κύ-
κλῳ αὐτοῦ καὶ πῦρ ἐξαστράπτον· καὶ ἐν τῷ
μέσῳ αὐτοῦ ὡσεὶ μορφὴ λίθου τρυφοῦς ἐν μέσῳ
πυρός· καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τῷ μέσῳ
ὡσεὶ μορφὴ τεσσάρων ζώων· καὶ αὕτη ἡ
ὅρασις αὐτῶν· ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς
καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἑνὶ καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἑνὶ καὶ τὰ
σκέλη αὐτῶν ὀρθὰ καὶ ταῦρος οἱ πόδες
αὐτῶν καὶ σπινθῆρες ὡσεὶ ὅρασις χαλ-
κοῦ· καὶ ἐλαφρὰ αἱ πτέρυγες ὑπὸ αὐτῶν· ὡς
χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάτω τῶν πτερύγων
αὐτῶν ὑπὸ τοὺς δρόμους αὐτῶν· καὶ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν τῶν
τεσσάρων ἐχόμεναι ἑκάστη τῆς ἑτέρας· καὶ
τὸ πρόσωπον αὐτῶν οὐκ ἐπιστρέφετο τῷ ἐμπο-
ρεύεσθαι ἐκάτερον κατέναντι· τὸ πρό-
σωπον ἀνθρώπου ἐπορεύοντο· καὶ ὁμοίωσις

ויהי ביום הניח יהוה לך מעצבך ומרגזך ומן העבדה הקשה אשר עבדת בה׃
ונשאת המשל הזה על מלך בבל ואמרת איך שבת נגש שבתה מדהבה׃
שבר יהוה מטה רשעים שבט משלים׃
מכה עמים במכת בלתי סר רדה באף גוים רדפה בלי חשך׃
נחה שקטה כל הארץ פצחו רנה׃
גם ברושים שמחו לך ארזי לבנון משכב לא עלה כרתנו עלינו׃
שאול מתחת רגזה לך לקראת בואך עורר לך רפאים כל עתודי הארץ הקים מכסאותם כל מלכי גוים׃
כלם יענו ויאמרו אליך גם אתה חלית כמונו אלינו נמשלת׃
הורד שאול גאונך המון נבליך תחתך יצע רמה ומכסך תולעה׃
איך נפלת משמים הילל בן שחר נגדעת לארץ חולש על גוים׃
ואתה אמרת בלבבך השמים אעלה ממעל לכוכבי אל ארים כסאי ואשב בהר מועד בירכתי צפון׃
אעלה על במתי עב אדמה לעליון׃
אך אל שאול תורד יכתי בור׃
ראיך אליך יגיחו יבינוך אליך יהגו האיש מרגיז הרגזי ממלכות׃
שם העמיד כתבל מדבר ערים הרס אסיריו לא פתח בית׃
כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד איש בביתו׃
ואתה השלכת מקברך כנצר נתעב לבוש הרוגי חרב יורדי אל אבני בור כפגר מרמס׃
לא תחבר אתם בקבורה כי ארצך שחת עמך הרגת זרע מרעים לא יקרא לנצח׃
הכינו לבניו מטבחה בעון אבותם בל יקמו וירשו ארץ ומלאו פני תבל ערים׃
ואקום עליהם נאם יהוה צבאות והכרתי לבבל שם ושאר ונין ונכד נאם יהוה׃
ושמתיה למורשת קפד ואגמי מים וטאטאתיה במטאטא השמד אמר יהוה צבאות׃
נשבע יהוה צבאות לאמר אם לא כאשר דמיתי היה וכאשר יעצתי הוא תקום׃
לשבר אשור בארצי ועל הרי אבוסנו ויסר מעליהם עלו ועל שכמו יסור׃
זאת העצה היעוצה על כל הארץ הזאת וזאת היד הנטויה על כל הגוים׃
כי יהוה צבאות יעץ ומי יפר ידו הנטויה היא׃
בשנת מות המלך אחז היה המשא הזה׃
אל תשמחי פלשת כלך כי נשבר שבט מכך כי משרש נחש יצא צפע ופריו שרף מעופף׃
ונרעו בכורי דל ואביונים לבטח ירבצו והמתי ברעב שרשך והורגך יקטל׃
הילילי שער זעקי עיר נמוגת פלשת כלך כי מעשן מצפון בא ואין בודד במועדיו׃
ומלאכי גוי מה יענה אתו כי יהוה יסד ציון ובה יחסו עניי עמו׃
משא מואב כי בלילה שדד כי דומם מואב כי בלילה שדד כי דומם׃
עלה הבית ודיבון הבמות לבכות על נבו ועל מידבא מואב יילל בכל ראשיו קרחה כל זקן גרעה׃
בחוצותיה חגרו שק על גגותיה וברחבותיה כלו יורד בכי׃
ותזעק חשבון ועלעלא עד יהץ נשמע קולם על כן חלוצי מואב יריעו נפשו בקרבו תרעה׃
לבי למואב יזעק בריחיה עד צוער עגלת שלשיה כי במעלה לוחית בבכי יעלה כי בדרך חורנים יעורו זעקת שבר׃
כי מי נמרים משמות כי חרבה דשאה כלה ירק׃
עשב כמש אין דשא כל יתרת עשו אבדו׃
על כן יתרת עשו פקדתים על שקדי הנחלים יסעו׃
כי הקיפה זעקה את גבולי מואב עד אגלים יללתה עד באר אילים׃
כי מי דימון מלאו דם כי שתות על פליטת מואב ועל שארית אדמה׃
שלחו כר מושל ארץ מסלע מדבר אל הר בת ציון׃
והיו בנות מואב כעוף נדד גוזל משלח מעבר ארנון׃
הביאו עצה עשי פלילה שיתי כלילה צלך בתוך צהרים הסתירי נדחים אל תגלי׃
תגורי בארצך אורחי מואב היה לו סתר מפני שודד כי אפס נוגש כלה שוד תם רמס מארץ׃
ונכון בחסד כסא ויישב עליו באמת באהל דוד שפט ודרש משפט ומהר צדק׃
שמענו גאון מואב גאה מאד גאונו וגאותו וזעמו לא כן בדיו לא כן יעשו׃
לכן יילל מואב למואב כלו יילל על אשישי קיר חרשת תהגו אך נגועים׃
כי שדמות חשבון אמלל גפן שבמה בעליה גוים הלמו שרוקיה עד יעזר נבכו מדבר שלחותיה עברו ים׃
על כן אבכה בבכי יעזר גפן שבמה ארוך דמעתי חשבון ואלעלא כי על קיצך ועל קצירך הידד נפל׃
ואסף שמחה וגיל מן הכרמל ובכרמים לא ירננו לא יריעו יין בגתות לא ידרך הידד השבתי׃
על כן מעי למואב כנור יהמיון וקרבי לקיר חרשת׃
והיה כי נראה כי נלאה מואב על הבמה ובא אל מקדשו להתפלל ולא יוכל׃
זה הדבר אשר דבר יהוה אל מואב מאז׃
ועתה אמר יהוה כשלש שנים כשני שכיר ונבזתה כל הדר קדר ונשארו מתי מספר אביונים׃
כי כה אמר יהוה אל תשמחי ישראל אל גיל כעמים כי זנית מעל אלהיך אהבת אתנן על כל גרני דגן׃
גורן ויקב לא תדעם ותירוש יכחש בה׃
לא תשבנה בארץ יהוה ושבה אפרים למצרים ובאשור טמא יאכלו׃
לא יסכו ליהוה יין ולא יערבו לו זבחיהם כלחם אונים להם כל אכליו יטמאו כי לחמם לנפשם לא יבוא בבית יהוה׃
מה תעשו ליום מועד וליום חג יהוה׃
כי הנה הלכו משד מצרים תקבצם נף תקברם מחמד לכספם קמוש יירשם חוח באהליהם׃
באו ימי הפקדה באו ימי השלם ידעו ישראל אויל הנביא משוגע האיש הרוח על רב עונך ורבה מרה׃
צופה אפרים עם אלהי נביא פח יקוש על כל דרכיו מרה בבית אלהיו׃
העמיקו שחתה כימי הגבעה יזכר עונם יפקד חטאתם׃
כענבים במדבר מצאתי כבכורה בתאנה בפגיה ראיתי אבותיהם הם באו בעל פעור ויגזרו לבשת ויהיו שקוצים כאהבם׃
אפרים כעוף יתעופף כבודם מלדה ומבטן ומהרון׃
כי אם יגדלו את בניהם ושכלתים מאדם גם כי אסור מהם בהסירי להם׃
אפרים כאשר ראיתי לצור שתולה לנוה בנים ויוצא אל הרצח׃
תן להם יהוה מה תתן תן להם רחם משכלים ושדים צמתים׃
כל רעתם בגלגל כי שם שנאתים על רוע מעלליהם מביתי אגרשם לא אוסיף אהבתם כל שריהם סוררים׃
הוי אפרים נכה שרשו יבש פרי בל יעשון גם כי יולידון והמתי מחמדי בניהם׃
אלי מאסו כי לא שמעו אלהיהם ויהיו נדדים בגוים׃
בקיקון רענן פרי מוציא לו כרב פריו הרבה למזבחות כטוב ארצו היטיבו מצבותיו׃
חלק לבם עתה יאשמו הוא יערף מזבחותם יערה מצבותם׃
כי עתה אמרו אין מלך לנו כי לא יראנו את יהוה והמלך מה יעשה לנו׃
דברו דברים אלות שוא כרות ברית ופרח כראש משפט על תלמי שדי׃
לעגלות בית און יגורו כי אבל עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו׃
גם הוא לאשור יובל מנחה לחפץ יקח אפרים בושה ויבש מעצתו׃
אבדה שמרון מלכה כקצף על פני מים׃
ונשמדו במות און חטאת ישראל קוץ ודרדר יעלה על מזבחותם ואמרו להרים כסוני ולגבעות נפלו עלינו׃
מימי הגבעה חטאת עמדו שם לא תשיג בגבעה מלחמה על בני עולה׃
באותי על עמים ויאסרו בשתי לשני עונותם׃
אפרים עגלה מלמדת אהבת דיש ואני עברתי על טוב עלה׃
אפרים יחרוש יעדר לו יהודה יחרוש לו יעקב׃
זרעו לצדקה קצרו לפי חסד נירו לכם ניר ועת לדרוש את יהוה עד יבא וירה צדק עליכם׃
חרשתם רשע עולה אכלתם פרי כחש כי בטחת בדרכך ברב גבוריך׃
ושאון יקום בעמך וכל מבצריך ישדד כשד שלמן בית ארבאל ביום מלחמה אם על בנים׃
כן עשה לכם בית אל מפני רעת רעכם בשחר השחר נדמה יומם מלך ישראל׃
כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני׃
כן קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרו׃
ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על זרועותיו ולא ידעו כי רפאתים׃
בחבלי אדם אמשכם בעבותי אהבה ואהי להם כמרימי על לחייהם ואט אליו אוכיל׃
לא ישוב אל ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב׃
וחלה בעריו כלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם׃
ועמי תלואים למשובתי אל על יקראוהו יחדו לא ירומם׃
איך אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אשימך כאדמה אשימך כצבויים נהפך לבי בקרבי יחדו נכמרו נחומי׃
לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת כי אל אנכי ולא איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר׃
אחרי יהוה ילכו כאריה ישאג כי הוא ישאג ויחרדו בנים ממערב׃
יחרדו כצפור ממצרים וכיונה מארץ אשור והושבתים על בתיהם נאם יהוה׃
סבבני בכחש אפרים ובמרמה בית ישראל ויהודה עוד רד עם אל ונאמן עם קדושים׃
אפרים רעה רוח וקדים רודף כל היום כזב ושד ברית עם אשור ושמן למצרים יובל׃
וריב ליהוה עם יהודה ופקד על יעקב כדרכיו כמעלליו ישיב לו׃
בבטן אחיו עקב ובאונו שרה את אלהים׃
ושר אל מלאך ויכל בכה ויתחנן לו בבית אל ימצאנו ושם ידבר עמנו׃
ויהוה אלהי הצבאות יהוה זכרו׃
ואתה באלהיך תשוב חסד ומשפט שמר וקוה אל אלהיך תמיד׃
כנען במאזני מרמה לעשק אהב׃
ויאמר אפרים אך עשרתי מצאתי לי כל יגיעי לא ימצאו לי עון אשר חטא׃
ואני יהוה אלהיך מארץ מצרים עוד אושיבך כימי מועד׃
ואדבר ביד הנביאים ואני חזון הרביתי ובנביאים אדמה׃
אם גלעד אך שוא היו בגלגל שורים זבחו גם מזבחותם כגלי על תלמי שדי׃
ויברח שדי ארם ליעקב ויעבד בעד אשה ובעד אשה שמר׃
וברועה נביא העלה יהוה את ישראל ממצרים ובנביא נשמר׃
הכעיס תמרורים אפרים ודמיו עליו יטוש וחרפתו ישיב לו אדניו׃
בדבר אפרים רתת נשא הוא אשם במבעל וימת׃
ועתה יוסיפו לחטוא ויעשו להם מסכה מכספם כתבונתם עצבים כלה להם הזבחים אדם עגלים ישקון׃
לכן יהיו כענן בקר וכטל משכים הולך כמוץ יסוער מגרן וכעשן מארבה׃
ואנכי יהוה אלהיך מארץ מצרים ואלהים זולתי לא תדע ומושיע אין בלתי׃
אני ידעתיך במדבר בארץ תלאובות׃
כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבבם על כן שכחוני׃
ואהי להם כשחל כנמר אשור אצפה דרך׃
אפגשם כדוב שכול קרע סגר לבבם ואכלם שם כלביא חית השדה תבקעם׃
שחתך ישראל כי בי בעזרך׃
איה מלכך ויושיעך בכל עריך ושפטיך אשר אמרת תן לי מלך ושרים׃
אתן לך במאפי ואקח במברתי׃
צרור עון אפרים צפונה חטאתו׃
חבלי יולדה יבאוהו הוא בן לא חכם כי עת לא יעמד במשבר בנים׃
מיד שאול אפדם ממות אגאלם אי דבריך מות אי קטבך שאול נחם יסתר מעיני׃
כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח יהוה ממדבר עולה ויבוש מקורו ויחרב מעינו הוא יבזז אוצר כל כלי חמדה׃
תאשם שמרון כי מרתה באלהיה בחרב יפלו עולליהם ורתתיהם יבקעו והריותיהם יבקעו׃
שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך׃
קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו׃
אשור לא יושיענו על סוס לא נרכב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום׃
ארפא משובתם אוהבם נדבה כי שב אפי ממנו׃
אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה והך שרשיו כלבנון׃
ילכו יונקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון׃
ישבו בצלו שבי יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו כיין תירושו׃
אפרים מה לי עוד לעצבים אני עניתי ואשורנו אני כברוש רענן ממני פריך נמצא׃
מי חכם ויבן אלה נבון וידע אתם כי ישרים דרכי יהוה וצדיקים ילכו בם ופשעים יכשלו בם׃
יואל פתואל היה דבר יהוה׃
שמעו זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ הנהיה זאת בימיכם ואם בימי אבותיכם׃
עלי גוי אין מספר אשר לשיניו שיני אריה ומתלעות לביא לו׃
שמו גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשפה קלפה ותשלכנה הלבינו שריגיה׃
אלי כבתולה חגורת שק על בעל נעוריה׃
נסך ומנחה מבית יהוה אבל כהנים משרתי יהוה׃
שדה שדד אדמה כי שדד דגן כי הוביש תירוש כי יבש יצהר כי אמלל׃
הבישו אכרים יללו כורמים על חטה ועל שעורה כי אבד קציר שדי׃
גפן יבשה ותאנה אמללה רמון גם תמר וגם תפוח כל עצי השדה יבשו כי הוביש שש מבני אדם׃
חגרו וספדו כהנים הילילו משרתי מזבח באו לינו במשרתי אלהי כי נמנע מבית אלהיכם מנחה ונסך׃
קדשו צום קראו עצרה אספו זקנים כל יושבי הארץ בית יהוה אלהיכם וזעקו אל יהוה׃
אהה ליום כי קרוב יום יהוה וכשד משדי יבוא׃
הלא נגד עינינו אכלה מבית אלהינו שמחה וגיל׃
עבשו פרדות תחת מגרפותם נשמו אהרות לא נהרסו כי הבישה התירוש׃
מה נאנחה בהמה נבכו עדרי בקר כי אין מרעה להם גם עדרי צאן נאשמו׃
אליך יהוה אקרא כי אש אכלה נאות מדבר ולהבה להטה כל עצי השדה׃
גם בהמות שדי תערוג אלי כי יבשו אפיקי מים ואש אכלה נאות מדבר׃
תקעו שופר בציון הריעו בהר קדשי ירגזו כל יושבי הארץ כי בא יום יהוה כי קרוב׃
יום חשך ואפלה יום ענן וערפל כשחר פרוש על הרים עם רב ועצום כמוהו לא נהיה עוד ואחריו לא יוסף עד שנת דור ודור׃
לפניו תאכל אש ואחריו תלהט להבה כגן עדן האדמה לפניו ואחריו מדבר שממה וגם פלטה לא היתה לו׃
כמראה סוסים מראהו וכפרשים כן ירוצון׃
כקול רכבות על ראשי הרים ירקדון כקול להבת אש אכלת קש כעם עצום ערוך מלחמה׃
מפניו יחילו עמים כל פנים קבצו פארה׃
כגבורים ירוצון כאנשי מלחמה יעלו חומה ואיש בדרכיו יהלכון ולא יעבטון ארחותם׃
ואיש אחיו לא יעסופון איש במסלתו יהלכון ובשלח לא יבצעון׃
בעיר יהרצון בחומה ירוצון בבתים יעלו בחלונים יבואו כגנב׃
לפניו רגזה ארץ רעשו שמים שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם׃
ויהוה נתן קולו לפני חילו כי רב מאד מחניו כי עצום עשה דברו כי גדול יום יהוה ונורא מאד ומי יכילנו׃
ועתה נאם יהוה שובו עדי בכל לבבכם ובצום ובבכי ובמספד׃
וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יהוה אלהיכם כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה׃
מי יודע ישוב ונחם והשאיר אחריו ברכה מנחה ונסך ליהוה אלהיכם׃
תקעו שופר בציון קדשו צום קראו עצרה׃
אספו עם קדשו עצרו קהל קבצו זקנים אספו עולל ויונקי שדים יחתן יצא מחדרו וכלה מחפתה׃
בין האולם והמזבח יבכו הכהנים משרתי יהוה ויאמרו חוסה יהוה על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה למשל בם גוים למה יאמר בעמים איה אלהיהם׃
ויקנא יהוה לארצו וחמל על עמו׃
ויען יהוה ויאמר לעמו הנני שלח לכם את הדגן ואת התירוש ואת היצהר ושבעתם אתו ולא אתנה עוד חרפה בגוים׃
ואת הצפוני ארחיק מעליכם והדחתיו אל ארץ ציה ושממה את פניו אל הים הקדמוני וסופו אל הים האחרון ועלה באשו ועלה צחנתו כי הגדיל לעשות׃
אל תיראי אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יהוה לעשות׃
אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי העץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם׃
ובני ציון גילו ושמחו ביהוה אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה וירד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון׃
ומלאו הגרנות בר והשפו היקבים תירוש ויצהר׃
ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם׃
ואכלתם אכול ושבע והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפלא ולא יבשו עמי לעולם׃
וידעתם כי בתוך ישראל אני ואני יהוה אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם׃
והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר ונבאו בניכם ובנותיכם זקניכם חלמות יחלמון בחוריכם חזיונות יראו׃
וגם על העבדים ועל השפחות בימים ההם אשפוך את רוחי׃
ונתתי מופתים בשמים ובארץ דם ואש ותימרות עשן׃
השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא׃
והיה כל אשר יקרא בשם יהוה ימלט כי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה כאשר אמר יהוה ובשרידים אשר יהוה קורא׃
כי הנה בימים ההם ובעת ההיא אשר אשוב את שבות יהודה וירושלם׃
וקבצתי את כל הגוים והורדתים אל עמק יהושפט ונשפטתי אתם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר הפיצו בגוים וארצי חלקו׃
ועל גורלי ידו ויתנו הילד בזונה ואת הנערה מכרו ביין וישתו׃
וגם מה לי אתכם צר וצידון וכל גלילות פלשת המשלמים עלי גמול אם גמלים אתם עלי מהרה קלה אשיב גמולכם בראשכם׃
אשר כספי וזהבי לקחתם ומחמדי הטובים הבאתם בהיכליכם׃
ובני יהודה ובני ירושלם מכרתם לבני היונים למען הרחיקם מעל גבולם׃
הנני מעיר אתם ממקום אשר מכרתם אתם שם והשבתי גמולכם בראשכם׃
ומכרתי את בניכם ואת בנותיכם ביד בני יהודה ומכרום לשבא לגוי רחוק כי יהוה דבר׃
קראו זאת בגוים קדשו מלחמה העירו הגברים יקרבו יעלו כל אנשי המלחמה׃
כתתו אתיכם לחרבות וחניתותיכם למזמרות חלש יאמר גבור אני׃
חושו ובאו כל הגוים מסביב ונקבצו שמה הורד יהוה גבוריך׃
יעירו ויעלו הגוים אל עמק יהושפט כי שם אשב לשפט את כל הגוים מסביב׃
שלחו מגל כי בשל קציר רדו כי מלאה הגת יקבים כי רבה רעתם׃
המון המון בעמק החרוץ כי קרוב יום יהוה בעמק החרוץ׃
שמש וירח קדרו וכוכבים אספו נגהם׃
ויהוה משאון יתן מירושלם יתן קולו ורעשו שמים וארץ ויהוה מחסה לעמו ומעוז לבני ישראל׃
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם שכן בציון הר קדשי והיתה ירושלם קדש וזרים לא יעברו בה עוד׃
והיה ביום ההוא יטפו ההרים עסיס והגבעות תלכנה חלב וכל אפיקי יהודה תלכנה מים ומעין מבית יהוה יצא והשקה את נחל השטים׃
מצרים לשמה תהיה ואדום למדבר שממה מחמס בני יהודה אשר שפכו דם נקי בארצם׃
ויהודה לעולם תשב וירושלם לדר ודר׃
ונקיתי דמם לא נקיתי ויהוה שכן בציון׃
דבר יהוה אל עמוס אשר היה בנקדים מבעלי הרעים אשר היה בתקוע אשר חזה על ישראל בימי עזיה מלך יהודה ובימי ירבעם בן יואש מלך ישראל שנתים לפני הרעש׃
ויאמר יהוה מציון ישאג וממירושלם יתן קולו ואבלו נאות הרעים ויבש ראש הכרמל׃
כה אמר יהוה על שלשה פשעי עזה ועל ארבעה לא אשיבנו על הגלותם גלות שלמה להסגיר לאדום׃
ושלחתי אש בחומת עזה ואכלה ארמנותיה׃
והכרתי יושב מאשדוד ותומך שבט מאשקלון והשבתי ידי על עקרון ואבדו שארית פלשתים אמר אדני יהוה׃
כה אמר יהוה על שלשה פשעי צור ועל ארבעה לא אשיבנו על הסגירם גלות שלמה לאדום ולא זכרו ברית אחים׃
ושלחתי אש בחומת צור ואכלה ארמנותיה׃
כה אמר יהוה על שלשה פשעי אדום ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב את אחיו ושחת רחמיו וטרף לעד אפו ועברתו שמרה נצח׃
ושלחתי אש בתימן ואכלה ארמנות בצרה׃
כה אמר יהוה על שלשה פשעי בני עמון ועל ארבעה לא אשיבנו על בקעם את הרות הגלעד למען הרחיב את גבולם׃
והצתי אש בחומת רבה ואכלה ארמנותיה בתרועה ביום מלחמה בסופה ביום שעירה׃
ומלכם בגולה ילך הוא ושריו יחדו אמר יהוה׃
כה אמר יהוה על שלשה פשעי מואב ועל ארבעה לא אשיבנו על שרפו לשד עצמות מלך אדום׃
ושלחתי אש במואב ואכלה ארמנות קריות ומת במואב בשאון במתרועה בקול שופר׃
ואכרתי שופט מקרבה וכל שריה אהרג עמו אמר יהוה׃
כה אמר יהוה על שלשה פשעי יהודה ועל ארבעה לא אשיבנו על מאסם את תורת יהוה וחקיו לא שמרו ותתעיהם כזביהם אשר הלכו אבותם אחריהם׃
ושלחתי אש ביהודה ואכלה ארמנות ירושלם׃
כה אמר יהוה על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו על מכרם בכסף צדיק ואביון בעבור נעלים׃
השואפים בעפר דלים על חמת שלכי ודרך ענוים יטו ואיש ואביו ילכו אל הנערה למען חלל את שם קדשי׃
ועל בגדים חבלים יטו אצל כל מזבח ויין עושקים ישתו בבית אלהיהם׃
ואנכי השמדתי את האמרי מפניהם אשר כגבה ארזים גבהו והוא חסן כאלונים ואשמיד פריו ממעל ושרשיו ממתחת׃
ואנכי העליתי אתכם מארץ מצרים ואולך אתכם במדבר ארבעים שנה לרשת את ארץ האמרי׃
ואקים מבניכם לנביאים ומבחוריכם לנזירים הלא אף זאת בני ישראל נאם יהוה׃
ותשקו את הנזירים יין ועל הנביאים צוויתם לאמר לא תנבאו׃
הנה אנכי מעיק תחתיכם כאשר תעיק העגלה המלאה לה עמיר׃
ואבד מנוס מקל וגבור לא יאמץ כחו וגבור לא ימלט נפשו׃
ותופש הקשת לא יעמד ומהיר ברגלים לא ימלט ורוכב הסוס לא ימלט נפשו׃
ואמיץ לב בגבורים ערום ינוס ביום ההוא נאם יהוה׃
שמעו את הדבר הזה אשר אנכי נושא עליכם קינה בית ישראל׃
נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל נטושה על אדמתה אין מקימה׃
כי כה אמר אדני יהוה העיר היוצאת אלף תשאיר למאה והנותרת למאתים תשאיר לבית ישראל׃
כי כה אמר יהוה לבית ישראל דרשוני וחיו׃
ואל תדרשו בית אל ובגלגל לא תעברו ובבאר שבע לא תעברו כי הגלגל גלה יגלה ובית אל יהיה לאון׃
דרשו יהוה וחיו פן יצלח כאש בית יוסף ואכלה ואין מכבה לבית אל׃
הפכים לראש משפט וצדקה לארץ הניחו׃
עשה כימה וכסיל והפך לבקר צלמות והיום כלילה החשיך הקורא למי הים ושפכם על פני הארץ יהוה שמו׃
המבליג שד על עז ושד על מבצר יבוא׃
שנאו רע ואהבו טוב והציבו במשפט שער אולי יחנן יהוה אלהי צבאות שארית יוסף׃
לכן כה אמר יהוה אלהי צבאות אדני בכל רחובות מספד ובכל חוצות יאמרו הוי הוי וקראו אכר לאבל ומספד לנהי׃
ובכל כרמים מספד כי אעבר בקרבך אמר יהוה׃
הוי המתאוים את יום יהוה למה זה לכם יום יהוה הוא חשך ולא אור׃
כאשר יברח איש מפני הארי ופגעו בו הדב ובא הבית וסמך ידו על הקיר ונשכו הנחש׃
הלא חשך יום יהוה ולא אור ואפל ולא נגה לו׃
שנאתי מאסתי חגיכם ולא אריח בעצרותיכם׃
כי אם תעלו לי עולות ומנחותיכם לא ארצה ושלם מריאיכם לא אביט׃
הסר מעלי המון שיריך וזמרת נבליך לא אשמע׃
ויגל כמים משפט וצדקה כנחל איתן׃
הזבחים ומנחה הגשתם לי במדבר ארבעים שנה בית ישראל׃
ונשאתם את סכות מלככם ואת כיון צלמיכם כוכב אלהיכם אשר עשיתם לכם׃
והגליתי אתכם מהלאה לדמשק אמר יהוה אלהי צבאות שמו׃
הוי השאננים בציון והבוטחים בהר שמרון נקבי ראשית הגוים הנועדים להם בית ישראל׃
עברו כלנה וראו ומשם לכו חמת רבה ורדו גת פלשתים הטובות מן הממלכות האלה אם רב גבולם מגבולכם׃
המנדים ליום רע ומגישים שבת חמס׃
השכבים על מטות שן וסרחים על ערשותם ואכלים כרים מצאן ועגלים מתוך מרבק׃
הפרטים על פי הנבל כדוד חשבו להם כלי שיר׃
השתים במזרקי יין וראשית שמנים ימשחו ולא נחלו על שבר יוסף׃
לכן עתה יגלו בראש גולים ורו סרחה מרזח סכים׃
נשבע אדני יהוה בנפשו נאם יהוה אלהי צבאות תועבת יעקב אנכי שנאתי ואחמנותיו שנאתי והסגרתי עיר וכל מלואה׃
והיה אם יותר עשרה אנשים בבית אחד ומתו׃
ונשא דדו ושרפו אתו להוציא את העצמות מן הבית ואמר אל אשר בירכתי הבית העוד עמך ואמר אין ואמר לא זכר כי לא נזכיר בשם יהוה׃
כי הנה יהוה מצוה והכה הבית הגדול רסיסים והבית הקטן קדעים׃
הירצון בסלעים סוס אם יחרוש שם בבקר כי הפכתם למשפט ראש וצדקה לפרי מרורה׃
השמחים לדבר לא דבר הלכד לנו קרנים בחזקנו׃
כי הנני מקים עליכם בית ישראל נאם יהוה אלהי צבאות גוי ולחצו אתכם מלבוא חמת עד נחל הערבה׃
כה הראני אדני יהוה והנה יוצר גבים בראשית עלות הלקוש והנה לקוש אחר אחרי גזזי המלך׃
והיה כאשר כלה לאכל את עשב הארץ ואמרתי אדני יהוה סלח נא מי יקום יעקב כי קטן הוא׃
נחם יהוה על זאת גם הוא לא תהיה נאם אדני יהוה׃
כה הראני אדני יהוה והנה קרא לריב באש אדני יהוה ותאכל תהום רבה ותאכל החלקה׃
ואמרתי אדני יהוה חדל נא מי יקום יעקב כי קטן הוא׃
נחם יהוה על זאת גם הוא לא תהיה אמר אדני יהוה׃
כה הראני אדני יהוה והנה אדני עמד על חומת אנך ואנך בידו׃
ויהוה אמר אלי מה אתה ראה עמוס ואמר אנך ואמר אדני הנני שם אנך בקרב עמי ישראל לא אוסיף עוד לו עוד׃
ושממו במות ישחק ומקדשי ישראל יחרבו וקמתי על בית ירבעם בחרב׃
וישלח אמציה כהן בית אל אל ירבעם מלך ישראל לאמר קשר עליך עמוס בקרב בית ישראל לא תוכל הארץ את כל דבריו׃
כי כה אמר עמוס בחרב ימות ירבעם וישראל גלה יגלה מעל אדמתו׃
ויאמר אמציה אל עמוס חוזה לך ברח לך ארצה יהודה ואכל שם לחם והתנבא שם׃
ובבית אל לא תוסף עוד להתנבא כי מקדש מלך הוא ובית ממלכה הוא׃
ויען עמוס ויאמר אל אמציה לא נביא אנכי ולא בן נביא כי בוקר אנכי וכובס שקמים׃
ויקחני יהוה מאחרי הצאן ויאמר יהוה אלי לך הנבא אל עמי ישראל׃
ועתה שמע דבר יהוה אתה אמר לא תנבא אל ישראל ותטיף אל בית יצחק׃
לכן כה אמר יהוה אשתך בעיר תזנה ובניך ובנותיך בחרב יפלו ואדמתך בחבל תחלק ואתה על אדמה טמאה תמות וישראל גלה יגלה מעל אדמתו׃
כה הראני אדני יהוה והנה כלוב קיץ׃
ויאמר מה אתה ראה עמוס ואמר כלוב קיץ אנכי ראה ואמר הקץ בא על עמי ישראל לא אוסיף עוד לו עוד׃
והילילו שירות ההיכל ביום ההוא נאם אדני יהוה רב הפגר בכל מקום השליך בשתק׃
שמעו זאת השאפים אביון ולשבית ענוי ארץ׃
לאמר מתי יעבר החדש ונשברה שבר ונפתחה בת הבר להקטין איפה ולהגדיל שקל ולעות מאזני מרמה׃
לקנות בכסף דל ואביון בעבור נעלים ומפל בר נשבר׃
נשבע יהוה בגאון יעקב אם אשכח לנצח כל מעשיהם׃
העל זאת לא תרגז הארץ ואבל כל יושב בה ועלתה כיאור כלה ונגעשה ושקעה כיאור מצרים׃
והיה ביום ההוא נאם אדני יהוה והבאתי שמש בצהרים והחשכתי לארץ ביום אור׃
והפכתי חגיכם לאבל וכל שיריכם לקינה והעליתי על כל מתנים שק ועל כל ראש קרחה והשמתי אבל כיחיד ואחריתה כיום מר׃
הנה ימים באים נאם אדני יהוה והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דברי יהוה׃
ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר יהוה ולא ימצאו׃
ביום ההוא תתעלפנה הבתולות היפות והבחורים בצמא׃
הנשבעים באשמת שמרון ואמרו חי אלהיך דן וחי דרך באר שבע ונפלו ולא יקומו עוד׃
ראיתי את אדני נצב על המזבח ויאמר הך הכפתור וירעשו הספים ובצעם בראש כלם והרגתי באחרון בחרב לא ינוס להם נס ולא ימלט להם פליט׃
אשר יחפרו בשאול משם תקחם ידי ואם יעלו השמים משם אורידם׃
ואם יחתרו בכרמל משם אחפש ולקחתים ואם יסתרו מעיני בקרקע הים משם אצוה את הנחש ונשכם׃
ואם ילכו בשבי לפני אויביהם משם אצוה את החרב והרגתם ושמתי עיני עליהם לרעה ולא לטובה׃
ואדני יהוה צבאות הנגע בארץ ותמוג וכל יושב בה ועלתה כיאור כלה ונשקעה כיאור מצרים׃
הבונה במעלות בשמים אגודתו על ארץ יסדה הקורא למי הים ושפכם על פני הארץ יהוה שמו׃
הלא כבני כושיים אתם לי בני ישראל נאם יהוה הלא את ישראל העליתי מארץ מצרים ופלשתים מכפתור וארם מקיר׃
הנה עיני אדני יהוה בממלכה החטאת והשמדתי אתה מעל פני האדמה אפס כי לא השמיד אשמיד את בית יעקב נאם יהוה׃
כי הנה אנכי מצוה והנעתי בכל גוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפל צרור ארצה׃
במות יחרב כל חטאי עמי האמרים לא תקדם ולא תגיע הרעה עלינו׃
ביום ההוא אקים את סכת דויד הנופלת וגדרתי את פרציהם והרסתיו אקים ובניתיה כימי עולם׃
למען יירשו את שארית אדום וכל הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאם יהוה עושה זאת׃
הנה ימים באים נאם יהוה ונגש חורש בקצר ודורך ענבים במושך הזרע והטפו ההרים עסיס וכל הגבעות תתמוגגנה׃
ושבתי את שבות עמי ישראל ובנו ערים נשמות וישבו ונטעו כרמים ושתו את יינם ועשו גנות ואכלו את פריהם׃
ונטעתים על אדמתם ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם אמר יהוה אלהיך׃
חזון עבדיה כה אמר אדני יהוה לאדום שמועה שמענו מאת יהוה וציר בגוים שלח קומו ונקומה עליה לקרב׃
הנה קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד׃
זדון לבך השיאך שכני בחגוי סלע מרום שבתו האמר בלבו מי יורדני ארץ׃
אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך נאם יהוה׃
אם גנבים באו לך אם שודדי לילה איך נדמית הלא יגנבו דים אם בצרים באו לך הלא יעלו עוללות׃
איך נבעשו עשו נבעטו מצפניו׃
עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך השיאוך יכלו לך אנשי שלומך לחמך ישימו מזור תחתיך אין תבונה בו׃
הלא ביום ההוא נאם יהוה והאבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו׃
וחתו גבוריך תימן למען יכרת איש מהר עשו מקטל׃
מחמס אחיך יעקב תכסך ונכרתת לעולם׃
ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים חילו ונכרים באו שעריו ועל ירושלם יידו גורל גם אתה כאחד מהם׃
ואל תרא ביום אחיך ביום נכריו ואל תשמח לבני יהודה ביום אבדם ואל תגדל פיך ביום צרה׃
אל תבוא בשער עמי ביום אידם אל תרא גם אתה ברעתו ביום אידו ואל תשלחנה ביל בחילו׃
ואל תעמד על הפרק להכרית את פליטיו ואל תסגר שרידיו ביום צר׃
כי קרוב יום יהוה על כל הגוים כאשר עשית יעשה לך גמולך ישוב בראשך׃
כי כאשר שתיתם על הר קדשי ישתו כל הגוים תמיד ושתו ולעו והיו כלוא היו׃
ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש וירשו בית יעקב את מורשיהם׃
והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה

μβρλ αὐτοῦ μ ἴσον ρδ ο ὁμ τὸ ὁ ὁμ κ ἴσον ρδ ο μ ὁ μ
τὸ ἴσον ρδ θαι αὐτοῦ· οὐ λοιμ ὁ τοι αὐτοῦ ν
καὶ ὑτο ὁ μ ὧν αὐτοῖ ς καὶ ἐ ὁ λο μ αὐτοῦ καὶ οἱ
μ ὁ τοι αὐτοῦ μ πλ ἡ ρ ζ ο ὁ φ θαλμ ὁ ῦ μ κύ κλο
θ ν τοῖ ς πρ ὁ σω ρ ι ν. καὶ ὁ ν τὸ ἴσον ρδ ύ ο
θαι τρ ζ ὁ ῶ ν ἴσον ρδ ο μ τὸ ὁ ι τρ ο χοὶ ὁ χ ο μ ε ν ο ι
αὐτοῦ μ· καὶ ὁ ν τὸ ὁ ζ αἱ ρ ε μ τρ ζ ὁ ῶ ν αὐ τὸ τὸ ν
ὁ ζ ἡ ρ ο μ τὸ ὁ ι τρ ο χοὶ· οὐ σ μ ἡ μ ὁ ῦ φ ὁ λ ι ὁ κ ὁ
τὸ ἴσ μ αι τὸ ὑ ἴσον ρδ θαι ἴσον ρδ ο μ τὸ τρ χ ῶ ν·
καὶ ὁ ι τρ ο χοὶ ὁ ζ ἡ ρ ο μ τὸ σ ι ν αὐτοῖ ς· δ ι ὁ τ ἡ π α λ
ζ ο ὁ λ ὁ ν ὁ ν τοῖ ς τρ ο χοῖ ς· ὁ ν τὸ ἴσον ρδ θε
αὐτοῦ ἴσον ρδ ο μ τὸ· λ ε αἱ ὁ ν τὸ ὁ ἀ σ μ αι αὐτοῦ
ἰ σ τ ἡ κ ι σ αμ λ ε αἱ ὁ ν τὸ ὁ ζ αἱ ρ ε μ αὐτοῦ αὐ τὸ τ ν̄.
ὁ ζ ἡ ρ ο μ τὸ σ ι ν αὐτοῖ ς· ὁ τ ἡ τ ν̄ αι ζ ο ὁ λ ὁ ν
ὁ ν τοῖ ς τρ ο χοῖ ς λ ε αἱ ὁ λ ο ι ο μ αι ὑ σ ο ρ κ ὁ φ α
λ ὁ ν αὐτοῖ ς τ ὁ μ ζ ὁ ω μ ὁ σ τ ι σ α ὁ ρ ὁ ω λ ε α ὁ ς
ὁ ε α σ τ κ ε ν α λ λ ὁ ὑ ὁ κ τ ὁ α μ ὁ μ ὁ ν ὁ ὁ ι τ ὁ ὁ μ
τ α ὁ ε μ γ ὁ ν ε αὐτοῦ μ ὁ α μ ὁ θ ε ν· καὶ ὑ σ ο κ α ὁ
τ ὁ τ ὁ ῦ α ὁ ρ ὁ ὁ μ α τ ὁ σ αἱ τ α ὁ ε μ γ ὁ ὁ αὐτοῦ μ
ἐ κ τ ὁ α μ ὁ μ αι· τ α ὁ ε μ ὁ ὁ μ ὁ ν ἐ ὁ ὁ ρ α τ ἡ ὁ ὁ
ε α· ἐ κ α τ ὁ ὁ λ ὑ ὁ σ τ ι ν ὁ ὁ ζ ὁ γ μ ὁ μ αι· ὁ ὁ ι κ α μ ὑ

ποιουσι τα σώματα αὐτῶν· καὶ λήψομαι τὰ ὕδατα
μιᾶς ἐκ τῶν παρεμβολῶν αὐτῶν· ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτὰ ἡ σφόνδυλος μία ὅλη σος πολλοῦ ἡ σφόνδυλος μία
καὶ οὐ μὴ πορεύεσθαι αὐτὰ σφόνδυλος τοῦ λο-
γοῦ ἡ σφόνδυλος μία παρεμβολῶν· καὶ ἐν τῷ στῆναι
αὐτὰ καταβήσομαι ἐγὼ παρ' ἐμοῦ αὐτῶν·

Κ καὶ ἰδοὺ σφόνδυλος μία ὑποκάτω τοῦ στερεώμα-
τος τοῦ ὁμοίου ὡς ὅρασις λίθου σαπφεί-
ρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπάνω αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ
ὁμοιώματος τοῦ θρόνου· ὁμοίωμα ὡς
εἶδος ἀνθρώπου ἐπάνω αὐτοῦ ἐπάνωθεν· καὶ εἶδον
ὡς ὅρασις ἤλεκτρου ὡς ὅρασις πυρὸς ἔσωθεν αὐτοῦ
κύκλῳ· ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω
καὶ ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω σκλη-
ρὸν εἶδος ὡς ὅρασις πυρὸς καὶ τὸ φέγγος
αὐτοῦ κύκλῳ ὡς ὅρασις τόξου ὅταν ἦν
ἡμέρα βροχῆς ἐν μέρει ὕδατος· οὕτως ὅρασις
ὡς τοῦ φέγγους κύκλοθεν·

Ἀντιλήφεσθε τοῦ μὴ ἀποστερῆσθαι με τῆς ἁγίας σου δόξης καὶ
ἁγίου καὶ ἐνδόξου προσώπου μου. καὶ
ἀκούσεταί μου καὶ λαλοῦντος. καὶ ἔτι
προσεύχομένου μου. εἶπεν ἰδοὺ πάρειμι.
καὶ λαλήσω πρὸς σε. καὶ ἐλεύσονται
πρὸς σὲ καὶ ἀμβλακεύσουσι καὶ ἐξηρεύσουσι
ἀπὸ σοῦ. ἐὰν ἀποστῇς καὶ ἀκούσωμαί σου
λαλοῦντος πρὸς με. καὶ ἔτι σοῦ
μου ἔτι λαλοῦντος. ἐξαυτῆς ἀφίξομαι πρὸς
σὲ καὶ ἐπὶ σοὶ ἐπιφανήσομαι. τοῖς ἐκλεκτοῖς
μου. οἵτινες ἐὰν ἐκζητήσωσί με. αὐτοὶ δὲ
οἱ πρὸς αὐτοὺς μὴ θελήσωσί μου εἶναι.
σὺν ἐμοὶ ἐλεύσονται. καὶ ἐν τοῖς κλήροις πρὸ
σωπόν. καὶ ἀφροβολεαρδίοι. ἐγὼ αὐτοῖς ἀβλ
λαβῆ πρὸς αὐτοὺς. καὶ ἐγὼ πρὸς αὐτούς.
πολλάκις κε. ἐὰν ἀφαιρεθῶσιν ἐπὶ
τοῦ θῶσιν. διότι οὐκ ἐφανερώσατε κρυ
φίαν. καὶ γνῶσον τὸν πατέρα τὸν ἐξ οὗ
ἐγεννήθη αὐτῶν. καὶ σὺ ἐν ἐμοὶ μεῖφο εἰ
θῆ αὐτοῖς. καὶ ἐκ σοῦ αὐτοὶ πρόσω πᾶ
σιν διότι οὐκ ἐφανερώσατέ με. καὶ ἐγὼ σὺ

αὐτοῦ μεταβὰς κύκλῳ καὶ ἐμέτρησεν σκορπ
ῶμεν καὶ οἰκεῖον· τοῖς λόγοις αὐτοῦ μὴ φοβη
θῆς καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ μὴ ἐκλιπῇς·
διότι οἶκος παραπικρασμός ἐστιν· καὶ λαλή
σεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς· ἐὰν γὰρ
ἀκούσωσιν ἢ μὴ ἀκούσωσιν ὅτι οἶκος
παραπικρασμός ἐστιν· Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώ
που ἄκουε τοῦ λαλοῦντος πρὸς σὲ· μὴ γίνου πα
ραπικραίνων· κατάφαγε τὸ βιβλίον τοῦτο
ἐγὼ δίδωμί σοι· καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ χεὶρ
ἐκτεταμένη πρός με· καὶ ἐν αὐτῇ κε
φαλὶς βιβλίου· καὶ ἀνεῖλεν ἐν αὐτῷ κατ
ἐναντίον μου· καὶ ἦν γεγραμμένα τὰ
ὄπισθεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν· καὶ ἐγράφη
ἐπ' αὐτῶν θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐαί·
Καὶ εἶπεν πρός με υἱὲ ἀνθρώπου· κατάφαγε τὴν
κεφαλίδα ταύτην· καὶ πορεύθητι καὶ
λάλησον τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ· καὶ διέλιπον ἐγὼ
τὸ στόμα μου καὶ ἐψώμισέν με τὴν κεφαλίδα
ἐκείνην πρός με υἱὲ ἀνθρώπου· τὸ στόμα σου φά

γαμεῖ καὶ ἡ κοιλιὰ σου πλησθήσεται· πλὴν ὃν ἐὰν
φιλήσῃ ταῦτα σε πρόσθες καὶ ἃ ἐὰν μισήσῃ ἀφελοῦ
ἀφ' αὐτῶν καὶ ἐγένετο ὃν τὸ σῶμά μου σὺ
σφυρηλάτησον καὶ ἔφαγον· Καὶ ἔφαγον τὸ σῶμα
μου καὶ ἐγενήθη καὶ ἐν τῷ στόματί μου ὡς
τὸ μέλι γλυκάζον· Καὶ ἔφαγον τὸ σῶμα μου
καὶ ἐγενήθη καὶ ἐν τῷ στόματί μου ὡς μέλι
τὸ γλυκάζον· καὶ ἐν τῷ φαγεῖν με τὸ σῶμα τοῦτο ἠλ· καὶ λάλησον
τὸν λόγον μου πρὸς αὐτούς· διότι οὐ πρὸς
λαὸν βαθυχείλους σὺ ἀπέσταλσαι· καὶ βαρυγλώσσους σὺ
ἐξαπέσταλσαι πρὸς τὸ σῶμά μου τοῦ ἠλ· οὐδὲ
πρὸς λαοὺς πολλοὺς καὶ ἀλλοφώνους καὶ ἀλ
λογλώσσους σὺ ἀπέσταλσαι· οὐδὲ πρὸς τὸ γλῶσσαι
σου μὴ τὸν σῶμά μου κακοῦσι τοὺς λόγους αὐτῶν
καὶ εἰ πρὸς αὐτοὺς σὺ ἐξαπέσταλσαι· οὗτοι
οὐκ εἰσακούσονταί σου· ὁ δὲ οἶκος τοῦ ἠλ· οὐκ
θελήσουσι εἰσακοῦσαί σου· διότι οὐ θέλουσι
εἰσακούειν ἐμοῦ· ὅτι πᾶς ὁ οἶκος ἠλ·
φιλόμικοί εἰσι· καὶ σκληροκάρδιοι καὶ
ἰδοὺ δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου ἐναντίον
καὶ ἐναντίον τοῦ προσώπου αὐτῶν· καὶ τὸ
μέτωπόν σου ἰσχυρὸν ἐναντίον τοῦ μετώπου
αὐτῶν καὶ ἐδοὺ δίδωμι τὸ σκληρόκαρδιόν σου πρὸ

1 The vision of Isaiah the son of Amoz, which he saw concerning Judah and Jerusalem in the days of Uzziah, Jotham, Ahaz, and Hezekiah, kings of Judah.

2 Hear, O heavens, and give ear, O earth; for the LORD has spoken:
"I have reared children and brought them up,
but they have rebelled against me.
3 The ox knows its owner,
and the donkey its master's crib;
but Israel does not know,
my people do not understand."
4 Ah, sinful nation,
people laden with iniquity,
offspring who do evil,
children who deal corruptly!
They have forsaken the LORD,
they have despised the Holy One of Israel,
they are utterly estranged.
5 Why will you be struck down again?
Why will you continue to rebel?
The whole head is sick,
and the whole heart faint.
6 From the sole of the foot even to the head,
there is no soundness in it,
but bruises and sores
and raw wounds;
they have not been closed or bound up
or softened with ointment.

λάσσα· πλὴν μασάμου εἰ ἀπρόσωπον μαὐτοῦ
οὕτως ἀποθανεῖται ὁ πλούσιος αὐτῶ·
ζ καὶ ἐὰν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται·
ἀφ' ὧν ἐμνήσθησαν καὶ δίκαιόσυναι αὐ-
τῶν οὐ μνησθήσονται· καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χει-
ρὸς σου ἐκζητήσω· σὺ δὲ ἐὰν ἀφέσει λῆται τῶ
δικαίω τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν καὶ αὐτὸς μὴ ἁμαρ-
τῆ· ὁδίκαιος ζωῇ ζήσεται· ὅτι πεποίθει
αὐτῶ καὶ σὺ τὴν ψυχήν σου ἐρρύσω·
Κ καὶ ἐγένετο ἐν ἐμοὶ χειρί κυ· καὶ ἐφανερώθη μοι· καὶ
ἁμαρτάνει καὶ ἐξέλθε εἰς τὸ πεδίον· καὶ ἐκεῖ
λαλήθησεται πρός σε· καὶ ἀνέστην καὶ ἐ
ξῆλθον εἰς τὸ πεδίον· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα
κυ ἑστηκὼς καθὼς ἡ ὅρασις ἣν καὶ καθὼς ἡ
δόξα ἣν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ χοβαρ·
καὶ ἔπεσα ἐπὶ πρόσωπόν μου· καὶ ἦλ
θεν ἐν ἐμοὶ πνα καὶ ἀνέστησέν με ἐπὶ τῶν
ποδῶν μου· καὶ ἀνέστην καὶ ἐφθεγξάμην
μοι· εἰσέλθε καὶ ἐγκλείσθητί ἐν
σοὶ τοῦ οἴκου σου· καὶ σύ υἱὲ ἀνθρ̄ου· ἰδοὺ δέ
δομαι ἐπὶ σὲ δεσμούς· καὶ δήσουσί σε

μαυτοῖσ· καὶ οἰμελίδξ βλθησι κμεδόυ αὐτοῦ·
καὶ τὴν γλῶσσαμ σου σιωδλίσω· καὶ αὐσω
κωφὸσ θησῃ· καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖσ ἐλεγχόμ
ὃλλ ἐχόμ ταῦτα διότι οἶκοσ παραπικραίμοσ
ἐστίμ· καὶ ἐγὼ τῶλαλῆσαι πρὸσ σε· ἀνοίξω τὸ
σόμασου καὶ ἐρεῖσ πρὸσ αὐτούσ· τάδε λέ
γῃ κύριοσ· ὁ ἀκούωμ ἀκουέτω· καὶ ὁ αὐσά
θωμ· αὐσαθήτω· διότι οἶκοσ παραπικρε
μόμ ἐστίμ· καὶ σὺ μὴ ἐσῃ ἀμόυ· λαὲ ἔσόμαι σοι
τῶλιμ θόμ καὶ θήσῃσαι τὸμ πρόσωπόμ
σου· καὶ τὰ ἐπιφάνειάσ σου τῶλιμ τὴν ἐ
ρημόσαλὴμ· καὶ λόσῃσ σὺ ἔσῃ τῶν τοῦρ
γῶν· καὶ οὐ λοιδορήσῃσ ἔσῃ τῶν πρὸσ ἀλ
λόμ· καὶ τοῦρ μὴ ἀλίσῃσ ἔσῃ χαρᾶκά·
ὅλόσ σὺ σ ἔσῃ τῶν παρόμοιλαίσ· καὶ τοῦ
χοσ τοῦ ὑψλοῦ τοῦ εἰσιόυκλω· καὶ σὺμβή
ὑσθ αὐτοῖσ τὴν γαμόμ σὺ λήρωσῃ· καὶ θήσῃσ
αὐτὸ τὸ χόμ σὺ λήρωσῃ ἀμαμίδοσ μου· καὶ οὐ
μαμίδόμ τῶ ἀποὐλθοσ· καὶ ἔσῃ μαύσῃ ἀπὸ πρό
σωπόμ σου ἔσαυτῶν καὶ ἔσαὶ ἔσῃ σὺν κλισμῶ
ἔσῃ κλίσῃσ αὐτῶν σὺμβήσόμ ἔσαὶ τοῦτο τοῖσ

ιηοιθ̄ ἰη̄λ̄· καὶ σὺ κοιμηθήσῃ μετὰ τῶν ἀλλοφύλων
τῶν ἀρίστων σου καὶ θλιβήσεται σὰρξ σὰρξ τοῦ οἴκου
ἰη̄λ̄· ἐν αὐτοῖς κατάρισιν τῶν μιμβρῶν αὐτῶν
τίλεμμα· καὶ ἐκατὸν μίμβρας αὐτῶν κοιμηθή
σῃ ἐν αὐτοῖς· καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν
καὶ ἐμὸν δόλον ἐὰν ποιήσωσι τὰς δύο ἀδικίας αὐτῶν
ἕως ἂν ἐρίσθωσιν μίμβρων· ὁμοθυμαδὸν τοῦ· καὶ ἐ
κατὸν μίμβρας· καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας τῆ
οἴκου ἰη̄λ̄· καὶ ὅταν συντελέσῃς ταῦτα πάντα·
καὶ κοιμηθήσῃ ἐπὶ δεξιόν σου τὸ δεξιόν σου
καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου ἰούδα·
σαράκοντα τὰ μίμβρα· μίμβρα ἀνθ ἡμέρας αὐτ
τὰ θήσεσθε· καὶ ἐκτελέσω συγκλισμόν μου·
ἐν μανδήᾳ ἐπὶ σὲ τὸν μόσον σου καὶ τὸν μερ
χόμενόν σου ἀπρόσκεπτος καὶ παραφλιτὸς ἔσ
ῃ ἐν αὐτοῖς· καὶ ἰδοὺ δέδωκα σοι δεδε
μένον· καὶ οὐκ ἀπορραφήσῃ ἀπὸ τοῦ πλευρᾶ
σου ἕως ἂν πλήσῃς τὰς ἡμέρας τοῦ συντελεσθῆ
ναι τὰ μίμβρα τοῦ συγκλισμοῦ σου· καὶ σὺ
λαβὲ σεαυτῷ σῖτον· καὶ ἔρεβος· καὶ
κύαμον· καὶ φακὸν καὶ κέγχρον· καὶ ὀλυρᾶς

καὶ ὑμεναλφὸ αὐτὰ ὑ σαγγο σὺμο αρακιμομ·
καὶ ωοι λίσῳ σ αὐτὰ ὸ ὲαὐτὸ ὑ σαὶρ τοι σ καὶ
καυταρι θμὸν τὸ μ λίμβρο ὸμ αὐτὺ καυθύδῆς
ὶωὶ τὸῦ ωλδρο ὶσου ὺμ ὺμ ὶ κομ τα καὶ ἐκλ
τὸμ λίμβρα φάγδαι αὐτὰ· καὶ τὸ ιερ ὸ μα
σου ὸ φάγδαι ὺμ αυθμὸ ἐι κο σι κλο υσ τλὶὼ
λίμβρα μ φάγδαι· αὶωὸ καιρὸῦ καὶ ὸδ ὸ σκαι
ρὸῦ φάγδαι αὐτα· καὶ ἰδλορ· ὺμ μβίρ ὸ ωὶ
ὸδαι τὸ ἐκ τὸμ τὸυ ἐὶμ· αὶωὸ καιρὸῦ ὸδ ὸ σκαι
ρὸῦ ωὶ ὸδαι· καὶ ὰγκεμφὶ αμ κρὶ θμὸμ φαυ
ὸδαι αὐτὰὸ ὺμ ιεολλιε τοι σ κὸ ωαρὸυ αμ θρω
ωὶμ ησ ὰγκεμφὶ σ αὐτὰὸ καὶ τὸ φθαλμὸὶ σ
αὐτὸ ὸμ· καὶ ὺρφ ὸ ταλδλὰγφ κ̄ς ὸ θ̄σ σὺ ἰ η̄λ·
ὸὐτω ὸφ ὰρὸμ ταὶ σὶ ὶ ὸὶ ἰ η̄λ· αἰεαὐθαρ ταὶὸὺμ
τοὶ σ ὸθμὸδὶ κ· ιεαὶ ἐὶ ωαμιλδαμὸ ὸσ κ̄ε κ̄ε·
ὸθ̄ ἰ η̄λ· φλὶ ἰτηχλὶμ ὲὸ υ ὸ μὶ ὺμ αμ τὶ ὺμ α κα
θαρσὶ ὰυ· ιεαὶ θμνὸσὶ μαὶὸ μ· καὶ θλὶρὶ ὰλ ὸ
τὸμ ὸὺ ιεὺ ὶερ ὸ κω αὐτὸ ὸ Γὺμ ὸδ ὸ ὸ σμὸὺ ὸδ ὸ ς
τὸυ μ ὼ· ὸὺ λὲ φὸδλλὶ λυθὺμ φ ὰὸ ὰσ ὸμαμὸὺ
ωὰμ κεβ ὰὸ ὸδ ὸ ὸλὸ ν· Κ̄ ὰὶ ἐὶ ωὸὺμ κ̄ς προ ς
μὸ· ἰδλὸὺδδλ ὸ κα ὸσ ὸ· ιεὸλλιε τα τὸῦ μιὸ ὸ θ̄·

Χ

ιβ
κ̄ ιε̄
ιγ
ιδ
κ̄

μοισ ιηλ· καὶ σὺ κοιμηθήσεσθε τὸ πλευρόν σου
τὸ ἀριστερὸν καὶ βαστάσεσθε τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου
ιηλ· ἐπ' αὐτοῦ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ὧν
τὴν λοιπὸν τοῦ· καὶ ἐκατὸν εἴκοσι ἡμέρας αὐτὸς κοιμηθή
σῃ ἐπ' αὐτοῦ· καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν
καὶ ἐμοὶ δέδωκα σε τὰ δύο ἔτη τὰς ἀδικίας αὐτῶν
ἐστὶν ἀριθμὸς ἡμερῶν· ἐνιαυτὸς ἐστὶν τοῦ· καὶ
ἑκατὸν εἴκοσι· καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας τῆς
οἴκου ιηλ· καὶ συντελέσῃς ταῦτα καὶ ἐπιστρέψεις τοῦ·
καὶ κοιμηθήσῃ τὸ δεξιόν σου τὸ δεύτερον
καὶ λήμψῃ τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου ιουδα·
σαράκοντα τὰ ἡμέρας· ἡμέραν ἐνιαυτὸν
τιθέναι σοι· καὶ ἐπιστρέψεις ιηλ·
ἐπὶ μασὴ ἀπαρτισμόν σου καὶ τὸν μερ
χιόμασόν σου ἀπαρεῖς καὶ παραφλιτεῖς
ἐπ' αὐτῶν· καὶ ἐμὲ ἔδωκαν δεσμὸν καὶ ἐπιθή
μοῦσι· καὶ οὐκ ἀπαραφήσῃ ἀπὸ τοῦ πλευρ
σου ἕως ἂν πλήρωσις τοῦ συντελέσαι
ἡμέρας τοῦ συμκλισμοῦ σου· καὶ σὺ
λαβὲ σεαυτῷ πυρόν· καὶ κριθάς· καὶ
κύαμον· καὶ φακὸν καὶ κέγχρον· καὶ ὀλυρὰς

καὶ ὑμεναλφὸ αὐτοὺ φσαγγοσὸμο αρακιμομ·
καὶ τοὺ ιὸσφ σ αὐτοὺ ὑαὐτοὺ φσαρ τοὺσ καὶ
καυταριθμοὺ τοῦμ ιμβροῦμ αὐτοὺ καυθὺδῆς
ὶδοὺ τοὺ τολδροὺσοὺ ὑμ ὑμ κομ του καὶ ε κλ
τὸμ ιμβρομ φάγδαι αὐτοὺ· καὶ τὸ ιερὸ μαυ
σουὸ φάγδαι ὑμ αυθμῶ εἰ κοσι κλοὺσ τὼν
ιμβρομ φάγδαι· αὐσὸ καιροῦ καὶ ὅσσοσ καὶ
ροῦ φάγδαι αὐτοὺ· καὶ ὁλοσ· ὑμ μὲτρ ο τοὺ
δαι τὸ ε κ τὸμ του εἰμ· αὐσο καιροῦ ὅσσοσ καὶ
ροῦ του ὶδαι· καὶ ἀγκεμφὶ αμ κρὶ θιμομ φαυ
γδαι αὐτοὺ ὑμ ιερολ ιτοὺσ κὸ του ρου αμ θρω
πὼν μησ ἀγκεμφὶ σ αὐτοὺ καυτο φθαλμοὺσ
αὐτοῦμ· καὶ ὑρφ· τὰδ λδῆ κ̄ς ὁ θ̄σ σου ἰ̄ηλ·
Οὗτοσ φρόμ ταὶ οἱ υἱοὶ ἰ̄ηλ· ἀλλὰ ὑθαρ τοὺὑμ
τοὺσ ὁθμοὺσ η· καὶ εἰ του μὶ δαμιδαμ ὁσ κε κε·
ὁ θ̄ ἰ̄ηλ· φλὶ τηχλμεου ὁμ ὑμ ὶαμ τὶ ὑμ ακαυ
θαρσῖαυ· καὶ θμησ μαὶομ· καὶ θλρὶ ἀλλο
του μὲν ὑμ ὑμ ερο καὶ αὐσο [ὑμ ὡδ ὑσ μοὺ ὑδο σ
του μὼν· ὁὺδὲ φοδλὶ λυθμῆ φὰ ὰσ ὰ μαμου
τοὰμ κεδ ὰσ ὑδ ολον· Κ̄ καὶ εἰ του μ κ̄ς προσ
μὸ· ἰδοὺ δδλο καὶ σοὶ μολὲμ ι του τοῦμ ιερο ο ῆ·

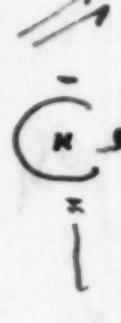

αμτι τοῦμεσολειτοῦμτοῦμαμβρώσεωμου· και
ποιήσετε αὐτὸν κατὰ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον· ἐξαυτῶν·
ιγ καὶ εἰ
σφαγὴ ἐστὶν προσάγε· ἐπὶ ἀμοῦ· ἐπὶ τοῦ δώσεως τῆς
ρεως σὺ καὶ ἡ ἀρτοῦ ἐμ ιηλ· καὶ φάγομαι αὐ
τὸμ ἐν ταυθιμῶ καὶ ἐν ὑμῖν ἐν διαυλῶν· ἐν
μέσῳ καὶ ἐν ὑμῖν ἀφανισμῶ ἐστὶ σὺ· ὁ ἐστὶν σὺ
λοῦ γὰρ ὑμῶν ἐστὶν αὐτοῦ· καὶ ἔλαττος καὶ ἀ
φανισθήσεται ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὃς
τακλώσει ταῖν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν·
Κ καὶ σὺ υἱὲ ἀμοῦ· λαβὲ σεαυτῷ ρομφαίαν
ξιφήρη ἀμύσσουσαν κοφίνου· καὶ λαβὲ αὐτὴν
σεαυτῷ καὶ ἔσται ξυρὸν κοφίνου αὐτῶν
λιώσου· καὶ ἔσται τὸμ τρόπον γραμματέως· καὶ
λήμψῃ ζυγὸν σταθμῶν· καὶ διαιρήσῃς
αὐτὸ ἐστὶν τὸ τέταρτον μέρος καὶ τα καὶ
σφάγμα ἐπὶ τῆς πόλεως· καὶ τὸ τέταρτον μέρος
ρεως σὺ ἐν μέσῳ τῶν μελῶν σου συγκλήσεως
λήμψῃ τὸ τέταρτον μέρος· καὶ καὶ καὶ ἐπὶ
αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ τὸ τέταρτον μέρος
τακόπτῃς ἐν μέσῳ ρομφαίας κύκλῳ αὐτῶν· ἐν
τὸ τέταρτον διασκορπιεῖς ἐν ἀνέμῳ· καὶ μα

χαι εσαι ε κκεντρο σσο ποτ σσο αυτοσ μ· και λημ-
μα τι θκει ι θεν ο λι γο υσ ον θεν αρ ι θμω· και σσων
σσ ερ λημμα τι θ αυτοισ· τη ι αμ α λλο λο γο υ· ο
ι κ τ ου τ ο υ μ λημμα τι θ ε τ αι και ε ρ ι τ θ σ αυτοισ σ θ σ
μ σσ ο υ μ του τ ο υ π ο σ· και ι σα τ α ι σα ι σ θ σ αυτ ω
ν θμ ο υ π ο τ ε ι· ο ξ υ γ ω ν ι ο ξ υ γ ω ν λ ε ι π τ ο ι· και ε
ρ θ σ π ο λ υ π λ ε υ ρ ο ι· και ι λ· π α λ ι ν θ λ ε ι π τ η ι ε
ρ ο υ σ α λ η μ· ε ν ι μ ε σ ω π ο υ μ ε ν θ ε ν τ ω ν μ ε ν θ ε ν τ ω ν
α υ τ ω ν· και π α ρ α κ ε ι σ θ ω α υ τ ω ν· χ ω ρ ι ο ν·
και ε ρ θ σ π α λ ι ν α π ο τ ε μ ν ο υ σ η ι α μ ο ι μ ε σ
ι κ τ ω ν ε ν θ ε ν τ ω ν μ ε τ α ξ υ τ α μ ε ν ω ν· ι κ τ ω ν μ
χ ω ρ ω ν τ ω ν μ κ υ κ λ ω α υ τ θ σ δ ι ο τ η π α λ ι και
ο μ ο ι α τ α ι ο υ σ σ ο σ α ν τ ο· και ε ν τ ο ι σ ν ο
μ ι μ ο ι σ ι ο υ ο ι κ σ ο ρ ε ν θ η σ α ν ε ν α υ τ ο ι σ·
δ ι α τ ο υ τ ο π α λ ι ν θ λ ε γ ω α λ λ ο μ α ι κ σ· α μ θ ω μ ι
α φ ο ρ μ η ι κ μ ω ν ι κ τ ω ν ι κ θ ν ω ν τ ω ν μ κ υ κ λ ω
ι μ ω ν· και ε ν τ ο ι σ ν ο μ ι μ ο ι σ ι ο υ ο ι κ σ ο
ρ ε ν θ η τ ε· και π α λ ι ν α π ο τ ε μ ν ο υ σ ι ν ο ι κ σ
π ο ι η σ α τ ε· α λ λ ο υ δ ε ν α π α π α λ ι ν και ο μ ο ι α
π α τ ω ν ε ν θ ε ν τ ω ν μ κ υ κ λ ω ι μ ω ν ο υ σ ω σ ο υ
η κ α ν θ· δ ι α τ ο υ τ ο π α λ ι ν θ λ ε γ ω α λ λ ο μ α ι κ σ·

ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σέ· καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σου κρί
ματα ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν ἐθνῶν· καὶ ποιήσω ἐν
σοὶ ἃ οὐκ ἐποίησα· καὶ οἷα οὐ ποιήσω ὅμοια
αὐτοῖς· διὰ πᾶσαν τὴν ἀνομίαν σου
σου· διὰ τοῦτο πρόδρομα τέκνα ἐν μέ
σῳ σου· καὶ τὸν υἱὸν φάγονται πατέρες·
καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα· καὶ διασκορ
πιῶ πᾶσαν τὴν ὑπόλοιπόν σου εἰς
πᾶν πνεῦμα· διὰ τοῦτο ζῶ ἐγὼ λέγει
κύριος· ἀλλ' ἢ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ αἵματός μου
ἐν μέσῳ σου ἐν τοῖς ἀνομήμασίν σου· καὶ
ἐν πᾶσι τοῖς ἀνομήμασίν σου· καὶ ἐγὼ αὐτὸς
σκληρύνω· καὶ οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός
καὶ ἐγὼ οἰκτιρήσω· τὸ τρίτον τοῦ σου
ἐν θανάτῳ ἀπολεῖται· καὶ τὸ τρί
τον σου ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ
σου· καὶ τὸ τρίτον τοῦ σου διασπαρήσεται πᾶν
μον διὰ πάσης ῥομφαίας αὐτούς· καὶ τὸ τρίτον τοῦ
ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται κύκλῳ σου· καὶ
μαχαίραν ἐξεκενώσω ὀπίσω αὐτῶν· καὶ
συντελεσθήσεται ὁ θυμός μου καὶ ἐξαναπαύσω τὸν θυμόν μου

ἑαυτοῖς· καὶ ἐσται μου σὺ δὲ τί ἐγὼ κε λέγω
λαὸν ἐν τῷ ζηλῶσαί με· ἐν τῷ σωτηλθαι
με τὴν ὀργήν μου ἐν ἑαυτοῖς· καὶ ἀναθήσομαι
ὀφρύν μου· καὶ τὰ σθήματά σου κύ
κλῳ σου ἐν σοὶ ἐσται ὁμοίως τῷ σὲ διοδεύοντος·
καὶ ἐσται σὺ μαλακή· καὶ δηλαὶ αἱ ἐν τοῖς σὲ
θνήσιμοι τοῖς κύκλῳ σου ἐν τῷ ποιῆσαί με
ἐν σοὶ ἐν ἐρεύνῃ σου ἐν ὀργῇ καὶ ἐν θυμῷ· καὶ
ἐν ἐκδικήσει θυμοῦ μου· ἐγὼ κε ἐλάλησα
καὶ ἐν τῷ ζῆλῶσαί με τὰ σὺν ἐμοὶ λίθλασ
μου τοῦ λιμοῦ ἐν ἑαυτοῖς· καὶ ἐσομαι ἐφ
ἑκλειπτήν· καὶ σὺν τρίτῳ σὺν ἐρεύνῃ σου ἀρτ
σου· καὶ ἐζαποστελῶ ἐν σὲ λιμὸν· καὶ
θηρίον πονηρὸν καὶ τὴν μορφὴν σὲ ἐκβ·
θάνατος καὶ αἷμα διελεύσομαι ἐν σοὶ
καὶ ἐμφύσω ἐν σοὶ ζῆλῶσιν ἐν σοὶ κύκλῳ θυμ·
ἐγὼ κε ἐλάλησα· καὶ ἐγένετο λόγος κυ
πρὸς με λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου στήρισον τὸ πρό
σωπόν σου ἐν τῷ ὄρει τῷ ἐμῇ· καὶ προφήτευ
σον ἐν αὐτοῖς καὶ ἐρεῖς τῷ ὄρει τῷ ἐμῇ· ἀκούσα
τε λόγον κυ· τάδε λέγει ἄδωναι κε τοῖς ὄ

ﻣﻌﺠﻢ ﻟﻐﻮﻱ ﻣﺨﺘﺼﺮ. ﻳﺤﺘﻮﻱ ﻋﻠﻰ ﺍﻟﻤﻔﺮﺩﺍﺕ ﺍﻟﻤﺴﺘﻌﻤﻠﺔ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﺍﻟﻌﺮﺑﻴﺔ ﺍﻟﻔﺼﺤﻰ ﻣﻊ ﺷﺮﺡ ﻣﻌﺎﻧﻴﻬﺎ ﻭﺍﺳﺘﻌﻤﺎﻟﻬﺎ. ﺍﻟﻤﺆﻟﻒ ﻣﺠﻤﻊ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﺍﻟﻌﺮﺑﻴﺔ.

ﺍﻟﻘﺎﻫﺮﺓ: ﻣﻄﺒﻌﺔ ﺍﻟﻤﺠﻤﻊ ﺍﻟﻌﻠﻤﻲ ﺍﻟﻌﺮﺑﻲ، ١٩٦٠م.

ﻣﺠﻠﺪ ﻭﺍﺣﺪ (ﻣﺠﻠﺪ ﺍﻟﻤﻘﺪﻣﺎﺕ ﻭﺍﻟﻔﻬﺎﺭﺱ).

λοιπὸν ἐκεῖ· ὁμοίως καὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς
τὴν ἐκπορευομένην ἀπὸ τοῦ ἀναθεματισμοῦ·
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ τοὺς ἐκπορευ
ομένους· ὅτι σὺν τοῦτο ἐλάλησεν αὐτοῦ·
καὶ κόπον καὶ πόνον σὺν αὐτοῦ· τοῦτο
τοῦ λαοῦ οὗ ἐὰν σὺν θῶσιν πάσῃ τοῖς ἐνθυ
μήμασιν αὐτοῦ· καὶ ἐὰν πάσῃ τοῖς ἔθεσι τῆ
δίκῃ αὐτοῦ· καὶ ἐὰν γνώσονται ὅτι ἥκω
κε· οἰκτιρμὸν ἀνθρωπάρεσκον τοῦτο ἵνα
αὐτοῖς αὐτὸν καὶ ἐλεήσῃ αὐτούς·

Ἰδὲ ἔρχεται κς· καὶ τὸ σῶμα τῆς χειρὸς· καὶ τὸ φλοὸς
τῶν πολλῶν καὶ ἔτων· ἐν ἐν ἔθεσι πάσῃ τοῖς
ἐνθυμήμασιν οἱ κου ιηλ· ἐν ρομφαίᾳ· καὶ ἐν
θανάτῳ· καὶ ἐν λιμῷ πεσοῦνται ἕκαστος ἐν ρομ
φαίᾳ πολεμίου· ὁ δὲ καταλειφθεὶς ἐν θανάτῳ τοῦ
λοιμοῦ· καὶ ὁ ὑπολειφθεὶς καὶ ὁ περιλειπό
μενος ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται· καὶ συντε
λέσω τὸν ὀργισμόν μου ἐν αὐτοῖς· καὶ γνώσε
σθε ὅτι ἐγὼ κς· ἐν τῷ εἶναι τὸν ἀγρὸν τὸν
ἐμὸν ἐν καταβάσει τοῦ ἐλθεῖν ἐμοῦ· κύκλῳ

λίκει· λίκει τοσοῦτο· ὀξήνθρωπος· ἰ
δοὺ ἡ κιλικία πόσοι τὸν ἑαυτοῦ κόσμον τ̄ν·
λίκει ὁ καιρὸς λίγγι κεν ἡ λικιμέρα· οὐδὲ μεῖς
θορύβεσθαι· οὐδὲ μεῖς θαλύπεσθαι· μεῖς ἀγνύθην ἐκ
χθὲς τὴν ὀργὴν μου ἐποίησαν· καὶ σωτελέσαι τὸν
θυμὸν μου ἐν αὐτοῖς· καὶ ἱερεμίου θέν ἐν ταῖς ὁδοῖς
σου· καὶ δόξασόν με· ἐποίησαν πολλοὶ ταῦτα καὶ μεῖς μὴ
ταῦτα οὐ φύσεται ὁ φθαλμός μου οὐδὲ μὴ ἐ
λεήσω· διότι ταῦτα ποιοῦσιν ἐποίησάν με· καὶ
τὰ ἐλλείμματά σου ἐπληθύνθησαν σου σφόδρα καὶ
ἐσκλήρυναν· διότι ἀγὼ εἰμὶ κύριος· ὁ τύπτων· ἰδοὺ
ἡμέρα κυρίου· ἰδοὺ τὸ πρόσωπον λίκει ὀξήλθεν ἡ
πολοκή· καὶ ἰὼν θλιβὴν ἐν ραβδῳ· ὀξανθήσει
κέντρον ἐν ἀρχῇ καὶ συστρέψαι ἐν ἡμερῶν ἀδικίας·
καὶ οὐκ ἐπιστρέψει ἐν αὐτοῖς· οὐδὲ μὴ ἐπιστρέψῃ ὁ
οὐκ ὀξαυτοῦ εἰσιν· οὐδὲ ὁ ἐν σώματι αὐτοῦ C
λίκει ὁ καιρός· ἰδοὺ ἡμέρα ὁ κτώμενος·
μὴ χαίρετω· καὶ ὁ πωλῶν μὴ πενθείτω· ὅτι
ὀργὴ ἐπὶ πάντα τὸ πλῆθος αὐτοῦ· διότι ὁ κτώ
μενος πρὸς τὸν πωλοῦντα· οὐκέτι οὐκ ἐπιβάσ

ομ αὐτοῦμ· καὶ τὸ χρυσίομ αὐτοῦμ οὐ δυνήσεται
ἐξβλαβῆναι αὐτὸ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυ· αὐτὴ γὰρ
αὐτοῦμ οἰκεία ἐστὶν πλοῦτος αὐτοῦ· καὶ αἱ κοιλίαι
αὐτοῦμ οἰκεῖαι πλήσθησονται μ δόματα ἀπὸ τῶν ἀποσυσσιτ
ἀδίκειαμ αὐτοῦμ ἐξόμβρου· ἐκλεκτὰ κοσμοῦντο
ὑποδήματα αὐτοῦ ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ· καὶ εἰδώλοις
τοῦμ μισούντωμ αὐτοῦμ ἐποίησαμ ἐξ αὐτῶν
ἐμὲ χάριν τούτου δέδωκα καὶ αὐτὰ αὐτοῖς ἐξοικίσαι
σιαμ· καὶ παραδώσω αὐτὰ ἐξ χειρὸς αὐτῶν
τροφοῦμ τοῦ διαρπάσαι αὐτά· καὶ τοῖς λοι
μοῖς τὴν γῆν ἐξ σκύλα καὶ ἐκβαλῶ τοὺς
αὐτά· καὶ αἱ σποδιαὶ τὸ πρόσωπόν μου ἀπ
αὐτοῦμ· καὶ μιανοῦσιμ τὸν ἐκλεκτόν μου
Καὶ εἰσβλεύσομ ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν ἀφυλάκτους·
Καὶ ἐκβαλῶ τοὺς οἰκήτορας αὐτῶν· καὶ τοὺς ἐκ τῆς
φρεωρύμ· διότι ἡ γῆ πλήρης ἐστὶν αἱμ· καὶ ἡ πό
λις πλήρης ἀνομίας· καὶ ἐξάξω τὸ μέρος ἐ
θνῶμ· καὶ κληρονομήσουσιν τοὺς οἴκους αὐτῶ·
Καὶ ἀποστήσω τὸ φρύαγμα τῶν ἰσχυόντωμ·
ξενωθήσεται τὰ ἅγια αὐτοῦμ· ἐξιλάσομαι ἐπ' ἐξ·

καὶ ζητήσω εἰσφρίμην. καὶ οὐκ ἔσται οὐε· ἐὰν γὰρ
αἰδαὶ· καὶ ἀγκαλίαν ἐὰν ἀγκαλίαν λίζει· καὶ ζητή-
σω αἰ ὄρασίς ἐκ προφήτου· καὶ μόμοσα ἀπολῆ
ται ὁ ζιβρέω· καὶ μουλὴ ἐκ τῶν δωμιτέρων μ·
ὁ μασιλεὺς τοβηθήσῃ· καὶ ὁ ἀρχόμβηλὸς ἔσται
ἀφανισμὸν· καὶ αἱ χεῖρες τοῦ λαοῦ τῆς γῆς πτ
ραλυθήσονται· κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιή
σω αὐτοῖς· καὶ τοῖς κρίμασιν αὐτῶν ἐκδικῆ
σω αὐτούς· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κε· καὶ ἐ
γένετο λόγος κυ πρὸς μέ λέγων· υἱὲ ἀνθρώπου
τοβήματι τοῦ μεμιασμένου ἐγὼ ἐκαυθήμενων βη τῶν οἰ
κων· καὶ οἱ τοβρωμιτέροι ἰοῦδαν· ἐκάθιντο
βημάτων μου· καὶ ἐγένετο βοβημ χειρ κυ·
καὶ ἐδόλου καὶ ἰδοὺ ὁμοίωμα ὡς ἀμδρός· ἀπὸ
τῆς ὀφρύος αὐτοῦ καὶ βω σω καὶ τοπρ· καὶ ἀ
πὸ τῆς ὀφρύος αὐτοῦ καὶ ὑποβρέων αὐτοῦ ὡς
ὅρασις αἴρατος ὡς ἐδόλου λίκτρου· καὶ ἐξέ
τεινέν μου ὁμοίωμα χειρός· καὶ ἔλαβέν με τ
κορυφῆς· τῆς κεφαλῆς μου καὶ ἔλαβέν
με τοῦ πνα καὶ ἀνέβασέν με τῆς γῆς· καὶ ἀνέβασέν τοῦ

8

μβρομ· καὶ ἐφάνη λόμ καὶ ἰδοὺ πᾶσα ὁ
μοίωσις θρόνου καὶ κτλ ὡς ὅσπερ ἑωράκειν ἐν τῷ
λυγμῷ· καὶ εἶδον ταῦ εἰδωλαὶ οἱ κ
ιηλ· διάγραμμα ἐμοῦ καὶ σοῦ κύκλῳ καὶ θυμ
μιήκοντα ἀνδρῶν ἐκ τοῦ πορθμοῦ οἱ κγ
ιηλ· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἵστημι σὲ ὡς θυμιατὸν
ἰσκὶς πρὸς πρόσωπόν αὐτοῦ καὶ ἑκάστου
θυμιατήριον αὐτοῦ εἰς χεῖρα αὐτοῦ·
καὶ λίβα πλήσω τὸν θυμιατὸν σὰ θυμάσῃ·
καὶ εἰ ὧδε πρὸς μέ· δόξαν ἰὲ ἀμοῦ· οἱ
πορθμοὶ οἱ κοὶ ιηλ ὡσεὶ ὅσημ ὧδε· ὃν κα
σὺ αὐτοῦ ἐν τῷ κοιτῶνι αὐτοῦ κέντρα αὐτοῦ·
διότι ἐφάνη ἐν καιρῷ λόγοι ὧδε κε· οἰκδφ
ρὰ οἰκοκτὼ γῆν· καὶ ἐφάνη πρὸς μέ· ἐπὶ τὸ
ἀμόμασι μίζομαι αὐτοὺ τοῖς οὖσι·

~Καὶ ἐφάνη λόγος κυ πρὸς μέ ἐν τῷ θερμῷ τῷ πεμπτῷ
οἰκουκυτῷ ἐνιαυτῷ κῷ καθημένου μου ἐν
ἰλοὺ ἐκεῖ γερουσία κῷ καθημένη ἐνώπιόν
μου καὶ ἐπέπεσεν ἐκεῖ ἐπ' ἐμὲ χὴρ κυ·
καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ὁμοίωμα ὡσεὶ ὅρασις
πυρός· ἀπὸ ὀσφύος αὐτοῦ καὶ κάτω πῦρ
καὶ ἀπὸ ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἄνω ὡσεὶ ὅρασις
ἤλεκτρον ὡσεὶ ὅρασις πυρός· καὶ ἐξέτεινεν
ὁμοίωμα χειρὸς καὶ ἔλαβέν με ἐν θριξὶ
κεφαλῆς μου· καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα
ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ἤγαγεν με ἐν ὁράσει θεοῦ
εἰς ἰλοὺ τὴν ἐπὶ τῷ προσώπῳ τῷ βορρᾶ·
καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ ἐζήλωσεν τὸν ζῆλον τῷ βορρᾶ·

ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν αὐτοὶ ὧ-
δε· καὶ ἔτι ὄψει ἐπιτηδεύματα μείζονα τούτων·
καὶ εἰσήγαγέν με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκου κυ̅ τὴν
ἐσωτέραν· καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τοῦ
ναοῦ κυ̅· ἀνὰ μέσον τῶν ἐλὰμ· καὶ ἀνὰ μέσον
τοῦ θυσιαστηρίου ὡς εἴκοσι καὶ πέντε ἄνδρες·
τὰ ὀπίσθια αὐτῶν δεδωκότες πρὸς τὸν να-
ὸν κυ̅· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι·
καὶ οὗτοι προσκυνοῦσιν κατ' ἀνατολὰς τῷ ἡ-
λίῳ· καὶ εἶπεν πρός με ἑώρακας υἱὲ ἀνου̅·
μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ ἰηλ̅· τοῦ ποιεῖν τὰς ἀνομί-
ας ἃς πεποιήκασιν ὧδε διότι ἐπλημμέλη-
σαν τὴν γῆν ἀνομίας· καὶ ἐπέστρεψαν τοῦ πα-
ροργίσαι με· καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ ἐκτείνουσιν τὸ κλῆ-
μα ὡς μυκτηρίζοντες· καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς
μετὰ θυμοῦ· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου οὐδὲ
μὴ ἐλεήσω· καὶ καλέσουσιν ἐν τοῖς ὠσίν μου·
φωνὴν μεγάλην καὶ οὐκ εἰσακούσω αὐτῶν·
Καὶ ἀνέκραξεν εἰς τὰ ὦτά μου φωνὴν μεγάλην λέ-
γων· ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως· καὶ

ἑκαστος ἔχων τὰ σκεύη τῆς ὀλοθρεύσεως ἐν
χειρὶ αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ ἓξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ
ὁδοῦ τῆς πύλης τῆς ὑψηλῆς τῆς ἐλθούσης
πρὸς βορρᾶν καὶ ἑκάστου σύντριμμα ἐν τῇ χειρὶ
αὐτοῦ. καὶ εἷς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς
ποδήρη· καὶ ζώνη σαπφείρου ὑπὸ τὴν ὀφρύν
αὐτοῦ· καὶ εἰσῆλθοσαν καὶ ἔστησαν ἐχόμενοι
τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ χαλκοῦ· καὶ δόξα θεοῦ ἰηλ
ἀνέβη ἀπὸ τοῦ χερουβὶμ ἐφ' οὗ ἦν ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ
τὸ αἰθρίον τοῦ οἴκου καὶ ἐκάλεσεν τὸν ἄνδρα
τὸν ἐνδεδυκότα τὸν ποδήρη ὃς ἔχων
ἐν τῇ ὀφρύϊ αὐτοῦ τὰ ζώματα.

Καὶ εἶπεν κς πρὸς αὐτόν Δὸς ἐλθὲ ἀνὰ μέσον τῆς
ἰηλμ· καὶ πλῆσον τὰς χεῖράς σου ἀνθράκων πυρὸς
ἀπὸ μέσου τῶν χερουβὶμ καὶ σπάρασσε ἐπὶ
τὴν πόλιν καὶ ἐπορεύθη ἐνώπιόν μου. καὶ
ἐπορεύετο καὶ ἔστη ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ὅτε
εἰσῆλθεν ὁ ἀνήρ· καὶ ἡ νεφέλη ἐνέπλησεν τὴν
αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν· καὶ ἐπλήσθη ἡ αὐλὴ ἐκ
τῆς δόξης κυρίου· καὶ ἐπλήσθη ὁ οἶκος ἐκ τῆς
νεφέλης· καὶ ἡ αὐλὴ ἐνεπλήσθη ἐκ τῆς δόξης
κυρίου· καὶ ἀκοὴ τῶν πτερύγων ἠκούετο ἕως
τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ὡς φωνὴ θεοῦ σαδδαι
λαλοῦντος· καὶ ἐγένετο ὡς ἐλάλησεν καὶ
ἔλαβεν πῦρ ἀνὰ μέσον τῶν τροχῶν ἀνὰ μέσον
τῶν χερουβὶμ καὶ ἐπέβαλεν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ
ἐπορεύθη ἐνώπιόν μου· καὶ ἐξέτεινεν τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ἐκ μέσου τῶν χερουβὶμ πρὸς τὸ
πῦρ τὸ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν καὶ ἔλαβεν καὶ
ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐνδεδυκότος τὸν
ποδήρη καὶ ἔλαβεν καὶ ἐξῆλθεν· καὶ ὤφθη
τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ὑπὸ τὰ πτερὰ τῶν

ꠇꠣꠞꠤꠑꠞꠣꠑꠞꠣꠑꠞꠣ

αὐτοῦ μόλω κα· καὶ ἱλοὺ ὁ ἀμὴρ· ὃν μόλω κῶ ἀτομπο
λὴρ καὶ βδωσμένος τῇ βοὺκ τὴν ὀφρὺν αὐτοῦ·
καὶ αὐτὶ κρίματος λόγομ λάβω μ· τοῦτο ἡ καὶ κα
θὼς ὃν ἐκάλεσε· κ καὶ ἐπιλομιεῖ ἱλοὺ βασὶν ὦ
τοῦ ἀδρβωὰμ ἀτος τοῦ ὑποδηκε φαλὴ ἀτοῦ μχο
ρουμεὶμ ὡς πλίθος σου ἐπὶ φειρου· ὁμοίως μαθρὸ
μου βασὰ τοῦ μ· καὶ ἐπὶ τοὺς παρὸ ἀτομ ἀμὴλρα τὸμ
ὃν μόλω κὸ τοῦ τὴν ὡς πολὶν· ἐπὶ σβλθεῖ ἀτομ βοὺ
τοῦ μ παρὸ χοῦμ τοῦμ ὑποδηματοῦ τοῦμ χορουμεὶμ·
καὶ τὴν πολὶν σου τὴν δρακὰς σου ἀμὴθρακὼμ τοὺ
ρὸς ἐκμεσοῦ τοῦμ χερουμεὶμ· καὶ δηασκορπι
σομ βασὶν τὴν πολὶμ καὶ ἐπὶ σπλθὸν ὃν ὡ σὶ ὁμὸν
καὶ τὰ χορουμεὶμ φατὴ κεὶ ὃν ὡ σὶ τοῦ οἰκου
ὃν τῷ φασορδῶθαι τὸμ ἀμὴλρα καὶ ἰὼ βφὸλὴ
ὃλὴ σὸν τὴν αὐλὴν τὴν δωὸ τερὰμ·

Κ καὶ αὐτὴρ ὃν ἰδὸξα υκῦ ἀτοῦ τοῦμ χορουμεὶμ·
ἐπὶ τὸ αἰθριομ τοῦ οἰκου· καὶ δωλὴ σὸν τὸμ οἰ
κομ ἰὼ βφὸλὴ· καὶ ἰ αὐλὴ δωλὴ ἀθὴ τοῦ φωτὸς
τῆ δοξὴ σκῦ· καὶ φωὴ τοῦμ πατερὸμ τοῦμ
χορουμεὶμ ἰ κούδωὸ δωὸ ἀπὸ σαὐλὴ σ τὴν δῶὸ

και. εστιν ουν ο λογος τοιουτος· ει τις
τον αγαθον ανθρωπον ουκ οιδεν ουδε
γινωσκει, ουκ αν ειδειη και τον κακον·
ταυτον γαρ εστιν ειδεναι εκατερον.
ουκουν ουδε τον κακον ειδειη τις αν·
ουδε γαρ τον αγαθον. ει δε τουτο, ουδε
τον κακον ειδειη τις αν. ουκουν ουδε
τον αγαθον ειδειη τις αν. ει δε τουτο,
ουδε τον κακον ειδειη τις αν. ει δε
τουτο, ουδε τον αγαθον ειδειη τις αν.
ουκουν ουδε τον κακον ειδειη τις αν.
ει δε τουτο, ουδε τον αγαθον ειδειη
τις αν. ουκουν ουδε τον κακον ειδειη
τις αν. ει δε τουτο, ουδε τον αγαθον
ειδειη τις αν. ουκουν ουδε τον κακον
ειδειη τις αν. ει δε τουτο, ουδε τον
αγαθον ειδειη τις αν. ουκουν ουδε
τον κακον ειδειη τις αν. ει δε τουτο,
ουδε τον αγαθον ειδειη τις αν. ουκουν
ουδε τον κακον ειδειη τις αν. ει δε
τουτο, ουδε τον αγαθον ειδειη τις αν.
ουκουν ουδε τον κακον ειδειη τις αν.
ει δε τουτο, ουδε τον αγαθον ειδειη
τις αν. ουκουν ουδε τον κακον ειδειη
τις αν. ει δε τουτο, ουδε τον αγαθον
ειδειη τις αν. ουκουν ουδε τον κακον
ειδειη τις αν. ει δε τουτο, ουδε τον
αγαθον ειδειη τις αν. ουκουν ουδε
τον κακον ειδειη τις αν. ει δε τουτο,
ουδε τον αγαθον ειδειη τις αν. ουκουν
ουδε τον κακον ειδειη τις αν. ει δε
τουτο, ουδε τον αγαθον ειδειη τις αν.
ουκουν ουδε τον κακον ειδειη τις αν.
ει δε τουτο, ουδε τον αγαθον ειδειη
τις αν. ουκουν ουδε τον κακον ειδειη
τις αν. ει δε τουτο, ουδε τον αγαθον
ειδειη τις αν. ουκουν ουδε τον κακον
ειδειη τις αν. ει δε τουτο, ουδε τον
αγαθον ειδειη τις αν. ουκουν ουδε
τον κακον ειδειη τις αν. ει δε τουτο,
ουδε τον αγαθον ειδειη τις αν. ουκουν
ουδε τον κακον ειδειη τις αν. ει δε
τουτο, ουδε τον αγαθον ειδειη τις αν.
ουκουν ουδε τον κακον ειδειη τις αν.
ει δε τουτο, ουδε τον αγαθον ειδειη
τις αν. ουκουν ουδε τον κακον ειδειη
τις αν. ει δε τουτο, ουδε τον αγαθον
ειδειη τις αν. ουκουν ουδε τον κακον
ειδειη τις αν. ει δε τουτο, ουδε τον
αγαθον ειδειη τις αν. ουκουν ουδε
τον κακον ειδειη τις αν. ει δε τουτο,
ουδε τον αγαθον ειδειη τις αν. ουκουν
ουδε τον κακον ειδειη τις αν. ει δε
τουτο, ουδε τον αγαθον ειδειη τις αν.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ:

τα αμαρτιαλαου· και ιλουδαι τον πορευθησομενον
τουλησαι σοσ ζκοσι και τουσ τραυματιασ αυτου
θησομαι τον ιδομιαν τον του ιδδι· και
φαλτιηλ αν τον του ιεσαιου του σαφηνουμε
μουσ του λαου· και ει τουσ μετ ιπορευσομενουσ
ουτοι οι αμαρτωλοι οι λογιζομενοι ματαια· και
οι υλεγομενοι μου λιπαι τουσ μηρασ· θησ τα του
λι ταυτη· οι λεγομενοι ουκ απορφανουσ οικο
λομιων ταισ οικιαισ αυτησ ιδου εγω πορευο
μαι μετα δικαιου και ιερεου· δια αυτου απορφανι
σθησονται τα τεκνα αυτησ απο φανι σθησον ται
δουλοι μου και ουκ ιδου εγω πορευομαι
δουλοσ κυ και ζωσθησομαι· παλιν
λαλησει· ουτωσ ει τασ τουσ οικουσ ιλ· και του
διαπουλιαι του τουσ ιμωμ ζωσθησομαι ε
πι λιθειωσ τα μελιρουσ ιμωμ δη τα του λι ταυτ·
και δη δωλιουσ τασ ολουσ αυτησ τραυματιω μ·
Δια αυτου παλιν λαλησει· του σωθιρουσ
ιμωμ ουσ δρομιουσ τασ τουσ δημιουργουσ αυτων· ου
τοι ζωσι τα μελιρουσ· αυτη δε ολιγωρια αυτων· ις
ιμωμ δε δε ωσ εκλυσουσι αυτησ ρομφαιαι αμφο

ιᾶσθαι· καὶ ρομφαίαν δώσω ὑμῖν λέ
γει κς· καὶ δώσω ὑμᾶς ἐκ μέσου αὐτ·
καὶ παραλοόσω ὑμᾶς ἡ χείρ μου ἀλλο τριω
καὶ τοῖς σώμασιν ὑμῶν μερισμὸν δώσω ὑμῖν ρομφάαν
σῆσθε· καὶ ἔσται τὸ μόρβοσμ τοῦ ἰ ηλ· μερισμὸς ὑμῶ·
καὶ ἔσται γνῶσθαι ὅτι ἐγώ κς· αὕτη ὑμῖν ἔσθ
ἡ ὁλοθρεία τοῦ· καὶ ὑμεῖς ὅσοι ὑμῖν γένησθε
σῶν αὐτῶν ἡ ὁλοθρεία· ἔσται τὸ μόρβοσμ τοῦ ἰ ηλ· κρί
μασι ὑμᾶς καὶ ἔσται γνῶσθαι ὅτι ἐγώ κς·
Καὶ ἐγένετο ὁ λόγος τοῦ προφήτου μου· καὶ φα
νήσεσθε ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ὑμῶν· καὶ τὸ πα
ἔσται τὸ πρόσωπόν μου κατ᾽ ὑμῶν σαφῶς ἡ
μεγάλη· καὶ εἶπεν· οἱ μικροὶ· οἱ μικροὶ· ἀδελ
φοὶ κε· ἡ σκυβάλη ὑμῶν ἔσται εἰς τὸν λαὸν
λοιπὸν τοῦ ἰ ηλ· Καὶ ἐγένετο λόγος κυρί
ου πρὸς μέ λέγων· οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ οἰκί
ῥοι τοῦ πατρός σου καὶ οἱ ἄνδρες τοῦ οἴκου κ
τοῦ ἰ ηλ· σκυβάλοθραι εἰσὶ ἡ πᾶσα αὐτοῖς οἱ
λαοὶ καὶ ἐπὶ τοῦ ἰ ηλ· μαίρων ἀποκλείσαι ἀπὸ κυ·

καὶ πᾶν τὸ ἐν αὐτῇ ἐλαττωθήσεται αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ πλήθους αὐτῆς ὅτι ἐρημωθήσεται
πᾶσα ἀπὸ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ ὅτι ἐπάταξα
κύριος ἐγώ εἰμι λελάληκα. καὶ ἔσται ἐὰν
μὴ ἀκούσωσιν τοῦ λαοῦ μου ἐν τῷ ἐμὲ
ἐξαποστεῖλαι αὐτοῖς τὴν μάχαιράν μου
καὶ ἐγὼ ἐμβαλῶ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λαοῦ
ἐκείνου καὶ πληθυνῶ τοὺς τραυματίας
αὐτοῦ ἐν μέσῳ αὐτῶν τάδε λέγει κύριος
καὶ ἐγὼ ποιήσω ἐν τῷ Γωγ καὶ ἐν πάσῃ
τῇ συναγωγῇ αὐτοῦ καὶ ἐν πᾶσιν τοῖς
ἔθνεσιν τοῖς μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ
καὶ ἐν τῷ λοιμῷ καὶ ἐν τῷ αἵματι καὶ
ὑετὸν πλημμυρίδος καὶ λίθους χαλάζης
καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτοὺς καὶ
ἐπὶ τὰς συναγωγὰς αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν
τὸν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μετ'
αὐτοῦ καὶ μεγαλυνθήσομαι καὶ ἁγιασθήσομαι
καὶ γνωσθήσομαι ἐν ὀφθαλμοῖς ἐθνῶν πολλῶν
καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος.

Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ Γωγ
καὶ εἰπὸν τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ
Γωγ ἄρχοντα Ρως Μοσοχ καὶ Θοβελ καὶ
στρέψω σε καὶ δώσω χαλινοὺς ἐν τοῖς
σιαγόσιν σου καὶ ἐξάξω σε καὶ πᾶσαν τὴν
δύναμίν σου ἵππους καὶ ἱππεῖς πάντας
περιβεβλημένους θώρακας πάντας καὶ
μάχαιραν μεγάλην καὶ θυρεὸν καὶ πέλτην
καὶ ἐπιλήμψεται αὐτῶν ῥομφαία Περσῶν
Αἰθιόπων καὶ Λιβύων μετ' αὐτῶν πάντες
θυρεοὺς καὶ κράνη Γομερ καὶ πάντες οἱ
περὶ αὐτὸν Θαργαμα οἶκος βορρᾶ καὶ
πάντες οἱ περὶ αὐτὸν λαοὶ πολλοὶ μετὰ σοῦ
καὶ ἔσονται καὶ ἑτοιμάσθητι καὶ ἑτοίμασον
σεαυτὸν σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου
ἡ συνηγμένη πρὸς σὲ καὶ ἔσῃ αὐτοῖς
φυλακή. μετὰ πολλὰς ἡμέρας ἐντελεῖται
σοι ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἐτῶν ἥξεις ἐπὶ τὴν
γῆν τὴν ἀποκατεστημένην ἀπὸ ῥομφαίας
συνηγμένην ἐκ λαῶν πολλῶν ἐπὶ τὰ ὄρη
Ισραηλ τὰ ἔρημα διὰ παντὸς καὶ αὐτὴ ἐκ
λαῶν ἐξήχθη καὶ κατοικήσουσιν ἐπ'
ἐλπίδος πάντες αὐτοί καὶ πεσῇ σὺ καὶ
πάντες οἱ περὶ σὲ καὶ οἱ λαοὶ οἱ μετὰ σοῦ
πολλοί καὶ ἔσῃ αὐτοῖς φυλακή καὶ
ἐντελεῖται σοι καὶ ἐπισκεφθήσῃ ἐν πλήθει
καὶ ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἐτῶν ἥξεις ἐπὶ τὴν
γῆν τὴν ἀποκατεστημένην ἀπὸ ῥομφαίας
καὶ συνηγμένην ἐκ λαῶν πολλῶν ἐπὶ τὰ
ὄρη Ισραηλ τὰ ἔρημα διὰ παντὸς καὶ αὐτὴ
ἐκ λαῶν ἐξήχθη καὶ κατοικήσουσιν ἐπ'
ἐλπίδος πάντες αὐτοί καὶ ἀναβήσῃ ὡς
ἐπισυσία ἐπελεύσῃ καὶ ὡς νεφέλη
καλύψαι τὴν γῆν σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ
καὶ λαοὶ πολλοὶ μετὰ σοῦ τάδε λέγει
κύριος καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἀναβήσονται ῥήματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου
καὶ λογιῇ λογισμὸν πονηρὸν καὶ εἶπας
ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπόκρυφα κατοικοῦσαν
ἐπελεύσομαι ἐπὶ ἔθνος ἀνάπαυσιν ἔχον
κατοικοῦντας ἐπ' ἐλπίδος πάντας αὐτοὺς
κατοικοῦντας ἐν τείχεσιν οὐκ ἔστιν
φραγμὸς αὐτοῖς οὐδὲ μοχλοὶ οὐδὲ πύλαι
ἐπιβολαὶ ἐπ' αὐτοῖς ἀναλαβεῖν σκῦλα
καὶ προνομεῦσαι προνομὴν ἐπιστρέψαι
τὴν χεῖρά σου ἐπὶ ἔρημα κατοικούμενα
καὶ ἐπὶ λαὸν συνηγμένον ἐκ ἐθνῶν
πολλῶν ποιοῦντα κτήνη καὶ ὑπάρξεις
κατοικοῦντες ἐν μέσῳ τῆς γῆς ἐν
ἀπορίᾳ πάντες αὐτοί καὶ ἐμπορεύσονται
αὐτοὺς καὶ οἱ κατοικοῦντες Θαρσις καὶ
νῆσοι πᾶσαι καὶ ἔσονται ἐμπορεύσονται
αὐτοὺς καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαόν μου τί
σὺ ἔρχῃ ἐπὶ τὸν λαόν μου καὶ ἐγὼ
ἐπάγω ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου
καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ καὶ
ἐπιστρέψω σε καὶ δώσω χαλινοὺς ἐν τοῖς
σιαγόσιν σου καὶ ἐξάξω σε καὶ πᾶσαν τὴν
δύναμίν σου ἵππους καὶ ἱππεῖς πάντας
περιβεβλημένους θώρακας πάντας καὶ
μάχαιραν μεγάλην καὶ θυρεὸν καὶ πέλτην
καὶ ἐπιλήμψεται αὐτῶν ῥομφαία Περσῶν
Αἰθιόπων καὶ Λιβύων μετ' αὐτῶν πάντες
θυρεοὺς καὶ κράνη Γομερ καὶ πάντες οἱ
περὶ αὐτὸν Θαργαμα οἶκος βορρᾶ καὶ
πάντες οἱ περὶ αὐτὸν λαοὶ πολλοὶ μετὰ σοῦ
καὶ ἔσονται καὶ ἑτοιμάσθητι καὶ ἑτοίμασον
σεαυτὸν σὺ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου
ἡ συνηγμένη πρὸς σὲ καὶ ἔσῃ αὐτοῖς
φυλακή. μετὰ πολλὰς ἡμέρας ἐντελεῖται
σοι ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἐτῶν ἥξεις ἐπὶ τὴν
γῆν τὴν ἀποκατεστημένην ἀπὸ ῥομφαίας
συνηγμένην ἐκ λαῶν πολλῶν ἐπὶ τὰ ὄρη
Ισραηλ τὰ ἔρημα διὰ παντὸς καὶ αὐτὴ
ἐκ λαῶν ἐξήχθη καὶ κατοικήσουσιν ἐπ'
ἐλπίδος πάντες αὐτοί καὶ πεσῇ σὺ καὶ
πάντες οἱ περὶ σὲ καὶ οἱ λαοὶ οἱ μετὰ σοῦ
πολλοί καὶ ἔσῃ αὐτοῖς φυλακή καὶ
ἐντελεῖται σοι καὶ ἐπισκεφθήσῃ ἐν πλήθει
καὶ ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἐτῶν ἥξεις ἐπὶ τὴν
γῆν τὴν ἀποκατεστημένην ἀπὸ ῥομφαίας
καὶ συνηγμένην ἐκ λαῶν πολλῶν ἐπὶ τὰ
ὄρη Ισραηλ τὰ ἔρημα διὰ παντὸς καὶ αὐτὴ
ἐκ λαῶν ἐξήχθη καὶ κατοικήσουσιν ἐπ'
ἐλπίδος πάντες αὐτοί καὶ ἀναβήσῃ ὡς
ἐπισυσία ἐπελεύσῃ καὶ ὡς νεφέλη
καλύψαι τὴν γῆν σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ
καὶ λαοὶ πολλοὶ μετὰ σοῦ τάδε λέγει
κύριος καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἀναβήσονται ῥήματα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου
καὶ λογιῇ λογισμὸν πονηρὸν καὶ εἶπας
ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπόκρυφα κατοικοῦσαν
ἐπελεύσομαι ἐπὶ ἔθνος ἀνάπαυσιν ἔχον
κατοικοῦντας ἐπ' ἐλπίδος πάντας αὐτοὺς
κατοικοῦντας ἐν τείχεσιν οὐκ ἔστιν
φραγμὸς αὐτοῖς οὐδὲ μοχλοὶ οὐδὲ πύλαι
ἐπιβολαὶ ἐπ' αὐτοῖς ἀναλαβεῖν σκῦλα
καὶ προνομεῦσαι προνομὴν ἐπιστρέψαι
τὴν χεῖρά σου ἐπὶ ἔρημα κατοικούμενα
καὶ ἐπὶ λαὸν συνηγμένον ἐκ ἐθνῶν
πολλῶν ποιοῦντα κτήνη καὶ ὑπάρξεις
κατοικοῦντες ἐν μέσῳ τῆς γῆς ἐν
ἀπορίᾳ πάντες αὐτοί καὶ ἐμπορεύσονται
αὐτοὺς καὶ οἱ κατοικοῦντες Θαρσις καὶ
νῆσοι πᾶσαι καὶ ἔσονται ἐμπορεύσονται
αὐτοὺς καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαόν μου τί
σὺ ἔρχῃ ἐπὶ τὸν λαόν μου καὶ ἐγὼ
ἐπάγω ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου
καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σοῦ καὶ

μὴ ἀγαθὸν τοῦ οἰκείου κόσμου ἐν αὐτῇ,
ἀπολάσαι τοῦ οἰκείου μέρους αἰδέσθη.
μοσθήσονται· καὶ ἵνα αὐτῇ σφαιρικὴ
ὁμοία καὶ ἐστὶν γνώσονται διότι ἀγώ κε· καὶ ἐ
γὼ ἐκ λόγος κύ προσμεβλέψω μ· ἡ ἐμοῦ
τῆς ἐμῆς ἢ παραλλαγὴ αὐτὴ ἐστὶν πρὸς γῆν
ἡ κλ· λέγομεν δὲ μεταβολὴν εἶναι· ἀπὸ λα
λουμένου δὲ ἀπὸ ὑπὲρ ἐστὶν ἐμοῦ πρὸς αὐτὸν τοῦ
δελέγεσθαι ἡμᾶς κόσμους ἀριθμοῦντων παρα
λλήλων ταύτῃ· καὶ οἰκεῖον ἐμὲ ἐστὶν ἡ
παραλλήλων ταύτῃ οἰκόσμου τοῦ ἡ κλ· ὁ τῇ λα
λήσει πρὸς αὐτὸν· ἵνα γὰρ καὶ ἡ ἐμὲ μέρος
καὶ λόγος πάντως ὁ ρᾴδιος καὶ οἰκεῖος ἐστὶν
πᾶσαν ὁ ρᾴδιος τῇ λλῇ· καὶ μεταβάλλομενος
τὰ πρὸς χαρίεν μεμέσου τοῦ μ ἐμοῦ μ ἡ κλ· διότι
κε λβ λαλλήλαι τὸν λόγον σμοῦ λαλήσουσ
πᾶσι λίσσω· καὶ οἰ μὲν μὴ κεν ὦσι διότι ἵνα τοῦ
λίμβρας ἐμοῦ μ οἰκος παραυτὰ κρατέμενον·
λαλήσουσι λόγον· ἔστω ἡ σω λαλήσουσι κε·

13

Κ αι εγενηθη λογος κυ προς με λεγων· ιδου οικος
ιηλ· ο παροξυνοντες παροξυνουσιν με λεγουσιν·
ιδου ρησις ιων· ουτος ο ρηξας ρησιν μιαν παλαι·
και εις καιρους πολλους ουτος προφητευει·
διατουτο ειπον προς αυτους· ταδε λεγει κυ κς·
μακ κσ· ουμη μηκυνθωσιν μου αι ημεραι και παν
λογος μου ου μη αναβληθη· οτι λαλησω λογος
και ποιησω· λεγει κς κυ κς· και εγενηθη λο
γος κυ προς με λεγων· υιε ανου· προφη
σον επι τους προφητας του ιηλ· τους προφη
τευοντας απο καρδιας αυτων· και προφη
τευσεις επ αυτους· ακουσατε λο
γον κυ· Τα δε λεγει κς· ουαι τοις προ
φητευουσιν απο καρδιας αυτων· τω μη και τα κε
να ειδοσιν αυτοις και οι προφηται σου ιηλ·
ως αλωπεκες εν τοις ορεσιν εσονται ουκ ανθε
στηκατε εν τω πολεμω ουδε ανοικοδομησετε
περι οικον ισραηλ του στηναι εν πολεμω εν

ρωικῶν ἀναγνωσμάτων. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐκ τῶν ἀρχαίων
μᾶλλον ἐστὶν ἀναγκαῖα· τὰ δὲ ἐκ τῶν νεωτέρων
ἡδίω. ὅθεν ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἐπιμελέστερον δεῖ
τὸν ἀκροατὴν εἶναι· ἐν δὲ τοῖς νεωτέροις ἐπὶ
τὸ ἡδὺ ἐπιτηδειότερον. ἐπεὶ δὲ τὰ μὲν ἐκ τῶν
ἀρχαίων ἀναγκαῖα, ἐστὶ δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν νεω-
τέρων ἐπιτήδεια, ἀναγκαῖον καὶ τὸν ἀκροατὴν
τοιοῦτον εἶναι οἷος ἐπιτήδειος ἐστὶ τοῖς ἀρχαίοις
καὶ τοῖς νεωτέροις. ἐπιτήδειος δὲ τοῖς ἀρχαίοις
ὁ τὴν ἀκοὴν ἔχων ἐλευθέριον καὶ μὴ ῥᾴδιον
πρὸς τὸ ἡδύ· τοιοῦτος δὲ ὁ τὴν ἀκοὴν ἔχων
ἀνδρώδη καὶ μὴ ἁπαλήν· ἁπαλὴ δὲ ἡ τὸ ἡδὺ
ῥᾳδίως δεχομένη καὶ μὴ δυναμένη ἐνεγκεῖν
τὸ ἀηδὲς καὶ τὸ ἐπίπονον. ἐπιτήδειος δὲ τοῖς
νεωτέροις ὁ τὴν ἀκοὴν ἔχων ἐλευθέριον καὶ μὴ
ῥᾴδιον πρὸς τὸ ἡδύ· τοιοῦτος δὲ ὁ τὴν ἀκοὴν
ἔχων ἀνδρώδη καὶ μὴ ἁπαλήν· ἁπαλὴ δὲ ἡ τὸ
ἡδὺ

αὐτὸν πορεύεσθαι· καὶ ἐγὼ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν
καὶ λοιμὸν καὶ λίθους πυρὸς μόλους· εἰς τὸν ὑγ
δικαιοῦντα αὐτόν· καὶ πορεύσεται· καὶ πνεύσει
ρον· καὶ ἐρημώσεται· καὶ ἰλὺν πάσας κεφαλὰς χο·
καὶ βροχὴν μετὰ σφοδρότητος ἐγὼ ποιήσω
μασκι· καὶ ῥίζαν πυρὸς ἐπ' αὐτοὺς καὶ μετὰ
μοῦ· καὶ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν ἐπορεύσεται
καὶ τὸν λίθον τὸν μέγαν πυρὸς ὑγ θυμοῦ
πορείᾳ τελείαν· καὶ ἐποίησα οὕτως τοῖ
χον ὃν ἐλάλησε καὶ πορεύσεται καὶ θήσω αὐτὸν ἐ
πὶ τὴν γῆν καὶ αὐτὸν καλυφθήσεται
λιθαι αὐτοῦ καὶ πορεύσεται καὶ συμβολωθήσεται
μεβολάχω· καὶ ἐπὶ γῆν σεισθεὶς ἐποίησεν κ̄ς·
καὶ συμβολῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν τοῖχον·
καὶ ἐπὶ τοὺς ἀλίφους αὐτῶν· καὶ πορεύσεται
καὶ εἶπεν πρὸς μὲ υἱὸς ἀνθρώπου τοῖχος σοὺδ
οἱ ἀλίφοι τοῦ αὐτοῦ πορφύρα τοῦ υἱ ηλ· οἱ πρ̄
φῆται οὗτοι τοῦ ἐπὶ ἰηλμ· κ̄ρος τοῦ αὐτὴ εἶρη

ekrtkk tee nee hmee unnoh. fvolaaokop rrorpan.
Kealdeppxzo rrpoogeqaeaeuhhpuhpeaqmpaa
rrpxaapaeuu ekxeipoo uhhpuh. Keaoukertkeapfal
hhpxhpoap rrpeqeaaqtpapjxx. Keaekeeryaoeeqaa
Gaoxkc. aphhpoapfaeqtpkfaeqtpaurrp. Keaeeu
ouelpkoc. Keaqwoulkeqtpkfaeqtpaurrp. Keaeeu
Kearfqaeaxeipaa aaou. rrkeqfxouhhaeaa
aepkfaeaurrpaaaa rrxoolbuaeeu rrxaaapxaa.
Qxaaeaurrpaaaa aeqtpkfaeqtpaurrp. C

ग्रहण करने वाला कोई भी व्यक्ति सहज ही उसे
अपने वश में कर लेता है। यह वशीकरण का
एक अत्यन्त अद्भुत और रहस्यमय प्रयोग है।
इसका प्रयोग करने के लिए किसी शुभ मुहूर्त
की आवश्यकता नहीं होती। यह प्रयोग किसी
भी दिन किया जा सकता है। इस प्रयोग के
लिए केवल एक चीज की आवश्यकता होती
है। वह है एक काली मिर्च। काली मिर्च
को लेकर उसे अपने दाहिने हाथ में रखें।
फिर उस व्यक्ति का ध्यान करें जिसे आप
अपने वश में करना चाहते हैं। उसका नाम
मन ही मन तीन बार लें। इसके बाद काली
मिर्च को अपने बाएं कंधे के ऊपर से पीछे
की ओर फेंक दें। ध्यान रखें कि मिर्च को
फेंकते समय पीछे मुड़कर न देखें। इस
प्रयोग को लगातार 7 दिनों तक करें।

ερατοσλεατι· και εκ τθμω τλιν χειραμουβοαυτ
και σιν τρι τθοαιτοαυτησ αλιρι γλεαιαρτου·
Κ και βξαποσ αβλαβ βοαυτλιν λιμεομ· και βξαρασβ
ποαυτησ αμομ· και κτλιν κ· και βαμωσ σι μοι τρεισ
αμ δλφοι ουτοι βμεμβοσ αιυτλιν μωσε· και λαμι κλ·
και ιωσι· ουτοι βμ τη δλεαιοσιν κ αυτοομ· σοσ
θησομται λδγλ αδλομαι κε· Ε αμ δε και θυρι
αι βοαγαρ βοι τλιν γλιν και τλμεορησομλεαι αυτην·
και βαι ιδσαβραμι σμομ· και οικβαι ιδ δολδσον
απο τορεοσ σου τοομ θλιρι ομ· και οι τρεισ δελ
φοι ουτοι βμεμβοσ αυτησ σοσι μ3ωδ ζω λδγλ κε·
ζιμι· και θυγατβρασ αυτοομ σοσ θλησομται αλλη
αυτοι μεμοι σοσ θησομται λιδβγλι βαι ιδσ λβθρο·
και βαμ ρομβφ βαι βοαγαρ βοι τλιν γλιν εκι μην·
και ει σοσ ρομβφ αι αυ δλ θλ αυτοσ βοι τησ γλιν· και
βαρασ βξ αυτλιν αμομ· και κτλιν σ· και οι τρεισ
αμ δλφοι ουτοι βμεμβοσ αυτλιν σοσι μ3ωδ ζω λδγλ
κε· οι μεμ ερησομται ιμ οι σιν λι θυγατβρασ αλλη
αυτοι μεμοι σοσ θησομται λι και θαμ αρομβαν

ἐσαγάγω ἐσται τὰ γλυπτὰ ἐκείμην. καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν
μου ἐσ αὐτὰ ἐν αἵματι τοῦ ὀλεθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς
ἀμόν. καὶ κτήνεσσ. καὶ μόε. καὶ λαμιηλ. καὶ ἰσαύ.
ἐμεμβόσαι αὐτῆς σῶσιν. ζῶ ἐγὼ λέγει κε. ἐὰμὴ ὁ ἰ
θυμὸς μου ἐν τοῖς φθοσὶν αὐτοῖς. αὐτὸς ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὰ ἀστυγεῖα αὐτοῦ.

Τὰ δὲ λέγει κε. ἐὰμὴ καὶ τὰ δόσαρα
ἐκλήκησθε μου τὰ ἐσσομένα. ρομφέαν. καὶμ
μὸν. καὶ θηρίου τὰ ἐσσομένα. καὶ θανάτου ἐὰν τὰ
ἀβλαῶσι ἰηλμ. τοῦ ὀλεθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄμον.
καὶ κτήνεσσ. καὶ ἰλοὺ ἐσται λελιμεμβόι. ἐν αὐτῆ
οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐξ αὐτῆς οὗτοι ἐξ ὧν ἐγὼ
οἶδα καὶ θηγατέρας ἰλοὺ αὐτοὶ ἐκτορεύονται
τοῦ ἰμεῖν. καὶ ὁ θεὸς τὰ ὅλα αὐτοῦ. ἐν
τῇ ἡμέρᾳ αὐτοῦ. καὶ λιβαμεβλήθησό
θαι ἐὰν τὰ καλέσαι αὐ ἐὰν ἰλοὶ γὰρ ἐὰν αὐτῶν. καὶ πά
ρεσαλέσουσιν ἰμεῖν. διότι ὁ θεὸς τὰ ὅλα
αὐτοῦ. καὶ τὰ ἐν θυμήματα αὐτοῦ. καὶ ἐὰν
γνῶσθε διότι ὁ ἡμάρτων τοῦτο. καὶ λεανοήσουσι

τὰ δὲ λέγει κε ἐὰν μὴ τὰ δόξαντα ἐκ τοῦ θεοῦ.

φέαν. λιμὸν. θάνατον ἀνελαττονήσει.—

٤٤ ـ الحكم بالنكول

إذا نكل المدعى عليه عن اليمين المتوجهة عليه في مجلس القضاء، وطلب المدعي الحكم بالنكول، فإن القاضي يحكم بنكوله، ويقضي عليه بما ادعاه المدعي، ما لم يكن المدعى به مما لا يجوز الحكم فيه بالنكول، كالحدود الخالصة لله تعالى، والنسب، والولاء، والنكاح، واللعان، والقسامة، والقذف، والإيلاء، والظهار، والرجعة، والإيلاء، والعنة، والخلع على مال، والطلاق على مال، والعتق على مال، والكتابة، والصلح عن دم العمد، والصلح عن إنكار، والصلح عن مجهول، والصلح عن سكوت، والصلح عن مال بمال إلى أجل، والصرف، والسلم، والشفعة، والإجارة، والمساقاة، والمزارعة، والشركة، والوكالة، والوصية إلى من يتصرف بعد الموت، والوقف، والوديعة، والعارية، والغصب، والشرب، والطريق، والمسيل، والجوار، والقراض، والوكالة بالخصومة، والحوالة، والضمان، والكفالة، والقسمة، والشهادة على الشهادة، والرجوع عن الشهادة، والشهادة على الشهادة على الشهادة، والشهادة على الخط، والشهادة على الختم، والشهادة على الشهادة على الخط، والشهادة على الشهادة على الختم، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الخط، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الختم، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الخط، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الختم، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الخط، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الختم، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الخط، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الختم، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الخط، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الختم، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الخط، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الختم، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الخط، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الختم، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الخط، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الختم، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الخط، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الختم، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الخط، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الختم، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الخط، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الختم، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الخط، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الختم، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الخط، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الختم، والشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الشهادة على الخط، والشهادة على ال

16 Κ̄ αὶ ἐγένετο λόγος κῡ πρός με λέγων· υἱὲ ἀνθ̄ρ̄ωπε
σὺ τὴν ιλημ· τὰς ἀνομίας αὐτῆς· καὶ ῥῆσον αὐτὴν
γῆ κατὰ τὴν ιλημ· ἱερεμίου καὶ ἐγὼ ἐρῶ σου ὧδε κῡ λέγει
χαναὰν· ὁ πατήρ σου ἀμορραῖος· καὶ ἡ μήτηρ σου χεττα
ία· καὶ ἡ γένεσις σου ἐν ἡμέρᾳ ἐτέχθης· οὐκ ἐδέ
σαν τὸν ὀμφαλόν σου· καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλούσθης
τοῦ χύσαι· οὐδὲ ἁλὶ ἠλίσθης· καὶ σπαργάνοις
οὐκ ἐσπαργανώθης· οὐδὲ φείσατο ὁ ὀφθαλμός
μου ἐπὶ σοὶ τοῦ ποιῆσαί σοι ἓν ἐκ τούτων τοῦ ποιῆσαι
τοῦ σπλαγχνισθῆναί σοι· καὶ ἀπορριφῆσαι πρόσω
που τοῦ πεδίου τῇ προλικοίᾳ τῇ τῆς ψυχῆς σου ἐν ἡ
μέρᾳ ἐτέχθης· Κ̄ αὶ διῆλθον ἐπὶ σὲ καὶ εἶδόν σε πατού
μενον ἐν τῷ αἵματί σου· καὶ εἶπόν σοι ἐκ τοῦ αἵμα
τός σου ζῆθι σύ· καὶ πολιθεωοῦ καθὼς λίαν
πολὺ τοῦ ἀγροῦ ὧδε κάθ· καὶ ἐπολιθεώθης καὶ
ἐμεγαλύνθης· καὶ εἰσῆλθόν σοι καὶ ἐσκέπασά σε· οἱ
μασοί σου ἀμορρθώθησαν· καὶ ἡ θριξ σου ἀμβλή
λθη· καὶ ἡ αἰδὼς μή· καὶ αἰχμάλωτος εἶ σύ· καὶ διῆλ
θόν διὰ σοῦ καὶ εἶδόν σε· καὶ ἰδοὺ καιρός σου ὁ σκι
ρὸς καὶ τάλυσόν τοι καὶ διέβαινον τὰ σπέρματά σου

ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ θώρακος. καὶ ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ θώρακος ἐστὶν ἡ καρδία, ἐν ὑμῖν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις πᾶσιν. καὶ ἔστιν ἡ καρδία ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις ὁμοίως ἔχουσα τὴν θέσιν καὶ τὴν κατασκευήν. καὶ ἔστιν ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις ἡ καρδία ἐν τῷ μέσῳ τῷ στήθει, ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ θώρακος. καὶ ἔστιν ἡ καρδία ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ζώοις

ויאמר אלי בן־אדם העצמות האלה כל־בית ישראל הנה
אמרים יבשה עצמותינו ואבדה תקותנו נגזרנו לנו׃
לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני
פתח את־קברותיכם והעליתי אתכם מקבריכם ועמי
והבאתי אתכם אל־אדמת ישראל׃ וידעתם כי־אני יהוה
בפתחי את־קברותיכם ובהעלותי אתכם מקבריכם ועמי
אתן רוחי וחייתם והנחתי אתכם על־אדמתכם וידעתם
כי־אני יהוה דברתי ועשיתי נאם־יהוה׃ ויהי דבר־יהוה
אלי לאמר׃ ואתה בן־אדם קח־לך עץ אחד וכתוב עליו
ליהודה ולבני ישראל חברו ולקח עץ אחד וכתוב עליו
ליוסף עץ אפרים וכל־בית ישראל חברו׃ וקרב אחד
להם לעץ אחד והיו לאחדים בידך׃ וכאשר יאמרו אליך
בני עמך לאמר הלוא תגיד לנו מה־אלה לך׃ דבר אליהם
כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את־עץ יוסף אשר
ביד־אפרים ושבטי ישראל חברו אתו ונתתי אתם עליו
את־עץ יהודה ועשיתם אתם לעץ אחד והיו אחד בידי׃
והיו העצים אשר־תכתב עליהם בידם לעיניהם׃ ודבר
אליהם כה אמר אדני יהוה הנה אני לקח את־בני ישראל
מבין הגוים אשר הלכו־שם וקבצתי אתם מסביב ובאתי
אל־אדמתם׃ ועשיתי אתם לגוי אחד בארץ על־ההרי
ישראל ומלך אחד יהיה לכלם למלך לשנים לא יהיו
עוד׃ ולא יטמאו עוד בגלוליהם ובשקוציהם ובכל־
פשעיהם והושעתי אתם מכל מושבתיהם אשר חטאו
בהם וטהרתי אתם והיו־לי לעם ואני אהיה להם לאלהים׃

ΛΕΞΙΚΟΝ:

αὐτοῦ μὴ ἐστὶ βουλὴ· οὐδὲ κατανοήσω ἐμοὶ μίασμα αὐτοῦ
ἐστὶ καὶ οἱ θυγατέρες σου καταμικρόν·
καὶ ὑπερκείσεται αὐτὰς ὑμᾶς ἐπὶ τὰς ὁδοὺς σου·
ᾗ ὡς λάκκος· ἐὰν ἐστὶ καὶ ὑμῖν ὁμοίως ἀδελφή
σου αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ὡς πρόσωπον
ἐστὶ καὶ σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σου· πλὴν τοῦτο
τὸ ἁμάρτημα ὁμοίως τῇ ἀδελφῇ σου ὑπερ
ῥᾳθυμίαν· ὑμῖν πλησμονὴ ἄρτου· καὶ ὑμῖν θυ-
σίαν οὐ ἐστὶ ἀλλὰ ὑμῖν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς
τοῦτο ὑπῆρχον αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς
καὶ χεὶρ οὐ κατεῖχον καὶ ἐὰν ἦν τὸ σῶμα αὐτῆς
μοι τὸ· καὶ ὑμεῖς γὰρ ἀκούσεσθε καὶ ἐὰν ἦν τὸ
ὑμᾶς τὸ μὴ ὑμεῖς καὶ ἔδεξαν ἐν αὐταῖς καὶ τοῖς εἰδόσι.
καὶ σὺ μὴ ἐν ταῖς ὁμιλίαις σου τοῦ μὴ μνησθῆναί σου·
οὐκ ἦν μὴ τὸν καὶ ἐὰν ἦν τὸ ἁμάρτημα ὁμοίως ὑπ
τὸν αὐτὸν· καὶ ἔδεξαν καὶ ἐὰν ἦν ἀδελφὰς αὐτοῦ ὑμῖν
ταῖς καὶ ταῖς ὁμοίως αὐτοῦ ἐὰν ἦν ὁμοίως· καὶ οὐ
κοιμᾶσθε μετὰ μοῦ ὑμῖν διὰ φθορὰν ἐν ταῖς ἀδελ-
φαῖς αὐτοῦ ὑμῖν ταῖς μνήμασιν αὐτοῦ· ἐὰν ὑμῖν ἦν ὑπ
τὸν αὐτὸν καὶ ἔδεξαν καὶ ἐὰν ἦν αὐτὸν· ὑπὸ τὰ αὐτῶν·

ISAIAH. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66.

καὶ βλαμβη τοῖς κλεκτοῖς τοῦ κνδλρου τοῦ ἀκεραιοῦ τοῦ ἀσσαλὸ
τη τοσ αὐσσοκμιδην καὶ ἰὼ ἀγκὼν αὐτοῦ ἀφ ἰὼ χαλδαίοι μ. ὑ
ἀφ ἀσὸλιμ τοῦ ἀφ χισμεβὴ ἰὼ δθβοῦ αὐτοῦ. καὶ βλαμβη αὐσσο
τοῦ ασσρμεαποσ τῆ ἰὼ γλιῶ. καὶ ἰὼ δλοσκὼν αὐτοῦ εἰ ασσο πο
δὶ ὁμ φυτὸν μ φύλλοι τη ποσλὸ ἰὼ ἰσσι καλδαιοσ μὲν ὁμ ἐκδ ὼν.
αὐτὸ καὶ αἰμ ἐκδλὼν καὶ ἀγὼν ἰὼ ἀφ σαιμασοβλομ αἰσθηνοῦ
σαν. καὶ αἰμ ἰερὰ ἰὼ τὸ μεδνθδ τοῦ ἰσσι φὼν δθαι αὐτῆ
τὰ ελλιμ ατα αὐτὴσ ἰσσα αὐτῆ ἰὼ καὶ ἰὼ ερὶ ζ ἰσσα αὐτὴ σὺ
τοῖς καὶ ατα αὐτῆ ἰὼ ἰὼσαν. καὶ ἀγὼν ἰὼ ἀφ σαιμασοβλομ με
γάλῃ. καὶ ἰσσι ἰὼσαν αὐσσοφμγασ. καὶ ἰὼ ἐκδ μὴν
τῆ ἰὼ αἰμ αδὴμ δλεα αὐτῆ. καὶ ἀγὼν ἰὼ ἀφ αὐτὸ σ ἐδρο σ
μεδ ἀσ μεδαλο τοῦ μφο σ τοῦ λισσομ ὑδ ιμ. καὶ αἰ δλου
ἰὶ αἰμασοβλοσ αὐτῆ τοῦ ερὶ τοῦ σλλδγμὸν ἡ τοῦ ρὸ σ αὐτὸμ.
καὶ ἰὼ ερὶ ζ ε αὐτῆ ἰὼ τοῦ ρὸ σ αὐτὸμ. καὶ τὰ ελλιμ ατα αὐτ
καὶ ἰὼ ἐκδ ὼν αὐτῆ ἰὼ τοῦ τοῦ τῆ δ αὐτῆ ἰὼ σὺ ἰὼ τὸ
καλαμο τῆ φυτ μὸ σ αὐτῆσ. εἰ ασσδὶ ὸν. καλομὲ
φύλλοι τη ποσλὸ αὐτῆ τοῖς ὑμ ἐναι τοῦ ἰσσι ἰὼσαι καρπ.
καὶ ὑμ ὑδκαι καλαπὸμ τοῦ εἰ μαι φ σαιμασοβλομ μεδγάλ.
διὰ τοῦτο εἰ τοσμ. τάδε λέγει κσ φ καὶ ἰὼ ἀφ ὑμ ὑμ ἐδλὼ ὑναι
ὀχὶ καὶ ερὶ ζ ε τῆσ ἀσσαλὸ τη τοσ αὐτῆ ἰὼ. καὶ ὁ καρπὸσ

ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉ ⲡⲓⲙⲁⲣⲧⲩⲣ ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲣⲉⲛⲁⲩ ⲉϫⲛ ⲟⲩⲙⲁ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲣⲉⲛⲁⲩ ⲉⲣⲟⲓ ⲉⲃⲟⲗ ⲉϫⲛ ⲧⲉⲩⲥⲩⲛⲁⲅⲱⲅⲏ ⲙⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ⲙⲡⲓⲱⲧ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲭ̅ⲥ̅ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩⲥ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲭ̅ⲥ̅ ⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ

ὁμοιώσω ὑμᾶς τοῦ μὴ ἱερατεύειν μοι. Καὶ τὰς ἁγιωσύνας μου καὶ τὰ ἅγιά μου οὐ βεβηλώσετε ἔτι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑμῶν καὶ ἐν τῇ γῇ ὑμῶν. Ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. Ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύεσθε καὶ τὰ κρίματά μου φυλάσσετε καὶ ποιήσετε αὐτά. Καὶ ἁγιάσατε τὰ σάββατά μου καὶ ἔσται σημεῖον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς ὑμῶν. Καὶ παρεπίκρανεν ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἐν ἐμοὶ ἐν τοῖς προστάγμασί μου οὐκ ἐπορεύθησαν καὶ τὰ κρίματά μου ἐβδελύξαντο ἃ ποιήσας ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα καὶ εἶπα τοῦ ἐκχέαι τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ συντελέσαι αὐτούς. Καὶ ἐποίησα διὰ τὸ ὄνομά μου τοῦ μὴ βεβηλωθῆναι ἔναντι τῶν ἐθνῶν ἐν οἷς ἦσαν ἐναντίον αὐτῶν ἐν οἷς ἐγνώσθην αὐτοῖς τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προστάγματά μου καὶ τὰ κρίματά μου ἐγνώρισα αὐτοῖς ἃ ποιήσας ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς εἶναι εἰς σημεῖον ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ αὐτῶν τοῦ γνῶναι ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτούς. Καὶ παρεπίκρανεν ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ

καὶ οὐκ ἔστι ῥύθμια ἀλλ' οὐ καὶ ἔστι τὸ μὴ ῥέπειν ἐφ' ἑαυ-
τόν· καὶ τὴν γνωσίαν τοῦ πολιτεύεσθαι αὐτοῦ ἐμίσησεν
καὶ τὸν ἄρχοντα καὶ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ ἐμίσησεν· καὶ
ἀρπαγμὸν ἠρπάσατο· καὶ ἐμβλέπασιν μὴ οὐκ ἔστι κε-
κλεισμένα τὰ ὄμματα τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ· ἀπο-
μάσσεται ἡ κεφαλή σου ἔστι κου ἔστι κεν καὶ τὸν
μασμὸν ἔλαιόν· οὕτως ζωὴ ὑγίσθαι πᾶν
πᾶσα μορφὴ πᾶσαν ἔστι κεν θάμα αὐτοῦ αὐτοῦ
θαμὰ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἑαυτὸν ἔστι.

ιε̄ ἀμὲν γεμμὴ σὴ ἰὸν καὶ ἵλη τὰ σὰ τὰ σὰ ἁμαρτίας
τοῦ πρόσωπον αὐτοῦ ἐστὶ κεν καὶ φοβηθῆ καὶ πο ἰὴ
σι καὶ πᾶσι· ἔστι τὸν ὀφθαλμὸν οἰκόφαγεν· καὶ τοῦ
φθαλμοῖς αὐτοῦ οἰκέβλεπε ἔστι τὰ ἐν θυμήματα
οι κουίνλ· καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πολιτεύεσθαι αὐτοῦ οὐ
κεκλεισμένα καὶ ἀμὸν οἰκαπέλιπε αὐτὰ σεν· καὶ ὁ
μὲν χάρασμὸν οἰκεμβεχάρασεν· καὶ ἀρπαγμὸν οἰκήρ
πασεν· τὸν ἄρτον αὐτοῦ τῷ πεινῶντι δώσει κεν·
καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ ἱμάτιον· καὶ οὐκ ἐδα
κίσεν ἀνομίαν τὴν καρδίαν αὐτοῦ· τὸ κομοῦδε
πολὺ μασμὸν οἰκέλαιεν· ιϛ καὶ ὁσίως ἔστι κεν·

κραδίαν σαρκίνην καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν
πεποιθυῖαν ἐπ' ἐμοὶ λέγει κύριος παντοκράτωρ.
καὶ λήμψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν καὶ συνάξω
ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν χωρῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς
εἰς τὴν γῆν ὑμῶν καὶ ῥανῶ ἐπ' ὑμᾶς ὕδωρ
καθαρὸν καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν
τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ πάντων
τῶν εἰδώλων ὑμῶν καθαριῶ ὑμᾶς καὶ δώσω
ὑμῖν καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινὸν
δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν
λιθίνην ἐκ τοῦ σώματος ὑμῶν καὶ δώσω
ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην καὶ τὸ πνεῦμά μου
δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ποιήσω τὸ κρίμα μου
καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάξεσθε καὶ
ποιήσετε καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς
ἧς ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ ἔσεσθε
μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν
καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν
καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν
σώσω ὑμᾶς καὶ καλέσω τὸν σῖτον καὶ
πληθυνῶ αὐτὸν καὶ οὐ δώσω ἐφ' ὑμᾶς
λιμόν καὶ τὰ ξύλα τῶν δένδρων καὶ τὸν
καρπὸν τοῦ ἀγροῦ πληθυνῶ ἵνα μὴ λάβητε
ἔτι ὀνειδισμὸν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ
μνησθήσεσθε τῶν ὁδῶν ὑμῶν τῶν πονηρῶν
καὶ τῶν πράξεων ὑμῶν τῶν οὐ καλῶν καὶ
προσοχθιεῖτε ἐν προσώποις ὑμῶν ἐπὶ ταῖς
ἀνομίαις ὑμῶν καὶ ταῖς βδελυγμίαις ὑμῶν
οὐκ ἐγὼ ποιῶ τοῦτο ὑμῖν λέγει κύριος

αὐτοῦ τλιϭ μερ. καὶ ζλὼ αὐτὸ ἐν τῷ ἀπο
ρθαι δίκαιον αὐτὸ τλιϭ δίκαιοσύνης αὐτοῦ
καὶ ποιῆσαι κρίσιν καὶ δικαιοσύνην τὴν αἰμο
μίαν αὐ βοηθὸν σῦ αἰμὸ μοι. ποίησαι δίκαιο
σύνη αὐτοῦ αὐ βοηθὸν σῦ αἰμὶ μὴ σθῶσι κ ἐν τῷ
παραπατῆσαι αὐτοῦ. ὃ παρ βοήθη καὶ ἐν τοῖς
ἁμαρτήμασιν αὐτοῦ αἰσχύνην ἐν ἐμοὶ ποίησον ἀπο
θανεῖται καὶ ἐὰν ποιήσῃ οἰκ ἀποστρέψει κ ὁδὸν κῦ.
Δ καὶ ἐσόμεθα νὶ ἀποῖς οἰκοσί ηλ. μὴ νὶ ὁδὸς μου οἰκλ
τοῦ θεῦ κ. ὀχὶ ὁδὸς ὑμῶν οἰκ αὐτοῦ θεῦ κ ὁμ
τῶν ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτ.
καὶ ποιήσει παράπτωμα καὶ ἐν αὐτῷ θανῆ. ἐν
τῷ παραπατῆσαι αὐτὸν ὃ ἐποίησεν ἐν ἐμοὶ ἐν αὐτῷ.
ἀποθανῆται καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομα αὐτὸ
τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν καὶ ποιήσει κρί
μα καὶ δικαιοσύνην. οὗτος ἀπέδωκεν τὴν ἁρπα
γὴν καὶ ἃ ἔδωκεν ἐν ἀποστρέψαι κ ἀπὸ τῶν
ὁδευμάτων αὐτοῦ ἃ ἐποίησεν ζωῇ ζήσ. ζωὴ ἐν ζῆ οὐ μὴ
ἀποθανῆ. καὶ λοιπὸν οἰκοσί ηλ. οἰκαποστρ
φὴ ἀπὸ ὁδοῦ κῦ. μὴ νὶ ὁδός μου οἰκαποστρ
φὴ οἰκοσί ηλ.

οὐχὶ ἡ ὁδὸς μου οὐκ ὀρθή διὰ τοῦτο ἐκάστῳ κατὰ
τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος ισραηλ· ταῦτα λέγει κς
λοιμὸς ἰσχυρός· καὶ ἐξαποστελῶ τὸν λιμὸν ἐπ' αὐτοὺς ἐξ ἀνθρώπου
τοῦ ἀφανίσαι ὑμῶν· καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις ἐρημωθεῖσαι
λαοῦ καὶ κτήνους· ἀφανισθήσεται ἡ γῆ ἔρημος ἀφ' ἑαυτῆς· καὶ
ἀφανισθήσονται ὑμῶν καὶ ἀποστραφήσονται οἱ
σωθέντες αὐτῶν ἐν ὑμῖν καὶ μιανῶ καὶ ὑμᾶς καὶ ὄρη·
καὶ νῦν ἰδοὺ ἐξαποστέλλω πρὸς ὑμᾶς οἶκος
ιηλ· λέγει κς ὁδὸν ὑμεῖς βλέπετε τραύματος ὑμῶν καὶ
θήσω ὑμᾶς ἐν μέσῳ πόλεως ἐρημωθείσης· καὶ ἔσεσθε ἐν
καὶ ξηρανθῆναι· καὶ συνάξει αὐτοὺς λαὸς πολὺς
τὰ ὄρη ισραηλ ἐν τοῖς ὄρεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς
ἀρχομένοις τοῦ ιηλ· καὶ ὄψεται ἡ μερὶς σου
σκιμμὸς ὑμῶν ἐν μέσῳ πόλεως τῶν ἐρημωθῆναι· ἐν μέσῳ
λεως τῶν ἐρημωθεισῶν ἐγενήθησαν καὶ αἱ
τῶν Νινευὶ εἰς ἐμὲ σκιμμὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν ἐρήμοις
καὶ ἐν μέσῳ τοῦ ἀριθμοῦ ξ κτήνη ἀριθμητά· καὶ ἐν
ὄψεται καὶ οἰκοδομήσει αὐτοὺς ἐν τῇ ὁδῷ
φθορὰν αὐτῶν σὺν ἐλεημοσύνῃ θήσω· καὶ ἡγάσθη αὐτὸν ἐν
κ καὶ ἐξομολογήσεται ἀγνοίας· καὶ ἐπιλήμψεται ὁ ἥλιος ἐπ'
ται αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ λοιμοὶ ἔσονται αὐτῇ

77

καὶ ἐλαιεμβη ἀλλο μέκτου στειμμ ου μ αὐτησ · λϐ
ομ τα ὀζ ἔδζ βη αὐτὸμ καὶ αμ βρϐ ἐτο βημ μέσσου λϐομ
τοομ · λϐομ ὀζ ὀβη ἔτο καὶ βημ αυϐϐη αρ τα ζ ἰμ αρ τα ζ
μ α τ α υ · αμ ο ου ϐρ α ζ ὀβη καὶ βη βημ ἔτο βη τοῦ θε ου
σ ἡ αὐτοῦ καὶ τα α σσ ο λ ε ι σ αὐτοῦ μ ὀζ βρ ἰ μ ε σ σ ο βη ·
καὶ ἡ φαμ ι σ βη γλὼ καὶ τὸ πλ ἡ ρ ου μ α τα αὐτησ · οὐ
τα φ ο ομ ἡ σ ου ε μ μ α τ ο σ αὐτοῦ · καὶ ἐ γλ ο κ ὴ ϐ η
τα αὐτοῦ ϐ θ μ ἡ αὐτου χωρ ου μ ἐ ν ἰ κλ ὼ ϐ θ η καὶ ὀζ ε
τα ϐ ἡ α υ ϐ η σ α ὐτοῦ μ τα ὸ λ ἡ κ τ ὸ ν αὐτοῦ ἐ ϐη δ ι α φ ϐ ο
ρ α ὐτοῦ μ καὶ σ ω ϐ λ ἡ μ ε φ ϐ η καὶ ἐ ϐ ϐη τὸ αὐτο μ
ϐη κ λ ι μ ε σ ὸ ε α ὶ ἰ ὼ ὀζ κ α μ αὐτὸμ ϐη γ α λ α ὶ α ν χ ρ α υ π ρ ©
μ α σ ι λ ϐ α υ ε α α ι υ λ ὸ ο μ ο σ · ἰ α ὶ ∈ ἰ σ ἰ γ α ρ μ αὐτὸν
ἰ φ φ υ λ α κ ἰ ὼ ὁ ὸ σ σ ε λ ἰ ὸ α κ ο υ α ϐ ἰ ἡ φ ο ομ ἡ αὐτοῦ
ϐ α ἰ τα ὁ ρ ἡ ἰ ἡ λ · ἡ ε ἡ ρ σ ου ὁ ο σ α μ ὸ ϐ λ ο σ ὁ ο σ α ν
θ ο σ ϐ μ ρ ὁ ὐ ϐ μ ὁ λ α π ἰ ϐ φ υ ϐ υ ε ϐ μ ἡ · ὁ κ α ρ π ὸ ς
α ὐ τ ἡ ε κ α ὶ ὁ ε λ α α ὸ σ α ὐ τ ἰ ὼ ὀ ζ ϐ μ ε ὸ ὲ ζ ὁ λ α υ σ ο σ π ο
λ ὸ υ · ἰ α ὶ ὀ ζ ϐ μ ε ὸ α ὐ τ ἰ ῥ α ε ε λ ο σ ἰ χ υ ο σ ὀ ϐ ἰ φ υ λ ἡ μ ·
ἰ γ ο μ ε ϐ μ ο ομ κ α ὶ ὑ τ ὸ σ θ ἰ ϐ μ τ ὸ ε ε ὀ ζ ϐ δ ἡ α ὐ τ ἡ σ ϐ μ
μ ε σ σ ο σ ὀ ϐ λ ὀ χ ϐ ο ομ · κ α ὶ ∈ ἰ ὁ ϐ μ τ ὸ ε ὀ ζ ϐ ϐ ο σ α ὐ τ ἡ σ
ϐ μ τ ο λ ἡ θ ὴ κ λ ἰ μ α τ ο μ α ὐ τ ἡ σ · ϗ κ α τ ϐ ἰ ε λ α α δ ἰ ἡ

ekvi ekvi ekvi

ΙΕΖΕΚΙΗΛ :

λαζ κε κε ὁ θς· ἐὰν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν προσμίξ-
ωμεν ἡμεῖς καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν προσμίξ-
ωμεν καὶ ἐν τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν ἡμεῖς ἐκτακησόμεθα· καὶ ὁ θς πρὸς τὸν οἶκον ἰσραὴλ οὕτως λέγει κύριος· μὴ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐκτακήσεσθε καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς ὑμῶν ἐν οἷς ἐμολύνθητε ἐν αὐτοῖς· ἀλλ' ἢ ἐπιστραφήσεσθε ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ διανοίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἰσχύϊ ὑμῶν ἐν τῇ ἀγάπῃ ὑμῶν πρὸς ἀλλήλους ἐν τῇ μακροθυμίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἀγαθωσύνῃ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἀνοχῇ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἐπιεικείᾳ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἁπλότητι ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἀφελότητι ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἀκακίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἀμνησικακίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἀμνησιεργησίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἀμνησιδολίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἀμνησιφονίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἀμνησιπορνίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἀμνησιμοιχίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἀμνησιπλεονεξίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἀμνησιαἰσχροκερδείᾳ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἀμνησιαἰσχρολογίᾳ ὑμῶν καὶ ἐν τῇ ἀμνησιαἰσχρολαλί

ἀναλήμψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν καὶ συνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν
πασῶν τῶν γαιῶν καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν καὶ
δώσω ἐπ' αὐτοὺς ὕδωρ καθαρὸν καὶ καθαρισθήσονται ἀπὸ πασῶν
τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν
καθαριῶ ὑμᾶς· καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα
καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην
ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην
καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν καὶ ποιήσω τὰ δικαιώματά
μου πορεύεσθαι ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξεσθε
καὶ ποιήσετε καὶ ἔσεσθε μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν
εἰς θεόν καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν σώσω ὑμᾶς
καὶ καλέσω τὸν σῖτον καὶ πληθυνῶ αὐτὸν καὶ οὐ δώσω
ἐπ' ὑμᾶς λιμόν καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τῶν ξύλων καὶ
τὸν γενήματα τοῦ ἀγροῦ ὑμῶν ἵνα μὴ λάβητε ἔτι ὀνειδισμὸν
λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν
τὰς πονηρὰς καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ οὐκ ἀγαθὰ καὶ
βδελυχθήσεσθε ἐφ' ἁμαρτίαις ὑμῶν καὶ ἀνομίαις ὑμῶν
καὶ ἀφελῶ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν καὶ ἀνομίας ὑμῶν
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς καὶ οἰκοδομηθήσονται
αἱ πόλεις καὶ αἱ ἔρημοι οἰκοδομηθήσονται καὶ ἡ γῆ ἡ
ἠφανισμένη δουλευθήσεται ἀντὶ τοῦ ἀφανισμοῦ ὃν ἐποίησεν
πᾶσιν τοῖς παριοῦσιν δι' αὐτῆς καὶ ἐροῦσιν ἡ γῆ ἐκείνη
ἡ ἠφανισμένη ἐγενήθη ὡς παράδεισος τρυφῆς καὶ αἱ πόλεις
αἱ ἠφανισμέναι καὶ ἐρημωθεῖσαι καὶ κατεσκαμμέναι
ὠκοδομήθησαν καὶ ἔγνωσαν τὰ ἔθνη τὰ περιλειφθέντα
κύκλῳ ὑμῶν ὅτι ἐγὼ κύριος ὠκοδόμησα τὰ κατεσκαμμένα
καὶ ἐφύτευσα τὰ ἠφανισμένα ἐγὼ κύριος ἐλάλησα καὶ
ποιήσω οὕτως τάδε λέγει κύριος ἔτι τοῦτο ἐκζητηθήσομαι
ὑπὸ τοῦ οἴκου Ισραηλ τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ὡς πρόβατα
ἀνθρώπων πολλὰ ὡς πρόβατα ἁγίων ὡς πρόβατα Ιερουσαλημ
ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἠφανισμέναι
πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι
κύριος

κ καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρός με λέγων υἱὲ ἀνθρώπου
ἀνὴρ ἀνὴρ ἐὰν ἁμάρτῃ ἐν ἐμοὶ καὶ ἀθετήσῃ ἀθέτησιν καὶ
ἐὰν ἁμάρτῃ ἐν ἐμοὶ καὶ ἀθετήσῃ ἀθέτησιν καὶ ἐὰν

καὶ τὸν ξύλον ξ ἡρομοῦν ιαβθιόσται ἰφλὸξ·
ἰὸξ αφ θῆσαι· καὶ κατακαυθήσεται ὃν αὐτὴν πῦρ
τὸ σωτὸν μ αὐτὸ αὐτὸ λιτὸν τοῦ ὄσ σιορρεῦ· καὶ
ὃσι γμόσται τὰ σαρξ ὁ ηἰζ ὠ κ̄σ ὃξ ὃκ αὐτὸν·
ιαὶ οὐ ιαβθιόσται ἐι· ιαὶ ἐι τὰ μὴ
λαμὸσ κε κε· αὐτὸ ἰλζόν σι τὸ σμὸ οὐχὶ πα
ρασ μο λὶ ὰσι μ λζ ομὸν μ αὐτὴ·

Κ̄ καὶ ζὸν μὸ τὸ λόγο σκῦ τὸ ρὸ σμὸ λζ ὠ μ· ιὲ αμοῦ· 21
διὰ τοῦτο τὸ ρὸ φ ἡ τὸν σομ καὶ αὴ ρὶ σομ τὸ τὸ ρὸ
σω τὸ μ σου ὃσι ἰ ηλμ· καὶ ὃσι υλθὶ ορ ὃσι τὰ
ἀγ αὐτοῦ μ· καὶ τὸ ρὸ φ ἡ τὸ σ ὃσι τὰ ιὼν γλὼν·
τοῦ ἰ ηλ· πα ὸλζ ζ ιὲ ὁ ηθ̄· ἰ δοὺ ζὼ τὸ ρὸ σ ὃξ·
καὶ ἐκ καυσ σ ὼ τὸ ἀχ χ ρὶ δ ιομ μ ὸν ἐκ τοῦ κο λ ὸυ
αὐτοῦ· καὶ ὃξ ο λ ὸθ ρ ὸσ ω ἐκ σοῦ ὰδ ὶκ ομ καὶ αμὸ
μ ὸμ· αμ ηθ ὼμ ὃξ ο λ ὸθ ρ ὸυ σ ω ἐκ σοῦ ὰδ ὶκ ομ· ς
αμὸ σ μ ὸ ὕτ ω σ ὃξ ὸλ ὸθ ρ ὸσ αι τὸ ἀχ χ ρὶ δ ιομ μ ὸν
ἐκ τοῦ υ κο λ ὸυ αὐτοῦ ὃσι ταὶ σαρ ξὶ αὐτοῦ
αὐτὸ λιτὸν τοῦ ὄσ σιορρεῦ· καὶ ὃσι γμόσται τὰ σαρ
σαρξ· διὸ πὶ ζὼ κὶ ὃξ ὃσ σ αὐτὸ ἀχ χ ὶρ ὶδ ιομ μ ὸν
ἐκ τοῦ κο λ ὸυ αὐτοῦ καὶ οὐ κ αὐτὸ σ αρ θὴ σ ὸν κ ὃι·

ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐνὸς τὰ πάντα. τοιοῦτος καὶ ὁ ἀριθμὸς
ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ἄλλων ἁπάντων. ἔτι δὲ ἐν τοῖς
ἀριθμοῖς ἐστὶν ἀναλογία τις καὶ τάξις τῶν
πρὸς ἄλληλα καὶ τῶν πρὸς τὸ ὅλον. ὁ γὰρ
τριπλάσιος τοῦ διπλασίου καὶ τοῦ ἁπλοῦ
ἐστὶν ἐν τριπλασίονι λόγῳ καὶ διπλασίονι
καὶ ἁπλασίονι. ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶν ἐν
τοῖς ἀριθμοῖς. ἔτι ἄρτιος καὶ περισσὸς
καὶ τέλειος καὶ ἄρτιος ἄρτιος καὶ ἄρτιος
περισσὸς καὶ περισσὸς ἄρτιος καὶ περισσὸς
περισσός. ἔτι δὲ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ἡ γένεσις
καὶ ἡ φθορὰ καὶ ἡ ὑπεροχὴ καὶ ἡ ἔλλειψις
καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον καὶ τὸ ἄνισον
ἀνίσου καὶ ὑπὲρ ἀνίσου καὶ ὑπὲρ ἴσου.
ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς.
ἔτι δὲ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ἐστὶν ἡ ἀναλογία
καὶ ἡ ὑπεροχὴ καὶ ἡ ἔλλειψις καὶ τὸ ἴσον
καὶ τὸ ἄνισον καὶ τὸ ἄνισον ἀνίσου καὶ
ὑπὲρ ἀνίσου καὶ ὑπὲρ ἴσου. ταῦτα δὲ
πάντα ἐστὶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς. ἔτι δὲ ἐν
τοῖς ἀριθμοῖς ἐστὶν ἡ ἀναλογία καὶ ἡ
ὑπεροχὴ καὶ ἡ ἔλλειψις καὶ τὸ ἴσον καὶ
τὸ ἄνισον καὶ τὸ ἄνισον ἀνίσου καὶ ὑπὲρ
ἀνίσου καὶ ὑπὲρ ἴσου. ταῦτα δὲ πάντα
ἐστὶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς. ἔτι δὲ ἐν τοῖς
ἀριθμοῖς ἐστὶν ἡ ἀναλογία καὶ ἡ ὑπεροχὴ
καὶ ἡ ἔλλειψις καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον
καὶ τὸ ἄνισον ἀνίσου καὶ ὑπὲρ ἀνίσου
καὶ ὑπὲρ ἴσου. ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶν ἐν
τοῖς ἀριθμοῖς. ἔτι δὲ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς
ἐστὶν ἡ ἀναλογία καὶ ἡ ὑπεροχὴ καὶ ἡ
ἔλλειψις καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον καὶ
τὸ ἄνισον ἀνίσου καὶ ὑπὲρ ἀνίσου καὶ
ὑπὲρ ἴσου. ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶν ἐν τοῖς
ἀριθμοῖς. ἔτι δὲ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ἐστὶν
ἡ ἀναλογία καὶ ἡ ὑπεροχὴ καὶ ἡ ἔλλειψις
καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον καὶ τὸ ἄνισον
ἀνίσου καὶ ὑπὲρ ἀνίσου καὶ ὑπὲρ ἴσου.
ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς.
ἔτι δὲ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ἐστὶν ἡ ἀναλογία
καὶ ἡ ὑπεροχὴ καὶ ἡ ἔλλειψις καὶ τὸ ἴσον
καὶ τὸ ἄνισον καὶ τὸ ἄνισον ἀνίσου καὶ
ὑπὲρ ἀνίσου καὶ ὑπὲρ ἴσου. ταῦτα δὲ
πάντα ἐστὶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς. ἔτι δὲ ἐν
τοῖς ἀριθμοῖς ἐστὶν ἡ ἀναλογία καὶ ἡ
ὑπεροχὴ καὶ ἡ ἔλλειψις καὶ τὸ ἴσον καὶ
τὸ ἄνισον καὶ τὸ ἄνισον ἀνίσου καὶ ὑπὲρ
ἀνίσου καὶ ὑπὲρ ἴσου. ταῦτα δὲ πάντα
ἐστὶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς. ἔτι δὲ ἐν τοῖς
ἀριθμοῖς ἐστὶν ἡ ἀναλογία καὶ ἡ ὑπεροχὴ
καὶ ἡ ἔλλειψις καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον
καὶ τὸ ἄνισον ἀνίσου καὶ ὑπὲρ ἀνίσου
καὶ ὑπὲρ ἴσου. ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶν ἐν
τοῖς ἀριθμοῖς. ἔτι δὲ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς
ἐστὶν ἡ ἀναλογία καὶ ἡ ὑπεροχὴ καὶ ἡ
ἔλλειψις καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον καὶ
τὸ ἄνισον ἀνίσου καὶ ὑπὲρ ἀνίσου καὶ
ὑπὲρ ἴσου. ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶν ἐν τοῖς
ἀριθμοῖς. ἔτι δὲ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ἐστὶν
ἡ ἀναλογία καὶ ἡ ὑπεροχὴ καὶ ἡ ἔλλειψις
καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ ἄνισον καὶ τὸ ἄνισον
ἀνίσου καὶ ὑπὲρ ἀνίσου καὶ ὑπὲρ ἴσου.
ταῦτα δὲ πάντα ἐστὶν ἐν τοῖς ἀριθμοῖς.

ἐξελκύσας:

μησαιβημιλιμ τῆ ἡδ΄ασουκειμωσβ· καὶβκεχβ
βσιοδ΄τλιωὸργμμουβμπερὶὸργμσμουβμφ΄σσο
σββσιοσβ· καὶπαραδλώ΄σσοσβ ἡχ΄ρασαιμδρωμ
μαρμαρωμπβκπβμομβμνωμδιαφθοραιμ· βμπου
ελδσῆ καπαιρωμμου· τὸαἷμασουβμμβσσπῆσγ΄.
σουοιμιλιγβμιηπαισσυμμιήαδλό΄πῆζῶκσ λελαὰ
λήμεω· Κ̄αὶζβγβσλόγοσκ̄υπαρ΄οσμβλζόμ. 22
καὶσὺυἱὲαμουοἰκειμκπῆλιωπσσλιμπῶμαιμμου
πσω· καὶπαραδλήζομαὐτῆπασσαπῆὰμομὶ
σσαὐτῆῶ· καὶβρῆσπαδβλζῆκὶκσοσθῶ· ὃπὸ
λισεκχβσσωαἷμαπαὐβμμβδσωαὐτῆῶπῶὐελ
θῆμῆκαιρὸμαὐτῆῶ· καὶπασιοὐσσαὐβμθυμιήμεω
πῶπαὐτῆῶμῆπαιμεἰμαὐτῆῶ· βμπαῖσ
αἰῶσσιηκαὐτῶμῆσὸζχ΄βσω· καὶπαῖσβμθυ
μιήμασιηκαὐτῶμοῖσὸζχ΄β· καὶβμπαῖσβμθυ
μιασιμαὐτῶμοῖσβσσοῖηοβμιαιμουκαὶἡγῶσ
πῶβιμβρασσου· καὶἡμαγβκαιρὸμβσῶμσσου·
διαπῶῦπῶδδολωλιόβσῆμιδλοσπαῖσβθμβσι
καὶῆσβμσσαιγμὸμ· πασσαιαἱχώρβπαῖσ
ἐθνεσιοσαιῶσπερσβ· καὶπαῖσημαιερὰμαὐπ

ιεζεκιηλ.

σωτηρίαν αὐτοῦ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ ἵνα μὴ στρέψω
λαὸς αὐτοῦ μετὰ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ μετ' εὐφροσύνης.
γνῶτε ὅτι κύριος θεός ἐστιν· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐαυτοῖς
καὶ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ· εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας
αὐτοῦ ἐν αἰνέσει εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἐξομολογεῖσθε
αὐτῷ καὶ εὐλογεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ὅτι χρηστὸς κύριος ὁ θεός
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ
ἀλήθεια αὐτοῦ· ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· ἐν τῷ ἐξομολογεῖσθαι
αὐτὸν τὴν γῆν καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν· ἐγὼ
ἐστερέωσα τοὺς στύλους αὐτῆς· διάψαλμα· εἶπα τοῖς παρανομοῦσιν
μὴ παρανομεῖτε καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσιν μὴ ὑψοῦτε κέρας·
μὴ ἐπαίρετε εἰς ὕψος τὸ κέρας ὑμῶν καὶ λαλήσετε κατὰ
θεοῦ ἀδικίαν· ὅτι οὐκ ἀπὸ ἀνατολῶν οὐδὲ ἀπὸ δυσμῶν οὐδὲ
ἀπὸ ὀρέων ἐρημικῶν· ὅτι ὁ θεὸς κριτής ἐστιν· τοῦτον ταπεινοῖ
καὶ τοῦτον ὑψοῖ· ὅτι ποτήριον ἐν χειρὶ κυρίου οἴνου ἀκράτου
πλῆρες κεράσματος καὶ ἔκλινεν ἐκ τούτου εἰς τοῦτο· πλὴν
τὸ κατάλειμμα αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη· πίονται πάντες οἱ
ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς· ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα
ψαλῶ τῷ θεῷ Ἰακώβ· καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν
συνθλάσω καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ δικαίου· ψαλμὸς
λαὸς αὐτοῦ μετὰ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ μετ' εὐφροσύνης.
καὶ ἐδόθη αὐτῷ ἐξομολογεῖσθε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι χρηστὸς
γνῶτε ὅτι κύριος θεός ἐστιν· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐκ ἐαυτοῖς
ἐξομολογήσωμαι αὐτῷ· ἐν τῇ ἐξομολογήσει μου καὶ πᾶσα
ἐξομολογήσωμαι αὐτῷ· ἐν τῇ ἐξομολογήσει μου καὶ πᾶσα
ἐξομολογήσωμαι αὐτῷ· ἐν τῇ ἐξομολογήσει μου καὶ πᾶσα

ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει, ἐν τῷ τετάρτῳ μηνὶ, ἐν πέντε τοῦ μηνὸς, καὶ ἐγὼ ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Χοβάρ, καὶ ἠνοίγησαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ εἶδον ὁράσεις θεοῦ. Ἐν πέντε τοῦ μηνὸς, τοῦτο ἦν τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰεζεκιὴλ τὸν τοῦ Βουζὶ τὸν ἱερέα, ἐν τῇ γῇ τῶν Χαλδαίων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Χοβάρ· καὶ ἐγένετο ἐπ' αὐτὸν ἐκεῖ χεὶρ Κυρίου. Καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πνεῦμα λαῖλαπος ἤρχετο ἀπὸ βορρᾶ, νεφέλη μεγάλη καὶ πῦρ ἐπισυνεχόμενον ἐν αὐτῷ· καὶ ἀστραπὴ κύκλῳ αὐτοῦ· καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἤλεκτρου ἐκ μέσου τοῦ πυρός. Καὶ ἐκ μέσου αὐτοῦ ὁμοίωμα τεσσάρων ζώων· καὶ αὕτη ἡ ὅρασις αὐτῶν· ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς. Καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἑνὶ, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἑνὶ ἑκάστῳ ἐξ αὐτῶν. Καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν σκέλος ἐπὶ σκέλος, καὶ ἴχνος τῶν ποδῶν αὐτῶν ἴχνος μόσχου· καὶ ἐξαστράπτοντες ὡς ὅρασις χαλκοῦ πυρός. Καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῶν ἐπὶ τῶν τεσσάρων μερῶν αὐτῶν· καὶ πρόσωπα καὶ πτέρυγες τοῖς τέσσαρσιν ἐξ αὐτῶν· καὶ ἡ πτέρυξ αὐτῶν ἑνὶ συνεζευγμένη πρὸς τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς· οὐκ ἐπιστρέφοντο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά· ἀνὴρ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύοντο.

ملك ناصر الدين محمد شاه بن السلطان غياث الدين بلبن شاه السلطان
ابن السلطان شمس الدين التمش السلطاني خلد الله ملكه وسلطانه
وأيد أعوانه وأنصاره وجعل الجنة مثواه ومأواه وأسكنه بحبوحة
فردوسه وأعلى درجته في عليين وأدخله في زمرة الصديقين
والشهداء والصالحين وحسن أولئك رفيقا وكان ذلك في
شهور سنة ثلاث وستين وستمائة وكان الفراغ من كتابته
في يوم الاثنين الثالث عشر من شهر ربيع الآخر من
شهور سنة ثلاث وستين وستمائة بمدينة دهلي حرسها الله
تعالى وصانها عن الآفات وكان الكاتب لهذا الكتاب
عبد الله الراجي رحمة ربه الغني محمد بن أبي بكر
بن علي الكاتب الكرماني عفا الله عنه وعن والديه
وعن جميع المؤمنين والمؤمنات برحمته يا أرحم الراحمين

ΛΕΞΕΙΚΩΝ:

ὁ πατὴρ σου βδελυγμὸν καὶ βδελυγμὸν ποιήσει ἡμῖν
ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ἀδελφῆς σου ἐν Βαβυλῶνι·
καὶ ἰδοὺ σὺ τὸ πρόσωπόν σου εἰς ἀναχείρασιν·
Τ ἀδελφὴ κσ κσ ὁ θς τὸ πρόσωπόν σου τῆς ἀδελφῆς
σου πατὴρ σου καὶ τὸ μέτωπον καὶ τὸ πλάτος καὶ φονεύ-
σω τοὺς υἱούς σου ἐν σιμ κ τὴν ρσμ· τὸ πλῆθος μζ ὦ
τοῦ σιτοβολῶνος τῆς ὀργῆς μου καὶ ἐκλύσω
πολλαπλάσιον καὶ τὸ πρόσωπόν σου ἀδελφῆς
σου σαμαρείας· πρόσωπον ἀφ᾽ ἡμῶν σου καὶ
πατὴρ αὐτὸς καὶ ἐκφοβεῖσθε καὶ πᾶς ὄρ-
πας καὶ πᾶσα ὀμίχλη μία ἐν αὐτῷ ἀπὸ ἀρθῶ
διότι ἐγὼ λελάληκα ἀδελφὴ κσ κσ ὁ θς·
Δ ἰδοὺ τὸ πρόσωπόν σου ἀδελφὴ κε· ἀμηθῶμεν
λαὸς μου καὶ ἀποβλέψεται ὁ πατὴρ τοῦ σω τοῦ
μαστοῦ μου· καὶ σὺ λαὸς ἐν ἀβδιεὶ ἀμ σου
καὶ πλὴν πορμὶ ἀμ σου· καὶ εἰ πᾶν κσ πορ ος
μβ· ἰὲ ἀμ σου· ὁ ἱκερμὶ σ πλὴν ὁ χλαν· καὶ ὁ
λὶ μαν· καὶ ἀποβολεῖσ αὐτοῖς πᾶς ἀμο
μία ἀπὸ αὐτῶν ὁ πῆγμα ἐχῶν το· καὶ αὐ μαν
χθρὸς ἐν αὐτῶν· τὸν θμὸν μετὰ αὐτῶν βμὸ

χωμεν· καὶ ταυτὸ λεγω αὐτοῖς· οὐ δύνομαι νοσφίζειν·
δι' ἐμὲ αὐτοὺς δι' ὑμᾶς πορεύομαι· ὡς ἐκεῖνοι ταῦτα ὧσιν
καθὼς ἡμεῖς ἐσμεν· ἐγὼ ἐφύλασσον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου
ᾧ δέδωκάς μοι· καὶ ἐφύλαξα καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο
εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· νῦν δὲ
πρὸς σὲ ἔρχομαι· καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι
τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν ἑαυτοῖς· ἐγὼ δέδωκα
αὐτοῖς τὸν λόγον σου· καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς· ὅτι
οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου·
οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἄρῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς
αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ· ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ
οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου· ἁγίασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου·
ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθειά ἐστιν· καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν
κόσμον κἀγὼ ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον· καὶ ὑπὲρ
αὐτῶν ἐγὼ ἁγιάζω ἐμαυτόν ἵνα ὦσιν καὶ αὐτοὶ ἡγιασμένοι
ἐν ἀληθείᾳ· οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον ἀλλὰ καὶ περὶ
τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ· ἵνα πάντες
ἓν ὦσιν καθὼς σὺ πάτερ ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί· ἵνα καὶ αὐτοὶ
ἐν ἡμῖν ὦσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστεύῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας·
καὶ ἐγὼ τὴν δόξαν ἣν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς· ἵνα ὦσιν
ἓν καθὼς ἡμεῖς ἓν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί·
ἵνα ὦσιν τετελειωμένοι εἰς ἕν· ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι
σύ με ἀπέστειλας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας·
πάτερ ὃ δέδωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσιν
μετ' ἐμοῦ· ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι·
ὅτι ἠγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου· πάτερ δίκαιε καὶ
ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω· ἐγὼ δέ σε ἔγνων· καὶ οὗτοι ἔγνωσαν
ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου
καὶ γνωρίσω· ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ
κἀγὼ ἐν αὐτοῖς·

ἐστιν ἐρεῖς σοι· οὐδὲ σὺ ἀφ' ἡμῶν κωλύσεις
ἐστιν τοῦτο ἀλλὰ ἐστιν. καὶ εἶπεν πρὸς
τοὺς υἱοὺς Ἰσραηλ ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν· ἐὰν ἔτι ὑμεῖς βλασφημεῖτε τὰ
ὀνόματα ὑμῶν καὶ λέγητε ἐν τῷ
πλήθει ὑμῶν· ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς
ὑμῶν· ἐὰν ἔτι ὑμεῖς βλασφημεῖτε
τὰ

μεου αὐτῆς ὁμοιόωσαι αὐτῇσι· καὶ λύσω τὸν θώρηκά μου τε
ταχυαὐτὸ ὁκκόχυ καὶ αὐτὸ ὁσὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ καμή
ταιὁσαυτὰ γλῶσ· τοῦ ἀμαυρῶσαι ὁμοιόφσὶ ὁκκλή
κησινεκλήκηθήμαι· λόγος κυρίου αἱμαι αὐτῆσ
ὁσὶ λύσω τὸν θώρηκά μου τὸ μὴ καλύψαι αὐτὸ·

Διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος αἱμαι κί· οὐ ἀναστήσω
μεταπορὶ καὶ ἐμεγαλύνω τὸ μεγαλόμ καὶ ἀναλήψ
μαι τὸ ζύλου· καὶ ἀμαυρώσω τὸ ὕδωρ· ὁ ποταμὸσ
λαυτοῦ ἔτι ὁ ζῶσ ὁσ· καὶ ἐκτακήσεται ἡ γῆ αὐτῶ· ὅ
τι ἐγὼ κύριος φρυγάνου μαι· καὶ ἔσομαι τοῖσ ἀμ
φιβλήσασι αὐτῆσ ὀξέτι ἔτι ὁ ποταμὸσ ποταμὸσ καυλή·
ὁ ποταμὸσ σκιερὸσ ὁ χαλκὸσ αὐτῆσ· καὶ ἐκτακή
ὁμοιόωσαι αὐτῆσ ὁ καλάμου θαρσίαυ αὐτῆσ· καὶ ἐ
κλίποισι ὁσ αὐτῆσ· καὶ ὁμοιόξ ὁλόθησ ὀξ αὐτ·
ποταμὸσ ὁσ αὐτῆσ καὶ ἐκαυσαι χώματα ὁσαι ὁσ
αὐτῆσ· ὁμοιόσαι καλάμου θαρσίαυ σου· ζὁμοιόσαι ἀμφο
ὁμοιόμοισι· καὶ ὁμοιόκκ καυθαρσίαυ ὁ ποταμὸσ καλ
θαρσίασσου· καὶ πόδαι ὁσαὶ ὁσὶ μὴ καυθαρσίαυσ
ὁσ ὁσ ὁμοιόλκόσσο τὸμ θυμὸμ μου ὁμοῖσι ζῶσ κύρι
λαλήσαι καὶ ἐγένετο πρὸσ σε· οὐδὲ ἐκαυθλῶσου
ὁμοιόλόθησσο· καταστάσομαι σου καὶ κατα

τὰ ὀμ θυμιάματα σου κρι μῶ σοι λέγω λόγομαι κε·
Ἀ. αὐτοῦτο λέγω κρι μῶ σοι καὶ κρατητὰ αἰματά σου
καὶ ἁματητὰ ὀμ θυμιάματά σου. κρι μῶ σοι· λι
άλεανδαρ τοσόμοιαυτὶ καὶ ἁματοπλὴ τοῦ παρα
πετεραίμειμ· καὶ ἀδὴ μὶ τολόγοσ ἰῦ προσέμβ
λέγω μ· ἰὲ ἐμοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω ἐκσοῦ τὰ
βοσὶ θυμιάματά σφθαλμόσ σου ὀμ παραυτὰ
ξφοιμὴ κόπτεσθαι σοὶ οὐδὲ μὴ κλαυσθῆσ· ἀθυμαγμὸσ
αἵματοσ σοὶ φύσεσται μ· θοῦσται μ οἰκίαι σ τοῦ
χωλεασαι σεμωσβλήμενόμ βοῦσ· καὶ τὰ ὑπο
δήματά σου ὀμ ταῖσσοσὶ μ σου οὐμὴ περιπατήσ
θησ ὀμ χαλάσι μ αὐτοῦμ· καὶ ἀρ τον ἀμὸλ ρωμοῦ
μὴ φάγησ καὶ ἐλεᾶλ ησαι περὶ αὐτοῦμ λεόμ τὸ παροϊ·
οὐ περόσεσθε ὀμ βρὰλαυτόμοι· καὶ ἀνασβθαμβῆτε
μή σου δοσβέραι σ· Κ καὶ βοσὶ ησαι τὸ παροϊ· κα
θῶσ βοσβάλμοι· καὶ ἔσεσθε μ παροσμὸβόλαοσ· γ
μὴ ἀπαγγέλησι μὶ μ τιδὴ μ ταῦτα· αὐὺ σοιφσ·
καὶ ἐρεῖσ παροὸσ αὐτοὺσ· λόγοσκῦ ρίου βοσ παροσ
μβλέψω σι· ἐρεῖσ παροσὸμ οἴκομ τοῦ ἰ ηλ· τάδε
λέγει κῦ κῦ ὁ θῦ· ἰδοὺ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἁγιάσμου·
φεύγμα ἰσχύοσι μοῦμ· βοσὶ θυμιάματά σου φθαμῦ

ημων και υποφθαλμιαι τυχαι ημων· και οι υιοι
ημων και αι θυγατερες ημων· οι συγκατεβλιθησαν
μαχαιρα πεσουνται· και ποιησατε· ον τροπον
εποιησατε· ουκ απο στοματος αυτων ου μη παρακλη
θησεσθαι· και αρτον αιματος ου μη φαγεσθαι· και αι
κεφαλιδες υμων εσονται επι κεφαλης υμων και τα υ
ποδηματα υμων εν τοις ποσιν υμων ου κοψεσθαι
ουδε μη κλαυσθησεσθαι· και εκτακησεσθε
θαι εν ταις ανομιαις υμων και ουκ παρακαλε
σεται εκαστος τον αδελφον αυτου και εσεσθε ως
κιηλ· υμεις ποιησετε· κατα παν οσον εποιησα
σατε ποιησατε· ο ταν ελθη παυται· και εσεσθε
σαι ο προφητης· και συν ελευσεται μου ουχι εν τη
μερα εκεινη ο ταν λαμβανω την ισχυν αυτων
την εν δοξασει την των οφθαλμων αυτων και την
επιποθητην ψυχης αυτων· και υιους αυτων και θυγατερας
αυτων ον εκεινη τη ημερα λεξει ο αμαθης προ
φητης· του αμαθησαι σε ο θεος εν τη
ημερα εκεινη μη λαμβανοι σχυν το απο μαθου
τον προφητην τον λαλουντα προς σε και ουκ

ἀποκαθιστᾶσιν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῖς ἀξίαν
ἐστηγμένον παιδόπληκτον. κα΄ Ἐὰν ζυγὸν
κυ΄ παρὰ μεμισθωμένῳ ἢ ἀπολεσθῇ τὸ παρὸν
σὺν τοῖς ἰδίοις αἰγὶ μὴ καὶ παρὰ φύσιν
συμβαῖνον καὶ ἔργῳ τοῖς ἰδίοις αἰγὶ μὴ
σαν λόγῳ κυ΄. παλλακίδι ἀλλοτρίᾳ αἰγὶ. ἀμφοῖν
ἐστὶν ἐπιτίμια καὶ ἐστὶ τὰ αἰγὸς καὶ ἐστὶ πλὴν τοῦ
ιηλ΄. ὁ πῖνα φανῇ. διὰ καὶ ἐστὶ τὸ οἰκοδομῆσαι ὁ
πῖνα ἐργάσασθαι ἐν ἀγρῷ καὶ ἐν ἀμπελῶνι. ὁ
πῖνα ἀπολέσῃ καὶ ἐστὶ τὰ αἰγὸς καὶ ἐστὶ πλὴν τοῦ
ιηλ΄. διὰ τοῦτο οἰκοδομῶ πλὴν χειμάρρου
λοῦ ζῴῳ παρὰ ἀλλοτρίῳ μὴ ἐμπεσὸν τοῖς ἰδίοις κτήνεσι
θῇ σὺν ἀλλήλοις μὴ καὶ ἐστὶ τὰ σὺν ἐστὶ ἐν
πᾶσαν ἁπλῶς αὐτοῦ ἐν σοὶ. καὶ ὁμοίως ἐστὶ ἐν
ταῦλλα ὡς καὶ αὐτὸ μὴ αὐτοὶ φάγωσι τὸν καρ
πὸν σου. καὶ αὐτοὶ ἐκ τοῦ σοῦ πλὴν τοῦ τῆς
σου. καὶ δοῖ σοι πλὴν τοῦ λίμνου ἀμπελῶνος
μὴ καὶ μόλωμι. καὶ τοῖς ἰδίοις αἰγὶ μὴ ἐστὶ ἀπο
μοιῶσαι ὡς καὶ αὐτὸ μὴ καὶ ἐστὶ τὰ σὺν ἐστὶ
ζῴῳ κυ΄. διότι παλλακίδι κυ΄ ὁ θυ΄ αἰγὶ ἐλευ
θεραν παρθένον σου. καὶ ἐστὶ φάσαι τὸν πο
λίτου. καὶ ἐστὶ ἐκ τυχὸν σου ἐστὶ πλὴν
τοῦ ιηλ΄. διὰ τοῦτο ἰδοὺ ζῴῳ κτῆνος πλὴν χει
μάρ

21

μόνον ὑμῶν ἐμφανῆ ποιοῦσιν· καὶ λέγει· σοὶ τὴν ἐκ
δίκησιν μου δώσει τὴν ἰδουμαίαν ὅλην χειρὶ λαοῦ μου ἰσραήλ·
ὅτι οὐκ ἔστιν ὑμῖν τῇ ἰδουμαίᾳ καὶ τὴν ὀργὴν
τοῦ θυμοῦ μου· καὶ ἐὰν γένωνται τὴν ἐκδίκησίν
μου λήμψεσθε· διὰ τοῦτο παραδίδωμι ἰδουμαίαν κύριος· ἐμ
πεσοῦνται οἱ ἀλλόφυλοι ὑμῖν ἐκδίκως καὶ ἐ
χαμάδις ἔσονται ἐκδίκησιν ὑμῖν χαίρων τῶν ἐκ τυχόν
των ἐξαλείψεται ἕως σαββάτου· διὰ τοῦτο παραδίδω
μι ἰδουμαίαν κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐ
πὶ τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἐξολεθρεύσω κέρατα
πλῶμας· καὶ ἀποστελῶ τοὺς καταλοίπους τοῦ
κατοικῆσαι τὴν παραλαίαν καὶ ποιή
σω ὑμᾶς αὐτοῖς ἐκδίκησιν καὶ ἀφανίσω· καὶ ἐὰν γε
νόμενα διώκωσιν· ὑμᾶς λοιμὸς ὑμῖν ἐκδίκησιν
μου ἐστὶν αὐτοῖς· Καὶ ἐγένετο ὑμῖν τοῦ λοιπὸν ἐγὼ μι 26
αίνω ὑμᾶς τοῦ παροιστοῦ ἐγένετο λόγος κυρίου παρὸ
μβλέψω μου· καὶ ἐμοῦ ἐμπεσεῖται τοῦ μὴ σπεῖραι· ἐὰν ἡ γῆ
ἐγὼ σωθεῖσα καὶ ἀποστολὴ τοῦ θρηνῆσαι ὑμᾶς ἐπαοιδὴν
παροιμιῶν· ἵνα πληρωθῇ ἡ ἐπαοιδὴ τοῦ· διὰ τοῦτο παρα
λέψω ἰδουμαίαν κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐὰν φθείρω· καὶ ἐμβλέψω
ἐὰν οὐ θρηνῆσαι· ὡς σαββάτου μὴ θαλάσσαν

τοις ικμασιν αυτης· και καυτηριαλοισιν αυτης
χνσον· και καθηλοισιν αυτης ποιμνιον· και λι-
μνησουσιν αυτην χοιρων αυτης ακαθαιτος· και λοι-
αυτης ιδου εστηκεν επι τοις θυμιωμασι σου και
μνησθησεται αδικιων σου· ο τι εγω κυριος ελαλησα
κι· και εσται ιδου ερχομενων εθνων· και αιθιοπικον
ρων αυτης αθυμησουσιν μαχαιραν αποβουται και
γμασιν σου και ο τι εγω ειμι κς·

Ιι αυτου παλλακης ερωμαι κε· ιδου εγω δωσω
σοι· και λοιμον εν τω αιματι σου· και λοιμ
μενον εν τω αιματι σου· και δωσω σοι ζηλος
μενος τη θυμω μου· και αφελω το ωτιον σου
μενον τη θυμω μου· και αφελω το χαραδριον σου
κι· και εκδικησω σε κρισιν κριθησομενων· και αι θυγατ
ρες αυτης αι εν τω πεδιω μαχαιρα αποθανουν
γμασιν σου και ο τι εγω ειμι κς·

Ιβ και συ υιε ανθρωπου λαβε σεαυτω πλινθον
και επιθησεις αυτην εναντιον σου· και γραψεις
επ αυτης πολιν ιερουσαλημ· και δωσεις επ αυτην
περικαθισμον· και οικοδομησεις επ αυτης χαρακα
και χωσεις επ αυτην χωμα· και δωσεις επ αυτην
παρεμβολας· και θησεις επ αυτην κριους κυκλοθεν·
και συ λαβε σεαυτω σιδηρουν τηγανον· και θησεις
αυτο τοιχον σιδηρουν ανα μεσον σου και ανα μεσον
της πολεως· και στηριεις το προσωπον σου επ αυτην
και εσται εν περικαθισμω· και συ περικαθιεις αυτην·
σημειον τοις υιοις ισραηλ· και συ κοιμηθησει επι
το ευωνυμον σου και θησεις την αδικιαν του οικου
ισραηλ επ αυτο· κατα τον αριθμον των ημερων ων
κοιμηθησει επ αυτοις την αδικιαν αυτων· και εγω
δεδωκα σοι τα ετη της αδικιας αυτων εις αριθμον
ημερων τριακοντα και εκατον· και αναπληρωσεις

χῶμ τοῦμ ἀρεαστοομαὐτοὺς ἐξαλῆσθαι ταυτῆ χ̄ν·
θι ασπρεσομεθμου αὐτοῦ τὰ σπύλαστου ὡσ ὁ ἐξασπ
ρευόμεθμοσ ἐξασπόλιμὲ ικ τοῦ βδ ὁυθμ ταὶσ ὁ πλαὶς
τοῦμ ἰ τασπομαὐτοῦ ὶεαὶ ταναστασπῆσομαὶ ικ τοῦ ἀναστ
ταὶσπλαυτῆ ἀαστου· τὸμ λεομόσου θμ μεχαίραμ αὐ
μελῆ ὶεαὶ τὴμ ὑσασπομ τὴσ ἰχύοσσου ὶεαὶ τὴμ
γλῶσ καυτῆ ἐ· καὶ τὸ ρομοιεθσ τὴμ λῶ αμμόσου·
καὶ σκυλεύσ τὸμ πλοιώσου· καὶ ὶεαυταλέλῆ
ταυτῆ χ̄λοσου· καὶ ὶεαυβολῆ τοὺσ ὶκοσου· Τοὺσ
ὀὶ θμὶ τοὺσ· ὶεαὶ τοὺσ λίθουσ σου· καὶ τὸ ξύ
λασου· ὶεαὶ τὸμ χοιώσου ἐ σημόσομ τὴμ βαλασσ
θμ ταλῆ· καὶ ὶεαυταλυῆ τὸ πωλὴ θοσ τοῦμ ὶεου
σι κοσμοσου· ὶεαὶ ἡ φωμὴ τοῦμ ἠαλτὴρ ἰωμ σου οἰμὶ
αὶεοιωθῆ θμ σοὶ οἰκέτι· ὶεαὶ ἰδοὶ σωσθῆ σλβοσ τοῦ
τρέαμ· ὶεαὶ ἠγμὶ σοσ σαμὼωσομόσι· οἰμὶ ὶοὶ ὶεδλο
μὴ θῆσθαι ὁ τὴ ἐχῶ βλαλὴ σαυλῆ κε·

Ἀπὸ τὴ τοῦ βλῆ ἀδλωμαὶ κε· ὶσι σοὶ· οἰχὶ· ἀπὸ φω
μὴ σ τὴ ταπόβωσσου θμ τὸ ἀθμῆ ζαι τρωμαὶ τὰ
σου θμ τὸ σπάσαι μεχαίραμ θμ ἐμὶ σόσ σου· σῆ ἀλὶ
σομ ταὶ αὶμὶ ὼσι· ὶεαὶ ὶεαυταμὴ σομ ταὶ αὐτὸ τοὺσ
θρόμουσ αὐτοῦμ πωμ τοὺσ ἀρχομ τὰσ τοῦμ ἔθμωσμ

τὴν θαλασσαν· καὶ καθηλοῦσιν αὐτὸν πρὸς μέτωπον αὐτοῦ
κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ τὸν ἱππέα αὐτοῦ τὸν ἀναβάτην αὐτοῦ
ἐκλύσουσιν καὶ ἕκαστος ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ· ἕως
τέλους ἡμῶν καθηλοῦνται· καὶ φοβηθήσονται τὴν λαὸν
τὸν ἀλλοφύλων αὐτοῦ· καὶ ἀθυμήσουσιν ἕως καὶ καὶ ἡ μήτηρ
τῶν ὑιῶν αὐτῆς μου καὶ ὑβρίσουσιν αὐτοὺς καὶ
καταβλύσει ἐκ θαλάσσης σὺν λίθοις ἕως
μέσης· ἡ πλοῖα μὴ θαλασσεύσει· ὅτι θαλασσα αὐτὴ
καὶ οἱ ἀναβάται αὐτοῦ αὐτῆς· διὰ τοῦτο φόβου
αὐτοῦ πάντες τοὺς οἰκοῦντας αὐτήν·
Κ καὶ μὴ φοβηθήσονται αἱ νῆσοι αὐτῶν μεγάλων
σφόδρα αὐτοῦ· καὶ παρελθόντων μὴ σοὶ ὅτι θαλάσσης
σὺ αὐτὸς πόλεως· ὅτι παλαιὰ κεκόπται
παρὰ θεοῦ πόλιν ληφθεῖσαν μεγάλην ὡς σταῦλος
τοῦ μὴ κατοικηθῆναι· ὅτι τῶν ἀμαρτιῶν
μεγάλων αὐτῆς· νῦν αἴνεσον· καὶ ἀναταλαντώσει
ὅλος πόλις καὶ ἀναταλεῖ ἕως τοῦ πρὸς ἴσον καὶ
ταλαίπωρον τοῦ ζῆν θρόμβος· πρὸς σφαῦμβος·
καὶ κατοικεῖ ἕως τοῦ ζῆν ἀπὸ σήμερον σὺ σὺ θρόμβος
αἰῶνος μεγαλεῖα καὶ μόνη τοῦ εἰ ζῆν θρόνον·
ὅτι τοῦτο σὺ κατοικηθήσῃ· καὶ δώσω ἀμαρτωλὸν ἐπὶ

ις΄ ἀκούσατε δὴ τοῦτο, οἱ ἐξολεθρεύοντες πένητα
ἐκ τῆς γῆς τοῦ ἐξαναλίσκειν ἐνδεεῖς ἀπὸ τῆς γῆς.
λέγοντες· πότε διελεύσεται ὁ μὴν καὶ πραθήσεται
σῖτος, καὶ ὁ σάββατος καὶ ἀνοίξομεν πυρούς;
καὶ μικρυνοῦμεν μέτρον καὶ προσθήσομεν
σίκλον καὶ στρεβλώσομεν ζυγὸν δόλιον
κτήσασθαι ἀργύριον ἐν πτωχοῖς καὶ ἐνδεεῖς
ἐν ὑποδήματι καὶ κόμμι πυρῶν πραθήσεται.
ὀμώμοκεν κύριος ἐν τῷ καυχήματι Ιακωβ·
εἰ ἐπιλήσομαι ἐγὼ πάντων τῶν ἔργων
αὐτῶν. ἐπὶ τούτοις οὐ μὴ ὀργισθῇ ἡ γῆ
καὶ πενθήσουσιν πᾶς ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ
καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς πάντα καὶ
ἐκταραχθήσεται καὶ καταποθήσεται ὡς
ποταμὸς Αἰγύπτου. καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ λέγει κύριος καταδύσεται ὁ ἥλιος
ἐν μεσημβρίᾳ καὶ σκοτάσει ἐπὶ τῆς γῆς
ἐν ἡμέρᾳ φωτεινῇ. καὶ στραφήσονται αἱ
ἑορταὶ ὑμῶν εἰς πένθος καὶ πᾶσαι αἱ ᾠδαὶ
ὑμῶν εἰς θρῆνον καὶ ἐπιθήσω ἐπὶ πάντα
τὰ ὀσφύα ὑμῶν σάκκον καὶ ἐπὶ πᾶσαν
κεφαλὴν φαλάκρωμα καὶ θήσω αὐτὸν
ὡς πένθος μονογενοῦς καὶ τὰ ἔσχατα
αὐτοῦ ὡς ἡμέρα πικρίας. ἰδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἐξαποστελῶ
λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν οὐ λιμὸν ἄρτου οὐδὲ
δίψαν ὕδατος ἀλλὰ τοῦ ἀκοῦσαι λόγους
κυρίου. καὶ κινηθήσονται ἀπὸ θαλάσσης
ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ βορρᾶ ἕως ἀνατολῶν
περιελεύσονται ζητοῦντες τὸν λόγον κυρίου
καὶ οὐχ εὑρήσουσιν. ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐκλείψουσιν αἱ παρθένοι αἱ καλαὶ καὶ οἱ
νεανίσκοι ἐν τῇ δίψῃ· οἱ ὀμνύοντες ἐν τῇ
ἁμαρτίᾳ Σαμαρείας καὶ εἰποῦσιν ζῇ ὁ θεός
σου Δαν καὶ ζῇ ὁ τρόπος Βηρσαβεε καὶ
πεσοῦνται καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι.

ἀ. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἀγαθὸν οὐκ ἐν τῷ σώματι μόνον ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ τὸ εὖ ζῆν καὶ τὸ εὐδαιμονεῖν ἐν ἀμφοῖν ἐστιν, ἐν τῇ ψυχῇ δὲ μᾶλλον ἢ ἐν τῷ σώματι, καὶ τὰς μὲν ἀρετὰς ἐν τῇ ψυχῇ μᾶλλον ἢ ἐν τῷ σώματι, τὸν δὲ εὐδαίμονα ἐν τῇ ψυχῇ μᾶλλον ἢ ἐν τῷ σώματι, καὶ τὰς ἐνεργείας ἐν τῇ ψυχῇ μᾶλλον ἢ ἐν τῷ σώματι, καὶ τὸ εὖ ζῆν καὶ τὸ εὐδαιμονεῖν

ΙΕΖΕΚΙΗΛ:

μβασιλεως αρτοβασιλ· σιτωβρ ιμιλιν· και σιτωι εκλ
σασ αιτιλιν· σασασαμ οφειν· δι αυτουτο τα δλδ λζγ
κσ ιθ· ιλουζμ ζωαζμ βασ δημοιμβρ και και
απολλωαπασσουαμ θρασσαμ και κτλιμος· ς
ζαει σασασαιηζ και ιγναιου αποδλειαι και βρημ·
ιεαιγμοσσμ ταιο ηιζμ ειμι κσ· αμ η του λζγη
σθ ο ηι οι ασ ταμοιδημοι ζοι η και ζωβασ ιλσα
αιτοισ δι αυτουτο ιλουζμ βασ και βοι ασαμ τ
τοιασσ ταμουσσου· ιεαι δλοισσα τλιν γλιναι
γναιου ζοδρημμ ιεαι ζορομβραιαμ· και ζσαν πο
λιαμ· απαιμαγδλολου· ιεαι σουλιμ ν σ· ιεαι ιβ
ασ ορεαμ αι θιασσιαν· οι μιδ ιβλθ δημ αιτη
αμ ν· ιεαι κτλιμος· ου δβκαιτοι κ η θ ζαι τω
δρεαλεομ ταιζη· ιεαι δλοισσα τλιν γλιν απο λι
αμ δημιβασ τλιν βρημμου· ιεαι αι τασ λισ αιτη C
δημιβασ τασ λβασ η λιφ η μασ μεδ μαι βομ ται· τω
δρεακομ ταιβη αφαμι σμοσ ζαι· και δλαασβ
ιμ ασ αι γναιο η δημ τοισ βθμ βασ η ιεαι λι κμιλ ισσ
αιτοισ ειι σαιχ ωραν· Τ αδβλζγ κσ μεταπο
δρεαλεομ ταιβη αμ δ βασ τοισ αι γναιοισ απο

ποιήσουσιν. οὐδὲ κόψονται ἐκεῖ· ἐκλείψει ἀπὸ
τῶν ἱερέων νόμος, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἀπολοῦνται
ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· καὶ πενθήσει ὁ βασιλεὺς καὶ
ἄρχων ἐνδύσεται ἔκστασιν, καὶ αἱ χεῖρες τοῦ
λαοῦ τῆς γῆς ταραχθήσονται· κατὰ τὴν ὁδὸν
αὐτῶν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν
αὐτῶν κρινῶ αὐτούς· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ
εἰμι κύριος. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἕκτῳ
ἐν τῷ πέμπτῳ τῆς μηνὸς ἐν τῇ πέμπτῃ τοῦ
μηνὸς καθήμενος ἐγὼ ἐν τῷ οἴκῳ μου καὶ
πρεσβύτεροι Ἰούδα καθήμενοι ἐναντίον μου,
καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ ἐκεῖ χεὶρ κυρίου. καὶ
ἐνέβλεψα καὶ ἰδοὺ ὁμοίωμα πυρός· ἀπὸ ὁράσεως
ὀσφύος αὐτοῦ καὶ κάτω πῦρ, καὶ ἀπὸ ὀσφύος
αὐτοῦ καὶ ἀνωτέρω ὡς ὅρασις ἤλεκτρου. καὶ
ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χειρὸς καὶ ἔλαβέν με ἐν
θριξὶ τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἀνέλαβέν με πνεῦμα
ἀνὰ μέσον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἤγαγέν
με ἐν ὁράσει θεοῦ εἰς Ἰερουσαλὴμ εἰς τὴν
εἴσοδον τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας τῆς βλεπούσης
πρὸς βορρᾶν, ὅπου ἦν ἡ ἕδρα τοῦ εἰδώλου τοῦ
ζήλους τοῦ παροργίζοντος παροργισμόν. καὶ
ἰδοὺ ἐκεῖ ἡ δόξα κυρίου θεοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν
ὅρασιν ἣν εἶδον ἐν τῷ πεδίῳ. καὶ εἶπεν πρός με
κύριος· ἰδὲ σύ, υἱὲ ἀνθρώπου, ὅτι αὐτοὶ ποιοῦσιν
τὰ ἀνομήματα ταῦτα μεγάλα, ἃ οἶκος Ἰσραὴλ
ποιεῖ ὧδε, ἵνα μακρύνω τὰ ἁγιάσματά μου ἀπὸ
τοῦ οἴκου μου· καὶ ἔτι ἐπιστρέψεις καὶ ὄψει
ἀνομήματα μεγάλα ἃ αὐτοὶ ποιοῦσιν. καὶ
εἰσήγαγέν με ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς αὐλῆς, καὶ
ἐνέβλεψα καὶ ἰδοὺ ὀπὴ μία ἐν τῷ τοίχῳ. καὶ
εἶπεν πρός με· ὄρυσσε τὸν τοῖχον· καὶ ὤρυξα
τὸν τοῖχον καὶ ἰδοὺ θύρα μία. καὶ εἶπεν πρός
με· εἴσελθε καὶ ἴδε τὰ ἀνομήματα τὰ πονηρὰ
ἃ αὐτοὶ ποιοῦσιν ὧδε. καὶ εἰσῆλθον καὶ εἶδον
καὶ ἰδοὺ πᾶν εἶδος ἑρπετῶν καὶ κτηνῶν
βδελυγμάτων καὶ πάντα τὰ εἴδωλα οἴκου

μετανοήσωσιν ἐκ τοῦ πονηροῦ αὐτῶν
τρόπου γένωνται. ἐκκλησιαστήσεται
ἀγαθὸν. τὸ ἐπιοῦν. ἐκκλησιάσεται
πανδήμει κτέ. ὅσον ἐπιμελῶς
ἐμάνθανον ἐκεῖνα. τοσοῦτον
ἐβλαπτόμην. ἐκ τοῦ ἐναντίου
ἐκεῖνα. ἐκ τῶν ἐναντίων.
ἐκκλησιάσεται ἐπὶ τὸν ἀγρὸν
ἐκεῖνον ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἄμπελος
ἐκείνη. ἐκ τοῦ ἐναντίου
ἐκκλησιάσεται ἐπὶ τὸν ἀγρὸν
ἐκεῖνον ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἄμπελος
ἐκείνη. ἐκ τοῦ ἐναντίου. τοῦτέστιν
ἐκ τοῦ ἐναντίου μέρους ἐκ τοῦ
ἐναντίου τόπου. ἐκ τοῦ ἐναντίου
μέρους ἐκ τοῦ ἐναντίου τόπου

ΙΕΖΕΚΙΗΛ:

πλὴν ρομβοειδοῦμεν εἰσὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ ἐ
πτὰ ξύλα ἐποίησεν ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· καὶ πᾶν ὁμοίωμα
πλὴν σφαιρομείλιον αὐτῶν· καὶ ὁ κύλινδρος ἦν κύ
λου αὐτῶν· καὶ ἡ ἐμπίχασις τοῦ ἀρχίσμασι καὶ
καὶ λύσις αὐτῶν· οἱ δὲ ἀρχίσμοὶ ἦσαν
ρομβοειδεῖς καὶ γραφόμενοι· ὁ τὴν ὑγρὸν εἰ
μι κ· ἐν τῷ λοιπῷ καὶ πλὴν ρομβοειδοῦς
χεῖρας καὶ καὶ λύσις καὶ λύσιμος· καὶ ἐκ τε
μεῖ αὐτὴν ἐκ τῶν γωνιῶν· καὶ διαφορὰ αἱ
γωνίαι εἰσὶν ἴσαι· καὶ λοιπὸν αὐτὸ
ἐστὶν χεῖρας καὶ γραφόμενον καὶ ὁμοίαι
γωνίαι· ὁ τὴν ὑγρὸν εἰμι κ· καὶ ἐν μέσῳ ἐν τῷ
ἐμβόλῳ αὐτοῦ ἐστὶν ἐν τῷ περὶ τὸν ἄξονα· μι αὐτοῦ
μείωσις· β γόμφολόγος κύ· ὁ περὶ σμιλίζω·
ὑ ἰ αὐτοῦ· ἔστιν ὁ περὶ ἀφαιρεῖ καὶ καὶ λύσιν·
αἰγυπτίου· καὶ ἐν τῷ καλύπτειν αὐτοῦ τὴν ὁμοι
ωσάμενον αὐτὸν ἐν τῷ ὑπάνου· ἰδιωτικῶς· κυ
ρίως ἐστὶν ἐν τῷ μιλάμῳ· καὶ καλεῖσθαι τοῖς
παραφυλακῆς· καὶ ὁ κόσμος ἐν τῇ σκηνῇ·
ζ ὑπάλληλος τῷ κυβερνήτῃ καὶ ὁ σμιλεύων τῷ μυθοφελ

31

ΛΕΞΕΙΚΙΝΑ:

χλιν αυτου θημεδομβδ βλου· και οικοδομησαν θυ τα
υτει αυτου· παρα σταθμον παν οδοθησαν ζυ
θαμ αυτου ζυγλιν καθοτι θημεδομησεν ιω αυτου·
παρα σταδιαιαιμον παν ζυσταθρον·

Τ αδλζζ αδλομαικε· θμ ιμιθρα καιβαλιζου
δουβασθν θησθμ αυτου λι αλλοτρ· και βασθν
πι ισσα παμοι σ αυτης· και ε κυκλω σθμ πλη θ
ιδλατος· βασθμ θησθμ αυτου ολι ελαμος· και θ
ζ θησθμ βασεως παν παρζυλαυτου πθδλου·
βασεως ε ελαισαν ζβλυθησαν· και βαζοθησ
ταβθμ αυτου της φομης της παρασβασεως
ο τε καιβαλιωζομ αυτου ει σαδλου μβ αυτου
καταδαιμον παρζοδλακκομ· και παρβλεαμου
αυτου μ ζυγλιελαισα παν παραζυλαυτης
φης· και ταις κλεις και του μελαμου παν πα
ραστασεις του ιδλου· και γαρ αυτοι ελαιβαν
παν ζοδλου μβα παραστασεις μεχρι ελαιος
το ασβ ελαιον αυτου παν παρβολαι και ιωαν
νου αυτου μ αι δοδλοι της παραστασεως
αυτου μ αι δοδλομα τα ηλ μι ασεις· και παν

32

ΙΕΖΕΚΙΗΛ:

Καὶ οὐκ ἐγκαλεῖν τοῖς ἐμοῖς ἐθέλουσιν. Καὶ οὕτω
λοιπὸν τοὺς μὲν ἐμοὺς ἀκούειν ἀφειδῶς τοῦ
καιροῦ ἐπιτρέποντος ἐμοὶ διαλέγεσθαι. οὐ γὰρ
ἀπόντων ἐκείνων ἐρῶ ἃ μὴ παρόντων ἐκείνοις
ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐκείνους δὲ ἐγὼ μὲν οὐκ
ἀποκλείω τοῦ ἀκούειν ἐμῶν λόγων, εἰ βούλονται
καὶ νῦν καὶ ὕστερον· ἐκεῖνοι δὲ ἐμοὶ τὴν ἐξουσίαν
ἀφαιροῦνται τοῦ διαλέγεσθαι ἐκείνοις ὅταν
βούλωμαι, ἐὰν μὴ καὶ ἐκεῖνοι θέλωσιν.
Ὁπόταν γὰρ ἐγὼ μὲν ἐθέλω διαλέγεσθαι ἐκείνοις
ἐκεῖνοι δὲ μὴ βούλωνται ἐμοὶ προσέχειν τὸν
νοῦν, τί ἄλλο ἢ ἐμὲ μὲν ἐκείνοις διαλέγεσθαι
ἐθέλειν, ἐκείνους δὲ ἐμοῦ μὴ ἀκούειν θέλειν;
ἐπειδὰν δὲ ἐκεῖνοι μὲν ἐμοὶ προσέχωσι τὸν νοῦν
ἐθέλωσιν ἀκούειν, ἐγὼ δὲ μὴ βούλωμαι, τί ἄλλο
ἢ ἐκείνους μὲν ἐμοὶ διαλέγεσθαι ἐθέλειν, ἐμὲ δὲ
ἐκείνοις οὐ βούλεσθαι; Καὶ ἐκ τούτου
δῆλον ὅτι οὐκ ἐμοὶ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐκείνοις
ἐπιτρεπτέον ἐστὶν ἐκείνοις διαλέγεσθαι.

33

ἐκ τῶν ἀρχαίων ἀνδρῶν. λαμπάδιον μὲν ἔχοντα μικρὸν τὸ
σχῆμα. καὶ ὀλίγα πάνυ φῶς ἀφιέντα. καὶ ἐξ ἑνὸς μόνου
φυτίλου. ἐπὶ δὲ τοῦ νῦν ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις
ἀναπτομένοις. ὥστε καὶ τὸν τόπον ὅλον
φωτὸς πλήρη εἶναι. Ὅτι δὲ καὶ τὸ πῦρ τοῦτο
ἐκινεῖτο ἐν τῷ περιφέρειν. δῆλον ἐκ τοῦ
μὴ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀεὶ τὴν ῥοπὴν ποιεῖσθαι τῆς
φλογός. ἀλλὰ τοτὲ μὲν ἐπὶ θάτερα τοτὲ δὲ
ἐπὶ θάτερα. καὶ ἐκ τοῦ μὴ ἐπὶ τὸ αὐτὸ
ἀεὶ τὴν ῥοπὴν ποιεῖσθαι τῆς φλογός. ἐκινεῖτο
δῆλον ὅτι ἐν τῷ περιφέρειν. Ἐκινεῖτο δὲ
καὶ ἐν τῷ ἀνάπτεσθαι. καὶ ἐν τῷ σβέννυσθαι.
ἐν τῷ ἀνάπτεσθαι μὲν ἐκ τοῦ ἐπιπολάζειν
τὸ πῦρ τοῖς ἐλαίοις. ἐν δὲ τῷ σβέννυσθαι
ἐκ τοῦ ἐπὶ τὸ ἔλαιον ἐπιφέρεσθαι τὸν ἀέρα
καὶ ἐπιστρέφειν τὸ ἔλαιον. ὡς ἐν τοῖς
ἀνεμοστρόβοις καλουμένοις. ἐν οἷς ἐκ τοῦ
ἐπιστρέφειν τὸν ἀέρα ἐκινεῖτο τὸ πῦρ.

πλήσιον κοινωνεῖ μοιχεύσεται ἐπιθήσει.
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ πρὸς τὰ εἴδωλα τοῦ οἴκου
Ἰσραὴλ καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ
ἐμόλυνεν καὶ ἀνὴρ πρὸς γυναῖκα ἀφεδρεύουσαν
οὐ προσεγγιεῖ καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ πλησιάσῃ
ἐν θλίψει αὐτῆς καὶ ἐνέχυρον οὐκ ἐνεχυριάσει
καὶ ἁρπαγὴν οὐχ ἁρπάσεται καὶ ἄρτον αὐτοῦ
δώσει πεινῶντι καὶ ἱμάτιον περιβαλεῖ γυμνόν
καὶ ἐν τόκῳ οὐ δανιεῖ καὶ ἐπιδιώξεως οὐ μὴ
ἐπιδιώξῃ ἀπὸ τῆς ἀδικίας ἀποστρέψει τὴν
χεῖρα αὐτοῦ κρίσιν ἀληθινὴν ποιήσει ἀνὴρ
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν τοῖς προστάγμασίν
μου ἐπορεύθη καὶ τὰ κρίματά μου ἐφύλαξεν
τοῦ ποιῆσαι δικαιοσύνην δίκαιός ἐστιν ζωῇ
ζήσεται λέγει κύριος κύριος ἐὰν δὲ γεννήσῃ
υἱὸν λῃστὴν ἐκχέοντα αἷμα καὶ ἀδελφῷ
τοιαῦτα ἓν τούτων ποιῶν τὰ δὲ ἄλλα μὴ
ποιῶν ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔφαγεν καὶ
τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμόλυνεν
καὶ πτωχὸν καὶ πένητα ἐταπείνωσεν καὶ
ἁρπαγὴν ἥρπασεν καὶ ἐνέχυρον οὐκ ἀπέδωκεν
καὶ πρὸς τὰ εἴδωλα ἐπῆρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ καὶ βδέλυγμα ἐποίησεν καὶ ἐν τόκῳ
ἐδάνεισεν καὶ ἐπιδιώξεως οὐκ ἀπέστρεψεν
τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ κρίσιν ἀληθινὴν οὐκ
ἐποίησεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ
καὶ τὰ προστάγματά μου οὐκ ἐφύλαξεν
καὶ τὰ κρίματά μου οὐκ ἐφύλαξεν τοῦ
ποιῆσαι αὐτὰ δικαιοσύνην οὗτος ἀδικίαις
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀποθανεῖται ὅτι ἐποίησεν
πονηρά καὶ ἰδοὺ γεννᾷ υἱὸν καὶ ἑώρακεν
πάντα τὰ ἁμαρτήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
ἃ ἐποίησεν καὶ φοβηθεὶς οὐ μὴ ποιήσῃ
κατὰ ταῦτα τὰ ἁμαρτήματα τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐκ ἔφαγεν καὶ τὰ
εἴδωλα τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ οὐκ ἐμόλυνεν
καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ
ἐμόλυνεν καὶ ἄνθρωπον καὶ πτωχὸν οὐ
μὴ ἐπιδιώξῃ καὶ ἐνέχυρον οὐκ ἐνεχυριάσει
καὶ ἁρπαγὴν οὐχ ἁρπάσεται καὶ ἄρτον
αὐτοῦ δώσει πεινῶντι καὶ ἱμάτιον περιβαλεῖ
γυμνόν καὶ ἐν τόκῳ οὐ δανιεῖ καὶ ἐπιδιώξεως
οὐ μὴ ἐπιδιώξῃ ἀπὸ τῆς ἀδικίας ἀποστρέψει
τὴν χεῖρα αὐτοῦ κρίσιν ἀληθινὴν ποιήσει
ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐν τοῖς
προστάγμασίν μου ἐπορεύθη καὶ τὰ κρίματά
μου ἐφύλαξεν τοῦ ποιῆσαι δικαιοσύνην
δίκαιός ἐστιν ζωῇ ζήσεται λέγει κύριος
κύριος ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱὸν λῃστὴν
ἐκχέοντα αἷμα καὶ ἀδελφῷ τοιαῦτα ἓν
τούτων ποιῶν τὰ δὲ ἄλλα μὴ ποιῶν ὅτι
καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἔφαγεν καὶ τὴν γυναῖκα
τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐμόλυνεν καὶ πτωχὸν
καὶ πένητα ἐταπείνωσεν καὶ ἁρπαγὴν
ἥρπασεν καὶ ἐνέχυρον οὐκ ἀπέδωκεν καὶ
πρὸς τὰ εἴδωλα ἐπῆρεν τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ καὶ βδέλυγμα ἐποίησεν καὶ ἐν τόκῳ
ἐδάνεισεν καὶ ἐπιδιώξεως οὐκ ἀπέστρεψεν
τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ κρίσιν ἀληθινὴν οὐκ
ἐποίησεν ἀνὴρ πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ
καὶ τὰ προστάγματά μου οὐκ ἐφύλαξεν
καὶ τὰ κρίματά μου οὐκ ἐφύλαξεν τοῦ
ποιῆσαι αὐτὰ δικαιοσύνην οὗτος ἀδικίαις
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀποθανεῖται ὅτι ἐποίησεν
πονηρά καὶ ἰδοὺ γεννᾷ υἱὸν καὶ ἑώρακεν
πάντα τὰ ἁμαρτήματα τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
ἃ ἐποίησεν καὶ φοβηθεὶς οὐ μὴ ποιήσῃ
κατὰ ταῦτα τὰ ἁμαρτήματα τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ὀρέων οὐκ ἔφαγεν καὶ τὰ
εἴδωλα τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ οὐκ ἐμόλυνεν
καὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ οὐκ
ἐμόλυνεν καὶ ἄνθρωπον καὶ πτωχὸν οὐ
μὴ ἐπιδιώξῃ καὶ ἐνέχυρον οὐκ ἐνεχυριάσει
καὶ ἁρπαγὴν οὐχ ἁρπάσεται καὶ ἄρτον
αὐτοῦ δώσει πεινῶντι καὶ ἱμάτιον περιβαλεῖ
γυμνόν

ἱλάσκεσθαι περὶ αὐτοῦ ἐνώπιον κυρίου καὶ ἐξιλασθήσεται αὐτῷ
σαλπιοῦσιν. καὶ ὁ λαὸς σεμὶ φυλάξεται καὶ ἐλεύσεται
σαμὶ ρομφὲ βαρομφὲ βοὲζ αὐτῷ· τυχὸν αὐτὴ ἁμαρτία
αὐτοῦ ἁμοσεμὶ αὐ ἐλεμφθήσεται ἀπ᾽ αὐτοῦ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ
πυοχὲρὸσ πὸυ στοματοῦ ἐκζπτίσσει.

Κ αὶ σὺμὶ ἐ ἁμοῦ σκοπεῖσθε μὲ λὲ λοκαὸσ πὸῦ οἱ καὶ ἡλ· ὅτι
ὃσ ἐὰ ἁμοσεμὶ ἁμὲ λὲ λοκαὸσ πὸῦ ἐκ ἀνὸσ τὸῦ ἀδελφοῦ
μὲ πὸῦ ἁμόμεσ· θαμαὐτὸσ θαμαὐτὸσ θήσει· καὶ ὃ
ἁμεσεμὶ λελὶὸν ἁσὶ ὁ λόγοσ τὸῦ ἀσσαλὶὸν αὐτὸμὲ
μοσεμὶ ἁσσὲ πὸσ ὁλὸῦ αὐτοῦ· αὐτὸσ ὁ ἁμόμεσ πὲ
ἁμοσεμὶ ἁσσὲ πὸσ ὁλὸῦ αὐτοῦ ἀσσὲ θαμὲ ἡται καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ
ἐκπυοχὲρὸσ πὸῦ στοματοῦ ἐκζπτίσσει· ὃν λὲ βαμ πὸρὸ ἀσσαγ
γὲ λὲ ἀσσὲ ἀσσὲ ἐ ἡται λὸμ αὐτοῦ ἀσσὲ ἀρβὲ ἁι αὐτ
ἀσσαὐτὸ· καὶ ὲ λὲ ἁσσὲ ἀρβὲ ἁσσὲ πὸσ ὁλὸῦ αὐτ.
Ὅσσὲ τὶ ἁμόμὲ ἁσσὲ αὐτοῦ ἀσσὲ θαμὲ ἡται· καὶ σὺπλὼν
τυχὼσσοῦ βρεμὸσ· Κ αὶ σὺμὶ ἐ ἁμοῦ ἐὶ πὸμ πὸῦ οἱ
καὶ ἡλ· ὅτι σὸ ἁμὸμὲ ἁσὶ ὁ λόγομ πὸῦ ἁὶ πὸλ ἁμ ἁι,
λὶμὸμὲ ἁὶ ἁμὸμὲ ἁὶ λὶμὸμ ὸβ ἐλὶμὶ ἐ ἡμὶ ἐ ἡμ καὶ βμαυτ ἁισ
λὶμ ἁὶ νὸ ὲ λὲ βαι· καὶ πὸσ ὸ ζ ὲ σὸ ὲ λὲ βαι· ἐὶ πὸμ ἁμπὸ c
ζὸσ ὸμ ὲ λὸ ἐ ἡμ κὸ· ὁ ἡὸὺ ὲ σὸὺ λὸ ὲ ἁι πὸὺ τὸμ βαμ ἁπὸμ πὸ ἐ ἡ
ἁμ ἁρ πὸ λὸῦ· ὸσ ἁ ἁσσὲ ἀρβὲ ἁπὸμ πὸὺ ἀσβὲ ἁι ἁσσὲ πὸσ c

ὁμ ὁμ αὐτοῖς ζ κ σβαι. λεπ ιβ ρῶσι μοι οἱ υἱοὶ τοῦ μ
ὁσιου οὐ κ δυ βφ ὧν ἡ ὁδὸς τοῦ κῦ λεπ αὐτῶν ἡ ὁδὸς
αὐτῶν μ οἰκ δυ βφ ὧν ὁμ τῶ αὐτῶ ἀρ βῖται δ΄ καὶ ὁμ αὐτῶ
τῶ δ΄ καὶ ὁσιώσω αὐτοῦ. καὶ ταπ εἰ σ ἀμ ὁμ ἰάμ
καὶ αὐτῶ θαμ φ τῶ ὁμ αὐτῆ. καὶ ὁμ τῶ αὐτῶ ἀρ βῖται
τὸ μ ἁμ ἀρ τῶ λὸμ αὐτῶ τῆ σ ὁμ ὁμ ἰάσ αὐτοῦ καὶ
ταπ ἰῶσ ἰερ μ ἰα λεπ δ΄ ἰεσ ὁσιώ ων. ὁμ αὐτοῖς σ
αὐτὸς ζ κ σβαι καὶ τοῦτο δὲ ἰμ ὸ ἐῖ ταυτ. οἰκ δυ
θεῖ ἡ ἡ ὁδὸς κῦ. ἐ καστ ος λεπ ἀπ ἀσ ὁδοὺς ἡμῶν
κερ μ ὼ ἡμ ἀσ τοῖς κοσ ἰ ηλ. λδ΄ ζ΄ κ̄σ̄.

Καὶ ζ΄ ὁμ ἐσ ὁμ τῶ δω δ΄ ἐκατ ον. καὶ ὠ ταῦ μ ατ τοῦ
μ ἐλ ων ὁσ. τῆ σ αἰχ μ ἀλ ωσ ί ἀσ ἡμ ῶν. ἡ λ θ ὁμ ὁ ἀμ αν
σσ ηθ ῆ σαν τ ὁ σ μ ε. αὐτ ὸ ἰ ηλ μ λδ΄ ὧν. ὁ ἀλ ὼ κ τοῦ
λ ιτ. καὶ ζ΄ ὁμ ἐσ ὁ ὁσ ὠ μ ε χειρ κῦ. ὁ ὁσ ρ αν τ ὸ ρ ἰμ
ὁλ η θ ῆ μ αὐτ ὸμ τ ὸ ρ ὁ σ μ ε καὶ ἰῶ οἱ ζ ὁμ τὸ σ ὁ μ μ χ
ὁσ τ ὸ λ θ ὁμ τ ὸ ρ ὁ σ μ ε τὸ τ ὸ ρ οϊ. καὶ ἀμ οἱ χ ὁμ ὁμ ἐ
τὸ σ ὁ λεπ ὁ ὁσ ὠ ὁμ ὁ κλι ὁ δ ὼ ῶν. καὶ ζ΄ ὁμ ἐσ ὁ λ ό γ ο σ κῦ
τ ὸ ρ ὁ σ μ ε λδ΄ μ. ἰ ὲ ἀμ οῦ. οἱ καὶ τοι ἰεσ ὠ ὧν τῶ σ
λ ίρ ἰ ηλ ὁσ ὁμ ὁμ ὰ σ ὁσ ὠ ὧν τῶ ὸ ἡλ ἰῶ τοῦ ἰ ηλ. λδ΄ ὁσ ἰ η ν. ἐἰ
σ ὁμ ἀμ ἀρ ἀσ ἀμ ἐ. καὶ τ ὸ χ ὁμ τ ὰ ἰῶν ἡλ ἰῶ καὶ λ ίμ ε ῆ σ πλ ἰ
ὁσ ὁσ ὁμ ὁμ ἰ ηλ ὁμ ὁ ὁλ ὁ τ ὰ ἰ ὰ ἡ ὸ λεπ ἀτ ὰ χ ὁμ ὁμ ὁ ἰ ὼ

τοῦτο ἡ ὁσμὴ αὐτοῦ· οὕτως ἡ ὀσμὴ αὐτῶν καὶ
ἔσται τοῖς ἀπωλείαν φάγεται· καὶ ὁ φθαλμὸς ὑμῶν ἐφείσατο ὑμῶν
ἔσται τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι ὑμᾶς· καὶ ἐγνώκατε
καὶ πλὴν γὼν κληρονομήσατε ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ
φάγεσθε ὑμῶν· ἐὰν ἀποστῶσιν ἀδελφοὶ καὶ ἀφῶσιν ἡ
πολιτεία αὐτοῦ ἐν ὑμῖν αὐτοῖς· καὶ πλὴν γὼν κληρονο
μήσουσιν οὕτως διὰ τοῦτο ἐν τῷ αὐτοῖς· πάλιν
γῆ κσ κδ· ζωὴ ἐγὼ λέγει κύριος· οἱ ὑμεῖς ἐμέσατε ὑμᾶς
μασι ἐκ προσώπου μου ὡσεὶ ἐμέσατε καὶ οἱ ἐν τῷ
πόλει τοῦ λαοῦ τοῦ διερχόμενοι τοῦ φονεύσουσιν μαι
χαίρᾳ ἐν αὐτοῖς· καὶ τοὺς ὑμᾶς ἀφῶσιν ἐν
μασι καὶ τοὺς ὑμᾶς τοῖς ἀπολλύουσιν αὐτοὺς ἀπὸ κτε
νῶ· καὶ δώσω τὴν γὼν ὑμῶν ἔρημον· καὶ ἀποβλῆται
ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ· καὶ ὑμῶν ἀφανισθήσεται τὰ
ὄρη τοῦ ἰσ· διὰ τοῦτο ἐὰν διὰ τοῦτο ῥόμενον· ὃ
γὼ κύριος μαι ὁ πλάσσων ἐν κε· καὶ τοὺς ἀφῶσιν τὴν γὼν
αὐτοῦ ὑμῶν· καὶ ὑμῶν ἀφανισθήσεται ἀπὸ προσώπου
τὰ ἐν δυνάμει αὐτοῦ ἀδικοῦσιν· καὶ οὐ μὴ
ἀμοῦ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σου· οἱ λαλοῦντες τοῦ ἐν τοῖς
τοῖς ἀπαντήσῃ· καὶ ὑμῶν τοῖς τοῦ λαοῦ σὺ οἱ ὑμῶν οἱ κύ
ριοι ἐν ἐκλογῇ ἀμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ λάρυγγος σου

ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΜΕ ΛΕΓΩΝ
ΥΙΕ ΑΝΘΡΩΠΕ ΛΑΒΕ ΣΕΑΥΤΩ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΡΗΜΑΤΑ ΜΟΥ ΟΥΣ ΕΓΩ ΛΑΛΩ ΠΡΟΣ ΣΕ
ΕΝΩΤΙΣΑΙ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΑΚΟΥΣΟΝ ΤΑΙΣ ΑΚΟΑΙΣ ΣΟΥ ΚΑΙ ΠΟΡΕΥΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟΙΚΟΥΣ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΣΟΥ ΚΑΙ ΛΑΛΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΕΡΕΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ ΚΣ ΕΑΝ ΥΜΩΝ ΑΚΟΥΣΩΣΙΝ ΕΝΩΤΙΣΘΗΣΟΝΤΑΙ
ΚΑΙ ΕΑΝ ΜΗ ΥΜΩΝ ΑΚΟΥΣΩΣΙΝ ΕΝΩΤΙΣΘΗΣΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΑΝ ΜΗ ΥΜΩΝ ΑΚΟΥΣΩΣΙΝ
ΕΝΩΤΙΣΘΗΣΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΑΝ ΜΗ ΥΜΩΝ ΑΚΟΥΣΩΣΙΝ ΕΝΩΤΙΣΘΗΣΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΑΝ ΜΗ ΥΜΩΝ
ΑΚΟΥΣΩΣΙΝ ΕΝΩΤΙΣΘΗΣΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΑΝ ΜΗ

καὶ αὐλὼν χωραι ὑμῖν ἔστιν· καὶ κληρονομήσατε
αὐτὰς καὶ οἰκοδομήσατε· Διὰ τοῦτο ἐὰν ἐγὼ λέ-
γω κῦ κῦ· καὶ τοιήσω σε ἐν τάχει ἐν ἀφέσει
σου ἐναντίον τῶν ἐθνῶν τῶν περικύκλῳ σου· καὶ ἐν κλη-
ρονομίᾳ τοῖς ἐν κύκλῳ σου· καὶ ὄψεσθε τὴν ἀφέσιν
μου ἐν τῷ μέσῳ σου· ὅτι ἐγὼ εἰμι κῦ· Οὐκ ἀποκτε-
νεῖτε· ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητέ μου· ὅτι ἐγὼ ἐπάξω ἐπὶ
ὑμᾶς ἐν τῷ μέλλειν ὑμᾶς ἐξολεθρεύεσθαι· καὶ
καὶ ἐν τῷ μέλλειν ὑμᾶς ἐξολεθρεύεσθαι· τὸ ἀσθενὲς
σου· ἐὰν ἐγὼ οἰκοδομήσω ἐν κῦ· τὰ δὲ λοιπὰ κτή-
νη ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξολεθρευθήσεται·
ὑμεῖς δὲ ἐξολεθρευθήσεσθε ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης·
οὐδὲ ἐὰν ἐξολεθρευθήσεσθε· καὶ γνώσεσθε ὅτι
ἐγώ εἰμι κῦ ὁ θῦ αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐμοῦ τὸ
πάθος ἐστὶ τοῦτο ὃ ἐμὶ ποιῶ ὑμῖν· καὶ εἰ τὸν τοῖχον
τοῦτον ἐμὶ ποιῶ· καὶ ἐὰν προσθῶ τοῦτο ἐπὶ τὸ
τεῖχος τοῦτο καὶ ἐὰν ἐπάξω ἐπὶ τὸν τοῖχον
τοῦτον τὸν ἐμὶ ποιῶ· καὶ ἐὰν ἐπάξω ἐπὶ τὸν τοῖχον
τοῦτον τὸν ἐμὶ ποιῶ· καὶ ἐὰν ἐπάξω ἐπὶ τὸν τοῖχον
τοῦτον τὸν ἐμὶ ποιῶ· καὶ ἐὰν ἐπάξω ἐπὶ τὸν τοῖχον
τοῦτον τὸν ἐμὶ ποιῶ· καὶ ἐὰν ἐπάξω ἐπὶ τὸν τοῖχον

θυμῶμ καὶ ὁ μισθὸς μου λαὸς μου ἐμὲ ὀργίζεται
ἐπὶ λζ̄ ἔτη κ̄ σ̄ ὁ θ̄ σ̄. διὰ τί ἐγὼ ἐμβολὸς γ σ κ̄ῦ τροσωμι
λζ̄ωμι ἐμὲ ἐμοῦ· οἱ κοσι ἡ λ καὶ τοὺς κ ἡσαμ βοὺς
γῆς αὐτοῦμ διὰ ὀμ ταῖς σ ἀκαθαρσίαις αὐτοῦμ
ὀμί αμ αμ αὐτὰ ὠὀμ πρὸς λὸν αὐτοῦμ καὶ ὀμ τοῖς
εἰδωλοῖς αὐτοῦμ· διὰ ὀμ ταῖς σ ἀκαθαρσίαις
αὐτοῦμ· διὰ ταῦτα ὠὰ καθαρσίαμ τῆς σ ἀφ ὸ
δροῦ ἐγὼμ ἡ θ ἡλίος λὸς αὐτοῦμ· καὶ ἐπορεύσω πγ
μου· διὰ ὸ ἐξ ἐδαυτομ θυμοῦμ μου ἐπ αὐτοὺς·
καὶ ἐπὶ τοὺς ἐ ἐ αὐτῶ σ οὐ δ ἐξ ἐδεμ βοὸς τῆς σ γῆς·
διὰ ὀμ τοῖς ἐδωλοῖς αὐτοῦμ ὀμί αμ αμ αὐτὴμ
διὰ δ ἐδωκ ε αὐτοὺς ἐδ ἐ αὐθμ ἡ· διὰ ὸ λιγκμὴ
σαι αὐτοὺς ἐδ ἐ αὐχῶ ε αι· καὶ τὰ τὰ ὸ λὸς αὐτ
καὶ διὰ τὰ τὰ σ ἀμ ὸμ μὰ τοῦ αὐτοῦμ ὀμ ἱμ αὐτῷ·
καὶ ἐδ ἐ σ λθ ὸσ αμ ἐδ ἐ σ αὐθμ ἡ οὐδ ἐ σ λθ ὸσ αμ ἐ
κεῖ· διὰ ὀμ τὰ ὸ ἡ λ ὸσ αμ πρὸ ὸμ ὸμ ὰ μου τὸ
ἄγ ὸμ ὀμ τοῦ λζ̄ ὸσ θαι αὐτὸ ἐν λαὸ σ κῦ ὸ ὶ τοι·
καὶ ἐκ τῆς σ γῆς αὐτοῦμ ἐξ ἡ λ θ ὸσ αμ· διὰ ὀμ ἐβ ἰ ὸσ
μὰ ι ὰ αὐτοῦμ διὰ τὸ ὸμ ὸμ ὰ μου τοῦ ἄγ ὸμ ὸ θυς
ε ἡ λ ὸσ αμ οἱ κο σι ἡ λ· ὀμ τοῖς σ θμ ὰ σ ὶμ οὐδ ἐ

καὶ ἐν γλίφ ἀμπελῶνι ὀργαθίσεται· ἀμήθω-
σον ἐπὶ κφαμισμὸν ἀγρὸν ἐπὶ κλήκα πρὸ φθαλμοῦ σου
καὶ ποιήσεις παράδεισον καὶ ὀρύξεις ἐν γλίφ
ὀκεῖμ ἐν γλίφ κφαμισμὸν ἀγρὸν ἐπὶ θλῖψιν σκίπωσον
παράδεισον τρύφης καὶ αἰπόλια ὄρημον·
καὶ ἐν κφαμισμῷ αὐλὶα καὶ κατὰ σκαμμῶν ἐχ-
ραὶ ἐλαιοθλῶσαι· καὶ γλυκανεῖς καὶ πιὼ ὄθμηκόσας
ἀμπελῶνας φυτεύσεις μὴ κύκλῳ αὐτῶν· ἐπὶ ἀγρῷ
ἐκεῖμ μηκόσ· ἀκολούθησον τοῖς καθηκουσμῶν
καὶ κατὰ φύσιν ἐστὶν πᾶσι κφαμισμῶν ἐπὶ
ἀγρῷ κσ κόσ ὀλαλῆσαι καὶ τοῖς λίθοις· πάλιν ἀγρὸς
κσ κόσ ὀλαλῶν καὶ τοῖς ξύλοις· Τ ἀγρὸς ἀγρὸς κόσ
κόσ ὀθσ ἐστὶ τοῦτο ζητήσεις τὸν μαθητὴν τοῦ· οἱ κοινὸ-
τοῦ τοῖς ἐστὶν αὐτοῖς· πολιτεύμα ἐστὶν αὐτοῦ ὡς πρό-
σωπον αὐτοῦ· ὡς πρόσωπον ἀγρὸν· ὡς πρόσωπον
τοῦ ἡλιακοῦ· ὄρη τοῖς ὄρεσι τοῖς αὐτῆς ὅτι ὡς ὄρος
τοῦ αἰπόλιον ὄρημον· πολὺ ῥᾴδιον πρό-
σωπον αὐτοῦ· καὶ γλυκανεῖς ἐπὶ
γῆς ἐκεῖμ μηκόσ· καὶ ἀγρὸς ἐστὶν χειρ
κὺ καὶ ὁ ζητήσας ὄρη πνικῦ· καὶ ἐ

ఈ కథలన్నీ కాలక్షేపానికి రాసినవి కావు. కాలానికి ఎదురొడ్డి నిలబడ్డ కొందరు మనుషుల్ని పరిచయం చేసే ప్రయత్నం ఇవి. ఇవన్నీ నిజంగా జరిగినవి. ఇవి ఒక్కొక్కటీ ఒక్కొక్క పోరాటం. ఇవి ఒక్కొక్కరూ

ἀμφότερα· καὶ ἀμφότερα μηδὲν ἔχοντα λέγε
ται· καὶ τὸν αὐτὸν ὁλικῶς ἑαυτῷ· καὶ ἕτερον
παρὰ ἑαυτὸν παρὰ ἕτερον ἑαυτοῦ· παρὰ ἕτε
ρον ταὐτὸν τὸ αὐτό· καὶ ἕτερον τοῦ αὐτοῦ· παλ
λὴ κε κε ἐλθὲ ἐκ τοῦ τὰς σαρκὸς μου ἀμφότερα
ὠνου· ἐλθὲ τὸν καὶ ἀμφότερα μηδὲν ἔχοντα
μικρὸν τοῦτον καὶ ἰδιοποίητον καὶ ἕτερον
φέρεσθαι καθ' ὁμοιότητα· καὶ εἰσπλ
θὲ ἐφ' ἑαυτὸν τὸν αὐξάνοντα καὶ δηλοῦν
τα· καὶ ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα σο
φίας καὶ συνέσεως· καὶ ἐπαναπαύσεται ἐπ'
αὐτὸν πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος· πνεῦμα γνώ
σεως καὶ εὐσεβείας· καὶ ἐμπλήσει αὐτὸν
πνεῦμα φόβου κυρίου· καὶ ἐλεγξεῖ οὐ κατὰ
τὴν ὄψιν τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ κρινεῖ· καὶ
οὐκ ἐλεγξεῖ κατὰ τὴν ἀκοὴν τῶν ὤτων αὐτοῦ·
ἀλλὰ κρινεῖ ἐν δικαιοσύνῃ πτωχούς· καὶ
ἐλέγξει ἐν εὐθύτητι ταπεινοὺς τῆς γῆς· καὶ
πατάξει τὴν γῆν τῷ κέντρῳ τοῦ στόματος αὐ
τοῦ· καὶ πνεύματι τῶν χειλέων αὐτοῦ ἀνελεῖ
κε· ἔσται δὲ ἡ ζώνη τῆς ὀσφύος αὐτοῦ· τοῦ δ

μνησθήτω μου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ λιμοῦ τούτου. καὶ ἀλλοεθνεῖς
ἐκδυσι. καὶ ἀφανιοῦσι τὰ ὑψηλά σου καὶ τὰ
ὑψώματά σου καὶ συντρίψω τὰ ἔργα σου καὶ τοὺς
βωμούς σου καὶ ἐκβαλῶ τραυματίας σου ἔμπροσθεν
τῶν εἰδώλων σου. καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ κατέναντι τῶν εἰδώλων αὐτῶν καὶ διασπερῶ
τὰ ὀστᾶ σου κύκλῳ τῶν βωμῶν σου. ἐν πάσαις ταῖς
κατοικίαις σου αἱ πόλεις ἐρημωθήσονται καὶ τὰ
ὑψώματα ἀφανισθήσονται ὅπως ἂν ἀπολέσθωσιν καὶ
ἐκλείπωσιν οἱ βωμοὶ σου καὶ συντριβῶσιν καὶ
κατασκαφῶσιν καὶ συντελεσθῶσιν καὶ κατακαυθῶσιν
καὶ ἀφανισθῶσιν τὰ ἔργα σου καὶ ἐκβαλῶ τραυματίας
ἐν μέσῳ σου καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος
ὁ θεός. καὶ ὑπολειφθήσονται ἐξ ὑμῶν σῳζόμενοι
ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν οἷς διασπερήσεσθε ἐν αὐτοῖς
καὶ γνώσονται πάντες οἱ διασωθέντες ὅτι ἐγώ εἰμι
κύριος ὁ θεός. οὐ μάτην εἶπον τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς
τὰ κακὰ ταῦτα. τάδε λέγει κύριος ὁ θεός. τὴν χεῖρά
μου ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν καὶ δώσω τὴν ἔρημον
ἔρημον ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθα ἐν πάσαις ταῖς
κατοικίαις αὐτῶν καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι κύριος
ὁ θεός. καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου λαβὲ σεαυτῷ πλίνθον
καὶ ἐπιθήσεις αὐτὴν ἔμπροσθέν σου καὶ γράψεις
ἐπ' αὐτῆς πόλιν Ἱερουσαλημ καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν
περικάθισιν καὶ χῶμα καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν
παρεμβολὴν καὶ κριοὺς κύκλῳ καὶ λήμψῃ σεαυτῷ
σίδηρον καὶ θήσεις αὐτὸν τοῖχον σιδηροῦν ἀνὰ μέσον
σοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τῆς πόλεως καὶ ἔσται ἐν
πολιορκίᾳ καὶ ἐκκαυθήσεται ἐν αὐτῇ καὶ σὺ
πολιορκήσεις αὐτήν. τοῦτο σημεῖον τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ
κείσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ ἀριστερὸν καὶ θήσεις
τὰς ἀδικίας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτό. ἐν ἀριθμῷ
ἡμερῶν ὧν κείσῃ ἐπ' αὐτοῖς βαστάσεις τὰς ἀδικίας
αὐτῶν. καὶ ἐγὼ δέδωκα σοι τὰ ἔτη τῆς ἀδικίας
αὐτῶν ἀριθμὸν ἡμερῶν τριακοσίων ἐνενήκοντα καὶ

μεγάλη μὲν ἡ πόλις ἐστὶν καὶ πολυάνθρωπος καὶ
ὀρεινὴ λαὸς δὲ ὁ ἐν αὐτῇ ὀλιγάνθρωπος καὶ
κακῶν μεστὸς ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἐν τοῖς
βασιλεῦσιν τοῦ Δαυὶδ καὶ ἐν τοῖς ἄρχουσιν
αὐτῆς καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτῆς καὶ ἐν τοῖς
προφήταις αὐτῆς καὶ ἐν τοῖς ἀνδράσιν τοῖς
ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ ἐν τοῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ
ἐν τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ
γῇ τῇ ἁγίᾳ. καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ
ἐν τοῖς ἐν τῷ Λιβάνῳ καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ
Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ καὶ
ἐν τοῖς ἐν τῇ Βαβυλῶνι καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ
Χαλδαίᾳ. καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ
ἐν τοῖς ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν τοῖς ἐν
τῇ Βαβυλῶνι καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Χαλδαίᾳ.
καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν τοῖς ἐν
τῇ Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Βαβυλῶνι
καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Χαλδαίᾳ. καὶ ἐν τοῖς ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ
καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Βαβυλῶνι καὶ ἐν τοῖς ἐν
τῇ Χαλδαίᾳ. καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ
ἐν τοῖς ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν τοῖς ἐν
τῇ Βαβυλῶνι καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Χαλδαίᾳ.
καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν τοῖς ἐν
τῇ Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Βαβυλῶνι
καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Χαλδαίᾳ. καὶ ἐν τοῖς ἐν
τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ
καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Βαβυλῶνι καὶ ἐν τοῖς ἐν
τῇ Χαλδαίᾳ. καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ
ἐν τοῖς ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν τοῖς ἐν
τῇ Βαβυλῶνι καὶ ἐν τοῖς ἐν τῇ Χαλδαίᾳ.

μασιν μου τοῦ ρύσομαι αὐτούς. καὶ τὰ κρίματά μου φυ
λάξονται· καὶ ποιήσουσιν αὐτά· καὶ ἔσονται κήσου
σιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἣν ἔδωκα τῷ δούλῳ μου τῷ Ἰακωβ
μου ᾗ κατῴκησαν ἐπ' αὐτῆς οἱ πατέρες αὐτῶν
καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ
αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ τῶν υἱῶν αὐτῶν ἕως αἰῶνος
καὶ Δαυὶδ ὁ δοῦλός μου ἄρχων αὐτῶν ἔσται αὐτοῖς
αἰῶνα· καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην εἰ
ρήνης διαθήκη αἰωνία ἔσται μετ' αὐτῶν·
καὶ θήσω τὰ ἁγιάσματά μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς
μον· καὶ ἔσται ἡ κατοίκησίς μου ἐν μέσῳ αὐτῶν·
καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός· καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι
λαός· καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι κς
ὁ ἁγιάζων αὐτοὺς ἐν τῷ εἶναι τὰ ἁγιάσματά μου ἐν
σοις αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα μετ' αὐτῶν ἑξῆς κσ·

30 Κ καὶ ἐγένετο λόγος κυ πρός με λέγων· υἱὲ ἀνθρώ
που λάβε σεαυτῷ τὸ τεῖχος τὸ σὸν γόγ· καὶ τὴν
γῆν τοῦ μαγώγ· ἀρχοντα τοσρωσμοσσὸκ· καὶ θο
μελλ· καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν καὶ εἶπον·
τάδε λέγει κύριος μαι κσ· ἰδοὺ ἐγώ εἰμι ἐπὶ σὲ γόγ·

καὶ ἀρχὴ τοῦ ρος στιχ σοκ· καὶ θ ιβ λ· καὶ σφλ
ζ ος δ καὶ τοσαυτὴ μὴ λείψαι μὴ μέσου ἰ τοσοῦ
καὶ ἰ τοσῆς ὁ μβ λ μὴ μὴ ὁ ιστ θ ὀρ αἰκ ασ τοσῶ
τοσ τὴ ἀφ ὁ ἡ γ τοσ λ ἰ· τοῦ λ τα ι· καὶ τοῦ ρ
κ δ ἀφ αἱ ρ αι· καὶ ἡ μ χαὶ ρ αι· τοῦ ρ σαι· καὶ αἱ τὴ
ὁ τοσ ι σ· ἡ καὶ λ ι ιώ δ· καὶ λ υ δ ο ι· τοσῶ τοσ τ
ρ ι κ δ ἀφ αι ρ δ· καὶ τοῦ λ τα ι σ γ ο ιεν ρ· καὶ τοσῶ
τοσ ι τοῦ ρ αὐ τὸ μ οἱ κ ο σ τοῦ θ ρ γ αι α· ἵνα
χ αὐ τοῦ ι ω ρ ρ αι καὶ τοσῶ τοσ τὴ οἱ τοῦ ρ αὐ τὸ μ· ὡ ς
ὀ θ ὴ μ ι τοῦ λ ὐ μ ε ν α σ σ ῦ· ἐ σ τ ι δ ὲ ἡ μ ὲ ν ἀ π ὸ
σ ο ῦ ἐ π ὶ τ ὸ ν κ α τ ὰ π ρ ό σ ω π ο ν
λ ι σ τ α μ έ ν η ι ε υ θ ε ῖ α σ ο ῦ· ἡ δ ὲ ἀ π ὸ τ ῆ ι ἀ π ο φ ὺ
λ α κ ι κ ῆ μ· ἀ φ ' ἡ μ έ ρ α ι ἁ λ ι ό μ α ι ἐ σ τ ι ν ἡ δ ὲ
τ α ι· κ α ὶ ἐ σ τ ὶ ν ἐ π ὶ τ ὸ ν ἀ ν α τ ο λ ι κ ὸ ν ἀ π ὸ
λ ί ζ ε ι ἡ σ υ ν ὰ ν τ ὴ ν τ ῶ ν ἀ π ὸ δ ύ ο ἀ ρ θ μ ῶ ν μ ε χ α ί ρ α σ υ
μ ε γ έ θ ω ν α ὐ τ ὸ ὃ θ μ ὸ ν μ ὲ ν π ο λ λ ὸ ν μ ὲ σ τ ὶ τ ῶ ν γ ω ν
ι ω λ· ἰ ὲ ζ δ μ ε ἰ θ ρ κ μ ο σ δ ι ό λ ο υ· κ α ὶ α ὐ τ ὸ σ ὲ ζ ὲ
λ ί λ υ θ ε ν ὲ ζ θ μ ὸ ν μ· κ α ὶ κ α π ο ι κ λ ί σ σ ο ν τ ι ν ὲ σ τ ὶ
ρ ι ῶ ν κ σ ά σ σ α ρ ω ν τ ὸ ν κ α ὶ ἀ ν α π λ ή σ α ι σ ὸ ν ἰ σ ὸ ν σ κ α ὶ
λ ί ζ ῃ σ σ ὸ ν σ ῥ ὲ ζ λ κ α τ α κ α μ ύ τ α ι γ ὼ ν κ α ὶ π ο λ ὺ

ου γενομενην προ ισραηλ. και εβλεψα και ιδου ομοιωμα
ομοιον. προσωπου ανθρωπου ομοιον. και ειδον ωσει
ηλεκτρον ωσει οραμα πυρος κυκλοθεν αυτου. απο οσφυος
αυτου και εως κατω ειδον πυρ. και περιλαμπες ην
αυτω κυκλοθεν. ωσει η ορασις του τοξου ου εαν
γενηται εν νεφελη εν ημερα υετου. ουτως η ορασις
των περικειμενων αυτον. και ειδον και επεσα επι
προσωπον μου. και ηκουσα φωνην λαλουντος προς με.
και ειπεν προς με. υιε ανθρωπου στηθι επι των
ποδων σου. και λαλησω προς σε. και εισηλθεν εν
εμοι πνευμα ελθον επι με. και εστησεν με επι των
ποδων μου. και ηκουσα του λαλουντος προς με. και
ειπεν προς με. υιε ανθρωπου εγω αποστελλω σε προς

ἱερεκίας·

λαλήσω ἐγὼ κύριος καὶ ἀποκαταστήσω τὸν λόγον μου ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ποιήσω αὐτὸν τοῦ μὴ ἐκλιπεῖν ἐκ μέσου αὐτῶν. διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν οἰκοδομούντων τὸν λαὸν τοῦτον· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὰ ὀστᾶ τοῦ λαοῦ τούτου βοράν, καὶ τὸν θάνατον αὐτῶν ποτόν, καὶ τὴν ἀρχὴν αὐτῶν ἐκλείψει ἐκ τῆς γῆς. καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ἰούδα καὶ πάντα τὸν λαὸν τοῦτον ἐκλείψει ἐκ τῆς γῆς. καὶ ἐκ τῶν προφητῶν τῶν οἰκοδομούντων τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἐκ τῶν ἱερέων τῶν ἀναβαινόντων ἐκ τῆς γῆς. καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐκλειπ

λαζ ϗ κσ κσ· καὶ δόσω σοι τὴν δόξαν μου ὑμῖν· ὃ
ὅτου ταῦτα σαμ ταῦτα οὐθμν τὴν κεφαλήν μου ὑμῶν δοσι ὑμ
σοι καὶ τὴν χειρα μου ὑμῶν δοσι γαρ μ δοσ αὐτοῖσ καὶ
γνῶσομ ται οἱ κοσι ηλ· ὅτι ἐγώ εἰμι κσ ὁ θσ αὐτ
αὐτοῖσ τὴν λίμβραν ταύτην καὶ δοσ δκφμν· καὶ γνῶ
σομ ται σαμ ταῦτα οὐθμν· ὅτι δι αὐτὸ αἷμα ρτι
αὐτοῦ μ λιχμα ρσ ταῦτα σαμ οἱ κοσι ηλ· αμ θσ μ
λιθάζητε σαμ ἐσθμε· καὶ αὐτοδάρβατα τὸ ρρ σο
ταῦ μου αὐτοδάρβατα μ καὶ ταρ δλο καὶ αὐτοῖσ ἐσ
χειρας τοῦ ἐχθρ αὐτοῦ μ· καὶ δοσ σαμ
τὸ καταπαυσ αἱ εἰδωλα ρι αὐτοῦ μ· καὶ ἐαν
ταμ ελίμεα ταυ αὐτοῦ μ δοσι ν σαυ αὐτοῖσ· καὶ
αὐτοδάρβατα τὸ ρρ σο ταῦ μου αὐτοδάρβατα· δι
αὐτοῦτο τάδε λγζ κσ κσ ὁ θσ μὴ ὧν αὐτοδαρβατ
τὴν αἰχμαλωσία ν αμ ἰακωβ· καὶ ἐλεήσω τὸ μ
οἶκ ομ ηλ· καὶ ζηλώσω δι αὐτὸ ὄνομα
μου ἐγὼ λήμψομαι τὴν αἰσχύνη αὐτοῦ μ καὶ τ
ἀδικία μ ὧν ἠδίκησαν μ ἐν ἐμοὶ τοῦ κατοικισθῆναι
αὐτοὺσ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ μ ἐπ ρίψω σ· καὶ οὐ
κέτι ὁ ὀκφορισμὸ ἐμ τῶ αὐτοδαρβατίσαι αὐτοῦσ

ὀκτὼ μόθια. καὶ στενοχωρήσει αὐτοὺς ὁ κό-
χλος τῶν μοθίων καὶ φλασθήσονται
ὀκτὼ ὡσεὶ μόθια τοὺς λοιποὺς καὶ γνώσονται ὅτι
ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεὸς αὐτῶν ὃν φαμίγμασιν
αὐτοῖς μόθυσιν. καὶ οὐκέτι
τὸ ταρσὸν τοῦ μόσχου αὐτοῦ αἱμοθύσει ἐν θυμῷ ἐξ
αὐτοῦ μοθυσμοῦ τοῦ οἴκου μιλ λξ κε.
Κ καὶ ἐγένετο ὀκτὼ τοὺς τοὺς μοθυσμοὺς καὶ ἐξοκοσιοὶ τὸ
αἰχμάλωτοι ἀσεὶ λιμοὺς μόθυσιν τῶν ταρσῶν τοῦ λοιποῦ
λθ καὶ τὸ τοῦ μόσχου ὡσεὶ μόθυσιν τῶν τοὺς σαρκοφαγεῖν καὶ λθ κλ
τοὺς ἐξ αὐτοῦ τὸ αἷμα ραντιεῖν τὴν τοῦ λιμ-
θυσμοῦ καὶ λίγαν μεθυσθήσεται ἡ ἐγένετο χειρ κυ ἐπ' ἐμέ·
καὶ λίγαν μεθυσθήσεται ἡ ἐγένετο χειρ κυ ἐπὶ τοὺς ἐξαλειμμένους τοὺς ἐν
καὶ ἐθνη κτήνεα ἐπὶ τοῦ ὄρους ὑπὲρ λοῦ ἀφόδρα. ὃ
ἐστὶν τοῦτο ὡσεὶ ἐξοικοδομεῖ τὸ λαὸς μου αἰσθήσεται τὴ
καὶ ἐξοπίγαν μεθ' ἑκεῖ καὶ ἐπὶ λοῦ ἀμ λιρ. καὶ ἐπὶ τὸ
ὄρασις αὐτοῦ λιὼ ὡσεὶ ἐξ ὄρασις χαλκοῦς πλέων
τοῦ καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ λιὼ ὡσεὶ σπαρτὸν οἱ
κοδομοῦμεν καὶ ἐκ ἀμος ρεῖ ἐρεῖ καὶ αὐτὸς
ἐπὶ κξ ἐστὶν τὸ λοῦ λιος. ἐξ εἰ τοῦ ἐν τοῦ ὀρόσεται ὁ

λϛϛ κ̄σ κ̄σ· καὶ δώσω σοι τὴν δόξαν μου δι᾽ ἐμοῦ· ὃ
ὅτου ταῦτα σαμαραταὶ βθμν τὴν κεφαλήν μου λιὼ δωσὶν
σοι καὶ τὴν χειρόμυλιὼ δωσὶν γαρ μδωσαὐτοὶς καὶ
γνώσονται οἱ κοσὶ ηλ· ὁ τι ἐγώ εἰμι κ̄σ ὁ θ̄σ αὐτ̄
αὐτὸς τὴν λίμβρασ ταῦτην καὶ δωδέκαμαν· καὶ γνώ
σονται σαμαραταὶ βθμν· ὁ τι δι᾽ αὐτὸς αἱμαρτῆ
αὐτοῦμ λιχμαλωσία τοῦτη σαμοὶς κοσὶ ηλ· αἰνθωμ
λιθέτη σαμέ σδμβ· καὶ αὐτοδάρβατα τὸ ωρο σω
ωωμμου αὐτοαὐτοῦμ καὶ ωαρδόλω καὶ αὐτοὶς φσ
χειρὸς τοὺμ ἐχθρῶμ αὐτοῦμ· καὶ δώσωμ ωαμ
τὸ καταπαῦσ αἰεανδαρσίασ αὐτοῦμ· καὶ ἰεαυτα
ταμο μλίμεαυτα αὐτοῦμ δωσὶν σαυαὐτοὶς· καὶ
αὐτοδάρβατα τὸ ωρο σω ωωμμου αὐτοαὐτοῦμ· δι᾽
αὐτοῦτο τάδλγ κ̄σ κ̄σ ὁ θ̄σ μὴ ὧν αὐτοδαρβα
τὴμ αἰχμαλωσία ιακωβ· καὶ ἐλεήσω τὸμ
οἶκομ ηλ· ἰεαὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄμομα τόμ
μου ἰεαὶ λήμψομαι τὴν αἰτίαμ αὐτοῦμ καὶ τ̄
ἀδικίαμ ὧν ἠδίκησαμ βμ τοῦ κατοικιαθῆναι
αὐτοὺς δωὶ τὴν γῆν αὐτοῦμ δωὶ ρὼν σο· καὶ οὐ
κέτι ὁ θκφοβωμ βμ τοῦ αὐτοδαρβατεῖν αὐτοὺς

ὀγκ τῶν μόθμῶν· καὶ σιωαγάγῃ μεθ αὐτοὺ ὁ γκ̄
χορὸν τῶν μόθμῶν καὶ φλαθλήσομεν
ὑμᾶς τοὺς μόθμῶν τοὺς λῶν καὶ γμᾶς τοὺς ὁτι
ἐγώ φλιμι κ̄ς ὁ θ̄ς αὐτῶν ὑμῖν φαμὲν ἡμεῖς
αὐτοῖς ὑθῆναι· καὶ οὐ τοι οἰκέτι
τὸ τορόσωπόν μου ἀπ αὐτῶν ἀμ θῶν ὅτ ἐγ
ὰν τὸν μ οἰκομί πλ λ ἐγ ἐκ ε κ ε·
Κ αὶ ἐγὼ μεθ ὑμῶν τῶν τῶν μόθμῶν τῶν καὶ ἐγ κο ὰν ὅτι τῶν
αἰχμαλω σί ᾳ ὸν λιμῶν ὑμῖν τῶν τορὸ τοῦ λιῶν
λ θ καὶ τὸν τῶν μόθμῶν ὸν ὑμῖν τῶν τῶν σαρ θ καὶ λ θ κ λ
τοῦ ἐγ ε ὰν τὸ αἷμ α ρ ο θ λῶν αι τῶν λῶν τοῦ λιμ
ὑμῶν τὸν λιμὸν ὑμῶν ἐγ ὼ ἐγ ὼ μεθ χειρ κῦ ὁ θ ὑμῶν·
καὶ λί ἐγ ὼ μεθ ὑμῶν ἐ ρ ο ἐγ ὼ τῶν φ α λῶν γλῶν τοῦ ι π λ·
καὶ ὁθ π κ ὑμῶν ὁ θ ὑμῶν ὁ ρ ο ὸν ὑ τῶν λοῦ ο φ ὸ λ ρ α· ὡς
ὁ ὁ ὰν τοῦ ὰ ὸν φ οὶ κο λ ο μεθ ὶ τοῦ λ θ ο ὸν α ὶ α θ ὑ μ α τῶν τῶν
καὶ ἐγ ὼ ἐγ ὼ μεθ ὑμῶν ἐ κεῖ καὶ ἰ λ ὸ ὰ μ λιρ· καὶ λιὸ
ρ α ὸ ν α ὐ τοῦ λῶν ὰ ὸν φ ὸ ρ α ὸ ν χ α λ κ ὸ ὸν τῶν λ ὸ μ
τοῦ ὸν καὶ ὁ ὑ μ τῶν λῖ χ ε ρ ὶ α ὐ τοῦ λῶν ὰ ὸ α σ α ρ τῶν ὸ μ οἱ
κο λ ο μεθ ὸ μ ὶ καὶ ὶ ε ὰ μ α ὸ ν ρ ὸ τ ὲ ρ ὸ μ καὶ α ὐ τ ὸ ὸν
ἰ α λ ὶ κ φ ὁ ὸ ν τῶν λῶ ὰ ὸ ν λ ὸ ν· ϗ ἐ ὶ· α θ ὑ μ τορ ὸ σ ὸ μ ὸ ὰ ὸ

ϗ

λφγ ϛ κ̄σ κ̄σ· καὶ δώσω σοι τὴν δόξαν μου ὑμῖν· ἐγ
ὼ τὸν ναὸν τὸν δεύτερον τὴν κεφαλήν μου ὑμῖν καθὼς ὑμῖ
σοι καὶ τὴν χεῖρα μου ὑμῖν καθ' ἡμέραν καὶ
γνώσονται οἱ κοσιηλ· ὅτι ἐγώ εἰμι κ̄σ ὁ θ̄ς αὐτ̄
αὐτὸς τὴν ἡμέραν ταύτην καὶ καθ' ἑκάστην· καὶ γνώ
σονται οἱ ναὸν τὸν δεύτερον· ὅτι διὰ τοῦτο αἱμαρτί
αὐτοῦ ἡ χιμαρος τὸ δεύτερον οἱ κοσιηλ· αἰμθ
ἡ θ̄ς ἡμῶν ἐστιν· καὶ ἀποκαθιεῖται τὸ ταῦρο σου
ταῦ μου αὐτοῦ καὶ ταῦρ δόλου καὶ αὐτοῖς ἐφ
χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ· καὶ ἔσονται ναὸν
τοῦ καταπαῦσαι ἁμαρτίας αὐτοῦ· καὶ ἱλασται
ται περὶ ἱλάσεται αὐτοῦ ἕνεκεν σου αὐτοῖς· καὶ
ἀποκαθιεῖται τὸ ταῦρο σου ταῦ μου αὐτοῦ· διὰ
αὐτοῦτο τάδε λέγει κ̄σ κ̄σ ὁ θ̄ς μὴ ὧν ἀποκαθιε
ται ἡμαρτίας ἐστὶν ἀκουσί· καὶ ἐλεύσονται τὸ
οἱ κομιηλ· καὶ ζηλώσω διὰ τοῦτο ὁμολογή
μου καὶ λήμψομαι τὴν ἀπειλήν μου καὶ τὴν
δικαίαν ἣν δίκην ἐποίησαν οἱ κοσιηλ καθήμενοι
αὐτοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐν ῥομφαίᾳ· καὶ οὐ
κ ἐὰν ὀκφοβήσωσιν ἐν τοῖς ἀποκαθιεῖται αὐτοῦ

αιθριόμ τηι αὐληι ὀξ ωθμ ἑαι αιθριομ τοῦ αι
λαμ· τηι αὐληι σ δωθμ πηχῶν η· καιθρι
λω κεγωται δωι ταυθὴ δωθμ τηι αὐλησ τ
αὐλησ κυκλοθμ· καιω σαύτωσ τοισ δμαμ·
θμ ιλω κύκλω δωθμ καιδωι τοαιλαμ· φοι
μικωδμθμ καιδμθμ· καιειση γαγόμμβ
ἑαλιωαὐλιῶ τιὼ δωτεραμ· καιιλουσαται
φόρια καιπροτασυλαι κύκλω τησ αὐλησ·
τριακοντα ταιαται φόρια δμ τοισ προτασύ
λοισ καιαιαι αι αι καυταμωσ τοῦτομ τησ αὐλῶμ· κλ
ταυτα μηκοσ τῶμ τησ αὐλῶμ τησ προτασύλιοσ τῶ
υσωκαυτω· καιδιδμεκρηισθμ τὸ πλαυτοσ τησ
αὐλησ αὐτοῦ τοῦ αἰθριου τησ αὐλησ τησ ὀξω
τεραι δωθμ δωι τοαἰθριομ τησ αὐλησ τ
ιλδωσύσησ ὀξ ωσησ χσ ρ· τησ ιλδωσύσησ
καταμαιτολαι· καιειση γαγόμμβ αὐτοιιορρᾶ·
(ς ἰδοὺ σύλλη ιλδωσωσα προσιιορραμ τῆ πυ
λη τῆ ὀξω τεραι· καιδιδμεκρηισθμ τιὼ τοιχ
μηκοσαιτιῶ· καιτὸ πλαυτοσ καιτὸ αθδ
τριόδμθμ καιτριόδμθμ· καιπαὐλαι·

καὶ τὸ αὐλαίμ· μοσθ· καὶ τὸ οφρὶ μιελεαὐτῆς·
καὶ ἐγένετο κατὰ τὰ μέρη τῆς πύλης τῆς ἀβδε
μωνι κατὰ αἰματοβάς· πηχῶν μ· τὸ μῆ
κος αὐτῆς· καὶ πηχῶν κε· τὸ δίρος αὐτῆς·
καὶ αἰθριάλβα αὐτῆς καὶ τὰ αὐλαίμ· μοσθ·
οφρὶ μιελεαὐτῆς· καθὼς ἡ πύλη ἡ ελλβου
σα κατὰ αἰματοβάς· καὶ ἐγένετο αἱ κλῖμακες τῆ
ς εἰς αἰθριάλβα τοῦ ἐλαίμ· καὶ τὰ ὑβλαίμ·
μοσθ· ὧν ἐστιν ἀμβὰς μοῦ ἐσωτερίου· καὶ τὰ ὑβλαίμ· μοσθ·
ὧν ἐστιν πύλη τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας ἀπὸ
πύλης τοῦ βορρᾶ· ὁμοίως καὶ πρὸς ἀνατολὰς
πύλης τῆς ελλβουσης κατὰ αἰματοβάς· ὃς
διέμετρησεν τὴν αὐλὴν αὐτοῦ πύλης ἐξ πρὸς
πηχῶν ρ· Καὶ ἤγαγέν με κατὰ νότον καὶ ἰδοὺ
πύλη ελλβουσα πρὸς νότον καὶ διέμετρησεν
αὐτὴν· καὶ τὰ αἰθ· καὶ τὰ ὑβλαίμ· καὶ τὰ ὑβλαίμ·
μοσθ· κατὰ τὰ μέτρα αὐτά· καὶ αἰ αἰθριάλβα
αὐτῆς· καὶ τὰ ὑβλαίμ μοσθ· κύκλῳ θεν καὶ θεν
αἰθριάλβα τοῦ ἐλαίμ· πηχῶν μ· τὸ μῆκος
αὐτῆς καὶ πηχῶν κε· τὸ δίρος αὐτῆς· καὶ ἐ
κατὰ κλῖμακτήρια αὐτῆς· ἓξ βλαιμοσθ· ὧν

θμ καὶ φοίνικας αὐτῆς ἑξήκοντα θύρθμ· καὶ ἑξήκοντα
πήχεις μῆκος αὐλῆς· καὶ αὐλὴ κατέναντι τῆς
αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας πρὸς βορρᾶν πρὸς ἀνατολάς·
καὶ ἐμέτρησεν ἀπὸ τοῦ πυλῶνος τῆς ἐξωτέρας
ἕως τοῦ πυλῶνος τῆς αὐλῆς πρὸς βορρᾶν πήχεις
ρ· καὶ τὸ εὖρος πρὸς νότον πήχεις
κε· καὶ ἑξῆς ἐμέτρησεν ἀπὸ τοῦ πυλῶνος τῆς αὐλῆς
πρὸς βορρᾶν πήχεις ρ· καὶ τὸ εὖρος πρὸς νότον·
καὶ ἰδοὺ θύραι κατέναντι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας
πρὸς βορρᾶν κατὰ πάντα τὰ μέτρα ταῦτα· καὶ
τὰ παστοφόρια καὶ τὰ αὐλαία αὐτῶν· καὶ
τὰ παστοφόρια αὐτῶν κατὰ τὰ αὐλαία μεθ· καὶ
τὰ παστοφόρια τὰ αὐτά· καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ τὰ
αὐλαία μεθ· κύκλῳ πήχεις ν· τὸ μῆκος αὐτῶν
πήχεις κε· καὶ αὐλαία μεθ·
κύκλῳ· μῆκος πήχεων κθ καὶ εἴκοσι πήχεων·
καὶ τὸ εὖρος ε πήχεων· καὶ ἐλαία μεθ· εἰς τὰς
αὐλὰς τῆς ἐξωτέρας· καὶ φοίνικες τοῖς
καὶ ὁ κτὼ κλιμακτῆρες· Καὶ εἰσήγαγέν
με ἐπὶ τὸν πυλῶνα τῆς ἐλεύσεως κατὰ
λαὸν· καὶ διεμέτρησεν αὐτὸν κατὰ τὰ μέτρα
ταῦτα· καὶ τὰ παστὰ· καὶ τὰ αὐλαία· καὶ τὰ αὐλαία
μεθ· κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα· καὶ αἱ θυρίδες

αὐτῆς· καὶ τὰ βλαμμένα θ· κύκλος πλήχθος μ̄·
μήκος αὐτῆς καὶ τὸ βάρος αὐτῆς πλήχθος κ̄ε·
καὶ βλαμμένα θ· εἰ σὺν αὐλῶν τῶν δύο τρυμ·
καὶ φοίνικος τὰ βλαῦ· δημ θμ· καὶ δημ·
θμ· καὶ ὁ κτὸς κλιμακτῆρ δι αὐτῆ· καὶ ἡ σπάγξ δη
μβ εἰ σὺν αὐλῶν τῶν τρυμοφορίαν· καὶ δι δημέ
τρη σθμ καστανοῦ μέρη ταῦτα· καὶ ταῦθ· ς
τὰ βλαῦ· καὶ τὰ βλαμμένα θ· ἐστὶ αὐθαίρ· δύο αὐ
κύκλος· ἐστὶ τὰ αὐλαμμένα θ αὐτῆς κύκλος πλή
χθος μ̄· τὰ μήκος αὐτῆς· καὶ βάρος αὐτῆς πλή
χθος κ̄ε· καὶ τὰ βλαμμένα θ· ἡ σὺν αὐλῶν τῶν δύο
τρυμ· καὶ φοίνικος τὰ βλαῦ· δημ θμ· καὶ δημ
θμ· καὶ ὁ κτὸς κλιμακτῆρ δι αὐτῆ· τὰ τρυμοφο
φόρια αὐτῆς· καὶ ταῦθ ἡμίτομα αὐτῆς· καὶ τὰ
βλαμμένα θ αὐτῆς δύο πλοῦν λιμ τὸ δεύτερον
ἐκ τοῦ σδμ εἰς τὸ λιμένα τῶν ὁλοκαύτωσιν·
δημ δὲ τὰ βλαῦ· τὴν αὐλαῖον δύο τρυμοφορίαν δη
θμ· καὶ δύο τρυμοφορίαν δη θμ· ἐκ χερσὶ οὐόπο
φόρια σι· δημ αὐτῆ τὴν ὁλοκαύτωσιν· ὡς τὰ ὑ
τὸ τρυμ ἁμαρτίαν· καὶ τὰ ὑπὸ τρυμοίαν· ὡς καὶ τὰ

ಪಂಗಡಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಂಗಡವೂ ತನ್ನ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನವಾಗಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಂಸಾಹಾರ ಸೇವನೆಯು ಪ್ರಚಲಿತವಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಮದ್ಯಪಾನವು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಷಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಪತ್ನಿತ್ವವು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಪತ್ನಿತ್ವವು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಕೆಲವು ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಪತಿತ್ವವು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಪಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಪತಿತ್ವವು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ

ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΦΩΝΑΙ ΚΑΙ ΒΡΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΣΤΡΑΠΑΙ ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΣΕΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΣ ΟΙΟΣ ΟΥΚ ΕΓΕΝΕΤΟ ΑΦ' ΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΤΗΛΙΚΟΥΤΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ ΟΥΤΩ ΜΕΓΑΣ ΚΑΙ ΤΟΣΟΥΤΟ. ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ Η ΠΟΛΙΣ Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΣ ΤΡΙΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΑΙ ΠΟΛΕΙΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΕΠΕΣΑΝ. ΚΑΙ ΒΑΒΥΛΩΝ Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΜΝΗΣΘΗ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΟΥΝΑΙ ΑΥΤΗ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΟΙΝΟΥ ΤΟΥ ΘΥΜΟΥ ΤΗΣ ΟΡΓΗΣ ΑΥΤΟΥ. ΚΑΙ ΠΑΣΑ ΝΗΣΟΣ ΕΦΥΓΕΝ ΚΑΙ ΟΡΗ ΟΥΚ ΕΥΡΕΘΗΣΑΝ. ΚΑΙ ΧΑΛΑΖΑ ΜΕΓΑΛΗ ΩΣΕΙ ΤΑΛΑΝΤΙΑΙΑ ΚΑΤΕΒΗ ΕΚ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΚΑΙ ΕΒΛΑΣΦΗΜΗΣΑΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΕΚ ΤΗΣ ΠΛΗΓΗΣ ΤΗΣ ΧΑΛΑΖΗΣ ΟΤΙ ΜΕΓΑΛΗ ΕΣΤΙΝ Η ΠΛΗΓΗ ΑΥΤΗΣ ΣΦΟΔΡΑ.

ΚΑΙ ΗΚΟΥΣΕΝ ΕΙΣ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΑΓΓΕΛΩΝ ΤΩΝ ΕΧΟΝΤΩΝ ΤΟΥΣ ΕΠΤΑ ΦΙΑΛΑΣ ΚΑΙ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΜΕΤΑ ΜΟΥ ΛΕΓΩΝ ΔΕΥΡΟ ΔΕΙΞΩ ΣΟΙ ΤΟ ΚΡΙΜΑ ΤΗΣ ΠΟΡΝΗΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΝΗΣ ΕΠΙ ΥΔΑΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΜΕΤ' ΑΥΤΗΣ ΕΠΟΡΝΕΥΣΑΝ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΑΙ ΕΜΕΘΥΣΘΗΣΑΝ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ ΤΗΝ ΓΗΝ ΕΚ ΤΟΥ ΟΙΝΟΥ ΤΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ ΑΥΤΗΣ. ΚΑΙ ΑΠΗΝΕΓΚΕΝ ΜΕ ΕΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΕΙΣ ΕΡΗΜΟΝ ΚΑΙ ΕΙΔΟΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΘΗΜΕΝΗΝ ΕΠΙ ΘΗΡΙΟΝ ΚΟΚΚΙΝΟΝ ΓΕΜΟΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΣ ΕΧΟΝ ΚΕΦΑΛΑΣ ΕΠΤΑ ΚΑΙ ΚΕΡΑΤΑ ΔΕΚΑ. ΚΑΙ Η ΓΥΝΗ ΗΝ ΠΕΡΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ ΠΟΡΦΥΡΟΥΝ ΚΑΙ ΚΟΚΚΙΝΟΝ ΚΑΙ ΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΗ ΧΡΥΣΙΩ ΚΑΙ ΛΙΘΩ ΤΙΜΙΩ ΚΑΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙΣ ΚΑΙ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΧΡΥΣΟΥΝ ΕΧΟΥΣΑ ΕΝ ΤΗ ΧΕΙΡΙ ΑΥΤΗΣ ΓΕΜΟΝ ΒΔΕΛΥΓΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΤΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ ΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ ΑΥΤΗΣ ΟΝΟΜΑ ΓΕΓΡΑΜΜΕΝΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΒΑΒΥΛΩΝ Η ΜΕΓΑΛΗ Η ΜΗΤΗΡ ΤΩΝ ΠΟΡΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΔΕΛΥΓΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΑΙ ΕΙΔΟΝ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕΘΥΟΥΣΑΝ ΕΚ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ. ΚΑΙ ΕΘΑΥΜΑΣΑ ΙΔΩΝ ΑΥΤΗΝ ΘΑΥΜΑ ΜΕΓΑ. ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΜΟΙ Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑ ΤΙ ΕΘΑΥΜΑΣΑΣ; ΕΓΩ ΣΟΙ ΕΡΩ ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ ΤΟΥ ΒΑΣΤΑΖΟΝΤΟΣ ΑΥΤΗΝ ΤΟΥ ΕΧΟΝΤΟΣ ΤΑΣ ΕΠΤΑ ΚΕΦΑΛΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΔΕΚΑ ΚΕΡΑΤΑ. ΤΟ ΘΗΡΙΟΝ ΟΝ ΕΙΔΕΣ ΗΝ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ ΜΕΛΛΕΙ ΑΝΑΒΑΙΝΕΙΝ ΕΚ ΤΗΣ ΑΒΥΣΣΟΥ ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΠΩΛΕΙΑΝ ΥΠΑΓΕΙ. ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΕΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΟΥ ΓΕΓΡΑΠΤΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΚΟΣΜΟΥ ΒΛΕΠΟΝΤΩΝ ΤΟ ΘΗΡΙΟΝ ΟΤΙ ΗΝ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ ΠΑΡΕΣΤΑΙ. ΩΔΕ Ο ΝΟΥΣ Ο ΕΧΩΝ ΣΟΦΙΑΝ ΑΙ ΕΠΤΑ ΚΕΦΑΛΑΙ ΕΠΤΑ ΟΡΗ ΕΙΣΙΝ ΟΠΟΥ Η ΓΥΝΗ ΚΑΘΗΤΑΙ ΕΠ' ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΕΠΤΑ ΕΙΣΙΝ ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΕΠΕΣΑΝ ΚΑΙ Ο ΕΙΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΔΕ ΑΛΛΟΣ ΟΥΠΩ ΗΛΘΕΝ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΕΛΘΗ ΟΛΙΓΟΝ ΑΥΤΟΝ ΔΕΙ ΜΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΘΗΡΙΟΝ Ο ΗΝ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ ΟΓΔΟΟΣ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΑΠΩΛΕΙΑΝ ΥΠΑΓΕΙ. ΚΑΙ ΤΑ ΔΕΚΑ ΚΕΡΑΤΑ Α ΕΙΔΕΣ ΔΕΚΑ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΟΙΤΙΝΕΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΟΥΠΩ ΕΛΑΒΟΝ ΑΛΛΑ ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΩΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΙΑΝ ΩΡΑΝ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙΝ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΘΗΡΙΟΥ ΟΥΤΟΙ ΜΙΑΝ ΓΝΩΜΗΝ ΕΧΟΥΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΙΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΑΥΤΩΝ ΤΩ ΘΗΡΙΩ ΔΙΔΟΥΣΙΝ. ΟΥΤΟΙ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΡΝΙΟΥ ΠΟΛΕΜΗΣΟΥΣΙΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΡΝΙΟΝ ΝΙΚΗΣΕΙ ΑΥΤΟΥΣ ΟΤΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ ΕΣΤΙΝ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΤ' ΑΥΤΟΥ ΚΛΗΤΟΙ ΚΑΙ ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΙ. ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ ΜΟΙ ΤΑ ΥΔΑΤΑ Α ΕΙΔΕΣ ΟΠΟΥ Η ΠΟΡΝΗ ΚΑΘΗΤΑΙ ΛΑΟΙ ΚΑΙ ΟΧΛΟΙ ΕΙΣΙΝ ΚΑΙ ΕΘΝΗ ΚΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ. ΚΑΙ ΤΑ ΔΕΚΑ ΚΕΡΑΤΑ Α ΕΙΔΕΣ ΕΠΙ ΤΟ ΘΗΡΙΟΝ ΟΥΤΟΙ ΜΙΣΗΣΟΥΣΙΝ ΤΗΝ ΠΟΡΝΗΝ ΚΑΙ ΗΡΗΜΩΜΕΝΗΝ ΠΟΙΗΣΟΥΣΙΝ ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΣΑΡΚΑΣ ΑΥΤΗΣ ΦΑΓΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΥΤΗΝ ΚΑΤΑΚΑΥΣΟΥΣΙΝ ΕΝ ΠΥΡΙ. ΟΣΤΙΣ ΓΑΡ ΕΔΩΚΕΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΑΥΤΩΝ ΠΟΙΗΣΑΙ ΤΗΝ ΓΝΩΜΗΝ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΑΙ ΜΙΑΝ ΓΝΩΜΗΝ ΚΑΙ ΔΟΥΝΑΙ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΑΥΤΩΝ ΤΩ ΘΗΡΙΩ ΑΧΡΙ ΤΕΛΕΣΘΗΣΟΝΤΑΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ. ΚΑΙ Η ΓΥΝΗ ΗΝ ΕΙΔΕΣ ΚΑΙ ΕΣΤΙΝ Η ΠΟΛΙΣ Η ΜΕΓΑΛΗ Η ΕΧΟΥΣΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΗΣ ΓΗΣ.

ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΔΟΝ ΑΛΛΟΝ ΑΓΓΕΛΟΝ ΚΑΤΑΒΑΙΝΟΝΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΧΟΝΤΑ ΕΞΟΥΣΙΑΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΚΑΙ Η ΓΗ ΕΦΩΤΙΣΘΗ ΕΚ ΤΗΣ ΔΟΞΗΣ ΑΥΤΟΥ. ΚΑΙ ΕΚΡΑΞΕΝ ΕΝ ΙΣΧΥΡΑ ΦΩΝΗ ΛΕΓΩΝ ΕΠΕΣΕΝ ΕΠΕΣΕΝ ΒΑΒΥΛΩΝ Η ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΚΑΤΟΙΚΗΤΗΡΙΟΝ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΗ ΠΑΝΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ ΑΚΑΘΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΦΥΛΑΚΗ ΠΑΝΤΟΣ ΟΡΝΕΟΥ ΑΚΑΘΑΡΤΟΥ ΚΑΙ ΜΙΣΗΤΟΥ ΟΤΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΙΝΟΥ ΤΟΥ ΘΥΜΟΥ ΤΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ ΑΥΤΗΣ ΠΕΠΤΩΚΑΣΙΝ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΚΑΙ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΜΕΤ' ΑΥΤΗΣ ΕΠΟΡΝΕΥΣΑΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΚ ΤΗΣ ΔΥΝΑΜΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΡΗΝΟΥΣ ΤΗΣ ΤΡΥΦΗΣ ΑΥΤΗΣ ΕΠΛΟΥΤΗΣΑΝ. ΚΑΙ ΗΚΟΥΣΑ ΑΛΛΗΝ ΦΩΝΗΝ ΕΚ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΛΕΓΟΥΣΑΝ ΕΞΕΛΘΑΤΕ Ο ΛΑΟΣ ΜΟΥ ΕΞ ΑΥΤΗΣ ΙΝΑ ΜΗ ΣΥΝΚΟΙΝΩΝΗΣΗΤΕ ΤΑΙΣ ΑΜΑΡΤΙΑΙΣ ΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΠΛΗΓΩΝ ΑΥΤΗΣ ΙΝΑ ΜΗ ΛΑΒΗΤΕ ΟΤΙ ΑΙ ΑΜΑΡΤΙΑΙ ΑΥΤΗΣ ΚΟΛΛΗΘΗΣΑΝ ΑΧΡΙ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ΕΜΝΗΜΟΝΕΥΣΕΝ Ο ΘΕΟΣ ΤΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΑΥΤΗΣ. ΑΠΟΔΟΤΕ ΑΥΤΗ ΩΣ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΕΔΩΚΕΝ ΥΜΙΝ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΣΑΤΕ ΔΙΠΛΑ ΚΑΤΑ ΤΑ ΕΡΓΑ ΑΥΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΠΟΤΗΡΙΩ Ω ΕΚΕΡΑΣΕΝ ΚΕΡΑΣΑΤΕ ΑΥΤΗ ΔΙΠΛΑ. ΟΣΑ ΕΔΟΞΑΣΕΝ ΑΥΤΗ ΚΑΙ ΕΝ ΣΤΡΗΝΕΙ ΔΟΤΕ ΑΥΤΗ ΤΟΣΟΥΤΟΝ ΒΑΣΑΝΙΣΜΟΝ ΚΑΙ ΠΕΝΘΟΣ ΟΤΙ ΕΝ ΤΗ ΚΑΡΔΙΑ ΑΥΤΗΣ ΛΕΓΕΙ ΟΤΙ ΚΑΘΗΜΑΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΑΙ ΧΗΡΑ ΟΥΚ ΕΙΜΙ ΚΑΙ ΠΕΝΘΟΣ ΟΥ ΜΗ ΙΔΩ. ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΕΝ ΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΗΞΟΥΣΙΝ ΑΙ ΠΛΗΓΑΙ ΑΥΤΗΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΕΝΘΟΣ ΚΑΙ ΛΙΜΟΣ ΚΑΙ ΕΝ ΠΥΡΙ ΚΑΤΑΚΑΥΘΗΣΕΤΑΙ ΟΤΙ ΙΣΧΥΡΟΣ ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ Ο ΚΡΙΝΑΣ ΑΥΤΗΝ. ΚΑΙ ΚΛΑΥΣΟΥΣΙΝ ΚΑΙ ΚΟΠΤΟΝΤΑΙ ΕΠ' ΑΥΤΗΝ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΟΙ ΜΕΤ' ΑΥΤΗΣ ΠΟΡΝΕΥΣΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΣΤΡΗΝΙΑΣΑΝΤΕΣ ΟΤΑΝ ΒΛΕΠΩΣΙΝ ΤΟΝ ΚΑΠΝΟΝ ΤΗΣ ΠΥΡΩΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ ΑΠΟ ΜΑΚΡΟΘΕΝ ΕΣΤΗΚΟΤΕΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΑΝΙΣΜΟΥ ΑΥΤΗΣ ΛΕΓΟΝΤΕΣ ΟΥΑΙ ΟΥΑΙ Η ΠΟΛΙΣ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΑΒΥΛΩΝ Η ΠΟΛΙΣ Η ΙΣΧΥΡΑ ΟΤΙ ΜΙΑ ΩΡΑ ΗΛΘΕΝ Η ΚΡΙΣΙΣ ΣΟΥ. ΚΑΙ ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΛΑΙΟΥΣΙΝ ΚΑΙ ΠΕΝΘΟΥΣΙΝ ΕΠ' ΑΥΤΗΝ ΟΤΙ ΤΟΝ ΓΟΜΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΗΝΟΥ ΑΥΤΗΣ ΟΥΚΕΤΙ ΟΥΔΕΙΣ ΑΓΟΡΑΖΕΙ. ΓΟΜΟΝ ΧΡΥΣΟΥ ΚΑΙ ΑΡΓΥΡΟΥ ΚΑΙ ΛΙΘΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΝ ΚΑΙ ΒΥΣΣΟΥ ΚΑΙ ΠΟΡΦΥΡΑΣ ΚΑΙ ΣΗΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝ ΞΥΛΟΝ ΘΥΙΝΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝ ΣΚΕΥΟΣ ΕΛΕΦΑΝΤΙΝΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝ ΣΚΕΥΟΣ ΕΚ ΞΥΛΟΥ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΧΑΛΚΟΥ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΟΥ ΚΑΙ ΜΑΡΜΑΡΟΥ ΚΑΙ ΚΙΝΑΜΩΜΟΝ ΚΑΙ ΑΡΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΥΡΟΝ ΚΑΙ ΛΙΒΑΝΟΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΝ ΚΑΙ ΕΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΣΕΜΙΔΑΛΙΝ ΚΑΙ ΣΙΤΟΝ ΚΑΙ ΚΤΗΝΗ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΑ ΚΑΙ ΡΕΔΑ ΚΑΙ ΣΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΨΥΧΑΣ ΑΝΘΡΩΠΩΝ. ΚΑΙ ΤΑ ΟΠΩΡΑ ΤΗΣ ΕΠΙΘΥΜΙΑΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΣΟΥ ΑΠΗΛΘΕΝ ΑΠΟ ΣΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΛΙΠΑΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΛΑΜΠΡΑ ΑΠΩΛΕΤΟ ΑΠΟ ΣΟΥ ΚΑΙ ΟΥΚΕΤΙ ΟΥ ΜΗ ΑΥΤΑ ΕΥΡΗΣΕΙΣ. ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΟΥΤΩΝ ΟΙ ΠΛΟΥΤΗΣΑΝΤΕΣ ΑΠ' ΑΥΤΗΣ ΑΠΟ ΜΑΚΡΟΘΕΝ ΣΤΗΣΟΝΤΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΦΟΒΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΑΝΙΣΜΟΥ ΑΥΤΗΣ ΚΛΑΙΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΕΝΘΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΛΕΓΟΝΤΕΣ ΟΥΑΙ ΟΥΑΙ Η ΠΟΛΙΣ Η ΜΕΓΑΛΗ Η ΠΕΡΙΒΕΒΛΗΜΕΝΗ ΒΥΣΣΙΝΟΝ ΚΑΙ ΠΟΡΦΥΡΑΝ ΚΑΙ ΚΟΚΚΙΝΟΝ ΚΑΙ ΚΕΚΟΣΜΗΜΕΝΗ ΧΡΥΣΙΩ ΚΑΙ ΛΙΘΩ ΤΙΜΙΩ ΚΑΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙΣ ΟΤΙ ΜΙΑ ΩΡΑ ΗΡΗΜΩΘΗ Ο ΤΟΣΟΥΤΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ. ΚΑΙ ΠΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΠΛΩΝ ΕΠΙ ΤΟΠΟΝ ΚΑΙ ΝΑΥΤΑΙ ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΜΑΚΡΟΘΕΝ ΕΣΤΗΣΑΝ ΚΑΙ ΕΚΡΑΖΟΝ ΒΛΕΠΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΚΑΠΝΟΝ ΤΗΣ ΠΥΡΩΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ ΛΕΓΟΝΤΕΣ ΤΙΣ ΟΜΟΙΑ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΕΒΑΛΟΝ ΧΟΥΝ ΕΠΙ ΤΑΣ ΚΕΦΑΛΑΣ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΡΑΖΟΝ ΚΛΑΙΟΝΤΕΣ ΚΑΙ ΠΕΝΘΟΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΛΕΓΟΝΤΕΣ ΟΥΑΙ ΟΥΑΙ Η ΠΟΛΙΣ Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΝ Η ΕΠΛΟΥΤΗΣΑΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΕΧΟΝΤΕΣ ΠΛΟΙΑ ΕΝ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΗ ΕΚ ΤΗΣ ΤΙΜΙΟΤΗΤΟΣ ΑΥΤΗΣ ΟΤΙ ΜΙΑ ΩΡΑ ΗΡΗΜΩΘΗ. ΕΥΦΑΙΝΟΥ ΕΠ' ΑΥΤΗ ΟΥΡΑΝΕ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΑΙ ΟΤΙ ΕΚΡΙΝΕΝ Ο ΘΕΟΣ ΤΟ ΚΡΙΜΑ ΥΜΩΝ ΕΞ ΑΥΤΗΣ. ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΑΓΓΕΛΟΣ ΙΣΧΥΡΟΣ ΗΡΕΝ ΛΙΘΟΝ ΩΣΕΙ ΜΥΛΟΝ ΜΕΓΑΝ ΚΑΙ ΕΒΑΛΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΛΕΓΩΝ ΟΥΤΩΣ ΟΡΜΗΜΑΤΙ ΒΛΗΘΗΣΕΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΛΙΣ ΒΑΒΥΛΩΝ ΚΑΙ ΟΥ ΜΗ ΕΥΡΕΘΗ ΕΤΙ. ΚΑΙ ΦΩΝΗ ΚΙΘΑΡΩΔΩΝ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΥΛΗΤΩΝ ΚΑΙ ΣΑΛΠΙΓΚΤΩΝ ΟΥ ΜΗ ΑΚΟΥΣΘΗ ΕΤΙ ΕΝ ΣΟΙ ΚΑΙ ΠΑΣ ΤΕΧΝΙΤΗΣ ΠΑΣΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΟΥ ΜΗ ΕΥΡΕΘΗ ΕΤΙ ΕΝ ΣΟΙ ΚΑΙ ΦΩΝΗ ΜΥΛΟΥ ΟΥ ΜΗ ΑΚΟΥΣΘΗ ΕΤΙ ΕΝ ΣΟΙ ΚΑΙ ΦΩΣ ΛΥΧΝΟΥ ΟΥ ΜΗ ΦΑΝΗ ΕΤΙ ΕΝ ΣΟΙ ΚΑΙ ΦΩΝΗ ΝΥΜΦΙΟΥ ΚΑΙ ΝΥΜΦΗΣ ΟΥ ΜΗ ΑΚΟΥΣΘΗ ΕΤΙ ΕΝ ΣΟΙ ΟΤΙ ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΣΟΥ ΗΣΑΝ ΟΙ ΜΕΓΙΣΤΑΝΕΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΟΤΙ ΕΝ ΤΗ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΣΟΥ ΕΠΛΑΝΗΘΗΣΑΝ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ. ΚΑΙ ΕΝ ΑΥΤΗ ΑΙΜΑ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΙΩΝ ΕΥΡΕΘΗ ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΣΦΑΓΜΕΝΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ.

ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΑΥΤΑ ΗΚΟΥΣΑ ΩΣ ΦΩΝΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΧΛΟΥ ΠΟΛΥΟΥ ΕΝ ΤΩ ΟΥΡΑΝΩ ΛΕΓΟΝΤΩΝ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΚΑΙ Η ΔΟΞΑ ΚΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΗΜΩΝ ΟΤΙ ΑΛΗΘΙΝΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΑΙ ΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΑΥΤΟΥ ΟΤΙ ΕΚΡΙΝΕΝ ΤΗΝ ΠΟΡΝΗΝ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΗΤΙΣ ΕΦΘΕΙΡΕΝ ΤΗΝ ΓΗΝ ΕΝ ΤΗ ΠΟΡΝΕΙΑ ΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΕΞΕΔΙΚΗΣΕΝ ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΔΟΥΛΩΝ ΑΥΤΟΥ ΕΚ ΧΕΙΡΟΣ ΑΥΤΗΣ. ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΙΠΑΝ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΚΑΙ Η ΚΑΠΝΟΣ ΑΥΤΗΣ ΑΝΑΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ. ΚΑΙ ΕΠΕΣΑΝ ΟΙ ΕΙΚΟΣΙ ΚΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ ΖΩΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΚΥΝΗΣΑΝ ΤΩΙ ΘΕΩΙ ΤΩΙ ΚΑΘΗΜΕΝΩΙ ΕΠΙ ΤΩΙ ΘΡΟΝΩΙ ΛΕΓΟΝΤΕΣ ΑΜΗΝ ΑΛΗΛΟΥΙΑ. ΚΑΙ ΦΩΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΕΞΗΛΘΕΝ ΛΕΓΟΥΣΑ ΑΙΝΕΙΤΕ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΗΜΩΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΔΟΥΛΟΙ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΦΟΒΟΥΜΕΝΟΙ ΑΥΤΟΝ ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ. ΚΑΙ ΗΚΟΥΣΑ ΩΣ ΦΩΝΗΝ ΟΧΛΟΥ ΠΟΛΥΟΥ ΚΑΙ ΩΣ ΦΩΝΗΝ ΥΔΑΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΩΣ ΦΩΝΗΝ ΒΡΟΝΤΩΝ ΙΣΧΥΡΩΝ ΛΕΓΟΝΤΩΝ ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ ΟΤΙ ΕΒΑΣΙΛΕΥΣΕΝ ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ Ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ. ΧΑΙΡΩΜΕΝ ΚΑΙ ΑΓΑΛΛΙΩΜΕΝ ΚΑΙ ΔΩΣΟΜΕΝ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ ΑΥΤΩΙ ΟΤΙ ΗΛΘΕΝ Ο ΓΑΜΟΣ ΤΟΥ ΑΡΝΙΟΥ ΚΑΙ Η ΓΥΝΗ ΑΥΤΟΥ ΗΤΟΙΜΑΣΕΝ ΕΑΥΤΗΝ. ΚΑΙ ΕΔΟΘΗ ΑΥΤΗ ΙΝΑ ΠΕΡΙ�βΑΛΗΤΑΙ ΒΥΣΣΙΝΟΝ ΛΑΜΠΡΟΝ ΚΑΘΑΡΟΝ. ΤΟ ΓΑΡ ΒΥΣΣΙΝΟΝ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΕΣΤΙΝ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ. ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ ΜΟΙ ΓΡΑΨΟΝ ΜΑΚΑΡΙΟΙ ΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΑΜΟΝ ΤΟΥ ΑΡΝΙΟΥ ΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ. ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ ΜΟΙ ΟΥΤΟΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΑΛΗΘΙΝΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΣΙΝ. ΚΑΙ ΕΠΕΣΑ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΤΩΝ ΠΟΔΩΝ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΑΙ ΑΥΤΩΙ. ΚΑΙ ΛΕΓΕΙ ΜΟΙ ΟΡΑ ΜΗ ΣΥΝΔΟΥΛΟΣ ΣΟΥ ΕΙΜΙ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΣΟΥ ΤΩΝ ΕΧΟΝΤΩΝ ΤΗΝ ΜΑΡΤΥΡΙΑΝ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΤΩ ΘΕΩΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΟΝ. Η ΓΑΡ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΕΣΤΙΝ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ. ΚΑΙ ΕΙΔΟΝ ΤΟΝ ΟΥΡΑ

ἐστιν δὲ καὶ αἱ μασχάλαι ἴσαι ἑκατέρωθεν καὶ
αὐλοὶ ἢ σαμβύκαι τοῦ αὐλαμ· ἡ σὺν τοῦ θύρα καὶ ἡ
θύρα τοῦ θύρα καὶ εἰσὶν γλυφίδες ἡ ἀπὸ μασχάλης ἕως
τελέσου τοῦ αὐλαμ πήχεις ξ· τὸ πλάτος θύρας
ὡς πήχεις ξ· τὸ εὖρος τοῦ αὐλαμ θύρας· καὶ τὸ
εὖρος τοῦ συναλλάσσοντος πήχεων δ καὶ ἥμισυ
δο τοῦ συναλλάσσοντος πήχεων ε· θύρας· καὶ
πήχεις ε θύρας· καὶ διχοτομήσουσιν τὸ μεσόκ
αὐτῶν πήχεων μ· καὶ εὖρος πήχεις κ·
Καὶ εἰσὶν αἱ θύραι ἡ αὐλαία αὐλαίων δύο στρόφων· καὶ
διχοτομήσουσιν τὸ αὐλαμ· τοῦ θυρώματος πήχ
β· καὶ τὸ θύρωμα πήχεις ς· καὶ τὸ εὖρος
δο τοῦ θυρώματος πήχεις ζ· θύρας· καὶ
πήχη ζ θύρας· καὶ διχοτομήσουσιν τὸ μεσόκ
θυρῶν πήχεων μ· καὶ εὖρος πήχεων κ· κατὰ
πρόσωπον τοῦ ναοῦ καὶ εἰσὶν πρόσοψις· πρὸ
τοῦ ὠμοῦ τοῦ ὠμοῦ· καὶ διχοτομήσουσιν τὸν πυ
χῶν τοῦ οἴκου πήχεις δ· καὶ τὸ εὖρος ἀφῶν πλά
τος πήχεις β· κύκλῳ θεν· καὶ τὰ παστοφόρια
παστοφόρια πρὸς τὰ αὐλαῖα τοῦ πρόσω δύο

ἐστιν δίκαια μαι ἀριθμοῖσ ἀμβατικὰ μοι ἔσται τοῖσ
σύλοις ἡσαμβατὰ τοῦ αὐλαμ· ἐφ ὅσον τὸν θυμ καὶ ἐφ
ὅμ τοῦ θυμ καὶ εἰσπορεύσεται ἐφ ὅσον μαὶ μὸ δλημ
τρισσὸν τοῦ αὐλαμ πηχεισ δ· τὸ πλάτοσ ὅμ θυμ
ὡσ πηχεισ δ· τὸ ὕψοσ τοῦ αὐλαμ ὅμ θυμ· καὶ τὸ
ὕψοσ τοῦ συλλόμοσ πηχῶν δ καὶ ἐστὶν μὶ
δλον τοῦ συλλόμοσ πηχῶν ε· ὅμ θυμ· καὶ
πηχεισ ε ὅμ θυμ· καὶ διεμέτρησεν τὸν ναὸν κ
αὐτὸσ πηχῶν μ· καὶ ὕψοσ πηχεισ κ·
Κ καὶ εἰσῆλθεν ἐφ ὅλων αὐλίων τῶν ἐσωτέρων· καὶ
διεμέτρησεν τὸν αὐλαμ· τοῦ θυρώματοσ πηχῶν
β· καὶ τὸ θύρωμα πηχεισ ς· καὶ τὰσ ἐστὶν μὶ
δλον τοῦ θυρώματοσ πηχεισ ζ· ὅμ θυμ· καὶ
πηχῶν ζ ὅμ θυμ· καὶ διεμέτρησεν τὸν αὐλῶν κοσ τῆ
θυρῶμ πηχῶν μ· καὶ εὖρον πηχῶν κ· καὶ πα
ρόσσον τὸν ναὸν καὶ εἰσῆλθομ· τὸ
τὸ ὦλόμ τοῦ ὦλόμ· καὶ διεμέτρησεν τὸμ τοί
χον τοῦ οἴκου πηχῶν δ· καὶ τὸ εὖροσ πλά
γιον πηχῶν ε· κύκλῳ θυμ· καὶ τὰ παστοφόρια
πλευρὸμ ἐστὶ πλευρὸμ τριαλεσμ τὸ πρῶτον

τὸ διορίζόμενον κατὰ πρόσωπον τοῦ ἀνατο
λικοῦ ἀπὸ προσθαλάσσης πηχῶν ο· πολυ
τοσοῦτόν ἐστιν τοῦ διορίζοντος πηχῶν ε·
ζῴοσκύκλοθεν καὶ μήκος αὐτοῦ πηχῶν
ς· καὶ διάμετρον σὺν καθέδρᾳ τῆ τοῦ οἴκου μή
κος πηχῶν ρ· καὶ τὰ ἀνατολικὰ καὶ τὰ δυ
τικὰ ὁμοίως· καὶ οἱ τοῖχοι αὐτοῦ μήκος πη
χῶν ρ· καὶ τὸ ζῷον κατὰ πρόσωπον τοῦ οἴκου
ζ τὰ ἀνατολικὰ πηχῶν κατὰ διάμετρον πηχῶν ρ· ὁ
διάμετρον σὺν τῷ μήκος τοῦ διορίζοντος κὰ
τὰ πρόσωπον τοῦ ἀνατολικοῦ πρὸς καθ
τὰ ἀλλήλους τοῦ οἴκου ἐκείνου καὶ τὰ ἀνατολικὰ πα
ράλληλα καὶ ἀλλήλοις πηχῶν ρ· τὸ μήκος ὁ
μοίως καὶ αἱ γωνίαι καὶ τὸ ἐλαφρόν· τὸ δὲ πρό
σωπον ναοῦ ὡσεὶ μάκτου μῆκος· καὶ αἱ θυρίδες δικτύ
ωται ὑπὸ φαίσγος κύκλῳ τοῖς τρισὶν
ὡσαύτως διακύπτουσαι καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ ἀνατολικὰ
ὁμοίως ὑλοσυμμάκτου κύκλῳ καὶ τὸ ἔδαφος ὑπὸ τοῦ
ἐδάφους ὡσεὶ ἀπὸ μιᾶς θυρίδος· καὶ αἱ θυρίδες
ἀμφιστόμου καὶ τρισσοῦ φαίσγος διακύπτουσαι

καὶ ὅσα σκλησιόμ τῶν ὅσα τρία· καὶ ὅσα φῶν ὅ
σα τρία καὶ ὁλόμ τὸμ οἰκομκύκλω θόμ
τῶν ὅσα θόμ καὶ ὁμ τῶν ὀξέα θόμ γλγλυμμόμ χε
ρουμβίμ· καὶ φοίμικα καὶ φοίμιξ· ἀμ ἀμβόν
χερουμβίμ· καὶ χερουμβίμ· δύο πρὸ σα πα
χερουμβίμ· πρὸ σα πα ἀμόν πρὸ σα τὸμ φοίμι
κα ὁμ θόμ ὁμ θόμ· καὶ πρὸ σα πα μλόμ τος
πρὸ σα τὸμ φοίμικα ὁμ θόμ διάγλυμμόμ ὅσό
λος ὁ οἰκος κύκλω θόμ· ἐκ τοῦ ὁλάφου ὅ
ως τοῦ φατνώματος τοῦ χερουμβίμ· καὶ φοί
μικες διάγλυμμόμοι· καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁμ
ὅσ ἀμ αὐτὸ μόμ ὡς τὰ πρόσωπα· καὶ τὰ πρὸ
σωπα τοῦ φίλωνὸρους ὡς τὴν θυσιαστη
ρίου ξυλίμου πηχῶν τ· τὸ ὕψος αὐτοῦ καὶ
τὸ μῆκος πηχῶν β· καὶ τὸ εὖρος πηχῶμ
β· κέρατα ἦχόμ καὶ λίμασις αὐτοῦ καὶ οἱ τοί
χοι αὐτοῦ ξύλινοι· καὶ εἶπόμ πρὸς αὐτὴ
λίτραπεζα καὶ πρὸ σωπον μκῦ καὶ δύο θυ
ρώματα τῷ ναῷ καὶ τῷ φίλω δύο θυρώματα
τοῖς δυσὶν θυρώμασιν τοῖς στρο φῶ τοῖς δύο

πλὴν ἔξω πρὸς ἀνατολὰς διάστημα τὸ σχοινίον στή-
σει πρὸς ἄρκτον· καὶ μὴ ἀνάστρεφε τὸν σχοινί-
ον αὐτοῦ μόνον ἐν λιτουργοῦντι μόνον αὐτοῖς· διὸ
πλάγιον ἐστίν· καὶ μηδὲν σου παιζέτω ἑτέρου ἄνα-
στρεφε τοῦ λαοῦ· καὶ στῆθι ἐν τῇ ἐμπρο-
σθίῳ τοῦ οἴκου μου ἅγιον· καὶ ἔξεις μετὰ
καλάμου πῆχαν σὺν λαῷ τὴν στιλβοῦσαν πρὸς ἀ-
νατολὰς καὶ διαμετρήσεις τὸ ὑπόδειγμα τοῦ
οἴκου κύκλῳ· μόνον διαστήματι· καὶ ἐὰν καταμε-
τρῇ τὴν σὺν λῆν τὴν στιλβοῦσαν κατὰ πῆχας μ̄.
ζ̄ διαμετρήσεις τὸν τοῖχον τῶν ἑξακοσίων ἐν τῷ καλάμῳ
τοῦ μέτρου· καὶ ἐὰν διαμετρήσῃ τὸ πλάτος τοῦ οἴκου· πλά-
χος ϕ̄· ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέτρου· καὶ ἐὰν διαμε-
τρήσῃ πρὸς βαλάσσαν καὶ διαμετρήσεις τὸ κατα πρό-
σωπον τῆς αὐλαίας ϕ̄· ἐν τῷ καλάμῳ τοῦ μέ-
τρου· καὶ ἐὰν διαμετρήσῃ πρὸς σὲ ὁ τοῖχος καὶ διαμετρή-
σεις καὶ ἐὰν μὴ τοῦ μόνου ϕ̄· ἐν τῷ καλάμῳ
τοῦ μέτρου· ϛ πῆχας τὸ ἐξαπέτασμα τοῦ οἴκου κύκλῳ ϕ̄·

παρὰ ἀμαυτολαὰ· καὶ ἐφ πολιχνομ ἔμφρο τοῦ διαπ
αλλήλ μὰμ ἀμαμομ τοῦμ ἡμίσομ καὶ ἀμαμομ τοῦ
παρὰ τὴ χειρὸμ τοῦ ὄγδοα πὸ ἐφ ἡ τοῦ οἰκου·
καὶ ἡ γαβὴμ μὲ βαὶ πλὼ τοῦμ πλὼ πλὸ πο σαμ
καπαμαυτολαὰ· καὶ ὀξ ἡ γαβὴμ καὶ ἡ λοὺδ ὀξλ
θῦ ἡ πλ· ἡ ἐρχο καπὰ πλὼ ὁδο μπλὼ σὺλ ἡ σ πὶς
πλὸ πο σαμ παρὸ σ αὰμ αυτολαὰ· καὶ φο μὴ πὶ ἡ σ
παρ βὴμ πλὸ ὠφο μὴ ἡ σ ἐφ ἡ τοῦ οἰκου πλὸ
πολλὰ μ καὶ ἡ γὴ ὀξ ἡ λαμ ὠδ ὠφ ἡ λμ ὠ σ αὐ
πὸ ὀλ ὀξ ἡ σκῦ· κύ κλο θὲν καὶ ἡ ὁ ρα σ ἰὼ ἐὶ
δο μ καπὰ πλὼ ὁ ρα σ ἡ μ ἰὼ ἐὶ δο μ ὁ πὸ ἰ ὁ σ ὠ ὁ ρ ὠ
ὁ μ ἰὼ πὸ ἰχ ρ ἰ σ ὀπ ἡ μ πὸ σ λ ἡ μ· καὶ ἡ ὁ ρα σ πὸ ὰ
μ α πὸ σ ὰ ἰὼ ἐὶ δο μ ὠ πὸ πὸ ὰ μ ὠ πὸ ὰ μ ὠ πὸ ὰ μ ὠ

ಅನಂತರ ಸೀತೆಯು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಪ್ರಿಯವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದಳು. ಪ್ರಾಣನಾಥನೇ, ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಹಿತವಾದ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳಿರಿ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಸೀತೆಯು ಶ್ರೀರಾಮನ ಬಲಗಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಸೀತೆಯೇ, ನಿನ್ನ ಮುಖವು ಪ್ರಸನ್ನವಾಗಿದೆ. ಕಣ್ಣುಗಳು ಅರಳಿವೆ. ಮಾತುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಏನೋ ವಿಶೇಷವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳು. ಕೇಳಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಸೀತೆಯು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು. ಪ್ರಾಣನಾಥನೇ, ನಿಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಾನು ಒಂದು ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಆರ್ಯಪುತ್ರನೇ, ಈ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಭೂರಿಭೋಜನವನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಪುಣ್ಯವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಪುಣ್ಯವು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯಾದ ದಶರಥ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸೇರಿ ಅವರು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸೀತೆಯು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅವಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಸೀತೆಯೇ, ನಿನ್ನ ಮಾತು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡೋಣ. ಆಗ ಸೀತೆಯು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಳು. ಶ್ರೀರಾಮನು ಆ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಗೋವುಗಳನ್ನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ದಾನಮಾಡಿ ಭೂರಿಭೋಜನವನ್ನು ಹಾಕಿಸಿದನು. ಆ ಪುಣ್ಯವು ತಂದೆಯಾದ ದಶರಥ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ಸೇರಿ ಅವರು ಸ್ವರ್ಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

καὶ ἀπὸ τοῦ λαστηρίου τοῦ μικροῦ ἐστὶ τὸ λα
στήριον τὸ μέγα πηχῶν β̄. καὶ εὖρος πηχῶν ς̄. καὶ τὸ ἀριθμὸς
καὶ τὸ ἀριθμὸς πηχῶν δ̄. καὶ ἀπὸ τοῦ ἀριθμὸς ὁ
ὑποβραμμὸς τοῦ μικροῦ πηχῶν· καὶ τὸ ἀριθμὸς
πηχῶν ιβ̄. μῆκος ἐστὶ πηχῶν ιβ̄. τοιοῦτος
τετράγωνον ἐστὶ παντὸς ὁμοίως τοῦ μικροῦ. καὶ τὸ
λαστήριον πηχῶν ιδ̄. τὸ μῆκος ἐστὶ πηχῶν
ιδ̄. τὸ δὲ εὖρος τετράγωνον ὁμοίως παντὸς ὁμοίως.
καὶ τὸ χεῖλος αὐτοῦ κύκλῳ θύμα κύκλου μεθύμου
αὐτῶν λίμνη πηχῶν ς̄. καὶ τὸ κύκλωμα αὐτοῦ
πηχῶν κύκλῳ θύμα καὶ οἱ κλιμακτῆρες αὐτοῦ
μελλόντων τῶν λειτουργούντων. καὶ εἰσὶν πρὸς
μεθ ἡμέρας πάλλαξ κῶ ὀθῶ ἰ πλ. ταῦτα πάντα
σκεύη τοῦ θυσιαστηρίου θύμα μεθ ὑδάτων
ὅσα αὐτοῦ τοῦ αἵματος θερμὰ ἐστὶ αὐτοῦ τὸ ὁλοκαυ
τωμα καὶ πρὸς σχάσιν πρὸς αὐτὰ αἵματος. καὶ δλο
σφῶν τοῖς λουτροῖς τοῖς ἐκ τοῦ αἵματος σαλ
δοὶκ. καὶ τοῖς σχίζουσιν πρὸς σμὲ λάκκῳ ὀθῶ
τοῦ λουτρὸν τοῦ γῆμαι μοχὸν ἐκεῖ ὅσα μὴ
ἁμαρτίαν. κλήμπτον ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ.

πρὸς τὸν
νοῦν

ουαι ποιμενι ματαιω αφιεντι το ποιμνιον μαχαιρα επι βραχιονα αυτου και επι οφθαλμον δεξιον αυτου ο βραχιων αυτου ξηρανθητι ξηρανθητι και ο οφθαλμος ο δεξιος αυτου ⁊ ⁊ ⁊

ἐξεκινᾶ ὁ ναύκλερος μεταβιβάζων τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὸ πλοῖον. καὶ ἐπειδὴ ἐξεκίνησεν ἐξ Ἀσσοῦ, ἦλθεν εἰς Μιτυλήνην. καὶ ἐκεῖθεν ἐξεκίνησεν καὶ ἦλθεν εἰς Χίον. καὶ ἐκεῖθεν ἐξεκίνησεν καὶ ἦλθεν εἰς Σάμον. καὶ ἐκεῖθεν ἐξεκίνησεν καὶ ἦλθεν εἰς Τρωγύλιον. καὶ ἐκεῖθεν ἐξεκίνησεν καὶ ἦλθεν εἰς Μίλητον. καὶ ἐκεῖθεν ἐξεκίνησεν καὶ ἦλθεν εἰς Κῶ. καὶ ἐκεῖθεν ἐξεκίνησεν καὶ ἦλθεν εἰς Ῥόδον. καὶ ἐκεῖθεν ἐξεκίνησεν καὶ ἦλθεν εἰς Πάταρα. καὶ εὑρὼν πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην ἐπέβη αὐτοῦ καὶ ἀπέπλευσεν. καὶ ἀναφανέντες τὴν Κύπρον καὶ καταλιπόντες αὐτὴν εὐωνύμους ἐφέρετο εἰς Συρίαν καὶ κατήχθη εἰς Τύρον· ἐκεῖ γὰρ ἦν τὸ πλοῖον ἀποφορτιζόμενον τὸν γόμον. καὶ ἀνεύρομεν τοὺς μαθητὰς καὶ ἐπεδημήσαμεν αὐτοῖς ἡμέρας ἑπτά· οἵτινες τῷ Παύλῳ ἔλεγον διὰ τοῦ πνεύματος μὴ ἐπιβαίνειν εἰς Ἰερουσαλήμ. καὶ ἐξαρτίσαντες τὰς ἡμέρας ἐξελθόντες ἐπορευόμεθα προπεμπόντων ἡμᾶς πάντων σὺν γυναιξὶν καὶ τέκνοις ἕως ἔξω τῆς πόλεως· καὶ θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσηυξάμεθα καὶ ἀσπασάμενοι ἀλλήλους ἐπέβημεν τοῦ πλοίου, ἐκεῖνοι δὲ ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια. ὁ δὲ διάπλουν ἀπὸ Τύρου κατήντησεν εἰς Πτολεμαΐδα, καὶ ἀσπασάμενος τοὺς ἀδελφοὺς ἐμείναμεν ἡμέραν μίαν παρ' αὐτοῖς. τῇ δὲ ἐπαύριον ἐξελθόντες ἦλθομεν εἰς Καισάρειαν, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστοῦ ὄντος ἑνὸς τῶν ἑπτὰ ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ. οὗτος δὲ ἦν τέσσαρες θυγατέρες παρθένοι προφητεύουσαι. ἐπιμενόντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους κατῆλθέν τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας προφήτης ὀνόματι Ἄγαβος, καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς ἦρεν τὴν ζώνην τοῦ Παύλου καὶ δήσας τοὺς ἑαυτοῦ πόδας καὶ τὰς χεῖρας εἶπεν· τάδε λέγει τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὸν ἄνδρα οὗ ἐστιν ἡ ζώνη αὕτη οὕτως δήσουσιν ἐν Ἰερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν. ὡς δὲ ἤκουσαμεν ταῦτα, ἠρώτων ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι μὴ ἀναβαίνειν αὐτὸν εἰς Ἰερουσαλήμ. ἀπεκρίθη τε ὁ Παῦλος· τί ποιεῖτε κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον τὸ δεθῆναι ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποθανεῖν ἐν Ἰερουσαλὴμ ἕτοιμως ἔχω διὰ τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ. μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ ἡμῶν ἡσυχάσαμεν εἰπόντες· τὸ θέλημα τοῦ κυρίου γινέσθω.

κ̄ω. ἀπὸ τοῦ γλῶ τοῦ μῦ τοῦ καὶ ͵κ χιλιάδων
μιλίκοσ καὶ εὖροσ ε͵κ χιλιάδων· ἡμίσεια δὲ αὐτῶν
τοῖσ ἡμίσεσιν αὐτοῦ κύκλοθεν καὶ ἔσται
ἐκ τοῦ τοῦ ἡμίσεσ μ̄ β̄ καὶ β̄· περίμετροσ μ̄ κύ
κλοθεν· καὶ τὸ χῶ ν̄· διάμετροσ αὐτοῦ μ̄ κύ
κλοθεν· καὶ ἐκ παντὸσ τοῦ διαμέτρου τοῦ
διαμέτρου τοῦ· μιλίκοσ ε καὶ ͵κ χιλιάδων καὶ
εὖροσ ͵κ χιλιάδων καὶ δυσὶ ἔσται τὸ ἡμίσεια
ἡμίσεων τοῦ μ ἡμίσεων· ἀπὸ τοῦ γλῶ ἔσται τοῖσ ἴσοισ
ἡμῖν τοῖσ λιτουργοῦσιν δυσὶ τοῦ ἡμίσεσ· καὶ ἔσται
τοῖσ ἡμίσεσιν δυσὶ αὐτοῖσ λιτουργοῦσιν τοῖσ καὶ
καὶ ἔσται αὐτοῖσ τὸ ποσὸσ ἡμῶν κοῦσα φαρισμέ
μουσ τοῦ ἡμίσεσ μοῦ αὐτοῦ μ̄ κ καὶ ε χιλιάδων μιλί
κοσ καὶ ͵κ χιλιάδων εὖροσ ἓξ καὶ τοῖσ λοι
πὸσ τοῖσ λιτουργοῦσιν δυσὶ τοῦ οἱ καὶ αὐτοῖσ
ἡμῖν κατασχεῖν πόλισ τοῦ καὶ τοῦ κεῖμ καὶ τὴν
κατασχεῖν τὴν ἀπὸ λοιποῦ τοῦ καὶ τοῦ κεῖμ· καὶ
τὸ ὧ κατασχεῖν τὴν ἀπὸ λοιποῦ λαοῦ ἡμῶν τοῦ
χιλιάδων εὖροσ· καὶ μιλίκοσ ε̄ καὶ ͵κ χιλιάδ
ομ τρόπον καὶ ἡ ἀναρχὴ τοῦ μ ἡμίσεσ· ἀπὸ τὴ

Οἱ μὲν οὖν πρῶτοι ἔλεγον εἶναι τοὺς ἀριθμοὺς
αὐτὰ καθ' αὑτὰ καὶ τὰ μαθηματικὰ μετὰ τὰς ἰδέας
ἄλλην τινὰ φύσιν ἀπολείποντες, ἐν ᾗ τὸ μὲν ἄπειρον
πρὸς τὸ μέγα καὶ τὸ μικρὸν ἐποίουν, τὸ δὲ πέρας
τὸ ἕν· ἐκ δὲ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ ἀπείρου τοὺς ἀριθμοὺς
εἶναι· τὸν δὲ Πλάτωνα τὴν μὲν οὐσίαν ἓν ποιεῖν
τῶν ὄντων καὶ μίαν, ἀλλ' οὐκ ἕν τι τὸ ἓν λέγειν
καθάπερ οἱ Πυθαγόρειοι, καὶ τοὺς ἀριθμοὺς
τῶν ἄλλων φύσεων αἰτίους εἶναι τοῖς ἄλλοις
τὴν οὐσίαν, καὶ τὸν ἕνα ἀριθμὸν τὸν μαθηματικὸν
καὶ τὸν πρῶτον καὶ τὸν ἀσύνθετον καὶ τὸν
ἀμέριστον καὶ τὸν ἀπαθῆ καὶ τὸν ἀμετάβλητον
καὶ τὸν ἀνεπίδεκτον ἑτέρου τοιούτου· τὰ δὲ
ἄλλα τὰ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ἐναντία ἐν τῇ ὕλῃ
ποιεῖν· τὸν γὰρ ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἀπείρου καὶ
τοῦ ἑνὸς εἶναι· τὸν δὲ Πλάτωνα τὴν μὲν οὐσίαν
ἓν ποιεῖν τῶν ὄντων καὶ μίαν, ἀλλ' οὐκ ἕν τι τὸ ἓν λέγειν
καθάπερ οἱ Πυθαγόρειοι, καὶ τοὺς ἀριθμοὺς
τῶν ἄλλων φύσεων αἰτίους εἶναι τοῖς ἄλλοις
τὴν οὐσίαν, καὶ τὸν ἕνα ἀριθμὸν τὸν μαθηματικὸν
καὶ τὸν πρῶτον καὶ τὸν ἀσύνθετον καὶ τὸν
ἀμέριστον καὶ τὸν ἀπαθῆ καὶ τὸν ἀμετάβλητον
καὶ τὸν ἀνεπίδεκτον ἑτέρου τοιούτου· τὰ δὲ
ἄλλα τὰ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ἐναντία ἐν τῇ ὕλῃ
ποιεῖν· τὸν γὰρ ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἀπείρου καὶ
τοῦ ἑνὸς εἶναι· τὸν δὲ Πλάτωνα τὴν μὲν οὐσίαν
ἓν ποιεῖν τῶν ὄντων καὶ μίαν, ἀλλ' οὐκ ἕν τι τὸ ἓν λέγειν
καθάπερ οἱ Πυθαγόρειοι, καὶ τοὺς ἀριθμοὺς
τῶν ἄλλων φύσεων αἰτίους εἶναι τοῖς ἄλλοις
τὴν οὐσίαν, καὶ τὸν ἕνα ἀριθμὸν τὸν μαθηματικὸν
καὶ τὸν πρῶτον καὶ τὸν ἀσύνθετον καὶ τὸν
ἀμέριστον καὶ τὸν ἀπαθῆ καὶ τὸν ἀμετάβλητον
καὶ τὸν ἀνεπίδεκτον ἑτέρου τοιούτου· τὰ δὲ
ἄλλα τὰ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς ἐναντία ἐν τῇ ὕλῃ
ποιεῖν· τὸν γὰρ ἀριθμὸν ἐκ τοῦ ἀπείρου καὶ

Ἰ ΕΖΕΚΙΑΛ:

Τ καλλαξῃ κιὸ θῦ ἐμ τῶ σαρὰ τοῦ μέλιωι μιὰ τοῦ μέλι
μοσ λίμψασθαι μοχόν κιὸ σῶμα μοσ μοῦ τοῦ δξι
λασασθαι τὸ φῶμ· καὶ λίμψασθαι ὁ ἐρῶ σοι σὸ τὸ
ἅμμα τοσ τοῦ μοχοῦ τοῦ δξι λασμοῦ· καὶ δὸσ σῇ c
δῶι τὰ φλιὰσ τοῦ οἴκου· καὶ δῶι τὰσ τὸν σαρὰ
γωμίασ τοῦ ἐρῶ· δῶι τὰ θυσιασήριόμ καὶ δῶι
τὰ φλιὰσ τῆ σοῦ λησ τῆσ σὼλῆσ τῆσ δῶ τὸρ·
καὶ οὗτοσ σοι ἔσ τὸ μέλιωι τὸ δι ελόμ· μι
αι τοῦ μέλιωσ σλίμψῃ τὸ σαρὰ τοῦ φῶ σοῦ τοσ·
καὶ αὐτὸσ μ ἔσ τοῦ δξι λασασθαι τὸμ οἶκομ·
Ϛ δῶ τὸ σαρὰ τοῦ μέλιωι τὸ σαρὰ δ καὶ λ καὶ τὴ
τοῦ μέλιωσ δῶι ἐμ ἐμ τὸ σαὶ χαὶ δορ τῆ δῶι ἡμέ
ρασ δ ξ ἐμαὶ δ λ δ θ καὶ σοι ἔσ ὁ ἀφ ἡγούμ
μοσ ἐμ δῶ ἐμ ἐμ τῆ ἡμέρᾳ αὐ τοῦ· καὶ ὑ
σὲρ τοῦ οἴκου καὶ ὑσὲρ σαρ τὸσ τοῦ λαοῦ τῆ
γλῶσ μοχομ ὑσὲρ αἱμαρ τι ῶσ καὶ τὰσ ζ ἡ μέρ
τῶ δορ τῶ σοι ἡσῇ ὁλο λεαν τοῦ μιαν τοῦ·
κῶ· δῶι μοχ ὺσ καὶ δῶι κρι αὶσ αἱμ ὸμ οσ κλ
θῆ μέρασ τὰσ δῶι ἡ μέρασ καὶ ὑσὲρ αἱμαρ τι
ῶσ αἱρ ἐφ ομ αἰ γοῦ· καὶ θῆ μέρασ καὶ θυσι ᾶσ
καὶ σοῦ μέλιωι τοῦ μοχ· καὶ σοῦ μέλιωι τοῦ ἱερέω

τοῦ ιώσηφ καὶ ἐλεύσονται ἐν τῷ τοῦ ἐμμαοὺ.
κ̄ Καὶ ἐν τῷ ζ̄ ἔτει τοῦ κ̄ καὶ δ̄ κατὰ τὴν ἡμέραν
τοῦ μηνὸς. ἐν τῇ ὀρτῇ τῶν ἀζύμων ἐστήσεται αὐτὸς
αὐτὰ ἡμέρας ζ̄. καὶ θύσουσι τὸ ὑσσὸπ αὐτῆς αἱ
μαρτίαι. καὶ καυθήσεται ὁλοκαύτωμα. καὶ καυθήσεται τὸ ὅλον
πάλλαξ κ̄ σὺν θ̄. τὴν ἡμέραν τῆς αὐλῆς τὴν δευ
τέραν ἡμέλλουσιν ποιεῖσθαι ἀφ' ἑαυτῶν δύο κριοὺς c
μέμωμα ἐξ ἡμέρας τὸν ὄμβριον. ἐν δὲ τῇ ἡμέ
ρᾳ τῶν μοσφηλιῶν αὐτῶν ἀφοῦς χιλίσθεται καὶ ἐν τῇ ἡ c
ρα τῶν μοσφηλιῶν αὐτῶν ἀφοῦς χιλίσθ καὶ ἑφθὸν λεύσεται
ὁ ἀφηγούμενος καταπλιῶσθ λὸν τοῦ αὐλαμ. τῇ c
τῆς αὐλῆς τῇ σ̄ ἔξω θύρᾳ καὶ αἱ σθήσεται ἐὰν τὸν πρό
θυρον τῆς αὐλῆς. καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὸ
ὁλοκαύτωμα αὐτοῦ καὶ τὰ σωτήρια αὐτοῦ.
καὶ πρὸς κλιν θήσεται τοῦ προθύρου τῆς αὐλῆς c
καὶ ἑφθήσεται. καὶ ἐν αὐλῇ οἰκείᾳ κλῃσθήσε c
σθαι ἐνώπιον. καὶ πρὸς κλιν θήσεται τῷ σηλῷ. κα
τὰ τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς τὰ ἐσώτερα. καὶ ἐν τοῖς c
σωτηρίοις καὶ ἐν τοῖς μοσφηλιοῖς ἐν τοῖς
τοῦ κῦ. Καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τοῦ καὶ πρόσοισι ὁ ἀφη

γουιβρος πεοικομ δημπ λιωβρεπ πεομ ρεωμμομπ
ζεμμεομ ωμμομ ιεομ λμπομμομ μομ μπεμπμ
ρδυπ πεομ ωδγπ ιομ ομπεπωμμ ομμπεπωμμομ
ομπεομ ζγμμομ ομμπεπωμμομ ομπεομ ζγ

ਮੁਕਤਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮੋਵੈ ॥
ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਲਾਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਵੇਚਿ ਸਚੁ ਲੈਹੁ ॥
ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ ਸਚੁ ਪੂਛਹੁ ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਕਾ ਮਤਿ ਏਹੁ ॥
ਸਾਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਤੁਲਾ ਸਾਚੁ ਸਾਚਾ ਤੋਲੁ ॥
ਸਾਚੁ ਕਰਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਅਮੋਲੁ ॥੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥
ਸਚੁ ਵੇਖਹਿ ਸਚੁ ਚਾਖਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਬਲਿਹਾਰ ॥
ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਲਾਭੁ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਕਾਰ ॥
ਸਚੁ ਕਹਹਿ ਸਚੁ ਪੁਛਹਿ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕਾ ਮਤਿ ਏਹੁ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੁਲਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਤੋਲੁ ॥
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਅਮੋਲੁ ॥੧॥

Κ. καὶ ἐξῆλθεν μετὰ ταῦτα καὶ ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι Λευεὶν τὸν τοῦ Ἀλφαίου καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον καὶ εἶπεν αὐτῷ ἀκολούθει μοι καὶ καταλιπὼν πάντα ἀναστὰς ἠκολούθει αὐτῷ. καὶ ἐποίησεν δοχὴν μεγάλην Λευεὶν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ ἦν ὄχλος πολὺς τελωνῶν καὶ ἄλλων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι. καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Φαρισαῖοι λέγοντες πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ διὰ τί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν. καὶ εἶπαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσιν πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται ὁμοίως καὶ οἱ τῶν Φαρισαίων, οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσιν καὶ πίνουσιν; καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστιν νηστεύειν; ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ἔλεγεν δὲ καὶ παραβολὴν πρὸς αὐτούς ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα ἀπὸ ἱματίου καινοῦ σχίσας ἐπιβάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μή γε καὶ τὸ καινὸν σχίσει καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνήσει τὸ ἐπίβλημα τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ. καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μή γε ῥήξει ὁ οἶνος ὁ νέος τοὺς ἀσκοὺς καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται καὶ οἱ ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον καὶ ἀμφότερα συντηρεῖται. καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν θέλει νέον· λέγει γάρ ὁ παλαιὸς χρηστός ἐστιν.

Κ. καὶ ἐγένετο ἐν σαββάτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ σπορίμων καὶ ἐτίλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας καὶ ἤσθιον ψώχοντες ταῖς χερσίν. τινὲς δὲ τῶν Φαρισαίων εἶπαν αὐτοῖς τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστιν ποιεῖν τοῖς σάββασιν; καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησεν Δαυεὶδ ὅτε ἐπείνασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; πῶς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως λαβὼν ἔφαγεν καὶ ἔδωκεν τοῖς μετ' αὐτοῦ οὓς οὐκ ἔξεστιν φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.

Κ. καὶ ἐγένετο ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἄνθρωπος καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἐξηραμμένη. καὶ παρετηροῦντο αὐτὸν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύει, ἵνα εὕρωσιν κατηγορεῖν αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν· εἶπεν δὲ τῷ ἀνδρὶ τῷ ἔχοντι τὴν χεῖρα τὴν ξηρὰν ἔγειρε καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον. καὶ ἀναστὰς ἔστη. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ἐπερωτῶ ὑμᾶς εἰ ἔξεστιν τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι, ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀπολέσαι; οἱ δὲ ἐσιώπων. καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς εἶπεν τῷ ἀνθρώπῳ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου· ὁ δὲ ἐποίησεν καὶ ἀπεκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη. αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους τί ἂν ποιήσαιεν τῷ Ἰησοῦ.

δεξιον αριθμον δεκα πηχεων και μετρουμεν πλαχει
ειαν ου· και διαβησομεν χιλιουν τον μετρον· και
διαβησομεν τον υδατι υδωρ· εως ανω μεσφυ· ις
διαβησομεν χιλιουν χειμαρρους και διαβησομεν
υδωρ· εως οσφυος και διαβησομεν χιλιουν· ις
ουκ ηδυναντο διαβηναι· οτι εξυψωθη το υδωρ·
υδωρ· ωστε νεισθαι χειμαρρους ουδεις ηδυνατο
διαβηναι· και ειπεν προς με ει εωρακας υιε ανθρωπου
τουτο· και ανηγαγεν με και επεστρεψεν με επι τον χειλουν
του ποταμου· εν τη επιστροφη μου και ιδου επι τον χει
λουν του ποταμου δενδρα πολλα σφοδρα· εν θ
και εν θ· και ειπεν προς με ουτος ο ποταμος ο υδωρ του
το το εκπορευομενον επι γην γαλιλαιαν την προ
πορον και καταβησεται επι την αραβαν και εισελευ
σεται επι την θαλασσαν· και εξελευσεται επι θαλασσαν
εις το υδωρ· τα εκπορευομενα εκ της εξοδου αυτου ιαθησεται
εκ δε του ποταμου επι του χειλους αυτου εκατερωθεν εκει ο πα
σα βρωσις· ξυσεται και βαλει και βαλει εκει ιχθυς πο
λυς σφοδρα· οτι εισηκται εκει το υδωρ· τουτο και
ιαθησεται και εσται παν ψυχον ο αν βοηθηση εκει το ποτα

μοσ ὀγκεῖ θησόμεθα· καὶ οἰνόσομεθα ἑαυτοὺσ ὀγ
κεῖ αμ ζσ αὐτὸσ αἰμ γαλ λ ηθσσ αἰμ αγαλεῖμ· τὴν
μοσ σχλιωσοῦμ δὲ τὴν καθαντλῶν δαι· καὶ οἱ ἰχθύσ
αὐτῆσ ὁσ σοὶ χθύσ τὴν θαλασσαν τὴν σεμδγάμλησ
πολῖ θσσ πολυαφόδλου· καὶ ὀγ τὴν δλέκ μολῖ
αὐτοῦ καὶ ὀγ τὴν δωσ αρφὴ αὐτοῦ καὶ ὀγ τὴν ὑσωρ
ἀρσι αὐτοῦ οἰμελῖ ἀλασσοσι ν· ἔτι σάμασ λόλομ ται
καὶ δασι τοῦ σσ ταμιοῦ ἀμ αιελῖ σθαι δασι τοῦ χέι
λουσ αὐτοῦ ὀγ θὸμ καὶ ὀγ θὸμ σσὰμ ζύλομ μερόσ
σι μομοιμελῖ σαλαι σεθ δασὶ αὐτοῦ· οὐδὲ μελῖ ἐκλι
σσὸ καρ σὸσ τὸ δεαι μόν τὸσ σ αὐτοῦ σωρῶ το
μολλιόσι· διό τὴ ταὐδλατα αὐτοὺμ ἐκ τοῦμ ἀγ ίου κ
ταὶ ταὐτα ὀκ σορδάθαι δεαὶ δαὶ ὁ καρ σὸσ αὐτοὺμ ἓσ
μρῶσι ἡ ν δεαὶ δι ἀμ αιέασι σ αὐτοὺμ ἓσ ομγ αμ· τὰδλ
λάγ ἡ κῶ ὁ θῶ ταῦτα τὰ ὁρ ία καὶ τα κληρομομελῖ
σθαι τὴ σγλῶ ταῖσ ιβ φυλαῖσ τοῦμ ισ ραὴμ ἰ ν λ· πρῶ
θσι σχοι μι σμασ τοσ δεαὶ καὶ τα κληρομομελῖ σθαι·
αὐτλῶν ἑ κασ τοσ δεαὶ θῶ σ ὁ ἀδλφὸσ αὐτοῦ ἓσ λῶν
ὑρα τλῶν χέρ α αὐτοῦ λοῖῶ α αὐτλῶν τοῖ ασατερά
σι ν αὐτοῦμ· δεαὶ τοῦ τα ι ἡ γλῖ αὐτὴ ὀγ ιμῖῖ ὀγ κλη
ρομομελῖ α· δεαὶ ταῦτα τὰ ὁρ ία τλῶ γλῶ τὴ ασρο σ

ὅσοι ἐξ οὐδενὸς αὐτοῦ· ταῦτα δὲ ἐν τῇ τῶν πρωτοτόκων σφαγῇ σαφῶς ἐμάνθανε· καὶ διαμερίζεται τὴν γῆν ταύτην αὐτοῖς καὶ ταῖς φυλαῖς αὐτοῦ ἰηλ· μάλιστα δὲ αὐτὴν ὁμοκλήρους· ἐν μὲν καὶ τοῖς πρωτοτόκοις τοῖς ἐκ τῶν ἐμῶν ἐμοῦ· οἱ γὰρ ἐξ ἐμοῦ ἐμοὶ ἔσονται ἐμοῦ· καὶ ἔσονται ἐμοὶ ἐξ αὐτῶν χιλιοῦδες ἐν τοῖς ἐμοῖς τοῦ ἰηλ· ἐν δὲ τῇ τῶν κληρονομιῶν ἐν τῇ φυλῇ τοῦ πρωτοτόκου τοῦ ἰηλ· ζ ἔσονται ἐν τῇ φυλῇ τοῦ πρωτοτόκου τοῖς πρωτοτόκοις τοῖς ἐκ τῶν ἐμῶν ἐμοῦ καὶ κληρονομιῶν αὐτοῖς λζ κ ὁ θ·

κ καὶ ταῦτα τὰ ὁμόφυλα τοῦ φυλοῦ αὐτῶν τῶν ἀρχόντων τῶν πρωτοτόκων καὶ τὰ τὸ μέρος τῶν καὶ τὰ τὰ ἑξακόσια τοῦ ἀφορισμοῦ τῶν γλυπτῶν τῶν ἀλλοτρίων· αὐλὶς τοῦ αἰλαμ· ὄρος δαμασκοῦ πρὸς τὰ μέρη καὶ τὸ μέρος τὰ ἀλλ· αὐλίων· καὶ ἐξ αὐτοῖς τὰ πρὸς ἁγιαστολαὸ θ πρὸς θαλασσαν δαμ· καὶ αὐλὶ καὶ αὐτὸ τοῦ ὁρίου δαμ τοῦ πρὸς ἁγιαστολαὸ· ἓξ πρὸς θαλασσαν ἀσὴρ· καὶ αὐλὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους αὐλὶ· αὐτὸ ῆ πρὸς ἁγιαστολαὸ· ἓξ ἀπὸ τὸν πρὸς θαλασσαν μβ

ἀφ᾽ ἑαυτῶν. καὶ οὐκ ἀπὸ τοῦ ἰδίου
μόνον τὸ τοιοῦτον ἐποίουν. ἀλλὰ καὶ
μιμούμενοι τὸν κύριον. ὃς οὐ μόνον
ἀπὸ τῶν ἰδίων τοῖς δεομένοις
ἐχορήγει. ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν ἔδωκεν
ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ τοῦτο ἐποίησεν
ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ τῆς
πλάνης. καὶ οὐκ ἐπὶ τούτῳ μόνον.
ἀλλὰ καὶ ἵνα ἡμᾶς ποιήσῃ
ἀθανάτους. καὶ ἵνα ἡμᾶς ἐν
οὐρανοῖς βασιλεύσωμεν μετ᾽
αὐτοῦ. καὶ ἵνα ἡμᾶς τῆς
ἀφθαρσίας ἀξιώσῃ. καὶ ἵνα
ἡμᾶς τοῦ ἀφθάρτου πατρὸς
υἱοὺς ποιήσῃ. καὶ ἵνα ἡμᾶς
ἐπὶ τὴν ἀφθαρσίαν καὶ
ἀθανασίαν καὶ ἀφθαρσίαν
ἀναγάγῃ. καὶ ἵνα ἡμᾶς τῆς
ἀφθάρτου ζωῆς ἀξιώσῃ. καὶ
ἵνα ἡμᾶς ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
οὐρανοῦ ἐγγράψῃ. καὶ ἵνα
ἡμᾶς τοῦ ἀφθάρτου πατρὸς
υἱοὺς ποιήσῃ. καὶ ἵνα ἡμᾶς
ἐπὶ τὴν ἀφθαρσίαν καὶ
ἀθανασίαν καὶ ἀφθαρσίαν
ἀναγάγῃ. καὶ ἵνα ἡμᾶς τῆς
ἀφθάρτου ζωῆς ἀξιώσῃ. καὶ
ἵνα ἡμᾶς ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
οὐρανοῦ ἐγγράψῃ. καὶ ἵνα

ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τοῦτο πάντα ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐν τῷ ἐξαποστεῖλαι αὐτὸν τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ
συλλέξουσιν ἐκ τῆς βασιλείας αὐτοῦ πάντα τὰ σκάνδαλα
καὶ τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς
εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν
ὡς ὁ ἥλιος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς αὐτῶν. ὁ ἔχων
ὦτα ἀκουέτω. πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν θησαυρῷ κεκρυμμένῳ ἐν τῷ ἀγρῷ, ὃν εὑρὼν
ἄνθρωπος ἔκρυψεν, καὶ ἀπὸ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὑπάγει
καὶ πάντα ὅσα ἔχει πωλεῖ καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν
ἐκεῖνον. πάλιν ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν
ἀνθρώπῳ ἐμπόρῳ ζητοῦντι καλοὺς μαργαρίτας, ὃς
εὑρὼν ἕνα πολύτιμον μαργαρίτην ἀπελθὼν πέπρακεν
πάντα ὅσα εἶχεν καὶ ἠγόρασεν αὐτόν. πάλιν ὁμοία
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν σαγήνῃ βληθείσῃ εἰς
τὴν θάλασσαν καὶ ἐκ παντὸς γένους συναγαγούσῃ·
ἣν ὅτε ἐπληρώθη ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν
καὶ καθίσαντες συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγη, τὰ δὲ
σαπρὰ ἔξω ἔβαλον. οὕτως ἔσται ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ
αἰῶνος· ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι καὶ ἀφορίσουσιν τοὺς
πονηροὺς ἐκ μέσου τῶν δικαίων καὶ βαλοῦσιν αὐτοὺς
εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. συνήκατε ταῦτα πάντα;

BIBLIOTHECA

Ms. v. 4.